OFFICIUM QUADRAGESIMALE

RECOGNITUM, ET CASTIGATUM

Ad fidem præſtantiſſimi Codicis Barberini,

IN LATINUM SERMONEM CONVERSUM,

Atque Diatribis illuſtratum,

Cura, & labore D. ANGELI MARIÆ QUIRINI Veneti,

Abbatis S. Mariæ de Florentia, olim Sacror. Ind. & Rit. Conſult. ac S. R. & Univ. Inquiſ. Qualific. nunc vero S. R. E. Cardinalis, & Epiſcopi Brixienſis.

PARS PRIOR.



VENETIIS, MDCCXXIX.
Apud Joan: Baptiſtam Albritium Hier. Fil.
SUPERIORUM PERMISSU AC PRIVILEGIO.

BIBLIOTECA NAZIONALE NAPOLI
Ex Bibliotheca ... Leonini et Sorij
Digitized by Google

Digitized by Google



REVERENDISSIMO PATRI

D. LEOPOLDO CAPELLO

S. GEORGII MAJORIS VENETIARUM ABBATI

JO. BAPTISTA ALBRITIUS TYPOGRAPHUS.

QUamquam Volumen hoc, Reverendiſſime Pater, ſuis auſpiciis uti poteſt, & jam publici judicii periculo facto, ſine metu prodire; attamen libuit mihi conſuetudinem ſequi, & nomen quærere Vi-

Digitized by Google

ri magni, quod ipſo in limine compellarem. Ac ceteri quidem, quidquid hujuſmodi faciunt, ſua cauſſa faciunt: ego autem cum cepi conſilium hoc, nihil aliud cogitavi, quam ut tibi, tuiſque Monachis publice gratularer, quod inſtaurata Benedictini nominis gloria, principes Eccleſiæ dignitates ad vos redeant, apud quos ſuperioribus ſæculis tantopere floruerunt. Alii dabunt cauſſas alias: ſed niſi fallor, bonarum diſciplinarum ſtudia mirum in modum a vobis hoc tempore exculta Ordinem veſtrum rurſus erexerunt, & in veterem poſſeſſionem reſtituerunt. Ecce tibi monumentum rei hujus longe clariſſimum: quod unum poterat, ſi reliqua

de-

deſuiſſent , Auctorem ornare ſuum, & ad ſummos Eccleſiæ gradus provehere. Prodit typis meis, qui Romanos excipiunt: & ut auſpicato prodiret, tibi potiſſimum commendari debuit, in quo uno ſumma ſunt omnia ad communem non tuorum modo, ſed totius Civitatis benevolentiam & exiſtimationem. Video, quam parcus in judicando debeat eſſe Typographus: at certe vulgari ſermone & fama percrebuit , neminem unum Ordinis ſui dignitates celerius obtinuiſſe; neminem, cum obtineret, magis dignum eſſe repertum. Jam faſtigium tenes: attamen vota noſtra longius protenduntur; nec pati poſſunt, virtutem tantam finibus domeſticis contineri. Ita Superi

Digitized by Google

faxint, uti volumus. Interim accipe ingenuam hanc cultus atque obſervantiæ ſignificationem ab homine tibi devinctiſſimo, qui ſiquid majus, vel melius haberet, hoc ipſum lubenti animo in obſequium afferret.

Digitized by Google

PRÆFATIO.

CONCORS doctorum Virorum ſententia eſt, de eruditæ Antiquitatis monumentis illos non mediocriter benemereri, qui vitioſa eorum loca, veteribus Archetypis in ſubſidium advocatis, emaculare, ac priſtino reſtituere nitori, ſtudioſe contendunt. Nulla quippe certior via eſt ſecernendæ, eluendæque interpolationum fæci, quam ut priſcorum Exemplarium auctoritas conſulatur. Quamobrem Vir clar. Philippus Labbe, cum genuinam quamdam lectionem a nemine prius divinatam, opera veterum quarumdam membranarum, deprehendiſſet, ſibi propterea merito plaudens Tomo VI. Concilior. col. 606. *Atque hinc* (inquit) *Lector*, *animadvertas*, *velim*, *quantum rem literariam omnem ſive ſacram*, *ſive prophanam adjuvent veteres membranæ in obſcuris plerumque Bibliothecarum angulis deliteſcentes*, *quidve conferant ad eruditionem*, *aut qui eas magno ſtudio conquiſitas*, *& magno nonnunquam ære ſibi comparatas Viris diligentibus communicant*, *ut iis utantur*, *aut qui eas ſua*, *aliorumve opera nacti*, *cum excuſis Codicibus herculeo labore conferre non abnuunt*.

II. Qui labor, quæ opera tunc maxime eorumdem Virorum judicio commendatur, cum ſanctorum Patrum, aliorumve Eccleſiaſticorum Auctorum ſcriptis ſuæ puritati reddendis impenditur; idque præſertim, dum vitia in ea invecta fuiſſe, non librariorum tantum oſcitantia, & imperitia,

Digitized by Google

ſive imprudentia, falſiſve conjecturis Antiquariorum, ſed (quo nullum ſceleſtius piaculum) Hæreticorum, aut falſariorum malitia, comperiatur. Etenim cum ab illis veterum Patrum Operibus, ceu a cœleſtibus rivis, ſalutis ſcientia Fidelibus haurienda ſit, quam maxime refert, ut nativis tantum aquis fluentes, nullis peregrinarum doctrinarum ſordibus contaminentur.

III. Sacris hujuſmodi monumentis nemo eſt, qui non accenſeat Eccleſiaſticarum Precum Volumina, tum quod ipſa eoſdem Patres, eoſdemve Eccleſiæ Magiſtros plerumque earum Precum auctores præſeferant, tum quod ad declarandum Fidelium illis utentium de divinis rebus doctrinam, publici, ac luculentiſſimi inſtrumenti loco habeantur; namque ex veteri illo effato, *Legem credendi lex ſtatuit ſupplicandi.*

IV. Itaque cum jamdiu compertum mihi foret, excuſa Græcorum Officiorum Exemplaria fœdiſſimis erroribus ex Schiſmaticorum fraude horrendum in modum ſcatere, atque ita maculoſa a pleriſque etiam illius gentis orthodoxis temere divinis laudibus decantandis frequentari; rem non inutilem prorſus, nec Eccleſiaſtico homine indignam mihi ipſi aggreſſurus videbar, ſi operam meam, qualiſcumque ſit, in eo ponerem, ut eadem ad fidem antiquiſſimorum, ac præſtantiſſimorum Codicum caſtigata, in primævæ ſinceritatis nitorem, depulſis interpolationibus, quantum eorum monumentorum ſubſidio licuiſſet, redirent.

V. Quod Expurgationis genus non ipſa tantum rerum natura, quæ edocet, integris aditis fontibus, dum lutulenti effluunt rivi, ſitim reſtinguere, nec dumtaxat laudata ſuperius Eruditorum ſententia, ſed Romanæ Sedis (penes quam æqui, bonique ſupremum in terris arbitrium eſſe, Catholici omnes profitemur) auctoritas mihi in primis commendabat. Ea ſcilicet ſtudium vitiatas Patrum Editiones ad vetuſta autographa repurgandi, tunc equidem probaſſe viſa eſt, cum erecta a Syxto V. Pontifice Optimo Maximo in ipſo Vaticano Palatio Typographia, eam ab ipſo gravibus, doctiſque Viris demandatam novimus provinciam, ut antiquis Archetypis inſiſtentes, ſanctorum Patrum Opera ad eorum fidem ſuæ ſinceritati reſtituta, atque integra evulgarent. Nihil propterea frequentius, nihil apertius Editores, ſapientiſſimi Pontificis monitis obſecuti, in Præfationibus affirmant, quam luſtratas ad eam rem Bibliothecas, excuſſa Archiva, veteres Codices verſatos, hauſtas ex ipſis caſtigationes, nihilve niſi ad earum normam reformatum. Nec alia ratione, mandante eodem Pontifi-

ce,

ce, tam Græcam, quam Latinam Septuaginta Interpretum Tranſlationem inſtauratam fuiſſe teſtatur Cardinalis Caraſſa, in Præfationibus ad utramque diſertiſſime ſcribens, Emendationem ad vetuſtiſſimorum, probatiſſimorumque Codicum fidem accurate peractam, rectius, & tutius ubique viſum ab optimis Exemplaribus minime recedere, ad ea ex Pontificis juſſu provocatum, *Cenſuit Sanctitas Veſtra ad optima notæ Exemplaria provocandum eſſe, ex quibus, quoad fieri poſſet, ea, quæ vera, & ſincera eſſet Septuaginta Interpretum Scriptura, eliceretur*. Atque ut propius ad rem noſtram accedamus, Pius V. in Edicto Apoſtolico, quo novam Miſſalis Romani Editionem approbat, eam collatis diligenter omnibus cum vetuſtis Vaticanæ Bibliothecæ, aliiſque undique conquiſitis, emendatis, atque incorruptis Codicibus perfectam fuiſſe declarat, eorumque ſubſidio ſacroſanctum illud volumen ad priſtinam ſanctorum Patrum normam, ac ritum reſtitutum. Itidem Clementis VIII. Pontificale Romanum recens recognitum ſua auctoritate communiens, primum præfatur, Nihil magis Prædeceſſores ſuos curandum ſibi eſſe ſtatuiſſe, quam ut communes Eccleſiaſtici muneris rationes ad propriam normam, ſervata antiquitatis auctoritate, revocarent; dein *Pontificale* (inquit) *Romanum tandem reſtitutum, & abſolutum eſt, atque ita ex omni parte diſpoſitum* (*quod ii etiam, qui negotio, ac muneri huic præfuerunt, confirmarunt*) *ut nihil ab antiquis Pontificalium Codicibus, qui tum in clarioribus Urbis Eccleſiis, tum in noſtra Vaticana Bibliotheca, ac denique in quibuſdam aliis locis inſignibus aſſervantur, alienum, aut diſcrepans irrepſerit*.

VI. Verum enimvero negotium, quod ſuſcepturus eſſem, mente ſerio revolvens, illud non improſpere mihi ceſſurum confeſtim ominatus ſum, cum lectis duabus Leonis Allatii Diſſertationibus de Libris Eccleſiaſticis Græcorum, quarum una divinorum Officiorum potiores, & uſitatiores libros percenſet, alia Triodium, Pentecoſtarium, & Paracleticen cenſoria virgula examinat, multa ibidem deprehendi, quæ eximium tentandæ collationis fructum ſpoponderunt. Ea quidem hic minime pigebit exſcribere, non ea tantum de cauſſa, ut Lector planius agnoſcat, unde mihi aggrediendi operis primum animus acceſſerit, ſed ut ille doctiſſimi Viri, ac harum rerum, ſi quis alius, callentiſſimi auctoritati plurimum deferens, vel ex præſumpta opinione in aſſenſum conſilii mei traducatur. Sunt autem hujuſmodi. *Utinam liceret nobis ex primis illis fontibus tanquam integrioribus, & purioribus, divino Chriſti ſervitio incumbere. Ne illis ſuperſeminata ab homine*

mine nequam zizania dignoſceremus. Diſſert. I. pag. 12. *Auctores libri* (Triodii*) quo propius aberant a Chriſto, & divina progenie, melius quæ erant veritatis cernentes, optime, & ſine ulla offenſione divinas Sanctorum laudes, & Fidei dogmata decantarunt: ſequiores, affectibus propriis diſtracti, ſæpe etiam odio in Romanam Eccleſiam, multa, quæ a veritate aberrant, intruſerunt. Quod ſane manifeſtum eſt in hoc libro; nam antiqua fere omnia plana ſunt, nihil in ſe continent, quod pias aures offendat: recentia multis ſcatent erroribus, & ſubdole ſæpius in Romanam Eccleſiam garriunt, multas etiam hæreſeon labes lectionibus inſpergunt. Quibus abſciſis, liber nitori ſuo priſtino reſtitutus, nulla expurgatione indigebit*. Diſſert. II. pag. 114. *Pentecoſtarii, quemadmodum de Triodio ſupra diximus, varii fuere auctores, antiqui, & recentiores. Antiqui ſua vetuſtate, & modeſtia venerandi: recentiores ex ſchiſmate, audacia, atque omnia attentandi libidine contemnendi*. Diſſert. II. pag. 229. *A correctoribus ipſis, ac ſimilium librorum Editoribus petere poſſumus, quanam auctoritate tantum facinus audent, & temeratas manus in intemeratos Eccleſiæ ritus imponunt? Homines viliſſimi ſunt, nulla ſcientiarum laude, nulla auctoritate, nulla dignitate conſpicui, qui ex arbitrio Officia Eccleſiæ moderantur, addunt, ſubtrahunt, mutant, de novo conſarcinant, quidquid illis videtur*. Diſſert. II. pag. 230. *Ceſſent ſimplicibus imponere, ceſſent innocuis fidelibus fucum facere, ceſſent propria, & ſpuria inter vera, & tot jam annis comprobata Sanctorum ſcripta, & preces Eccleſiaſticas inſerere. Servent ſibi dicta Patrum a maculis innoxia, ſervent poſteris, nihil detrahant, nihil addant, nihil immutent in rebus Eccleſiaſticis, ſine ipſius Eccleſiæ conſenſu*. Diſſert. II. pag. 234. Hæc omnia Allatius, ut linguæ ſic rituum, dogmatum, & librorum omnium ſuæ gentis, ut dixi, callentiſſimus, qui præterea Diſſ. II. pag. 231. Joannis Zonaræ, & Theodori Balſamonis textus producit, (in priore Diatriba afferendos) ut evincat vel ipſis Eccleſiaſticis Græcorum legibus vetitum eſſe, novas Precationum formulas componere. *Vetant* (inquit) *id leges, rejiciunt Canones, & integerrimus Eccleſiaſticæ diſciplinæ ordo prohibet. Libri in Eccleſia legendi, nonniſi approbati, aliaſque recepti in Eccleſia eſſe debent. Preces nonniſi Synodorum calculo comprobatæ*.

VII. Capto ex hujuſmodi Allatii dictis omini quam fauſtus reſponderet eventus, præſtantiſſima Triodii Autopropha, in quæ primum, patefactis Bibliothecæ Vaticanæ, nec non Barberinæ, ac Baſilianæ armariis, avidos oculos injeci, illico commonſtrarunt. Ibi enim nihil prorſus occurrebat, quod Photii, & Cerularii deliramenta, nihil quod ipſius Schiſmatis con-

Digitized by Google

controverſa capita quoquo modo ſuboleret. Sexcenta ſunt, quemadmodum in reliquis Græcorum Officiorum libris, ita in hac ipſa Triodii parte, quam vulgamus, breviora quædam cantica in laudem ſanctiſſimæ Trinitatis, ac proinde Triadica dicta; eaque, cum verbis inter ſe minime conveniant, at ubique eumdem fere ſenſum (ſtropharum inſtar, quibus ſacri Latinorum clauduntur hymni) contineant, prodigiali prorſus verborum varietate undique, ut opus erat, conquiſita exprimuntur. In iis vero ne ſemel quidem Spiritus ſanctus, ex ſolo Patre proceſſiſſe affirmatur. Quæ Spiritus ſancti ex ſolo Patre proceſſio, cum capitalis Schiſmatis error, & veluti ejus teſſera habeatur, ac ſit, quotuſquiſque eſt, qui non videat, quam præclare illius rationibus conſuluiſſet falſarius Amanuenſis, dum in ejuſmodi Triadicis Catholici dogmatis profeſſionem in Hæreticam commutaſſet? qua profecto cura vel unius verbuli huc & illuc ſolerter inſperſi additamento egregie defunctus fuiſſet, eoque facinore clarus, ne laude quidem ſatis idonea a gregalibus ſuis affici potuiſſet. Quod cum minime præſtitum reperirem, in ſinu meo mirifice gaudens evidenti prorſus demonſtratione colligebam, Codices illos, quos ante oculos habebam, nequaquam a Græcis Schiſmaticis in odium veræ Fidei ſtudioſe fuiſſe depravatos. Occurrebatque animo meo validiſſimum illud argumentum ab Hieronymo in Commentariis in Iſaiæ cap. VI. & ab Origene lib. VIII. in Iſaiam inſinuatum, quo Viri docti probare conſueverunt, Hebræos originalem ſacræ Scripturæ textum nulla ratione in odium Chriſtianæ Religionis falſaſſe, & corrupiſſe; quandoquidem, aiunt ipſi, ſi ſcelus hujuſmodi admittendi animus, aut facultas Judæis ſeu Doctoribus, ſeu Amanuenſibus fuiſſet, illud profecto a vaticiniis de Chriſto, a locis, quæ de præcipuis Myſteriis Chriſtianæ Religionis agunt, inchoaſſent. *Si Judæi* (ait Bellarminus lib. II. de Verbo Dei cap. II.) *falſare voluiſſent divinas Scripturas in odium Chriſtianorum, ſine dubio præcipua vaticinia ſuſtuliſſent; id autem minime fecerunt.* Eorumdem Triodii Codicum integritas aliunde etiam mihi primo aſpectu liquidiſſime innotuit, videlicet ex Hymno Sabbati hebdomadæ Tyrophagi, in quo ſanctorum prius Monachorum, dein vero Eccleſiæ Græcæ Doctorum, atque Optimatum prolixus catalogus texitur, omneſque canticis celebrantur. Ibi vero non Photius, non Cerularius percenſetur, non alius quivis ex iis, quos Græcia Schiſmatica ceu Paſtores, ac Magiſtros ſuos colit, atque exoſculatur. Quidnam amabo, utroque ſilentio diſertius occurrere poterat ad comprobandam Codicum illorum ſinceritatem? At diſertiora

ra ad eam rem adhuc videbantur dicta quædam ex iiſdem erumpentia, quibus dogmata de Purgatorio, & de Sanctorum ante ſupremi Judicii diem beatitate, adverſus Schiſmaticorum errores admirandum in modum mihi adſtrui poſſe videbantur. Demum reputabam, quod cum Eccleſiaſticarum Precum Volumina apud omnes nationes quotidiano Fidelium uſu terantur, ac proinde innumera propemodum earumdem exemplaria ultro citroque circumferri conſueverint, vix ac ne vix quidem contingere poſſe credendum, ut vitia in unum vel alterum Codicem a perfido Amanuenſi invectata latius in omnes ab aliis Amanuenſibus exaratis pervagentur. *Abſit* (inquit Aug. lib. xv. de Civit. Dei cap. 13. Judæos Scripturas minime corrumpere potuiſſe probans) *ut prudens aliquis Judæos cujuslibet perverſitatis, atque malitiæ tantum potuiſſe credat in Codicibus tam multis, & tam longe, lateque diſperſis.* Divinorum vero Officiorum uſus nullibi frequentior, quam apud Græcos, quibus nimirum teſte Allatio in Diſſert. 1. de libris Eccleſ. Græcor. pag. 6. præter Monachos, & Sacerdotes, ſæculo etiam addicti homines, & mulieres incumbunt. Adeo autem verum eſt perverſos Schiſmaticos in eorum Officiorum Voluminibus id minime potuiſſe, ut cum recentes Codices, vel edita typis exemplaria primum aſſumentis ſuis inficere ſunt aggreſſi, concordibus veterum Autographorum teſtimoniis in promptu ſit illorum malitiam refellere; concordibus, inquam, nam licet prælaudati Codices non in omnibus inter ſe conveniant, mirifica tamen eorum conſenſio eſt in ſuppeditandis telis, quibus Schiſmatis errores profligentur. Demum in memoriam mihi redibat, quam acriter non multos ante annos, dum contra veterum Diplomatum fidem in Italia, perinde atque in Gallia controverſia mota fuiſſet, pro illorum, aliorumque id genus monumentorum vindiciis a clariſſimis Viris pugnatum fuerit, & quam egregie ab iiſdem demonſtratum, ea ſincera, & legitima eſſe reputanda, quorum falſitas nullis certis, indubitatiſque argumentis evinci poteſt, homines vero, qui horum fidem, & auctoritatem vel univerſim, vel maxima ex parte ob leviſſimas ratiunculas, & difficultates elevare contendunt, ſuis machinationibus eo tendere, ut ſanctiones Pontificum, & Principum impetant, infringant jura publica, privatorum fortunas in periculum vocent; uno verbo, ut maximam toti reipublicæ injuriam, & perniciem importent.

VIII. Cum vero de eorum Codicum integritate hanc animo meo opinionem imbiberem, non idcirco in iiſdem omnia plana prorſus futura exiſtimavi, imo vero quædam ibi reperiri perſenſi, quæ ſeu pio interprete,

ſeu

ſeu medica etiam manu indigerent, ne quis illis adverſus Catholicam doctrinam abutendi cuivis aditus pateret. In quibus tamen adnotandis, reprobandiſque quam æqua, quam temperata eſſe debeat animadverſio, norunt omnes, qui Cenſoris munus vere, & ſalubriter æſtimare norunt; pervulgatum ſiquidem eſt, nulla eſſe verba adeo clara, & expedita, quin eis poſſit ſenſus falſus, & hæreticus inædificari, nihilve adeo innoxium, & labis expers, quin cenſura acerbius vexatum notari, & configi valeat. Ea æquitas, ea temperantia nullibi profecto ſalubrior, ut reor, quam cum Eccleſiaſticarum Precum formulæ ad Theologicam trutinam revocantur; tum quod pie dicta, pie etiam mihi accipienda videantur; tum quod magnopere cavere debeam, ne rigidiorem cenſorem agens, eorum petulantiam foveam, & acuam, quibus volupe eſt, plura divinorum Romanæ Eccleſiæ Officiorum loca, multiplices ſenſus admittentia, ad unum ex illis malitioſius obtorta criminationi ſubjicere, atque in erroris invidiam vocare; tum demum quod Eccleſiæ Patribus, atque Magiſtris, quos eorum Officiorum Auctores eſſe conſtat, maximam debeam reverentiam. Sardum quemdam Theodori Studitę Quadrageſimalia Triodia carpentem (ea ipſa, quę priore hac Operis parte vulgamus, potiorem tam in excuſis, quam in manu exaratis Triodii Exemplaribus locum obtinentia) virgis ab eodem ſancto Viro in ſomnis oblato probe multatum, narrat Michael Studita in ejus Vita, noſque ex eo in ſecunda Diatriba. Quibus ego verberibus excipiendus forem, ſi iiſdem Hymnis non barbaram ſyntaxim, non pedeſtris orationis vitium, quibus Sardus ille offendebatur, ſed pravę doctrinę crimen temere affingerem? Juvat humeris ſuis timentes alieno periculo ſapere. Scripta ſua omnino ſana, omnino ad utilitatem compoſita Theodorus ipſe, dum homo ille cęderetur, affirmavit, ſubdens, nunquam futurum fuiſſe, ut illa reciperent Eccleſię Dei, atque alię aliis traderent, niſi fructum ex ipſis redundaturum intelligerent. Forte etiam id genus injurię nec magis patientes, nec minus vindictę cupidos ſe oſtenderent Joſephus Studita, Joannes Damaſcenus, Theophanes Graptus, Andreas Cretenſis, Coſmas Majumenſis, reliquorum Triodii Hymnorum auctores, tam ſanctitatis, quam doctrinę nomine in Eccleſiaſticis Tabulis celeberrimi, quemadmodum ſecunda Diatriba edocebit. Certe Theodorum Studitam (ut alios hic omittam) Martyrologium Romanum die XII. Novembris, ob Fidem ſtrenue defenſam in univerſa Eccleſia Catholica celebrem teſtatur. Ejuſdem Theodori do-

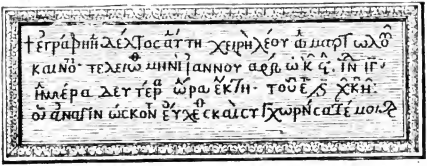
ctri-

ctrinam pluribus locis commendat Cardinalis Baronius in Annalium Tomo IX. & pręſertim anno DCCCIX. num. 43. hęc ſcribens: *Porro Theodorus hoc tempore ceteris eminentior doctrina in Oriente fulgebat, ut Orthodoxi omnes ejus Eccleſiæ, cum quid dubitationis in facultatibus Theologicis habere contingeret, ad eum tamquam ad oraculum ſolerent recurrere*. Et infra: *Quam bene conſuluit Deus ſua providentia his temporibus perditiſſimis Eccleſiæ Orientali, cum malorum Epiſcoporum, & peſſimorum Imperatorum conatu, univerſum ferme Evangelium, & reliqua divina Scriptura in maximum diſcrimen adducerentur . . . . . niſi Theodori tuba intonuiſſet, tanto illato vulnere Evangelio, totus pene Oriens corruiſſet*. In talis, tantique Doctoris ſcriptis locum reprehenſionis imprudentia mea inveniens, miſellus homuncio quidpiam aſperius ſane quam fuſtuarium promerebor.

IX. Poſtquam ex illo ſpecimine de Codicum integritate mihi certo conſtitit, pergratus accidebat cujuſdam brevitatis, quam illi præſeferebant, conſpectus, ſeu certa antiquitatis eorumdem Codicum nota. Ea brevitate excuſos Græcorum Officiorum libros nimis quam fraudatos fuiſſe per ſequiorum temporum additamenta inſulſa plerumque, & aliquando peſſima, ſæpius conqueritur Allatius, & alii qui hanc materiam attingunt. Hæc Allatii ſunt verba in Diſſert. II. de Libris Eccleſ. Gręcor. pag. 113. *Animadvertendum eſt, libri hujus* (Triodii) *plures, & varios fuiſſe auctores, qui pro tempore alia, atque alia addendo, librum neque parvum per ſe, neque exiguum, majorem etiam uſque ad faſtidium fecere adeo, ut, ſi modus non adhibeatur, & temeritas addentium non tantum in iſto libro, ſed in aliis etiam comprimatur, erit cum nox, & dies pro illis ſolum recitandis (tantum abeſt ut cani poſſint) quæ vix modo ſufficiunt, ſatis non erunt. Quare Sacerdotes, qui noſtro hoc ævo lectione tam prolixa defatigati, ſæpe ſæpius ab Officiis recitandis abſtinent, vel pro libito omittentes, quaſi per ſaltus, quæ ſibi videntur, tantum recitant, plauſibiliori nomine impotentiam cauſati penitus omittent omnia. Eoque præcipue, quod apud eos ad hunc diem non convenit, quæ quiſque quolibet die recitare teneatur*. Juſtæ cuidam Græcorum Officiorum brevitati conſultum voluit Julius Antonius Sanctorius Cardinalis, ſaltem pro iter agentibus, & aliis, qui quamcumque ob cauſſam choro intereſſe non poſſent; namque eo jubente Antonius Arcudius edidit Romæ anno 1598. Græcum Breviarium, novum Anthologium, ſeu Florilegium inſcriptum. Verumtamen cum nullo plauſu exceptus fuerit liber ille, ut ab Allatio

tio adnotatum reperimus Diſſert. 1. de libr. Eccleſ. Græcor. pag. 105. propterea quod, quemadmodum ille ſcribit, intra ſanctorum terminos minime ſe continuit Arcudius, imo vetera immutavit, integra obtruncavit, perfecta immiſcuit, & de ſuo addidit incompta, atque inſulſa, inde perdiſcimus, legitimam brevitatem, quæ omnium ſtomacho ſapiat, nonniſi ex vetuſtis Autographis depromendam; cum viciſſim ipſa illorum antiquitatem commendet.

X. Quibus omnibus mente mea mature perpenſis, doctorumque Virorum exquiſitis ſententiis, novam Græcorum Officiorum Editionem ad antiquos Codices recognitam, & caſtigatam adornandi conſilium inii; moxque a Triodio Quadrageſimali exorſus, priorem ejus partem typis jam evulgatam exhibeo ad fidem præſtantiſſimi membranacei Codicis Barberini. Hunc maxime deligendum cenſui, quod ceteros antiquitate præſtaret. Scriptum fuiſſe ante annos ſexcentos, & amplius ex Calligraphi nota ad calcem appoſita edocemur. Ea hujuſmodi eſt.



Scriptus eſt liber iſte manu Leonis peccatoris, & Notarii. Abſolutus eſt menſe Januario die 26. Indictione 13. feria 2. hora 6. anno 6628. Qui legitis, orate, & ignoſcite mihi.

Notum eſt Græcos ſecundum æram ſuam communem ducere annum a Creatione mundi, atque annos ante Chriſtum natum numerare 5508. iis itaque demptis e Leonis Calligraphi nota, annus Chriſti 1120. exſurget, quo Barberinum Triodium a Leone peccatore, & Notario ſuerit

Digitized by Google

rit abſolutum . Notarios libris deſcribendis deputatos , & Calligraphorum officio functos fuiſſe, tradit cl. Montfauconius Palæogr. Græcæ lib. I. cap. v. idemque cap. VI. inter Calligraphorum notas, quas ibi recenſet, plures adfert, in quibus ii ſe quandoque *peccatores*, quandoque *minimos* , quandoque *indignos* appellant . Ibidem formula illa, aut omnino ſimilis *Qui legitis orate , & ignoſcite mihi*, prædictis Scriptorum notis ſæpius appoſita deprehenditur. Frequentiſſima eſt in iſto Codice Vocalium commutatio , eaque ſæpius ſenſum interturbat , accentus quoque, & ſpiritus negligenter plerumque adſcribuntur ; quæ vitia a vetuſtioribus etiam Calligraphis admiſſa, non uno loco teſtatur Montfauconius in mox laudato Opere . Hæc ipſa ſubſcriptio ſemel & iterum Leonis Amanuenſis ſeu imperitiam, ſeu oſcitantiam probat. Indictionis nota, in qua a veteribus librariis ſæpe peccatum , aut variatum fuiſſe , jam multi Viri docti animadverterunt , exacte poſita eſt ad Calculorum , & Tabularum chronologicarum fidem , nam Indictio XIII. juſte reſpondet anno ſeu Græcorum 6628. a mundi Creatione, ſeu Latinorum 1120. ab ejuſdem Reparatione.

XI. Quod gliſcente Schiſmate Barberinus Codex exaratus fuerit , nihil inde divinorum Officiorum , quæ complectitur , authoritati decedit; ea prorſus ratione, qua Græcorum Patrum Editiones ex Codicibus poſt Schiſma deſcriptis expreſſæ , a Catholica Eccleſia ſuſcipiuntur , dum conſtet Archetypa illa dolo Schiſmaticorum minime fuiſſe corrupta: cui fraudulentæ depravationi prælaudata Græcorum Officiorum Autographa haud certe patuiſſe, palam, ni fallor, demonſtravi. Imo vero Barberini Codicis ætas novo documento evincet , quam inverecundum poſſideant animum recentiores Schiſmaticorum Magiſtri , dum horrendum facinus divina Officia ſuis interpolationibus commaculandi , a quo ſeniores Schiſmatis Antiſtites abſtinuerunt , ipſi attentare ſunt auſi.

XII. Faxit Deus Optimus Maximus , ut ſuſcepto hujus caſtigationis labori uber fructus reſpondeat . Scilicet ut Græci Orthodoxi Patrum ſuorum depoſitum , nulla peregrinationis nota (a qua ipſi utpote avitorum rituum ſtudioſiſſimi maxime abhorrent) immutatum , optima fide ſibi latina manu reſtitui gratulentur . Schiſmatici vero vetuſta eorumdem Officiorum Exemplaria in manus accipientes , eorum , qui ſacris ſuis præſunt, fraudem atque perfidiam detegant, nec amplius ſibi fucum fieri patiantur, ab iiſdem pro pane, pro piſce, pro ovo, lapide,

pide, ſerpente, ſcorpione donati. Ut Novatores noſtri temporis intelligant, quam falſo ſibi de conſenſu veteris Græciæ in iis, quæ adverſus Catholicos Romanos impugnant, dogmatibus adblandiantur; quin ſe ab ea quam maxime diſſidere comperiant, dum in antiquiſſimis illius Eccleſiæ Precationum Tabulis, frequentiſſimis, & diſertiſſimis verbis inculcatum deprehendent, Chriſti matrem omnibus Sanctis, & Angelis ſanctiorem peccato omnino caruiſſe, multum in ejus invocatione confidendum, miſericordiam illius implorandam, & dies illius feſtos ſolemni ritu agendos; ſanctos homines hujus vitæ afflictionibus æterna gaudia promereri, poſt eam vero ab omnibus malis exemptos viſione beatifica frui, intentiſſimis precibus eorum apud Deum auxilia expoſcenda, Templa & Baſilicas in illorum honorem exædificanda, illorum memorias celebrandas, & reliquias atque imagines veneratione proſequendas; eos autem, quibus aliquid in alia vita luendum ſupereſt, vivorum precibus pro ipſis ad Deum fuſis magnopere juvari, ut a pœnis exſoluti citius ad perennem beatitatem perducantur; Crucem ſanctam adorandam, encomiis celebrandam, ejuſque ſigno fidendum; Opera meritoria ad ſalutem conſequendam requiri; ad eam utiles, & neceſſarias preces; Litanias & Proceſſiones peragendas; jejuniis & arbitrio ſibi conſtitutis, indictiſque ab Eccleſiis corpus extenuandum; ſanctum eſſe Monaſticæ vitæ inſtitutum; hæc inquam & alia hujuſmodi, ab Allatio pluribus locis explanata, genuina eſſe veteris Græciæ dogmata, fidem, ritus, & conſuetudines ex authenticis, quæ vulgamus, vel unius Triodii monumentis, velint nolint deprehendentes Novatores noſtrorum temporum agnoſcant, quanta cum temeritate conſenſionem illius Eccleſiæ cum eorum Sectis in Fidei rebus venditent; cum ſuperius recenſita Religionis capita Romanis dogmatibus mirifice congruant, eorumdem vero ſententiis penitus refragentur. Ut, quotquot Chriſtiano nomine cenſentur, novis argumentis magis magiſque edoceantur, Romanam Eccleſiam eam vere eſſe, cui ex Chriſti oratione illudi non poſſit: cui maxime incumbat, in commiſſa ſibi a Domino Vinea, ſuperſeminata bono tritico ab homine nequam zizania eradicare: Eam eſſe, quæ, ut Auguſtini verbis utar lib. 1. ad Bonifacium cap. 1. cum non deſinant Hæretici fremere ad Dominici gregis caulas, atque ad diripiendas tanto pretio redemptas oves, aditus undecumque rimari, ipſa in celſiore ſpeculæ Paſtoralis

Digitized by Google

ralis faſtigio reſidens, peſtilentibus & inſidiantibus eorum ſcriptis medentia, & munientia ſcripta prætendat, quibus rabies, qua furunt, aut ipſa ſanetur, aut a lædendis aliis repellatur: Eam demum, quam, ut loquuntur Sextæ Synodi Patres in literis ad Romanum Pontificem, Chriſtus Deus noſter ſapientem medicum dedit, contagia hæreticæ luis fortiter propulſantem remediis Orthodoxiæ, ac valetudinis robur membris Eccleſiæ largientem.

XIII. Opus hoc, quod nunc primum edendum ſuſcipio, GRÆCIÆ ORTHODOXÆ VETUS OFFICIUM QUADRAGESIMALE inſcripſi.

XIV. Græco textui Latinam e regione Interpretationem adjunxi, ut pretioſis hiſce Græcanicæ pietatis Theſauris noſtrorum religio nunc primum locupletata, laboris mei fructum, qualiſcumque demum fuerit, conſequatur. In edendis, illuſtrandiſque Latinorum Officiorum libris præſtantiſſimorum Virorum egregie deſudavit induſtria, Græca vero (neſcio quo fato) in tenebris uſque adhuc jacuerunt, teſte etiam doctiſſimo Cardinali Tomaſio, qui in Præfatione Officii Feriæ Sextæ Majoris Hebdomadæ ſecundum ritum Græcorum, ab ipſo latine editi, Chriſtianum & pium Lectorem ita alloquitur: *Rem propterea me tibi jucundam facturum putavi, ſi iſtiuſmodi Officium ederem: cum nunc uſque (quod ipſe ſciam) nullum umquam e tenebris prodierit Latino ſermone Officium aliquod integrum Græcorum: unde totus ordo, atque compactio ſacrarum functionum illius gentis plenius innoteſceret*. In ea concinnanda me ſæpius in magnas conjectum anguſtias ſi dixero, verum dixero. Græca Latinis reddendi difficultatem etiam doctiſſimos Viros, qui hujuſmodi provinciam ſuſceperunt, preſſiſſe, fatentur ipſimet in Interpretationum ſuarum Præfationibus. At ad materiam, quæ ſtudium meum exercet, nihil aptius dici poteſt iis verbis, quæ in Hieronymi Præfatione ad Euſebii Chronicon leguntur: *Difficile eſt* (inquit) *alienas literas inſequentem, non alicubi excidere, & arduum, ut, quæ in alia lingua bene dicta ſunt, eumdem decorem in Translatione conſervent. Significatum eſt aliquod unius verbi proprietate, non habeo meum, quo id efferam, & dum quæro explere ſententiam longo ambitu, vix brevis viæ ſpatia conſumo. Accedunt hyperbatorum anfractus, diſſimilitudines caſuum, varietates figurarum, ipſum poſtremo ſuum, &, ut ita dicam, vernaculum linguæ genus; ſi ob neceſſitatem aliquid in ordine, vel*

in

in ſermone mutavero, ab Interpretis videbor officio receſſiſſe. Profecto quam arduum ſit in ſacris hiſce, quos edimus, Græcorum Hymnis vertendis boni Interpretis officio fungi, Gretſerus, Vagnerechius, Thomaſius, a quibus-nonnulli ex illis latino ſermone donati ſunt, ſuo didicerunt experimento. Gretſerus quidem in Procemio lib. v. Tom. III. de Cruce hæc habet: *Quod ad interpretationem attinet, verbum verbo propemodum numeravi certo conſilio*. At parum eloquens ſum *ob hanc verbis Græcis inhærendi rationem*. Quid ad te? *Inquit S. Hieronymus Præfat. Comment. in Epiſt. ad Epheſios*, Diſertiorem quære. Non digne Græca in Latinum transfero. Aut Græcos lege, ſi ejuſdem linguæ habes notitiam, aut ſi tantum Latinus es, noli de gratuito munere judicare, &, ut vulgare proverbium eſt, equi dentes inſpicere. Numquid te manu conſerta in jus traho, quia noſtra non legas? Me imperitior quiſque lecturus eſt: tua forſitan dicta, ſi ſcripſeris, Tullius admirabitur. Aut profer meliores epulas, *inquit ille idem ſanctus Hieron. Epiſt.* 50. & me conviva utere, aut qualicumque noſtra cœnula contentus eſto. Ita Gretſerus. Vagnerechius vero in Proleg. ad Piet. Marian. Græcor. num. 8. *Ego conatus ſum pro viribus efficere primum, ut haſce ſuaves Antiquorum Patrum (de matre amabiliſſimul, & admirabili) ſententias Græcas Latinis ſententiis rite explicarem, illarumque vim & ornatum, quoad poſſem, imitarer ſenſu nihil mutato: tum, ut (quoniam interpretabar materiam ſacram) verba adhiberem politioribus Latinorum Patribus uſitata, modumque dicendi temperatum, & ſacræ magis, quam prophanæ Eloquentiæ ſimilem, ſi nimirum verba ad religionem pertinentia conſideres. Quippe intimam Chriſtianæ pietatis medullam fruſtra quæras exprimere coloribus Ethnicorum veterum, ut qui de tantis cœlorum arcanis nec quidem per ſomnium cogitarunt*. Demum Thomaſius in mox laudato Procemio: *Elocutionis porro eam rationem ſequi optavimus, quæ ſacras quam maxime & religioſas actiones deceat: quæ nimirum ſtylo ſimplici ab Eccleſia uſitato, remotaque aſperitate, tota omnino apta ſit excitandæ pietati, commovendiſque blanditer affectibus, intra humilitatis, venerationis, ac ſancti cujuſdam tremoris cancellos præ reverentia divinæ Majeſtatis. Qua in re quidquid peccatum eſt a me, id Lector ignoſcat imperitiæ meæ. Quod ſi elegantiora cupiat, doctiorem Interpretem inveniat*. Quod a doctiſſimo, ſapientiſſimo, & religioſiſſimo Viro ſui minuendi cauſſa ex Chriſtianæ humi-

humilitatis ſenſu dictum eſt, id ipſum nudæ ego veritati obſecutus de mea Interpretatione edico: *Quidquid peccatum eſt a me, id Lector ignoſcat imperitiæ meæ.*

XV. Libro huic nonnullæ adjiciuntur Diatribæ, quæ ad materiam hanc illuſtrandam maxime facere poſſunt. An ita expediret, rem aliquantiſper dubiam mihi fecit quorumdam ſententia, quibus valde placuiſſet, Græcum textum, omni abjecta cunctatione, feſtinantibus typis evulgari; qua celeritate ajebant publicis utilitatibus melius conſultum iri, quam Diatribis, aliiſve id genus Adnotationibus, unde illa retardaretur; ſubdebantque, Cardinalem Thomaſium eximiam ſibi laudem comparaſſe in pluribus Latinorum Officiorum libris ad veterum Codicum fidem edendis, quamvis in illos nec Diſſertationes, nec Commentarios, nec Notas elaboraverit; demum vetera Eccleſiaſticorum Scriptorum monumenta per ſe expetenda, nec ad alliciendos ſtudioſos Lectores extranei fuci ornamento indigere. Vicit tamen aliorum conſilium affirmantium, Diatribis in hoc Volumine locum omnino tribuendum, ut Editio Græci textus, & Latinæ verſionis acceptior, ac proinde utilior prodiret. An vero finem iſtum aſſecutus ſim, tenuitatis meæ conſcius magnopere ambigo. Aliorum erit judicium. Illud tamen exploratiſſimum habeo (quod plures in Operum ſuorum Præfationibus adnotare conſueverunt) cunctis, quæ in hoc litterarum genere proferuntur, pro ſtudio legentium, ac ſtomacho, aut pretium, aut contemtum accedere. Nam ſi quidem æquum, ac ſtudioſum Lectorem invenerint, magni æſtimantur; ſi vero in faſtidioſas aures inciderint, pro nihilo ducuntur.

XVI. Antequam vero ex hac Præfatione manum tollam, officii poſtulat ratio, ut hic etiam loci ampliſſimo Cardinali FRANCISCO BARBERINO ampliſſimas gratias agam ob præſtantiſſimi Codicis uſum mihi liberaliter impertitum ex Bibliotheca ſua innumeris optimorum ſcriptorum exemplaribus inſtructiſſima. Quin ipſi gratiæ habendæ erunt ab omnibus illis, in quos e nova hac Græcorum Officiorum editione ad ejuſdem fidem adornata aliquod utilitatis genus derivabitur. Maximas autem referre debet *Græcia, quæ* (ut Te, Eminentiſſime Princeps, iis verbis compellem, quibus olim Leo Allatius Cardinalem Capponium, Vaticanum Bibliothecarium, allocutus eſt, GRÆCIÆ ORTHODOXÆ Scriptores ei offerens)

hoc

hoc ſe nomine tibi devinctiſſimam confitetur , tamquam quæ nunc tandem magnifica tua liberalitate , quæ ipſa recentiorum Magiſtrorum male feriatis cavillationibus dedidicerat , magno ſuo uſu addiſcit , & acutiſſime perſpicit , quid in re quaque veriſſimum ſit , luciſque tuendæ copiam adipiſcitur . Tibi demum gratiam etiam habebunt (ſi ita fari liceat) ſanctiſſimi Eccleſiæ Græcæ Patres, quorum monumenta Tui Codicis ope ſeu primum evulgantur , ſeu primum cum Latinis communicantur ; ac præſertim ſanctus Theodorus Studita , Græcorum Hymnologorum princeps : Ille ipſe , quem Eminentiſſimo Cardinali Franciſco Barberino Propatruo tuo in deliciis inter ceteros Patres fuiſſe , teſtatur Franciſcus Arcudius in Epiſtola , qua Urbano VIII. Theodori Litteras ejuſdem Cardinalis juſſu in inſignioribus tum Romæ , tum aliarum civitatum Bibliothecis conquiſitas, atque tranſcriptas nuncupavit; *idque propter maximam* (Arcudii ſunt verba) *Theodori Studitæ erga Romanam Eccleſiam reverentiam , & cum Apoſtolica Sede conjunctionem*.

Poſtremum (id etiam addo) ſi qua in Græci Textus editione, in Latina Verſione , in Diatribis , non ſatis accurate , aut mature pro rei gravitate nobis exciderint , HÆC OMNIA SANCTÆ ECCLESIÆ CATHOLICÆ APOSTOLICÆ ROMANÆ, CUJUS GRATIA LABOR HIC A NOBIS SUSCEPTUS EST, JUDICIO AC CENSURÆ SUBIICIMUS.

NOI

Digitized by Google

NOI REFORMATORI
DELLO STUDIO DI PADOVA.

AVendo veduto per la Fede di Reviſione, ed Approbatione del P. F. Tommaſo Maria Gennari Inquiſitore nel Libro intitolato: *Officium Quadrageſimale Recognitum, & Caſtigatum &c. cura, & labore P. Angel-Querini Veneti*; non v' eſſer cos' alcuna contro la Santa Fede Cattolica, e parimente per Atteſtato del Segretario Noſtro, niente contro Principi, e buoni coſtumi, concedemo Licenza a *Giambatiſta Albrizzi Stampatore*, che poſſi eſſer ſtampato, oſſervando gli Ordini in materia di Stampe, e preſentando le ſolite Copie alle Pubbliche Librerie di Venezia, e di Padova.

Dat. 13. *Febraro* 1728. *M. V.*

(Gio: Franc. Moroſini Cav. Reff.
(Andrea Soranzo Proc. Reff.
(Pietro Grimani Cav. Proc. Reff.

Agoſtino Gadaldini Segr.

E A-

ΕΛΛΑΔΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΗΣ
ΠΑΛΑΙΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ
ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

GRÆCIÆ ORTHODOXÆ
VETUS OFFICIUM
Sanctæ, & Magnæ Quadrageſimæ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΟΥ.

Κάθισμα Ἦχος *πλάγιος δʹ.*

Ὁ Βάθει σοφίας φιλανθρώπως πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων, μόνε Δημιουργὲ, ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου. ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ Ποιητῇ, καὶ Πλάστῃ, καὶ Θεῷ ἡμῶν.

SABBATO CARNISPRIVII.

Cathisma *Tonus obliquus 4.*

Profunditate ſapientię clementer omnia regens, cunctiſque convenientia commoda impertiens, ſolus Opifex, requieſcere fac animas ſervorum tuorum; in te quippe ſpem collocarunt Factore, ac Conditore, & Deo noſtro.

Sabbato Carnis privij.

Stichira *Tonus obl. quart. ad modulum, Paradiſus in Edem quondam.*

Chriſtus ſurrexit, ſoluto a vinculis Adamo protoplaſto, & everſo inferorum imperio; defuncti omnes bono animo eſtote, peremta eſt mors, direptuſque ſimul infernus, & Chriſtus crucifixus, atque reſurgens regnavit; ipſe nobis largitus eſt incorruptionem carnis, ipſe exſuſcitat nos, donatque nobis reſurrectionem, necnon gloriâ illâ cũ jucunditate dignos efficit omnes, qui indeclinabili fide fervidam in eo fiduciam poſuerunt.

Simile.

A ſæculo defunctorum, omnium nominatim, qui cum fide vitam piè exegerunt, memoriam hodie peragentes, Fideles, Salvatorem, & Dominum laudibus celebremus, enixè poſtulantes, ut ii in judicij horâ ipſi Deo noſtro terram omnem judicanti bene reſpondeant, dexteram ejus ſtationem cum gaudio conſequentes, in parte juſtorum, & in Sanctorum illuſtri ſorte, dignique cœleſti ejus regno habeantur.

Στιχηρὰ ἦχος πλάγιος δ΄. Πρὸς, Ὁ ἐν Ἐδὲμ Παράδεισός ποτε.

Χριστὸς ἀνέστη λύσας τῶν δεσμῶν Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον, καὶ τοῦ ᾅδου καταλύσας τὴν ἰσχύν. θαρσεῖτε πάντες οἱ νεκροί, ἐνεκρώθη ὁ θάνατος, ἐσκυλεύθη καὶ ὁ ᾅδης σὺν αὐτῷ, καὶ ὁ Χριστὸς ἐβασίλευσεν ὁ σταυρωθείς, καὶ ἀναστάς. αὐτὸς ἡμῖν ἐχαρίσατο τὴν ἀφθαρσίαν τῆς σαρκός, αὐτὸς ἀνιστᾷ ἡμᾶς, καὶ δωρεῖται τὴν ἀνάστασιν ἡμῖν, καὶ τῆς δόξης ἐκείνης μετ᾽ εὐφροσύνης πάντας ἀξιοῖ, τοὺς ἐν πίστει ἀκλινεῖ πεπιστευκότας θερμῶς ἐπ᾽ αὐτῷ.

Ὅμοιον.

Τῶν ἀπ᾽ αἰῶνος σήμερον νεκρῶν, ἁπάντων κατ᾽ ὄνομα, μετὰ πίστεως ζησάντων εὐσεβῶς, μνήμην πλοῦντες οἱ Πιστοί, τὸν Σωτῆρα, καὶ Κύριον ἀνυμνήσωμεν, αἰτοῦντες ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως ἀπολογίαν ἀγαθὴν δοῦναι αὐτῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ πᾶσαν κρίνοντι τὴν γῆν, τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ παραστάσεως τυχόντες ἐν χαρᾷ, ἐν μερίδι δικαίων, καὶ ἐν Ἁγίων κλήρῳ φωτεινῷ, καὶ ἀξίους γενέσθαι τῆς οὐρανίου βασιλείας αὐτοῦ.

Ὁ

Sabbato Carnis privii.

Ὅμοιον.

Ὁ τῷ οἰκείῳ αἵματι βροτοὺς, Σῶτερ, ἐκπριάμενος καὶ θανάτῳ σου, θανάτου τοῦ πικροῦ ἐκλυτρωσάμενος ἡμᾶς, καὶ ζωὴν αἰώνιον παραχὼν τῇ ἀναστάσει σου ἡμῖν, πάντας ἀνάπαυσον, Κύριε, τοὺς κοιμηθέντας εὐσεβῶς, ἢ ἐν ἐρήμοις, ἢ ἐν πόλεσιν, ἢ ἐν θαλάσσῃ, ἢ ἐν γῇ, ἢ ἐν παντὶ τόπῳ, Βασιλεῖς τε, Ἱερεῖς, Ἀρχιερεῖς, μοναστὰς, καὶ μιγάδας, ἐν ἡλικίᾳ πάσῃ, παγγενῆ, καὶ ἀξίωσον αὐτοὺς τῆς οὐρανίου βασιλείας σου.

Simile.

Salvator, qui proprio ſanguine mortales redemiſti, ac morte tuâ nos ab amarâ morte vindicaſti, vitamquè ſempiternam reſurrectione tuâ nobis tribuiſti, præſta, Domine, ut omnes piè defuncti, aut in eremis, aut urbibus, aut mari, aut terrâ, aut in omni loco, Reges, Sacerdotes, Præſules, ſolitariè, & ſimul viventes, cujuſvis ætatis, generum omnium, requie donentur, & cœleſte regnum tuum promereantur.

Ὅμοιον.

Τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου, Χριστὲ, οὐκέτι ὁ θάνατος κυριεύει τῶν θανόντων εὐσεβῶς, διὸ αἰτοῦμεν ἐκτενῶς, τοὺς σοὺς δούλους ἀνάπαυσον ἐν αὐλαῖς σου, καὶ ἐν κόλποις Ἀβραὰμ, τοὺς ἐξ Ἀδὰμ μέχρι σήμερον λατρεύσαντάς σοι καθαρῶς, πατέρας, καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν, φίλους ὁμοῦ, καὶ συγγενεῖς, ἅπαντα ἄνθρωπον τὰ τοῦ βίου λειτουργήσαντα πιστῶς, καὶ πρὸς σὲ μεταστάντα πολυειδῶς, καὶ πολυτρόπως ὁ Θεὸς, καὶ ἀξίωσον τούτους τῆς οὐρανίου βασιλείας σου.

Simile.

Tuâ, Chriſte, è mortuis reſurrectione, non amplius mors piè morientibus dominatur, quare magnopere oramus, ut in habitaculis tuis, & in Abrahæ finibus requiem præbeas ſervis tuis, qui ab Adamo uſque ad præſens tibi purè famulati ſunt, patribus, ac fratribus noſtris, amicis pariter, atque cognatis, omni homini, qui fideliter vitam impendit, atque ad te, Deus, multifariam, multiſque modis commigravit eoſque tuo cœleſti regno dignare.

Sabbato Carnis privij.

CANON *gerit Acroſtichiden in Theotocijs, & Triadicis INDIGNI THEODORI.*

ODE I. *ton. obl.* 4.

Canticum promamus.

Chriſtum precemur omnes, eorum, qui à ſeculo obierunt, commemorationē hodie celebrantes, ut ab æterno igne liberet illos, qui in fide, ac ſpe æternæ vitæ obdormierunt.

Profunditate judiciorum tuorum, Chriſte, ſapientiſſimè tu prædefiniſti cujuſque vitæ finis locum, & modum, quare quos in omni regione ſepulcrum operuit, ſalva, ò clementiſſime, in judicio tuo.

Terminos vitæ noſtræ qui poſuiſti, fac ergo, Domine, æternæ lucis filios, eos, qui è vitę nocte evigilarunt, Sacerdotes orthodoxos, & Reges, ac omnem populum tuum.

Quos mare demerſit, & bellum demeſſuit, quos iridem terræ motus compreſſit, atque homicidæ enecarunt, quoſque ignis in cinerem redegit, Fidelium miſerator, in juſtorum parte conſtitue.

Univerſa carnis debita, Salvator noſter, diſſimulans,

Ο ΚΑΝΩΝ φέρει Ἀκροστιχίδα ἐν τοῖς Θεοτοκίοις, καὶ Τριαδικοῖς ΤΟΥ ΑΝΑΞΙΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ.

ΩΔΗ α΄. ἦχος πλάγιος δ΄.

Ἆσμα ἀναπέμψωμεν.

Πάντες δυσωπήσωμεν Χριστὸν, τελοῦντες μνήμην σήμερον τῶν ἀπ' αἰῶνος νεκρῶν, ἵνα τοῦ αἰωνίου πυρὸς αὐτοὺς ῥύσηται, πίστει κεκοιμημένους, καὶ ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου.

Βάθει τῶν κριμάτων σου, Χριστὲ, πανσόφως σὺ προώρισας ἑκάστου τέλους ζωῆς τὸν τόπον, καὶ τὸν τρόπον, διὸ οὓς ἐκάλυψε τάφος ἐν πάσῃ χώρᾳ, ἐν τῇ κρίσει σῶσον, πανοίκτιρμον.

Ὅρους τῆς ζωῆς ἡμῶν ὁ θεὶς, διὸ τοὺς ἀφυπνώσαντας ἐκ τῆς τοῦ βίου νυκτὸς, ἡμέρας ἀνεσπέρου υἱοὺς δεῖξον, Κύριε, Ἱερεῖς ὀρθοδόξους, Βασιλεῖς τε, καὶ πάντα λαόν σου.

Οὕσπερ κατεκάλυψεν ὑγρὰ, καὶ πόλεμος ἐθέρισε, σεισμὸς ἢ οὓς συνέσχε, καὶ ἔκτειναν φονῶντες, καὶ πῦρ οὓς ἐτέφρωσε, τῶν Πιστῶν ἐλεῆμον, ἐν μερίδι τάξον τῶν δικαίων.

Πάντα παρορῶν τὰ τῆς σαρκὸς ὀφλήματα, Σῶτερ ἡμῶν, ἐν πά-

Sabbato Carnis privij.

πάσῃ ἡλικίᾳ, παντὸς γένους ἀνθρώπων, πρὸ τοῦ κριτηρίου σου στῆσον ἀκατακρίτους σοὶ τῷ Κτίστῃ ἀπολογουμένους.

Τριαδικόν) Τρία μιᾶς φύσεως ὑμνῶ πρόσωπα αὐθυπόστατα, ἀγέννητον Πατέρα, Υἱὸν τὸν γεννηθέντα, καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἄναρχον βασιλείαν, ἐξουσίαν, Θεότητα μίαν.

Θεοτοκίον) Ὄντως σὺ ἐφάνης Οὐρανὸς ἐπὶ τῆς γῆς μειζότερος τοῦ ἀνωτάτου πόλου, ἀνύμφευτε Παρθένε, ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν Ἥλιος ἐν τῷ κόσμῳ, ὁ δεσπόζων τῆς δικαιοσύνης.

ΩΔΗ β΄.

Πρόσεχε οὐρανὲ καὶ λαλήσω.

Δώσομεν μεγαλωσύνην Κυρίῳ, τῷ τῆς ἀφθάρτου ζωῆς ἀπαρχὴ γενομένῳ ἁπάντων τῶν κοιμηθέντων πιστῶς.

Οὓς ἔθαψε πᾶσα πόλις, καὶ χώρα ἐκ τοῦ αἰῶνος πιστούς, εἰς χώραν τῶν ζώντων ἀνάστησον, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τὰ πνεύματα τῶν ἐν πίστει τοῦ κόσμου ἐκδημησάντων πιστῶς, Χριστὲ, ἐν τοῖς ὑπερκοσμίοις κατάταξον τῶν δικαίων σκηναῖς.

Εἱρμὸς ἄλλος, Ἴδετε, Ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ πρὸ τῶν αἰώνων.

Ἴδετε, Ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ

omnis ætatis, cujuſvis hominum generis, ante tribunal tuum indemnatos ſiſte, tibi Creatori reſpondentes.

Triad.) Tres unius naturæ cano perſonas ex ſemetipſis ſubſiſtentes, ingenitum Patrẽ, genitum Filium, & Spiritum ſanctũ, regnum ſine principio, poteſtatem, Divinitatem unã.

Theotocion) Verè tu apparuiſti Cœlum ſuper terram, majus ſupremo polo, ò innupta Virgo, ex te ſiquidem ortus eſt Sol in mundo, juſtitiæ dominator.

Ode II.

Attende Cælum, & loquar.

Demus magnificentiam Domino, qui incorruptibilis vitæ factus eſt primitiæ omnium in fide mortuorum.

Quos humavit urbs omnis, ac regio a ſæculo fideles, Deus noſter, in regione viventium exſuſcita.

Spiritus illorum, qui in fide è mundo diſceſſerunt fideliter, Chriſte, in cœleſtibus juſtorum habitaculis loca.

Hirmus *alius, Videte, videte, quoniam ego ſum Deus veſter, qui ante ſæcula.*

Videte, videte, quoniam ego

Sabbato Carnis privij.

ego ſum Deus veſter, qui juſto judicio vitæ fines conſtitui, qui è corruptione ad incorruptionem omnes in ſpe æternæ reſurrectionis defunctos adſumſi.

Θεὸς ὑμῶν, ὁ δικαίᾳ κρίσει πήξας ὅρους τῆς ζωῆς, ὁ εἰς ἀφθαρσίαν ἐκ φθορᾶς προσλαβόμενος πάντας τοὺς κοιμηθέντας ἐπ' ἐλπίδι αἰωνίου ἀναστάσεως.

Cũ tuâ manu omnia, Chriſte adſumſeris, eos, qui in quatuor elementa diſſoluti ſunt, tuo in adventu coagmẽtatos reſuſcita, omnia ſeu ignorantiæ, ſeu ſcientiæ dimittens eis debita.

Σοῦ ἐν τῇ παλάμῃ τὰ πάντα, Κύριε, προσλαβόμενος, τοὺς διαλυθέντας εἰς στοιχείων τετρακτὺν, ἐν τῇ παρουσίᾳ σου συμπήξας, ἀνάστησον, πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ, καὶ γνώσει συγχωρῶν αὐτοῖς ὀφλήματα.

Aſſumti a te, Domine, ex quatuor finibus orbis, qui in fide obierunt, mari, ſeu terrâ, ſeu in fluminibus, fontibus, ſeu lacubus, ſeu puteis, eſca animantibus, volatilibus, & ſerpentibus, omnes quieſcant.

Ὁ ἐκ τῶν τεσσάρων, Κύριε, προσλαβόμενος τοὺς πιστοὺς θανόντας, ἐν θαλάσσῃ, ἢ ἐν γῇ, ἢ ἐν ποταμοῖς, πηγαῖς, ἢ λίμναις, ἢ φρέασι, βορὰ θηρσὶ γενομένους, πετεινοῖς, καὶ ἑρπετοῖς, πάντας ἀνάπαυσον.

O terribilem tui ſecundum, Domine, adventum! cùm tanquam in ſpecie fulguris adveniens in terram, creaturam omnem ad judicium excitabis, tunc eos, qui in fide vixerunt, occurrentes tibi adeſſe digneris.

Ὢ τῆς φοβερᾶς σου δευτέρας, Κύριε, ἐπελεύσεως. ὅτε, ὡς ἐν εἴδει ἀστραπῆς, ἐπὶ τῆς γῆς ἥκων, ἀναστήσεις πᾶν πλάσμα σου κρίνεσθαι, τοὺς πίστει τότε βιώσαντας, ὑπαντῶντάς σοι συνεῖναι καταξίωσον.

Triad. Perfectiſſima unitas, ſumme Deus, in tribus ſubſiſtens, Pater ingenite, Fili unigenite, Spiritus ex Patre procedens, per Filium autem manifeſtate, ſubſtantia

Τριαδικόν) Ὑπερτελεστάτη μονὰς, ὑπέρθεε, τρισυπόστατε, ἀγέννητε Πάτερ, Υἱὲ μονογενὲς, Πνεῦμα ἐκ Πατρὸς ἐκπορευθὲν, δι' Υἱοῦ δὲ φανὲν, οὐσία μία, καὶ φύσις, κυριότης,

βα-

Digitized by Google

Sabbato Carnis privij.

βασιλεία, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Θεοτοκίον) Ἄῤῥητον τὸ θαῦμα τῆς σῆς κυήσεως Μητροπάρθενε. πῶς γὰρ καὶ λοχεύεις, καὶ ἁγνεύεις ἐνταυτῷ; πῶς παιδοτοκεῖς, καὶ ἀγνοεῖς πεῖραν ὅλως ἀνδρός. Ὡς οἶδεν ὁ ὑπὲρ φύσιν ἐξ ἐμοῦ καινοπρεπῶς Λόγος Θεοῦ γεννηθείς.

ΩΔΗ γʹ. Ὁ στερεώσας ἐν τῇ χειρί σου.

Τοὺς διανύσαντας τὸν τοῦ βίου δρόμον ἐν δόξῃ διʼ εὐσεβεῖ, τὸν δικαιοσύνης ἀναδύσασθαι στέφανον, ἀξίωσον ὁ Θεὸς, καὶ τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν ἀπολαῦσαι.

Οὓς πᾶσα φύσις τῶν ἐναλίων, καὶ πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ ἔλαβε κατάβρωμα, Χριστὲ, τοῖς σοῖς κρίμασιν ἀνάστησον, ὁ Θεὸς, ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ μετὰ δόξης.

Τοὺς αἰφνιδίως ἀναρπασθέντας, καταφλεχθέντας ἀστραπαῖς, καὶ ἐναποψύξαντας ἐκ κρύους, καὶ πάσης πληγῆς, ἀνάπαυσον, ὁ Θεὸς, ὅτε τὰ πάντα ἐν πυρὶ δοκιμάσεις.

Τὴν ἀειτάραχον τοὺς τοῦ βίου θάλασσαν πλεύσαντας, Χριστὲ, ἐν τῷ τῆς ἀφθάρτου σου ζωῆς, καταξίωσον, λιμένι καταδραμεῖν, τοὺς ὀρθοδόξῳ ζωῇ κυβερνηθέντας.

una,& natura, dominatio,regnum,omnes nos ſalva.

The.) Ineffabile, Virgo Mater, conceptus tui prodigiũ! Quomodo enim parturis, & pura ſimul es? quomodo filium procreas,ac viri omnino expers es? Ut novit ſuper naturam ex me decenti novitate genitum Dei Verbum.

Ode III.

Qui firmaſti in manu tuâ.

Eos, qui vitæ curſum in opinione piâ tranſegerunt, dignare, Deus, juſtitiæ coronam induere,boniſqne frui ſempiternis.

Quos genus omne piſcium, & volatilium cœli voravit, judiciis tuis in noviſſimâ die cum gloriâ adſtare concede, Chriſte Deus.

Subitâ morte ſublati, fulminibus combuſti,& frigore, ac quavis plagâ exanimati, cùm omnia, Deus, in igne probabis, da, ut requiem conſequantur.

Emenſi ſemper turbatum vitæ mare, Chriſte, digni a te fiant, qui in incorruptibilis vitæ tuæ portum profugiant, orthodoxâ vitâ, ceu gubernaculo, recti.

Tria-

Sabbato Carnis privij.

Triad.) Mente divinam unitatem ad tres perſonas extendens, ſimul atque diviſero, conjungo indiviſa, celeris inſtar fulguris trifariam cùm fulſerit, in unitate ſpectatur.

Theotocion) Incomprehenſibile tui portentum. Namque ſine viro uterum geris, ac pariens, virginitatem tuam ſervas, ò pura; ideo Angelorum multitudo, atque hominum genus in ſæcula te canunt.

Τειαδικόν.) Νοητικῶς τὴν θείαν μονάδα εἰς τρία πρόσωπα ἁπλῶν, ἅμα τῷ τεμεῖν ἐπισυνάπτω τὰ ἄτομα, ὡς τάχος γὰρ ἀστραπῆς τρισολαμποῦσα, ὁρᾶται εἰς ἑνάδα.

Θεοτοκίον.) Ἀκατανόητόν σου τὸ θαῦμα. πλὴν γὰρ ἀνδρὸς κυοφορεῖς, καὶ τὴν παρθενίαν σου, ἁγνὴ, φρουρεῖς τίκτουσα. διὸ Ἀγγέλων πληθὺς, καὶ βροτῶν γένος ὑμνεῖσε εἰς αἰῶνας.

Ode IV.

Ex monte umbroſo.

Genitorum, progenitorum, avorum, proavorum, qui ab initio uſque ad poſtrema tẽpora in lege, ac fide bonâ obierunt, Salvator noſter, reminiſcere cunctorum.

Eos, qui in monte, in viâ, in locis, in ſolitudinibus, morte præventi vitam abſolverunt, ſeorſim, & ſimul viventes, juvenes, ſenes cum Sanctis, Dñe, fac habitare.

Eos, qui ex mœſtitiâ, & gaudio præter ſpem adveniẽte vitam in fide ſubitò commutarunt, qui ex felicitate, ſeu ex infortunio defecerunt, requieſcere fac, Salvator noſter, univerſos.

ΩΔΗ δ'. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Πατέρων, προπατόρων, πάππων, καὶ προπάππων, ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς, καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, ἐν εὐνομίᾳ θανέντων, καὶ εὐπιστίᾳ, πάντων μνημόνευσον, Σῶτερ ἡμῶν.

Ἐν ὄρει, ἐν ὁδῷ, ἐν τόποις, ἐν ἐρήμοις, τὸν βίον καταλῦσαι φθάσαντας ἐν πίστει, μοναδικοὺς τε, μιγάδας, νέους, πρεσβύτας μετὰ Ἁγίων, Χριστὲ, σκήνωσον.

Ἐκ λύπης, καὶ χαρᾶς ἐλθούσης παρ' ἐλπίδα τοὺς πίστει παρευθὺς ἀλλάξαντας τὸν βίον, εὐημερίᾳ παθόντας, ἢ δυσπραγίᾳ, πάντας ἀνάπαυσον, Σῶτερ ἡμῶν.

Οὓς

Sabbato Carnis privij.

Οὓς ἀνεῖλε λαῖλαψ, καὶ ἵππος συναρπάσας, χάλαζα, χιὼν, ἢ ὄμβρος πλεονάσας, οὓς δὲ ἀπέπνιξε πλίνθος, ἢ χοῦς συνέχει, Χριστὲ Σῶτερ ἡμῶν, ἀνάπαυσον.

Quos bolus, aut abripiens ſuſtulit equus, grando, nix, & largus imber, quos later oppreſſit, aut obruit pulvis, Chriſte Salvator noſter, requiem habere concede.

Τριαδικόν) Ξένον, ὅτι ἓν, καὶ τρία ἡ Θεότης, ὅλη καθ᾽ ἑνὸς προσώπου ἀμερίστως, Πατὴρ γὰρ, Υἱὸς, καὶ ἅγιον Πνεῦμά ἐστι τὰ προσκυνούμενα, ὡς εἷς δὲ Θεός.

Triad.) Mirandum, quòd unum, & tria Deitas, integra in unaquaque perſonâ indiviſìm, Pater enim, Filius, & Spiritus ſanctus ſunt, qui adorantur, attamen ut Deus unus.

Θεοτοκίον) Ἴθυνον ἡμᾶς δι᾽ εὐχῶν σου κυβερνῶσα κλυδωνιζομένους σάλῳ ἁμαρτίας, εἰς σωτηρίους λιμένας, Κυριοτόκε, ἐκλυτρουμένη ἐκ παντοίων δεινῶν.

Theotocion) Domini Genitrix, nos precibus tuis gubernans, agitatos æſtu peccati, ad ſalutares dirige portus, ab univerſis malis exolvens.

ΩΔΗ ε.

Ὀρθρίζει τὸ πνεῦμα μου πρὸς σὲ ὁ Θεὸς, διότι φῶς τὰ προστάγματα τῆς παρουσίας σου, ἐν αὐτοῖς οὖν καταύγασον τὸν νοῦν ἡμῶν, Δέσποτα, καὶ ὁδήγησον ἐν τρίβῳ ζωῆς.

Ode V.

Vigilat mane ſpiritus meus ad te, Deus, quippe lux adventus tui mandata, in iis igitur mentem noſtram illumina, Domine, deduc in ſemitam vitæ,

Ἑκάστου μνημόσυνα τῶν θανέντων εὐσεβῶς ἐκ τοῦ αἰῶνος, Κύριε, ποιούμενοι σήμερον, ἐκτενῶς σοι βοῶμεν, Πάντας ἀνάπαυσον μετὰ τῶν Ἁγίων σου.

Peragentes, Domine, hodie commemorationem quorumvis a ſæculo piè defunctorum, ad te enixè clamamus, fac ut cum Sanctis tuis omnes quieſcant.

Ἐκ πάσης οὓς ἔλαβες γενεᾶς καὶ γενεᾶς, ἐν Βασιλεῦσιν, ἐν Ἄρχουσιν, ἢ ἐν Μονάζουσιν ὀρθο-

Quos orthodoxos ex omni progenie, & progenie recepiſti, inter Reges, inter Princi-

Sabbato Carnis privij.

pes,aut Monachos,libera,miſerator, à pœnâ ſempiternâ.

Omnium,quæ formaſti,cōmoda agnoſcens,quos,Domine, ſubitis caſibus ex inſperato vitâ deſtitui permiſiſti, erue, Deus noſter, ab omni ſupplicio.

Salvator noſter,libera omnes in fide defunctos ab igne ſemper urente, & a tenebris atris, à dentium ſtridore, atque à verme irrequietè cruciante, ac ab omni vindictâ.

Triad.) Quæ in uno conſides throno, carens principio, in tribus ſubſiſtens unitas, in diſcrimine unionem, ac rurſus in perſonis unam habens naturam, in unam nos mandatorum tuorum voluntatem coniunge.

Theotoc.) Ignitis Seraphim honorabilior viſa es, ô pura, cùm inacceſſum ijs Jeſum Salvatorem edideris,qui incarnatione maſſam terrigenarum divinam effecit.

ODE VI.

Preſſum excipe me.

Dux vitæ, Deus noſter,qui mortis dolores paſsione tuâ diſſoluiſti, ſervis tuis à ſæculo defunctis requiem elargire

δόξους, οἰκτίρμων, τ̃ αἰωνίȣ λύτρωσαι κολάσεως.

Α᾽πάντων, ὧν ἔπλασας, τὰ συμφέροντα εἰδὼς, ȣ̃ς παρεχώρησας, Κύριε, ἀθρόοις συμπτώμασι παρ᾽ ἐλπίδα τεθνᾶναι, ῥῦσαι κολάσεως πάσης, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Πυρὸς ἀεὶ φλέγοντος, καὶ ἐκ σκότȣς ἀφεγγȣ̃ς, βρυγμȣ̃ ὀδόντων, καὶ σκώληκος ἀλήκτως κολάζοντος, καὶ πάσης τιμωρίας ῥῦσαι, Σῶτερ ἡμῶν, πάντας τοὺς θανόντας πιστῶς.

Τριαδικόν) Ο᾽μόθρονε, ἄναρχε, τρισυπόστατε μονὰς, ἡ διαιρέσει τὴν ἕνωσιν, καὶ ἔμπαλιν ἔχουσα τοῖς προσώποις τὴν φύσιν, εἰς ἓν ἡμᾶς συνάψον θέλημα τῶν σῶν ἐντολῶν.

Θεοτοκίον.) Υ῾πὲρ τὰ πυρίμορφα Σεραφὶμ ὤφθης, ἁγνὴ, τιμιωτέρα, λοχεύσασα τ̃ τούτοις ἀπρόσιτον Ἰησοῦν τ̃ Σωτῆρα, σαρκώσει θεώσαντα τῶν γηγενῶν τὸ φύραμα.

ΩΔΗ ϛ΄. Συνεχόμενον δέξαι με.

Τοῦ θανάτȣ ὁ λύσας τὰς ὀδύνας παθών, Α᾽ρχηγὲ τ̃ ζωῆς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὰς ἐξ αἰῶνος κεκοιμημένȣς δούλȣς σου ἀνάπαυσον.

Τοῖς

Sabbato Carnis-privij.

Τοῖς ἀῤῥήτοις κρίμασιν, οὓς ἐκτεῖναν φαρμακοποσίαι, δηλητήρια, ὀςώδεις πνίξεις, μετὰ Ἁγίων, Κύριε, ἀνάπαυσον.

Ii, quos ineffabilibus judiciis necarunt pharmaca, venena, offeæ ſuffocationes, effice, Domine, ut requie una cum Sanctis perfruantur.

Ὅταν κρίνῃς τὰ σύμπαντα γυμνὰ, τετραχηλισμένα πρὸ προσώπου σου, τότε, οἰκτίρμον, φεῖσαι τῶν λατρευσάντων σοι πιςῶς, ὁ Θεός.

Cùm judicaveris univerſa ante faciem tuam nuda, & aperta, tunc, miſerator Deus, ignoſce ijs, qui fidelem tibi famulatum præſtiterunt.

Τῇ ἐσχάτῃ οὖν σάλπιγγι σαλπίζοντος τοῦ σοῦ Ἀρχαγγέλου εἰς ἀνάςασιν ζωῆς ἁπάντων, τότε, Χριςὲ, τοὺς δούλους σου ἀνάπαυσον.

Poſtremâ igitur tubâ Archangelo tuo ad reſurrectionem vitæ univerſorum reſonante, tunc ſervis tuis, Chriſte, requiem impertire.

Ἐξ αἰῶνος οὓς ἔλαβες πιςοὺς ὁ Θεὸς, γένος ἅπαν βροτῶν καταξίωσον, εἰς τοὺς αἰῶνας μετὰ θεραπόντων σου δοξάζειν σε.

Quos fideles à ſæculo recepiſti, Deus, genus omne mortalium, dignos effice, qui cum famulis tuis glorificent te in ſæcula.

Τριαδικόν) Θεαρχία, τρισάγιε, ὁμόθρονε, ὁ Πατὴρ, ὁ Υἱὸς, σὺν τῷ Πνεύματι, σὺ εἶ Θεός μου, ὁ παντοκρατορείᾳ σου συνέχων τὸ πᾶν.

Triad.) Divinus principatus, ter ſanctus, in eodem conſidens throno, Pater, Filius, cum Spiritu, Deus meus es tu, omnipotentiâ tuâ continens univerſa.

Θεοτοκίον.) Ἐκ τῆς ῥίζης ἀνέτειλέ σου ἄνθος ζωῆς, Ἰεσσαὶ προπάτορ, ἀνασκίρτησον, ὁ σώζων κόσμον, ἐκ τῆς ἁγνῆς νεάνιδος, Κύριε ὁ Θεός.

Theotocion) Exortus eſt è radice tuâ flos vitę, Jeſſe progenitor, exulta ſalvaturus mundum ex purâ puellâ, Domine Deus.

Κοντάκιον Πρὸς τὸ, Ἡ Παρθένος σήμερον.

Contacium, *ad modulum, Virgo hodie.*

Ὁ ἐκ γῆς τὸν ἄνθρωπον τὸ πρό-

Qui primùm è terrâ hominem

Sabbato Carnis privij.

nem explicuiſti, & manibus, clemens, tui ad imaginem formaſti, remiſſionem peccatorum defunctis largire, utpote miſericors, cordium cognitor, ut Dominus mortuorum, atque vivorum.

Oecus.

Gemituum lacrymas promamus mortales, atque in timore multo remiſſionem poſſcamus, clamantes, Chriſte, eos, qui ad te commigrarunt, in habitaculis tuis, ubi ſemper lux vultus tui nitet, collocans, ne reſpicias, utpote facilè placabilis, eorum peccata, quæ ipſi in mortali, ac corruptibili corpore, ſive ignoranter, ſive ſcienter, Domine, perpetrarunt, tu ſolus etenim facilè miteſcis, ac precibus omnium miſericors es.

ODE VII.

Qui ab initio terram fundaſti.

Eorum, qui à ſæculo defuncti ſunt, memoriam celebrantes, clamamus, Benedictus es in ſæcula, Domine, Deus Patrum noſtrorum.

Eos, qui piè repentè perierunt, & ex jactu quocumque contorto, ferri, ligni, omnigeni lapidis, Deus, in fide

τερον διαπλάσας, καὶ χερσὶ, φιλάνθρωπε, σοῦ κατ' εἰκόνα μορφώσας, ἄφεσιν ἁμαρτημάτων τοῖς μεταστᾶσιν δώρησαι, ὡς ἐλεήμων καρδιόγνωστα, ὡς Δεσπότης νεκρῶν, καὶ ζώντων.

Οἶκος.

Δάκρυα στεναγμῶν ἄνθρωποι προβαλλώμεθα, καὶ ἐν φόβῳ πολλῷ ἄφεσιν αἰτησώμεθα, Χριστὲ, ἐκβοῶντες, τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, ὅπου ἐκλάμπει τὸ φῶς ἀεὶ τοῦ προσώπου σου, κατασκηνώσας, ὡς εὐδιάλλακτος, πάριδε αὐτῶν τὰ ἁμαρτήματα, ἅπερ ἐν γνώσει, καὶ ἐν ἀγνοίᾳ, Δέσποτα, ἔπραξαν αὐτοὶ ἐν τῷ προσκαίρῳ, καὶ φθαρτῷ, σὺ γὰρ μόνος ὑπάρχεις εὐδιάλλακτος, καὶ οἰκτίρμων πρεσβείαις πάντων.

ΩΔΗ ζ'.

Ὁ ἐν ἀρχῇ τὴν γὴν θεμελιώσας.

Τῶν εὐσεβῶς ἐξ αἰῶνος θανέντων μνημόσυνα ἐκτελοῦντες βοῶμεν, Εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν εὐσεβῶς ἐξαπίνης θανέντων, καὶ ἐκ βολῆς παντοδαπῆς ῥιφθείσης, σιδήρου, ξύλου, παντοίου λίθου, ἀνάπαυσον, ὁ Θεὸς,

κε-

Sabbato Carnis privij.

κεκοιμημένους πιστούς.

Ἐν τῇ φρικτῇ ἐλεύσει σου, οἰκτίρμων, ἐκ δεξιῶν τῶν προβάτων σου στῆσον τοὺς ὀρθοδόξως σοι ἐν βίῳ λειτουργήσαντας, Χριστὲ, καὶ μεταστάντας πρὸς σέ.

Τριαδικόν.) Οἷα τρισὶν ἡλίοις ἡ Θεότης, μιᾷ φωτὸς συγκράσει ἀνυμνείσθω, Πατὴρ, Υἱός τε, καὶ θεῖον Πνεῦμα, ἓν τῇ φύσει, ἀλλὰ τρία ὑποστάσεσιν.

Θεοτοκίον) Δαυιτικὸν μελῳδοῦμέν σοι ᾆσμα, Ὄρος Θεοῦ, σὲ καλοῦντες, Παρθένε, ἐν ᾧ οἰκήσας σαρκὶ ὁ Λόγος ἐνεύργησεν ἡμᾶς πνευματικῶς ἐν αὐτῇ.

ΩΔΗ η'.

Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα.

Ὁ ἐκτρέψας πρώην σκιὰν θανάτου, ἀνατείλας, ὡς ἥλιος, ἐκ τάφου, υἱοὺς τῆς ἀναστάσεώς σου ποίησον, Κύριε τῆς δόξης, πάντας τοὺς θανόντας ἐν πίστει εἰς αἰῶνας.

Τῶν ἀδήλων, καὶ κρυφίων ὁ γνώστης, ὅταν μέλλῃς ἐκκαλύπτειν τοῦ σκότους τὰ ἔργα, καὶ βουλὰς τῶν καρδιῶν ἡμῶν, τότε μὴ συνάρῃς λόγον μετὰ πάντων τῶν πίστει κοιμηθέντων.

defunctos in requiē admitte.

In horribili adventu tuo, miſerator, eos, qui recta ſentientes, tibi, dum viverent, miniſtrarunt, atque ad te; Chriſte, migrarunt, ad tuarum ouium dexteras ſtatue.

Triad.) Solibus tribus ſimilis Deitas, unicà lucis cōmixtione, celebretur, Pater, & Filius, & divinus Spiritus, unum naturâ, at hypoſtaſibus tria.

Theotoc.) Davidicum tibi, Virgo, concinimus canticum, Mons Dei te nuncupantes, in quo Verbum carne habitans, nos ſpiritaliter in ipſo inſtauravit.

Ode VIII.

Glorificatum in monte ſancto.

Qui è ſepulcro, ſolis inſtar, exoriens, mortis umbram citò effugaſti, Domine gloriæ, reſurrectionis tuæ filios effice univerſos, qui in fide obdormierunt in ſæcula.

Cùm veneris, occultorum, & abſconditorum cognitor, tenebrarū opera, atque cordium noſtrorum conſilia manifeſtare, tunc cum omnibus in fide defunctis ne velis rationem inire.

In-

Sabbato Carnis privij.

Infeſtis caſibus ſubitò ſublatos, & ex vehementi clamore, ac celeri curſu, virgâ, & pugno, atque calce, Domine gloriæ, in fide defunctos dimitte in ſæcula.

Triad.) Laudo te, ut unitatem ſubſtantiâ, ut triadem perſonis, te colo, Pater, Fili, & beatiſſime Spiritus, regni tui glorifico in ſæcula principio carentem poteſtatem.

Theotoc.) Deipara Virgo, vivi fluminis fons ſignatus apparuiſti; abſque viro ſiquidem Dominum cùm genueris, Fidelibus pòtum immortalitatis miniſtras in ſæcula.

ODE IX.

Præmonſtratum.

Ubi lætantium eſt habitatio Sanctorum tuorum, omnes, Domine, qui à ſæculo in fide, & ſpe dormierunt, exultare, digneris.

Mortiferis omnis generis fulminibus, divinâ irâ è cœlo demiſſis, tellure diſciſsâ, ſubmergente pelago extinctos, Fideles omnes, Chriſte, in requie conſtituas.

Veneficis morſibus, deglutitis ſerpentibus enecati, ab equis protriti, atque à vicino

Τοὺς θανέντας ἄφνω ἐκ συμπτωμάτων, ἐκ βοῆς τε σφοδρᾶς, καὶ τάχους δρόμου, ῥαπίσματος, πυγμῆς τε, καὶ λακτίσεως, Κύριε τῆς δόξης, πίστει κοιμηθέντας, ἄνες εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν) Ὡς μονάδα τῇ οὐσίᾳ ὑμνῶ σε, ὡς τριάδα τοῖς προσώποις σὲ σέβω, Πάτερ, Υἱὲ, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἄναρχον τὸ κράτος τῆς σῆς βασιλείας δοξάζω εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.) Ῥείθρου ζῶντος πηγὴ ἐσφραγισμένη ἀνεδείχθης, Θεοτόκε Παρθένε, ἀνάνδρως γὰρ τὸν Κύριον γεννήσασα, τῆς ἀθανασίας τοὺς πιστοὺς ποτίζεις τὸ νᾶμα εἰς αἰῶνας.

ΩΔΗ θʹ.

Τὸν προδηλωθέντα.

Ἔνθα εὐφραινομένων ἐστὶν ἡ κατοικία τῶν Ἁγίων σου, Κύριε, πάντας τοὺς ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένους ἐν πίστει τε, καὶ ἐλπίδι, ἀγαλλιαθῆναι καταξίωσον.

Τοὺς θεομηνίᾳ θανατικῶν ἐκτριβέντας κεραυνῶν παντοίων, ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθέντων, γῆς σχισθείσης, ἐπικλυσάσης θαλάσσης, πάντας τοὺς πιστοὺς, Χριστὲ, ἀνάπαυσον.

Τοὺς ἐξ ἰοβόλων δηγμάτων κεκοιμημένους, καταπόσεως ὄφεων, συμπατήσεως ἵππων, ἢ

ἐκ

ἐκ πνιγμοῦ, καὶ ἀγχόνης τοῦ πέλας, πίστει σοὶ λατρεύσαντας ἀνάπαυσον.

ſuffocati, & ſtrangulati, qui fide tibi famulati ſunt, requiem obtineant.

Sabbato Carniſprivii.

* Τουτέστιν, ἀνήβους παῖδας

Πᾶσαν ἡλικίαν, πρεσβύτας, καὶ νεανίσκους, νεωτέρους, ἥβους παῖδας, * καὶ ἄωρα βρέφη, ἀῤῥενικήν φύσιν τε, καὶ θηλείαν, ἀνάπαυσον ὁ Θεὸς, οὓς προσελάβου πιστούς.

Ætatem omnem, ſenes, & juvenes, adoleſcentes, ac maturos conjugio pueros, * immaturoſque puerulos, maſculam, atque fœmineam naturam, requieſcere fac, Deus, quos fideles aſſumſiſti.

* *Caute lege; & intellige pueros immaturos conjugio: nam pueri ante uſum rationis decedentes noſtris precibus nõ egent.* Vide Lexica V. Ωρα.

Ἕκαστον κατ᾽ ὄνομα, τῶν ἐν πίστει θανόντων, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ γενεῶν, καὶ γενεᾶς, ἀκατακρίτους παραστῆναί σοι τότε ἐν τῇ παρουσίᾳ σου, ἀξίωσον.

Singulos nominatim, qui in fide a ſæculo, & generationibus, ac progenie mortui ſunt, in adventu illo tuo indemnatos tibi exhiberi, digneris.

Τριαδικόν.) Ὁ εἷς ἐν Τριάδι Θεὸς, δόξα σοι ἀπαύστως, εἶ γὰρ καὶ Θεὸς ἕκαστος, ἀλλ᾽ εἷς τῇ φύσει πέλεις, ὁ Πατὴρ, ὁ Υἱὸς, καὶ τὸ Πνεῦμα, τοῖς τρισοφαέσιν ἰδιώμασιν.

Triad.) Deus unus in trinitate, gloria tibi ſine fine, es enim unuſquiſque Deus, ſed unus naturâ Deus, Pater, Filius, & Spiritus, tribus elucentibus proprietatibus.

Θεοτοκίον.) Ὑπὲρ νοῦν ὁ τόκος σου. γεννᾷς γὰρ τὸν προόντα, καὶ γαλουχεῖς ἀφράστως τὸν τροφοδότην τοῦ κόσμου, ἀνακλίνεις τὴν τοῦ παντὸς συνοχέα, Χριστὸν μόνον λυτρωτὴν ἡμῶν, παναμώμε.

Theotoc.) Intelligentiam exſuperat partus tuus; gignis enim eum, qui præexiſtebat, & ineffabiliter lactas mundi altorem, reclinas, qui univerſum continet, Chriſtum ſolum Redemptorem noſtrũ, o labis omnis immunis.

Digitized by Google

DOMINICA CARNISPRIVII.

In ſecundum Adventum Domini Noſtri Jeſu Chriſti.

Cathisma, *ton. obl.* 1.

Judice ſedente,& Angelis adſtantibus,reſonante tubâ,atque igne exardente, quid ages, anima mea, ad judicium pertracta? tunc ſiquidē mala tua parebunt,& abſcondita tua redarguentur peccata;quare ante finem ad Judicem clama, Propitius eſto mihi, Deus, & ſalva me.

Stichira, *Ton.obl.* 2.

Ad mod. Omnem deponentes.

Judex juſtiſſime, cum ad juſtum judicium peragendū, ſuper gloriæ tuæ thronū ſedēs;acceſſeris,fluvius igneus ante tribunal tuum terribilis attrahet cunctos,adſtantibus tibi cœli Virtutibus, hominibuſque cum timore judicatis juxta factorum merita; tunc nobis ignoſce, Chriſte, fide te deprecamur,atque,ut

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΟΥ.

Εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Κάθισμα, Ἦχος πλάγιος α΄.

Κριτοῦ καθεζομένου, καὶ Ἀγγέλων ἑστώτων, σάλπιγγος ἠχούσης, καὶ φλογὸς καιομένης τί ποιήσεις, ψυχή μου, ἀπαγομένη εἰς κρίσιν; τότε γὰρ τὰ δεινά σου παρίστανται, καὶ τὰ κρυπτά σου ἐλέγχονται ἐγκλήματα. διὸ πρὸ τέλους βόησον τῷ κριτῇ, Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Στιχηρὰ, ἦχος πλάγιος β΄.

Πρὸς, Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅταν μέλλῃς ἔρχεσθαι, κρίσιν δικαίαν ποιῆσαι, Κριτὰ δικαιότατε, ἐπὶ θρόνου δόξης σου καθεζόμενος, ποταμός πύρινος πρὸ τοῦ σοῦ βήματος, καταπλήττων ἕλκει ἅπαντας, παρισταμένων σοι τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀνθρώπων κρινομένων τε φόβῳ, καθ᾽ ἃ ἕκαστος ἔπραξε. τότε ἡμῶν φεῖσαι, καὶ μοίρας καταξίωσον, Χριστὲ, τῶν σωζομένων, ὡς εὔσπλα-

λα.

Dominica Carnis privij.

σπλαγχνος, πίστει δυσωπούμενός σε.

Ὅμοιον.

Βίβλοι ἀνοιγήσονται, φανερωθήσονται πράξεις ἀνθρώπων ἔμπροσθεν τοῦ ἀστέκτου βήματος, διηχήσει δὲ ἡ κοιλὰς ἅπασα φοβερῷ βρύγματι τοῦ κλαυθμῶνος, πάντας βλέπουσα τοὺς ἁμαρτήσαντας ταῖς αἰωνιζούσαις κολάσεσι τῇ κρίσει τῇ δικαίᾳ σοῦ παραπεμπομένους, καὶ ἄπρακτα κλαίοντας, οἰκτίρμων, διό σε δυσωποῦμεν, ἀγαθὲ, φεῖσαι ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε, μόνε πολυέλεε.

Ὅμοιον.

Ἠχήσουσι σάλπιγγες, καὶ κενωθήσονται τάφοι, καὶ ἐξαναστήσεται τῶν ἀνθρώπων τρέμουσα φύσις ἅπασα, οἱ καλὰ πράξαντες, ἐν χαρᾷ χαίρουσι, προσδοκῶντες μισθὸν λήψεσθαι, οἱ ἁμαρτήσαντες, τρέμουσι δεινῶς ὀλολύζοντες, εἰς κόλασιν πεμπόμενοι, καὶ τῶν Ἐκλεκτῶν χωριζόμενοι. Κύριε τῆς δόξης, οἰκτείρησον ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς, καὶ τῆς μερίδος ἀξίωσον τῶν ἠγαπηκότων σε.

Ὅμοιον.

Κλαίω, καὶ ὀδύρομαι, ὅταν εἰς αἴσθησιν ἔλθω τὸ πῦρ τὸ αἰώ-

benignus, eorum, qui ſalvi fient, ſorte potiri digneris.

Simile.

Adaperientur libri, revelabuntur opera hominum ante intolerabile tribunal, vallis autem univerſa horribili lacrymarum ſtridore reſonabit, dum cernet peccatores omnes juſto judicio tuo ſempiternis ſuppliciis dimiſſos, & fruſtra plorantes; quare te, miſerator bone, deprecamur, ut nobis te laudantibus veniam tribuas, qui ſolus miſericordiâ excellis.

Simile.

Reſonabunt tubæ, & evacuabuntur ſepulchra, atque univerſa hominum natura cum tremore reſurget; quicumq; bona egerunt, gaudio exultabunt, mercedem expectantes, qui verò mala, contremiſcent, dirè ejulantes, ad pœnam amandati, & ab Electis ſegregati. Domine gloriæ, miſerere nobis, utpote bonus, & effice nos ſortis eorum, qui te dilexerunt, participes.

Simile.

Lugeo, & contriſtor, dum mente volvo ignem æternum, te-

Dominica Carnis privij.

μῳ· τοῦτον οὖν γεννᾷ ὁ Πατὴρ πλὴν μητρός. παράδοξον τέρας. σὺ γὰρ ἔτεκες, ἁγνή, Θεὸν ὁμοῦ, καὶ ἄνθρωπον.

vit? Hunc nimirum gignit Pater abſque matre. Mirabile portentum! Tu etenim, ò pura, Deum ſimul, & hominem genuiſti.

ΩΔΗ β'.

Ἴδετε, Ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι Θεὸς ὁ μάννα ἐπομβείσας.

Ode II.

Videte videte, quoniam ego ſum Deus, qui manna pluviæ inſtar emiſi.

Ἴδω σου, ἴδω σου εὐμενὲς πρόσωπον, Χριστὲ, ἐν ἡμέρᾳ, ᾗ κρίνῃς τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων, ἡνίκα πάρεισιν Ἀγγέλων μυριάδες, βροτῶν πᾶσα πνοή, καθεζομένου σοῦ κριτοῦ.

Ὅτε ὑπὲρ πάντων πάντες εὐθυνόνται, ὁμοῦ Ἱερεῖς, Ἱεράρχαι, μονασταὶ καὶ μιγάδες, σὺν Βασιλεῦσι, Στρατιῶται, καὶ Σάτραπαι, κολάσεως, Χριστὲ, τότε με ῥῦσαι φοβερᾶς.

Ὅτι τὴν ὀργήν σου οὐχ' ὑποστήσεται πᾶς ζῶν, οὐαί μοι τῷ ἀθλίῳ· φεῦ μοι τῷ ταλαιπώρῳ· πῶς οἴσω τότε τὴν δικαίαν ἀπειλήν σου, ὁπότε τὸ φρικτὸν στήσεις κριτήριον, Χριστέ;

Στέναξον, δάκρυσον, ψυχή, πρὶν ἔλθῃ ὁ Κριτὴς ἐκκαλύπτων τὰ ἔργα, θριαμβεύων τὰς πράξεις, ἑκάστῳ νέμων κατ' ἀξίαν τῶν πρακτέων στεφάνους, καὶ ποινάς, διὸ γρηγόρησον ἀεί.

Videam, videam benevolam faciem tuam, quâ die abſcondita hominum judicaveris, adſtantibus Angelorum millibus, omnique hominum ſpiritu, ſedente te judice.

Cùm omnes de omnibus rationem repoſcentur, ſimul Sacerdotes, Præſules, ſolitariè, ac in unum degentes, cum Regibus Milites, & Satrapæ, tunc à pœnâ tremendâ libera me, Chriſte.

Quoniam iram tuam vivens omnis nequaquam ſuſtinebit, væ mihi miſero, heu me infelicem, quomodo tunc juſtas minas tuas feram, cùm horribile ſtatues, Chriſte, tribunal?

Ingemiſce, luge, anima, antequam Judex adveniat, opera detegens, publicās actus, ſingulis pro meritorum ratione coronas, ac pœnas diſpertiens, ſemper igitur vigil eſto.

Re-

Dominica Carnis privii.

Ἑσπέρας Ἦχος πλάγιος δʹ

Λιχνευσάμενοι, τὴν πρώτην ὑπέστημεν γύμνωσιν, ἡττηθέντες τῆς πικρᾶς γεύσεως, καὶ τοῦ Θεοῦ ἐξόριστοι γεγόναμεν. ἀλλ' ἐπανάγωμεν πρὸς μετάνοιαν, καὶ τὰς αἰσθήσεις ἐκκαθάρωμεν, πρὸς ἃς ὁ πόλεμος, ἐπεισόδιον τὴν νηστείαν ποιούμενοι, ἐλπίδι χάριτος τὰς καρδίας βεβαιούμενοι, οὐ βρώμασιν, ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν οἱ περιπατήσαντες, καὶ βρωθήσεται ἡμῖν ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ ἱερᾷ, καὶ φωτοφόρῳ νυκτὶ τῆς ἐγέρσεως, τὸ ὑπὲρ ἡμῶν ἀχθὲν σφάγιον, τὸ τοῖς Μαθηταῖς κοινωνήσαν ἐν ἑσπέρᾳ τοῦ μυστηρίου, καὶ σκότος λύων τῆς ἀγνωσίας ἐν τῷ φωτὶ τῆς αὐτοῦ ἐπιγνώσεως.

Ο ΚΑΝΩΝ Ἦχος πλάγιος βʹ

ΩΔΗ αʹ.

Βοηθὸς, καὶ σκεπαστής.

Τὴν ἡμέραν τὴν φρικτὴν τῆς παναρρήτου σου παρουσίας φρίττω ἐννοῶν, δεδοικὼς προορῶ, ἐν ᾗ προκαθίσεις, κρῖναι ζῶντας, καὶ νεκροὺς, Θεέ μου παντοδύναμε.

Ὅτε ἥξεις ὁ Θεὸς ἐν μυριάσι, καὶ χιλιάσι τῶν Ἀγγελικῶν οὐρανίων Ἀρχῶν, κἀμὲ ἐν νεφέλαις ὑπαντῆσαί σοι, Χριστὲ, τὸν ἄθλιον, ἀξίωσον.

Veſpere Ton. obl. 4.

Eſcâ avidè captâ, priorem nuditatem ſuſtinuimus, ab amaro guſtu devicti, atque à Deo exules facti ſumus. Verùm ad pœnitentiam regrediamur, ſenſuſque, adverſùs quos pugna, expurgemus, jejunii initiamenta facientes, ſpe gratiæ confirmati corda, non cibis, in quibus nil profecerunt ambulantes; veſcemurque Agno Dei in ſacrâ, & ſplendidâ reſurrectionis nocte, qui victima pro nobis oblatus eſt, qui cum Diſcipulis conſuevit ad veſperam myſterii, qui ignorantiæ tenebras lumine ſuæ cognitionis diſſolvit.

CANON *Ton. obl.* 2.

ODE I.

Auxiliator, & defenſor.

Tremendam infandi prorſus adventus tui diem cogitans exhorreſco, pavens prævideo, in quâ præſidebis judicaturus vivos, & mortuos, omnipotens Deus meus.

Cùm inter millia, & millia Angelicarum cœleſtium Poteſtatum aderis DEUS, me quoque miſerum in nubibus tibi, Chriſte, occurrere, digneris.

Dominica Carnis privii.

γονται, καὶ πράξεις ἐλέγχονται, καὶ τὰ κρυπτὰ τοῦ σκότους δημοσιεύονται, Ἄγγελοι περιτρέχουσιν, ἐπισυνάγοντες πάντα τὰ ἔθνη. δεῦτε ἀκούσατε Βασιλεῖς, καὶ Ἄρχοντες, δοῦλοι, καὶ ἐλεύθεροι, ἁμαρτωλοὶ, καὶ δίκαιοι, πλούσιοι, καὶ πένητες, ὅτι ἔρχεται Κριτὴς, ὁ μέλλων κρῖναι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, καὶ τίς ὑποστήσεται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, ὅταν Ἄγγελοι παρίστανται, ἐλέγχοντες τὰς πράξεις, τὰς διανοίας, τὰς ἐνθυμήσεις, τὰ ἐν νυκτὶ, καὶ ἐν ἡμέρᾳ; ὢ ποία ὥρα τότε; ἀλλὰ πρὸ τοῦ φθάσαι τὸ τέλος, σπούδασον κράζουσα, ψυχὴ, ὁ Θεὸς ἐπίστρεψον, σῶσόν με, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

num libri aperiuntur, & opera redarguuntur, & abſcondita tenebrarum publicantur, Angeli circumcurſant colligentes univerſas gentes. Adeſte, audite Reges, ac Principes, ſervi, & liberi, peccatores, ac juſti, divites, & pauperes, quoniam advenit Judex, qui univerſum orbem judicabit, & quis ſuſtinebit à facie ejus? quando Angeli adſtabunt, arguentes opera, cogitationes, deſideria, & actus nocturnos, atque diurnos, ò qualis hora tunc! verùm antequam finis ſuperveniat, enixè clama, ò anima, Convertere, Deus, ſalva me, utpote ſolus benignus.

Ἦχος πλάγιος δ΄.

Ὅταν τίθωνται θρόνοι, καὶ ἀνοίγωνται βίβλοι, καὶ Θεὸς εἰς κρίσιν καθέζηται, ὢ ποῖος φόβος τότε, Ἀγγέλων παρισταμένων ἐν φόβῳ, καὶ ποταμοῦ πυρὸς ἕλκοντος; τί ποιήσωμεν τότε, οἱ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις ὑπεύθυνοι ἄνθρωποι; ὅταν δὲ ἀκούσωμεν καλοῦντος αὐτοῦ τοὺς εὐλογημένους τοῦ Πατρὸς εἰς βασιλείαν, ἁμαρτωλοὺς δὲ ἀποπέμποντος εἰς κόλασιν, τίς ὑποστήσεται τὴν φοβερὰν ἐκείνην ἀπόφασιν; ἀλλὰ, μόνε φιλάν-

Ton. obl. 4.

Poſitis thronis, & patefactis libris, Deoque ad judicium conſidente, heu qualis tunc terror, adſtantibus cum timore Angelis, atque igneo fluvio attrahente! quid agemus tunc, multis criminibus obnoxii mortales? Cùm verò cum audiemus, benedictos Patris ad regnum vocantem, peccatores autem ad ſupplicium dimittentem, quiſnam horribilem ſenten-

Dominica Carnis privij.

Προφθάσωμεν, κλαύσωμεν, καταλλαγῶμεν Θεῷ πρὸ τέλους, φοβερὸν γὰρ τὸ κριτήριον, ἐν ᾧ πάντες τετραχηλισμένοι στησόμεθα.

Ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησόν με, ἀναβοῶ σοι, ὅτε ἥξεις μετ' Ἀγγέλων σου, ἀποδοῦναι πᾶσι κατ' ἀξίαν τῶν πράξεων.

Τὴν ἄστεκτον, Κύριε, ὀργὴν πῶς οἴσω τῆς κρίσεώς σου, παρακούσας σου τὸ πρόσταγμα; ἀλλὰ φεῖσαί μου ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως.

Ἐπίστρεψον, στέναξον, ψυχὴ ἀθλία, πρὶν ἢ τοῦ βίου πέρας λάβῃ ἡ πανήγυρις, πρὶν τὴν θύραν κλείσῃ τοῦ νυμφῶνος ὁ Κύριος.

Τριαδικόν) Τριὰς ἁπλῆ, ἄκτιστε, ἄναρχον φάος, ἡ μία φύσις ἡ ἐν τριάδι ὑμνουμένη ὑποστάσεων, ἡμᾶς σῶσον, πίστει προσκυνοῦντας τὸ κράτος σου.

Θεοτοκίον) Ἐβλάστησας, ἄχραντε, ἀσπόρῳ τόκῳ τὸν ζῶντα Λόγον, σαρκωθέντα ἐν τῇ μήτρᾳ σου, οὐ τραπέντα. Δόξα, Θεομῆτορ, τῷ τόκῳ σου.

ΩΔΗ δ'.

Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης.

Ἐφέστηκεν ἡ ἡμέρα, ἤδη πρὸ

eſto, ò anima, ad occurſum.

Præoccupemus, ploremus, DEO ante exitum reconciliemur; tremendum quippe tribunal, cui univerſi in cervicem reſupini ſiſtemur.

Miſerere, Domine, miſerere mei, ad te clamo, dum ſingulis merita operum redditurus, cum Angelis adveneris.

Intolerabilem judicii tui, Domine, quo pacto feram indignationem, cùm præcepto tuo minimè obaudierim? ſed mihi in horâ judicii veniam concede.

Convertere, ingeme, anima miſera, priuſquam vitæ ſpectaculum ad finem deducatur, priuſquam thalami fores Dominus occludat.

Triad.) Trias ſimplex, increata, principio carens lux, una natura, in triade hypoſtaſum laudata, ſalva nos fide potentiam tuam adorantes.

Th.) Germinaſti, impolluta, ſine ſemine vivens Verbum, in utero tuo incarnatum, haud converſum; Gloria ſit, DEI mater, puerperio tuo.

Ode IV.

Audivit Propheta.

Advenit dies, jam foribus

Dominica Carnis privij.

inſtat judicium (vigiles anima) ubi Reges ſimul, & Principes, divites, atque pauperes congregantur, homineſque ſinguli operibus ſuis convenientia recipient.

Te jubente Monachus, & Pontifex, ſenex, ac juvenis, ſervus, atque dominus, examen ſubibunt, rationem reddent vidua, & virgo, eoque tempore væ omnibus vitæ minimè integris.

Incorruptum judicium tuũ, nil tribunal tuum latet, non Rhetorum fallacias abſcondens ſuada, non teſtium ſimulatio æquitati officiens, in te ſcilicet abſtruſa quæque manifeſtè Deo exhibentur.

Ne veniam in terram lacrymarum, ne videam, Chriſte Salvator meus, tenebrarum locum, neque manibus, pedibuſque meis religatis, extra thalamum tuum projiciar, veſtem incorruptionis coinquinatã gerens maximè miſer.

Cùm peccatores ab juſtis ſeparaveris, mundum dijudicans, ſtatue me inter oves tuas, ab hædis ſecernens, ò clemens, quò vocem illam tuam benedictam intelligam.

θύραις ἡ κρίσις, ψυχή, γρηγόρει, ὅπου Βασιλεῖς ὁμοῦ, καὶ Ἄρχοντες, πλούσιοι, καὶ πένητες ἀθροίζονται, καὶ λήψεται τὰ κατ' ἀξίαν τῶν πεπραγμένων τῶν ἀνθρώπων ἕκαστος.

Ἐντάγματι τῷ οἰκείῳ, Μονάζων, καὶ Ἱεράρχης, πρέσβυς, καὶ νέος, δοῦλος, καὶ δεσπότης ἐταθήσονται, χήρα, καὶ παρθένος εὐθυνθήσεται, καὶ ἅπασιν ἄβαλε τότε τοῖς μὴ τὸν βίον ἔχουσιν ἀνεύθυνον.

Ἀδέκαστός σου ἡ κρίσις, ἀλάθητόν σου τὸ βῆμα, τεχνολογίας οὐ ῥητόρων πιθανότης κλέπτουσα, οὐ μαρτύρων σκῆψις παρακρούουσα τὸ δίκαιον, ἐν σοὶ γὰρ πάντα τὰ κεκρυμμένα τῷ Θεῷ παρίστανται.

Μὴ ἔλθω εἰς γῆν κλαυθμῶνος, μὴ ἴδω τόπον τοῦ σκότους, Χριστὲ Σωτήρ μου, μὴ δεθῶ χεῖρας, καὶ πόδας μου, ἔξω τοῦ νυμφῶνός σου ῥιπτόμενος, τὸ ἔνδυμα τῆς ἀφθαρσίας ῥερυπωμένον ἔχων ὁ πανάθλιος.

Ἡνίκα ἀποχωρίσῃς ἁμαρτωλοὺς ἐκ δικαίων, κρίνων τὸν κόσμον, ἕνα τῶν προβάτων σου με συντάξον, ἀπὸ τῶν ἐρίφων διακρίνων με, φιλάνθρωπε, εἰς τὸ ἀκοῦσαι φωνῆς ἐκείνης τῆς εὐλογημένης σου.

Α'

Dominica Carnis privii.

Α᾽κέων τὸ τοῦ πλουσίου ἐν τῇ φλογὶ τῆς βασάνου θρηνολογίας, κλαίω, καὶ ὀδύρομαι ὁ ἄθλιος, τῆς αὐτῆς ὑπάρχων κατακρίσεως, καὶ δέομαι, ἐλέησόν με, Σωτὴρ τοῦ κόσμου, ἐν καιρῷ τῆς κρίσεως.

Ε᾽τάσεως γενομένης, καὶ βίβλων ἠνεωγμένων τῶν πεπραγμένων, τί ποιήσεις, ὦ ψυχὴ ταλαίπωρε, τί ἀπολογήσῃ ἐπὶ βήματος, μὴ ἔχουσα δικαιοσύνης καρποὺς προσάξαι τῷ Θεῷ, τῷ Πλάστῃ σου;

Divitis in flammâ ſupplicii audiens querimonias, lugeo, & doleo infelix, ejuſdem damnationis reus, ac deprecor, ut mei, Salvator mundi, judicii tempore miſerearis.

Inſtituto examine, & apertis libris actorum, quid facies miſera anima? quid ante tribunal repones? cùm tibi minimè ſuppetant juſtitiæ fructus, quos Chriſto, & Conditori tuo afferas.

Τριαδικόν.) Υἱὸν ἐκ Πατρὸς, τὸ Πνεῦμα δοξάζω, ὡς ἐξ ἡλίου φῶς, καὶ ἀκτῖνα, τὸν μὲν γεννητῶς, ὅτι καὶ γέννημα, τὸ δὲ προβλητῶς, ὅτι καὶ πρόβλημα, συνάναρχον θείαν Τριάδα, προσκυνουμένην ἀπὸ πάσης κτίσεως.

Triad.) Filium ex Patre, & Spiritum glorifico, tamquã è ſole lumen, & radium, illum quidem per generationem, quoniam & genitura eſt, hunc autem per emiſſionem, quoniam emiſſura eſt, coæternam, divinam Trinitatem, quam creatura omnis adorat.

Θεοτοκίον.) Παρθένος βρέφος τεκοῦσα, καὶ τὴν ἁγνείαν τηροῦσα, σεμνὴ σὺ ὤφθης, τὸν Υἱὸν γεννήσασα, καὶ ἄνθρωπον, ἕνα τὸν αὐτὸν ἐν ἑκατέρᾳ μορφῇ. Τὸ θαῦμά σου, Παρθενομῆτορ, ἐκπλήττει πᾶσαν ἀκοὴν, καὶ ἔννοιαν.

Theot.) Genito infante, & puritate ſervatâ, Virgo veneràda apparuiſti, ut quæ Deum, & hominem genueris, unum ipſum in utrâque formâ. Prodigium tuum, Virgo Mater, auditum omnem, & cogitationem ſtupore percellit.

ΩΔΗ ε᾽.

Ε᾽κ νυκτὸς ὀρθίζοντα.

Τρόμος ἀδιήγητος, καὶ φόβος ἐκεῖ. ἥξει γὰρ Κύριος, καὶ τὸ

Ode V.

De nocte ſurgentem.

Tremor inexplicabilis, ac timor ibi: veniet ſiquidem

Dominica Carnis privij.

Dominus, & unà cum eo ſingulorum hominum actus, & quiſnam deinceps ſuper ſemetipſum nequaquã lugebit?

Fluvius ignitus conturbat me, abſumit me, vellicat me dentium ſtridor, & abyſſi tenebræ, & quâ ratione, quidve agens propitium Deum efficiam?

Servo tuo ignoſce, ignoſce, Domine, ne quando tradas me ſævis præciſorum Angelorum tortoribus, inter quos nefas eſt requiem ibi ullam obtinere.

Unà illic Princeps, & Dux, dives, plebejus, magnus ſimul, & parvus, ex æquo examen ſubeunt, væ impoſterum ſingulis imparatis.

Relaxa, dimitte, & ignoſce, quæcumque tibi peccavi, neque me coram Angelis igni damnatum, immenſo obruas dedecore.

Triad.) Unitatem naturâ, Trias, te prædico, carentem principio, incomprehẽſibilem, dominatricem, regiam, perfectiſſimam unitatem, Deum, & lucem, atq; vitam, gubernatorẽ mundi.

Theotocion) In tuo, ò pu-

ἔργον μετ' αὐτοῦ ἑκάστου τῶν ἀνθρώπων, καὶ τίς ἐντεῦθεν λοιπὸν ἑαυτὸν μὴ πενθήσει;

Ποταμὸς ὁ πύρινος ταράττει με, τήκει με, ξέει με τῶν ὀδόντων ὁ βρυγμὸς, τὸ σκότος τῆς ἀβύσσου, καὶ πῶς, ἢ τί πεπραχὼς, Θεὸν ἐξιλεώσω;

Φεῖσαι, φεῖσαι, Κύριε, τοῦ δούλου σου, μήποτε δώῃς με τοῖς πικροῖς βασανισταῖς Ἀγγέλων ἀποτόμων, ἐν οἷς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ ἀνάπαυσιν εὑρέσθαι.

Ἄρχων, καὶ Ἡγούμενος ἐκεῖ ἐν ταυτῷ, πλούσιος, ἄδοξος, μέγας ἅμα, καὶ μικρὸς εὐθύνεται ἐπίσης, οὐαὶ ἑκάστῳ λοιπὸν τῷ μὴ ἡτοιμασμένῳ.

Ἄνες, ἄφες Κύριε, καὶ σύγγνωθι, ὅσα σοι ἥμαρτον, καὶ μὴ δείξῃς με ἐκεῖ, ἐνώπιον Ἀγγέλων, ἐν κατακρίσει πυρὸς, αἰσχύνης ἀπεράντου.

Τριαδικόν.) Μονάδα τῇ φύσει σε, Τριὰς, ἀνυμνῶ, ἄναρχον, ἄληπτον, ἀρχικὴν, βασιλικὴν, ὑπερτελῆ ἑνάδα, Θεὸν, καὶ φῶς, καὶ ζωὴν, Δημιουργὸν τοῦ κόσμου.

Θεοτοκίον.) Ἐν τῇ ὑπὲρ φύσιν

σιν σοῦ κυήσει, σεμνὴ, νόμοι τῆς φύσεως καταλύονται σαφῶς, καὶ γὰρ ἀσπόρως τίκτεις τὸν πρὸ αἰώνων Θεὸν ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα.

ΩΔΗ ϛʹ.

Ἐβόησα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Ἐν τῇ φρικτῇ, Χριστὲ, παρουσίᾳ σου, ὅταν φανῇς ἐξ οὐρανοῦ, καὶ τεθῶσι θρόνοι, καὶ βίβλοι ἀνοιγῶσι, φεῖσαι, φεῖσαι τότε, Σωτὴρ, τοῦ πλάσματός σου.

Ἐκεῖ οὐδὲν βοηθῆσαι δύναται, Θεοῦ ὑπάρχοντος κριτοῦ, οὐ σπουδὴ, οὐ τέχνη, οὐ δόξα, οὐ φιλία, εἰ μὴ ἡ ἐξ ἔργων ἰσχύς σου, ὦ ψυχή μου.

Ἐκεῖ ὁμοῦ, Ἄρχων, καὶ Ἡγούμενος, πένης, καὶ πλούσιος, ψυχὴ, οὐ πατὴρ ἰσχύων, οὐ μήτηρ βοηθοῦσα, οὐ λυτρούμενος ἀδελφὸς τῆς καταδίκης.

Ἆρον τὸ σὸν, μὴ ἀκούσω, Κύριε, ἀποπεμπόμενος ἐκ σοῦ, μὴ δὲ τὸ Πορεύου εἰς πῦρ κατηραμένε, ἀλλὰ τῆς εὐκταίας φωνῆς τῶν δικαίων.

Ἅδου πυλῶν λύτρωσαί με, Κύριε, χάους, καὶ ζόφου ἀφεγγοῦς, ἐκ καταχθονίων, καὶ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου, ἐξ ἁπάσης ἄλλης ποινῆς τῆς αἰωνίου.

Τὸ φοβερὸν, ψυχὴ, λογισθεῖ-

ra, ſupra naturam conceptu palam reſoluta ſunt naturæ jura, etenim abſque ſemine paris genitum ex Patre ante ſæcula Deum.

Dominica Carnis privij.

ODE VI.

Clamavi in toto corde meo.

In tremendo, Chriſte, adventu tuo, cùm è cœlis apparueris, ac poſiti erunt throni, librique adaperti, parce, parce tunc figmento tuo, Salvator.

Ibi, Deo judice, nihil ad opitulandum valet, non ſtudium, non ars, non gloria, non amicitia, niſi operum virtus, ò anima mea.

Ibi Princeps ſimul, & Dux, inops, ac dives, ò anima, non pater prævalens, non mater ſuppetias ferens, non frater eripiens è damnatione.

Ne à te, Domine, rejectus, audiam, Tolle, quod tuum eſt, neque, Vade in ignem maledicte, ſed deſiderabilem juſtorum vocem.

A portis inferi libera me, Domine, è tenebris, & atrâ caligine, ab inferioribus terræ, ab igne inextincto, ab omni alio æterno ſupplicio.

Cogitans, anima mea, tremen-

Dominica, Carnis privij.

mendum repoſcendæ à judice rationis tempus, horreas exinde, collige rationes, ne æternis vinculis damneris.

σιον ἐννοημένη τοῦ κριτοῦ, φρῖξον ἀπ' ἐντεῦθεν, ἑτοίμασον τὸν λόγον, μὴ κατακλεισθήσῃ δεσμοῖς τοῖς αἰωνίοις.

Triad.) Triadicæ unitatis Deitatem laudo, Patrem, & Filium, & divinum Spiritum, unius principatus poteſtatem, tribus diſcreti proprietatibus.

Τριαδικόν.) Τριαδικῆς μονάδος Θεότητα ὑμνῶ, Πατέρα, καὶ Υἱόν, καὶ τὸ Θεῖον Πνεῦμα, μιᾶς ἀρχῆς τὸ κράτος, συνδιῃρημένης τρισὶ τοῖς χαρακτῆρσι.

Theotocion.) Porta tu es, ei tantùm pervia, qui ingreſſus, & egreſſus, clauſtra minimè ſolvit virginitatis, ò pura, Jeſus plaſtes Adami, & Filius tuus.

Θεοτοκίον.) Πύλη σὺ εἶ, ἣν μόνος διώδευσεν ὁ εἰσελθὼν, καὶ ἐξελθὼν, καὶ τὰς κλεῖς μὴ λύσας, ἁγνὴ, τῆς παρθενίας, Ἰησοῦς ὁ πλάσας Ἀδὰμ, καὶ ὁ Υἱός σου.

Contacium *Ton.* 1.

Cùm veneris, Deus, cum gloriâ ſuper terrã, & contremiſcent univerſa, igneus autem fluvius ante tribunal attrahet, librique aperientur, atque abdita evulgabuntur, tunc ex igne inextincto libera me, & ad dexteram tuam ſtatuere digneris, judex juſtiſſime.

Κοντάκιον, ἦχος α'.

Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεὸς ἐπὶ γῆς μετὰ δόξης, καὶ τρέμουσι τὰ σύμπαντα, ποταμὸς δὲ τοῦ πυρὸς πρὸ τοῦ βήματος ἕλκει, καὶ βίβλοι ἀνοίγονται, καὶ τὰ κρυπτὰ δημοσιεύονται, τότε ῥῦσαί με ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου, καὶ ἀξίωσον, ἐκ δεξιῶν σου με στῆναι, Κριτὰ δικαιότατε.

Oecus.

Horribile tribunal tuum, optime Domine, animo verſans, diemque judicij, horreo, & expaveſco, meâ conſcientiâ me ipſum redarguẽte, cùm ſedebis ſuper thro-

Ὁ Οἶκος.

Τὸ φοβερόν σου κριτήριον ἐνθυμούμενος, ὑπεράγαθε Κύριε, καὶ τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως, φρίττω, καὶ πτοοῦμαι, ἀπὸ τῆς συνειδήσεως τῆς ἐμῆς ἐλεγχόμενος, ὅταν μέλλῃς καθέζεσθαι ἐπὶ

Dominica Carnis privij.

ἐπὶ τοῦ θρόνου σου, καὶ ποιεῖν τὴν ἐξέτασιν, τότε ἀρνεῖσθαι τὰς ἁμαρτίας οὐδεὶς ἐξισχύσει, ἀληθείας ἐλεγχούσης, καὶ δειλίας κατεχούσης. μέγα μὲν ἠχήσει τότε πῦρ τὸ τῆς γεέννης, ἁμαρτωλοὶ δὲ βρύξουσι, διό με ἐλέησον πρὸ τέλους, καὶ φεῖσαί μου, Κριτὰ δικαιότατε.

ΩΔΗ ζ΄.

Ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν.

Προσπέσωμεν, καὶ προσκλαύσωμεν πρὸ τῆς κρίσεως, Πιστοί, ἐκείνης, ὅτε οἱ οὐρανοὶ ἀπολοῦνται, ἄστρα πίπτουσι, καὶ πᾶσα κλονεῖται ἡ γῆ, ἵνα ἵλεων εὕρωμεν εἰς τέλος τὸν τῶν Πατέρων Θεόν.

Ἀδέκαστος ἡ ἐξέτασις, φοβερά ἐστιν ἐκεῖ ἡ κρίσις, ὅπου κριτὴς ἀλάθητός ἐστιν, ὅπου πρόσωπον οὐκ ἔστιν ἐν δώροις λαβεῖν, ἀλλὰ φεῖσαί μου, Δέσποτα, καὶ λύτρωσαι πάσης ὀργῆς σου φρικτῆς.

Ὁ Κύριος κρῖναι ἔρχεται, τίς ἐνέγκει ὀπτασίαν αὐτοῦ; φρῖξον, ψυχὴ ἀθλία μου, φρῖξον, καὶ ἑτοίμασον ἐξόδου τὰ ἔργα σου, ἵνα ἵλεων, εὔσπλαγχνον εὑρήσῃς αὐτὸν, τὸν τῶν Πατέρων Θεόν.

Τὸ ἄσβεστον πῦρ ταράττει με,

num tuum, & examen inſtitues, tunc peccata negare, nemo valebit, veritate convictus,& timore detetus; vehementer ſiquidem gehĕnæ tunc ignis reſonabit, peccatores autem ſtridebunt,quare miſerere, obſecro, ante finem, & ignoſce mihi, judex juſtiſſime.

Ode VII.

Peccavimus,injuſtè egimns.

Procidamus, ploremus, Fideles, ante judicium illud, cùm cœli peribunt,ſtellæ cadent, & univerſa terra commovebitur, ut in extremo fine propitium inveniamus Patrum Deum.

Incorruptum examen,tremendum eſt ibi judicium, ubi nulla res eſt, quæ judicem lateat,ubi nulla propter munera acceptio perſonę,ſed ignoſce mihi, Dñe, & libera ab irâ tuâ omni terribili.

Dominus ad judicandum venit,quiſnam aſpectum ejus ſuſtinebit? horreſce, anima mea infelix, horreſce, para exitus tui opera, ut propitium, miſericordem invenias ipſum, Patrum Deum.

Turbat me inextinguibilis

Dominica Carnis privii.

lis ignis, ſæviſſimus vermium morſus, terrefacit me animabus exitialis infernus, neque tamen omnino bene compungor, verùm Domine, Domine, me ante exitum timore tuo confirma.

ὁ πικρότατος βρυγμὸς σκωλήκων, ᾅδης ὁ ψυχοφθόρος φοβεῖ με, δ᾽ ἀκατάνυκτος οὐδ᾽ ὅλως δὲ γίνομαι, ἀλλὰ, Κύριε, Κύριε, πρὸ τέλους με, στήριξον φόβῳ τῷ σῷ.

Triad.) Tres, unum ſubſtantiâ, & illud unum ſecundùm perſonas, tres, hi Pater, Filius, & Spiritus, una potentia, conſilium, & operatio, unus Deus ter ſanctus, imperium unum maximè monarchicum.

Τριαδικόν.) Τὰ τρία, ἓν οὐσιότητι, καὶ τὸ ἓν, προσώποις τρία ὑμνῶ, ταῦτα Πατὴρ, Υἱὸς, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, μία δύναμις, βουλὴ, καὶ ἐνέργεια, εἷς Θεὸς ὁ τρισάγιος, βασίλειον ἓν μοναρχικώτατον.

Theotocion.) E thalamo ventris tui, innupta, procedit Chriſtus ſpecioſiſſimus, uti Rex circumdatus divinitus intextam purpuram, myſtico tui puriſſimi ſanguinis colore oblitam, & terræ dominatur.

Θεοτοκίον.) Προέρχεται ὡραιότατος ἐκ θαλάμου τῆς γαστρός σου Θεὸς, ὥσπερ Ἄναξ ἤμφιεσμένος θεοΰφαντον ἁλουργίδα βαφῆς μυστικῆς τῶν παναγνων αἱμάτων σου, ἀνύμφευτε, καὶ βασιλεύει τῆς γῆς.

Ode VIII.

Quem cælorum exercitus glorificant.

ΩΔΗ η΄.

Ὃν στρατιαὶ τῶν οὐρανῶν δοξάζουσι.

Terribilis tui, Domine, ſecundi adventus animo verſans occurſum, timeo minas tuas, iram tuam expaveſco, Salva me, clamo, ex illâ horâ in ſæcula.

Τῆς φοβερᾶς δευτέρας σου, Κύριε, παρουσίας ἐννοῶν τὴν ὑπαντὴν, τρέμω τὴν ἀπειλήν σου, φοβοῦμαι τὴν ὀργήν σου, Ταύτης με τῆς ὥρας, κραυγάζω, σῶσον εἰς αἰῶνας.

Te Deo cuncta judicante, quiſnam terrigenarum, affectibus obnoxius, ſuſtinebit?

Σοῦ τοῦ Θεοῦ κρίνοντος τὰ σύμπαντα τίς ἐνέγκοι γηγενῶν, ὢν περιπαθής; ἄσβεστον πῦρ γὰρ

τότε

Dominica Carnis privij.

τότε, καὶ σκώληξ βρύχων μέγα, τοὺς κατακριθέντας συλλήψεται εἰς τοὺς αἰῶνας.

tunc etĕim inextinctus ignis, atque vermis ſæviter mordens, damnatos torquebunt in ſæcula.

Πᾶσαν πνοὴν ἡνίκα προσκέκλησαι, τοῦ διακρῖναι, Χριστὲ, ἐπὶ τὸ αὐτὸ, μέγας ὁ φόβος τότε, μεγάλη ἡ ἀνάγκη, μόνων βοηθούντων τῶν πράξεων εἰς τοὺς αἰῶνας.

Spiritum omnem cùm ad judicium cōvocaveris, Chriſte, in unum, magnus tunc terror, fatalis neceſſitas, ſolis operibus auxilium ferentibus in ſæcula.

Πάντων κριτὰ, Θεέ μου, καὶ Κύριε, ἀκούσομαί σου φωνῆς τότε εὐκτικῆς, ἴδω σου φῶς τὸ μέγα, ἀθρήσω τὰς σκηνάς σου, βλέψω σου τὴν δόξαν, γηθόμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Judex univerſorum, Deus meus, & Dominus, audiam deſideratam vocem tuam, videam lumen tuum magnum, aſpiciam tabernacula tua, cernam gloriam tuam, gaudio exultans in ſæcula.

Τριαδικόν.) Ἕνα Θεὸν κατ' οὐσίαν σέβομαι, τρεῖς ὑποστάσεις ὑμνῶ διοριστικῶς, ἄλλας, ἀλλ' οὐκ ἀλλοίας, ἐπεὶ Θεότης μία ἐν τρισὶ προσώποις, καὶ γὰρ Πατὴρ, Υἱὸς, καὶ Θεῖον Πνεῦμα.

Triad.) Deum unum ſecundùm ſubſtantiam colo, tres hypoſtaſes prædico diſcretim, alias, non alienas, quippe Deitas una Pater ſcilicet, Filius, & Spiritus Divinus, in tribus perſonis.

Θεοτοκίον.) Ἐκ φωτεινῆς προελθὼν νηδύος σου, ὡς νυμφίος ἐκ παστοῦ, ἔλαμψε Χριστὸς, φῶς τοῖς ἐν σκότει μέγα, καὶ τῆς δικαιοσύνης Ἥλιος ἀστράψας, ἐφώτισεν, ἁγνὴ, τὸν κόσμον.

Theot.) E ſplendido utero tuo, pura, uti ſponſus è thalamo, procedens emicuit Chriſtus, lux magna habitantibus in tenebris, etenim juſtitiæ Sol reſplendens orbem illuminavit.

ΩΔΗ Θ'.

Ἀσπόρου συλλήψεως.

Ὁ Κύριος ἔρχεται, ἁμαρτω-

ODE IX.

Conceptûs abſque ſemine.

Dominus venit, ut pecca-

E to-

Dominica carnis privii.

toribus pœnas, juſtis ſalutem afferat, horreamus, lugeamus, & diem illam conſideremus, quà occulta, & abdita hominum detegens, digna rependet.

Timuit, tremuitque Moyſes, cùm te à retro vidiſſet, quomodo autem faciem tuam intueri, tunc ego miſer ſuſtinebo, cùm è cœlo veneris? ſed parce mihi, miſericors, propitio vultu tuo reſpiciens

Expavit Daniel horam diſcuſſionis, quid agã, Dñe, ego miſer, ad diem illam tremendam accedens? ſed præſta mihi ante finem, gratam tibi ſervitutem ſervire, tuumque regnum adipiſci.

Ignis, & vermis inſtruitur, lautè apparatur lætitiæ gloria, quies, lumen nunquam occidens, gaudium juſtorum, & quiſnam ita beatus, ut priores pœnas effugiat, & poſtrema conſequatur?

Ne me avertat à facie tuâ, Domine, furor iræ tuæ, neque vocem audiam maledictum in ignem dimittentem, ſed ingrediar in gaudium thalami tui incorrupti & ipſe tunc cum Sanctis tuis.

λοὺς κολάσασθαι, δικαίους σῶσαι, φρίξωμεν, θρηνήσωμεν, καὶ λάβωμεν αἴσθησιν ἐκείνης τῆς ἡμέρας, ἐν ᾗ τὰ ἄδηλα, καὶ κρυπτὰ ἐκκαλύψας τῶν ἀνθρώπων, ἀποδίδωσιν ἐπάξια.

Ἔμφοβος, καὶ ἔντρομος Μωσῆς ἰδών· σε γέγονεν ἐκ τῶν ὀπίσω, πῶς δὲ ὑποστήσομαι τὸ πρόσωπόν σου βλέπων τότε ἐγὼ ὁ τάλας; ἡνίκα ἔλθῃς ἐξ οὐρανοῦ, ἀλλὰ φεῖσαί μου, οἰκτίρμων, ἐν ἱλέῳ σου προσβλέμματι.

Δανιὴλ πεφόβηται τὴν ὥραν τῆς ἐτάσεως, ἐγὼ τί πάθω, ἐπ' αὐτῆς ἐρχόμενος ὁ δύστηνος, Κύριε, τῆς φοβερᾶς ἡμέρας; ἀλλά μοι δίδου πρὸ τέλους τῆς εὐαρέστως σοὶ λατρεῦσαι, καὶ τυχεῖν τῆς βασιλείας σου.

Τὸ πῦρ ἑτοιμάζεται, ὁ σκώληξ, εὐτρεπίζεται τῆς εὐφροσύνης ἡ δόξα, ἡ ἄνεσις, τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, ἡ χαρὰ τῶν δικαίων, καὶ τίς μακάριος ἐκφυγεῖν τιμωρίας τῶν προτέρων, κληρωσάμενος τὰ δεύτερα;

Μή με ἀποστρεψάτω τοῦ σοῦ προσώπου, Κύριε, θυμὸς ὀργῆς σου, μὴ δὲ εἰσακούσομαι φωνῆς κατηραμένον εἰς πῦρ ἀποπεμπούσης, ἀλλ' εἰσελεύσομαι εἰς χαρὰν τοῦ ἀφθάρτου σου νυμφῶνος κἀγὼ τότε σὺν Ἁγίοις σου.

Τεια-

Dominica Carnis privij.

Τριαδικόν.) Μόνου μονογεννῆτορ, μονογενοῦς Υἱοῦ Πατὴρ, καὶ μόνον μόνου φῶς, φωτὸς ἀπαύγασμα, καὶ μόνον μόνως μόνου Θεοῦ ἅγιον Πνεῦμα, Κυρίου Κύριον ὄντως ὂν, ὦ Τριὰς, μονὰς ἁγία, σῶσόν με θεολογοῦντά σε.

Triad.) Unici unicus genitor, unigeniti Filii Pater, & unicus unici ſplendor, lucis repercuſſio, atque unicus unicè unici Dei ſanctus Spiritus, verè Dominus de Domino, ò Trias, unitas ſancta, ſalva me, theologicè te explicantem.

Θεοτοκίον.) Τὸ θαῦμα τοῦ τόκου σου ἐκπλήττει με, πανάμωμε, πῶς συλλαμβάνεις ἀσπόρως τὸν ἄληπτον; εἰπὲ, πῶς παρθενεύεις, γεννήσασα, ὡς μήτηρ; Τὸ ὑπὲρ φύσιν πίστει λαβὼν, τὸ τικτόμενον προσκύνει, ὅσα θέλει γὰρ, καὶ δύναται.

Theot.) Prodigium partus tui, ò omnino irreprehenſibilis, obſtupefacit me; quomodo enim concipis abſque ſemine incomprehenſibilem, dic, quomodo virgo es, cum genueris, ut mater? Quod ſupra naturam eſt, fide capiens, genitum adora, nam quæcumque vult, ea facere potis eſt.

Feria II. Tyroph.

FERIA II. TYROPHAGI.

Mane, Stich. Idiomelon ton. 3.

UTile eſt omni tempore jejunium eligentibus, & capeſſentibus ipſum, nil ſiquidem adversùs jejunantem audent Dæmonum aſtus, quin & cuſtodes vitæ noſtræ Angeli nos per jejunium expurgatos ſtudioſiùs tutantur.

Veſpere, ton. obl. 4.

E peccatorum noſtrorum inquinamentis per jejunium expiari feſtinemus, atque per miſericordiam, & humanitatem erga pauperes, ingredi thalamum Sponſi Chriſti, qui magnas nobis miſericordias largitur.

TRIODIUM. *Ton. 1.*

ODE I.

Parta victoriæ canticum.

Advenit nunc, ver deſignans, præpurgatrix hebdomas hæc ſacrorum jejuniorum omnino veneranda, corporibus, & animabus omnium lucem miniſtrans.

En reſerata eſt pœniten-

ΤΗ Β΄ ΤΗΣ ΤΥΡΟΦΑΓΟΥ.

Πρωῒ στιχηρὸν ἰδιόμελον, ἦχος γ΄.

ΠΑ'ντα τὸν χρόνον ἡ νηστεία ὠφέλιμος ἐστὶ τοῖς αἱρουμένοις, καὶ ποιοῦσιν αὐτὴν, οὔτε γὰρ ἐπήρεια Δαιμόνων κατατολμᾷ τοῦ νηστεύοντος, ἀλλὰ καὶ οἱ φύλακες τῆς ζωῆς ἡμῶν Ἄγγελοι φιλοπονώτερον παραμένουσι τοῖς διὰ νηστείας ἡμῖν κεκαθαρμένοις.

Ἑσπέρας, ἦχος πλάγιος δ΄.

Διὰ νηστείας καθαρθῆναι σπεύσωμεν τοῦ ῥύπου τῶν πταισμάτων ἡμῶν, καὶ δι' ἐλέους, καὶ φιλανθρωπίας τῆς πρὸς τοὺς πένητας, εἰσελθεῖν εἰς τὸν νυμφῶνα τοῦ νυμφίου Χριστοῦ, τοῦ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ΤΡΙΩΔΙΟΝ Ἦχος α΄

ΩΔΗ α΄

Ὠδὴν ἐπινίκιον.

Τὸ ἔαρ μηνύουσα ἤγγικεν αὕτη ἡ νῦν προκαθάρσιος ἑβδομὰς, ἡ πάνσεπτος τῶν ἱερῶν νηστειῶν, τὰ σώματα, καὶ τὰς ψυχὰς πάντων φωτίζουσα.

Ἰδοὺ προηνέῳκται ἡ μετανο-

νο-

Feria II. Tyroph.

νοίας ἡ θύρα, φιλόθεοι, δεῦτε οὖν, σπουδάσωμεν, τοῦ εἰσελθεῖν δι᾽ αὐτῆς, πρὶν κλείσῃ ταύτην ὁ Χριστὸς, ὡς ἀναξίοις ἡμῖν.

Ἁγνείαν, ἐγκράτειαν, καὶ σωφροσύνην, ἀνδρείαν, καὶ φρόνησιν, προσευχὴν, καὶ δάκρυα κτησώμεθα, ἀδελφοὶ, δι᾽ ὧν ἐγγίγνεται ἡμῖν δικαιοσύνης ὁδός.

Τριαδικόν) Ἀσύγχυτε, ἄκτιστε, Τριὰς ἁγία, μονὰς ὑπεράγαθε, ὁ Πατὴρ, καὶ ὁ Υἱὸς, καὶ Πνεῦμα τὸ συγγενὲς, τοὺς προσκυνοῦντάς σε πιστῶς ἀεὶ περίσωζε.

Θεοτοκίον) Νενίκηνται, πάναγνε, ἐν σοὶ οἱ ὅροι, Παρθένε, τῆς φύσεως, μένεις γὰρ τέξασα ἄνευ ἀνδρὸς τὸν Θεὸν, ὡς πρὸ τοῦ τόκου, σεμνὴ πάλιν ἀπήμαντος.

ΩΔΗ η᾽.

Τὸν ἐν Σινᾷ τῇ βάτον καιομένην
ἄφλεκτον διαφυλάξαντα, καὶ
τοὺς παῖδας ἐν μέσῳ καιο-
μένης φλογὸς δροσίσαν-
τα ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε
λαοὶ, καὶ ὑπερυ-
ψοῦτε εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Δεῦτε, προκαθαρθῶμεν, ἑβδομὰς γὰρ σήμερον ἡ προκα-

tiæ janua, Dei amatores, adeſte igitur, alacriter ipſam ingrediamnr, priuſquam à Chriſto nobis, velut indignis, claudatur.

Puritatem, abſtinentiam, & modeſtiam, & fortitudinem, ac prudentiam, orationes, & lacrymas, comparemus, fratres, per quæ patet nobis juſtitiæ ſemita.

Triad.) Inconfuſa, increata, Trias ſancta, optima unitas, Pater, & Filius, & Spiritus genere conjunctus, te fide adorantes tuere ſemper incolumes.

Theotocion.) In te, puriſſima Virgo, ſuperati ſunt naturæ fines, absque viro etenim Deum enixa, manes caſta, ut ante partum, & rurſus illæſa.

ODE VIII.

Eum, qui in Sina incombuſtum
ſervavit rubum ardentem,
pueroſque in medio ferven-
tis flammæ rore perfu-
dit, Laudate, bene-
dicite populi, & ſu-
perexaltate in
ſæcula.

Adeſte, præviam purgationem adhibeamus, acceſſit

Feria II. Tyroph.

ſiquidem hodie hebdomas præpurgatrix, extra univerſi temporis decimas, poſt quam ordinata ſunt primitus ab Apoſtolis jejuniorum initia.

Ne corpori ſaginando, neque ciborum deliciis incumbamus, mortales, imò verò parcimoniâ ipſum pinguefaciamus, quò ſemper in pugnis cum adverſario, animæ junctus prævaleat.

Jejunemus jejunium purum, acceptabile, & irreprehenſibile, ò fratres, ne ad contentiones jejunantes, donum noſtrum Deo offeramus, ſed in æquitate multâ, hac etenim ratione ſacrum jejunium honoratur.

Triad.) Triadem ſanctiſſimam, Fideles, rectè ſentiẽtes glorificemus, ipſam in tribus proprietatibus, & naturâ unâ adorantes, Pater, Filius, & Spiritus vivens, hæc enim eſt Deus univerſorum.

Theot.) Ut ſalutis januam, portumque tranquillum, & murum infractum, te, ſancta Maria, Deipara pura, ſemper detinentes, nihil prorſus hoſtes nobis infeſtos, corporeos, & incorporeos formidamus.

θάρσιμος ὑπεισέδυ, τῆς δεκάτης τοῦ χρόνου παντὸς ὑπάρχουσα ἐκτὸς, μεθ᾽ ἣν τῶν νηστειῶν ἡ ἀρχὴ τέτακται ἀρχῆθεν ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων.

Μὴ θρέψωμεν τὸ σῶμα, μηδὲ ἐκθηλυνώμεν ἐν τοῖς ἐδέσμασιν, ἀλλὰ μᾶλλον δι᾽ ὀλιγοδείας αὐτὸ πιάνωμεν, βροτοὶ, ἵνα πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀεὶ τοῦ ἀντικειμένου συνὼν τῇ ψυχῇ ἰσχύσει.

Νηστεύσωμεν νηστείαν καθαρὰν, εὐπρόσδεκτον, καὶ ἄμωμον, ἀδελφοὶ, μὴ εἰς μάχας νηστεύοντες, τὸ δῶρον ἡμῶν προσφέρωμεν Θεῷ, ἀλλ᾽ ἐν εὐνομίᾳ πολλῇ, οὕτω γὰρ τιμᾶται ἡ ἱερὰ νηστεία.

Τριαδικόν.) Τριάδα παναγίαν ὀρθοδόξως οἱ Πιστοὶ δοξάσωμεν, προσκυνοῦντες αὐτὴν ἐν χαρακτῆρσι τρισὶ, καὶ φύσει τῇ μιᾷ, Πατὴρ, Υἱὸς, καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν, αὕτη γὰρ ὑπάρχει ὁ Θεὸς τῶν ἁπάντων.

Θεοτοκίον.) Ὡς πύλην σωτηρίας, καὶ λιμένα ἄκλυστον, καὶ τεῖχος ἄρρηκτον, σὲ, ἁγία Μαρία, Θεοτόκε ἁγνὴ, κατέχοντες ἀεὶ, ἐχθροὺς τοὺς πολεμοῦντας ἡμᾶς ἐνσάρκους, ἀσάρκους οὐδ᾽ ὅλως δεδιῶμεν.

ΩΔΗ

Feria II. Tyroph.

ΩΔΗ θ'

Φωτίζου, Φωτίζου.

Ἡ πρώτη νηστεία τῆς προκαθάρσεως ἡμῶν τῶν ψυχῶν, καὶ σωμάτων σήμερον ἀνέτειλε, τὸ ἱερὸν, καὶ σεπτὸν τοῦ Χριστοῦ πάθος ἡμῖν, ὡς φῶς, πλαυγοῦσα ἐν ταῖς καρδίαις, φιλόθεοι.

Τὸ πάσχα τὸ πάλαι ἐπιτελῶν ὁ Ἰσραὴλ, ὁλοκαύτωμα θεῖον προβάτου κατήσθιε, νῦν δὲ ἡμεῖς πάσχα τὸ νοητὸν, τὴν τοῦ Χριστοῦ ἔγερσιν τελοῦντες, αὐτοῦ τὸ σῶμα ἐσθίομεν.

Εὐφραίνου, ἀγάλλου ἡ νεολαία τῶν Πιστῶν τῇ νηστείᾳ, καὶ τέρπου, ἰδοὺ ἠνέῳκται ὁ τῆς φαιδρᾶς μετανοίας καιρὸς, πάντας καλῶν εἰς τὴν βασιλείαν Χριστοῦ τοῦ ζῶντος Θεοῦ ἡμῶν.

Τριαδικόν.) Νοῆσαι οὐδ᾽ ὅλως, ἢ ἑρμηνεῦσαί σου, Τριὰς, τὴν ὑπέρλαμπρον αἴγλην ἅπας νοῦς ἰσχύει βροτῶν, Πάτερ, Υἱὲ, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ζῶν, ὡς ἀστραπῆς τάχος γὰρ, φωτίζεις τοὺς νόας τῶν προσκυνούντων σε.

Θεοτοκίον.) Ἰδοὺ σὲ τιμῶμεν, Παρθενομῆτορ Μαρίαμ, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀφράστως

ODE IX.

Illuminare, Illuminare.

Primum jejunium prævix expiationis animarum, & corporum noſtrorum ortum eſt hodie, ſpargens in cordibus noſtris, Dei amatores, ſacræ, & venerandæ Chriſti paſſionis, luminis inſtar, largum ſplendorem.

Paſcha celebrans olim Iſrael, divinum ovis holocauſtum comedit, nunc verò nos ſpirituale paſcha, Chriſti reſurrectionem celebrantes, ejus corpus manducamus.

Lætare, exulta, Fidelium juventus, propter jejunium, & gaude, en etenim hilaris pœnitentiæ tempus apparet, ad regnum Chriſti DEI noſtri viventis cunctos invitans.

Triad.) Nulla hominum mens intelligere, omnino valet, aut explicare tuum, Trinitas, ſplendidiſſimum fulgorem, Pater, Fili, & Spiritus vivens, celeris enim fulguris inſtar, adorantium te mentes illuminas.

Theot.) Ecce hominum genus, te, Virgo mater Maria, honoramus, quippe ineffa-

Feria II. Tyroph.

fabiliter genuiſti Factorem, & Deum univerſi, qui è patriâ maledictione mundum, & eos, qui ſunt in mundo, liberavit.

γὰρ ἔτεκες τὸν Ποιητὴν, καὶ Θεὸν τοῦ παντὸς, τὸν τῆς ἀρᾶς τῆς πατρῴας κόσμον, καὶ τοὺς ἐν κόσμῳ ῥυσάμενον.

FERIA III. TYROPHAGI.

ΤΗ Γ ΤΗΣ ΤΥΡΟΦΑΓΟΥ

Mane Stichiron Agiopoliticum Ton. 3.

LÆto animo amplectamur jejunium, ò populi, advenit ſiquidē ſpiritualium certaminum exordium, abjiciamus carnis mollitudinem, animæ chariſmata augeamus, compatiamur, ut ſervi Chriſti, quò, tamquam filii Dei, conglorificemur, animaſque noſtras Spiritus ſanctus in nobis inhabitans illuminabit.

Πρωῒ στιχηρὸν ἁγιοπολιτικὸν ἦχος γ΄.

Ἀσμένως, λαοὶ, τὴν νηστείαν ἀσπασώμεθα, ἔφθασε γὰρ τῶν πνευματικῶν ἀγώνων ἡ ἀρχὴ, ἀφήσωμεν τῆς σαρκὸς τὴν εὐπάθειαν, αὐξήσωμεν τῆς ψυχῆς τὰ χαρίσματα, συγκακοπαθήσωμεν, ὡς δοῦλοι Χριστοῦ, ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν, ὡς τέκνα Θεοῦ, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἐν ἡμῖν οἰκῆσαν, φωτίσει τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Veſpere Ton. 1.

Alacriter excipiamus, Fideles, divinitus inſpiratum jejunii nuncium, ut olim Ninivitæ, itemque meretrices, & publicani ab Joanne pœnitentiæ prædicationem acceperunt. Præparemur per abſtinentiam ad par-

Ἑσπέρας, ἦχος α΄.

Περιχαρῶς δεξώμεθα, Πιστοὶ, τὸ θεόπνευστον διάγγελμα τῆς νηστείας, ὡς πρώην οἱ Νινευΐται, καὶ αὖθις πόρναι, καὶ τελῶναι τὸ τῆς μετανοίας κήρυγμα παρὰ τοῦ Ἰωάννου. δι᾽ ἐγκρατείας ἑτοιμασθῶμεν πρὸς μετουσίαν τῆς ἐν τῇ Σιὼν δεσποτικῆς ἱερουργίας,

διὰ

Fer. III. Tyroph.

μετὰ δακρύων προκαθαρθῶμεν τῷ ἐν αὐτῷ θείῳ νιπτῆρος, προσδοκώμεθα ἰδεῖν τῆς τοῦ τυπικοῦ ἐνταῦθα πάσχα τελείωσιν, καὶ τοῦ ἀληθινοῦ ἀνάδειξιν, παρασκευασθῶμεν εἰς προσκύνησιν τοῦ σταυροῦ, καὶ τῆς ἐγέρσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, βοῶντες πρὸς αὐτὸν, Μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς ἀπὸ τῆς προσδοκίας ἡμῶν, φιλάνθρωπε.

ticipationẽ Dominici in Sion ſacrificij, priùs lacrymis, quàm divinâ ejus lotione purgemur, petamus typici ibi paſchatis conſummationem, & veri demonſtrationem intueri, parati ſimus ad crucis,& reſurrectionis Chriſti Dei adorationem, clamantes ad ipſum, Ne confundas nos ab expectatione noſtrâ, ò clemens.

ΤΡΙΩΔΙΟΝ ἦχος α'
ΩΔΗ β'.

TRIODIUM, *Ton.* I.
ODE II.

Πρόσεχε οὐρανὲ καὶ λαλήσω, ὅτι ὁ Λόγος τοῦ Πατρὸς ἑκὼν καταβέβηκεν ἐπὶ τῆς γῆς, κλίνας οὐρανοὺς καὶ γέγονεν ἄνθρωπος, ἵνα τὸν ἄνθρωπον σώζῃ, ὡς φιλάνθρωπος.

Attende cœlum, & loquar, quoniam Verbum Patris volens deſcendit ſuper terram inclinatis cœlis, & factus eſt homo, ut hominem ſalvaret, utpote amator hominum.

Ἔλαμψε τῆς ἐγκρατείας ἡ αἴγλη, τὸ ἐγκρατὲς ἡμῶν φαιδρῶς λαμπρῦναι σπουδάσωμεν, μή τις ὀφθῇ ξένος τοῦ φωτὸς αὐτῆς, ἀλλὰ σπεύσωμεν, ὡς ἀφθαρσίας χιτῶνα ἀμφιάσασθαι.

Illuxit abſtinentiæ fulgor, abſtinentiam noſtram illuſtrem reddere, alacriter enitamur, ne quis ab ejus luce alienus appareat, ſed feſtinemus, incorruptionis veluti veſtem nobis circumdare.

Πέπτωκεν ὁ Ἀδὰμ μὴ νηστεύσας βλαστήματος φθοροποιοῦ, καὶ γέγονεν ἄποικος τῆς νοερᾶς δόξης, καὶ ζωῆς, ἡμεῖς δὲ νηστεύσωμεν, καὶ δερματίνους χιτῶνας ἐνδυσώμεθα.

Cecidit Adam, à germine lethifero minimè jejunans, & ab intellectuali gloriâ, atque vitâ exulavit, nos verò jejunemus, tunicisque pelliceis induamur.

Fer. III. Tyroph.

Clauſa olim propter eſcam Adamo janua, patet ad excipiendos Adami poſteros, alacres impoſterum fauſto omine jejunemus, ut vitâ æternâ potiamur.

Ἤνοικται διὰ βρώσεως πάλαι ἀποκληθεῖσα τῷ Ἀδὰμ πύλη, προσδέχεσθαι τοὺς ἐξ Ἀδὰμ, σπεύσαντες λοιπὸν αἰσίως νηστεύσωμεν, ἵνα ζωῆς αἰωνίου ἐπιτύχωμεν.

Evitemus, fratres, Phariſæi faſtum, humiliemur, Publicani exemplum ſequuti, vitamque puram DEO afferamus jejunantes, ne damnemur, tamquam ſuperbi.

Φύγωμεν Φαρισαίου τὸ καῦχος, ταπεινοθῶμεν, ἀδελφοὶ, Τελώνην μιμούμενοι, καὶ τῷ Θεῷ βίον καθαρὸν νηστεύσαντες οἴσωμεν, ἵνα μὴ κατακριθῶμεν, ὡς ὑψαύχενοι.

Theot.) Evaſiſti mediatrix hominum, atque Dei, pura Dei ſponſa Maria, & per te rurſus Edem inhabitantes, Gloria puerperio tuo, ſola Mater virgo, clamamus.

Θεοτοκίον.) Γέγονας μεσιτεία ἀνθρώπων, καὶ Θεοῦ, ἁγνὴ Μαρία Θεόνυμφε, καὶ διὰ σοῦ πάλιν τὴν Ἐδὲμ οἰκοῦντες, κραυγάζομεν, Δόξα τῷ τόκῳ σου, μόνη Μητροπάρθενε.

Ode VIII.

ΩΔΗ η'.

Pueri regiæ menſæ cibis minimè contaminati, hilares quondam ignem ingreſſi ſunt, & rore recreati, è fornace alacriter pſallebant, Benedicite opera.

Οἱ μὴ τῇ τροφῇ χρανθέντες παῖδες βασιλικῆς τραπέζης, εἰς πῦρ χαίροντες ἔβησαν ποτὲ, καὶ ἐκ φλογὸς δροσιζόμενοι προθύμως ἔψαλλον, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα.

Qui ad corruptionis menſam præcepti jacturam fecimus, ex rebellis adverſarii cõſilio, Adami poſteri, unà ſimul ſincerè jejunemus, alacriter clamantes, Benedicite opera.

Τὸ τῆς ἐντολῆς προδόντες χρῆμα οἱ ἐξ Ἀδὰμ τραπέζῃ φθορᾶς, ἐκ παρηκόου ἐχθροῦ συμβουλῆς, εἰλικρινῶς συννηστεύσωμεν, προθύμως κράζοντες, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα.

Jejunium, virtutum arcem,

Τὴν τῶν ἀρετῶν ἀκρόπολιν, καὶ βα-

Fer. III. Tyroph.

βασιλίδα πάντες ἁγνῶς διανύσωμεν εὐθέως, Πιστοὶ, τῆς τῶν οὐρανῶν ἰσοστάσιον νηστείαν, κράζοντες, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα.

Τὴν τῶν ἡδονῶν φονεύτειραν, τῆς ἀρετῆς τὸ κράτος, βροτοὶ, κλίμακα τὴν τῶν οὐρανῶν, ἀσφαλῆ τῶν ψυχῶν ἡμῶν νηστείαν ἄγκυραν κτησώμεθα προθύμως, καὶ εὐαρεστήσωμεν Θεῷ.

Τὸ τοῦ Φαρισαίου πτῶμα, ψυχὴ, πρὸ ὀφθαλμῶν λαβοῦσα, λοιπὸν φύγε ἐπάρσεως ὕψος, τελωνικῶς τὸ Ἱλάσθητι, κράζε, καὶ ὕμνει Θεὸν, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.) Οἱ δι' ἀχράντου τόκου ὀδυνηρᾶς τοῦ ᾅδου ὀμφῆς ἀπαλλαγέντες γηγενεῖς, μελῳδικῶς ὑπερένδοξα Χριστῷ κραυγάζωμεν, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα.

ΩΔΗ θʹ.

Χαίροις τὸ τῆς παρθενίας καύχημα χαῖρε, Μῆτερ ἄχραντε, ἣν ἡ σύμπασα κτίσις θείαις ἐν ᾠδαῖς μεγαλύνει.

Κτῆμα τοῖς ἐν ἡδοναῖς δυσεύρετον, δεῦτε, καὶ συλήσωμεν, οἱ βροτοὶ, τὴν νηστείαν, πλοῦτον γὰρ ἡμᾶς πλουτίζει ἀΐδιον.

ac reginam,cœlis ipſis coæquandum,Fideles omnes,purè, & religioſè peragamus, clamantes,Benedicite opera.

Jejunium, voluptatum excidium, virtutum robur,ſcalam ad cœlos deducentem, firmam animarum noſtrarum anchoram, promptè comparemus, mortales, & DEI gratiam promerebimur.

Habens,ò anima,ante oculos Phariſæi caſum, fuge deinceps elationis faſtum, clama Publicani inſtar, Propitius eſto, & Deum collauda, Benedicite opera Domini Dominum.

Theot.) Mortales ex acerbo inferi ejulatu, per partum Deo acceptum liberati, cum cantu glorioſiſſimè ad Chriſtum clamemus, Benedicite opera.

O D E IX.

Ave virginitatis decus, ave mater immaculata, quam creatura omnis divinis canticis magnificat.

Adeſte huc, mortales, & jejunii opes,quæ in voluptatibus haud facilè reperiuntur, arripiamus,ſiquidem divitias affert perennes;

Fer. III.
Tyroph.

Donum à DEO traditum, jejunium, manibus veſtris ſpiritalibus, puræque vitæ inſtitutis omnes excipite.

Turris virtutum inexpugnabilis, conceſſum eſt jejunium piè viventibus, ne quis itaque ejus obliviſcatur.

E virtutum faſtigio dejectus fuit Phariſæus, ſuperbiam pro deprecatione afferens, quem minimè æmulemur, ò fratres.

Theot.) Servare volens hominem Salvator, & Dominus, carnem noſtram ex impollutâ virgine aſſumpſit.

Δῶρον ἐκ Θεοῦ διδόμενον τὴν νηστείαν, ἅπαντες νοεραῖς ὑμῶν χερσὶ, καὶ βίῳ λαμπρῷ ὑποδέξασθε.

Πύργος ἀρετῶν ἀπόρθητος, ἡ νηστεία δέδοτο τοῖς εὐσεβῶς βιοῦσι, μή τίς οὖν αὐτῆς ἐπιλήσηται.

Ὕψους ἀρετῶν κατέρρακται Φαρισαῖος, καύχημα ἀντ᾽ εὐχῆς προσκομίζων, ὄν, ἀδελφοὶ, μὴ ζηλώσωμεν.

Θεοτοκίον.) Σῶσαι βουληθεὶς τὸν ἄνθρωπον ὁ Σωτὴρ, καὶ Κύριος, ἐξ ἀχράντου παρθένου σάρκα τὴν ἡμῶν ἐνεδύσατο.

FER. IV. TYROPHAGI.

Mane, Stichiron Idiomelon Ton. I.

JEjunans à cibis, anima mea, teque à pravis affectionibus minimè expurgans, fruſtra ob parcimoniam exultas, niſi enim exinde occaſionem capias emendationis, veluti mendax odio habebeꝛis à Deo, & nequiſſimis Dęmonibus aſſimilaberis, nun-

ΤΗ Δ ΤΗΣ ΤΥΡΟΦΑΓΟΥ

Πρωῒ, στιχηρὸν ἰδιόμελον ἦχος α΄.

ΒΡωμάτων νηστεύουσα, ψυχή μου, καὶ παθῶν μὴ καθαρεύουσα, μάτην ἐπαγάλλῃ τῇ ἀσιτίᾳ, εἰ μὴ γὰρ ἀφορμή σοι γένηται πρὸς διόρθωσιν, ὡς ψευδὴς μισήσῃ παρὰ Θεοῦ, καὶ τοῖς κακίστοις Δαίμοσιν ὁμοιούσῃ, τοῖς μηδέποτε σιτουμένοις. μὴ οὖν ἁμαρτάνουσα, τὴν νηστείαν ἀχρειώσῃς, ἀλλ᾽

Fer. IV. Tyroph.

ἀλλ᾽ ἀκίνητος πρὸς ὁρμὰς ἀτόπους μένε, δοκοῦσα παρεστάναι σταυρωμένῳ τῷ Σωτῆρι, μᾶλλον δὲ συσταυροῦσθαι τῷ διά σε σταυρωθέντι, ἐκβοῶσα πρὸς αὐτὸν, Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

quam comedentibus; ne igitur peccans, inutile reddas jejunium, ſed immobilis mane adverſùs abſurdas cupiditates, adſtare viſa crucifixo Salvatori, imò verò unà cum ipſo propter te crucifixo crucifigi, clamans ad ipſum, Memento mei, Domine, cùm veneris in regnum tuum.

Ἑσπέρας, ἦχος γ′.

Ἀνέτειλε τὸ ἔαρ τῆς νηστείας, καὶ τὸ ἄνθος τῆς μετανοίας, ἁγνίσωμεν οὖν ἑαυτοὺς, ἀδελφοὶ, ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ, τῷ φωτοδότῃ ψάλλοντες, εἴπωμεν, Δόξα σοι, μόνε φιλάνθρωπε.

Veſpere, *Ton.* 3.

Ortum eſt jejunii ver, & flos pœnitentiæ, mundemus igitur noſmetipſos, fratres, ab univerſis ſordibus, lucis datori pſallentes dicamus, Gloria tibi, ſolus hominum amator.

ΤΡΙΩΔΙΟΝ Ἦχος β′

ΩΔΗ γ′

Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Ἐξέτεινας παλάμας τῷ σταυρῷ σου, ἐνέκρωσας νεκρώσει σου τὴν κατάραν, ἐζώωσας τῷ πάθει σου τοὺς ἀνθρώπους, διὸ ὑμνοῦμέν σου τὴν θείαν σταύρωσιν, Ἰησοῦ φιλάνθρωπε ὁ Θεὸς ἡμῶν.

TRIODIUM. *Ton.* 2.

ODE III.

Me in fidei petrâ.

Expanſis tuâ in cruce manibus, morte tuâ maledictioni mortem intuliſti, homines ad vitam paſſione tuâ revocaſti, quare divinam tuam crucifixionẽ celebramus, Jeſu benigne, Deus noſter.

Τῇ βρώσει τῇ τοῦ ξύλου θανατωθέντες, τῷ ξύλῳ ἐζωώθημεν τοῦ σταυροῦ σου, αὐτὸν οὖν σοι προσάγομεν εἰς πρεσβείαν, χάριν, καὶ ἔλεος ἡμῖν κατάπεμψον, εὐεργέτα Δέσποτα,

Eſcâ ligni perempti, crucis tuæ ligno vivificati ſumus, ipſum itaque tibi deprecatorem adducimus, gratiam, & miſericordiam emitte nobis deſuper, benefactor,

mul.

Fer. IV. Tyroph.

multùmq; miſericors Dñe.

Prodiit beatum jejunii tempus, longè vibrans pœnitentiæ radios, ſtudioſè accurramus, profundiſſimâ deſidiæ caligine excuſſâ, univerſi exultantes.

Sanctificemus placidâ mente jejunium, imponendam vitioſis affectibus legem annuntiemus, cum lacrymis ad Dominum clamemus, Præbe nobis, Dñe, gratiam adjutricem, quâ mandata tua impleamus, ò multùm miſericors.

Theotocion) Malorum meorum comprime procellas, ſana vulnera animæ meæ, me è ſocordiæ excute ſomno, mediatione tuâ, defenſione tuâ, beatiſſima Domina, Virgo mater.

Ode VIII.

Qui in fornace ignis.

Manus in crucis formam extollens Moyſes in monte, hoſtes in fugam vertebat, tu verò, Salvator, in cruce manus expandens, exitialem ſeductoris tyrannidem peremiſti.

Clavis in cruce affixus, & confoſſo latere, Chriſte Salvator meus, homines à ma-

πολυέλεε.

Ὁ χρόνος ὁ μακάριος τῆς νηστείας, ἀκτῖνας ἀποστίλβων τῆς μετανοίας, ἀνέτειλε, προσέλθωμεν φιλοτίμως, ἐκτιναξάμενοι σκότος βαθύτατον ῥαθυμίας, ἅπαντες ἀγαλλόμενοι.

Νηστείαν ἁγιάσωμεν φιλοφρόνως, κηρύξωμεν ἐγκράτειαν παθημάτων, βοήσωμεν ἐν δάκρυσι τῷ Δεσπότῃ, Δὸς ἡμῖν, Κύριε, χάριν συμπράττουσαν εἰς τὰ σὰ θελήματα, πολυέλεε.

Θεοτοκίον.) Κατεύνασον τὸν τάραχον τῶν παθῶν μου, θεράπευσον τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς μου, ἐξέγειρον ἐξ ὕπνου με ῥαθυμίας τῇ μεσιτείᾳ σου, τῇ προστασίᾳ σου, πανάγια Δέσποινα, Μητροπάρθενε.

ΩΔΗ ή.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Σταυροφανῶς ὁ Μωϋσῆς τὰς παλάμας ἀνυψῶν ἐπὶ τοῦ ὄρους τοὺς ἐχθροὺς ἐτροποῦτο, σὺ δὲ, Σωτὴρ, ἐν σταυρῷ τὰς χεῖρας ἐκτείνας, ἐνέκρωσας τὴν ὀλεθροτόκον τοῦ ᾅδου τυραννίδα.

Ἥλοις παγεὶς ἐπὶ σταυροῦ, καὶ πλευρὰν διανυγεὶς, Χριστὲ Σωτήρ μου τῆς κατάρας ἐρρύσω τοὺς

γη-

Fer. IV. Tyroph.

γηγενεῖς, καὶ χαρᾶς ἀλήκτου, μετόχους ἀνέδειξας, ὅθεν εὐλογοῦμεν τὴν σὴν φιλανθρωπίαν.

ledictione eripuiſti, perennisque gaudii conſortes efficiſti, unde clementiam tuam benedicimus.

Τῆς ἐγκρατείας ὁ καιρὸς ἀνατείλας, νοητῶς καταφωτίζει τῆς ψυχῆς τὰς αἰσθήσεις, καὶ τῶν παθῶν τὴν ἀχλὺν ἐλαύνει, διὸ ἀσπασώμεθα τοῦτον ἐκ καρδίας, Χριστὸν ὑπερυψοῦντες.

Exortum abſtinentiæ tempus ſpirituali luce animæ ſenſus perfundit, abigitque affectionum caliginem, quare toto corde ipſum amplectamur, Chriſtum ſuperexaltantes.

Πάθη ὀλέθρια ψυχῆς, ἡδονὰς θανατηφόρους νηστεία θανατοῖ, καὶ τῷ ὄντι ἐν καταστάσει ποιεῖ καρδίας ὁρμὰς, καὶ κινήματα, ταύτην οὖν ἐν πίστει δεξώμεθα προθύμως.

Perniciosos animæ affectus, lethales voluptates jejunium interimit, & omnino cordis appetitus, ac motus componit, hoc igitur alacri fide excipiamus.

Θεοτ.) Ἄνοιξον κρούουσιν ἡμῖν, καὶ τὸ ἔλεος τὸ σὸν προσκαλουμένοις, ταχινὴ τῶν ἀνθρώπων καταφυγὴ, καὶ στεῤῥὰ ἐν πᾶσι, Παρθένε, βοήθεια, καὶ τῶν ἐν ἀνάγκαις βεβαία προστασία.

Theotocion.) Aperi pulſantibus nobis, & miſericordiam tuam invocantibus, ò promptum hominum refugium, ò firmum in omnibus, Virgo, adiumentum, ò eorum, quos neceſſitates premunt, ſolida defenſio.

ΩΔΗ θ'.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ode IX.

Ex DEO DEUM Verbum.

Σταυρῷ τὰς θείας παλάμας ἐξαπλώσας, συνῆψας τὰ πρώην διεστῶτα, Λυτρωτὰ, καὶ τῷ Πατρὶ τὴν κατάκρισιν μεσιτεύσας ὡς δῶρον προσήγαγες οὐσίαν τῶν βροτῶν, διὰ τοῦτο ὑμνοῦμεν τὴν ἄχραντόν σου σταύρωσιν.

Divinis manibus in cruce explicatis, junxiſti, Redemptor, priùs disjuncta, & apud Patrem damnationis condonandæ interceſsor, humanam naturam, ceu donum, obtuliſti, quare canimus immacu-

Fer. IV. Tyroph.

culatam tuã crucifixionem.

Clavis divinarum manuum tuarum, miſericors, affixiſti iniquitates noſtras in cruce, lateris tui haſtâ acerba peccatorum, & gravium delictorum chirographa diſcerpſiſti, quare immaculatam tuam crucifixionem hymnis celebramus.

Ἥλοις τῶν θείων χειρῶν σου, προσήλωσας, οἰκτίρμων, ἡμῶν τὰς ἁμαρτίας ἐν σταυρῷ, λόγχῃ πλευρᾶς σου διέρρηξας πονηρὰ γραμματεῖα σφαλμάτων, καὶ πταισμάτων χαλεπῶν, διὰ τοῦτο ὑμνοῦμεν τὴν ἄχραντόν σου σταύρωσιν.

Sancti jejunii emicans gratia, emittit nobis radios, pravarum æſtus cogitationum præpurgantes, & crapulæ tenebras effugantes, itaque promptè illud excipiamus.

Ἡ τῆς ἁγίας νηστείας ἐπιλάμψασα χάρις ἀκτῖνας ἐπαφίησιν ἡμῖν, προκαιθαρούσας παλίρροιαν λογισμῶν, καὶ τοῦ κόρου τὸ σκότος ἐλαυνούσας, οἱ Πιστοὶ, διὰ τοῦτο προθύμως ταύτην ὑποδεξώμεθα.

Lucidum jejunium hodie nobis omnibus divinorum chariſmatum craterem propinatum præmonſtrat, ejus eſſe participes ad animæ utilitatem deſiderantes, univerſorum Domini opem imploremus.

Ἡ φωτοφόρος νηστεία χαρισμάτων ἐνθέων κρατῆρα συγκεράσασα ἡμῖν, σήμερον πᾶσι προδείκνυσιν, οἱ βουλόμενοι τούτου μεθέξειν εἰς ὠφέλειαν ψυχῆς, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων συμπράξαι δυσωπήσωμεν.

Th.) Celerrimâ deprecatione, impigrâ defenſione tuâ, valido auxilio tuo, Domina pura, conſerva nunc fideles famulos tuos ex omni adverſâ offenſione, & à pravis affectibus, à delictis, atque tentationibus incolumes præſta.

Θεοτοκίον.) Τῇ ὀξυτάτῃ πρεσβείᾳ, τῇ ἀγρύπνῳ σου σκέπῃ, τῇ κραταιᾷ σου, Δέσποινα ἁγνὴ, τῇ βοηθείᾳ συντήρησον τοὺς πιστούς σου οἰκέτας ἐκ πάσης ἐναντίας προσβολῆς, καὶ παθῶν, καὶ πταισμάτων, καὶ πειρασμῶν διάσωσον.

TH

ΤΗ Ε ΤΗΣ ΤΥΡΟΦΑΓΟΥ

Πρωΐ, στιχηρὸν ἦχος γ΄.

Ἔλαμψε τῆς ἐγκρατείας ἡ εὐπρέπεια, τῶν Δαιμόνων τὴν ἀχλὺν φυγαδεύουσα, ἐπεδήμησε τῆς νηστείας ἡ σεμνότης, τῶν ψυχικῶν παθῶν τὴν ἰατρείαν φέρουσα· ταύτῃ ποτὲ Δανιήλ, καὶ οἱ ἐν Βαβυλῶνι παῖδες φραξάμενοι, ὁ μὲν, στόματα λεόντων ἐχαλίνωσεν, οἱ δὲ, τὴν φλόγα τῆς καμίνου ἔσβεσαν, μεθ᾽ ὧν καὶ ἡμᾶς δι᾽ αὐτῆς σῶσον, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὡς φιλάνθρωπος.

Ἑσπέρας, ἦχος β΄.

Ὁ τοῦ Κυρίου σταυρὸς τοῖς ἀκλινῶς αὐτὸν προσκυνοῦσι πάσης ἡδονῆς χαλινός ἐστι, καὶ νόμος ἐγκρατείας, οἱ γὰρ ἀπαύστως ἀφορῶντες εἰς τὸν ἐν αὐτῷ παγέντα, σταυροῦσι τὴν σάρκα σὺν τοῖς παθήμασι, καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις, ἐξ ὧν καὶ ἡμεῖς γενέσθαι σπεύσωμεν διὰ νηστείας καθαρᾶς. οἰκειωθῶμεν τῷ φιλανθρώπως ἡμᾶς οἰκειωσαμένῳ τῷ πάθει, καὶ τῆς οἰκείας ἀπαθείας τὴν φύσιν μεταδόντι, τῷ ἔχοντι τὸ μέγα ἔλεος.

FERIA V. TYROPHAGI

Mane, Stichiron ton. 3.

Effulſit eximius abſtinentiæ decor, Dæmonum nebulas fugans, acceſſit jejunii ſanctitas, ſpiritalibus morbis medelam afferens; hoc Daniel quondam, & pueri Babylonii muniti, ille quidem, leonum ora frænavit, hi verò, fornacis flammam reſtinxerunt, cum quibus nos quoq; per ipſum, Chriſte Deus, utpote benignus, ſalvos effice.

Veſpere, Ton. 2.

Domini crux, voluptatis omnis frænum eſt, atque abſtinentiæ lex iis, qui mente firmâ ipſam adorant; namque immotis oculis in eum, qui ibi affixus fuit, reſpicientes, carnem cum pravis affectibus, & deſideriis crucifigunt, inter quos nos pariter per jejunium purum accenſeri contendamus; adjungamur illi, qui benignè paſſione ſuâ nos ſibi junxit, qui propriæ impatibilitatis naturam nobis communicavit, qui præſtat miſericordiâ.

Feria V. Tyroph.

TRIODIVM *Ton.* 2.
ODE IV.
Veniſti è virgine.

Diſcuſsâ intemperantiæ caligine, Apoſtoli, veſtrarum doctrinarum ſplendoribus, peccatores omnes, & juſtos abſtinentiæ luce illuſtraſtis, utpote omni laude digni.

Tamquam fulgidæ Verbi margaritæ, Apoſtoli, abſtinentiâ ornaſtis omnes fines terræ, & præſentem animarum noſtrarum nobilitatem verè concinnaſtis.

Rore jejunii extinctâ pravorum affectuum fornace, illud tutæ civitatis, ſanctique domicilii loco habere, homines cunctos edocuiſtis, Apoſtoli.

Peccavi miſer ſuper omnes homines, & pœnitere neſcius, Manaſſis inſtar, deliqui, tribue mihi, Domine, pœnitentiæ modos, priuſquam morte diſſolvar.

Theot.) Te ſalutis portũ, & inconcuſſum murum, Dei genitrix Domina, Fideles omnes agnoſcimus, tu enim precibus tuis animas noſtras è periculis liberas.

ΤΡΙΩΔΙΟΝ ἦχος β'
ΩΔΗ δ'.
Ἐλήλυθας ἐκ παρθένου.

Σκεδάσαντες ἀκρασίας τὸν ζόφον, Ἀπόστολοι, ταῖς τῶν διδαχῶν ὑμῶν μαρμαρυγαῖς, ἐκλαμπρύνατε ἐγκρατείᾳ ἅπαντας ἁμαρτωλοὺς, καὶ δικαίους, ὡς πανεύφημοι.

Ὡς διαυγεῖς μαργαρῖται τοῦ Λόγου, Ἀπόστολοι, πάντα ἐκοσμήσατε δι' ἐγκρατείας τὰ πέρατα, καὶ καλλιεργήσατε τὴν τῶν ψυχῶν ὄντως νῦν εὐγένειαν.

Τὴν κάμινον διὰ δρόσου νηστείας, Ἀπόστολοι, τῶν παθῶν μαράναντες, πᾶσι βροτοῖς ἐδιδάξατε, πόλιν ταύτην ἄσυλον, καὶ οἰκητήριον ἔχειν ἁγιάσματος.

Ἡμάρτηκα ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους ὁ ἄθλιος, καὶ ἀμετανόητα, ὡς Μανασσῆς, ἐπλημμέλησα, τρόπους μετανοίας μοι ποίησον, Κύριε, πρίν με λύσῃ θάνατος.

Θεοτοκίον.) Σὲ λιμένα σωτηρίας, καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, Θεοτόκε Δέσποινα, πάντες Πιστοὶ ἐπιστάμεθα, σὺ γὰρ ταῖς πρεσβείαις σου ἐκ τῶν κινδύνων λυτροῦσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΩΔΗ

Digitized by Google

Feria V. Tyroph.

ΩΔΗ η.

Ἔφριξε παίδων εὐαγῶν.

Ὑμᾶς, φῶς ὥσπερ, ὁ Χριστὸς εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης πάσης, Ἀπόστολοι, διδοὺς, Ἀπελθόντες, ἔφη, διδάξατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἵνα ἐν σαρκί με ὄντα εἰδῆτε ἐγκρατείᾳ διαιτώμενον, καὶ τοῦ ἐχθροῦ ὅλον τὸ σθένος πατοῦντα, καὶ ὁδὸν ἀνθρώποις δεικνύοντα εὐθεῖαν.

Ἔδειξας βαίνουσαν, Χριστὲ, τὴν ἐγκράτειαν εἰς ἱλασμὸν τῶν βροτῶν, παθῶν τε χωρισμόν· δι' αὐτῆς γάρ σου οἱ Ἀπόστολοι εὐηρέστησαν, καὶ φαεινοὶ φωστῆρες ἐπὶ τῆς γῆς ἐδείχθησαν, κηρύττοντες τὸν Κύριον τρισὶ προσώποις, μιᾷ δὲ ἐν οὐσίᾳ πᾶσι τοῖς αὐτὸν ἀνυμνοῦσι.

Τῶν ἐθνῶν κήρυκες ὑμεῖς ἀπεστάλητε ὑπὸ τοῦ Διδασκάλου Χριστοῦ, ὦ Μαθηταὶ, διδαχαῖς ἐνθέοις φωτίζειν αὐτῶν τὰ νοήματα, παθῶν τε, καὶ βρωμάτων ἀπέχεσθαι, ποθεῖν δὲ τὴν ἐγκράτειαν, καὶ Κύριον γινώσκειν τοῦτον· καὶ Κτίστην, καὶ Δημιουργὸν τοῦ παντὸς, καὶ εὐεργέτην.

Ὡς ποτὲ Κάϊν ὁ φονεὺς, οὐ προσήγαγον τὸ τῆς ψυχῆς μου θῦ-

ODE VIII.

Timuit ſanctorum Puerorum.

Vos, Apoſtoli, cùm Chriſtus univerſo orbi, veluti lumen, dediſſet, Euntes, inquit, docete inter gentes, quòd me in carne poſitum ſobriè viventem, & robur omne inimici conculcantem, rectamque hominibus viam oſtendentem noveritis.

Hominibus expiandis, ſemovendiſque cupiditatibus inſtituiſti, ò Chriſte, abſtinentiam; per eam ſiquidem Apoſtoli tui Deo placuerunt, & ſplendida ſuper terram luminaria apparuerunt, Dominum in tribus perſonis, atque in unâ naturâ nunciantes iis, à quibus laudatur.

Gentium præcones Magiſter Chriſtus miſit vos, ò Diſcipuli, ad earum mentes divinis doctrinis illuminandas, ad indicendam abſtinentiam à cupiditatibus, & à cibis, ad inferendum temperantiæ amorem, ad manifeſtandum Dominum, & hunc Creatorem, & Conditorem univerſi atque benefactorem.

Ut olim homicida Cainus, haud obtuli, Chriſte, animæ

Feria V. Tyroph.

meæ innoxium ſacrificium, impuris cogitationibus obtemperans; ne me igitur ad te, Salvator optime, per jejunium accedentem deſpicias, ſed benignus intuere dona, quæ ſtudioſè tibi, Deus meus, jejunii tempore ſiſto.

Theot.) Beatus fuit Dei genitricis uterus, ut quæ Verbum ſuſcepit, in carnis craſſitie humanæ formæ ex eâ per hypoſtaſin conjunctum, & apparuit civitas Dei, in quâ inhabitare complacuit Altiſſimo, & Domino Deo, clamamus, Ave gratiâ plena, tu Deipara pura.

ODE IX.

Quæ immenſum Deum.

Jejunii virtute Apoſtolorum chorus univerſæ terræ divino ſplendore illuxit, mundumque illuminavit.

Diſcipulorum tuorum chorus, ò benigne Jeſu, pretioſas abſtinentiæ opes congerere gentium nationes edocuit.

Duodecim inſtructa fidibus cithara, Diſcipulorum tuorum cœtus abſtinentiæ divitias, fontemque ſalutis hominibus largitur.

Prodigi filii vocem incla-

μα ἀμώμητον, Χριστὲ, ἀκαθάρτῳ γνώμῃ κρατούμενος, μὴ βδελύξῃ με προσερχόμενον οὖν σοι διὰ νηστείας, Σῶτερ ὑπεράγαθε, ἀλλ' ἔπιδε ἐπὶ τοῖς δώροις, οἷς πόθῳ ἄγω σοι, Θεέ μου, ἐν καιρῷ τῆς νηστείας.

Θεοτοκίον.) Ὄλβιος γέγονε γαστὴρ Θεομήτορος, ὡς δεξαμένη Λόγον, παχύτητι σαρκὸς ἐξ αὐτῆς ἑνωθέντα βροτείᾳ μορφῇ καθ' ὑπόστασιν, καὶ ὤφθη πόλις Θεοῦ, ἐν ᾗ οἰκεῖν ὁ Ὕψιστος εὐδόκησε, καὶ Κύριος Θεὸς, βοῶμεν τὸ, Χαῖρε, κεχαριτωμένη, ἁγνὴ σὺ Θεοτόκε.

ΩΔΗ θʹ.

Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν.

Τῶν Ἀποστόλων τὸν χορὸν ἡ νηστεία ἔδειξεν, οἰκουμένῃ πάσῃ ἐκλάμποντα αἴγλῃ θείᾳ, καὶ φωτίζοντα κόσμον.

Τῶν Μαθητῶν σου ὁ χορὸς, Ἰησοῦ φιλάνθρωπε, τῶν Ἐθνῶν τὰ γένη ἐδίδαξεν, ἐγκρατείας θησαυρίζειν τὸν πλοῦτον.

Ἡ δωδεκάχορδος φθογγὴ, Μαθητῶν σου σύστημα, ἐγκρατείας πλοῦτον χαρίζεται τοῖς ἀνθρώποις, καὶ πηγὴν σωτηρίας.

Τὴν τοῦ Ἀσώτου σοι φωνὴν

ἀνα-

ἀνακράζω, Κύριε, Πάτερ ἥμαρτον, σῶσον, οἴκτειρον, μή με δόξης τῆς σῆς ἀποχωρίσῃς.

Θεοτοκίον.) Ἡ ἐν γαστρί σου τὸν Θεὸν, ὡς βροτὸν, βαστάσασα, καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ πηγάσασα, σὲ ὑμνοῦμεν, παναγία Παρθένε.

mo tibi, Domine, Pater, peccavi, ſalva, miſerere, ne me à gloriâ tuâ ſejungas.

Feria V. Tyroph.

Theot.) Quæ in utero tuo Deum, ut hominem, geſtaſti, vitamque orbi effudiſti, te, beatiſſima Virgo, hymnis concinimus.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΤΥΡΟΦΑΓΟΥ.

Πρωὶ, στιχηρὸν, ἦχος πλάγιος β΄.

ΠΡὸ τοῦ σωτηρίου σταυροῦ, τῆς ἁμαρτίας βασιλευούσης, τῆς ἀσεβείας ἐπικρατούσης, τῶν ἀνθρώπων ἐμακαρίζετο τρυφὴ σωματικὴ, καὶ σαρκικῶν ὀρέξεων ὀλίγοι κατεφρόνουν, ἀφ᾽ οὗ δὲ, τὸ τοῦ σταυροῦ μυστήριον πέπρακται, καὶ Δαιμόνων ἐσβέσθη τυραννὶς τῇ θεογνωσίᾳ, ἡ τῶν οὐρανῶν ἐπὶ γῆς ἀρετὴ πολιτεύεται, διὸ νηστεία τιμᾶται, ἐγκράτεια λάμπει, προσευχὴ κατορθοῦται, καὶ μάρτυς καιρὸς ὁ παρὼν δεδομένος ἡμῖν ὑπὸ τοῦ σταυρωθέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

PARASCEVE TYROPHAGI.

Mane, Stichiron ton. obl. 2.

ANte ſalutiferę crucis tempus, regnante peccato, dominante impietate, corporea hominum voluptas celebrabatur, paucique carnales cupiditates ſpernebant; poſtquam verò crucis myſterium peractum eſt, & divinâ cognitione diabolica tyrannis extincta fuit, cœleſtis virtus in terris verſatur; proinde in honore eſt jejunium, lucet temperantia, rectè inſtituitur oratio, quorum teſtis adeſt præſens tempus, ad ſalutem animarũ noſtrarum àChriſto Deo crucifixo nobis datum.

Ve-

Fer. VI. Tyroph.

Veſpere, *ton.* 2.

Ab omnibus carnis, ſpirituſque ſordibus noſmetipſos, Fratres, emundemus, propenſo erga inopes ſtudio lampades animarum noſtrarum ornemus, nec calumniis nos invicem abſumamus; advenit ſiquidem tempus, quo Sponſus aderit, cuique operum vices redditurus; ingrediamur ad Chriſtum unà cum ſapientibus Virginibus, inclamantes ad ipſum Latronis vocem illam, Memento noſtri, Domine, cùm veneris in regnum tuum.

TRIODIUM *Ton. obl.* 2.

ODE V.

Divino ſplendore.

Cruci manus affixas, haſtâ latus confoſſum habens, conſcidiſti, ò hominum amator, prævaricatoris Adami chirographum, propterea te, dator vitæ, hymnis glorificamus.

Dolo malo iniquus ſerpens, ſpiritalibus injectis cupiditatibus, me è Paradiſo exturbavit, tu autem, Salvator, manibus cruci affixis, ad incorruptionis faſtigium retraxiſti.

Ἑσπέρας, ἦχος β΄.

Καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς, ἀδελφοὶ, ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς, καὶ πνεύματος, τὰς λαμπάδας τῶν ψυχῶν ἡμῶν φαιδρύνωμεν διὰ φιλοπτωχείας, μὴ κατεσθίοντες ἀλλήλους τῇ συκοφαντίᾳ, ἔφθασε γὰρ ὁ καιρὸς, ὅταν ὁ Νυμφίος ἐλεύσεται, πᾶσιν ἀποδοῦναι κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. συνεισέλθωμεν Χριστῷ μετὰ τῶν φρονίμων Παρθένων, τὴν φωνὴν ἐκείνην τοῦ Ληστοῦ πρὸς αὐτὸν ἀνακράζοντες, Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

ΤΡΙΩΔΙΟΝ ἦχος πλάγιος β΄

ΩΔΗ ε΄.

Τῷ θείῳ φέγγει.

Σταυρῷ τὰς χεῖρας προσηλωθεὶς, λόγχῃ τὴν πλευρὰν διανυγεὶς, τὸ γραμματεῖον, φιλάνθρωπε, τοῦ παραπεσόντος Ἀδὰμ διέῤῥηξας, διό σε, ζωοδότα, ὕμνοις δοξάζομεν.

Δολίως ὄφις ὁ πονηρὸς πάθη ἐπιθείς μοι ψυχικὰ, τοῦ Παραδείσου ἐξώρισε, σὺ δὲ τὰς παλάμας ἐν τῷ σταυρῷ προσπαγεὶς, πρὸς ὕψος ἀφθαρσίας, Σῶτερ, ἀνείλκυσας.

Ο᾽

Digitized by Google

Fer. VI. Tyroph.

Ὁ τῆς νηστείας θεῖος καιρὸς πάθη ἐκκαθαίρων ψυχικὰ, καὶ ψυχικοὺς πλύνων μώλωπας, ἦλθε, νῦν ἐπέστη, Πιστοὶ, συνδράμωμεν, καὶ τοῦτον φιλοφρόνως ὑποδεξώμεθα.

Divinum jejunii tempus vitioſas animę affectiones expians, ſpiritaleſque vibices eluens advenit, nunc adfuit, accurramus, Fideles, ipſumq; benevolâ mente excipiamus.

Καιρὸς ἐπέφανεν ἀγαθὸς, θείαν εὐφροσύνην τῆς ψυχῆς ἅπαν ἐνδύων τὸ πρόσωπον, δεῦτε, γηθοσύνως τοῦτον δεξώμεθα, νηστείᾳ, καὶ δεήσει προκαθαιρόμενοι.

Fauſtum prodiit tempus, divinâ animæ hilaritate ſingulos homines, ceu veſtimento, complexum, huc adeſte, cum gaudio illud excipiamus, præviâ jejunii, & orationis expiatione purgati.

Θεοτοκίον.) Ταῖς φωτοβόλοις σου ἀστραπαῖς, Δέσποινα τοῦ κόσμου ἀγαθὴ, τὸ τῆς ψυχῆς μου ἀπέλασον σκότος, καὶ τὴν νύκτα τῆς ἁμαρτίας μου, προθύμως ἵνα ψάλλω, καὶ μακαρίζω σε.

Theot.) Splendoribus tuis lucem jaculantibus, ò Domina mundi bona, animæ meæ tenebras, & peccati mei noctem expelle, ut promptè pſallam, teque beatam deprædicem.

ΩΔΗ ή.

Ode VIII.

Τὸν νόμον πατρῷον.

Legem patriam.

Κλῆρον πατρῷον μὴ φυλάξαντες, τῷ τῆς ἁμαρτίας νόμῳ καταδουλώθημεν, ἀλλ᾽ ἐκτείνας τὰς παλάμας σου ἐν τῷ σταυρῷ τῷ θείῳ, ἐλευθερίαν πᾶσιν ἐδωρήσω δι᾽ αὐτοῦ, ὅν σοι πίστει προσάγομεν ἐν ἡμέραις ἁγίαις, ἐλέησον ἡμᾶς, ἐλεήμων, σὲ ὑπερυψοῦντας εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Avitâ ſorte minimè cuſtoditâ, peccati legi ſubjecti fuimus, ſed manibus tuis divinâ in cruce expanſis, per eam omnibus libertatem largitus fuiſti, quam tibi fide in diebus ſanctis offerimus, Miſerere nobis, miſericors, qui te in omnia ſæcula ſuperexaltamus.

Πικρῶς τρυγήσας ὁ Πρωτόπλαστος ἐν Παραδείσῳ πάλαι

Amaram eſcam, rationique minimè conſentaneam

cùm

Fer. VI. Tyroph.

cùm olim primus parens in Paradiſo decerpſiſſet, ejectus fuit, damnatuſque è voluptatis excidit loco, ſed in ligno clavis affixus, triſte peccati ejus chirographum confixiſti, quare in omnia ſæcula eximiam bonitatem tuam celebramus.

Rejectâ jejunii lege, in peccati foveam devoluti ſumus, atque jejunio nunc inſtituto opus habuimus, quod peragentibus nobis gratiam è cœlo, & locupletem tranquillitatem emitte, miſericors, clamantibus, Laudate Dñm, & ſuperexaltate.

Qui cruce tuâ disjunctionem, & intergerinum ſepimenti parietem nunc ſuſtuliſti, ac luculentam pacem in finibus terræ inſtauraſti, concede nobis, Chriſte, jam jam celebrandum jejunium pacificâ mente tranſire, laudantes Dominũ, & ſuperexaltantes.

Theot.) Concidentium reſtitutrix, peccatorum mediatrix, exterorum refugium, afflictorum ſolamen, beatiſſima Virgo, diſſipa, ò pura, animæ meæ mœſtitiã, Deumque precare, ut mihi deſu-

βρῶσιν παράλογον, ἀπερρίφη, καὶ κατάκριτος τῆς τρυφῆς ἐξεβλήθη, ἀλλ᾽ ἐπὶ ξύλου ἥλοις προσπαγεὶς, τὸ πονηρὸν γραμματεῖον, προσήλωσας τῆς αὐτοῦ ἁμαρτίας, διό σου τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν ἀνυμνολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νόμον νηστείας ἀπωσάμενοι, τῆς ἁμαρτίας βόθρῳ κατωλισθήσαμεν, καὶ νηστείας ἐδεήθημεν τῆς νῦν εἰσαγομένης, ἥνπερ, οἰκτίρμων, χάριν διανύουσιν ἡμῖν οὐρανόθεν κατάπεμψον, καὶ εἰρήνην πλουσίαν, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, βοῶσι, καὶ ὑπερυψοῦτε.

Ὁ τῷ σταυρῷ σου τὴν διάστασιν, καὶ τοῦ φραγμοῦ ἐξάρας τε τὸ μεσότειχον, εἰρήνην ἐν τοῖς πέρασιν ἐγκαινίσας πλουσίαν, εἰρηνοδουστῇ, δίδου, διελθεῖν ἡμᾶς, Χριστὲ, καταστάσει τὴν μέλλουσαν νηστείαν, τὸν Κύριον ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντας.

Θεοτοκίον.) Καταπιπτόντων ἐπανόρθωσις, ἁμαρτωλῶν μεσίτις, ξένων ἀνάψυξις, λυπουμένων ἡ παράκλησις, παναγία Παρθένε, τὴν τῆς ψυχῆς μου λύπην διασκέδασον, ἁγνὴ, καὶ παράκλησιν ἄνωθεν ἐκ Θεοῦ μοι δο-

θη-

θῆναι, δυσωπεῖ, μελῳδοῦντι προθύμως, καὶ σὲ ὑπερυψοῦντι εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

per miſericordiam elargiatur, qui alacriter cano, & in ſæcula omnia te ſuperexalto.

Fer. VI. Tyroph.

ΩΔΗ θʹ.

Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα.

Ἀτονεῖ πᾶσα φύσις, καὶ βροτῶν, καὶ Ἀγγέλων, τῆς εὐσπλαγχνίας σου εὐχαριστεῖν, εὐεργέτα, ὅτι σάρκα θέλων δι' ἡμᾶς ἐπτώχευσας, καὶ ἐπὶ ξύλου ὑπὲρ ἡμῶν ἐτάθης, κατάρα γεγονὼς, ἵνα τὴν πρὶν κατάραν ἀνέλῃς τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἐπὶ τοῦ ξύλου χεῖρας ἑκουσίως ἁπλώσας, τὰ διεστῶτα πάντα συνηγάγω, ζωοδότα, τῇ δὲ λόγχῃ τὴν διανυγεὶς, μακρόθυμε, πλευρὰν, τὴν ἧτταν τὴν ἐκ πλευρᾶς φυεῖσαν ἀνώρθωσας ἡμῶν, ὅθεν εὐχαριστοῦντες ὑμνοῦμεν τὴν εὐσπλαγχνίαν σου.

Ἡ φωτοφόρος νῦν ἐπιδημοῦσα νηστεία, προσδεξιοῦται τράπεζαν ἀγώνων προτιθεῖσαν, διὰ τοῦτο ταύτης νηφαλέως ἅπαντες σεπτὸν κρατῆρα καθαρτικῶν δακρύων ληψώμεθα, Πιστοὶ, ἵνα τῶν ἀνηκέστων δακρύων μὴ πειραθῶμεν ἐκεῖ.

Φαιδρὰ ἡμέρα ἡ τῆς ἐγκρατείας

ODE IX.

Diffidit lingua omnis.

Natura omnis hominum, & Angelorum pares benignitati tuæ, benefactor, gratias agere minimè valet, quoniam voluntate tuâ carne propter nos aſſumptâ egenus, & pro nobis in ligno extenſus fuiſti, factus maledictio, ut priorem humanæ naturę maledictionē antiquares.

In ligno manibus ſpontè explicatis, disjuncta omnia copulaſti, ò vitæ largitor, haſtâ verò latus tuum tranſverberatus, ò longanimis, adnatam è latere cladem noſtram reparaſti, unde benignitatem tuam cum gratiarum actione celebramus.

Splendidum jejunium, ad ſtructam certaminũ menſam, nunc jam adveniens nos invitat, quare venerandum eius craterem, purgatricium nimirum lacrymarum, ſobriè, Fideles omnes, ſumamus, ne intolerabilibus lacrymis illis diſcruciemur.

Surrexit læta abſtinentiæ dies,

Fer. VI. Tyroph.

dies, hilari facie, ades dum anima mea, Domino occurramus, poſtulantes, ut gratia nobis deſuper tribuatur, utq; multorum delictorum emendationem reperiamus, ne in illâ maximè horrificâ geennâ torqueamur.

Theot.) Omnium in te fidentium præſidium, vigil in neceſſitatibus defenſio, Dei genitrix, ab æternâ geennâ nos libera, & à repoſitis diris ſuppliciis, ut dignè magnalia tua concinamus.

ἐπέστη, φαιδρῷ προσώπῳ, δεῦτε, ὑπαντήσωμεν, ψυχή μου, τῷ Δεσπότῃ, χάριν ἐκπεμφθῆναι ἄνωθεν ἡμῖν, αἰτοῦντες, καὶ τῶν πολλῶν σφαλμάτων διόρθωσιν εὑρεῖν, ὅπως φρικωδεστάτης γεέννης μὴ πειραθῶμεν ἐκεῖ.

Θεοτοκίον.) Ἡ προστασία πάντων τῶν εἰς σὲ πεποιθότων, ἡ ἐν ἀνάγκαις ἄγρυπνος ὑπάρχουσα προστάτις, Θεοτόκε, τῆς αἰωνιζούσης λύτρωσαι ἡμᾶς γεέννης, καὶ τῶν ἀποκειμένων κολάσεων πικρῶν, ὅπως χρεωστικῶς ὑμνοῦμεν τὰ μεγαλεῖά σου.

SABBATO TYROPHAGI.

In ſanctos Patres, Hierarchas, & Aſcetas, atque Aſcetrias.

CATHISMA *ton. obl.* 4. *ad mod. Myſticè mandatum.*

RAtrum fulgoribus irradiati, nunc in amœnum veluti Paradiſum ingredientes, voluptatis torrente perfruamur,

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ ΤΥΡΟΦΑΓΟΥ.

Εἰς ἁγίους Πατέρας, Ἱεράρχας, καὶ Ἀσκητὰς, καὶ Ἀσκούσας.

Κάθισμα Ἦχος πλάγιος δʹ, Πρὸς, Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

ΤΑῖς τῶν Πατέρων ἀστραπαῖς καταυγασθέντες, ὡς εἰς Παράδεισον τερπνὸν νῦν εἰσιόντες, τῆς τρυφῆς τῷ χειμάῤῥῳ καταπολαύσω-

Sabbato Tyroph.

σωμεν, καὶ τούτων τὰς ἀριστείας θαμβητικῶς σκοποῦντες, ἁμιλληθῶμεν ταῖς ἀρεταῖς, τῷ Σωτῆρι κραυγάζοντες, Εὐχαῖς αὐτῶν, ὁ Θεὸς, μετόχους ἡμᾶς ποίησον οὐρανῶν βασιλείας σου.

Στιχηρὰ, ἦχος πλάγιος δʹ. Πρὸς, Δεῦτε ἅπαντες Πιστοί.

Δεῦτε ἅπαντες Πιστοὶ, τὰς τῶν Ὁσίων χορείας ὑμνήσωμεν, Ἀντώνιον τὸν κορυφαῖον, τὸν φαεινὸν Εὐθύμιον, καὶ ἕκαστον, καὶ πάντας ὁμοῦ, καὶ τούτων, ὥσπερ Παράδεισον ἄλλον τρυφῆς, τὰς πολιτείας νοητῶς διεξερχόμενοι, τερπνῶς ἀνακράξωμεν, Ταῦτα τὰ ξύλα, ἃ ἐφύτευσεν ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὰ αὐτὰ τοὺς ἀφθάρτους καρποὺς τῆς ζωῆς ἐξανθήσαντα προσήγαγον τῷ Χριστῷ, ἐκτρέφοντα ἡμῶν τὰς ψυχὰς, πρὸς οὓς βοήσωμεν, Θεοφόροι μακάριοι, πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὅμοιον.

Χαῖρε, Αἴγυπτε πιστὴ, χαῖρε Λιβύη ὁσία, χαῖρε Θηβαῒς ἐκλεκτὴ, χαῖρε πᾶς τόπος, καὶ πόλις, καὶ χώρα, ἡ τοὺς πολίτας θρέψασα τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, καὶ τούτους ἐν ἐγκρατείᾳ,

horumque præclara geſta attonito animo revolventes, virtutibus contendamus, ad Salvatorem clamantes, Effice nos, Domine, illorum precibus cœleſtis regni tui participes.

Sticхira, *ton. obl. 4. ad mod. Adeſte omnes Fideles.*

Adeſte Fideles omnes, celebremus hymnis ſanctorum Patrum catervas, Antonium coryphæum, illuſtrem Euthymium, ſingulos, & omnes ſimul, horumque vitæ rationes, novi inſtar voluptatis Paradiſi, ſpiritaliter luſtrantes, jucundâ voce exclamemus, Hæc ligna, quæ plantavit Deus noſter, eadem incorruptos vitæ fructus germinantia, animabuſque noſtris nutrimentum præbentia, Chriſto obtulerunt, ad quos clamemus, O beati deiferi, pro ſalute noſtrâ preces effundite.

Simile.

Ave fidelis Ægypte, ave Lybia ſancta, ave Thebais electa, ave locus omnis, & civitas, & regio, quæ cœleſtis regni cives aluiſti, iiſque in abſtinentiâ, & laboribus

Sabbato Tyroph.

incrementum dediſti; & à pravis cupiditatibus omnino abſolutos Deo exhibuiſti; hi animarum noſtrarum luminaria apparuerunt, iidemque ſplendore miraculorum, atque operum ſignis ſpiritaliter in univerſis orbis finibus emicuerunt; clamemus ad ipſos, O beatiſſimi Patres, pro ſalute noſtrâ Deum exorate.

Simile.

Quiſnam mortalium admirabilem vitæ veſtræ rationẽ, Patres eximiâ laude digniſſimi, eloquetur? quænam linguæ enarrabit ſacros in ſpiritu agones, ſudoreſque veſtros, virtutum certamina, corporis afflictationem, pugnas adversùs cupiditates, in vigiliis, & orationibus, & lacrymis? Vos in mundo verè, ut Angeli, apparuiſtis, iidemque Dæmonum virtutes ſuſtuliſtis, editis mirabilibus, & inuſitatis prodigiis, quare precemini nobiſcum, beatiſſimi, ut perennem lætitiam conſequamur.

Alia, idem tonus, ad mod.

Paradiſus in Edem.

Fideles univerſi, Patrum catervam, quæ in ſanctis

καὶ πόνοις αὐξήσασα, καὶ τῶν ἐπιθυμιῶν τελείους ἄνδρας τῷ Θεῷ ἀναδείξασα, οὗτοι φωστῆρες τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἀνεφάνησαν, οἱ αὐτοὶ τῶν θαυμάτων τῇ αἴγλῃ, καὶ τῶν ἔργων τοῖς τέρασιν ἐξέλαμψαν νοητῶς εἰς τὰ πέρατα ἅπαντα, αὐτοῖς βοήσωμεν, Πατέρες παμμακάριστοι, πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὅμοιον.

Τίς ἐξείποι γηγενῶν τοὺς θαυμαστοὺς ὑμῶν βίους, Πατέρες πανεύφημοι; ποία δὲ γλῶσσα λαλήσει τοὺς ἱεροὺς ἐν πνεύματι ἀγῶνας, καὶ ἱδρῶτας ὑμῶν, τὰ ἄθλα τῶν ἀρετῶν, τὴν τῆξιν τοῦ σώματος, τὰς παλαίστρας τῶν παθῶν, ἐν ἀγρυπνίαις, καὶ εὐχαῖς, καὶ τοῖς δάκρυσιν; ὑμεῖς ἐν κόσμῳ, ὥσπερ Ἄγγελοι, ὄντως ὤφθητε, οἱ αὐτοὶ τὰς Δαιμόνων δυνάμεις τελείως καθείλετε, τελέσαντες θαυμαστὰ, καὶ ἐξαίσια τέρατα, διὸ πρεσβεύσατε σὺν ἡμῖν, παμμακάριστοι, τυχεῖν ἡμᾶς τῆς ἀλήκτου χαρᾶς.

Ἄλλα, ὁ αὐτὸς ἦχος.

Πρὸς, Ὁ ἐν Ἐδὲμ Παράδεισος.

Τὴν τῶν Πατέρων ἅπαντες πληθὺν ὁσίως ἀσκήσασαν ἐν

ὠδα-

Sabbato Tyroph.

ᾠδαῖς ἐγκωμιάσωμεν, Πιστοὶ, τοὺς Ἱεράρχας δὲ Χριστοῦ εὐφημήσωμεν ᾄσμασι, θεοφρόνως, ὁμοψύχως, ἀδελφοὶ, ἐν ἐγκρατείᾳ γὰρ ἔζησαν, καὶ ἐν νηστείᾳ καθαρᾷ, καὶ τοῦ Χριστοῦ πετράνωσαν τὸ Εὐαγγέλιον ἡμῖν, μεθ' ὧν ἀνυμνήσωμεν γυναικῶν τὰς θεοφόρους, καὶ λαμπρὰς, τὴν αὐτῶν πολιτείαν θεοπρεπῶς ζηλοῦντες ἐν χαρᾷ, ἵνα εὕρωμεν ἐκεῖ πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

exercitationibus vitam traduxit, hymnis laudemus, & Chriſti Hierarchas fauſtis canticis proſequamur, ò fratres, mente divinitus inſtructâ, atque concordi; abſtinentiam ſiquidem, purumque jejunium, dum viverent, coluerunt, & Chriſti Evangelium nobis explanarunt, cum quibus deiferas, & illuſtres inter mulieres celebremus; horum omnium inſtituta religiosè, & cum gaudio æmulantes, ut illic peccatorum indulgentiã inveniamus.

Ὅμοιον.

Ὁ πρὸ αἰώνων Λόγος τοῦ Πατρὸς ἐκλάμψας ἐπ' ἐσχάτων ἐκ παρθένου σαρκωθεὶς ὑπερφυῶς, καὶ τὰς παλάμας ὑφαπλῶν προσκαλεῖται τοὺς ἅπαντας, εἰσελθεῖν διὰ τῆς πύλης τῆς στενῆς. αὐτῷ πιστῶς ἠκολούθησαν ἀναλαβόντες τὸν σταυρὸν, καὶ ἐν ἐρήμοις, καὶ ὄρεσι πολιτευσάμενοι καλῶς, τῆς δόξης ἐπέτυχον, καὶ τοῦ κάλλους τοῦ ἀφράστου ἀληθῶς ἀπολαύουσιν, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες Θεῷ, λυτρωθῆναι ἐκ φθορᾶς, καὶ πειρασμῶν τοὺς τιμῶντας αὐτούς.

Simile,

Verbum quod ante ſæcula effulſit è Patre, noviſſimis temporibus ex virgine ſupra naturæ vires incarnatum, cunctos extenſis manibus invitat, per anguſtam portam introire. Ipſum fideliter ſecuti ſunt, qui cruce acceptâ, quique in ſolitudinibus, & montibus vitâ bene geſtâ; gloriam obtinuerunt, ineffabili prorſus pulchritudine potiti, pro nobis Deum exorantes, ut ii, à quibus honorantur, è corruptione, & tentationibus immunes evadant.

Si-

Sabbato Tyroph.

Simile.

Frequentem, Deoque dignam concionem congregemus hodie, Fideles, memoriam recolentes Sanctorum, Hierarcharum, & Aſcetarum, ſanctorumque Martyrum, necnon beatarum, & piarum mulierum; ſiquidem corruptibilia, & temporalia verè contempſerunt, eaque velut araneam, & ſtercora reputarunt, ut Chriſtum, ejuſque regia, & divina illa, quæ oculus non vidit, nec auris audivit unquam, lucrifacerent; quorum deprecationibus libera, Deus, è corruptione animas noſtras.

Ὅμοιον.

Θεοπρεπῆ πανήγυριν, Πιστοὶ, κροτήσωμεν σήμερον, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἁγίων δαψιλῶς, Ἱεραρχῶν, καὶ Ἀσκητῶν, καὶ Ἱερομαρτύρων, καὶ ὁσίων γυναικῶν, καὶ εὐσεβῶν. τῶν γὰρ φθαρτῶν κατεφρόνησαν, καὶ τῶν προσκαίρων ἀληθῶς, καὶ ὡς ἀράχνην ἡγήσαντο, καὶ ὥσπερ σκύβαλα αὐτὰ, ἵνα κερδήσωσι τὸν Χριστὸν, καὶ τὰ βασίλεια αὐτοῦ, καὶ τὰ θεῖα ἐκεῖνα, ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδεν, οὐς οὐδὲ ἤκουσε ποτέ. ὧν πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ῥῦσαι φθορᾶς τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

CANON *ton. obl.* 4.

Ode I.

Canticum expromamus.

Spiritalibus canticis divinos Patres noſtros, qui in Aſceticâ vitâ reſplenduerunt, concordi voce univerſi celebremus, quos tulit Ægyptus, Thebais, & Lybia, locus omnis, & civitas, atque regio.

Gaude Monachorum dux Antoni glorioſiſſime, Ammon deifer, Nitriæ decus, Arſeni Angele, ſolitudinis ro-

Ο ΚΑΝΩΝ ἦχος πλάγιος δ'.

ΩΔΗ α'.

Ἆσμα ἀναπέμψωμεν.

Πάντες ἐν ᾠδαῖς πνευματικαῖς τοὺς ἐν ἀσκήσει λάμψαντας, θείους Πατέρας ἡμῶν, ὑμνήσωμεν συμφώνως, οὓς ἤνεγκεν Αἴγυπτος, Θηβαῒς, καὶ Λιβύη, ἅπας τόπος, καὶ πόλις, καὶ χώρα.

Χαίροις Μοναστῶν ὁ ἀρχηγὸς Ἀντώνιε πανένδοξε, Ἀμμοῦν ὁ θεοφόρος, τὸ τῆς Νιτρείας κλέος, Ἀρσένιε Ἄγγελε, κράτος τῆς νήσου.

ἡσυχίας, καὶ Ἀμμωνᾶς ὁ πνευματοφόρος.

Τέρπου σκεῦος ὄντως τοῦ Θεοῦ Ἀγάθων ἱερόψυχε, Ἀχιλλᾶ, καὶ Ἀμώη, τὰ ἄνθη τῆς ἐρήμου, Ἀνοὺβ, καὶ Ἀλώνιε, Ἀμοναθὰ, καὶ Ἄνθε, τῶν ἀρετῶν φαιδροὶ μαργαρῖται.

Λύχνοι διακρίσεως ἡμῖν ὑμνείσθω Ἄρης σήμερον, καὶ Ἀπολλῶς ὁ μέγας, ὑπακοῆς δὲ φῶτα, Ἀθρὲ, καὶ Ἀκάκιος, τούτοις, καὶ Ἀββακύρης συνεκλάμπει, ὡς τὶς ἑωσφόρος.

Ὄρος πολιτείας ὑψηλῆς ἀνέφανεν Αὐξέντιος, ἀθλητὴς δὲ ἁγνείας, Ἀβράμιος ὁ μέγας, μεθ᾽ ὧν Ἀφροδήσιος, στύλος τῆς ἐγκρατείας ἀνεδείχθη, σὺν Ἀθηνοδώρῳ.

Λάμπει ὡς ἀστὴρ ἐν οὐρανῷ, ἐν Ἀσκηταῖς Ἀμμώνιος, καὶ ὁ θεῖος Ἀνίνας, αὐγάζει δὲ σὺν τούτοις, καὶ ὁ μέγας Ἀντίοχος, Ἀγαπητὸς ὁ πάνυ, εἴτις ἄλλος, σὺν τούτοις αὐγάζει.

Βίοις θεοπνεύστοις ἀληθῶς Παράδεισος ἐδείχθητε τῆς Ἐκκλησίας, σοφοὶ, μακάριοι Πατέρες, οἱ πάντες κατ᾽ ὄνομα ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβείαν τῷ Κυρίῳ ποιεῖτε ἀπαύστως.

Sabbato Tyroph.

bur, & Ammonas Spiritus habitaculum.

Lætare verè vas Dei, Agathon ſacra anima, Achillas, & Amoe, flores eremi, Anub, & Aloni, Amonatha, & Anthe, virtutum illuſtres margaritæ.

Faces diſcretionis celebrentur nobis hodie Ares, & magnus Apollo, obedientiæ autem luminaria Athre, & Acacius, cum his, & Abbacyres, veluti ſtella auroræ prænuncia, colluceſcit.

Sublimis diſciplinæ mons apparuit Auxentius, & puritatis athleta, magnus Abramius, cum quibus abſtinentiæ columna viſus eſt Aphrodiſius, unà cum Athenodoro.

Micat inter Aſcetas, velut aſtrum in cœlo, Ammonius, divinuſque Aninas, & vnà cum his magnus Antiochus elucet, ſimulque eximius Agapetus, ſiquis alius, reſplendet.

Divinis vitæ inſtitutis verus apparuiſtis Eccleſiæ Paradiſus, ſapientes, beatique Patres, univerſi nominatim juges pro nobis ad Dominum preces effundite.

Triad.)

Sabbato Tyroph.

Triad.) Tres unius naturæ laudo perſonas ex ſemetipſis ſubſiſtentes, ingenitum Patrem, genitum Filium, & Spiritum ſanctum, regnum ſine principio, poteſtatem, Deitatem unam.

Τριαδικόν.) Τρία μιᾶς φύσεως ὑμνῶ πρόσωπα αὐθυπόστατα, ἀγέννητον Πατέρα, Υἱὸν τὸν γεννηθέντα, καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἄναρχον βασιλείαν, ἐξουσίαν, Θεότητα μίαν.

Theot.) Gaude beatiſſimum templum, vellus divino rore imbutum, fons ſignatus perennis fluenti, gregem tuum, Domina, à quorumvis adverſariorum oppugnatione illæſum tuere.

Θεοτοκίον.) Χαίροις ὁ πανάγιος ναὸς, ὁ πόκος ὁ θεόδροσος, ἐσφραγισμένη πηγὴ, τοῦ ἀθανάτου ῥεῖθρου, τὴν ποίμνην σου, Δέσποινα, φύλαττε ἐκ παντοίων πολεμίων ἀπολιορκήτως.

Ode II.

ΩΔΗ β′.

Videte, videte, quoniam ego ſum Deus veſter, qui ante ſæcula.

Ἴδετε, Ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς ὑμῶν ὁ πρὸ τῶν αἰώνων.

Ad alium nunc veluti Paradiſum excurrentes, divinitus ſatę Aſcetarum virtutes odore nos replent, quas in abſtinentiâ, & lacrymis germinarunt beatiſſimi, varios ſanctæ diſciplinæ fructus Deo procreantes.

Ὀσμῆς νῦν πληρούμεθα, ὡς εἰς Παράδεισον ἄλλον θέοντες, τῶν θεοφυτεύτων ἀρετῶν τῶν Ἀσκητῶν, ἃς ἐν ἐγκρατείᾳ, καὶ δάκρυσιν ἐβλάστησαν, ποικίλως καρποφοροῦντες πολιτείας τῷ Θεῷ οἱ ὁσιώτατοι.

Magnus Beſarion alitum vitam vivens, alius Angelus, novuſque pariter Job, fortis Benjamin, ſed & Bitallius fax fulgens, meretrices Deo ſervans, divinuſque Bytimius, & illuſtris Babylas cum his celebretur.

Μέγας Βησαρίων πτηνῶν τὸν βίον ζῶν, ἄλλος Ἄγγελος, νέος Ἰὼβ πάλιν, ὁ στερρὸς Βενιαμὶν, ἀλλὰ καὶ Βιτάλλιος λαμπτὴρ, πόρνας σώζων Θεῷ, Βυτίμιος δὲ ὁ θεῖος, καὶ ὁ κλεινὸς Βαβύλας, σὺν τούτοις ὑμνείσθω.

Ὕψει πολιτείας οὐρανὸς γέγονας, ὦ Βενέδικτε, οἶκος δὲ σοφίας, ὁ ποιμὴν Βασιανὸς, ἀλλὰ καὶ Βασίλειός τις ἦρε στέφανον ὑπακοῆς, τῷ τάφῳ γὰρ ζῶν οἰκήσας, διαδείκνυσιν ἡμῖν ὑπακοῆς τὸ λαμπρόν.

Ὕμνος Γελασίῳ, οὗτος ἀοίδημος βασιλεὺς παθῶν, αἶνος Γερασίμῳ, ᾧ δεδούλευκεν ὁ θὴρ, εἶκε γὰρ αὐτῷ δι' ἀρετῆς τελειότητα, δόξα καὶ Γερμανῷ τῷ πατρὶ, σὺν Γαΐῳ τῷ σοφῷ θεραπευτῇ τοῦ Χριστοῦ.

Δαυὶδ Θεσσαλονίκης γέρας, καὶ καύχημα, ὁ θεόληπτος Δανιὴλ αἰνείσθω, ὁ ἐν θαύμασι πολὺς, ἔργῳ δὲ, καὶ λόγῳ Δανιὴλ ὁ τῆς Σκήτεως, Διός τε, καὶ Δάλματος, ἀρχηγοὶ τῶν Μοναστῶν, ἔρεισμα πίστεως.

Ἀστέρων διαυγείας ὑποταγὴ πολλῷ κρείττους ἔδειξεν, ὡς δύο φωστῆρας καταλάμποντας ἡμᾶς, Δομετιανόν τε, καὶ Δομέτιον, σὺν τούτοις οἱ ἀνώνυμοι ἐνδόξως ἀνυμνείσθωσαν.

Τριαδικόν.) Ὑπερτελεστάτη μονὰς, ὑπέρθεε, τρισυπόστατε, ἀγέννητε Πάτερ, καὶ Υἱὲ μονογενὲς, Πνεῦμα ἐκ Πατρὸς ἐκπορευθὲν, δι' Υἱοῦ δὲ φανὲν,

Vitæ ſublimitate cœlum evaſiſti, ò Benedicte, domuſque ſapientiæ Baſianus paſtor, ſed & Baſilius quidam coronam obedientiæ tulit, quippe vivus in ſepulchro habitans, obedientiæ ſplendorem nobis demonſtrat. Sabbato Tyroph.

Hymnus Gelaſio, quem domitæ affectiones celebrem reddiderunt, laus Geraſimo, cui bellua deſerviit, ei propter virtutis perfectionem cedens, gloria, & Germano Patri, cum Gajo ſapiente Chriſti famulo.

David Theſſalonices decus, & gloria, numine afflatus Daniel laudetur, eximiuſque miraculis, opere, & verbo Daniel Sceticus, Dius pariter, ac Dalmatus Monachorũ duces, fidei firmamentum.

Obedientia multò præſtantiores ſyderum ſplendore Dometianum, & Dometium effecit, veluti duo luminaria nos irradiantia, cumque his anonymi quoque canantur.

Triad.) Unitas perfectiſſima, ſumme Deus, in tribus hypoſtaſibus ſubſiſtens, ingenite Pater, & Fili unigenite, Spiritus ex Patre procedens,

Sabbato Tyroph.

per Filium autem manifeſtate, natura una, & ſubſtantia, dominatio, regnum ſalva nos omnes.

Theot.) Sola in humanam naturam peregrinum gignendi modum invexiſti, ſola naturæ corruptionem minimè ſubiiſti, ſola incorrupta puerperium ſuſtinens citra ſemen, quare te, uti Dei genitricem, ò pura, Fideles, quemadmodum oportet, laudibus condecoramus.

Ode III.

Non eſt ſanctus ut Dominus.

Alium divinorum Patrum virtutum ingreſſi Paradiſum, hujus vivificas ſemper, atque animatas delicias deguſtemus, illos ſinceris àcclamationibus proſequentes.

Honoretur Euthymius, lucidiſſimum aſtrum, Helladius lucifer, Ephraim divinitus afflatus, cum eximio Eulog o; qui operibus, & ſignis iſque ad extremos orbis fines coruſcarunt.

Celebretur canticis admirabilis Zoſimas, & omni honore dignus Zacharias, & Zenon, & Zoillus, Heſaias magnus, &

ὐσία μία, καὶ φύσις, κυριότης, βασιλεία, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.) Μόνη εἰσήγαγες τῇ ἀνθρωπότητι ξένην γέννησιν, μόνη οὐχ ὑπέστης τὴν ἐκ φύσεως φθορὰν, ἄσπορον ἀφθόρως τοκετὸν ὑπομείνασα, διό σε, ὡς Θεοτόκον, κατὰ χρέος, οἱ Πιστοὶ, ἁγνὴ, δοξάζομεν.

ΩΔΗ γ΄.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Κύριος.

Εἰς ἄλλον Παράδεισον εἰσιόντες ἀρετῶν τῶν θεσπεσίων Πατέρων, τοῦ τούτου γευσώμεθα ἀειζωοπαρόχου, ἐμψύχου τρυφήσεως, πιστῶς ἀνευφημοῦντες αὐτούς.

Τιμάσθω Εὐθύμιος ὁ φανώτατος ἀστὴρ, ὁ ἑωσφόρος Ἑλλάδιος, Ἐφραὶμ ὁ θεόπνευστος, σὺν Εὐλογίῳ τῷ πάνυ, οἱ ἔργοις, καὶ θαύμασιν ἀστράψαντες τοῖς πέρασιν.

Ὑμνείσθω ἐν ᾄσμασι Ζώσιμας ὁ θαυμαστὸς, καὶ Ζαχαρίας ὁ πάντιμος, καὶ Ζήνων, καὶ Ζωΐλλος, Ἡσαΐας ὁ μέγας, Ἡλίας ὁ ἔνδοξος σὺν τούτοις γεραι-

Digitized by Google

ραιρέθωσαν.

gloriosus Helias unà condecorentur. Sabbato Tyroph.

Τῆς Φέρμης Θεόδωρον τὸν πανάρειςον ὑμνῶ, καὶ τὸ Ἐννάτου τὸν πάνυμνον, μεθ᾽ ὧν καὶ Θεόδουλον, σὺν Θεωνᾷ ἀναμέλπω, τιμῶ τὸν θαυμάσιον, καὶ μέγαν Θεοδόσιον.

Theodorum Phermitam quàm optimum cano, atque celeberrimum Ennatenſem, quibuſcum & Theodulum cum Theona decanto, & admirabilem, magnumque Theodoſium honoro.

Αἰνείσθω Θεόκτιςος ὁ πανάρειςος ποιμὴν, καὶ ὁ ὑψίνους Θαλάσσιος, ὁ μέγας Θεόδωρος, ὁ κληθεὶς Σικεώτης, σημείοις, καὶ τέρασι, φανεὶς ἐπὶ τῆς γῆς ὑψηλός.

Laudetur Theoctiſtus longè præclariſſimus paſtor, & excelſus mente Thalaſſius, magnus Theodorus cognomento Siceotes, quem ſigna, ac prodigia ſublimem in orbe effecerunt.

Ἀςέρες ἀνίσχουσιν ἄλλοι πάλιν παμφαεῖς, ὁ Κολωβὸς Ἰωάννης, σὺν τοῖς ἐν τῇ Κλίμακι τρισὶ φαεσφόροις, σὺν πλείοσιν ἄλλοις τε ἐνδόξως καταλάμπουσι.

Aliæ pariter lucidiſſimæ emicant ſtellæ, Joannes Colobus, cum tribus in Scalâ ſplendentibus, aliiſque pluribus, præclarâ luce coruſcantibus.

Τριαδικόν.) Τριὰς ὁμοούσιε, καὶ ὑπέρθεε μονὰς, ἡ διαιρέσει τὴν ἕνωσιν, καὶ ἔμπαλιν ἔχουσα τοῖς προσώποις τὴν φύσιν, εἰς ἓν ἡμᾶς σύναψον θέλημα τῶν σῶν ἐντολῶν.

Triad.) Trias conſubſtantialis, & quàm divina unitas, in diſcretione unitatem, ſimulque in perſonis unam habens naturam, in unam mandatorum tuorum voluntatem nos junge.

Θεοτοκίον.) Σκηνὴν σε θεότευκτον, προδιέγραψε Μωσῆς, τοῖς Σεραφὶμ συγκαλύπτουσαν Ἁγίων τὰ Ἅγια, προτυπῶν σου, Παρθένε, τὸν τόκον τὸν ἄγχαν-

Theot.) Divinitus ſtructum tabernaculum, unà cum Seraphim Sancta Sanctorum cooperiens, te, Virgo, Moyſes olim præfiguravit, præ-

Sabbato Tyroph.

monſtrans partum tuum immaculatum, Chriſtum carnem aſſumpturum.

τον Χριστὸν, σαρκὶ γεννήσεσθαι.

Ode IV.

E monte umbroſo Verbum.

Fax mundum illuminans divinus Hilarion, mons cognitionis magnus Juſtinus, cum quibus Hierax honoretur, & Ibeſtion celeberrimi, ſimulque Joſephus.

ΩΔΗ δ'.

Ἐξ ὄρους κατασκίου Λόγε.

Λαμπτὴρ κοσμοφανὴς ὁ θεῖος Ἱλαρίων, ὄρος γνωστικὸν, ὁ μέγας Ἰουστῖνος, μεθ' ὧν Ἱέραξ τιμάσθω, καὶ Ἰβησίων, οἱ ἀριστόκλεοι, σὺν τῷ Ἰωσήφ.

Vitâ pariter reſplenduit Hieremias, & magna virtus viſus eſt Iſchyrion, cum quibus lucem emittit Carion, Copres, & Caſtor, Caſſianuſve per ambos præclarus.

Καὶ Ἱερεμίας ἤστραψε τῷ βίῳ, ὤφθη δὲ καὶ σθένος μέγα, Ἰσχυρίων, πυρσεύει Καρίων, Κόπρης, καὶ Κάστωρ, Κασσιανὸς δὲ δι' ἀμφοῖν παγκαλλής.

Calliſti ſpecioſos ſermones admiror, Laurentii bona opera laudo, Longini in rebus gerendis felicitatem prędico, Lothi virtutes colo.

Ἄγαμαι Καλλίστου τὰς χρηστολογίας, αἰνῶ τὰς Λαυρεντίου ἀγαθοεργίας, τὴν εὐπραξίαν Λογγίνου διαφημίζω, καταγεραίρω τὰς τοῦ Λὼτ ἀρετάς.

Cano Leontium, Theologiæ abyſſum, Maximumque celebro, oceanum dogmatum, necnon Marciani munditiem, & docilem Marcum, Deoque obedientem.

Λεόντιον ὑμνῶ, βυθὸν θεολογίας, Μάξιμον δὲ μέλπω, πέλαγος δογμάτων, Μαρκιανοῦ ἐγκαλλώπισμά τε, καὶ Μάρκον τὸν εὐπειθῆ, καὶ τὸν θεάκουστον.

Decus virtutum Macarius magnus, Marcuſque eximius, comitate excellens, pietatis oraculum ſimul prædicatur, & unà cum Matoe Moyſes Æthiops.

Γέρας ἀρετῶν, Μακάριος ὁ μέγας, ὁ πολιτικὸς δὲ, χρῆμα εὐσεβείας, ἀνακηρύττεται τούτοις Μάρκος ὁ πάνυ, σὺν Ματόῃ, ὁ Αἰθίοψ Μωσῆς.

Μαρ-

Μαρτινιανοῦ, καὶ Μάλχου μεγαλυνῶ τοὺς ὑπὲρ ἁγνείας δρόμους τε, καὶ ἄθλους, τὸ δ᾽ εὐπραγὲς δὲ Μαρκέλλου τοῦ ποιμενάρχου τιμῶ, καὶ Μίλλων τὸν νεκρέγερτον.

Martiniani, & Malchi magnifico pro caſtitate curſus, atque dimicationes, & Marcelli paſtorum principis res feliciter geſtas, Millenque mortuorum exſuſcitatorem honoro. Sabb to Tyroph.

Τριαδικόν.) Ξένον, ὅτι ἓν, καὶ τρία ἡ Θεότης, ὅλη ἐν τρισὶ προσώποις ἀμερίστως, Πατὴρ, Υἱὸς γὰρ, καὶ Πνεῦμα ἅγιόν ἐστι τὰ προσκυνούμενα ἐν φύσει μιᾷ.

Triad.) Res mira, quod unum, & tria Divinitas, integra in tribus perſonis indiviſim, Pater ſiquidem, Filius, & Spiritus ſanctus in unâ naturâ adorantur.

Θεοτοκίον.) Σὺ ἐν τοῖς ἁγίοις εἶ ὑπεραγία, καὶ ἐν τοῖς ἀξίοις ὑπεράξια, ὅτι Θεὸν τὸν τῶν ὅλων τίκτεις, καὶ φέρεις περιγραφόμενον χερσί σου, ἁγνή.

Theot.) Tu, ò pura, inter ſanctos ſanctiſſima es, & inter dignos digniſſima, quippe univerſorum Deum paris, geriſque manibus tuis circumſcriptum.

ΩΔΗ έ.

Τῆς τῶν παθῶν με ἀχλύος, ὡς ἐκ νυκτὸς βαθυτάτης, λυτρούμενος, ὀρθρίζειν, ἀξίωσον, τὸ πνεῦμά μου, δέομαι, ἐν φωτὶ ἡμέρας τῶν σῶν προσαγμάτων, Χριστέ.

ODE V.

Me è pravarum affectionum caligine, veluti è nocte profundiſſimâ, liberans, fac, deprecor, Chriſte, ſpiritũ meum in luce diei mandatorũ tuorum vigilare.

Τοῦ ἐν Ἐδὲμ Παραδείσου, δεῦτε, ἴδωμεν ἄνθη ἀείζωα, τὰ θεοβλαστούργητα Πατέρων συνθάσματα, ὧν ὑπάρχει μόνος γεωργὸς ὁ Κύριος.

Adeſte, immortales Paradiſi in Edem flores intueamur, Patrum præclara inſtituta, quæ divinitus germinarunt, quæque ſolus Dominus excoluit.

Νείλου τοῖς ῥείθροις τῶν λόγων

Nili verborum fluentis intel-

Sabbato Tyroph.

tellectualis anima omnis irrigatur, Naucratii, Niconis moribus exornatur, & cum Nathanaêle, Niſtheron ipſam oblectat.

κἀταρδεύεται πᾶσα νοερὰ ψυχὴ, Ναυκρατίου, Νίκωνος τοῖς βίοις λαμπρύνεται, σὺν Ναθαναὴλ δὲ, καὶ Νισθέρων τέρπει αὐτήν.

Xenophon unà cum filiis, virtutibus lucens, nos illuminat, magnuſque Orſeſius, & eximius Onuphrius, quis nam verò mortalium Poemenem dignè concelebret?

Ο᾽ Ξενοφῶν σὺν υἱέσιν ἀρεταῖς ἀπαστράπτων, φωτίζει ἡμᾶς, μέγας δὲ Ο᾽ρσήσιος, ὑπὲρ δὲ Ο᾽νούφριος, τὸν Ποιμένα δὲ τίς ἀξιολογήσει βροτῶν;

Pambo, & opere, & ſermone utpote ſublimis, beatus pro dignitate prædicetur, Publiuſque glorioſus Dæmones coercens, & æqualia recipiat illuſtris Pinnuphrius.

Παμβῶ, καὶ πράξει, καὶ λόγῳ μακαριζέσθω ἀξίως; ὡς ὑψηλὸς, εἴργων δὲ τοὺς Δαίμονας, Πούπλιος ὁ ἔνδοξος, δεξαζέσθω ἶσα ὁ λαμπρὸς Πιννούφειος.

Honoretur, ut decet, glorioſiſſimus Paphnutius, Pior, Patermuthius, ſimpliciſſimus Paulus, Pityrun magnus, & Patrum princeps.

Α᾽ξιοχρέως τιμάσθω περίδοξος ὄντως Παφνούτιος, Πίωρ, Πατερμούθιος, Παῦλος ὁ ἁπλούστατος, Πιτυροῦν ὁ μέγας, καὶ Πατέρων ἔξαρχος.

Pachomius, luminarium luminare, ſplendidè celebretur, ſociuſque certaminum Palamon, divinus Petronius, & unà cum his Paſſarius divinis canticis decoretur.

Λαμπρῶς ἐγκωμιαζέσθω, ὁ φωστήρων φωστὴρ, ὁ Παχώμιος, Παλάμων ὁ συνάθλος, ὁ θεῖος Πετρώνιος, Πασσαρίων σὺν τούτοις θείαις ἐξυμνείσθω ᾠδαῖς.

Triad.) Tria hypoſtaſibus, licet naturâ unum, Deitas eſt, in quibus baptizati ſumus, & quibus credimus, Pater, Verbum, & Spiritus ejuſdem eſſentiæ.

Τριαδικὸν.) Ταῖς ὑποστάσεσι τρία, εἰ καὶ φύσει τὸ ἓν, Θεότης ἐστὶν, εἰς ὃ βεβαπτίσμεθα, καὶ οἷσπερ πιστεύομεν, ὁ Πατὴρ, ὁ Λόγος, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ συμφυές.

Θεο-

Θεοτοκίον.) Ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ὑπὲρ λόγον τεκοῦσα, παναχραντε, αὐτὸν ἱκετεύουσα, μὴ παύσῃ, δεόμεθα, ἐκ κινδύνων ἀεὶ ῥύσασθαι τὴν ποίμνην σου.

ΩΔΗ ϛʹ.

Συνεχόμενον δέξαι με.

Θαυμαστοὶ οἱ πανσέβαστοι Πατέρες ἡμῶν, ὧν οἱ θεῖοι ἆθλοι, ὧν τὰ παλαίσματα, ὧν αἱ ἰάσεις, τίς γὰρ πλὴν τούτων ἔδειξε τεράτων ἰσχύν.

Ῥαβουλᾶς ὁ θαυμάσιος, καὶ Ῥοῦφος ὁμοῦ, καὶ Σισόης ἅμα, ὁ ἰσάγγελος ἀνευφημείσθω, μεθ' ὧν ὁ θεῖος Σέριδος, καὶ Σιλβανός.

Οὐρανὸς τετραφώστηρος ἐφάνη ἐν γῇ, ἡ δὶς δύο αὕτη Συμεώνιος ὁμωνυμία, οἱ ἐν τοῖς στύλοις τρεῖς εἰσι, καὶ εἷς Σαλός.

Μέσον ἄστρων, ὡς ἥλιος, ὧν ἦν ἀρχηγός, ὁ ἡγιασμένος Σάββας ἤστραψε, μεθ' ὃν αὐγάζει καὶ Σεραπίων πράξεσι, σὺν τῷ Σιλβανῷ.

Sabbato Tyroph.

Theot.) Quæ Verbum per verbum prorſus ineffabiliter peperiſti, ò immaculata, ipſum jugiter precare, quæſumus, ut gregem tuum ab omnibus periculis liberet.

O D E VI.

Preſſum excipe me.

Admirabiles Patres noſtri maximâ veneratione digni, quorum divina extiterunt certamina, quorum luctationes, quorum ſanatio nes, quis etenim præter eos ſignorum virtutem oſtendit?

Rabulas mirificus, pariterque Rufus, & Siſoes ſimul, velut alter Angelus, hymnis decoretur, cum quibus divinus etiam Seridus, atque Sylvanus.

Cœlum quatuor luminarium apparuerunt in terrâ, Symeones, bis geminata ejuſdem nominis communitas, tres ſcilicet in columnis, & unus Salus.

Veluti ſol inter aſtra; inter Aſcetas, quorum erat Dux, ſanctus Sabas emicuit, cum quo Serapion pariter operibus nitet, & unà Sylvanus.

Sar-

Sabbato Tyroph.

Sarmatas, & Timotheus, Tithoes ſimul cum Hyperechio, atque Pharmuthius, Phocas, Chariton, Chæremon, Pſais celebrentur hymnis, & Or ſapiens.

Σαρματὰς, ϰ̀ Τιμόθεος, Τιθόης ὁμȣ̃, σὺν Ὑπερεχίῳ, ϰ̀ Φαρμȣ́θιος, Φωκᾶς, Χαρίτων, Χαιρήμων, Ψάις ὑμνείσθω, ϰ̀ Ὦρ ὁ σοφός.

Sancta, & glorioſa Patrum caterva, ſeu nomine deſignata, ſeu anonyma, eripe à periculis memoriam veſtram ſtudioſè recolentes.

Ἡ ἁγία, ϰ̀ ἔνδοξος Πατέρων πληθὺς, ἡ μνημονευθεῖσα, ϰ̀ ἀνώνυμος, ῥῦσαι κινδύνων τοὺς πόθῳ τὰ μνημόσυνα τελοῦντες ὑμῶν.

Triad.) Te ſuprema Trias, & divina unitas, lumen, ac lumina cano, vitam, & vitas, Mentem, Verbum, Spiritum, ſanctum, & ſancta, unum Deum.

Τριαδικόν.) Σὲ Τριὰς ὑπεράρχιε, ϰ̀ θεία μονὰς, φῶς, ϰ̀ φῶτα μέλπω, ζωὴν, ϰ̀ ζωὰς, Νοῦν, Λόγον, Πνεῦμα, ἅγιόν τε, ϰ̀ ἅγια, τὸν ἕνα Θεόν.

Theot.) Quæ ignem Deitatis in viſceribus tuis ſuſcepiſti, ò pura, & Dominum vitæ fontem in utero, minimè inde combuſta, geſtaſti, ipſa nos ſerva.

Θεοτοκίον.) Ἡ τὸ πῦρ τῆς Θεότητος ἐν σπλάγχνοις σου δεξαμένη, ἁγνὴ, ϰ̀ κυήσασα ἀκαταφλέκτως πηγὴν ζωῆς τὸν Κύριον, σὺ σῶσον ἡμᾶς.

CONTACIUM *ton. obl.* 4. *ad mod. Ut primitias.*

Κοντάκιον, ἦχος πλάγιος δ'. Πρὸς, Ὡς ἀπαρχάς.

Offert tibi hodie omnis terra, ut Aſcetas divinis inſtructos, & miniſtros Chriſti Dei, beatos choros; lætemur in eâ, illorumque præclara geſta, atque certamina vitæ perfectione æmulemur, clamantes, O multùm miſericors.

Ὡς Ἀσκητὰς θεόφρονας, καὶ λειτουργοὺς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, χοροὺς ὁσίους προσφέρει σοι σήμερον ἡ οἰκουμένη ἅπασα. ἐν αὐτῇ εὐφρανθῶμεν, καὶ ζηλώσωμεν τούτων τὰ κατορθώματα, καὶ τὰ παλαίσματα διὰ βίου τελείου, κραυγάζοντες; Πολυέλεε.

Ὁ

Digitized by Google

Sabbato Tyroph.

Ὁ Οἶκος.

Τοὺς τὴν γῆν, καὶ τὰ γῆς καταλήψαντας, συγγενῶν, καὶ γονέων, καὶ ὕπαρξιν, καὶ τὸν πλοῦτον ὁμοῦ τὸν ἀβέβαιον, καὶ σταυρὸν ἐπ' ὤμων ἀραμένους, Ὁσίων δήμους εὐφημίσωμεν συνελθόντες, Πιστῶν ἡ ὁμήγυρις, ταῖς ᾠδαῖς τε, καὶ ὕμνοις, καὶ ᾄσμασιν, σὺν αὐτοῖς τῷ Θεῷ ἀνακράξωμεν νῦν, Πολυέλεε.

Ω Δ Η ζ'.

Ὁ τοὺς παῖδας δροσίσας ἐν καμίνῳ, καὶ παρθένον φυλάξας τὴν τεκοῦσάν σε μετὰ τόκον, Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων.

Δεῦτε, προσοίσωμεν ὕμνους κατὰ χρέος γυναιξὶ ταῖς ὁσίως βιωσάσαις, καὶ ἰσαγγέλως, ὧν ἱκεσίαις, κράξωμεν, ὁ Θεὸς σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Ἡ χριστοφόρος Βρυαίνη, σὺν τῇ θείᾳ Φεβρωνίᾳ τιμάσθω, καὶ Θωμαΐδι, καὶ Ἱερείᾳ, καὶ Πλάτωνις δὲ ᾀδέσθω, σὺν αὐταῖς ἡ Μελανία πιστῶς.

Ταῖς ἀγγελόφροσιν αἶνος Εὐπραξίαις, σὺν δυσὶ Θεοδώραις, ταῖς Ἀναστασίαις ταῖς πανολβίαις ὕμνος, καὶ δόξα ἄπαυστος, θαυμαστῶς λατρευσάσαις Θεῷ.

Ἡ Αἰγυπτία Μαρία, φῶς

Oecus.

Qui terræ, ac terreſtribus, affinium, genitorumque bonis, fluxiſque divitiis abrenunciarunt, & crucem in humeros ſuſtulerunt, Sanctorum cœtus congregati in unum Fideles odis, hymnis, & canticis proſequamur, cum iis ſiquidem ad Deum nunc clamemus, O multùm miſericors.

O D E VII.

Qui pueros rore perfudiſti in fornace, quique genitricem tuam ſervaſti virginem poſt partũ, Benedictus es, Dñe, Deus Patrũ.

Venite, canamus hymnos, ut par eſt, mulieribus, quæ ſanctè, & angelicè vixerunt, quarũ ſupplicationibus, Deus omnes nos ſalva, clamemus.

Chriſtifera Bryæna, cum divinâ Feuroniâ honoretur, atq; cũ Thomaide, & Hiereâ Platonis quoq; canitur, & unà cum ipſis Melania fideliter.

Laus Eupraxiis angelicæ mentis, unà cũ duabus Theodoris, hymnuſque, & perennis gloria beatiſſimis Anaſtaſiis, quæ mirificum famulatum Deo præſtiterunt.

Maria Ægyptia, mundi

Sabbato Tyroph.

lux, & Marinus nuncupata, univerſæ terræ aſtrum apparuit, & ſol virtutibus emicans Euphroſyna.

Rutila fax in Aſceticâ vitâ Theodula, Theodota quoque, & Julitta reſplendet, ſimulque nitet operibus beatiſſima Iſidora.

Honoretur modò cœleſtia ſapiens Macrina, cum magnâ Matronâ, Syncletica pariter, & Sarra, cum Juſtâ, canticis, veluti ſapientes, decorentur.

Pelagia, Angelus Domini, Taiſia, lampas pœnitentiæ, ſimulque celebretur, ſi quæ alia mulierum in Aſceticâ vitâ coruſcavit.

Triad.) Cum Filio Patrem adoramus, ſanctumque Spiritum unanimiter glorificantes, fide clamamus, Gloria tibi Trias unitas, Deus noſter.

Theot.) Delineatam divinam imaginem tuam, inſtar ſigilli regium nomen tuum demonſtrantis, relatâ ad archetypum veneratione honoramus, Dei genitrix pura.

O D E VIII.

Glorificatum in monte ſancto.

Paſtores, & ſapientes ma-

ἐν κόσμῳ, καὶ ἡ Μάρινος κληθεῖσα, ἄστρον ὤφθη τῇ οἰκουμένῃ, ἡ Εὐφροσύνη ἥλιος, ἀρεταῖς ἀπαστράπτουσα.

Πυρσοφαὴς Θεοδούλη ἐν τῷ βίῳ, καὶ αὐγάζει ἐν ἀσκήσει Θεοδότη, καὶ Ἰουλίττα, καὶ συνεκλάμπει πράξεσιν Ἰσιδώρα ἡ πανόλβιος.

Ἡ οὐρανόφρων Μακρίνα νῦν τιμάσθω, σὺν τῇ μεγάλῃ Ματρώνῃ, Συγκλητικὴ δὲ, καὶ ἡ Σάῤῥα, σὺν τῇ Ἰούστῃ ᾄσμασιν, ὡς σοφαὶ, ἀνυμνείσθωσαν.

Πελαγία, ὁ Ἄγγελος Κυρίου, Ταϊσία, ὁ λύχνος τῆς μετανοίας, συνυμνείσθω καὶ εἴτις ἄλλη ἔλαμψε γυναικῶν ἐν ἀσκήσει.

Τριαδικόν.) Σὺν τῷ Υἱῷ, τὸν Πατέρα προσκυνοῦμεν, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα ὁμοφρόνως δοξολογοῦντες, πιστῶς βοῶμεν, Δόξα σοι τριὰς μονὰς, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.) Ὑποτυποῦντες τὴν θείαν σου εἰκόνα, ὡς σφραγῖδα δηλοῦσαν τὸ βασίλειον ὄνομά σου, ἐν προσκυνήσει ἔχομεν σχετικῇ, Θεομῆτορ ἁγνή.

ΩΔΗ η′.

Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα.

Τοὺς Ποιμένας, καὶ σοφοὺς δι-

Sabbato Tyroph.

διδασκάλους, Ἱεράρχας Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας, σὺν τοῖς Ὁσίοις πάντες ἀνυμνήσωμεν, Κύριον ὑμνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

giſtros, Hierarchas Chriſti Eccleſiæ cum Sanctis univerſi concinamus, Chriſtum laudantes, & ſuperexaltantes in omnia ſæcula.

Κατὰ χρέος Βασίλειος ὁ μέγας, καὶ σὺν τούτῳ ὁ πολύαθλος ὑμνείσθω Ἀθανάσιος ἐν ᾄσμασι, μετὰ Γρηγορίου, τοῦ θεολογίαις ἐξάρχοντος ἁπάντων.

Dignis canticis Baſilius magnus, & unà cum eo certaminibus illuſtris Athanaſius collaudetur, & Gregorius pariter omnium in Theologiâ facilè princeps.

Ἰωάννην, τὸ χρυσόῤῥημον στόμα, σὺν Κυρίλλοις, τοῖς θεοσόφοις στύλοις δοξάσωμεν, ὡσαύτως καὶ Μεθόδιον ἄλλον θεοφόρον, σὺν τῷ θειηγόρῳ, καὶ θείῳ Μελετίῳ.

Joannem, aureum os, cum Cyrillis divinę ſapientiæ columnis glorificemus, pariterque Methodium, alium deiferum, cum ſacro oratore, & divino Meletio.

Γρηγορίῳ δόξα τῶν Νυσσαίων, σὺν τοῖς δύο θαυματουργοῖς Πατράσι, καὶ ὁ σοφὸς τὰ θεῖα Ἐπιφάνιος, σὺν Ἀμφιλοχίῳ τῷ λαμπρῷ φωστῆρι ὑμνείσθω εἰς αἰῶνας.

Gregorio Nyſſeno gloria, & duobus pariter Thaumaturgis Patribus, laudeturque in ſæcula divinarum rerum peritus Epiphanius, & unà Amphilochius fulgidum luminare.

Μητροφάνην τῶν Ἱερέων κλέος, σὺν Νεκταρίῳ, Ἀττικῷ Γενναδίῳ, μεθ᾽ ὧν, καὶ Ἀνατόλιον ὑμνήσωμεν, τοὺς ζωολαμπτῆρας, ἅμα Εὐσεβίῳ, καὶ Πρόκλῳ τοῖς πανσόφοις,

Sacerdotum decus Metrophanem, cum Nectario, Attico, Gennadio, ſimulque cum his Anatolium celebremus, animatas faces, cum Euſebio pariter, & Proclo ſapientiſſimis;

Νικολάῳ τῷ ἱεροκήρυκι, Σωφρονίῳ, τῷ ὄντως μελιγλώττῳ, σὺν Εὐλαλίῳ ᾄδω καὶ Διάδοχον,

Cum Nicolao ſacro oratore, cum Sophronio melleæ utique linguæ, cum Eulalio

Sabbato Tyroph.

cano & Diadochum, pariterque Euſtathium, Juvenalium Patrum coryphæos.

ἅμα Εὐσταθίῳ, Ἰουβεναλίῳ, τοῖς πατέρων κορυφαίοις.

Triad.) Laudo te, ut unitatem ſubſtantiâ, ut triadem perſonis, te veneror, Pater, Fili, & Spiritus beatiſſime, carentem principio regni tui poteſtatē glorifico in ſæcula.

Τριαδικόν.) Ὡς μονάδα τῇ οὐσίᾳ ὑμνῶ σε, ὡς τριάδα τοῖς προσώποις σε σέβω, Πάτερ, Υἱὲ, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἄναρχον τὸ κράτος τῆς σῆς βασιλείας δοξάζω εἰς αἰῶνας.

Theot.) Mons Dei evaſiſti, Deipara, in quo Chriſtus inhabitans, divina templa effecit eos, qui pſallunt, Laudate Dominum, & ſuperexaltate in omnia ſæcula.

Θεοτοκίον.) Σὺ τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ ἀνεδείχθης, Θεοτόκε, ἐν ᾧ Χριστὸς οἰκήσας, θείους ναοὺς εἰργάσατο τοὺς ψάλλοντας, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ode IX.

Præmonſtratum in monte.

Quis Ambroſii in dicendo libertatem ediſſeret? Hierothei verò quâ ratione ſapientiam eloquetur? necnon Alexandrorum divinæ ſapientiæ Patrum pro fide firmitatem?

ΩΔΗ θ′.

Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει.

Τίς τὴν παῤῥησίαν ἐρεύξεται Ἀμβροσίου; τοῦ Ἱεροθέου δὲ πῶς τὴν σοφίαν ἐξείποι; καὶ Ἀλεξάνδρων τῶν θεοσόφων Πατέρων τὴν ὑπὲρ τῆς πίστεως στεῤῥότητα;

Phædimus divinus, Spiridion deifer, cum Antipatro, Pambo, Palladio, & Nonno, Hieronymo, & Germano omni honore digniſſimo, veluti divina luminaria, concinantur.

Φαίδιμος ὁ θεῖος, Σπυρίδων ὁ θεοφόρος, σὺν τῷ Ἀντιπάτρῳ, Παμβῷ, Παλλαδίῳ, καὶ Νόννῳ, Ἱερωνύμῳ, καὶ Γερμανῷ τῷ παντίμῳ, ὡς θεοφωστῆρες ἀνυμνείσθωσαν.

In divinis eximius honoretur Dionyſius, utpote cœleſtium myſtes, multiſque certaminibus præclarus Cle-

Ὁ πολὺς τὰ θεῖα Διονύσιος τιμάσθω, ὡς τῶν οὐρανίων μύστης, ὁ πολύαθλος Κλήμης, Φλαβιανός τε, καὶ Παῦλος ὁ μέ-

Sabbato Tyroph.

μέγας, ὁ ὁμολογίας οἱ προκήρυκες.

Πέτρος, καὶ Ἰγνάτιος οἱ ὄντως θεοφόροι, ὡς Χριστοῦ Ἀπόστολοι ἱερόαθλοι ὄντες, ἀνυμνείσθωσαν, ἅμα Πολυκάρπῳ, καὶ Κυπριανῷ τῷ Χριστοῦ Μάρτυρι.

Ὅσιοι Πατέρες, καὶ Ἱεράρχαι Κυρίου, σὺν Ἱερομάρτυσι, καὶ γυναιξὶν ἁγίαις, ὀνομαστοί, καὶ ἀνώνυμοι πάντες δεήθητε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τριαδικόν.) Ὁ εἷς ἐν τριάδι Θεὸς, δόξα σοι ἀπαύστως, εἰ γὰρ καὶ Θεὸς ἕκαστον, ἀλλ' εἷς τῇ φύσει τέλειος, ὁ Πατὴρ, ὁ Υἱὸς, καὶ τὸ Πνεῦμα τοῖς τρισὶ προφαέσιν ἰδιώμασι.

Θεοτοκίον.) Βάτον καιομένην πυρὶ, καὶ μὴ φλεγομένην, προεώρα πάλαι Μωσῆς ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει τὴν θεόδεκτόν σου γαστέρα, Παρθένε, ὑποδεχομένην τὸ ἀκήρατον πῦρ.

mens, & Flavianus, ac magnus Paulus, orthodoxæ confeſſionis prædicatores.

Petrus, & Ignatius verè deiferi, utpote Chriſti Apoſtoli, ſacri Athletæ, celebrentur, unà cum Polycarpo, & Cypriano Chriſti Martyre.

Sancti Patres, & Hierarchę Domini, cum ſacris Martyribus, beatiſque mulieribus, certi, ſeu incerti nominis omnes, pro animarum noſtrarum ſalute precemini.

Triad.) Unus in triade Deus, gloria tibi ſine fine, unuſquiſque enim Deus es, ſed unus naturâ, Pater, Filius, & Spiritus, in tribus elucens proprietatibus.

Theot.) Rubum igni exardentem, neque combuſtum, prævidit olim Moyſes in monte Sina uterum tuum, qui Deum ſuſcepit, ò Virgo, immortalis ignis receptaculum.

DO-

Digitized by Google

DOMINICA TYROPHAGI.

In Protoplaſtum Adamum.

Cathisma, *ton. quart. ad mod. Obſtupuit Joſeph.*

Excidit è Paradiſo voluptatis Adamus, Domini prȩceptum, amaro cibo intemperanter deguſtato, tranſgreſſus, damnatuſque fuit terræ, unde deſumptus fuerat, colendæ, ſuoque pani per ſudorem multum comedendo; nos igitur temperantiam appetamus, ne, velut ille, extra Paradiſum ploremus, ſed intus admittamur.

Stichira *ton. obl. 2. ad mod. Omnem deponentes.*

Conditor meus Dominus, pulvere è terrâ accepto, me vivifico ſpiritu animavit, atque viſibilium omnium ſuper terram dominatione, Angelorumque conſortio dignatus eſt; doloſus autem Satan, ſerpentis inſtrumento uſus, eſcâ decepit, & à Dei gloriâ procul amandavit, mortique in

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΟΦΑΓΟΥ.

Εἰς τὸν Πρωτόπλαστον Ἀδάμ.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Πρὸς, Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐξεβλήθη ὁ Ἀδὰμ τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς, διὰ βρώσεως πικρᾶς ἐν ἀκρασίᾳ ἐντολὴν μὴ φυλάξας τοῦ Δεσπότου, καὶ κατεκρίθη, ἐργάζεσθαι τὴν γῆν, ἐξ ἧς ἐλήφθη αὐτὸς, ἱδρῶτι τῷ πολλῷ ἐσθίειν ἄρτον αὐτοῦ. διὸ ἡμεῖς ποθήσωμεν ἐγκράτειαν, ἵνα μὴ ἔξω θρηνήσωμεν τοῦ Παραδείσου, ὥσπερ ἐκεῖνος, ἀλλ' εἰς αὐτὸν ἐλασώμεθα.

Στιχηρὰ ἦχος πλάγιος β'. Πρὸς, Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὁ Πλάστης μου Κύριος χοῦν ἐκ τῆς γῆς προσλαβὼν, μὲ ζωηρῷ φυσήματι ψυχώσας ἐζώωσε, καὶ ἐτίμησεν ἐπὶ γῆς ἄρχοντα ὁρατῶν ἁπάντων, καὶ Ἀγγέλοις ὁμοδίαιτον, Σατὰν δ' ὁ δόλιος ὀργάνῳ τῷ ὄφιν χρησάμενος, ἐν βρώσει ἐδελέασε, καὶ Θεοῦ τῆς δόξης ἐχώρισε, καὶ τῷ κατωτάτῳ θανάτῳ παραδέδωκεν

εἰς

Digitized by Google

εἰς γῆν, ἀλλ' ὡς Δεσπότης, καὶ εὔσπλαγχνος, πάλιν ἀνακάλεσαι.

Ὅμοιον.

Στολὴν θεοΰφαντον, ἀπεξεδύθην ὁ τάλας, σοῦ τὸ θεῖον πρόσταγμα παρακούσας, Κύριε, συμβουλίᾳ ἐχθροῦ,. καὶ συκῆς φύλλα τε, καὶ τοὺς δερματίνους νῦν χιτῶνας περιβέβλημαι, ἱδρῶτι κέκριμαι ἄρτον μοχθηρὸν κατεσθίειν ἐγὼ, ἀκάνθας, καὶ τριβόλους τε φέρειν μοι ἡ γῆ κεκατήραται. ἀλλ' ὁ ἐν ὑστέροις τοῖς χρόνοις ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς, ἀνακαλέσας εἰσάγαγε πάλιν εἰς Παράδεισον.

Ὅμοιον.

Παράδεισε πάντιμε, τὸ ὡραιότατον κάλλος, θεόκτιστον σκήνωμα, εὐφροσύνη ἄληκτε, καὶ ἀπόλαυσις, δόξα τῶν Δικαίων, Προφητῶν τερπνότης, καὶ Ἁγίων οἰκητήριον, ἤχῳ τῶν φύλλων σου πλάστην τὸν τῶν ὅλων ἱκέτευε, τὰς πύλας ὑπανοῖξαί μοι, ἃς τῇ παραβάσει ἀπέκλεισα, καὶ ἀξιωθῆναι, τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς μεταλαβεῖν, καὶ τῆς χαρᾶς, ἧς τὸ πρότερον ἐν σοὶ κατετρύφησα.

infimis terræ addixit; tu verò, utpote Dominus, atque benignus, ab exilio me revoca. Domin. Tyroph

Simile.

Stolâ divinitus textâ ſpoliatus fui miſer ego, divino præcepto tuo, Domine, ex inimici fraude violato, foliiſque ficulneis, & pelliceis tunicis modò circumdor, panem laboris in ſudore manducandi ſententiam excepi, utque ſpinas, & tribolos tellus mihi ferat, diris devota eſt; ſed, qui poſtremis temporibus è Virgine incarnatus es, revocatum me in Paradiſum reſtitue.

Simile.

Paradiſe omni honore digniſſime, pulcherrima ſpecies, tabernaculum divinitus ſtructum, perenne gaudium, & oblectamentum, gloria Juſtorum, Prophetarum lætitia, Sanctorumque domicilium, foliorum tuorum ſonitu Conditorem univerſorum deprecare, ut fores, quas prævaricatione clauſi, mihi adaperiat, utque dignus efficiar ligni vitæ participatione, eoque gaudio, quod dulciſſimè priùs in temetipſo deguſtavi.

Aliud

Domin. Tyroph.

Aliud Idiomelum, obl. 1.

Hei mihi! plorans clamavit Adamus, quoniam ſerpens, & mulier me à divinâ familiaritate ſubmoverunt, atque è Paradiſi deliciis eſca ligni eliminavit. Hei mihi! ignominiam ferre deinceps non valeo. Rex quondam terreſtrium omnium Dei operum, nunc ex unius conſilii pravitate in ſervitutem redactus conſpicior, atque immortalitatis gloriâ olim circumdatus, mortificationis pellem, utpote mortalis, miſerandum in modum circumfero. Hei mihi! quodnam lamentationis genus ad ſubſidium adhibebo? At benignus tu, qui me è terrâ formaſti, miſericordiâ repletus, ab inimici ſervitute vindica, & ſalvum me facito.

Ἄλλο Ἰδιόμελον, πλάγιος ά.

Οἴμοι, ὁ Ἀδὰμ ἐν θρήνῳ κέκραγεν, ὅτι ὄφις, καὶ γυνὴ θεϊκῆς παῤῥησίας με ἔξωσαν, καὶ Παραδείσου τῆς τρυφῆς ξύλου βρῶσις ἠλλοτρίωσεν. οἴμοι, οὐ φέρω λοιπὸν τὸ ὄνειδος. ὁ ποτὲ βασιλεὺς τῶν ἐπιγείων πάντων κτισμάτων Θεοῦ, νῦν αἰχμάλωτος ὤφθην ὑπὸ μιᾶς ἀθέσμου συμβουλῆς, καὶ ὁ ποτὲ δόξαν ἀθανασίας ἠμφιεσμένος, τὴν νεκρώσεως τὴν δορὰν, ὡς θνητὸς, ἐλεεινῶς περιφέρω. οἴμοι, τίνα τῶν θρήνων συνεργάτην ποιήσομαι; ἀλλὰ σὺ, φιλάνθρωπε, ὁ ἐκ γῆς δημιουργήσας με, εὐσπλαγχνίαν φορέσας, τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ ἀνακάλεσαι, καὶ σῶσόν με.

Aliud, ton. obl. 2.

Ejectus fuit Adamus propter eſcam è Paradiſo, quare exadversùm ei ſedens, ejulans miſerabili voce lamentabatur, atque dicebat, Hei mihi! quid feci miſer ego? unicum Domini mandatum violavi, orbatuſque fui bonis univerſis. Paradiſe bea-

Ἄλλο, ἦχος πλάγιος β'.

Ἐξεβλήθη Ἀδὰμ τοῦ Παραδείσου διὰ τῆς βρώσεως, διὸ καὶ καθεζόμενος ἀπέναντι τούτου, ὠδύρετο ὀλολύζων ἐλεεινῇ τῇ φωνῇ, καὶ ἔλεγεν, Οἴμοι, τί πέπονθα ὁ τάλας ἐγώ; μίαν ἐντολὴν παρέβην τὴν τοῦ Δεσπότου, καὶ τῶν ἀγαθῶν παντοίων ἐστέρημαι. Παράδεισε ἁγιώτατε, ὁ δι' ἐμὲ

πε-

πεφυτευμένος, καὶ διὰ τὴν Εὔαν κεκλεισμένος, ἱκέτευε τῷ σὲ ποιήσαντι, κἀμὲ πλάσαντι, ὅπως τῶν σῶν ἀνθέων πλησθήσωμαι, διὸ καὶ πρὸς αὐτὸν ὁ Σωτὴρ, Τὸ ἐμὸν πλάσμα οὐ θέλω ἀπολέσθαι, ἀλλὰ βούλομαι τοῦτο σώζεσθαι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, ὅτι τὸν ἐρχόμενον πρὸς μὲ οὐ μὴ ἐκβάλλω ἔξω.

tiſſime, qui mihi plantatus fuiſti, & propter Evam clauſus, eum, qui te condidit, meque plaſmavit, exora, ut floribus tuis replear; quare & ad ipſum Salvator, Opus meum (inquit) nolo perire, ſed volo ſervari, atque ad cognitionem veritatis venire, quoniam venientem ad me non eiiciam foras. Domin. Tyroph.

Πρωΐ, ἦχος πλάγιος β'.

Ἔφθασε καιρὸς, ἡ τῶν πνευματικῶν ἀγώνων ἀρχὴ, ἡ κατὰ τῶν Δαιμόνων νίκη, ἡ πάνοπλος ἐγκράτεια, ἡ τῶν Ἀγγέλων εὐπρέπεια, ἡ πρὸς Θεὸν παῤῥησία. δι' αὐτῆς γὰρ Μωϋσῆς γέγονε τῷ Κτίστῃ συνόμιλος, καὶ φωνὴν ἀοράτως ἐν ταῖς ἀκοαῖς ὑπεδέξατο, Κύριε, δι' αὐτῆς ἀξίωσον καὶ ἡμᾶς, προσκυνῆσαί σου τὰ πάθη, καὶ τὴν ἁγίαν ἀνάστασιν, ὡς φιλάνθρωπος.

Mane, ton. obl. 2.

Pervenit tempus, ſpiritalium agonum primordium, adverſùs Dæmones victoria, temperantia armis inſtructiſſima, Angelorum decor, Dei familiaritas, per eam ſiquidem Moyſes cum Creatore ſermonem contulit, & vocem minimè viſam in auribus excepit; illius ope nos dignos effice, Domine, utpote clemens, qui paſſionẽ tuam, ſanctamque reſurrectionem adoremus.

Ἑσπέρας, ἦχος δ'.

Ἔλαμψεν ἡ χάρις σου, Κύριε, ἔλαμψεν ὁ φωτισμὸς τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ἰδοὺ καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἰδοὺ καιρὸς μετανοίας, ἀποθώμεθα τὰ ἔργα τοῦ σκότους, καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὅπλα τοῦ φωτὸς, ὅπως διαπλεύσαντες τὸ τῆς

Veſpere, ton. 4.

Illuxit gratia tua, Domine, emicuit animarum noſtrarum illuſtratio, en tempus acceptabile, en tempus pœnitentiæ, abiiciamus tenebrarum opera, & induamur arma lucis, quò vaſtum jejunii

L ocea-

Digitized by Google

Domin. Tyroph. oceanum emenſi, triduanæ reſurrectioni occurramus Domini, & Salvatoris noſtri Jeſu Chriſti, qui ſalvas facit animas noſtras.

CANON *ton. obl.* 2.

ODE I.

Veluti per ſiccam perambulans.

Adeſdum anima mea infelix, actus tuos hodie defle, memoriâ recolens priorem in Edem nuditatem, propter quam deliciis, & perenni gaudio excidiſti.

Pro multâ pietate, atque miſerationibus, Conditor creaturæ, & Factor univerſorum, me è pulvere priùs animatum, unà cum Angelis tuis te collaudare, præcepiſti.

Propter bonitatis divitias, plantas tu Conditor, & Domine, Paradiſi delicias in Edem, jubens, me ſpecioſis, jucundiſque, minimèque caducis fructibus oblectari.

Hei mihi! anima mea miſera, fruendarum Edem voluptatum facultatem à Deo acceperas, vetitumque tibi, ne ſcientiæ lignum manducares, quâ de causâ Dei legem violaſti?

Theot.) Virgo Dei geni-

νηστείας μέγα πέλαγος, εἰς τὴν τριήμερον ἀνάστασιν καταντήσωμεν τοῦ Κυρίου, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ σώζοντος τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο ΚΑΝΩΝ Ἦχος πλάγιος β΄.

ΩΔΗ α΄.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Δεῦρο ψυχή μου ἀθλία, κλαῦσον τὰ σοὶ πεπραγμένα σήμερον, μνημονεύουσα τῆς πρὶν ἐν Ἐδὲμ γυμνώσεως, δι᾽ ἧς ἐξεβλήθης τῆς τρυφῆς, καὶ τῆς ἀλήκτου χαρᾶς.

Ὑπὸ πολλῆς εὐσπλαγχνίας, καὶ οἰκτιρμῶν, Πλαστουργὲ τῆς κτίσεως, καὶ τῶν ὅλων Ποιητὰ, ἐκ χοὸς ζωώσας με τὸ πρὶν, ἐνετείλω, σὲ ὑμνεῖν σὺν τοῖς Ἀγγέλοις σου.

Διὰ χρηστότητος πλοῦτον, σὺ φυτουργεῖς, Πλαστουργὲ, καὶ Κύριε, Παραδείσου τὴν τρυφὴν ἐν Ἐδὲμ, κελεύων, με τρυφᾶν τῶν ὡραίων, καὶ τερπνῶν, καὶ μὴ ῥεόντων καρπῶν.

Οἴμοι ψυχή μου ἀθλία, τῶν ἐν Ἐδὲμ ἀπολαύειν εἴληφας ἐξουσίαν ἐκ Θεοῦ, μὴ φαγεῖν δὲ γνώσεως καρπὸν προσετάγης, ἵνα τί παρέβης νόμον Θεοῦ;

Θεοτοκίον.) Θεοκυῆτορ Παρθένε

θεῖε, ὡς τῷ Ἀδὰμ κατὰ γένος θύγατερ, κατὰ χάριν δὲ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ γεννήτειρα, ἐμὲ τὸν ἐξόριστον Ἐδὲμ νῦν ἀνακάλεσαι.

ΩΔΗ γ'.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς σὺ,
Χριστὲ ὁ Θεός μου.

Ὄφις ὁ δόλιος ποτὲ τὴν τιμήν μου φθονήσας, ἐψιθύρισε δόλον τῆς Εὔας ἐν τοῖς ὠσίν, ἐξ ἧς ἐγὼ πλανηθεὶς ἐξωρίσθην, οἴμοι, τῆς χώρας τῆς ζωῆς.

Τὴν χεῖρα τείνας προπετῶς, ἐγευσάμην τοῦ ξύλου τοῦ τῆς γνώσεως, ὅπερ προσέταξέ μοι Θεὸς, μὴ δ᾽ ὅλως μεταλαβεῖν, καὶ τῆς θείας δόξης ἀπερρίφθην πικρῶς.

Οἴμοι ἀθλία μου ψυχὴ, πῶς οὐκ ἔγνως τὸν δόλον; πῶς οὐκ ᾔσθου τῆς πλάνης, καὶ τοῦ φθόνου τοῦ ἐχθροῦ; ἀλλ᾽ ἐσκοτίσθης τὸν νοῦν, καὶ παρέβης ἐντολὴν τοῦ Κτίστου σου.

Θεοτοκίον.) Ἐλπὶς, καὶ σκέπη μου, σεμνὴ, ἡ τὴν γύμνωσιν πάλαι περιστείλασα μόνη τὴν τοῦ πεσόντος Ἀδὰμ, τῷ τοκετῷ σου, ἁγνὴ, ἀφθαρσίαν αὖθις με ἀμφίασον.

trix, utpote Adami ex genere filia, per gratiam verò Chriſti Dei mater, nunc me revoca ex Edem ejectum. Domin. Tyroph.

ODE III.

Non eſt ſanctus, ut tu,
Chriſte Deus meus.

Serpens doloſus honorem meum quondam mihi invidens, in Evæ auribus dolum inſuſurravit, unde ego deceptus, hei mihi! è vitæ ſede exulavi.

Manu temere extenſâ, ſcientiæ lignum deguſtavi, quod ne contingerem, mihi Deus omnino præſcripſerat, & cum acerbo doloris ſenſu divinam gloriam exul amiſi.

Hei mihi! miſera anima mea, quomodo dolum non noſti? quomodo fraudem, & inimici invidiam minimè ſenſiſti? ſed mente obtenebratâ Conditoris tui mandatum neglexiſti.

Theot.) Spes, & protectio mea, ò veneranda, quæ ſola olim lapſi Adami nuditatem cooperuiſti, puerperio tuo, rurſus, ò pura, me incorruptionis veſte circumda.

Domin. Tyroph.

Ode IV.

Chriſtus virtus mea.

Miſer ego honore à te Domino in Edem affectus fui, hei mihi! quomodo in errorem inductus, & diabolicâ invidiâ appetitus, depulſus ſum è facie tuâ?

Angelorum ordines, Paradiſi ornamenta, & plantarum, quæ illic ſunt, decus, me fraude miſerâ abductum, & à Deo longiùs digreſſum lugete.

Pratum beatum, plantatæ à Deo arbores, Paradiſi deliciæ, è foliis, velut ex oculis, lacrymas nunc effundite ſuper me, nudum, & à Dei gloriâ abdicatum.

Theot.) Domina ſancta, quæ Fidelibus omnibus Paradiſi januas, ab Adamo per inobedientiam quondã clauſas, aperuiſti, miſericordiæ mihi fores expande.

Ode V.

Divino ſplendore tuo, bone.

Invidens mihi olim inimicus, hominum oſor, beatum Paradiſi domicilium, me ſpecie ſerpentis ſupplantavit, atque ab æternâ gloriâ ſubmovit.

ΩΔΗ δ'.

Χριστός μου δύναμις.

Τιμῆς ἠξίωμαι ἐγὼ ὁ ἄθλιος παρὰ σοῦ τοῦ Δεσπότου ἐν τῇ Ἐδὲμ, οἴμοι, πῶς πεπλάνημαι. καὶ Διαβόλῳ φθονηθεὶς, ἀπεῤῥίφθην τοῦ προσώπου σου;

Ἐμὲ θρηνήσατε Ἀγγέλων τάγματα, Παραδείσου τὰ κάλλη, καὶ τῶν φυτῶν τῶν ἐκεῖ εὐπρέπεια, τὸν πλανηθέντα δυστυχῶς, καὶ Θεοῦ ἀποσκιρτήσαντα.

Λειμὼν μακάριε, φυτὰ θεόφυτα, Παραδείσου τερπνότης, νῦν ἐπ' ἐμὲ δάκρυα σταλάξατε ἐκ φύλλων, ὥσπερ ὀφθαλμῶν, τὸν γυμνὸν, καὶ ξένον δόξης Θεοῦ.

Θεοτοκίον.) Ἁγία δέσποινα, ἡ διανοίξασα Παραδείσου τὰς πύλας πᾶσι Πιστοῖς, ἃς Ἀδὰμ ἀπέκλεισε διὰ παράβασιν ποτὲ, πύλας ἐλέους μοι διάνοιξον.

ΩΔΗ ε'.

Τῷ θείῳ Φέγγει σου, ἀγαθέ.

Φθονήσας πάλαι μοι ὁ ἐχθρὸς τῆς ἐν Παραδείσῳ εὐστυχοῦς ἀναστροφῆς ὁ μισάνθρωπος, ὄφεως ἐν εἴδει με ὑπεσκέλισε, καὶ δόξης ἀϊδίου ξένον με ἔδειξε.

Θρλωῶ,

Θρηνῶ, καὶ κόπτομαι τὴν ψυχὴν, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπιζητῶ πλήθη δακρύων προσίθεσθαι, ὅταν ἀποβλέψω, καὶ καταμάθω μου τὴν γύμνωσιν, ἣν ἔσχον ἐκ παραβάσεως.

Ἐκ γῆς ἐπλάσθην χειρὶ Θεοῦ, αὖθις δ' ἐπιστρέφειν πρὸς τὴν γῆν ἐγὼ ὁ ἄθλιος ἤκουσα, τίς ἐμὲ μὴ κλαύσῃ, τὸν ἀποωθέντα Θεοῦ, καὶ τῆς Ἐδὲμ τὸν ᾅδην ἀνταλλαξάμενον;

Θεοτοκίον.) Νυμφῶνα δόξης σε μυστικὸν πάντες καταγγέλλομεν Πιστοὶ, Θεοκυῆτορ παναμωμε, ὅθεν δυσωπῶ σε, ἁγνὴ, πεσόντα με νυμφῶνα Παραδείσου οἰκεῖον ποίησον.

ΩΔΗ ϛʹ.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Στολὴν με ἐνέδυσας θεοΰφαντον, Σωτὴρ, ἐν τῇ Ἐδὲμ, ὡς εὔσπλαγχνος, ἐγὼ δὲ σοῦ παρεῖδον τὴν ἐντολὴν, πεισθεὶς τῷ ἀλάστορι, καὶ γυμνὸς καθωράθην ὁ ταλαίπωρος.

Ψυχὴ παναθλία μου, ἐμακρύνθης ἐκ Θεοῦ δι' ἀπροσεξίας σου, Παραδείσου ἐστέρησαι τῆς τρυφῆς, Ἀγγέλων κεχώρισαι, εἰς φθορὰν κατηνέχθης, ὢ τοῦ πτώματος.

Ἐλέησον, οἰκτειρον, παντοκράτορ ὁ Θεὸς, τῶν σῶν χειρῶν

Domin. Tyroph.

Lugeo, & animi diſcrucior, oculiſque lacrymarum multitudinem adjungere exopto, reſpiciens, & intelligens partam mihi ex transgreſſione nuditatem.

Dei manus me è terrâ plaſmavit, at in terram rurſus revertendi miſer ego legem accepi, quiſnam me ejectum à Deo, & inferos pro Edem aſſecutum non defleat?

Theot.) Te, labis omnis expers Dei genitrix, Fideles univerſi myſticum gloriæ thalamum annunciamus, unde lapſum me, precor, ò pura, aptũ fac Paradiſi thalamum.

ODE VI.

Vita mare.

Me in Edem ſtolâ divinitus textâ, Salvator, utpote clemens, induiſti, at ego fidem inimico adhibens deſpexi mandatum tuum, & nudus apparui, infelix.

Miſerrima anima mea, elongata fuiſti à Deo propter inobedientiam tuam, mulctata Paradiſi deliciis, ab Angelis ſegregata, ad corruptionem deducta, ò ruinam!

Operis manuum tuarum miſerere, miſerere, omnipotens

Domin. Tyroph. tens Deus, ne deſpicias me, precor, ò bone, qui me metipſum ab Angelorum tuorum choro ſevocavi.

Theot.) Maria à Deo vocata, domina univerſi, quæ nimirum Dominum, regem omnium, atque Redemptorem peperiſti, è captivitate ad Paradiſi gloriam me revoca.

CONTACIUM *ton. obl.* 2.

Sapientiæ dux, prudentiæ ductor, inſipientium inſtructor, & pauperum defenſor, confirma, inſtrue cor meum, Domine, tu verbum mihi tradens, qui Patris es Verbum; en etenim labia mea minimè continebo, clamans ad te, Miſericors, miſerere mei lapſi.

Oecus.

Tunc ſedit Adamus, ploravitque contra Paradiſi delicias, oculos manibus feriens, atque dicebat, Miſericors, miſerere mei lapſi.

Intuitus Adamus Angelum impellentem, claudentemque divini horti fores, ingemuit vehementer, dicebatque, Miſericors, miſerere mei lapſi.

τὸ ποίημα μὴ παρίδῃς με, δέομαι, ἀγαθέ, τὸν ἀποχωρίσαντα ἐμαυτὸν τῆς χορείας τῶν Ἀγγέλων σου.

Θεοτοκίον.) Μαρία θεόκλητε, ἡ κυρία τοῦ παντὸς, ὡς τετοκυῖα Κύριον Βασιλέα τῶν ὅλων, καὶ Λυτρωτὴν, αἰχμάλωτον ὄντα με Παραδείσου τῆς δόξης, ἀνακάλεσαι.

Κοντάκιον, ἦχος πλάγιος β'.

Τῆς σοφίας ὁδηγὲ, φρονήσεως χορηγὲ, τῶν ἀφρόνων παιδευτὰ, καὶ πτωχῶν ὑπερασπιστὰ, στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου, Δέσποτα, σὺ δίδους μοι λόγον ὁ τοῦ Πατρὸς Λόγος, ἰδοὺ γὰρ τὰ χείλη μου οὐ μὴ κωλύσω ἐν τῷ κράζειν σοι, Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Ὁ Οἶκος.

Ἐκάθισεν Ἀδὰμ τότε, καὶ ἔκλαυσεν ἀπέναντι τῆς τρυφῆς τοῦ Παραδείσου, χερσὶ τύπτων τὰς ὄψεις, καὶ ἔλεγεν, Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Ἰδὼν Ἀδὰμ τὸν Ἄγγελον ὠθήσαντα, καὶ κλείσαντα τὴν τοῦ θείου κήπου θύραν, ἀνεστέναξε μέγα, καὶ ἔλεγεν, Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Συ-

Συναλγεισον, Παράδεισε, τῷ κτίτορι πτωχεύσαντι, ϗ τῷ ἤχῳ σου τῶν φύλλων ἱκέτευσον τὸν Πλάστην, μὴ κλείσῃ σε, Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

ΩΔΗ ζ΄.

Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ὁ δεσπόζων τῶν αἰώνων πάντων Κύριος, ὁ πλάσας με βουλήματι σῷ, φθονηθέντα με τῷ δολίῳ δράκοντι ποτὲ, ϗ σὲ παροργίσαντα, Σωτὴρ, μὴ ὑπερίδῃς ὁ Θεὸς, ἀλλ᾿ ἀνακάλεσαί με.

Τὰ τοῦ αἴσχους περικείμενος ἐνδύματα, οἴμοι, ἀντὶ στολῆς φωταυγοῦς, ἀποκλαίομαι τὴν ἐμὴν ἀπώλειαν, Σωτὴρ, ϗ πίστει βοῶ σοι, ἀγαθὲ, μὴ ὑπερίδῃς ὁ Θεὸς, ἀλλ᾿ ἀνακάλεσαί με.

Ἐξεθαυμάτισεν ὁ ὄφις ὁ παμπόνηρος ὅλην μου τὴν ψυχὴν πονηρῶς, Παραδείσου δὲ τῆς τρυφῆς ἐξόριστον ποιεῖ, ἀλλ᾿ ὦ δυσυμπάθητε Σωτὴρ, μὴ ὑπερίδῃς, ὁ Θεὸς, ἀλλ᾿ ἀνακάλεσαί με.

Θεοτοκίον.) Τὴν ἱκέσιόν μου δέησιν, παναμώμε, πρόσδεξαι συμπαθείᾳ τῇ σῇ, καὶ συγχώρησιν τῶν πταισμάτων δίδου μοι, ἁγνὴ, ἐν θρήνοις βοῶντι ἐκπε-

Doleas vices, Paradiſe, domini tui ad mendicitatem detruſi, foliorumque tuorum ſonitu Conditorem deprecare, ne te claudat, Miſericors, miſerere mei lapſi. Domin. Tyroph.

ODE VII.

Fornacem rore perfuſam.

Dominator ſæculorum omnium Dominus, qui me voluntate tuâ procreaſti, doloſi draconis invidiâ quondam afflictum, teque, Salvator, ad iracundiam concitantem, ne deſpicias, Deus, ſed revoca me.

Hei mihi! pro ſtolâ ſplendidâ, turpitudinis indumentis obvolutus, lugeo, Salvator, exitium meum, & fide ad te clamo, ne deſpicias me, bone Deus, ſed revoca.

Animam meam omnem ſceleſtiſſimus ſerpens miſerè ſauciavit, atque à Paradiſi deliciis exulem egit, attamen ò miſericors Salvator Deus, ne me deſpicias, ſed revoca.

Theot.) Pietate tuâ, ò nulli obnoxia reprehenſioni, ſupplices preces meas excipe, tribuaſque mihi, ò pura, veniam peccatorum, qui lu-

Domin. Tyroph. lugens enixè clamo, Ne me deſpicias, ò bona, ſed revoca.

O D E VIII.

Sanctis è flammâ.

Multiplicibus bonis honoraſti olim, ſolus clemens, opus manuum tuarum, at dirus draco ſibili illecebris me cœpit, hei mihi! bonis, quæ mihi inerant, expolians.

Quid cauſæ fuit, cur amarum conſilium audires, divinamque ſententiam negligeres? hei mihi! infelix anima, quæ Deum contriſtaſti, cui conſtituta fueras unà cum Angelis jugiter laudando.

Serpentium, ferarumque dominus effectus, quo pacto ſerpenti animabus exitiali familiariter congreſſus es, inimico, veluti bono conſiliario, uſus? O errorem tuum miſerrima anima mea!

Theot.) Canimus te, Maria Dei gratiâ plena, lucidum divinę incarnationis tabernaculum, quare me cupiditatibus fędè obtenebratum illumina, fons miſericordiæ, ſpes eorum, quos omnis ſpes dereliquit.

νως, Μὴ ὑπερίδῃς, ἀγαθή, ἀλλ' ἀνακάλεσαί με.

Ω Δ Η ή.

Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Δωρεαῖς πολυζόποις πάλαι τετίμηκας τῶν χειρῶν σου τὸ ἔργον, μόνε φιλάνθρωπε, δράκων δὲ δεινὸς σιγμῷ ἐδελέασεν, οἴμοι, τῶν προσόντων καλῶν ἀπογυμνώσας.

Ἵνα τί συμβουλίας πικρᾶς ἀκήκοας; καὶ τῆς θείας ἐγένου ψήφου παρήκοος; οἴμοι ταπεινὴ ψυχή, Θεὸν λυπήσασα, ὃν ἀεὶ δοξάζειν, ἐτάχθης σὺν Ἀγγέλοις.

Ἑρπετῶν, καὶ θηρίων δεσπότης γέγονας, ἑρπετῷ ψυχοφθόρῳ πῶς προσωμίλησας, σύμβουλον λαβὼν, ὡς εὐθῆ, τὸν ἀλάστορα; ὢ τῆς σῆς ἀπάτης, ψυχή μου παναθλία.

Θεοτοκίον.) Φωτοφόρον σκηνὴν σε Θεοῦ σαρκώσεως ἀνυμνοῦμεν, Μαρία θεοχαρίτωτε, ὅθεν με δεινῶς σκοτισθέντα τοῖς πάθεσι λάμψον, φῶς ἐλέους, ἐλπὶς ἀπελπισμένων.

Domin. Tyroph.

ΩΔΗ θʹ.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Γλυκὺς εἰς γεῦσιν καρπὸς τῆς γνώσεως ἐν τῇ Ἐδὲμ ἐφάνη μοι πληθέντι τῆς βρώσεως, εἰς χολὴν δὲ γέγονε τὸ τέλος αὐτῆς, οἴμοι ψυχὴ ἀθλία, πῶς ἀκρασία σε τῆς τοῦ Παραδείσου ἑστίας ξένον πεποίηκεν;

Θεὲ τῶν ὅλων, ἐλέους Κύριε, τὴν ἐμὴν ταπείνωσιν εὐσπλάγχνως ἐπίβλεψον, καὶ μὴ πόῤῥω πέμψῃς με τῆς θείας Ἐδὲμ, ὅπως βλέπων τὰ κάλλη, ὅθεν ἐκπέπτωκα, σπεύσω πάλιν θρήνοις προσλαβεῖν, ἅπερ ἀπώλεσα.

Θρηνῶ, στενάζω, καὶ ἀποδύρομαι τὰ Χερουβὶμ φλογίνῃ τῇ ῥομφαίᾳ θεώμενος, τῆς Ἐδὲμ τὴν εἴσοδον φυλάττειν ταχθέντα, πᾶσι τοῖς παραβάταις, οἴμοι, ἀπρόσιτον, εἰ μὴ σὺ ἀκώλυτον, Σωτὴρ, ταύτην ποιήσεις μοι.

Θαῤῥῶ τῷ πλήθει τῷ τοῦ ἐλέους σου, Χριστὲ Σωτὴρ, καὶ θείας ἐκ πλευρᾶς σου τῷ αἵματι, δι' οὗ καθηγίασας τὴν φύσιν βροτῶν, ἤνοιξας δὲ τὰς πύλας τοῖς σοὶ λατρεύουσι τὰς τοῦ Παραδείσου, ἀγαθὲ, τὰς πρὶν κλεισθείσας Ἀδάμ.

O D E IX.

Deum hominibus videre impoſſibile.

Dulcis ad veſcendum fructus ſcientiæ in Edem viſus eſt mihi, cibi amore capto, at demum in bilem converſus eſt, hei mihi! miſera anima, quomodo intemperantia te è Paradiſi laribus exturbavit?

Deus univerſorum, miſericordiæ Domine, ad humilitatem meam benignè reſpice, nec à divino Edem longè me eiicias, quò venuſtates, unde excidi, aſpiciens, fletibus rurſus amiſſa bona recipiam.

Fleo, ingemo, atque lamentor, Cherubim ad Paradiſi ingreſſum cuſtodiendum igneo enſe locata conſpiciens, tranſgreſſoribus omnibus, hei mihi! inacceſſum, niſi tu, Salvator, aditum mihi facilem præſtes.

Confido in multitudine miſericordiæ tuæ, Chriſte Salvator, ac divini lateris tui ſanguine, unde hominum naturam ſanctificaſti, & colentibus te aperuiſti, ò bone, Paradiſi portas, antea Adamo præcluſas.

Digitized by Google

Domin. Tyroph.

Theot.) Vitæ porta, impervia, ſpiritalis, Virgo Deipara, innupta, pande mihi precibus tuis Paradiſi clauſas olim fores, quò te meam poſt Deum auxiliatricem, firmumq; refugium glorificem.

EXAPOSTILARIUM,

ad mod. Quæ cælum aſtris.

Ut ſanctas pœnitentiæ primitias, excipiamus, fratres, ſanctæ abſtinentiæ exordium, hæc peccatorum remiſſionem orantibus elargitur.

Aliud,

ad mod. Mulieres auſcultate.

Mandatum tuum tranſgreſſus Adamus, è Paradiſo eliminatus fuit, Deus omnium miſerator, propterea è regione ſedens lamentabatur, oculoſque feriens dicebat, Miſerere, miſericors, mei, qui à te longiùs ſeceſſi.

Θεοτοκίον.) Ζωῆς ἡ πύλη, ἡ ἀδιόδευτος, ἡ νοητὴ, παρθένε Θεοτόκε, ἀνύμφευτε, Παραδείσου πύλας μοι, κλεισθείσας τὸ πρὶν, ἄνοιξον ταῖς πρεσβείαις, ὅπως δοξάζω σε, τὸν μετὰ Θεόν μου βοηθὸν, καὶ κραταιὰν προσφυγὴν.

Ἐξαποστειλάριον,

Πρὸς, Ἡ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ὡς ἀπαρχὴν ἁγίαν τῆς μετανοίας, ἀδελφοὶ, τὴν εἴσοδον τῆς ἁγίας δεξάμεθα ἐγκρατείας αὕτη πταισμάτων τὴν λύσιν τοῖς αἰτουμένοις δωρεῖται.

Ἄλλον,

Πρὸς, Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀδὰμ ὁ παρακούσας σου τῆς ἐντολῆς ἐξόριστος τοῦ Παραδείσου ἐδείχθη, Θεὲ τῶν ὅλων οἰκτίρμων, διὸ καὶ καθεζόμενος ἀπέναντι ὠδύρετο, τὰς ὄψεις τύπτων ἔλεγεν, Ἐλέησον, ἐλεῆμον, τὸν ἀπὸ σοῦ μακρυνθέντα.

ΤΗ Β ΤΗΣ Α ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Κάθισμα, Ἦχος πλάγιος β᾽. Πρὸς, Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα.

Τῆς νηστείας τὴν θείαν ἀπαρχὴν καταπνύξει κτησώμεθα ψυχῆς, ἐκβοῶντες, Δέσποτα Χριστὲ, τὴν προσευχὴν ἡμῶν δέξαι, ἐκλεκτὸν ὥσπερ θυμίαμα, καὶ ῥῦσαι, δεόμεθα, δυσώδους φθορᾶς ἡμᾶς, καὶ κολάσεως φρικτῆς, ὁ μόνος ὑπάρχων εὐδιάλλακτος.

Ἄλλο,

Πρὸς, Τὴν ἄχραντον εἰκόνα.

Τὴν πάνσεπτον ἐγκράτειαν ἐναρξώμεθα φαιδρῶς, ἀκτῖνας ἀπολάμποντες τῶν ἁγίων ἐντολῶν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἀγάπης τὴν λαμπρότητα, προσευχῆς τὴν ἀστραπὴν, ἁγνείας καθαρότητα, ἀνδρείας τὴν ἰσχὺν, ὅπως λαμπροφόροι προφθάσωμεν εἰς τὴν ἁγίαν, καὶ τριήμερον ἀνάστασιν, τὴν καταλάμπουσαν ἀφθαρσίαν τῷ κόσμῳ.

FERIA II. HEBDOMADÆ I. JEJUNIORUM.

CATHISMA, *ton. obl.* 2. *ad mod. Quæ clementia exiſtis.*

Divinum jejunii exordium animæ compunctione auſpicemur, clamantes, Domine Chriſte, ſuſcipe preces noſtras, velut electum odoramentum, noſque è peſtiferâ, quæſumus, corruptione libera, & ab horribili ſupplicio, ſolus quippe facilè placabilis es.

Aliud, ad mod.

Immaculatam imaginem.

Sanctiſſimam abſtinentiam exordiamur hilariter, rutilantes radiis ſanctorum Chriſti Dei noſtri præceptorum, charitatis ſplendore, orationis fulgore, puritatis munditie, virtutis fortitudine, quò induti luce perveniamus ad ſanctam, & triduanam reſurrectionem, quæ mundum incorruptionis lumine perfundit.

Fer. II. Hebd. I. Jejun.

STICHIRA *ton. 2. ad mod. Angelus quidem Ave.*

Abſtinentiâ carnem humiliare ſatagamus univerſi, irreprehenſibilis jejunii divinum ſubeuntes ſtudium, precibuſque, ac lacrymis Dominum Salvatorem noſtrum obſecremus, oblitteratâ prorſus ex animo nequitiâ, clamantes, Peccavimus tibi, ſalva nos, Chriſte rex, ut olim Ninivitas, & effice, clemens, cœleſtis regni participes.

Simile.

Spes me fugit cogitantem, Chriſte, opera mea quovis digna ſupplicio; en ſcilicet ſanctis tuis contemptis, Salvator, præceptis, bona mea intemperanter abſumpſi, quare te deprecor, ut me pœnitentiæ imbribus ablutum, jejunio, & oratione coruſcare facias, utpote ſolus miſericors, neque me deſpicias, ò univerſorum benefactor, & bonitate excellens.

Aliud. ton 2.

ad mod. Bonorum quæ concipi nequeunt.

Læti jejunium inchoemus, ſpiritalibus luctis noſmetipſos committentes, emunde-

Στιχηρὰ, ἦχος β'.

Ἄγγελος μὲν τὸ, χαῖρε.

Ἐγκρατείᾳ τὴν σάρκα ταπεινῶσαι πάντες σπουδάσωμεν, τὸ θεῖον ὑπερχόμενοι στάδιον τῆς ἀμώμου νηστείας, καὶ εὐχαῖς, καὶ δάκρυσι Χριστὸν τὸν σώζοντα ἡμᾶς ἐκζητήσωμεν, καὶ λήθην τῆς κακίας παντελῆ ποιήσωμεν, βοῶντες, Ἡμάρτομέν σοι, σῶσον, ὡς πάλαι Νινευΐτας, Χριστὲ βασιλεῦ, καὶ κοινωνοὺς ἡμᾶς οὐρανίου βασιλείας ποίησον, εὔσπλαγχνε.

Ὅμοιον.

Ἐμαυτὸν ἀπελπίζω, ἐννοῶν τὰ ἔργα μου, Χριστὲ, τὰ πάσης τιμωρίας ἐπάξια. ἰδοὺ γὰρ παραβλέψας τὰ σεπτά σου, Σωτὴρ, ἐντάλματα, ἀσώτως μου τὸν βίον ἐξανάλωσα, διό σε ἱκετεύω, μετανοίας ὄμβροις με καθάρας, νηστείᾳ, καὶ δεήσει, ὡς μόνος ἐλεήμων, ἐκλάμπρυνον, καὶ μὴ βδελύξῃς με, εὐεργέτα τῶν ἀπάντων, καὶ ὑπεράγαθε.

Ἄλλον, ἦχος β'.

Πρὸς, Τῶν ὑπὲρ νοῦν ἀγαθῶν.

Τὸν τῆς νηστείας καιρὸν φαιδρῶς ἀπαρξώμεθα, πρὸς ἀγῶνας πνευματικοὺς ἑαυτοὺς ὑποβάλλοντες,

πες, ἁγνίσωμεν τὴν ψυχήν, τὴν σάρκα καθάρωμεν, νηστεύσωμεν, ὥσπερ ἐν τοῖς βρώμασιν, ἐκ παντὸς πάθους, τὰς ἀρετὰς τρυφῶντες τοῦ πνεύματος, ἐν αἷς διατελοῦντες πόθῳ, ἀξιωθείημεν πάντες, κατιδεῖν τὸ πάνσεπτον πάθος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τὸ ἅγιον πάσχα, πνευματικῶς ἐναγαλλιώμενοι.

Πρωΐ, ἦχος πλάγιος α΄.

Στιχηρὸν Ἁγιοπολιτικόν.

Ἐλήλυθεν ἡ νηστεία, ἡ μήτηρ τῆς σωφροσύνης, ἡ κατήγορος τῆς ἁμαρτίας, καὶ συνήγορος τῆς μετανοίας, ἡ πολιτεία τῶν Ἀγγέλων, καὶ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων, οἱ Πιστοὶ ἀνακράξωμεν, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἑσπέρας, ἦχος γ΄.

Νηστεύσωμεν νηστείαν δεκτήν, εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ, ἀληθὴς νηστεία, ἡ τῶν κακῶν ἀλλοτρίωσις, ἐγκράτεια γλώσσης, θυμοῦ ἀποχή, ἐπιθυμιῶν χωρισμός, καταλαλιᾶς ψεύδους, καὶ ἐπιορκίας, ἡ τούτων ἔνδεια, νηστεία ἐστὶν ἀληθής, καὶ εὐπρόσδεκτος.

ΤΡΙΩΔΙΟΝ ἦχος β΄.

ΩΔΗ α΄.

Δεῦτε λαοὶ ᾄσωμεν.

Πῶς τὴν ἐμὴν νῦν ἀποκλαύ-

mus animam, carnem purificemus, jejunemus, quemadmodum à cibis, ab omni pariter cupiditate, ſpiritus virtutes, ceu delicias, conſectati, quibus ſtudioſè immorantes, digni reddamur omnes, ſacratiſſimam Chriſti Dei paſſionem, ſanctumque paſcha intueri, ſpiritali gaudio exultantes. Fer. II. Hebd. I. Jejun.

Mane, ton. obl. 1.

Stichiron Hagiopoliticum.

Adfuit jejunium, continentiæ parens, peccati accuſator, ac pœnitentiæ patronus, Angelorum inſtitutum, hominumque ſalus, clamemus, Fideles, Deus miſerere noſtri.

Veſpere, ton. 3.

Jejunemus acceptabile jejunium, gratum Domino, verum jejunium fuga à malis, linguæ moderatio, iræ compreſſio, cupiditatum propulſio, loquacitatis, mendacii, atque juramenti, horum abſentia verum eſt, atque acceptabile jejunium.

TRIODIUM. *Ton. 2.*

ODE I.

Venite, populi, canamus.

Quomodo meum nunc luge-

Digitized by Google

Fer. II. Hebd.I. Jejun.

gebo lapſum? quodnam ſalutis meæ initium faciam, qui perditè vixi? Miſericors, judiciis, quæ noſti ſalva me.

Ecce tempus, ecce dies ſalutaris, ingreſſus jejunii, vigil eſto, anima, & ad Dominum intendens, cupiditatibus aditum præclude.

Peccatorum procella deſæviens, ad deſperationis barathrum me pertrahit, ſed ad miſericordię tuę pelagum confugio, ſalva me, Domine.

Theot.) Quæ fontem perfectæ à perturbationibus immunitatis in utero geſtaſti, ſana, puerpera, pravis affectionibus ſauciatum me, & eripe ab igne ſempiterno, ſola Dei gratiâ ornatiſſima.

HIRMUS *idem*.

Venite, populi, excipiamus hodie jejuniorum chariſma, veluti datum divinitus pœnitentiæ tempus, eâque propitium Salvatorem reddamus.

Advenit nunc, acceſſit certaminum tempus, ſtadium jejunii univerſi alacriter ingrediamur, hujus virtutes, donorum inſtar, Domino afferentes.

σομαι ἔκπτωσιν; ποίαν ἀρχὴν ποιήσωμαι τῆς σωτηρίας μου, ὁ ἀσώτως βιώσας; οἰκτίρμων, οἷσπερ οἶδας, κρίμασι σῶσόν με.

Ἴδε καιρὸς, ἴδε ἡμέρα σωτήριος, ἡ τῆς νηστείας εἴσοδος, ψυχὴ γρηγόρησον, καὶ παθῶν τὰς εἰσόδους ἀπόκλεισον, Κυρίῳ ἐνατενίζουσα.

Ἁμαρτιῶν ἡ τρικυμία χειμάζουσα, ἐπὶ βυθὸν καθέλκει με τῆς ἀπογνώσεως, ἀλλὰ σοῦ τῷ πελάγει προστρέχω τοῦ ἐλέους, σῶσόν με, Κύριε.

Θεοτοκίον.) Ἡ τὴν πηγὴν τῆς ἀπαθείας κυήσασα, τραυματισθέντα πάθεσι, κόρη, θεράπευσον, καὶ πυρὸς αἰωνίου ἐξάρπασόν με, μόνη θεοχαρίτωτε.

ΕΙΡΜΟΣ ὁ αὐτός.

Δεῦτε λαοὶ, σήμερον ὑποδεξώμεθα τῶν νηστειῶν τὸ χάρισμα, ὡς θεοδώρητον καιρὸν τῆς μετανοίας, ἐν ταύτῃ τὸν Σωτῆρα ἱλεωσώμεθα.

Ἔφθασε νῦν, ἐφέστηκεν ὁ τῶν ἀγώνων καιρὸς, τὸ τῆς νηστείας στάδιον προθύμως ἅπαντες ἀπαρξώμεθα, ταύτης τὰς ἀρετὰς Κυρίῳ, ὡς δῶρα, φέροντες.

Βρῶ-

Fer. II. Hebd. I. Jejun.

Βρῶσιν Α᾽δὰμ ἔφαγε, καὶ Παραδείσου αὐτὸν ἡ ἀκρασία ἔξωσεν, ἡμᾶς δὲ, Κύριε, ἡ νηστεία λαβοῦσα, ἀξίους μετανοίας δείξει, φιλάνθρωπε.

Eſcam guſtavit Adam, expulitque eum è Paradiſo intemperantia, nos autem, Domine clemens, jejunium complectens dignos pœnitentiâ efficiet.

Α῎ρμα πυρὸς ἔλαβεν Η᾽λίαν τὸν θαυμαστὸν, νηστεία ὁπλισάμενον, Μωσῆν ἀνέδειξε θεατὴν τῶν ἀῤῥήτων, καὶ ἡμεῖς ταύτην ἑλόντες, ὀψόμεθα τὸν Χριστόν.

Currus igneus admirandũ evexit Heliam, armatum jejunio, Moyſeſque arcanorum ſpectator evaſit; noſque illud amplexi Chriſtum intuebimur.

Τῶν ἀρετῶν ἔχοντες τὸ κράτος, ὦ ἀδελφοὶ, παθῶν ἐγκρατευσώμεθα, ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ, ἀπὸ φθόνου, καὶ μίσους, ἀπὸ παντὸς ἐναντίου, αὕτη νηστεία δεκτή.

Virtutum principi innixi, ò fratres, animi cupiditatibus imperemus, ab iræ furore, ab invidiâ, atque odio, à malis omnibus abſtinentes, hoc ſiquidem acceptabile jejunium.

Ρεῖθρον ἡμῖν, Κύριε, τῆς κατανύξεως πηγάζειν, καταξίωσον, πάντα τὰ πταίσματα τῆς ψυχῆς ἀποπλῦνον, ἵνα ἐν τῇ ἀναστάσει ὀφθῶμεν σοι καθαροί.

Dignare, Domine, compunctionis fluentum nobis effundere, ad abluenda omnia animæ piacula, ut mundi tibi in reſurrectione appareamus.

Τριαδικόν.) Μονὰς ἁπλῆ, τρίφωτε, ἀρχικωτάτη ἑνὰς, πανσθενεστάτη, πάνζωε, Θεὲ, καὶ Κύριε, Πατὴρ ὁ παντοκράτωρ, ὁ Υἱὸς, καὶ τὸ Πνεῦμα σῶζε τοὺς σέβοντάς σε.

Triad.) Unitas ſimplex, trifariam lucens, ſuprema unitas, omni virtute, vitâque prædita, Deus, & Dominus, Pater omnipotens, Filius, & Spiritus, ſalva adorantes te.

Θεοτοκίον.) Τὸ τοῦ Θεοῦ ἅγιον ὄρος ὑμνήσωμεν, Μαρίαν τὴν

Theot.) Sanctum Dei montem celebremus impollutam

Ma-

Fer. II. Hebd. I. Jejun.

Mariam, è quâ juſtitiæ Sol jacentibus in tenebris effulſit, Chriſtus vita univerſorum.

ἀμίαντον, ἐξ ἧς ἀνέτειλεν ὁ τῆς δικαιοσύνης Ἥλιος τοῖς ἐν σκότει, Χριστὸς ἡ πάντων ζωή.

Ode VIII.

Qui in fornace ignis.

Voluptatibus incenſum, animæque acumen obtuſum habentem, igne timoris tui inſtaurans me, Chriſte, ſalutis radiis illumina, quò te in omnia ſæcula glorificem.

ΩΔΗ η´.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Πυρποληθέντα ἡδοναῖς, καὶ ψυχῆς τὸ ὀπτικὸν ἀμαυρωθέντα, τῷ πυρὶ τοῦ σοῦ φόβου ἀνακαινίσας, Χριστὲ, φωτί με σωτηρίας αὔγασον, ἵνα σὲ δοξάζω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Cupiditatum ſatietatem averſata, bonorum dapibus epulare, & jejunii potiùs deliciis oblectare, amaras effugiens voluptates, miſera anima mea, ac vive in æternum.

Κόρον μισήσασα παθῶν, ἑστιάθητι καλῶν τῇ καρυκίᾳ, καὶ ἡδιώθητι μᾶλλον τῇ ἐκ νηστείας τρυφῇ, πικρείας ἡδονῶν ἐκκλίνουσα, ταπεινὴ ψυχή μου, καὶ ζῆθι εἰς αἰῶνας.

Ob animæ cæcitatem, obortaſque mihi è cupiditatum ebrietate tenebras, ad te ſolum Deum reſpicere minimè valeo, quare miſerere mei, illumina, & pœnitentiæ fores adaperi.

Πεπωρωμένος τὴν ψυχὴν; καὶ τῇ μέθῃ τῶν παθῶν ἐσκοτισμένος, οὐδαμῶς ἀτενίζω πρὸς σὲ τὸν μόνον Θεὸν, διό με οἴκτειρον, καὶ φώτισον, καὶ τῆς μετανοίας ὑπάνοιξόν μοι πύλας.

Theot.) Quæ terrenam, & corruptibilem naturam noſtram, interceſſione tuâ, ò pura, cœleſtem reddidiſti, effice, ut ſupplicationes, & preces noſtræ ad tuum, omniumque Deum, & Regem dirigantur.

Θεοτοκίον.) Ἡ οὐρανώσασα ἡμῶν τὴν γεώδη, καὶ φθαρτὴν, ἁγνὴ, οὐσίαν, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ κατευθυνθῆναι ἡμῶν ἐντεύξεις, καὶ δεήσεις, ποίησον, πρὸς τὸν σὸν, καὶ πάντων Θεὸν, καὶ Βασιλέα.

ΕΙΡ-

Fer. II. Hebd. I. Jejun.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος.

Τὸν πάλαι δροσίσαντα.

Φαιδρῶς εἰσδεξώμεθα τῆς νηστείας τὴν εἴσοδον, Πιστοὶ, καὶ μὴ σκυθρωπάσωμεν, ἀλλὰ νιψώμεν τὰ πρόσωπα ἡμῶν ἀπαθείας τῷ ὕδατι, εὐλογοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐλαίῳ ἀλείψαντες ἀπαθείας ψυχῆς τὴν κεφαλὴν, μὴ βαττολογήσωμεν, τῷ Πατρὶ ἡμῶν τῷ ἐν τοῖς οὐρανοῖς προσευχὰς ἀναπέμποντες, εὐλογοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νηστεύσας ὁ Κύριος τεσσαράκοντα μέσον ἡμερῶν, τὰς νῦν ἀφιέρωσε, καὶ ἡγίασεν ἡμέρας, ἀδελφοὶ, ἐν αἷς φθάσαντες κράζωμεν, Εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.) Ἀΐδιον, ἄναρχον τὸν Πατέρα ὑμνήσωμεν, Πιστοὶ, Υἱὸν δὲ συνάναρχον, καὶ Πνεῦμα συνεκλάμψαν ἐκ Πατρὸς, ὁμοούσια πρόσωπα, μιᾶς ὄντα τῆς παντοδυνάμου ἀρχῆς, καὶ ἐξουσίας.

Θεοτοκίον.) Μαρία θεόκλητε, ἱλαστήριον ὄντως τῶν Πιστῶν, ἐκ σοῦ γὰρ ἡ ἄφεσις παροχεύεται

HIRMUS *alius*.

Qui rore olim perfudit.

Læto animo jejunii initium amplectamur, Fideles, neque tetricam, ſed aquâ imperturbationis lotam faciem præſeferamus, benedicentes, & ſuperexaltantes Chriſtum in ſæcula.

Oleo imperturbationis perunсto animæ capite, à multiloquio caveamus, preces ad Patrem noſtrum, qui in cœlis eſt, effundentes, benedicentes, & ſuperexaltantes ipſum in omnia ſæcula.

Jejunans Dominus per quadraginta dierum intervallū, præſentes ſacravit, ſanctificavitque dies, ò fratres, ad quas jam perlati, clamemus, Benedicite, & ſuperexaltate Chriſtum in ſæcula.

Triad.) Immortalem, carentem principio Patrem celebremus, Fideles, Filiumque coæternum, & Spiritum, qui è Patre effulſit, conſubſtantiales perſonas, unicâ verè omnipotenti poteſtate, & authoritate prædita.

Theot.) Maria à Deo vocata, vera Fidelium propitiatio, ex te ſiquidem copio-

Fer. II. Hebd.I. Jejun.

ſa in omnes delabitur remiſſio, Filium tuum, atque Dominum iis, qui te laudant, propitium reddere minimè ceſſes.

τοῖς πᾶσι δαψιλῶς, τὸν Υἱόν σου, καὶ Κύριον μὴ ἐλλίπῃς εὐμενιζομένη ὑπὲρ τῶν σὲ ὑμνούντων.

Ode IX.

Ex Deo Deum Verbum.

Dies jejunii, efficiatur tibi, ò anima, abſtinentia à peccato, & erga Deum propenſio, atque familiaritas, quò à nequitiæ barathris declines, ſolaſque vias, quæ ad requiem illam beatam deducunt, concupiſcas.

Et mente in præceps delapſus, & corpore piaculis obſtrictus, doleo, & ingemiſco, ac clamo, Salva me, ſolus clemens, neque damnationem promeritum in geennæ illius ignem detrudas.

Splendidâ jejunii tunicâ induti, tenebricoſam, & gravem crapulæ veſtem abiiciamus, diviniſque virtutibus niteſcentes, rutilantem Salvatoris paſſionem fide conſpiciemus.

Theot.) Fractam miſeram animam meam praviſſimorum Dæmonum undique aggreſſionibus, ſana, Domina

ΩΔΗ Θʹ.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ἡ τῆς νηστείας ἡμέρα, ἀποχὴ ἁμαρτίας γενέσθω σοι, ψυχή, καὶ πρὸς Θεὸν νεῦσις ὁμοῦ, καὶ οἰκείωσις, ὅπως φύγῃς κακίας τὰ βάραθρα, καὶ μόνας τὰς ὁδοὺς, τὰς φερούσας ποθήσῃς πρὸς τὴν ἐκεῖ κατάπαυσιν.

Καὶ λογισμοῖς ὀλισθήσας, καὶ σαρκὶ πλημμελήσας, ὀδύρομαι, καὶ στένω, καὶ βοῶ, Σῶσόν με, Κύριε, σῶσόν με, ἀνεξίκακε μόνε, καὶ μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ τῆς γεέννης ἐκείνης, τὸν καταδίκης ἄξιον.

Τὸν φωτεινὸν τῆς νηστείας ἐνδυθέντες χιτῶνα, κραιπάλης σκοτεινὸν, καὶ δυσαχθὲς ἀποδυσώμεθα ἔνδυμα, καὶ φαιδροὶ γεγονότες ταῖς θείαις ἀρεταῖς, τὰ φωταυγῆ τοῦ Σωτῆρος ἐν πίστει ὀψόμεθα παθήματα.

Θεοτοκίον.) Ἐξασθενήσασαν πάσαις προσβολαῖς τῶν κακίστων Δαιμόνων τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν, ἴασαι, ἄχραντε δέσποι-

να,

να, ἰαστὸν τετοκυῖα, Χριστόν, τὴν ἀπολύτρωσιν ἡμῶν, τῶν εἰδότων σε κόρην, παρθένον ἀδιάφθορον.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος.

Τὴν ὑπερφυῶς σαρκί.

Νῦν ἐπέστη ὁ καιρὸς τῶν ἁγίων νηστειῶν, ἐναρξώμεθα τούτων ἐν καλαῖς ἀναστροφαῖς, εἰς κρίσεις γὰρ, καὶ μάχας, μὴ νηστεύετε, φησίν.

Ἐν τῷ ὄρει τῷ Χωρὴβ, τῇ νηστείᾳ καθαρθεὶς εἶδε Θεὸν Ἠλίας, καθαρθῶμεν καὶ ἡμεῖς νηστείᾳ τὴν καρδίαν, καὶ ὀψόμεθα Χριστόν.

Ὑπεισέλθωμεν θερμῶς ἀδελφοὶ εἰς ἀγῶνας πνευματικοὺς τελοῦντες τῆς νηστείας δίαυλον, ἵνα στεφανωθῶμεν ἀναστάντος τοῦ Χριστοῦ.

Ἡμέρα μία, φησὶ, βίος ὅλος γηγενῶν, τοῖς κάμνουσιν ἐκ πόθου τεσσαράκοντα εἰσιν ἡμέραι τῆς νηστείας, ἃς τελέσωμεν φαιδρῶς.

Τριαδικόν.) Μίαν φύσιν προσκυνῶ, τρία πρόσωπα ὑμνῶ, ἕνα Θεὸν τῶν ὅλων, τὸν Πατέρα, καὶ Υἱὸν, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἀΐδιον ἀρχήν.

Θεοτοκίον.) Ἡ ἁγνὴ παιδοποιεῖς, ἡ παρθένος γαλουχεῖς,

immaculata, quæ medicum genuiſti Chriſtum, redemptionem noſtram, qui te puerperam, incorruptam virginem agnoſcimus.

HIRMUS *alius*.

Quæ carne ſupra naturam.

Adfuit nunc tempus ſanctorum jejuniorum, hoc ſanctis vitæ inſtitutis inchoemus, ait ſiquidem, Ad judicia, & pugnas ne jejunetis.

In monte Choreb purificatus jejunio Helias Deum conſpexit, jejunio nos quoque cor expiemus, Chriſtumque intuebimur.

Alacriter ad certamina ingrediamur, fratres, ſpiritaliter jejunii diaulum peragentes, ut Chriſto reſurgente coronemur.

Integra mortalium vita, una, inquit, eſt dies, at ſtudioſè adlaborantibus quadraginta ſtatuti ſunt jejunii dies, quas lætè perficiemus.

Triad.) Unam naturam adoro, tres laudo perſonas, Deum univerſorum, Patrem, & Filium, & ſanctum Spiritum, æternum principatum.

Theot.) Pura paris, virgo lactas, quo pacto ſimul duo

Fer. II. Hebd. I. Jejun.

Fer. II. Hebd.I. Jejun.

hæc? pariens virgo manes. Author eſt Deus, noli à me modum expoſcere.

πῶς ἐν σαυτῷ τὰ δύο; Παρθενεύεις τίκτουσα. Θεός ἐστιν ὁ δράσας, μὴ ἐκζήτει μοι τὸ πῶς.

FERIA III. HEBDOMADÆ I. JEJUNIORUM.

ΤΗ Γ ΤΗΣ Α ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

CATHISMA, *ton.* 2.
Ad mod. Superbenedicta.

Superbenedicta ſanctiſſimi jejunii gratia; Moyſes ſiquidem per ipſum glorificatus eſt, ſcriptamque legem in tabulis ſuſcepit, pueri igne fortiores apparuerunt; eo itaque ardentes carnis affectiones extinguamus, ad Chriſtum Salvatorem clamantes, Converſionem nobis omnibus elargire, & libera è geennâ.

Κάθισμα, Ἦχος β΄.
Πρὸς, Ὑπερευλογημένη.

Ὑπερευλογημένη ἡ χάρις τῆς πανσέπτου νηστείας, Μωϋσῆς γὰρ δι' αὐτῆς ἐδοξάθη, καὶ νόμον τὸν ἐν γράμματι, ἐν πλαξὶν ὑπεδέξατο, τοῦ πυρὸς δυνατώτεροι παῖδες νέοι ἀνεδείχθησαν. ἐν αὐτῇ οὖν κατασβέσωμεν τὰ σαρκὸς πάθη φλογίζοντα, Χριστῷ τῷ Σωτῆρι βοῶντες, Ἐπιστροφὴν ἡμῖν πᾶσι δώρησαι, καὶ ῥῦσαι τῆς γεέννης.

Aliud, ton. obl. 1.
Ad mod. Domine, poculum.

Domine, ſalutaris abſtinentię alteram jam diem peragentes, clamamus ad te, Compunge corda noſtra ſervorum tuorum, preceſque noſtras cum timore fuſas ſuſcipe, præbens nobis inof-

Ἄλλο, ἦχος πλάγιος α΄.
Πρὸς, Κύριε, τὸ ποτήριον.

Κύριε, τὴν σωτήριον ἐγκράτειαν δισημερεύοντες, βοῶμέν σοι, Κατάνυξον ἡμῶν τὰς καρδίας τῶν δούλων σου, καὶ πρόσδεξαι τὰς ἐν φόβῳ εὐχὰς ἡμῶν, παρέχων ἡμῖν εὔδρομον τὸ τῆς νηστείας στάδιον, ἱλασμὸν, καὶ τὸ μέ-

μέγα ἔλεος.

ſenſum jejunii ſtadium, propitiationem, magnamque miſericordiam.

Fer. III. Hebd. I. Jejun.

Στιχηρὰ, ἦχος β΄.

Πρὸς, Πάντας ὑπερβάλλων.

Πᾶσαν ἁμαρτίαν διεπραξάμην, πάντας ὑπερέβην τῇ ἀσωτίᾳ. ἐὰν θελήσω μετανοῆσαι, οὐκ ἔχω δακρύων ὀχετοὺς, ἐὰν ῥαθύμως καὶ νῦν βιώσω, κολάσει ὑπόδικός εἰμι. ἀλλὰ δός μοι διόρθωσιν, μόνε ἀγαθὲ ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με.

Sᴛɪᴄʜɪʀᴀ, *ton.* 2.

Ad mod. Omnes exſuperans.

Peccatum omne commiſi, luxuriâ univerſos ſupergreſſus ſum; ſi pœnitendi conſilium cœpero, lacrymarum rivi minimè ſuppetunt, ſi ſocordiæ adhuc indulſero, ſupplicium me manet; at, ſolus bonus Deus, ad frugem me revoca, & miſerere mei.

Ὅμοιον.

Ὄμβρους μοι παράσχου, Χριστὲ, δακρύων, ἐν τῇ τῆς νηστείας τερπνῇ ἡμέρᾳ, ὅπως πενθήσω, καὶ ἀποπλύνω τὸν ῥύπον τὸν ἐκ τῶν ἡδονῶν, καὶ ἐποφθῶ σοι κεκαθαρμένος, ἡνίκα κριτὴς ἐξ οὐρανοῦ μέλλῃς ἔρχεσθαι, Κύριε, κρῖναι τοὺς βροτοὺς, ὡς κριτὴς, καὶ δίκαιος μόνος.

Simile.

Præbe mihi, Chriſte; imbres lacrymarum jucundo jejunii tempore, ut plorem, abluamque prognatas è voluptatibus ſordes, & purus tibi adſtem, cùm judex è cęlo, Domine, venturus es ad homines judicandos, utpote judex, & juſtus ſolus.

Ἄλλο, ἦχος πλάγιος α΄.

Πρὸς, Ὅσιε Πάτερ.

Δεῦτε προθύμως, τὸ στερεὸν ὅπλον τῆς νηστείας ἔχοντες, ὡς θυρεὸν, πᾶσαν μεθοδίαν πλάνης τοῦ ἐχθροῦ ἀποστρέψωμεν Πιστοὶ, μὴ θελχθῶμεν ταῖς ἡδοναῖς τῶν παθῶν, μὴ τὸ πῦρ τῶν πειρασμῶν δειλιάσωμεν, δι' ὧν Χριστὸς ὁ φιλάνθρωπος βρα-

Aliud, ton. obl. 1.

Ad mod. Sancte Pater.

Adeſte prompto animo; firmam jejunii armaturam, ſcuti inſtar, habentes, fraudulenti inimici machinamentum omne evertamus, Fideles, neque voluptatibus ſenſuum titillemur, nec tentationum ignem refugiamus, per

Fer. III. Hebd. I. Jejun.

per quas Chriſtus clemens coronabit nos præmiis patientiæ, unde cum fiduciâ orantes procidimus, clamanteſque, pacem, & magnam animabus noſtris miſericordiam expoſcimus.

θείοις τῆς ὑπομονῆς στεφανώσει ἡμᾶς, ὅθεν παῤῥησίᾳ προσευχόμενοι, προσπίπτομεν κραυγάζοντες, αἰτούμενοι εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Mane, ton. 3.

Exordiamur, populi, inculpatum jejunium, quod animarum ſalus eſt, ſerviamus Domino in timore, bonorum operum oleo capita ungamus, & puritatis latice facies lavemus; ne multùm loquamur orantes, ſed, quemadmodum edocti ſumus, ita clamemus, Pater noſter, qui es in cœlis, dimitte nobis delicta noſtra, utpote clemens.

Πρωΐ, ἦχος γ'.

Ἀρξώμεθα, λαοί, τῆς ἀμώμου νηστείας, ἥτις ἐστὶ τῶν ψυχῶν σωτηρία, δουλεύσωμεν τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ, ἐλαίῳ εὐποιΐας τὰς κεφαλὰς ἀλείψωμεν, καὶ ὕδατι ἁγνείας, τὰ πρόσωπα νιψώμεθα, μὴ βαττολογήσωμεν ἐν ταῖς προσευχαῖς, ἀλλ', ὡς ἐδιδάχθημεν, οὕτω βοήσωμεν, Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἄφες ἡμῖν τὰ παραπτώματα ἡμῶν, ὡς φιλάνθρωπος.

Veſpere, ton. obl. 2.

Jejunium non abſtinentes ſolùm à cibis, ſed materialem omnem affectionem propulſantes peragamus, ut carnis noſtræ tyrannide in ſervitutem redactâ digni efficiamur, manducare Agnum, pro mundo voluntariè immolatum, Filium Dei, & ſpiritaliter Salvatoris è mortuis reſurrectionem celebremus, in ſublime virtutum

Ἑσπέρας, ἦχος πλάγιος β'.

Νηστείαν, οὐκ ἀποχὴν βρωμάτων μόνον τελέσωμεν, ἀλλὰ παντὸς ὑλικοῦ πάθους ἀλλοτριώσιν, ἵνα τὴν καθ' ἡμῶν τυραννοῦσαν σάρκα δουλώσαντες, ἄξιοι γενώμεθα τῆς τοῦ Ἀμνοῦ μεταλήψεως, τοῦ ὑπὲρ τοῦ κόσμου σφαγέντος ἑκουσίως, Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ πνευματικῶς ἑορτάσωμεν τὴν ἐκ νεκρῶν τοῦ Σωτῆρος ἀνάστασιν, εἰς ὕψος ἀρθέντες ἀρετῶν, ἐν φαιδρότητι, καὶ τῇ τρυφῇ τῶν ἀρί-

στων

ςων ἔργων τῶν εὐφραίνοντες τὸν φιλάνθρωπον.

evecti, & optimorum operum ſplendore, & deliciis gaudium clementi Deo procreantes.

Fer. III: Hebd. I. Jejun.

ΤΡΙΩΔΙΟΝ Ἦχος β΄.

ΩΔΗ β΄.

Ἴδετε, Ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι ἐν θαλάσσῃ.

Νῆψον, γρηγόρησον, ςέναξον, δάκρυσον, διὰ νηςείας ὅλον τῆς ἁμαρτίας τὸν φόρτον, ψυχὴ, ἀπόῤῥιψον, τῇ μετανοίᾳ ἀπόφυγε τὸ πῦρ, καὶ διὰ πένθους, τῶν παθῶν τὸν πενθήρη χιτῶνα διαῤῥῆξον, τὴν ςολὴν τὴν θείαν λαμβάνουσα.

Ὄρει προσέλθωμεν ἀρίςων πράξεων διὰ νηςείας πάντες, τὰς χαμεζήλους λιπόντες τῶν ἡδονῶν προσβολὰς, καὶ εἰς γνόφον εἰσδυώτες σεπτῶν θεωριῶν, μόνον ὀψώμεθα Χριςοῦ τὸ ἐράσμιον κάλλος, θεώμενοι μυςικῶς θείαις ἀναβάσεσιν.

Ὤιμοι, τί γένωμαι, τί διαπράξομαι, τὴν ἁμαρτίαν πράττων, καὶ τὸν Δεσπότην οὐ φρίττων, ὁ ἀσυνείδητος, διὰ τοῦτο πρὸ δίκης, κατάδικός εἰμι, δικαιόκριτα ἀγαθὲ, ἐπιςρέψας με σῶσον, τὸν ὑπὲρ πάντας

TRIODIVM *Ton.* 2.

ODE II.

Videte, Videte, quoniam ego ſum, qui in mari.

Sobria eſto, vigila, ingemiſce, illacrymare, ò anima, per jejunium proiice onus omne peccati, promptâ pœnitentiâ ignem effuge, atque per fletum, cupiditatum lugubrem tunicam diſcerpe, divinam induens ſtolam.

Accedamus omnes per jejunium ad montem probatiſſimorum operum, poſthabitis terrenarum voluptatum titillationibus, ingreſſique ſanctorum myſteriorum umbras, ſolam Chriſti amabilem pulchritudinem contemplemur, divinis aſcenſionibus in divinam naturam myſticè transformati.

Hei mihi! Quid evadam, quid agam, peccati reus, Dominumq; minimè timens, & conſcientiâ carens? quare ante judicium judicatus ſum; ò bone judex juſte, convertens me, qui te ſuper omnes

mor-

Digitized by Google

Fer. III. Hebd. I. Jejun.

mortales exacerbavi, ſalvum effice.

Theot.) Terra, quæ minimè culta altorem univerſi germinaſti, aperientem manum, & divinâ virtute animal omne ſuâ implentem benedictione, vivifico pane confirma corda noſtra, ex moleſtâ criminum noſtrorum ſatietate langueſcentia.

HIRMUS *alius, ton. obl.* 1.
Videte, Videte, quoniam ego ſum Deus, qui carnem.

Adeſte, conveniamus, ex animæ ærario preces Domino afferentes, clamanteſque, Pater, qui in cœlis es, remitte, & dimitte debita noſtra, utpote ſolus miſericors.

Animæ noſtræ hilaritatem in jejunio præſeferentes, ne contriſtemur ob jucundorum dierum immutationem, ex quâ pietatis preclara opera nobis illuceſcunt.

Quis ignem extinxit, quis ora ferarum obturat? Jejunium, quod pueros è fornace, & Prophetam Danielem è leonum rictu liberavit; illud nos quoque, fratres, amplectamur.

Triad.) Carens principio,

βροτοὺς σὲ παραπικράναντα.

Θεοτοκίον.) Ἡ ἀγεώργητος γῆ, ἡ βλαστήσασα τὸν τοῦ παντὸς τροφέα, τὸν ὑπανοίγοντα χεῖρα, καὶ εὐδοκίᾳ τῇ αὐτοῦ ἐμπιμπλῶντα πᾶν ζῶον ἰσχύϊ θεϊκῇ, στήριξον ἄρτῳ ζωτικῷ παρειμένας καρδίας τῷ κόρῳ τῶν δυσχερῶν ἡμῶν παραπτώσεων.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος, ἦχος πλάγιος ά.
Ἴδετε, Ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι Θεὸς ὁ σάρκα.

Δεῦτε, συνέλθωμεν, ἐν τῷ ταμείῳ τῆς ψυχῆς Κυρίῳ τὰς εὐχὰς ἀποδιδόντες, καὶ βοῶντες, Πάτερ ὁ ἐν οὐρανοῖς, τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν ἄνες, καὶ ἄφες, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Τὸ τῆς ψυχῆς ἡμῶν ἐν τῇ νηστείᾳ ἱλαρὸν δεικνυῦντες, μὴ συγνάσωμεν, τὴν τῶν πεποθημένων ἡμερῶν ἐξαλλαγὴν, ὡς ἐκλάμπουσαν ἡμῖν τῆς εὐσεβείας τὰ κατορθώματα.

Τίς πῦρ ἀπέσβεσε, τίς φράττει στόματα θηρῶν; νηστεία, ἡ τοὺς παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσαμένη, καὶ Προφήτην Δανιὴλ ἐκ λεόντων τῆς βορρᾶς, ἣν ἀσπασώμεθα καὶ ἡμεῖς ἀδελφοί.

Τριαδικόν.) Ἄναρχε, ἀκτι-

κτιστε, ἡ τρισυπόστατος μονὰς, κυρία βασιλεία τῶν αἰώνων, σὲ δοξάζει τὸν Πατέρα, καὶ Υἱὸν, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα πληθὺς Ἀγγέλων, καὶ πᾶσα φύσις βροτῶν.

Θεοτοκίον.) Σὲ τὸ πανάρετον κλέος τοῦ γένους ἡμῶν ὑμνοῦμεν, διὰ σοῦ γὰρ ἐθεώθημεν, Παρθένε, καὶ γὰρ ἔτεκες ἡμῖν τὸν Σωτῆρα, καὶ Θεὸν, Χριστὸν, τὸν λύσαντα τῆς κατάρας ἡμᾶς.

ΩΔΗ ή.

Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῇ.

Ὕπνον ἀπόθου, ψυχὴ, τῆς δεινῆς ῥαθυμίας, καὶ προθύμως γρηγόρει πρὸς τὰς θείας ἐντολὰς, ἐγγίζει ὁ Νυμφίος, λαμπαδηφόρος σπεῦσον αὐτῷ προσυπαντῆσαι.

Τραυματισθέντα δεινῶς ἡδονῶν τῇ ῥομφαίᾳ, τῇ μοτώσει, οἰκτίρμων, τῆς εὐσπλάγχνου σου ῥοπῆς ἰάτρευσόν με, Λόγε, ὅπως σε εὐχαρίστως δοξάζω εἰς αἰῶνας.

Ἀπὸ παθῶν βλαβερῶν, ἀπὸ φθόνου, καὶ μίσους, ἀπὸ πάσης κακίας ἐγκρατεύθητι, ψυχὴ, σιτίοις τρεφομένη τοῖς τῆς τρυφῆς τῆς ἄνω ἀΰλως προξενοῦσι.

increata, in tribus ſubſiſtens unitas, ſæculorum dominatrix poteſtas, te Patrem, & Filium, ſanctumque Spiritum turba Angelorum, & univerſa hominum natura laudibus concelebrant. Fer. III. Hebd. I. Ieiun.

Theot.) Laudamus te, generis noſtri decus excellens, per te ſiquidem Deo ſimiles effecti ſumus, etenim peperiſti nobis Salvatorem, & Deũ, Chriſtum, qui nos è maledictione exoluit.

ODE VIII.

Qui in rubo Moyſi.

Diſcute, anima, gravis ſocordiæ ſomnum, & ad divina promptè evigila mandata, Sponſus accedit, lampadem gerens ei obviàm feſtina procede.

Voluptatum gladio miſerè ſauciatum, benignæ voluntatis tuæ linteo ſana me, clemens Verbum, ut te cum gratiarum actione laudem in ſæcula.

Abſtine, anima, à nocuis affectionibus, ab invidiâ, & odio, ab omni nequitiâ, cibis, qui ſupernas, experteſque materiæ delicias ſuppeditant, refecta.

O *Theot.*)

Fer. III. Hebd. I. Jejun.

Theot.) Dei genitrix pura, animæ meæ vulnera, & vitioſas cordis affectiones, mentiſque obliquitates cura, utpote ſola peccatorum auxiliatrix, muruſque eorum, qui oppugnantur.

Θεοτοκίον.) Θεογεννῆτορ ἁγνὴ, τῆς ψυχῆς μου τὰ ἕλκη, καὶ καρδίας τὰ πάθη, καὶ νοὸς τὰς ἐκτροπὰς θεράπευσον, ὡς μόνη ἁμαρτωλῶν βοηθὸς, καὶ πορθουμένων τεῖχος.

HIRMUS *alius*,

Factorem creaturæ.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος.

Τὸν Ποιητὴν τῆς κτίσεως.

Abſtinentiâ, velut alis, animas ad cœlos univerſi evehentes, Domino placitas ſupplicationes afferamus.

Ἐν ἐγκρατείᾳ ἅπαντες τὰς ψυχὰς πτερώσαντες ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὐχὰς εὐπροσδέκτους προσάξωμεν Κυρίῳ.

Spiritum compunctionis capientes, illacrymemur ad animarum Redemptorem, Chriſtum celebrantes in ſæcula.

Πνεῦμα τῆς κατανύξεως λαβόντες, δακρύσωμεν πρὸς λύτρον ψυχῶν, ἀνυμνολογοῦντες Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Delicias Divitis aſpernati, adeſte, cum Lazaro jejunemus, ut Abrahæ ſinus nos foveat.

Τρυφὴν Πλουσίου πτύσαντες, δεῦτε, τῷ Λαζάρῳ συννηστεύσωμεν, ἵνα ἡμᾶς θάλψῃ τοῦ Ἀβραὰμ ὁ κόλπος.

Triad.) Trias conſubſtantialis, & unitas increata, & univerſorum Deus, te in omnia ſæcula ſuperexaltamus.

Τριαδικόν.) Τριὰς ἡ ὁμοούσιος, καὶ μονὰς ἡ ἄκτιστος, καὶ πάντων Θεὸς, σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Theot.) Laudantibus te, immaculatiſſima, deprecatrix adeſto, quò ab omnigenis tentationibus, atque periculis eruantur.

Θεοτοκίον.) Ἱκετείαν ποίησον ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε, πανάχραντε, ῥυσθῆναι παντοίων πειρασμῶν, καὶ κινδύνων.

ODE IX.

Quiſnam terrigenarum.

ΩΔΗ θ'.

Τῶν γηγενῶν τίς.

Quiſnam terrigenarum

Τῶν γηγενῶν τίς οὕτως ὀλι-

θή-

Fer. III. Hebd. I. Jejun.

θήσας, Θεὸν παρώργησε ποτέ; τίς ταῖς ὁρμαῖς τῆς κακίας ἐξηκολούθησε, καὶ καταγώγιον ὤφθη τῆς ἁμαρτίας, ὥσπερ ἐγὼ ὁ τάλας; ἀλλ᾽ ὁ Θεὸς, ὁ θελητὴς τοῦ ἐλέους, σύ με οἴκτειρον.

tam fœdè collapſus, Deum ad iram unquam provocavit, quiſnam nequitiæ veſtigiis inſtitit, ac peccati domicilium apparuit, quemadmodum ego miſer? verumtamen Deus miſericordiam volens, tu in me miſericors eſto.

Θεοειδῶν Ἀγγέλων αἱ Δυνάμεις τὸν εὐδιάλλακτον Θεὸν ἐκδυσωπήσατε, σῶσαι ψυχὴν, εἰς πέλαγος βιωτικῶν τε ἡδονῶν, καὶ τρικυμίαις παθῶν χειμαζομένην, καὶ προσβολαῖς τῶν ἐναντίων πνευμάτων κινδυνεύουσαν.

Deiformium Angelorum Virtutes Deum facilè placabilem deprecemini, ut animam in vitæ hujus voluptatum pelago, & cupiditatum procellis agitatam, adverſiſque flatibus irruentibus periclitantem, incolumem præſtet.

Δεῦρο ψυχὴ, πτεροῖς κουφιζομένη διὰ νηστείας ἀρετῆς, τῆς χαμεζήλου κακίας ὑπεξανάστηθι, καὶ θεωρίαις ἐνηδύνου ταῖς φανωτάταις, τρυφὴν τὴν προξενούσαις τῆς ἀρετῆς, θεοειδὴς γενομένη διὰ πίστεως.

Adeſdum anima, virtutum alis per jejunium elata, à terrenâ pravitate exurge, & lucidiſſimis contemplationibus oblectare, unde virtutum deliciæ ſuppeditantur, deiformis per fidem effecta.

Θεοτοκίον.) Τίς ἀκουστὰς ποιήσει τὰς αἰνέσεις σου τῆς τεκούσης ὑπὲρ νοῦν τὸν αἰνετὸν καὶ Δεσπότην, ἁγνὴ, καὶ Κύριον, ὃν ὑπεραινοῦσιν Ἀγγέλων ταξιαρχίαι; αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει ὑπὲρ λαοῦ ἡμαρτηκότος, Παρθένε ἀπειρόγαμε.

Theot.) Quiſnam auditas faciet laudes tuas, ò pura, quæ laudabilem Dominatorem, & Dominum, ſupra mentis captum, peperiſti, ab Angelorum ordinibus maximè collaudatum? ipſum igitur deprecare pro populo peccatore, viri expers Virgo.

Fer. III. Hebd. I. Jejun.

HIRMUS *alius*,
Heſaia exulta.

Tempus acceptabile, dies ſalutaris, virtutum dona offeramus Deo, in quo abjectis tenebrarum operibus, ſuperinduamur, fratres, arma lucis, ſicuti Paulus exclamat.

Venite, quemadmodum Dominus jejunio adverſarium profligavit, eo & nos ipſius tela, & inſidias frangamus, dicentes ſinguli, Retro me apage Satan, dum nos ad ſcelus ſollicitabit.

Jejunio nos pariter ad orationum montem accedentes, corde puro Deum contemplemur, mandatorum tabulas intus excipientes, quemadmodum Moyſes, gloriâ ex charitatis ejus aſpectu coruſcantes.

Triad.) Conſubſtantialitate celebro te, principio carens Trias, veneranda, vitæ origo, indiviſa unitas, Pater ingenitus, genitumque Verbum, & Filius, Spiritus ſanctus, ſerva nos, à quibus collaudaris.

Theot.) Partus tuus, Dei genitrix, intelligentiam ex-

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος.
Ἡσαΐα χόρευε.

Ὁ καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἡ ἡμέρα τῆς σωτηριῶν, προσάξωμεν τῷ Θεῷ δῶρα ἀρετῆς, ἐν ᾧ ἀποθέμενοι τὰ τοῦ σκότους ἔργα, ἀδελφοὶ, ἐπενδυσώμεθα ἔργα φωτὸς, καθὼς Παῦλος βοᾷ.

Δεῦτε, ὡς ὁ Κύριος ἐν νηστείᾳ εἷλε τὸν ἐχθρὸν, ἐν τούτῳ καὶ ἡμεῖς θραύσωμεν αὐτοῦ τὰ βέλη, καὶ ἐνέδρα, Ὀπίσω μου, ὕπαγε Σατὰν, ἕκαστος λέγοντες, ἐν τῷ μέλλειν ἐκπειράζειν ἡμᾶς.

Νηστείᾳ προσβάλλοντες τῷ τῶν εὐχῶν ὄρει, καὶ ἡμεῖς καρδίᾳ καθαρᾷ ἴδωμεν Θεὸν, τὰς πλάκας δεχόμενοι τῶν ἐντολῶν ἔνδον, ὡς Μωσῆς, δόξῃ ἀστράπτοντες τῷ προσώπῳ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ.

Τριαδικόν.) Ὁμοουσιότητι ἀνυμνῶ σε, ἄναρχε Τριὰς, σεπτὴ, ζωαρχικὴ, ἄτμητε μονὰς, Πατὴρ ὁ ἀγέννητος, καὶ γεννητὲ Λόγε, καὶ Υἱὲ, Πνεῦμα ἅγιον, ἡμᾶς σῶσον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.) Ὑπὲρ νοῦν ὁ τόκος σου, Θεομῆτορ, ἄνευ γὰρ ἀνδρὸς

δρὸς ἡ σύλληψις ἐν σοὶ, καὶ παρθενικῶς ἡ κύησις γέγονε, καὶ ὁ Θεός ἐςιν ὁ τεχθεὶς, ὃν μεγαλύνοντες, σὲ, Παρθένε, μακαρίζομεν.

ſuperat, abſque viro ſcilicet concepiſti, & ſervatâ virginitate, in utero geſtaſti; ſcilicet Deus eſt, quem genuiſti, quem magnificantes, beatam te, Virgo, prædicamus.

Fer. III. Hebd. I. Jejun.

ΤΗ Δ ΤΗΣ Α ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

FERIA IV. HEBDOMADÆ I. JEJUNIORUM.

Κάθισμα, Ἦχος β΄.
Πρὸς, Λίθον τοῦ μνήματος.

ΣΤαυρῷ σου ὁ τειχίσας με, τῆς νηςείας τὸν δρόμον τελέσαι εὐδόκησον ἐν καρδίας κατανύξει, εὔσπλαγχνε Κύριε.

Cathisma, *ton.* 2.
Ad mod. Lapidem monumenti.

MIſericors Domine, me cruce tuâ, veluti muro, communitum compuncto corde jejunii curſum abſolvere, propitius concede.

Ἄλλο, ὁ αὐτὸς ἦχος.
Πρὸς, Ζωοποιόν.

Τὸν φωτοποιὸν καιρὸν, ὃν νῦν ἀφιέρωσας, καὶ ἐδωρήσω ἡμῖν τῆς ἐγκρατείας, Κύριε, σὺ ἀξίωσον ἡμᾶς ἐν κατανύξει πάντας εἰλικρινῶς περαιώσασθαι, εἰρηνεύοντας τοῦ Σταυροῦ τῇ ἰσχύϊ, μόνε φιλάνθρωπε.

Aliud, ton. idem.
Ad mod. Vivificum.

Lucidum abſtinentiæ tempus, quod modò ſanctificaſti, ac nobis, doni inſtar, tribuiſti, ſincerâ compunctione nos omnes pertranſire, tranquillam in crucis tuæ virtute vitam agentes, dignare, Domine ſolus miſericors.

Στιχηρὰ, ἦχος β΄.
Πρὸς, Ὡς ὡράθης, Χριςέ.

Βρώσει πάλαι πικρᾷ ἐξω-

Stichira, *ton.* 2.
Ad mod. Ut viſus es, Chriſte.

Amarâ olim eſcâ è Paradi-

Fer. IV. Hebd. I. Jejun.

diſo exturbati, à cupiditatibus abſtinentes poſtliminio regredi feſtinemus, ad Deum noſtrum clamantes, Qui in cruce manus tuas extendiſti, acetum potaſti, atque fel deguſtaſti, necnō clavorum tormenta ſuſtinuiſti, ex animabus noſtris amariſſimarum voluptatum clavis revulſis, per viſcera miſericordiarum ſalvos effice famulos tuos.

Simile.

Quos ligni cibus è Paradiſo quondam eliminavit, in eadem rurſus ſede collocavit crux tua, quam ad deprecationem tibi, multùm miſericors, offerentes, fide pariter univerſi te exoramus, ut ad nos hoc abſtinentiæ tempore rivos lacrymarum deſuper emittas, unde cupiditatum, criminumque noſtrorum ſordes purgentur, quò cuncti ad te enixè clamemus, Domine, gloria tibi.

Aliud, tonus idem.

Ad mod. Eorum quæ geſſi.

Quemadmodum olim Adamo Paradiſum, largire mihi pariter, Verbum, abſtinentiæ delicias, ut ex omni mandato tuo, Deus noſter, de-

κισθέντες Παραδείσου, ἐγκρατείᾳ τῶν παθῶν ἐπιποθήσωμεν εἰσοικισθῆναι, ἀνακράζοντες τῷ Θεῷ ἡμῶν, Ὁ σταυρῷ τανύσας παλάμας σου, ὄξος πιὼν, χολῆς τε γευσάμενος, καὶ ὀδύνας καρτερήσας, τὰς ἐκ τῶν ἥλων, τὰς πικροτάτας ἡδονὰς πάσας ἐκ τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἐξήλασας, διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν σῶσον τοὺς δούλους σου.

Ὅμοιον.

Ξύλου βρώσει ποτὲ ἀπῳκισθέντες Παραδείσου, τῷ σταυρῷ σου πρὸς αὐτὸν εἰσῳκίσθημεν, ὃν εἰς πρεσβείαν σοι προσάγοντες, πολυέλεε, καὶ πιστῶς σου πάντες δεόμεθα, πηγὰς δακρύων ἡμῖν νῦν κατάπεμψον ἐν καιρῷ τῆς ἐγκρατείας, τὸν ῥύπον πάντα ἐκκαθαιρούσας τῶν παθῶν, καὶ τῶν πταισμάτων ἡμῶν, ἵνα πάντες σοι βοῶμεν ἐκτενῶς, Κύριε, δόξα σοι.

Ἄλλο, ἦχος ὁ αὐτός.

Πρὸς, Τῶν πεπραγμένων μοι.

Τῆς ἐγκρατείας τὴν τρυφὴν χάρισαί μοι, Λόγε, χάρισαι, ὡς τῷ Ἀδὰμ τὸν Παράδεισον ποτὲ, ἐκ πάσης σου γεύεσθαι ἐντολῆς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἀπέχεσθαι ἀεὶ

καρ-

Fer. IV. Hebd.I. Jejun.

καρποῦ, ἧς ἀπέφηνας, ἁμαρτίας, ἵνα τὸ ζωηφόρον πάθος σου τοῦ σταυροῦ ἐν χαρᾷ προφθάσω.

Πρωῒ, Ἀνατολικόν,
ἦχος πλάγιος δ'.

Νηστείᾳ τῶν λογισμῶν τὰ πάθη, δεῦτε, δουλώσωμεν, πνευματικαῖς ἑαυτοὺς πτέρυξι περιστείλαντες, ἵνα τὴν τοῦ ἐχθροῦ κινουμένην ζάλην κοῦφοι περάσαντες, ἄξιοι γενώμεθα τῆς τοῦ σταυροῦ προσκυνήσεως τοῦ ὑπὲρ τοῦ κόσμου σφαγέντος ἑκουσίως, Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ πνευματικῶς ἑορτάσωμεν τὴν ἐκ νεκρῶν τοῦ Σωτῆρος ἀνάστασιν, ἐπ' ὄρους ἀρθέντες, Μαθηταῖς συνδοξάσωμεν τὸν ἐξουσίαν λαβόντα πᾶσαν Υἱὸν ἐκ Πατρὸς, τὸν φιλάνθρωπον.

Ἑσπέρας, πλάγιος δ'.

Νηστεύοντες, ἀδελφοὶ, σωματικῶς, νηστεύσωμεν καὶ πνευματικῶς, λύσωμεν πάντα σύνδεσμον ἀδικίας, διαρρήξωμεν στραγγαλιὰς βιαίων συναλλαγμάτων, πᾶσαν συγγραφὴν ἄδικον διασπάσωμεν, δώσωμεν πεινῶσιν ἄρτον, καὶ πτωχοὺς ἀστέγους εἰσαγάγωμεν εἰς οἴκους, ἵνα λάβωμεν παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

guſtem, ſemperque abſtineam à vetito fructu peccati, quò ad vivificam crucis tuæ paſſionem lætus perveniam.

Mane, Anatolicum
ton. obl. 4.

Cogitationum affectiones, huc agite, imperio coerceamus, ſpiritales alas nobiſmetipſis apponentes, ut commotam ab adverſario tempeſtatem leves prætergreſſi, digni reddamur adoratione crucis Filii Dei, qui voluntariè pro mundo mactatus eſt, & ſpiritaliter celebremus Salvatoris è mortuis reſurrectionem, elatique ſuper montem, unà cum Diſcipulis glorificemus benignũ Filium, qui poteſtatẽ omnem ex Patre recepit.

Veſpere, obl. 4.

Corpore, fratres, jejunantes, ſpiritu pariter jejunemus, nequitię vinculum omne diſſolvamus, injurios contractus dolo confectos abrumpamus, iniquam ſyngrapham omnem concerpamus, eſurientibus præbeamus panem, inopeſque tecti pauperes domibus recipiamus, quò magnam à Chriſto Deo miſericordiam conſequamur.

TRIO-

Fer. IV. Hebd.I. Jejun.

TRIODIUM. *Ton.* 2.
ODE III.
Floruit deſertum.

Abſtinentiâ crucifigamus membra, ſobrii accedamus ad preces, quemadmodum ſcriptum eſt, & ejus, qui paſſus eſt, ac paſſiones morti tradidit, veſtigiis inhæreamus.

Rejecto per vomitum amariſſimo peccato, Chriſto placere feſtinemus, qui fel voluntate ſuâ deguſtavit, quique malorum principem cruce deſtruxit.

Peccandi conſuetudo pertrahit me omnino ad interitum, verumtamen cruce tuâ ex eo me vindica tu, qui pius es, ac multùm miſericors.

Theot.) Dominatrix omnium creaturarum domina, ut quæ Dominum peperiſti, eripe me è fraudulenti, & unici hoſtis ſervitute.

HIRMUS *alius, ton. idem.*
Confirma nos in te, Domine.

Lignum crucis mundo abſtinentiam germinavit, quam ſtudiosè amplexantes, omnigenis divinorum Chriſti mãdatorum fructibus, veluti ſuavibus deliciis, oblectemur.

ΤΡΙΩΔΙΟΝ ἦχος β'.
ΩΔΗ γ'.
Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Σταυρώσωμεν τὰ μέλη δι' ἐγκρατείας, νήψωμεν εἰς προσευχὰς, ὡς γέγραπται, καὶ κατ' ἴχνος πολιτευσώμεθα τοῦ παθόντος, καὶ πάθη ἐκθανατώσαντος.

Ἐμέσαντες τὴν ἔμπικρον ἁμαρτίαν, σπεύσωμεν, τῷ τὴν χολὴν θελήματι γευσαμένῳ εὐαρεστῆσαι Χριστῷ, τῷ σταυρῷ καθελόντι τὸν ἀρχέκακον.

Συνήθειαν λαβοῦσα ἡ ἁμαρτία ἕλκει με εἰς παντελῆ ἀπώλειαν, ἀλλὰ σύ με ἐκ ταύτης λύτρωσαι τῷ σταυρῷ σου, οἰκτίρμων πολυέλεε.

Θεοτοκίον.) Δεσπόζουσα ἁπάντων τῶν ποιημάτων δέσποινα, ὡς τὸν Δεσπότην τέξασα, τῆς δουλείας με ἐλευθέρωσον τοῦ δολίου, καὶ μόνου πολεμήτορος.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος, ἦχος ὁ αὐτός.
Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Τὸ ξύλον τοῦ σταυροῦ τὴν ἐγκράτειαν τῷ κόσμῳ ἐξήνθησεν, ἣν ἐκ πόθου ἀσπασάμενοι, τρυφήσωμεν παγκαρπίαν τῶν θείων ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ.

Ἐγ-

Fer. IV. Hebd. I. Jejun.

Ἐγκράτειαν παθῶν καὶ νῦν φέροντες, τὴν σάρκα σαυρώσωμεν τῷ Χριςῷ, καὶ νεκρὸν αὐτῆς τὸ φρόνημα ἀποδείξωμεν πάντες τῇ ἐνθέῳ ζωῇ.

A pravis nunc pariter abſtinentes affectibus, carnem crucifigamus Chriſto, ejuſque actus morti adjudicemus, omnes divinâ vitâ vegetati.

Τὴν σαύρωσιν ὑμνῶ, καὶ τὴν λόγχευσιν τῆς θείας πλευρᾶς σου, ἐξ ἧς τὸ πόμα τὸ ἀθάνατον ἀρύομαι καθ' ἑκάςην, Χριςὲ, καὶ ἁγιάζομαι.

Hymnis cano crucifixionem, tuique divini lateris transfixionem, unde, Chriſte, per ſingulos dies potum haurio immortalem, & ſanctitudine exornor.

Τριαδικόν.) Τὰ τρία μιᾶς μορφῆς πρόσωπα δοξάζω, Πατέρα, Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα, ἓν τὸ κράτος τῆς Θεότητος, βασιλείαν ἁπάντων, καὶ λαμπρότητα.

Triad.) Glorifico tres unius ſubſtantiæ perſonas, Patrem, Filium, & Spiritum, Deitatis poteſtatem unam, regnum omnium, atque ſplendorem.

Θεοτοκίον.) Ὁ τόκος σου, ἁγνὴ, φρικτὸς πέφυκε, Θεὸς γὰρ ὑπάρχει ἐνανθρωπήσας, ὁ ἀνάρχως ἐκ Πατρὸς γεννηθεὶς, καὶ ἐκ σοῦ ἐπ' ἐσχάτων πλὴν ἀνδρὸς κυηθείς.

Theot.) Tremendus, ò pura, partus tuus extitit, Deus enim eſt, qui inter homines egit, qui abſque principio è Patre genitus eſt, atque ex te poſtremis temporibus abſque viro conceptus.

ΩΔΗ η'.

Κάμινος ποτὲ πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι.

ODE VIII.

Fornax quondam ignis in Babylone.

Κάμινος παθῶν φλογίζει τὴν ψυχήν μου, ἀλλὰ τῇ δρόσῳ τοῦ ἐλέους σου ταύτην καταμάρανον, ὁ πηγάσας ἀπαθείας κρουνοὺς πλευρᾶς ἐξ ἀκηράτου σου, σαυρούμενος, εὐεργέτα, διὰ

Inſtammat animam meam fornax affectionum, at miſericordiæ tuę rore eam extingue, qui ex incorrupto latere tuo fontes imperturbationis ſcatere feciſti, propter

Fer. IV. Hebd. I. Jejun.

multam demiſſionem tuam crucifixus, ò benefactor.

Nos ad ſcelera prolapſos, elatione tuâ in cruce, Chriſte, erexiſti, unde me in abyſſum peccati præcipitem actum, revoca, & petrâ ſalutis confirma, ut potentiam tuam glorificem.

Lanceâ tuâ, Chriſte, cupiditatum cordis mei ſanie repurgatâ, totum me, quem veneficis dentibus ſerpens ſauciavit, conſana, & præſta mihi, certo pede divinas ſemitas ſignare.

Theot.) Te lucidam lampadem, atque candelabrum, ubi Deitatis ignis inhabitans tenebricoſâ detentos corruptione illuſtravit, celebramus, immaculata, partum tuum benedicentes univerſi, ò benedicta.

HIRMUS *alius*.

Qui in rubo Moyſi.

Crucifixum in ligno inter latrones, latuſque, unde vita effluxit, lanceâ transfixum, laudate, benedicite, & ſuperexaltate in omnia ſæcula.

Univerſæ terræ judex, in jus vocatus fuiſti, colaphis

πολλὴν συγκατάβασιν.

Ὕψωσας ἡμᾶς πεσόντας εἰς κακίαν τῇ ἐν σταυρῷ σου ἀνυψώσει, Χριστὲ, ὅθεν ὀλισθήσαντα ἁμαρτίας εἰς τὰ βάραθρα ἀνάγαγε, καὶ στήριξον πέτρᾳ με σωτηρίας, ὅπως δοξάζω τὸ κράτος σου.

Λόγχῃ σου, Χριστὲ, παθῶν τὴν σηπεδόνα ἀποκαθάρας τῆς καρδίας μου, ὅλον με ὑγίασον, ὃν ὁ ὄφις ἐτραυμάτισεν ὀδοῦσιν ἰοβόλοις, καὶ δίδου μοι ἀκλονήτως θείας πρὸς τρίβους πορεύεσθαι.

Θεοτοκίον.) Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα, καὶ λυχνίαν, ἐν ᾗ τὸ πῦρ τῆς Θεότητος οἰκήσαν ἐφώτισε τοὺς νυκτώδει συσχεθέντας φθορᾷ, ἀμίαντε, γεραίρομεν ἅπαντες εὐλογοῦντες, εὐλογημένη, τὸν τόκον σου.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος.

Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῇ.

Τὸν μεταξὺ τῶν λῃστῶν σταυρωθέντα ἐν ξύλῳ, καὶ τῇ λόγχῃ νυγέντα τὴν ζωήρρυτον πλευρὰν, ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ κρίνων πᾶσαν τὴν γῆν, κριτηρίῳ παρέστης, ἐῤῥαπίσθης, ἐπαί-

Fer. IV. Hebd. I. Jejun.

ἐπαίχθης, ἐν σταυρῷ ἀνηρτήθης, φθορᾶς με ἀπαλλάττων τῆς. πάλαι ἁμαρτίας εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυρὲ Χριστοῦ ὁ λῃστὴν ὁδηγήσας πρὸς πίστιν, καὶ ἐμὲ πρὸς τὸν δρόμον εὐτόνως τῶν νηστειῶν, ἀξίωσον, προφθάσαι εἰς τὴν προσκύνησίν σου, καὶ ζωοποιηθῆναι.

Τριαδικόν.) Θεότης μία Τριὰς, ἡ ἀμέριστος φύσις, μεριστὴ δὲ προσώποις, τὸ ἀνώλεθρον κράτος, Πάτερ, Υἱὲ, καὶ Πνεῦμα, σὲ ἀνυμνολογοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.) Θεοκυῆτορ ἁγνὴ, ἡ οὐράνιος πύλη, ἡ σωτήριος θύρα, πάντων τῶν Χριστιανῶν τὴν δέησιν προσδέχου, τῶν σὲ μακαριζόντων εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΩΔΗ θ'.

Ἀνάρχου γεννήτορος Υἱὸς, Θεὸς, καὶ Κύριος.

Ἡλίου φαιδρότερον νηστείας ἀναλάμψασα ἡ πολύφωτος χάρις, διαγγελίζεται πᾶσι τοῦ σταυροῦ τὰς ἀκτῖνας, καὶ τὰς αὐγὰς τοῦ τιμίου πάθους, καὶ τῆς ἀναστάσεως τὴν ἡμέραν τὴν σωτήριον.

Ἁγνείαν ποθήσωμεν, πορνείαν ἀποφύγωμεν, τὴν ὀσφὺν σω-

cæſus, illuſus, in cruce exaltatus, è veteris corruptione peccati me eruens in omnia ſæcula.

Crux Chriſti, quæ latronem ad fidem deduxiſti, dignum pariter me effice, qui peracto ſtrenuè jejuniorum curriculo ad tuam adorationem perveniam, & vitam recipiam.

Triad.) Deitas una Trias, indiviſa natura, perſonis autem diſcreta, ſempiternum imperium, Pater, Fili, & Spiritus, te glorificamus in omnia ſæcula.

Theot.) Dei genitrix pura, janua cœleſtis, ſalutaris porta, Chriſtianorum omnium ſupplicationes excipe, qui te beatam decantant in omnia ſæcula.

ODE IX.

Principio carentis Genitoris Filius, Deus, & Dominus.

Sole ſplendidiùs emicans lucidiſſima jejunii gratia, crucis radios, ſplendoreſque pretioſæ paſſionis, & ſalutiferam reſurrectionis diem univerſis annunciat.

Caſtitatem amemus, fornicationem effugiamus, lum-

Fer. IV. Hebd. I. Jejun.

bos continentiâ præcingamus, ut puri appareamus puro, cui puritas quàm maximè cordi eſt, Salvatori animarum noſtrarum.

φροσύνῃ περιζωσώμεθα, ὅπως καθαροὶ ἐποφθῶμεν τῷ καθαρῷ καὶ μόνῳ ἐκ πάντων ζητοῦντι τὴν κάθαρσιν, τῷ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Chriſte, timore tuo confige carnes meas, qui cruci Adami peccatum affixiſti, ſolve vincula malorum meorum, frange tela maligni lanceâ tuâ, Domine, & ab ejus injuriis me libera.

Χριστὲ ἐκ τοῦ φόβου σου καθήλωσον τὰς σάρκας μου, ὁ σταυρῷ προσηλώσας τὴν ἁμαρτίαν Ἀδάμ, λῦσον τῶν κακῶν μου τὴν δέσιν, τοῦ πονηροῦ σμώξιψον τὰ βέλη τῇ λόγχῃ σου, Δέσποτα, καὶ τῆς τούτου βλάβης ῥῦσαί με.

Theot.) Virgo, quæ juſtiſſimum judicem, ſolumque facilè placabilem genuiſti Chriſtum Dominum, libera me, puerpera, ab judicio, ab igne, atque ſupplicio, quod mihi fruitio peccati conciliavit.

Θεοτοκίον.) Κριτὴν δικαιότατον, καὶ μόνον εὐδιάλλακτον ἡ τεκοῦσα, Παρθένε, Χριστὸν τὸν Κύριον, ῥῦσαί με τῆς κρίσεως, κόρη, καὶ τοῦ πυρός, καὶ τῆς τιμωρίας, ἣν μοι προεξένησεν ἁμαρτίας ἡ ἀπόλαυσις.

HIRMUS *alius*.

Puram, & immaculatam.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος.

Τὴν ἁγνὴν, καὶ ἄχραντον.

O benignitatem tuam! quippe crucem, clavos, & lanceam ſuſtinuiſti, Domine, propter me corruptioni obnoxium, quapropter hymnis, Chriſte, te cano.

Ὢ τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ὅτι σταυρὸν ὑπέσχου, ἥλους, καὶ λόγχην, Κύριε, δι' ἐμὲ τὸν κατάκριτον φθορᾷ, διὸ ὑμνῶ σε, Χριστέ.

Crucem, arundinem, clavos, & lanceam, vivificam paſſionem tuam univerſi adorantes, odis te, Chriſte, celebramus.

Τὸν σταυρὸν, τὸν κάλαμον, τοὺς ἥλους, καὶ τὴν λόγχην, τὰ ζωηρά σου πάθη πᾶς ὁ λαὸς προσκυνοῦντες, ἐν ᾠδαῖς, Χριστέ, ὑμνοῦμέν σε.

Chriſte, qui me pariter

Τῷ σταυρῷ σου, Χριστέ, κἀμὲ

μὲ ἐνδυναμώσας, τὴν νηστειῶν μοι δώρησαι, ἀγαθὲ, ἀσθενῶς ἀποπληρῶσαι τὴν περίοδον.

Τριαδικόν.) Μονὰς ἐξισυπόστατε, Τριὰς ἑνικωτάτη, κυριαρχία φύσις, ἰσοκλεὴς, Πάτερ, Υἱὲ, καὶ Θεῖον Πνεῦμα, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.) Χαίροις ἱλαστήριον τοῦ κόσμου, Θεοτόκε, ἐν ᾧ προσφεύγοντες πάντες ἁμαρτωλοὶ, πρὸς Θεὸν καταλλαγὰς ἀεὶ εὑρίσκομεν.

cruce tuâ roboraſti, præſta; ò bone, fortiter jejuniorum periodum conficere.

Triad.) Unitas in tribus ſubſiſtens, Trias maximè una, dominatrix natura, pari gloriâ exornata, Pater, Fili, & divinus Spiritus, ſalutem nobis omnibus impertire.

Theot.) Ave mundi propitiatorium, Dei genitrix, ad quod peccatores omnes confugientes, Dei reconciliandi vias ſemper invenimus.

Τ Η Ε
ΤΗΣ Α ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Κάθισμα, Ἦχος β'.
Πρὸς, Ὁ σοφίσας ὑπὲρ ῥήτορας.

Ο Φωστῆρας ἐν τοῖς πέρασι τοὺς Μαθητὰς ἀναδείξας τῷ κηρύγματι, Λόγε Θεοῦ, τὰς καρδίας ἡμῶν φώτισον φωτὶ ἀρετῶν, καὶ νηστείᾳ κάθαρον, διδοὺς μετάνοιαν ἐπιστροφῆς τοῖς δούλοις σου, εἰς τὸ δοξάζειν σε, Σωτὴρ, ὁ μόνος ὑπάρχων ὑπεράγαθος.

FERIA V. HEBDOMADÆ I. JEJUNIORUM.

Cathisma, *ton.* 2.
Ad mod. Qui erudiſti ſuper rhetores.

QUi, luminarium inſtar, in finibus terræ Diſcipulos prędicatione ſplendèſcere feciſti, Dei Verbum, illumina corda noſtrâ luce virtutum, atque jejunio purifica, famulis tuis pœnitentiam converſionis elargitus, quò te glorificent, Salvator, qui ſolus eximiâ præſtas bonitate.

Aliud

Fer. V. Hebd. I. Jejun.

Aliud ton. obl. 1.

Sanctior Cherubim.

Intercede, quæſumus, Apoſtolorum dodecas, ut abſtinentiam, quæ magnopere ſplendet inter virtutes, quæque in cœlis converſatur, tranquillo animo peragamus, & ſalutis fructus afferamus, vos ſiquidem verè mortaliũ eſtis firmamentum, ac animarum noſtrarum refugium.

Stichira *ton. 2.*

Ad mod. Ut viſus es, Chriſte.

Jeſus ſpiritalis verè Sol cùm vos, Dei ſpectatores Apoſtoli, ceu fulgura, explendeſcentes ad univerſum orbem miſiſſet, tenebras erroris divinæ prædicationis veſtræ radiis imminuit, illuminavitque ignorantiæ caligine miſerè merſos, quem exorare dignemini, ut nobis pariter illuſtrationem, copioſamque miſericordiam emittat.

Simile.

Helias divino virtutum curru conſcenſo, ornatus jejunio ad cœli culmen ferebatur; eum imitare, miſera anima mea, atque jejuna ab omni nequitiâ, & invidiâ, & contentione, ac fluxis, molli-

Ἄλλο, ἦχος πλάγιος ά.

Ἁγιωτέρα τῶν Χερουβίμ.

Τὴν φαιδροτέραν τῶν ἀρετῶν, τὴν συμπολίτιν τῶν οὐρανῶν ἐγκράτειαν, δυσωπούμενοι τῶν Ἀποστόλων τὴν δωδεκάδα, πρέσβευε, εἰρηνικῶς διανῦσαι, καὶ κομίσασθαι τοὺς καρποὺς τῆς σωτηρίας, ὑμεῖς γὰρ ὄντως τῶν γηγενῶν ὑπάρχετε κραταίωμα, καὶ καταφυγὴ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στιχηρὰ, ἦχος β΄.

Πρὸς, Ὡς ὡράθης, Χριστέ.

Φεγγοβόλους ὑμᾶς ὡς ἀστραπὰς εἰς πάντα κόσμον, Ἰησοῦς ὁ νοητὸς ὄντως Ἥλιος ἐξαποστείλας, ἀπεμείωσε ταῖς λαμπρότησι τοῦ ὑμῶν ἐνθέου κηρύγματος πλάνης τὸ σκότος, θεόπται Ἀπόστολοι, καὶ ἐφώτισε τοὺς ἐν ζόφῳ τῆς ἀγνωσίας κεκρατημένους πονηρῶς, ὅνπερ ἐκδυσωπήσατε, καταπέμψαι καὶ ἡμῖν τὸν φωτισμὸν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅμοιον.

Ἀρετῆς Ἡλίου προσεπιβὰς ἅρματι θείῳ, τῇ νηστείᾳ λαμπρυνθεὶς ἀνεφέρετο ἐπὶ τὸ ὕψος τὸ οὐράνιον, τοῦτον ζήλωσον, ταπεινὴ ψυχή μου, καὶ νήστευσον πάσης κακίας, καὶ φθόνου, καὶ ἔριδος, καὶ ξυφῆς ἐπιῤῥεούσης, καὶ ἐνη-

ἡδονῆς, ὅπως ὀδύνην χαλεπὴν ἐκφύγῃς διαιωνίζουσαν τῆς γεέννης, ἐκβοῶσα τῷ Χριστῷ, Κύριε δόξα σοι.

buſque deliciis, ut acerbum, ac ſempiternum geennæ dolorem effugias, clamans ad Chriſtum, Gloria tibi Domine.

Fer. V. Hebd. I. Jejun.

Ἄλλο, ἦχος πλάγιος α΄.
Πρὸς, Ὅσιε Πάτερ.

Ἀπόστολοι θεῖοι, τοῦ κόσμου θερμότατοι πρεσβευταὶ, καὶ τῶν ὀρθοδόξων προασπισταὶ, ἔχοντες παῤῥησίας τὸ κράτος πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν αἰτήσασθε, δεόμεθα, πανσεβάσμιοι, ἵνα τῶν νηστειῶν τὸν ἀγαθὸν καιρὸν εὐμαρῶς ποιησώμεθα, καὶ τῆς ὁμουσίου Τριάδος τὴν χάριν δεξώμεθα, μεγαλοκήρυκες ἔνδοξοι, εὔχεσθε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Aliud, ton. obl. 1.
Ad mod. Sancte Pater.

Apoſtoli divini, mundi efficaciſſimi interceſſores, atque Fidelium defenſores, quibus fas eſt Chriſtum Deum noſtrum fidenti alloqui voce, orate pro nobis, quæſumus, veneratione omni digniſſimi, quò utile jejunii tempus feliciter traducamus, accipiamuſque conſubſtantialis Trinitatis gratiam, magni, & illuſtres præcones, Deum pro animabus noſtris obteſtemini,

Πρωΐ, Στιχηρὸν Ἁγιοπολιτικόν, ἦχος γ΄.

Κύριε, ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ ἔθου μετάνοιαν, ἐμὲ τὸν ἀνάξιον σῶσαι βουλόμενος, ἀμετρήτῳ ἐλέει σου, σοὶ προσπίπτω δεόμενος, ἐν νηστείαις τὴν ψυχήν μου σύγκαμψον, ὅτι πρὸς σὲ καταπέφευγα, τὸν μόνον πολυέλεον.

Mane, Stichiron Hagiopoliticum, ton. 3.

Domine, pœnitentiam mihi peccatori conſtituiſti, volens me indignum immenſâ miſericordiâ tuâ ſalvare, orans ante te procido, animam meam jejuniis inflecte, quoniam ad te confugi, qui ſolus miſericordiâ abundas.

Ἑσπέρας, ἦχος δ΄.

Οἱ ποθοῦντες τοῦ θείου πάσχα μετασχεῖν, οὐκ ἀπ᾽ Αἰγύπτου,

Veſpere, ton. 4.

Cupientes divini paſchatis, quod non ex Ægypto, ſed

Fer. V. Hebd. I. Jejun.

ſed ex Sion traxit initium, participes eſſe, auferamus pœnitentiâ fermentum peccati, voluptatum mortificatione præcingamus lumbos noſtros, ornemus pedes calceamentis ſemitam omnem pravam declinantibus, ac fidei baculo innitamur; ne inimicos Dominicæ crucis æmulemur, ventrem pro Deo habentes, at illum, qui nobis per jejunium ſuperandi Diaboli viam demonſtravit, ſequamur, animarum noſtrarum Salvatorem.

ἀλλ' ἐκ Σιὼν ἀρχομένου, τῆς ἁμαρτίας ζύμην ἐξάρωμεν τῇ μετανοίᾳ, περιζώσωμεν τὰς ὀσφύας ἡμῶν τῇ νεκρώσει τῶν ἡδονῶν, καλλωπίσωμεν τοὺς πόδας ὑποδήμασι κωλυτικοῖς ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς, καὶ στηριχθῶμεν τῇ βακτηρίᾳ τῆς πίστεως, μὴ ζηλώσωμεν τοὺς ἐχθροὺς τοῦ Δεσποτικοῦ σταυροῦ, θεοποιοῦντες τὴν γαστέρα, ἀλλ' ἀκολουθήσωμεν τῷ διὰ νηστείας ἡμῖν τὴν κατὰ τοῦ Διαβόλου νίκην ὑποδείξαντι, Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

TRIODIUM, *Ton.* 2.

ODE IV.

Veniſti è Virgine.

Radios abſtinentiæ excipiens ſplendeſce, ò anima, fulguris inſtar, & peccati caliginem effuge, ut divini Spiritus virtute tibi remiſſionis lux exoriatur.

Aſtutus voluptatis hamo me prædatus, in ſervitutem pertraxit; verumtamen, Apoſtoli, qui mundum verbo, ceu retibus, cœpiſtis, me ex ejus nequitiâ vindicate,

Solis gloriæ ſplendores apparuiſtis, glorioſi Apoſtoli, fugantes erroris protervиam:

ΤΡΙΩΔΙΟΝ Ἦχος β'.

ΩΔΗ δ'.

Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Ἐγκρατείας τὰς αὐγὰς δεχομένη ἀστράφθητι, ψυχή, καὶ ἀπόφυγε τῆς ἁμαρτίας τὴν ζόφωσιν, ὅπως ἀνατείλῃ σοι ἡ τῆς ἀφέσεως αἴγλη θείῳ Πνεύματι.

Ἀγκίστρῳ με ἡδονῆς δελεάσας ὁ δόλιος, αἰχμάλωτον ἥρπασεν, ἀλλ' οἱ τὸν κόσμον Ἀπόστολοι λόγῳ σαγηνεύσαντες, ἐκ τῆς αὐτοῦ με κακίας ἐκλυτρώσατε.

Ἐδείχθητε τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης αὐγάσματα, Ἀπόστολοι ἔνδοξοι, πλάνης αὐχμὸν ἀπελαύ-

Digitized by Google

λαμπρύνοντες, κἀμὲ οὖν φωτίσατε, τὸν ὑπὸ πάσης κακίας σκοτιζόμενον.

igitur me quoque flagitiis undique obtenebratum illuſtrate.

Fer. V. Hebd. I. Jejun.

Θεοτοκίον.) Κεκράξομαι ἐν νυκτὶ, καὶ ἡμέρᾳ θλιβόμενος πρὸς σὲ, καὶ ῥυσθήσομαι, καὶ ἡδονῶν ὑπερβήσομαι τεῖχος, καὶ σωθήσομαι, τῇ σῇ, Παρθένε, δυνάμει τειχιζόμενος.

Theot.) Ad te afflictus clamabo diu, noctuque, & liberabor, muroſque voluptatum ſuperabo, & ſalvus efficiar, virtute tuâ communitus, ò Virgo.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος, ἦχος πλάγιος α′.

HIRMUS *alius*, *ton. obl.* I.

Τὰ ἔργα τῆς Οἰκονομίας.

Opera Diſpenſationis.

Τοῦ Ἡλίου τῆς δικαιοσύνης ὑπάρχοντες, Ἀπόστολοι, λαμπηδόνες παμφαεῖς, φωτίζετε τὸν περίγειον κόσμον, τὸν ζόφον τῆς ἀπάτης διώκοντες.

Apoſtoli, Solis juſtitiæ lampades fulgidiſſimæ, terrenum orbem illuminate, erroris caliginem effugantes.

Λύρα ὄντως τοῦ Σωτῆρος πνευματοκίνητος, Ἀπόστολοι, γνωρισθέντες ἐπὶ γῆς, τὸ εὔηχον μελουργεῖτε ὑμῶν ἔπος, καὶ κόσμον πρὸς Θεὸν ἐπιστρέφετε.

Apoſtoli, vera Salvatoris cithara à Spiritu agitata ſuper terram agniti, canorum modulemini carmen veſtrum, ac mundum ad Deum convertite.

Ἀποστόλων δωδεκὰς ἡ θεία, καὶ πάνσεπτος, ἱκέτευε τὸν Χριστὸν ὑπὲρ ἡμῶν, δεόμεθα, διελθεῖν ἡμᾶς εὐτόνως τὸ τεσσαρακονθήμερον στάδιον.

Divina, & maximè veneranda Apoſtolorum dodecas, Chriſtum pro nobis precare, quæſumus, ut ſtrenuè quadraginta dierum ſtadium abſolvamus.

Τὰς αἰσθήσεις ἀπὸ τῶν γηΐνων ἀπάραντες, μετέλθωμεν λογισμῷ πρὸς οὐρανὸν, καὶ ἴδωμεν τὰ ἀμήχανα κάλλη, ἀλλοίωσιν καλὴν ἀλλοιούμενοι.

Senſu è terrenis abſtracto; ad cœlum cogitatione tranſmigremus, videamuſque inæſtimabiles pulchritudines; egregiâ immutatione immutati.

Digitized by Google

Fer. V. Hebd. I. Jejun.

Triad.) Triadem in vnicâ glorificantes ſubſtantiâ, unum Dominum Deum celebremus, ingenitum Patrem, genitum Filium, & Spiritum viventem.

Theot.) Virgo in utero concepit, Domi·e, & peperit te Emmanuel; egreſſus ſiquidem es in ſalutem populi tui, ut fideles tuos ſalvos efficias, ò clemens.

ODE VIII.

Edicto.

Abſtineamus ab omni voluptate, ſenſus jejunio continentes, noſque compunctionis poculis proluamus, pſallentes, Benedicite opera Domini Dominum.

Me dexteræ ſtationis participem eſſe, oretis, Apoſtoli, dum vnà cum Chriſto ad judicandos homines conſidebitis, me, inquam, multis ſceleribus, & accuſationibus obnoxium.

Divinarum virtutum currum jejunio purificati conſcendamus, atq; ad æthereum culmen aligeram mentē evehamus, pſallentes, Benedicite opera Domini Dominum.

Theot.) Genito Deitatis

Τριαδικόν.) Τὴν Τριάδα ἐν μοναδικῇ ὀυσιότητι δοξάζοντες, ἕνα Κύριον Θεὸν ὑμνήσωμεν, τὸ ἀγέννητον Πατέρα, Υἱὸν τὸν γεννητὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ζῶν.

Θεοτοκίον.) Παρθένος ἐν γαστρὶ συνέλαβε, Κύριε, καὶ ἔτεκέ σε τὸν Ἐμμανουὴλ, ἐξῆλθες γὰρ εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι τοὺς πιστούς σου, φιλάνθρωπε.

ΩΔΗ ή.

Τῷ δόγματι.

Νηστεύσωμεν πάσαν ἡδονὴν, πιέζοντες τὰς αἰσθήσεις νηστείᾳ, καὶ κατανύξεως πόμα θερμῶς πιώμεθα, ψάλλοντες, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῆς στάσεως τῆς ἐκ δεξιῶν γενέσθαι με κοινωνὸν, δυσωπεῖτε, ὅταν καθίσητε, κρῖναι βροτοὺς σὺν Χριστῷ, Ἀπόστολοι, τὸν πολλαῖς ἁμαρτίαις, καὶ κρίσει ὑπεύθυνον.

Ἐν ἅρματι θείων ἀρετῶν νηστείᾳ καθαρθέντες ἐπιβῶμεν, καὶ πρὸς αἰθέριον ὕψος τὸν νοῦν πτερώσωμεν, ψάλλοντες, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.) Διέμεινας ἄφλεκτος,

Fer. V. Hebd.I. Jejun.

τος, τὸ πῦρ τεκοῦσα τῆς Θεότητος, Παρθένε, ἀλλὰ κατάφλεξον πάθη ψυχῶν, τῶν πίστει βοώντων σοι τὴν φωνὴν τοῦ Ἀγγέλου, χαρᾶς μόνη πρόξενε.

igne, incombuſta manſiſti, ò Virgo, attamen pravas adure affectiones animarum eorum, qui fide vocem Angeli tibi inclamant, ſola lætitiæ conciliatrix.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος.

Οἱ ὅσιοί σου παῖδες.

HIRMUS *alius*.

Sancti tui pueri.

Τοῦ Πνεύματος τὰς σάλπιγγας, τοῦ Χριστοῦ Μαθητὰς, ἀνυμνοῦντες, βοῶμεν, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Spiritus tubas, Chriſti Diſcipulos celebrantes, clamamus, Benedicite opera Domini Dominum.

Ὡς πρεσβευτὰς τοῦ κόσμου, καὶ πλάνης φυγαδευτὰς, τοὺς Μαθητὰς ὑμνοῦμεν Χριστοῦ, Εὐλογεῖτε, βοῶντες, τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Laudamus Diſcipulos Chriſti, ceu mundi interceſſores, & erroris profligatores, clamantes, Benedicite opera Domini Dominum.

Ἀπόστολοι, πρεσβεύσατε, ἐν εἰρήνῃ ἡμᾶς τὰς ἱλαστηρίους ἡμέρας τελεῖν, Εὐλογεῖτε, βοῶντας, τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Efficite, Apoſtoli, ut rogatu veſtro pacificè propitiatorias dies abſolvamus, clamantes, Benedicite opera Domini Dominum.

Τριαδικόν.) Τριάδα παναγίαν, τὴν ἐν Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ Πνεύματι ὑμνοῦντες, ψάλλομεν, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Triad.) Triadem ſanctiſſimam in Patre, & Filio, & Spiritu canentes, pſallimus, Benedicite opera Domini Dominum.

Θεοτοκίον.) Τὸν ἄρρητόν σου τόκον πάντες ὑμνοῦμεν βροτοὶ, εὐσεβῶς ἐκβοῶντες, ἁγνὴ, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Theot.) Mortales omnes ineffabilem partum tuum celebramus, piè clamantes, ò pura, Benedicite opera Domini Dominum.

Digitized by Google

Fer. V. Hebd. I. Jejun.

Ode IX.

Quæ immenſum Deum.

In vaſtum voluptatum oceanum projectus, ad miſericordiæ tuæ abyſſum me confero, ſerva me incolumem, navis gubernator.

Clementiæ fons, nunc mihi compunctionem, & gemitum elargire, ut immenſum criminum meorum mare deplorem.

Sanctis Diſcipulorum tuorum, Jeſu, deprecationibus, da mihi, ſanctam reſurrectionem, & divinam paſſionem tuam adorare,

Theot.) Quæ terrenam maſſam noſtram, Deo in te inhabitante, cœleſtem reddidiſti, libera, ò immaculata, à periculis univerſos.

HIRMUS *alius.*

Magnificamus, Chriſte.

E fontibus Salvatoris hauſto prophetice immortalitatis latice, Apoſtoli ſiti entibus præcepta vitæ ubique propinant.

Apoſtoli, regis cœlorum duces apparentes, terram omnem adegiſtis, ſolum hunc colere, adorare, & glorificare tamquam Deum.

ΩΔΗ θʹ.

Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν.

Ἀπερριμμένος ἡδονῶν ἀχανὲς εἰς πέλαγος, τὴν τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας ἄβυσσον προσκαλοῦμαι, κυβερνῆτα, με σῶσον.

Τῆς εὐσπλαγχνίας ἡ πηγὴ, δός μοι νῦν κατάνυξιν, στεναγμὸν, ὅπως ἀποκλαύσωμαι τῶν κακῶν μου τὰς ἀπείρους θαλάσσας.

Τῶν Μαθητῶν σου, Ἰησοῦ, ταῖς σεπταῖς δεήσεσι, τὴν σεπτὴν δίδου μοι ἀνάστασιν προσκυνῆσαι, καὶ τὰ θεῖά σου πάθη.

Θεοτοκίον.) Ἡ οὐρανώσασα ἡμῶν τὸ γεῶδες φύραμα τῇ ἐν σοὶ τοῦ Θεοῦ, πανάμωμε, ἐνοικήσει, ῥῦσαι πάντας κινδύνων.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος.

Μεγαλύνομεν, Χριστέ.

Ἐκ τῶν πηγῶν προφητικῶς τῶν τοῦ Σωτῆρος ἐξαντλήσαντες οἱ Ἀπόστολοι ὕδωρ ἀθανασίας, τοῖς διψῶσι δόγματα ζωῆς ποτίζουσι πάντοτε.

Τοῦ Βασιλέως οὐρανῶν φανέντες ἄρχοντες Ἀπόστολοι, ὑπετάξατε πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, τοῦτον μόνον σέβειν, προσκυνεῖν, καὶ δοξολογεῖν, ὡς Θεόν.

Τὸν

Τῶν Ἀποςόλων ὁ χορὸς τὰς ἀνυμνᾶντάς σε περίσωζε, καὶ ἀξίωσον, ἐν κατανύξει καρδίας τὰς ἡμέρας πάσας διελθεῖν τῶ φωτοποιῶν νηςειῶν.

Τριαδικόν.) Τριὰς, ἀμέριςε μονὰς, ἡ παντυργὸς, καὶ παντοδύναμος, ὁ Πατὴρ, ὁ Υἱὸς, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, σὺ Θεός μου, Κύριος, καὶ φῶς, καὶ σὲ ἀνυμνῶν προσκυνῶ.

Θεοτοκίον.) Σὲ, Μητροπάρθενε ἁγνὴ, μακαρίζομεν γενεαὶ γενεῶν, ὅτι γέγονας ἱλαςήριον κόσμου, τὸν Σωτῆρα, καὶ Δημιουργὸν ἀῤῥήτως κυήσασα.

Apoſtolorum chorus conſerva laudantes te, & dignos præſta, qui luciferorum jejuniorum dies omnes compuncto tranſigant corde.

Triad.) Trias indiviſa unitas, univerſorum cauſa, & omnipotens, Pater, Filius, & Spiritus ſanctus, tu Deus meus, Dominus, & lux, teque adoro hymnos concinens.

Theot.) Generationes generationum beatam te, Mater Virgo pura, prędicamus, quippe mundi propitiatio fuiſti, ineffabiliter Salvatorem, & Creatorem enixa.

Fer. V. Hebd. I. Jejun.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Α ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Κάθισμα, Ἦχος β'.
Πρὸς, Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ.

ΟΙς πάθεσι τοῖς σοῖς πᾶσιν ἀπάθειαν διδὺς, τὰ πάθη τῆς σαρκός μου νεκρώσας τῷ ςαυρῷ τῷ θείῳ, καταξίωσον, ἰδεῖν καὶ τὴν σεπτὴν ἀνάςασίν σου, Κύριε.

FERIA VI. HEBDOMADÆ I. JEJUNIORUM.

CATHISMA, *ton.* 2.
Ad mod. Modeſtus Joſeph.

QVi paſſionibus tuis tradidiſti omnibus vacuitatem à paſſionibus, effice, Domine, ut divinâ cruce carnis meæ affectionibus extinctis ſanctam pariter reſurrectionem tuam conſpiciam.

Aliud,

Fer.VI. Hebd.I. Jejun.

Aliud, ton. 2.

Ad mod. Clementiæ.

Puritatis fons, conſerva nos, miſericors, jejunii ope, reſpice ad nos ante te procidentes, attende elevationi manuum noſtrarum, qui manus tuas in ligno pro mortalibus omnibus crucifixus expandiſti, Angelorum unicus Dominus.

Ἄλλο, ἦχος β′.

Πρὸς, Εὐσπλαγχνίας.

Τῆς ἁγνείας ὑπάρχων πηγὴ, τῇ νηστείᾳ συντήρησον ἡμᾶς, ἐλεῆμον, βλέψον εἰς ἡμᾶς τοὺς σοὶ προσπίπτοντας, πρόσχες τῇ ἐπάρσει τῶν χειρῶν ἡμῶν, ὁ τείνας τὰς παλάμας σου ἐν ξύλῳ σταυρούμενος ὑπὲρ πάντων γηγενῶν, ὁ τῶν Ἀσωμάτων μόνος Κύριος.

Sᴛɪᴄʜɪʀᴀ, *ton.* 2. *ad mod. Illuminationem noſtram.*

Inimici fraudibus obtenebratum me illumina, Chriſte meus, qui cruci ſuſpenſus ſolem quondam obſcuraſti, & vero remiſſionis lumine Fideles palam irradiaſti, quò in mandatorum tuorum luce ambulans, purus ad ſalutiferæ reſurrectionis tuæ ſplendorem perveniam.

Στιχηρὰ, ἦχος β′.

Πρὸς, Τὸν Φωτισμὸν ἡμῶν.

Τὸν σκοτισθέντα με ταῖς ἀπάταις τοῦ πολεμήτορος, Χριστέ μου, φώτισον, ὁ σκοτίσας σταυρῷ κρεμάμενος ἥλιον ποτὲ, καὶ λάμψας τοῖς Πιστοῖς φῶς ἀληθινὸν ἀφέσεως σαφῶς, ὅπως πορευόμενος ἐν τῷ φωτὶ τῶν προσταγμάτων, φθάσω καθαρῶς τῆς ἀναστάσεως τῆς σῆς τὴν αὐγὴν τὸ σωτήριον.

Simile.

Salvator, vitis inſtar, è ligno pendens, incorruptionis mero fines terræ irrigaſti, ò Chriſte, unde exclamo, Mihi temulentiâ peccatorum miſerum in modum ſemper obcæcato dulcem veræ compunctionis ſuccum largitus, præbe nunc vires, ut jejunare à voluptatibus valeam,

Ὅμοιον.

Καθάπερ ἄμπελος ἐπὶ ξύλου, Σωτὴρ, κρεμάμενος, οἶνον ἐπότισας ἀφθαρσίας, Χριστὲ, τὰ πέρατα, ὅθεν ἐκβοῶ, τῇ μέθῃ με δεινῶς τῶν ἁμαρτιῶν σκοτούμενον ἀεὶ, γλεῦκος κατανύξεως ἀληθινῆς ποτίσας, νηστεύειν με ἐξ ἡδονῶν, νῦν ἐνδυνάμωσον, Σωτὴρ, ὡς ἀγαθὸς, καὶ φιλάν-

Digitized by Google

Fer. VI. Hebd. I. Jejun.

λάνθρωπος.

Ἄλλο, ἦχος β΄.

Πρός, Ὢ τοῦ μεγίστου μυστηρίου.

Ὢ τοῦ σταυροῦ σου τῇ δυνάμει, οὕτως ἐξεβλάστησε τῇ Ἐκκλησίᾳ τὴν ἐγκράτειαν, τῆς ἐν Ἐδὲμ ποτὲ Ἀδὰμ ἀκρασίαν πρόρριζον ἐκτείλλας, θάνατον μὲν ἐκείνη ἐπεισήγαγε τοῖς βροτοῖς, ἀλλ' οὕτος ἀφθάρτως ἐκβλύζει τὴν ἀθανασίαν τῷ κόσμῳ, ὡς ἐκ πηγῆς ἄλλης τοῦ τοῦ Παραδείσου, τῇ κατασκευάσει τοῦ σου ζωηρρύτου αἵματος ὁμοῦ τε, καὶ ὕδατος, ὅθεν τὰ πάντα ἐζωοποιήθη, δι' οὗ ἡμῖν νηστείας τὴν τρυφὴν γλύκανον, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

utpore bonus, atque miſericors.

Aliud, ton. 2. ad mod.

O maximum myſterium!

O crucis tuæ potentiam! Hæc abſtinentiæ germen in Eccleſiâ effloreſcere fecit, priſcâ in Edem Adami intemperantiâ radicitus evulſâ; ex hac ſiquidem mors in homines derivavit, ex illâ verò incorruptus immortalitatis latex mundo effluit, veluti ex alio Paradiſi fonte, vivifico ſanguine tuo, atque aquâ ſimul effuſis, unde univerſa vitam receperunt, indeque dulces nobis effice jejunii delicias, Deus Iſrael, qui magnam habes miſericordiam.

Πρωΐ, Στιχηρὸν Ἁγιοπολιτικόν, ἦχος πλάγιος δ΄.

Τὸ τῆς νηστείας διάγγελμα περιχαρῶς ὑποδεξώμεθα, εἰ γὰρ ταύτην ὁ Προπάτωρ διεφυλάξατο, τὴν τῆς Ἐδὲμ ἔκπτωσιν οὐκ ἂν ὑπέστημεν, ὡραῖος ἦν εἰς ὅρασιν, καὶ καλὸς εἰς βρῶσιν ὁ ἐμὲ θανατώσας καρπός. μὴ συναρπασθῶμεν τοῖς βλεφάροις, μὴ δὲ γλυκανθήτω ἡμῶν ὁ φάρυγξ τοῖς τιμωμένοις βρώμασι, μεθ' ὃ τὴν μετάληψιν ἀτιμαζο-

Mane, Stichiron Hagiopoliticum, ton. obl. 4.

Jejunii denunciationem effuſo gaudio excipiamus; quo a Protoparente obſervato, minimè è Paradiſo excidiſſemus; aſpectu delectabilis, bonuſque ad veſcendum erat fructus, qui me enecavit; ne oculi nos abripiant, ne gula noſtra dulcedine pretioſarum dapum, quas deglutitas citus ſequitur contem-

Digitized by Google

Fer. VI. Hebd. I. Jejun.

temptus, tentetur; vitemus intemperantiam, neque affectionibus ex ſatietate procreatis obnoxii ſimus; obſignemur ſanguine eius, qui pro nobis voluntate ſuâ ad mortem ductus eſt, neve ad malum nos acuat exterminator, Chriſtiq; ſanctiſſimum paſcha ad animarum noſtrarum ſalutem comedamus.

Veſpere, ton. obl. 1.

Fideles adeſte, Dei opera in lumine operemur, honeſtè, velut in die, ambulemus, ſyngrapham omnem in proximum injurioſam longè à nobis abiiciamus, eidem offendiculum ad ſcelus perpetrandum minimè admoventes, carnis mollitudini valedicamus, chariſmata animæ augeamus, panem præbeamus indigentibus, Chriſtoque appropinquemus, in pœnitentiâ clamantes, Deus noſter miſerere nobis.

TRIODIUM, *ton. 2.*

ODE V.

Lux eorum, qui in tenebris jacent.

Doloſus peccatum, quod in me eſt, conſpiciens, feſtinat, atque cooperatur pec-

μένοις, φύγωμεν τὴν ἀκρασίαν, καὶ τοῖς μέχρι κόρον πάθεσιν οὐχ ὑποβληθῶμεν, ἐνσημανθῶμεν τῷ αἵματι τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν ἀχθέντος εἰς θάνατον ἑκουσίως, καὶ οὐ μὴ θήγῃ ἡμῶν ὁ ὀλοθρευτὴς, καὶ φάγοιμεν πάσχα Χριστοῦ τὸ ἱερώτατον εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἑσπέρας, ἦχος πλάγιος ά.

Δεῦτε Πιστοὶ, ἐπεργασώμεθα ἐν φωτὶ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ὡς ἐν ἡμέρᾳ, εὐσχημόνως περιπατήσωμεν, πᾶσαν ἄδικον συγγραφὴν ἀφ' ἑαυτῶν τοῦ πλησίον ἀφελώμεθα, μὴ τιθέντες πρόσκομμα τούτῳ εἰς σκάνδαλον, ἀφήσωμεν τῆς σαρκὸς τὴν εὐπάθειαν, αὐξήσωμεν τῆς ψυχῆς τὰ χαρίσματα, δώσωμεν ἐνδεέσιν ἄρτον, καὶ προσέλθωμεν Χριστῷ, ἐν μετανοίᾳ βοῶντες, ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς.

ΤΡΙΩΔΙΟΝ Ἦχος β'.

ΩΔΗ έ.

Ὁ φωτισμὸς τῶν ἐν σκότει κειμένων.

Τὴν ἐν ἐμοὶ καθορῶν ἁμαρτίαν ὁ δολιόφρων, σπεύδει, καὶ συμπράττει τῇ ἁμαρτίᾳ, χαίρει

τῷ

τῷ ὄντως τῇ ἐμῇ ἀπολείᾳ, ἀλλὰ σύ μοι δίδε διόρθωσιν, Σῶτερ, εἰς ἐκείνε ἀναίρεσιν, δέομαι.

Ὁ τὰς ἀρχὰς θριαμβεύσας τε σκότες ἐν τῷ σταυρῷ σε, τούτων ἐξελε με τ κακεργίας, τ ἐμπεσόντα εἰς βυθὸν ἁμαρτίας, καὶ εἰς βόθρον ἀτόπων πράξεων, σε δὲ τῷ ἐλέει σωθῆναι ἐλπίζοντα.

Ὁ νεκρωθεὶς ἐν σταυρῷ ἡπλωμένος, τ νεκρωθεῖσαν ζώωσον ψυχὴν με τῇ ἁμαρτίᾳ, καὶ τὴν σεπτὴν σε ἐξανάστασιν φθάσαι ἐν εἰρήνῃ, Χριστὲ, ἀξίωσον, πράττοντα τὰ σὰ ἐμμελῶς δικαιώματα.

Θεοτοκίον.) Ὁ φωτισμὸς τῆς ἐμῆς ἀσθενείας, ἡ σωτηρία τ ἀμαυρωθείσης, ἁγνὴ, ψυχῆς με, σῶσόν με σῶσον ἀπολλύμενον, κόρη, καὶ χιτῶνα τῆς ἀφθαρσίας με ἔνδυσον, φθαρέντα δεινοῖς πλημμελήμασιν.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος, ἦχος ὁ αὐτός.

Τῆς νυκτὸς διελθούσης.

Σὺ ἐν τόπῳ Κρανίε σαρκὶ σταυρωθῆναι, κατεδέξω, μόνε ἀθάνατε, τὸ ἀνθρώπινον γένος ἀπαθανατίζων, καὶ ἀνα-

cato, verè ſiquidem in meum exultat interitum, verumtamen tu mihi, Salvator, tribue, precor, morum reformationē ad illius excidium. Fer. VI. Hebd. I. Jejun.

Qui tenebrarum principatus cruce tuâ deviciſti, ab eorum nequitiâ eripe me in peccati abyſſum, & in pravorum operum foveam delapſum, in tuâ au tem miſericordiâ ſalutis ſpem collocantem.

Qui extenſus in cruce animam efflaſti, vivifica animā meam peccato interemptam, & præſta, ad ſanctam tuam, Chriſte, reſurrectionem, juſtificationes tuas rite adimplentem, pacificè pervenire.

Theot.) Lux infirmitatis meæ, ſalus obcæcatæ animæ meæ, ſerva me, ſerva, pura puerpera, pereuntem, & incorruptionis tunicâ me indue, quem dira piacula corruperunt.

HIRMUS *alius, ton. id.*

Nocte elapsâ.

Tu in loco Calvarij carne crucifigi ſuſtinuiſti, ſolus immortalis, humano generi immortalitatem, novamq, for-

 mam,

Fer. VI. Hebd. I. Jejun.

mam, Domine, elargitus.

Mundo, mundaniſq; valedicentes, modò, veluti cum Chriſto crucifixi, injurias, ludibria, & alia hujuſmodi ſuſtineamus, ut ſimul cum ipſo glorificemur.

Paſſionis tuæ, Domine, contumeliã creatura conſpiciens, omnis immutabatur, plorans factam ab Judæis cædem, attamen cuncta ſervaturus, patiens fuiſti.

Triad.) O Trias ſanctiſsima, tu adoratio noſtra, tu & refugium, ac firmamentum, ijs, qui te in unâ naturâ concelebrant, peccatorum propitiationẽ deſuper elargire.

Theot.) Ave multis inſignis nominibus Virgo, Dei genitrix, arca, & urna, & menſa, lucerna lucens, rubus ignitus, umbroſus Dei mons.

Ode VIII.

Qui in camino ignis.

Qui te ipſum humiliaſti, exaltatus es in cruce, clemẽter erigens eum, quem ligni eſca quondam dejecerat, quare te, ſolus optimus, glorificatum celebramus in ſæcula.

μορφούμενος, Κύριε.

Κόσμῳ, καὶ τοῖς ἐν κόσμῳ χαίρειν προσειπόντες, νῦν, ὡς τῷ Χριστῷ συσταυρούμενοι, ὑπομείνωμεν ὕβριν, χλεύην, καὶ τὰ ἄλλα, ἵνα σὺν αὐτῷ δοξασθῶμεν.

Τὴν τοῦ πάθους σου ὕβριν ἡ κτίσις ὁρῶσα, ὅλη μετεβάλλετο, Κύριε, Ἰουδαίων θρηνοῦσα τὴν μιαιφονίαν, ἀλλ' ἠνέσχου, σῶσαι τὰ σύμπαντα.

Τριαδικόν.) Ὦ Τριὰς παναγία, σὺ ἡμῶν λατρεία, σὺ καὶ προσφυγὴ, καὶ κραταίωμα, τοῖς ἐν φύσει μιᾷ σε ἀνυμνολογοῦσιν, ἱλασμὸν πταισμάτων κατάπεμψον.

Θεοτοκίον.) Πολυώνυμε κόρη, χαίροις, Θεοτόκε, κιβωτὲ, καὶ στάμνε, καὶ τράπεζα, φωτοφόρε λυχνία, πυρίμορφε βάτε, ὄρος τοῦ Θεοῦ τὸ κατάσκιον.

ΩΔΗ η'.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὁ ταπεινώσας σεαυτὸν, ἀνυψώθης ἐν σταυρῷ δι' εὐσπλαγχνίαν, ἀνυψῶν τὸν πεσόντα βρώσει τοῦ ξύλου ποτὲ, διό σε, μόνε ὑπεράγαθε, τὸν δεδοξασμένον ὑμνοῦμεν εἰς αἰῶνας.

A'-

Fer. VI. Hebd. I. Jejun.

Ἀπροσεξίας νυσταγμῷ, ἁμαρτίας τὸν βαρὺν ὑπέστην ὕπνον, ἀλλὰ σὺ ὁ ὑπνώσας ἐπὶ σταυροῦ δι' ἐμὲ, Χριστέ μου, ἔγειρόν με, μή με καταλάβῃ ἡ νὺξ ἡ τοῦ θανάτου.

Deſidiæ indormientē gravis peccati ſopor me cœpit, at tu, qui propter me in cruce obdormiſti, Chriſte meus, erige me lapſum, ne mortis nocte comprehendar.

Ἐκτυφλωθεὶς ταῖς ἡδοναῖς, περιφέρω τὴν ψυχὴν ἐσκοτισμένην, καὶ γελᾷ καθορῶν με ὁ δολιόφρων ἐχθρὸς, διό με φώτισον, καὶ λύτρωσαι τούτου τῆς κακίας, Χριστὲ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Voluptatibus obcæcatus caligantem animam circumfero, meque videns verſipellis adverſarius ludos facit, quare me illumina, Chriſte, & ab ejus nequitiâ redime in ſæcula.

Θεοτοκίον.) Ἐν ἀμελείᾳ τὴν ζωὴν δαπανήσας, νυσταγμῷ τῆς ἁμαρτίας τὴν ψυχὴν ἐβαρύνθην, τῇ ἀκοιμήτῳ δέ σου πρεσβείᾳ προστρέχω, μὴ δώῃς με εἰς θάνατον, κόρη πανάχραντε, ὑπνῶσαι.

Theot.) Vitâ per ſocordiam abſumptâ, peccati ſomnus animam meam gravavit, ad tuam verò interceſſionem perpetuò vigilem confugio, ne me obrui ſomno mortis ſinas, puerpera omnino immaculata.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος.

Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῇ.

HIRMUS *alius*.

Qui in rubo Moyſi.

Ἀκάνθαις στεφανωθεὶς, καὶ στολὴν ἐκ πορφύρας ἐνδυσάμενος ὤφθης ὡραιότατος, Χριστὲ, τῷ κάλλει ὑπὲρ πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων τῇ δόξῃ ἀπαστράπτων.

Spinis coronatus, & purpureâ indutus ſtolâ apparuiſti, Chriſte, eximiâ formâ ſpecioſiſſimus præ omnibus hominum filijs, glorioſè collucens.

Χολὴν, καὶ ὄξος πιὼν, δύο ῥεῖθρα προχέεις ζωῆς, καὶ ἀφθαρσίας ἐκ τῆς θείας πλευρᾶς σου τοῖς πίστει σε ὑμνοῦσι, καὶ δοξολογοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Felle, & aceto potatus, duo ex divino latere tuo ſcatere facis fluenta vitæ, & incorruptionis ijs, qui fide te celebrant, quique in omnia ſæcula glorificant.

Digitized by Google

Fer. VI. Hebd. I. Jejun.

Crux ſceptrum Chriſti, Eccleſiæ robur, Regum victoria, Chriſtianorũ cuſtos, ipſa es illuminatio mea, ipſa & gloria mea in ſæcula univerſa.

Triad.) Deitas una Trias, indiviſa natura, diſcreta autem perſonis, ſempiternum imperium, Pater, Fili, & Spiritus, te glorificamus in omnia ſæcula.

Theot.) Dei genitrix pura, cœleſtis porta, ſalutaris janua Chriſtianorum omniũ, excipe preces eorum, qui te beatam deprædicant in omnia ſæcula.

O D E VIII.

Quæ ante ſolem.

Animam meam improbarum cupiditatum lepris fœdatam, ſanguinis tui aſperſione, divinum Verbum, emunda, & me gloriæ tuæ participatione dignare, Chriſte, qui propter me contumelioſam crucifixionem pertuliſti.

Flagitioſorum operũ pondere totus incurvatus ſum, Chriſte, & mœſtus ad te clamo, ſana, miſericors, incurabiles animæ meæ vibices pretioſo ſanguine tuo, ut

Σταυρὲ, τὸ σκῆπτρον Χριστοῦ, Ἐκκλησίας τὸ κέρας, Βασιλέων τὸ νῖκος, φύλαξ τῶν Χριστιανῶν, αὐτὸς εἶ φωτισμός μου, αὐτὸς καὶ καύχημά μου εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.) Θεότης μία Τριὰς, ἡ ἀμέριστος φύσις, μεριστὴ δὲ προσώποις, τὸ ἀνώλεθρον κράτος, Πάτερ, Υἱὲ, καὶ Πνεῦμα, σὲ ἀνυμνολογοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.) Θεογεννῆτορ ἁγνὴ, ἡ οὐράνιος πύλη, ἡ σωτήριος θύρα, πάντων τῶν Χριστιανῶν τὴν δέησιν προσδέχου, τῶν σὲ μακαριζόντων εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ω Δ Η θʹ.

Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου.

Τὴν λελεπρωμένην ψυχὴν ταῖς ἀτόποις ἐνθυμήσεσι, τῷ ῥαντισμῷ τοῦ αἵματός σου κάθαρον, Θεῖε Λόγε, καὶ κοινωνὸν τῆς δόξης σου μὲ ποίησον, ὁ δι᾽ ἐμὲ τὴν ἄδοξον καθυπομείνας, Χριστὲ, σταύρωσιν.

Ὅλος κατεκάμφθην τῷ βάρει τῶν ἀτόπων, Χριστὲ, πράξεων, καὶ σκυθρωπάζων κράζω σοι, φιλάνθρωπε, τῆς ψυχῆς μου τοὺς ἀνιάτους μώλωπας θεράπευσον τῷ σῷ τιμίῳ αἵματι, ...

Fer. VI. Hebd. I. Jejun.

ματι, ἵνα ὑμνῶ σου τὴν Θεότητα.

Βρῶμα τὴν κακίαν, καὶ πόμα τὴν ἀμέλειαν ποιούμενος, ὁ κατὰ πάντα μένων ἀδιόρθωτος, τῶν βρωμάτων τῇ ἀποχῇ ἀκαίρως ἐπαγάλλομαι, οὐ γὰρ τοιαύτην, ἔφησε, νηστείαν ἔσεσθαι, ὁ Κύριος.

Θεοτοκίον.) Σῶμα, καὶ ψυχήν με ῥυπώσαντα βορβόρῳ τῷ παλαιπώρῳ τῶν ἀλογίστων πράξεων, βοῶ ἐκτενῶς ὁ πανώλης ἐν στεναγμῷ πρὸς σὲ τὴν Θεομήτορα, τῇ ῥυπτικῇ πρεσβείᾳ σου κάθαρον, οἴκτειρον, καὶ σῶσόν με.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος.

Τὴν ἁγνὴν, καὶ ἄχραντον.

Ξύλῳ σταυρωθέντος σου, ἡ κτίσις ἐδονεῖτο, Θεὸς ὑπάρχων πέπονθας σαρκικῶς διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, ἵνα σώσῃς ἡμᾶς.

Τοῦ σταυροῦ σου, Κύριε, ἡ δύναμις μεγάλη. καὶ γὰρ τυποῦντες τοῦτον ἐν αὐτοῖς, εὐθὺς Δαιμόνων τὴν ἰσχὺν ἀποκρουόμεθα.

Τοῦ σταυροῦ σου, Κύριε, τῇ θείᾳ δυναστείᾳ ἐνίσχυσόν με, ἄμωμον, καὶ ἁγνὸν τὸν καιρόν σοι τῆς νηστείας προσενέγκασθαι.

Τριαδικόν.) Μονὰς τρισυ-

Deitatem tuam hymnis decantem.

Nequitiæ eſcam, & ſocordiæ potum adhibens, vitamque nullâ ratione emendans, ciborum abſtinentiâ fruſtra lætor, neque enim ejuſmodi futurum jejunium, Chriſtus declaravit.

Theot.) Corpus, & animam abſurdorum actuum cœno contaminata gerentem me miſerum, enixè ad te Dei matrem cum fletu, planè perditus, clamo, interceſſionis tuæ præſidio emunda, miſerere, & ſalva me.

HIRMUS *alius*.

Puram, & immaculatam.

Te è ligno pendente, creatura conturbabatur, Deus exiſtens paſſus es carne per viſcera miſericordiarum, ut nobis ſalutem afferres.

Magna, Domine, crucis tuæ virtus, quâ nimirum in nobis efformatâ, illico Dæmonum robur longiùs repellimus.

Crucis tuæ, Domine, divinâ virtute confirma me, quò inculpabile, & purum jejunij tempus tibi offeram.

Triad.) Unitas in tribus ſub-

Digitized by Google

Fer. VI. Hebd. I. Jejun.

ſubſiſtens, Trias maximè una, dominatrix natura, æquali gloriâ prædita, Pater, Filï, & divinus Spiritus, ſalva nos univerſos.

πόσατε, Τριὰς ἑνικωτάτη, κυριαρχία φύσις, ἰσοκλεὴς, Πάτερ, Υἱὲ, καὶ Θεῖον Πνεῦμα σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Theot.) Ave mundi propitiatio, Dei genitrix, ad quā peccatores omnes confugientes, Dei reconciliandi vias perpetuò invenimus.

Θεοτοκίον.) Χαίροις ἱλαστήριον τοῦ κόσμου, Θεοτόκε, ἐν ᾧ προστρέχοντες πάντες ἁμαρτωλοὶ πρὸς Θεὸν καταλλαγὰς ἀεὶ εὑρίσκομεν.

SABBATO HEBDOMADÆ I. JEJUNIORUM.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ Α ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

In ſanctum magnum Martyrē Theodorum Teronem.

Εἰς τὸν ἅγιον Μεγαλομάρτυρα Θεόδωρον τὸν Τήρωνα.

Cathisma, *ton.* 2.
Ad mod. Deus, Dominus.

Κάθισμα, Ἦχος β'.
Πρὸς, Θεὸς Κύριος.

MUculēta fidei facinora! in fornacis fonte ſanctus Martyr, veluti in aquâ quietis exultabat; ejus deprecationibus, Chriſte Deus, miſerere noſtri.

ΜΕγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα. ἐν τῇ πηγῇ φλογὸς, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, ὁ ἅγιος Μάρτυρ ἠγάλλετο. τοῦ αὐτοῦ ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Aliud, ton. obl. 1. *Ad mod. Coæternum Verbum.*

Ἕτερον ἦχος πλάγιος α'.
Πρὸς τὸν συνάναρχον Λόγον.

Datam divinitus gratiam Martyr aſſecutus, divinâque ab alto virtute circumdatus, impiorum ſacris in cinerem

Θεοδώρητον χάριν Μάρτυς εὑράμενος, ἐζώσμενος ἐξ ὕψους τὴν θείαν δύναμιν, τῶν ἀθέων ἐν πυρὶ τὰ σεβάσματα ἐκτεφρώσας,

φω-

Sabbato Hebd. I. Jejun.

φωτισμὸν ταῖς διανοίαις τῶν Πιστῶν εἰργάσω, καὶ ἐπαξίως τὴν χάριν τὴν τῶν θαυμάτων ἐκ τοῦ Σωτῆρος ἀποστέλλεις.

redaſtis, Fidelium mentes lumine exornaſti, & dignanter miraculorum gratiam ex munere Salvatoris emittis.

Ἄλλο, ἦχος πλάγιος δ′.

Πρὸς, Τὴν σοφίαν τοῦ Λόγου.

Θεϊκὴν παντευχίαν ἀναλαβὼν, καὶ εἰδώλων τὴν πλάνην καταβαλὼν Ἀγγέλους διήγειρας, εὐφημεῖν τοὺς ἀγῶνάς σου, τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ τὸν νῦν πυρπολούμενος τοῦ ἐν πυρὶ θανάτου γενναίως καταφρόνησας, ὅθεν φερωνύμως τοῖς αἰτοῦσί σε νέμεις τὰ θεῖα δωρήματα, ἰαμάτων χαρίσματα, ἀθλοφόρε Θεόδωρε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Aliud, ton. obl. 4.

Ad mod. Sapientiam Verbi.

Deo precibus omnibus exorato, atque idolorum errore dejeſto, Angelos ad agones tuos celebrandos excitaſti, mente ſiquidem divino amore exæſtuans, ſubeundam in igne mortem generosè deſpexiſti; unde juxta nominis tui etymon divina dona ſupplicibus tuis dilargiris, ſanationumq; gratias, victor Theodore; Chriſtum Deum exora, ut feſtam ſanctæ memoriæ tuæ diem ſtudiosè celebrantes, peccatorum remiſsione donentur.

Στιχηρὰ, ἦχος α′.

Πρὸς, Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῇ παμφαεῖ πανηγύρει τοῦ θείου Μάρτυρος εὐωχηθῶμεν πάντες, καὶ πιστῶς εὐφρανθῶμεν, φιλέορτοι, τιμῶντες φαιδρὰν ἑορτὴν τῆς αὐτοῦ τελειώσεως, ᾀσματικῶς ἀνυμνοῦντες τὸν Ἰησοῦν, τὸν δοξάσαντα τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Sᴛɪᴄʜɪʀᴀ, *tun.* 1. *Ad mod.*

Cæleſtium exercituum.

Splendidiſsimum divini Martyris conventum agentes, epulemur univerſi, ac fide exultemus, feſtorum amatores, lætam conſummationis ejus ſolemnitatem honorantes, Jeſumque, qui memoriam ejus glorificavit, cum cantu collaudantes.

Si-

Sabbato Hebd. I. Jejun.

Simile.

Strenuum ſupernæ militiæ militem, ceu armatum pietatis noſtræ aſſertorem, concorditer in unum convocati, myſticis odis proſequamur, dicentes, Martyr Jeſu admiratione digne, precare pro ijs, qui te colunt.

Simile.

Theodore beatiſſime, verè ex nominis tui notatione donũ Dei, afflictis omnibus ſolamen datus fuiſti, quicumque ſcilicet tuum verâ cum pietate templum adit, parẽ miraculorum tuorum referens gratiam, hilaris laudem Chriſto tribuit.

Aliud ton. 4. ad. mod. Ut generoſum inter Martyres.

Athleta generoſiſſimus, invictus in Spiritu ſancto miles apparuiſti, verborum tuorum ſapientiâ, & inſignibus operum tuorum, ò ſapiens, argumentis exitium adverſario molitus, unde victoriæ coronas recepiſti, & in cœleſte collegium cooptatus es, magne Martyr Theodore.

Simile.

Divinum pietatis ſimula-

Ὅμοιον.

Τὸν ἀριστέα τῆς ἄνω στρατολογίας, Πιστοὶ, ὡς καρτερὸν ὁπλίτην τῆς ἡμῶν εὐσεβείας, συμφώνως συνελθόντες, ᾠδαῖς μυστικαῖς εὐφημήσωμεν, λέγοντες, Ἀξιοθαύμαστε Μάρτυς τοῦ Ἰησοῦ, εὔχου ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Ὅμοιον·

Τῇ φερωνύμῳ σου κλήσει, δῶρον Θεοῦ ἀληθῶς, τοῖς θλιβομένοις πᾶσι θυμηδία ἐδόθης, Θεόδωρε τρισμάκαρ, πᾶς γὰρ τῷ σῷ προσπελάζων ναῷ ἀληθῶς, μετ᾽ εὐφροσύνης λαμβάνων τὰς ἀμοιβὰς τῶν θαυμάτων σου γεραίρει Χριστόν.

Ἄλλο, ἦχος δʹ.

Πρὸς, Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ἀθλητὴς γενναιότατος, στρατιώτης ἀήττητος ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀναδέδειξαι, καταβαλὼν τὸν πολέμιον σοφίᾳ τῶν λόγων σου, καὶ τῶν ἔργων σου, σοφὲ, καρτεραῖς ἐπιδείξεσιν, ὅθεν εἴληφας τοὺς στεφάνους τῆς νίκης, καὶ ταῖς ἄνω ὁμηγύρεσι συνήφθης, μεγαλομάρτυς Θεόδωρε.

Ὅμοιον.

Θεῖον ἄγαλμα γέγονας εὐσεβείας,

Sabbato Hebd. I. Jejun.

βείας, πανόλβιε, δυσεβῆ ἀγάλματα βδελυξάμενος, καὶ ἱερεῖον ὁλόκληρον, καὶ θῦμα εὐπρόσδεκτον τῷ τυθέντι δι' ἡμᾶς καθαρὸν προσαγόμενος, τῷ δοξάσαντι τὴν ἁγίαν σου μνήμην, καὶ θαυμάτων θησαυρόν σε τοῖς ἐν κόσμῳ δωρησαμένῳ, Θεόδωρε.

crum fuiſti, beatiſſime, impia ſimulacra aſpernatus, integra victima, purumque, & acceptabile ſacrificium oblatus ei, qui pro nobis immolatus eſt, quique ſanctam memoriam tuam glorificavit, atque miraculorum theſaurum, te hominibus largitus eſt, ò Theodore.

Ὅμοιον.

Ζηλοτυπείᾳ κινούμενος, καὶ ψυχὴν πυρπολούμενος τῇ ἀγάπῃ, ἔνδοξε, τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, σὺν τῷ τεμένει κατέφρησας Θεὰν τὴν ψευδώνυμον, τοῦ Δεσπότου, καὶ Θεοῦ καταγγέλλων τὸ ὄνομα, καὶ κατισχύσας τοῦ τυράννου τὸ θράσος, ἀθλοφόρε, καὶ χαρᾶς τῆς αἰωνίου κατηξιώθης, ὦ Θεόδωρε.

Simile.

Zelo agitatus, animamq; Salvatoris Chriſti amore incenſam gerens, inanem Deam unâ cum templo combuſſiſti, Domini, & Dei nomen annuncians, tyrannique confringens audaciam, victor glorioſe, atque æterno gaudio dignus evaſiſti, ò Theodore.

Ἦχος β'.

Δῶρον Θεοῦ ὑπέρτατον ἀνεδείχθης, Μάρτυς Θεόδωρε, ὅτι καὶ μετὰ τέλος, ὡς ζῶν, τοῖς προστρέχουσι παρέχεις τὰς αἰτήσεις, ὅθεν υἱὸν ἁρπαγέντα γυναίου ποτὲ δορυάλωτον ἐν ἀλλοπίστῳ στρατῷ ἐπιστᾶσα ἡ χήρα, τοῖς δάκρυσι τὸν ναόν σου κατέβρεχεν, αὐτὸς δὲ, ὡς συμπαθὴς, ἐφ' ἵππῳ λευκῷ ἐπιβὰς, ταύτης τὸν παῖδα ἀοράτως παρέστησας, καὶ μετὰ τοῦτο, καὶ σὺν τούτῳ ἐνεργῶν

Ton. 2.

Eximium Dei donum apparuiſti, Martyr Theodore, quippe mortuus quoque perinde ac viveres, confugientibus petita concedis; ſiquidem mulierculæ filium ab alienæ fidei copiis captivum olim ductũ noſcens vidua, templũ tuũ lacrymis rigavit, ipſe autem, equo albo inſidens utpote miſeratus, ejus filium, nullo cernente

S

Sabbato Hebd. I. Jejun.

te exhibuiſti, ac deinceps, & unà pariter miracula edere haud deſiiſti; verumtamen Chriſtum Deum exora, ut animæ noſtræ ſalventur.

τοῖς θαύμασιν οὐκ ἔλιπες. ἀλλ' αἴτησαι Χριστὸν τὸν Θεὸν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Aliud, ton. obl. 2.

A divinis donis cognomẽtum nactus es, Martyr Theodore, gratiâ divinitus datâ à Chriſto decoratus, ſarca Spiritus evaſiſti, cujus virtute charifmata miraculorum in eos, qui fide te adeunt, largiter profundis, ſanans ęgros, pauperes ditans, & è maris ſævitiâ nautas eruens, atque abſcondita manifeſtas, ſingulos pro poſtulatis præſidio tuo tutatus; verumtamen, ò divinorum donorum & res, & nomen, eum, qui te glorificavit, jugiter obteſtari dignare, ut annuam cõmemorationem tuã celebrãtes ab omni irâ liberentur.

Ἄλλο, ἦχος πλάγιος β'.

Θείων δωρεῶν ἐπώνυμος ἀνεδείχθης, Μάρτυς Θεόδωρε, τὴν θεοδώρητον χάριν παρὰ Χριστοῦ δεξάμενος, γέγονας δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, δι' ἧς τῶν θαυμάτων πλουσίως ἐξαπλοῖς τὰ χαρίσματα τοῖς πίστει σοι προσέχουσι, θεραπεύων νοσοῦντας, πενομένοις πλουτίς, καὶ διασώζων πλέοντας ἐκ θαλαττείου κλύδωνος, καὶ φανεροῖς τὰ ἄδηλα, προστατεύων ἑκάστῳ κατὰ τὴν αἴτησιν. ἀλλ' ὦ θείων δωρεῶν καὶ πρᾶγμα, καὶ ὄνομα, μὴ διαλίποις ἱκετεύειν τῷ σε δοξάσαντι ὑπὲρ τῶν ἐκτελούντων τὴν αἰτήσιόν σου μνήμην, λυτρωθῆναι πάσης ὀργῆς.

CANON *gerit Acroſtichiden*
CANO TE, CUI A DEI DONIS NOMEN.
Ton. obl. 4.
JOANNIS MONACHI.
ODE I.
Mare pertranſiens.

Ὁ ΚΑΝΩΝ φέρει Ἀκροστιχίδα,
ΘΕΟΥ ΣΕ ΜΕΛΠΩ ΔΩΡΕΩΝ ΕΠΩΝΥΜΕ.
Ἦχος πλάγιος δ'.
ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ.
ΩΔΗ α'.
Ὑγρὰν διοδεύσας.

Te Dei amatorem agnoſcens, Theodore, & indecli-

Θεοῦ σε, Θεόδωρε, ἐραστὴν εἰδὼς, καὶ τῷ πόθῳ τῷ ἀψύχτῳ

σου

σου πεδηθεὶς ψυχήν τε, καὶ σῶμα, καὶ τοὺς λόγους τῶν ἐγκωμίων ἀνατίθημι.

Ἐγράφετο δόγμα θεοστυγὲς, θυσίαν εἰδώλοις, καὶ οὐ ζῶντι φέρειν Θεῷ, ἀλλ' ἤχθης οὐ θύσων, ἀθλοφόρε, τῷ δὲ Θεῷ προσαχθησόμενος.

Ὁ ἔρωτι θείῳ καθηλωθεὶς, Θεοῦ τοῦ ὑψίστου Υἱῷ τῷ μονογενεῖ, Θεόδωρε Μάρτυς, ἐστρατεύθης, καὶ τῶν βραβείων οὐ διήμαρτες.

Ω Δ Η γ'.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ὕμνους ἐκ χειλέων μου, καὶ ἐξ ὀδυνηρᾶς δέησιν φέρω ψυχῆς, ἣν κατοικτειρήσαις, ἀθλοφόρε Θεόδωρε.

Σάρκα καθυπέταξας τῷ αὐτοκράτορι, ἔνδοξε Μάρτυς, νοΐ, καὶ δι' ἀμφοτέρων θεραπεύεις τὸν κτίσαντα.

Ἔστης ἐπὶ βήματος τυραννικοῦ Χριστὸν ἄνακτα θεολογῶν, θύειν τοῖς κιβδήλοις ἀπαρνήσω, Θεόδωρε.

Ω. Δ Η δ'.

Εἰσακήκοα, Κύριε.

Μυστηρίων γευσάμενος θείων ἐν συνέσει, Μάρτυς Θεόδωρε, ἀνεπαίσχυντον ἀνάρρυσιν τῆς Θεοῦ γεννήσεως ὡμολόγησας.

nabili erga te amore cõpeditus, corpus, animamque, atque laudationum verba conſecro.

Scriptum fuit impium edictum de ſacrificio non viventi Deo, ſed idolis faciendo; attamen adductus es, victor, nõ litaturus,ſed Deo litãdus.

Divino amore confixus, Martyr Theodore,unigenito Dei altiſſimi Filio militaſti, ac palmâ minimè excidiſti.

O D E III.

Tu es firmamentum.

Hymnos ex labiis meis, atque ex ægrâ animâ ſupplicationes affero, cujus te cõmiſereſcat, victor Theodore.

Liberæ menti, glorioſe Martyr carnem ſubjeciſti, atque Creatorem utrinque veneraris.

Tyrannico tribunali adſtitiſti,Chriſtum regem Deum confeſsus;litare enim idolis, Theodore, abnuiſti.

O D E IV.

Audivi Domine.

Myſterijs divinis ſapienter deguſtatis,MartyrTheodore, non erubeſcendum Dei generationis effluxum cõfeſſus es.

Sabbato Hebd. I. Jejun.

Obnoxiam affectionibus Deitatem reputarunt, qui affectionibus inſerviebant; quos in ſpiritu redarguiſti, athleta Theodore, divino lumine illuſtratus.

Ἐμπαθῆ τὴν Θεότητα ᾤοντο τοῖς πάθεσιν οἱ λατρεύοντες, οὓς ἐν πνεύματι διήλεγξας, ἀθλητὰ Θεόδωρε, φωτιζόμενος.

Celebrantes te, beate Theodore, ex multiplicibus periculis, atque cupiditatibus rogatu tuo liberari, deprecamur.

Λυτρωθῆναι δι' ἐντεύξεως τῆς σῆς τοὺς ἀνυμνοῦντων, μάκαρ Θεόδωρε, ἐκ ποικίλων περιστάσεων, καὶ παθῶν γενέσθαι, ἱκετεύομεν.

Ode V.

Mane vigilantes clamamus.

Dominum, qui vos dilexit, diligite, inclamabas, athleta Theodore, ad Martyres, qui tecum pugnabant.

ΩΔΗ έ.

Ὀρθρίζοντες βοῶμεν.

Ποθεῖτε τὸν ποθήσαντα Κύριον, ἐπεφώνεις, ἀθλητὰ Θεόδωρε, τοῖς συναθλοῦσί σου Μάρτυσι.

Zelo cor inflammatum gerens incendiſti, victor, fictam Deam unà cum templo.

Ὡς ζήλῳ, ἀθλοφόρε, πυρούμενος τὴν καρδίαν, Θεὰν τὴν ψευδώνυμον σὺν τῷ τεμένει κατέφλεξας.

Victor Theodore, invictâ virtute Barbarorum audaciam, meaſque pravas contere affectiones.

Δυνάμει ἀηττήτῳ, Θεόδωρε ἀθλοφόρε, Βαρβάρων θρασύτητα, κἀμοῦ τὰ πάθη ἀνάλωσον.

Ode VI.

Propitius eſto mihi, Salvator.

Quàm inanis, quàm levis inanium Deorum terror! hominibus ad ſui defenſionem indigebat, in certamine devictus, veris Martyribus veritatem annunciantibus.

ΩΔΗ ς'.

Ἱλάσθητί μοι, Σωτήρ.

Ὡς χαῦνον, ὡς ἀσθενὲς Θεῶν ματαίων τὸ φρύαγμα. πρὸς ἄμυναν ἑαυτῶν ἀνθρώπων ἐδέετο, ἐν στάσει νικώμενον, ἀψευδῶν Μαρτύρων κηρυττόντων τὴν ἀλήθειαν.

Dei virtute roboratus, Mar-

Ῥωσθεὶς δυνάμει Θεοῦ, Μαρτύ

τύρων κλέος Θεόδωρε, τὰς στρέβλας τῶν ἀσεβῶν, νηπίων τοξεύματα ἑώρας, μακάριε, τὸ διαιωνίζον τῶν μελλόντων προορώμενος.

Κοντάκιον, ἦχος πλάγιος δʹ.

Πίστιν Χριστοῦ, ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας, πολύαθλε, καὶ στέφει οὐρανίῳ ἐστέφθης αἰωνίως, ὡς ἀήττητος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἐν θρόνῳ φωτὸς ἐποχούμενον, εὐχαρίστως ἐν πίστει ὑμνοῦμέν σε, ὅτι δώρημα θεῖον δεδώρησαι τὸν γενναῖον τοῖς ἄθλοις Θεόδωρον, τὸν ἐν τῷ βίῳ τρισμακάριστον, ὡς ὑπέρμαχον ὄντα τῆς ἀληθείας, εὐσεβεῖ λογισμῷ κεκτημένος Χριστὸν, ἀνεδείχθη κραταιὸς νικητὴς κατὰ τοῦ δολεροῦ, ὡς ἀήττητος.

Ὑπομείνας βασάνους ὁ δίκαιος ἐν τοῖς χρόνοις τῆς πλάνης, ὡς γέγραπται, Μαξιμίνου Λυβοῦ βασιλεύοντος πᾶσα κτίσις εἰδώλοις ἐξέπεσε, διὸ κρατεῖται ὁ πανεύφημος, ἀπειθῶν τοῖς προστάγμασι τοῦ τυράννου, καὶ προσπίπτων ἀπαύστως τῷ ἀφθάρτῳ

Martyrum decus Theodore, impiorum verſutias, ceu infantium ſagittas, habuiſti, beate, futuri temporis æternitatem cogitatione proſpiciens. Sabbato Hebd. I. Jejun.

CONTACIUM *ton. obl.* 4.

Fide Chriſti, loricæ inſtar, in corde tuo intus acceptâ, adverſas poteſtates cõculcaſti, multis certaminibus inſignis, & cœleſti coronâ tempus in omne redimitus es, utpote invictus.

Oecus.

Te lucis throno inſidentem, fide concinimus cum gratiarum actione, quandoquidem divinum donum largitus es ſtrenuum prælitorem Theodorum, in vitâ ſuâ beatiſſimum, veluti egregiũ veritatis propugnatorem; mente piâ Chriſtum poſſidens, doloſum hoſtẽ fortiter proſtravit, utpote invictus.

Suſtinuiſti juſtus tormenta temporibus erroris; quemadmodum ſcriptum eſt, Maximino Lybe regnante creatura omnis ad idola convertebatur, unde comprehenditur omni laude digniſſimus, tyranni mandata deſpiciens,

Sabbato Hebd. I. Jejun.

ciens, & jugiter ante immortalem Deum procidens, paratuſque probroſas pati ignominias, utpote invictus.

Ode VII.

Qui ex Judeâ.

Vapulavit corpus tuum pro Verbo, qui carne propter nos flagra perpeſſus eſt, indeque cum gratiarũ actione lætus exclamabas, victor Theodore, Benedictus es Deus Patrum noſtrorum.

Veluti in ſepulcro collocatus eſt, ibique voluntariè concluſus Redemptor univerſi; clausâ in cuſtodiâ habitaſti, victor Theodore, exclamans, Patrum noſtrorum Deus.

Morti addictus, carniſque affectionibus voluntariè excuſſis, neque cibo, ſed amore divino refectus, victor, clamabas, Patrum noſtrorum Deus.

Unus ex immortali Trinitate tibi apparens animos, quemadmodum pueris olim in fornace, addit, dum canis, Deus Patrum noſtrorum.

Ode VIII.

Septies fornacem.

Impiorum princeps mente

Θεῷ, καὶ σπουδάζων παθεῖν αἰκισμοὺς χαλεποὺς, ὡς ἀήττητος.

ΩΔΗ ζ'.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἐμαστίχθης τὸ σῶμα ὑπὲρ τοῦ μαστιχθέντος Λόγου σαρκὶ δι' ἡμᾶς, καὶ τούτῳ δ' εὐχαρίστως γηθόμενος ἐβόας, ἀθλοφόρε Θεόδωρε, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς ἐν τάφῳ ἐτέθη, καὶ ἑκὼν ἐσφραγίσθη ὁ Λυτρωτὴς τοῦ παντὸς, εἱρκτῇ ἐσφραγισμένῃ παρῴκησας, κραυγάζων, ἀθλοφόρε Θεόδωρε, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός.

Νεκρωθεὶς, καὶ τὰ πάθη τῆς σαρκὸς προαιρέσει ἐκτιναξάμενος, οὐ βρώσει, ἀθλοφόρε, τῷ πόθῳ δὲ τῷ θείῳ ἐμελῴδεις τρεφόμενος, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός.

Ἐν φρουρᾷ, ἀθλοφόρε, ὥσπερ ἐν τῇ καμίνῳ, τοὺς νεανίας ποτὲ ὁ εἷς τῆς ἀκηράτου Τριάδος σε θαῤῥύνει ὁραθεὶς, ἀναμέλποντα, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός.

ΩΔΗ η'.

Ἑπταπλασίως κάμινον.

Πεπηρωμένος ἔννοιαν τῶν ἀνόμων

Sabbato Hebd. I. Jejun.

μων ὁ ἔξαρχος, τῷ θεοσεβεῖ σοι ἀσεβῶς ἐπεπλήττη, Τί μάτlω εἰς ἄνθρωπον βιοθανῆ, ἀνόητε, ἔθȣ τὰς ἐλπίδας; ἀλλὰ σὺ ἀνεβόας, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε.

obcæcatus, te pium impiè objurgavit, Cur fruſtra, inſipiens, in homine violentâ morte perempto fidem collocaſti? tu verò exclamabas, Benedicite pueri, Sacerdotes laudate.

Ὡς νουνεχὴς, καὶ φρόνιμος οἰκονόμος τῆς χάριτος, τῇ δεδωρημένῃ ἐκ Θεοῦ σοι χάριτι, ἐβόας, Θεόδωρε, τῷ ἀσεβῶς προστάττοντι, Αὕτη μοι αἰσχύνη, καὶ τοῖς μέλπȣσιν ἤτω, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε.

Veluti ſapiens, & prudens gratiæ diſpenſator, gratiâ tibi à Deo conceſsâ exclamabas, Theodore, ad eum, qui impia tibi imperabat, Ignominia hæc mihi eſto, atque canentibus, Pueri benedicite.

Νεανικῶς ἠγώνισαι, ἀποτόμως διήλεγξας, τί ἀνθιστάνεις, τῷ τυράννῳ ἔκραξες, προστάττων τοῖς κτίσματι ψευδολατρεῖν, τὸν κτίσαντα ἐγκαταλιπόντες. ἀλλ' ἐγὼ ἀναμέλπω, οἱ παῖδες εὐλογȣ̃σιν, Ἱερεῖς ἀνυμνȣ̃σι, λαοὶ ὑπερυψȣ̃σιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Strenuè prælиatus es, aſperis verbis redarguiſti, Quid deſipis, ad tyrannum clamabas, jubens creaturis, ceu Numinibus inſervire, atque Creatorem deſerere? at ego cano, Pueri benedicunt, Sacerdotes laudant, populi ſuperexaltant in omnia ſæcula.

ΩΔΗ θ'.

Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον.

Ὕλη μαρτυρίȣ σȣ, Θεȣ̃ Θεόδωρε, ὁ πόθος, ὅθεν σοι καὶ ὕλη γέγονε τῷ ἐνύλῳ τὸ σῶμα πυρὶ, δι' ὃ πρὸς τὸ θεῖον χαίρων πῦρ ἐξεδήμησας, ἀθλοφόρε, θεράποντα Θεȣ̃, Θεόδωρε.

ODE IX.

Te viri expertem.

Dei amor extitit, Theodore, martyrii tui materies, indeque corpus tuum materiali igni materies fuit, quare lætus ad divinum ignem tranſmigraſti, victor Theodore, Dei cultor.

Μάρτυς πανᾳοίδιμε, κατέ-

Martyr celeberrime, combuſ-

Sabbato Hebd. I. Jejun.

buſſiſti non combuſtus fuiſti, tu ſiquidem errorem incendiſti, Deo autem vivens adſtitiſti, & Martyris more in ipſo exultaſti, victor Theodore, Dei cultor.

Ut cognoſcamus te Chriſtum unum è Trinitate in duabus perfectis naturis, populum tuum conſerva, hunc, quem acquiſiſti pretioſo ſanguine tuo, victoris Theodori ſupplicationibus.

φλέξας, οὐ κατεφλέχθης, σὺ γὰρ τὴν ἀπάτην ἔφλεξας, τῷ Θεῷ δὲ παρέστασαι ζῶν, καὶ ἐν αὐτῷ μαρτυρικῶς εὐφραινόμενος, ἀθλοφόρε θεραπευτὰ Θεοῦ Θεόδωρε.

Ἵνα σε γινώσκομεν, Χριστὸν, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος ἐν δυσὶ τελείαις φύσεσι, τὸν λαόν σου διάσωσον, τοῦτον, ὃν ἐκτήσω τῷ τιμίῳ σου αἵματι, Θεοδώρου τοῦ ἀθλοφόρου ταῖς ἐντεύξεσι.

DOMINICA I. JEJUNIORUM.

Et Sanctorum Prophetarum Moyſes, & Aaron, atque aliorum,

Itidem ORTHODOXIÆ, *Seu Reſtitutionis ſanctarum Imaginum.*

Cathisma, *ton.* 1. *Ad mod. Chorus Imagines.*

IMagines Prophetarum, Apoſtolorum effigies, ſacrorũ Martyrum, Sanctorumque omnium icones, atque formas ſacro decore exornat mater ſupernæ Sio-

ΚΥΡΙΑΚΗ Α ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ,

Καὶ τῶν ἁγίων Προφητῶν Μωϋσέως, καὶ Ἀαρὼν, καὶ τῶν λοιπῶν,

Καὶ τῆς ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ, ἤγουν Ἀναστηλώσεως τῶν ἁγίων Εἰκόνων.

Κάθισμα, ἦχος α',

Πρὸς, Χορὸς Ἀγγελικός.

ΜΟρφὰς τῶν Προφητῶν, Ἀποστόλων τὰ εἴδη, Μαρτύρων ἱερῶν, καὶ Ἁγίων ἁπάντων εἰκόνας, καὶ μορφώματα ἱερῶς ὡραΐζεται, τοῦ νυμφίου δὲ τοῦ νοητοῦ· καὶ ἡ νύμφης ἀγλαΐζεται ταῖς νοεραῖς ἀγλαΐ

γλαΐαις ἡ Μήτηρ ἡ ἄνω Σιών.

Στιχηρὰ, ἦχος πλάγιος β΄.

Πρὸς, ὅλην ἀποθέμενοι.

Σὲ τὸν ἀκατάληπτον, πρὸ ἑωσφόρου ἀνάρχως ἐξ ἀΰλου λάμψαντα, ἀσωμάτου τε γαστρὸς τοῦ Γεννήτορος οἱ Προφῆται, Κύριε, οἱ τῷ σῷ Πνεύματι ἐμπνευσθέντες προηγόρευσαν παιδίον ἔσεσθαι, ἐξ ἀπειρογάμου σαρκούμενον, ἀνθρώποις συναπτόμενον, καὶ τοῖς ἐπὶ γῆς καθορώμενον. δι' ὧν, ὡς οἰκτίρμων, ἐλλάμψεως ἀξίωσον τῆς σῆς τοὺς ἀνυμνοῦντας τὴν ἄφρασύν σου σεπτὴν ἀνάστασιν.

Ὅμοιον.

Πνεύματι λαξεύοντας τοὺς θεοφόρους Προφήτας πρὸ τῆς σῆς ἐλεύσεως, κοινωνοὺς τῆς χάριτός σου ἀνέδειξας, προεωρακότες γὰρ, καὶ προκαταγγείλαντές σου τὰ πάθη, προσεκύνησαν σταυρὸν, καὶ θάνατον τὸν εἰς σωτηρίαν παγκόσμιον, καὶ τὴν θείαν σου ἔγερσιν, ἣ τοὺς πεπτωκότας ἀνέστησας. δι' ὧν, ὡς οἰκτίρμων, ἡμᾶς τοὺς νεκρωθέντας τῇ φθορᾷ τῆς ἁμαρτίας ἀνάστησον, μόνε παντοδύναμε.

nis, nec non ſponſi intellectualis, & ſponſæ intellectualibus lætitiis exultat. Dom. I. Ieiun.

Sᴛɪᴄʜɪʀᴀ *ton. obl. 2.*

Ad mod. Omnes deponentes.

Te incomprehenſibilem, ante luciferum abſque principio, ex immateriali, & incorporeo Genitoris utero, radij inſtar, emiſſum, Prophetæ, Domine, tuo ſpiritu afflati prænunciarunt, infantem è virgine viri neſciâ naſciturum, hominibus conſociatum, & ijs, qui in terrâ ſunt, adſpectabilem; propterea, utpote miſericors, celebrantes ineffabilem, & venerandam tuã reſurrectionẽ, tuâ illuſtratione dignare.

Simile.

Deiferos Prophetas ante adventum tuum ſpiritu adorantes, gratiæ tuæ participes reddidiſti; prævidentes ſiquidem, atque vaticinati paſſionem tuam, adorarunt crucem, & mortem univerſo orbi ſalutiferam, nec non divinam reſurrectionem tuam, quâ collapſos erexiſti; unde, utpote miſericors, nos peccati corruptione extinctos exſuſcita, ſolus omnipotens.

Dom. I. Jejun.

Simile.

Divini præcones Prophetæ cùm te verbo prædicaſſent, atque operibus honoraſſent, ſempiternam vitam perceperunt; creaturam etenim, præter te, Domine, Conditorem, colere minimè paſſi, totum orbem evangelicè converterunt, & paſſioni tuæ, quam prænunciarunt, conformes facti ſunt; quorum precibus præſta, Domine, ut abſtinentiæ ſtadium ſine crimine percurramus, ſolus miſericordiâ abundans.

Ὅμοιον.

Λόγῳ σε κηρύξαντες οἱ θεηγόροι Προφῆται, καὶ ἔργοις τιμήσαντες, ἀτελεύτητον ζωὴν ἐκαρπώσαντο. τῇ γὰρ κτίσει, Δέσποτα, παρὰ σὲ τὸν κτίσαντα, μὴ λατρεύειν καρτερήσαντες, τὸν κόσμον ἅπαντα εὐαγγελικῶς ἀπεστράφησαν, καὶ σύμμορφοι γεγόνασιν, οὗπερ προηγόρευσαν, πάθους σου. ὧν ταῖς ἱκεσίαις ἀξίωσον, ἀμέμπτως διελθεῖν τῆς ἐγκρατείας τὸ στάδιον, μόνε πολυέλεε.

Simile.

Divinâ naturâ tuâ incircumſcriptus exiſtens, incarnatus, Domine, poſtremis tēporibus circumſcribi paſſus es; carne nimirum aſſumptâ, hujus quoque proprietates omnes aſſumpſiſti; propterea formam tuam, ſeu ſimilitudinem exprimentes, quadā velut habitudine veneramur, ad charitatem tuam exaltati; indeque ſanationū gratiam haurimus, divinis Apoſtolorum traditionibus obtemperantes.

Ὅμοιον.

Φύσει ἀπερίγραπτος τῇ θεϊκῇ σου ὑπάρχων, ἐπ' ἐσχάτων, Δέσποτα, σαρκωθεὶς, ἠξίωσας περιγράφεσθαι. τῆς σαρκὸς προσλήψει γὰρ, καὶ τὰ ἰδιώματα ἀνελάβες ταύτης ἅπαντα, διὸ τὸ εἶδός σου, τὸ τῆς ἐμφερείας ἐγχαράφοντες, σχετικῶς ἀσπαζόμεθα, πρὸς τὴν σὴν ἀγάπην ὑψούμενοι, καὶ τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν ἀπαντλοῦμεν ἐξ αὐτοῦ, τῶν Ἀποστόλων ἑπόμενοι θείαις παραδόσεσιν.

Simile.

Chriſti Eccleſia pretioſiſ-

Ὅμοιον.

Ὑπέρτιμον κόσμησιν ἡ τοῦ Χριστοῦ

Dom. I. Jejun.

ςοῦ Ἐκκλησία τῆς σεπτῆς ἀπείληφε, καὶ ἁγίων εἰκόνων τοῦ Σωτῆρος Χριςοῦ, καὶ τῆς Θεομήτορος, καὶ Ἁγίων πάντων φαιδροτάτην ἀναςήλωσιν, δι᾽ ἧς φαιδρύνεται, καὶ καταγλαΐζεται χάριτι, καὶ ςῖφος ἀποβάλλεται τῶν Αἱρετικῶν ἐκδιώκουσα, καὶ ἀγαλλομένη δοξάζει τὸν φιλάνθρωπον Θεὸν, τὸν δι᾽ αὐτὴν ὑπομείναντα πάθη τὰ ἑκούσια.

ſimũ cultũ aſſumpſit ex venerandarum, ſacrarumque imaginum Chriſti Salvatoris, Deique genitricis, nec non omniũ Sanctorum ſplendidiſſimâ reſtitutione, unde ſpecioſior enitet, gratiâque decoratur, atque Hæreticorum perſequens turbam, eam longiùs amovet, & exultans benignum glorificat Deum, qui propter eam voluntariã paſsionem ſuſtinuit.

Ἄλλα

Alia.

Πρὸς Ἔδωκας σημείωσιν.

Ad mod. Dediſti ſignum.

Ἐν σοὶ νῦν ἀγάλλεται ἡ Ἐκκλησία, φιλάνθρωπε, τῷ νυμφίῳ, καὶ κτίςῃ αὐτῆς, τῷ ταύτην θελήματι θεοπρεπεςάτῳ ἐξ εἰδώλων πλάνης λυτρωσαμένῳ, καὶ σαυτῷ ἁρμοσαμένῳ τιμίῳ αἵματι, φαιδρῶς ἀπολαμβάνουσα τὴν ἱερὰν ἀναςήλωσιν τῶν εἰκόνων, καὶ χαίρουσά σε ὑμνεῖ, καὶ δοξάζει πιςῶς.

In te, hominum amator, modò exultat Eccleſia, ipſius Sponſo, & Conditore, qui hanc voluntate, quæ Deum maximè decuit, ex idolorum errore eripuiſti, & tibimet ipſi pretioſo ſanguine conjũxiſti; ſacram imaginum reſtitutionem lætè recipiens, atque exultans te laudat, & fide glorificat.

Ὅμοιον.

Simile.

Σαρκὸς τὸ ἐκτύπωμα ἀναςηλοῦντές σου, Κύριε, σχετικῶς ἀσπαζόμεθα, τὸ μέγα μυςήριον τῆς Οἰκονομίας τῆς σῆς ἐκδηλοῦντες. οὐ γὰρ δοκήσει, ὡς φασὶν οἱ θεομάχοι παῖδες τοῦ Μανέντος, ἡμῖν ὤφθης, φιλάνθρωπε, ἀλλ᾽ ἀ-

Carnis tuæ, Domine, figurã reſtituentes, cũ relatione quadam veneramur, magnum Incarnationis tuæ myſterium manifeſtantes; neque enim opinione, quemadmodum ajunt Manetis aſſeclæ ho-

Dom. I. Jejun.

hoſtes Dei, ſed veritate, & naturâ carnis nobis, ò clemens, apparuiſti; per eam imaginem ad tui deſiderium, & amorem adducti.

Aliud Idiomelon, ton. 2.

Veritatis eluxit gratia; priùs per umbram præfigurata, nunc manifeſtè adimpleta ſunt. Ecce etenim Eccleſia corporeã Chriſti imaginem, ceu cœleſtem ornatum, ſuperinduit, priorem tabernaculi Teſtimonij typũ delineans, & orthodoxæ fidei adhæreſcens, ut ejus, quẽ colimus, effigiem quoque retinentes, minimè aberremus. Qui aliter credunt, confuſione induantur; nobis ſiquidem incarnati figura piè adorata, non verò Deificata, gloria eſt: hanc deoſculantes Fideles clamemus, Salva, Deus, populum tuum, & benedic hæreditati tuæ.

Aliud, ton. 2.

Qui ex impietate ad pietatem proceſſimus, & cognitionis lumine colluſtrati fuimus, manibus juxta Pſalmiſtam plaudamus, laudes Deo in gratiarum actionẽ offerẽtes, atque venerabundi ado-

ληθείᾳ, καὶ φύσει σαρκὸς, δι' αὐτοῦ ἀναγόμενοι πρὸς τὸν πόθον, καὶ ἔρωτα.

Ἄλλο Ἰδιόμελον ἦχος β'.

Ἡ χάρις ἐπέλαμψε τῆς ἀληθείας, τὰ προτυπούμενα πάλαι σκιωδῶς, νῦν ἀναφανδὸν ἐκτετέλεσται. ἰδοὺ γὰρ ἡ Ἐκκλησία τὴν ἔνσωμον εἰκόνα Χριστοῦ, ὡς ὑπερκόσμιον κόσμον, ἐπαμφιέννυται, τῆς σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου τὸν τύπον προϋπογράφουσα, καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν κατέχουσα, ἵνα ὃν σεβόμεθα, τούτου καὶ τὴν εἰκόνα διακρατοῦντες μὴ πλανώμεθα. ἐνδυσάσθωσαν αἰσχύνην, οἱ οὕτω μὴ πιστεύοντες. ἡμῖν γὰρ δόξα τοῦ σαρκωθέντος ἡ μορφὴ, εὐσεβῶς προσκυνουμένη, οὐ θεοποιουμένη. ταύτην κατασπαζόμενοι, Πιστοὶ, βοήσωμεν, ὁ Θεὸς σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Ἄλλο, ἦχος β'.

Οἱ ἐξ ἀσεβείας εἰς εὐσέβειαν προβάντες, καὶ τῷ φωτὶ τῆς γνώσεως ἐλλαμφθέντες, ψαλμικῶς τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, εὐχαριστήριον αἶνον Θεῷ προσάγοντες, καὶ τὰς ἐν τείχοις, καὶ πίναξι, καὶ ἱεροῖς σκεύεσιν ἐγχαραχθείσας

Digitized by Google

σας ἱερὰς Χριστοῦ εἰκόνας, τῆς Παναγνου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων τιμητικῶς προσκυνήσωμεν, ἀποβαλλόμενοι τὴν δυσσεβῆ τῶν κακοδόξων θρησκείαν. ἡ γὰρ τιμὴ τῆς εἰκόνος, ὡς φησὶ Βασίλειος, ἐπὶ τὸ πρωτότυπον διαβαίνει. αἰτούμενοι ταῖς πρεσβείαις τῆς ἀχράντου σου Μητρὸς, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντων τῶν Ἁγίων, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Dom. 1 Jejun.

remus ſacras imagines Chriſti, puriſſimæque Virginis, & omnium Sanctorum, in muris, & tabulis, ſacriſque vaſibus ſignatas, impiam pravè ſentientium ſuperſtitionem averſati, honor enim imaginis, quemadmodum ait Baſilius, ad prototypum pervadit: precibus immaculatæ Matris tuæ, Chriſte Deus noſter, omniumque Sanctorum magnam tribui nobis miſericordiam, depoſcentes.

Πρωῒ, ἦχος πλάγιος β'.

Μωσῆς τῷ καιρῷ τῆς ἐγκρατείας νόμον ἐδέξατο, καὶ λαὸν ἐπεσπάσατο, Ἠλίας νηστεύσας οὐρανοὺς ἀπέκλεισε, τρεῖς δὲ παῖδες Ἀβραμιαῖοι τύραννον παρανομοῦντα διὰ νηστείας ἐνίκησαν. δι' αὐτῆς καὶ ἡμᾶς ἀξίωσον, τῆς ἀναστάσεως τυχεῖν, οὕτω βοῶντας, Ἅγιος ὁ Θεὸς, Ἅγιος ἰσχυρὸς, Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Mane, ton. obl. 2.

Jejunij tempore legem ſuſcepit Moyſes, & populum Deo conciliavit, Elias cœlos jejunio aperuit, treſque pueri Abraamitæ tyrannum impium jejunij virtute devicerunt; eo nos pariter ad reſurrectionem pervenire, effice, Salvator, ita clamantes, Sanctus Deus, Sanctus fortis, Sanctus immortalis, miſerere nobis.

Ἑσπέρας, ἦχος πλάγιος δ'.

Δεῦτε, ἐκκαθάρωμεν ἑαυτοὺς ἐν ἐλεημοσύναις, καὶ οἰκτιρμοῖς πενήτων, μὴ σαλπίζοντες, μὴ δημοσιεύοντες ἡμῶν τὴν εὐποιΐαν, μὴ ἐπιγνώτω ἡ ἀριστερὰ τῆς δεξιᾶς τὸ ἔργον, μὴ σκορπίσῃ ἡ

Veſpere ton. obl. 4.

Adeſte, emundemus noſmetipſos eleemoſynis, & cõmiſerationibus erga pauperes, bona opera noſtra nec tubâ canentes, nec publicantes, ne dexteræ factum agno-

ſcat

Dom. I. Jejun.

ſcat ſiniſtra, neve eleemoſynæ fructum honoris aura diſpergat; verumtameu in abſcondito ad eum, qui abſcōdita novit, clamemus, Pater dimitte delicta noſtra, utpote clemens.

CANON *gerit Acroſtichidem*, HODIE PIETATIS DIVINITUS ILLUCENTIS ADVENIT SPLENDOR. *ton.* 4. THEOPHANIS.

ODE I.

Maris Erythræum æquor.

Lætitiâ hodie exilientes, Fideles, clamemus, Quàm mirabilia opera tua, Chriſte, & magna virtus! qui nos concordes, & unanimes effeciſti.

Adeſte, divinâ præditi ſapientiâ, lætum diem peragamus, nunc etenim cœlum geſtit, atque terra, Angelorumque ordines, & hominum cœtus jucundiſsimè feſtum concelebrant.

Maximum beneficium ob oculos habentes, membra ſcilicet Chriſti diſcordia priùs, modò conſociata, manibus plaudamus, Deumque collaudemus, pacis authorē.

κενοδοξία τὸν καρπὸν τῆς ἐλεημοσύνης, ἀλλ' ἐν κρυπτῷ τῷ τὰ κρυπτὰ εἰδότι κράξωμεν, Πάτερ ἄφες τὰ παραπτώματα ἡμῶν, ὡς φιλάνθρωπος.

Ο ΚΑΝΩΝ φέρει Ἀκροστιχίδα, ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΥΣΕΒΙΗΣ ΘΕΟΦΕΓΓΕΟΣ ΗΛΥΘΕΝ ΑΙΓΛΗ. Ἦχος δ'. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ.

ΩΔΗ α'.

Θαλάσσης τὸ Ἐρυθραῖον πέλαγος.

Σκιρτῶντες μετ' εὐφροσύνης σήμερον, Πιστοὶ, βοήσωμεν, ὡς θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, Χριστὲ, καὶ μεγάλη ἡ δύναμις, ὁ τὴν ἡμῶν ὁμόνοιαν, καὶ συμφωνίαν ἐργασάμενος.

Ἡμέραν χαρμονικὴν, θεόφρονες δεῦτε, τελέσωμεν, νῦν οὐρανὸς εὐφραίνεται, καὶ γῆ, καὶ Ἀγγέλων τὰ τάγματα, καὶ τῶν βροτῶν συστήματα διαφερόντως ἑορτάζοντα.

Μεγίστην εὐεργεσίαν βλέποντες, χεῖρας κροτήσωμεν, τὰ διεστῶτα μέλη τοῦ Χριστοῦ, συνηγμένα πρὸς ἕνωσιν, καὶ τὸν Θεὸν αἰνέσωμεν, τὸν τὴν εἰρήνην πρυτανεύσαντα.

Digitized by Google

Dom. I. Iejun.

Ἐδόθη τῇ Ἐκκλησίᾳ σήμερον τὰ νικητήρια, θεοκινήτῳ νεύσει, καὶ βουλῇ, Μιχαὴλ, Θεοδώρας τε, τῶν εὐσεβῶς τῆς πίστεως ἀντεχομένων Βασιλέων ἡμῶν.

Hodie Dei nutu, & voluntate triumphat Eccleſia, Regibus noſtris Michaele, atque Theodorâ piè fidem vindicantibus.

Θεοτοκίον.) Ῥομφαῖαι τῶν δυσσεβῶν ἐξέλιπον σαφῶς αἱρέσεων, τὸν γὰρ ναόν σου, πάναγνε σεμνὴ, ἐν εἰκόσι κοσμούμενον πανευσεβῶς θεώμενοι, νῦν πανιέρως ἀγαλλόμεθα.

Theot.) Impiarum hæreſum gladij palam defecerunt; namque templum tuum, puriſsima, & veneranda Virgo, imaginibus decoratum omni cum pietate cernentes, ſacratiſsimo nunc gaudio replemur.

ΩΔΗ γʹ.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ode III.

Lætatur in te.

Οὐκέτι τῶν ἀσεβῶν αἱρετικῶν νῦν ἡ ὀφρὺς αἴρεται, ἡ γὰρ Θεοῦ δύναμις τὴν ὀρθοδοξίαν ἐκράτυνε.

Non ampliùs modò impiorum Hæreticorum ſupercilium attollitur, uirtus etenim Dei orthodoxam fidem firmavit.

Νεφέλαι προφητικῶς ζωοποιὸν ἐξ οὐρανοῦ σήμερον δρόσον ἡμῖν ῥαννάτωσαν, ἐπὶ τῇ ἐγέρσει τῆς Πίστεως.

Nubes juxta Prophetam depluant nobis hodie vivificum è cœlo rorem, quoniam Fides reſurrexit.

Εὐήχως αἱ μυστικαὶ τῶν Ἀποστόλων τοῦ Χριστοῦ σάλπιγγες ὑπερφυῶς βοάτωσαν τὴν σεπτῶν εἰκόνων ἀνόρθωσιν.

Apoſtolorum Chriſti myſticæ tubæ canoro, mirificoque clangore venerandarum imaginum canant reſtaurationem.

Ὑμνήσωμεν τὸν Χριστὸν, τὸν ἀναδείξαντα ἡμῖν Ἄνασσαν, θεοσεβῆ, φιλόχριστον, σὺν τῷ θεοστέπτῳ βλαστήματι.

Laudemus Chriſtum, qui nobis Reginam conſtituit piam, amatricem Chriſti, unà cũ germine a Deo coronato.

Θεοτοκίον.) Σκηνήν σου τὴν

Theot.) Sacro tuo, puriſ-

ſima

Dom. I. Jejun.

ſima, tabernaculo adhęrentes Fideles, ſplendidâ nunc gratiâ colluſtrari deprecamur.

ODE IV.

Exaltatum te videns.

Divino Paracliti adventu, templum tuum, Dei Verbum multùm miſericors, ſanctifica, ejuſque præſentiâ hæreſeos abige errorem.

Quam è ſæviſsimâ impietate eripuiſti, plebem tuam, fac, Domine, pietatis zelo æſtuare, & fide clamare, Gloria virtuti tuæ, Domine.

Sacris imaginum Chriſti figuris, Deiparæque formis divina tabernacula coruſca cernentes, ſacrâ lætitiâ gaudemus.

Regina diademate exornata, verum Chriſti regnum appetens, hujus incontaminatam imaginem, Sanctorumque effigies rurſus reprę-ſentavit.

Theot.) Incarnatum Dei Verbum enixa, hujus effecta es Deo dignum ſanctuarium, ò gratiâ ornata, propterea lucidi templi tui encænia celebramus.

ἱερὰν καταλαβόντες οἱ Πιστοὶ, πάναγνε, φωτοειδεῖ χάριτι νῦν καταυγασθῆναι δεόμεθα.

ΩΔΗ δʹ.

Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ἐπιφοιτήσει τῇ θείᾳ τοῦ Παρακλήτου τὸν σὸν ναὸν ἁγίασον, καὶ τῇ παρουσίᾳ τούτου τῆς αἱρέσεως τὴν πλάνην ἀπέλασον, Λόγε τοῦ Θεοῦ πολυέλεε.

Βιαιοτάτης ῥυσάμενος δυσσεβείας τὸν σὸν λαὸν, ἀνάδειξον, τῷ τῆς εὐσεβείας ζήλῳ πυρπολούμενον, καὶ πίστει κραυγάζοντα, Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Ἱεροτύποις μορφώσεσι τῶν εἰκόνων τῶν τοῦ Χριστοῦ θεώμενοι, καὶ τῆς Θεοτόκου τύποις καταλάμποντα τὰ θεῖα σκηνώματα, ἱεροπρεπῶς ἀγαλλόμεθα.

Ἡ βασίλισσα στεφάνῳ κεκοσμημένη, τὴν ἀληθῆ ποθήσασα Χριστοῦ Βασιλείαν, ταύτης ἀνιστόρησεν εἰκόνα τὴν ἄχραντον, καὶ τὰ τῶν Ἁγίων μορφώματα.

Θεοτοκίον.) Σεσαρκωμένον τεκοῦσα τὸν θεῖον Λόγον, θεοπρεπὲς ἁγίασμα, κεχαριτωμένη, τούτου ἀναδέδειξαι, διό σου τὸ τέμενος τὸ φωτοειδὲς ἐγκαινίζομεν.

ΩΔΗ

Dom. 1. Jejuna.

ΩΔΗ ε'.

Σὺ, Κύριε, μου φῶς.

Θοῦ, Κύριε, τῇ σῇ Ἐκκλησίᾳ κραταίωμα ἀκλόνητον διαμένειν εἰς αἰῶνας τῷ σάλῳ τῶν αἱρέσεων.

Εἰς ἅπασαν τὴν γῆν ἡ φαιδρότης ἐξέλαμψε τῆς ἄνωθεν διδομένης τοῖς Πιστοῖς εὐφροσύνης καὶ θείας ἀντιλήψεως.

Ὁ μόνος ἀγαθὸς, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σὺ ὕψωσον ὀρθοδόξων Βασιλέων τὸ κέρας, τιμώντων τὴν εἰκόνα σου.

Φῶς ἄδυτον ἡμῖν εὐσεβείας ἀνέτειλεν, θεσπίσματι θεοπνεύστῳ τῶν πιστῶν Βασιλέων, καὶ νεύματι θεόφρονι.

Θεοτοκίον.) Ἐγκαίνισον ἡμῖν τὴν ἀρχαίαν εὐπρέπειαν, παναχραντε Θεομῆτορ, καὶ τὸν οἶκόν σου τοῦτον ἁγίασον σῇ χάριτι.

ΩΔΗ ς'.

Θύσω σοι.

Γράφεται, καὶ τιμᾶται πιστῶς προσκυνούμενος ὁ χαρακτὴρ τοῦ Δεσπότου, καὶ λαμβάνει πάλιν ἡ Ἐκκλησία παῤῥησίαν, εὐσεβῶς τὸν Σωτῆρα δοξάζουσα.

Γυμνοῦται κατηφείας, καὶ σκότους αἱρέσεως ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, καὶ φορεῖ χιτῶνα τῆς εὐφροσύνης, καὶ τῇ θείᾳ, καὶ φωσφόρῳ

ODE V.

Tu, Domine, lux mea,

Pone, Domine, Eccleſiæ tuæ firmamentum, quod inter hæreſum fluctus inconcuſſum perſiſtat in ſæcula ſæculorum.

Lætitiæ Fidelibus deſuper datæ, divinæqne opitulationis ſplendor univerſæ terræ illuxit.

Solus bonus, & bonitatis ſcatebra, tu orthodoxorum cornua Regum exalta, qui tuam honorant imaginem.

Inextinctum pietatis lumē exortum eſt nobis ex divinitus inſpirato fidelium Regum edicto, ac religioſo nutu.

Theot.) Puriſſima Dei genitrix, veterem nobis repara decorem, tuamque domum hanc gratiâ tuâ ſanctifica.

ODE VI.

Sacrificabo tibi.

Pingitur, & honoratur Domini imago fide adorata, & antiquam libertatē aſſumit Eccleſia, piè Salvato rem glorificans.

Mœſtitiam, tenebraſque hæreſeos excutit Chriſti Eccleſia, & lætitiæ tunicam defert, nec non divinâ, &

Digitized by Google

Dom. 1. Jejun. ſplendidâ gratiâ contegitur.

Veteris ſplendoris decorem adeptus eſt Chriſtianus populus, nutu Theodoræ Reginæ, ejuſque filii * pii Michaelis Imperatoris.

* *Caute lege; Poſtea nec pius, nec laude dignus.* Vide Baron. ad finem Tomi IX.

Theo.) Qui olim fieri juſſit tabernaculum Teſtimonii, in te, ceu intellectuali tabernaculo, inhabitat, Virgo, ſolus glorificatus, qui miraculis templum tuum glorioſum reddit.

Contacium *ton. obl.* 4.

Incircumſcriptum Verbum Patris, incarnatum ex te, Deipara, circumſcriptum eſt, & deturpatam imaginem ad priſtinum decorem reductam divinæ pulchritudini conſociavit; quare hanc reſtituimus, ſalutem opere, & verbo confitentes.

Oecus.

Myſterium hoc Diſpenſationis, Prophetæ divinitus propter nos, qui ad fines ſæculorum pervenimus, olim inſpirati prænunciarunt, illius ſplendore circumfuſi; inde igitur divinam ſcientiã aſſecuti, unum Dominum Deum agnoſcimus in tribus hypoſtaſibus glorificatum, &

πυκάζεται χάριτι.

Εὐκλείας τῆς ἀρχαίας ἐλλάμψεως ἔτυχε τῶν ὀρθοδόξων ὁ δῆμος, Θεοδώρας νεύσει τῆς Βασιλίδος, καὶ τοῦ ταύτης * εὐσεβοῦς Μιχαὴλ Αὐτοκράτορος.

* Μετέπειτα ἀσεβοῦς.

Θεοτοκίον.) Ὁ πάλαι Μαρτυρίου προστάξας γενέσθαι σκηνὴν, ὡς ἐν σκηνῇ, ἐν σοὶ κατοικεῖ ὁ μόνος δεδοξασμένος, ὁ δοξάζων τὸν ναόν σου, Παρθένε, τοῖς θαύμασι.

Κοντάκιον, ἦχος πλάγιος δʹ.

Ὁ ἀπερίγραπτος Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἐκ σοῦ, Θεοτόκε, περιεγράφη σαρκούμενος, καὶ τὴν ῥυπωθεῖσαν εἰκόνα εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀναμορφώσας, τῷ θείῳ κάλλει συγκατέμιξεν. ἀλλ᾽ ὁμολογοῦντες τὴν σωτηρίαν ἔργῳ, καὶ λόγῳ, ταύτην ἀνιστοροῦμεν.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦτο τῆς Οἰκονομίας μυστήριον πάλαι Προφῆται θειωδῶς ἐμπνευσθέντες, δι᾽ ἡμᾶς τοὺς εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων καταντήσαντας, προκατήγγειλαν τῆς αὐτοῦ τυχόντες ἐλλάμψεως. γνῶσιν οὖν θείαν παρ᾽ αὐτοῦ λαβόντες, ἕνα Κύριον τὸν Θεὸν γινώσκομεν, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσι δοξαζόμενον· καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύοντες, μίαν πί-

στιν.

Digitized by Google

Dom. I. Jejun.

ςιν, ἓν Βάπτισμα ἔχοντες, Χριςὸν ἐνδεδύμεθα. Ἀλλ' ὁμολογοῦντες τὴν σωτηρίαν ἔργῳ, καὶ λόγῳ, ταύτην ἀντιςοροῦμεν.

cum ſolum colentes, unam fidem, unum habentes Baptiſma, Chriſtum induti ſumus. Verùm opere, & verbo ſalutem confitentes, hanc reſtituimus.

ΩΔΗ ζ'.

Ἐν τῇ καμίνῳ.

Συγχορευέτω τῆ Ἐκκλησίας τῇ φαιδρότητι, πόθῳ θεϊκῷ, Ἀγγέλων ἡ ςρατιά, θεοφρόνως ἀναμέλπουσα, Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Ἡ Ἐκκλησία τῶν πρωτοτόκων, καὶ πανήγυρις χαίρει, θεωμένη νῦν τὸν θεῖον λαὸν, ὁμοφρόνως ἀναμέλποντα, Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Λελυτρωμένοι τῆς πρὶν ἀχλύος τῆς αἱρέσεως, νεύσει Θεοδώρας τῆς ἀξιοπρεποῦς Βασιλίδος, ἀναμέλπομεν, Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Θεοτοκίον.) Ὑπὲρ τὰς ἄνω χοροςασίας ἤρθης, πάναγνε, μόνη γενομένη Μήτηρ τοῦ παντουργοῦ. γεγηθότες οὖν κραυγάζομεν, Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις, πανάμωμε Δέσποινα.

ODE VII.

In fornace.

Angelorum exercitus divino amore concitatus, ob Eccleſiæ hilaritatem choreas ſimul ducat, piè canens, Benedictus es, Domine, in templo gloriæ tuæ.

Eccleſia ; & conventus primogenitorũ lætatur, cernens modò divinum populũ concorditer canentem, Benedictus es, Domine, in templo gloriæ tuæ.

E priore hæreſeos caligine liberati, nutu Theodoræ digniſſimæ Reginæ, canimus, Benedictus es, Domine, in templo gloriæ tuæ.

Theot.) Super cœleſtes choros exaltata es, puriſſima, ſola Creatoris omnium Mater; læti igitur clamamus, Benedicta tu inter mulieres, labis omnis expers Domina.

ΩΔΗ η'.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Θεσμοὺς Ἐκκλησίας πατρικοὺς

ODE VIII.

Daniel expanſis manibus.

Patrias Eccleſiæ leges obſer-

Dom. I. Jejun.

ſervantes, pingimus, veneramurque ore, corde, & voluntate, Chriſti, ac Sanctorum ejus effigies, clamantes, Benedicite omnia opera Domini Dominum.

διαφυλάττοντες, εἰκόνας γράφομεν, καὶ ἀσπαζόμεθα στόματι, καὶ καρδίᾳ, καὶ θελήματι, τῦ τῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν αὐτοῦ Ἁγίων, κράζοντες, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Imaginis honorem, atque adorationem ad prototypum palam provehentes, venerationem adhibemus, divinorum oratorum dictis obaudientes, & fide ad Chriſtum clamamus, Benedicite omnia opera Domini Dominũ.

Ἐπὶ τὸ πρωτότυπον σαφῶς τὴν τῆς εἰκόνος τιμὴν, καὶ τὴν προσκύνησιν ἀναβιβάζοντες, σέβομεν, θεηγόρων τοῖς διδάγμασιν ἀκολουθοῦντες, καὶ Χριστῷ πίστει κραυγάζομεν Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Mentem divini Spiritus luce illuſtratam gerens, pietatiſque procreans fructus, veneranda Regina, decorem, & ſpeciem Eccleſiæ Chriſti dilexit, benedicens unà cum Fidelibus Jeſum Deum, & hominem.

Νοῦν καταυγασθεῖσα φωτισμῷ τοῦ Θείου Πνεύματος σεπτὴ Βασίλισσα, καρποὺς θεόφρονας ἔχουσα, τὴν εὐπρέπειαν ἠγάπησε τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, καὶ ὡραιότητα, εὐλογοῦσα, ἅμα Πιστοῖς, Ἰησοῦν τὸν θεάνθρωπον.

Theot.) Intellectualis luminis radiis divina domus tua illuſtrata, univerſos modò obumbrat Spiritus nebulâ, atque ſanctificat Fideles, unâ voce pſallentes, Benedicite omnia opera Domini Dominum.

Θεοτοκίον.) Ἀκτῖσι φωτὸς τοῦ νοητοῦ καταλαμπόμενος ὁ θεῖος οἶκός σου, κατασκιάζει νῦν ἅπαντας τῇ νεφέλῃ τῇ τοῦ Πνεύματος, καὶ ἁγιάζει τοὺς Πιστοὺς, συμφώνως ψάλλοντας, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ode IX.

Lapis non manu ſciſſus.

Sacris rurſus imaginum picturis ornatam cernentes

ΩΔΗ θ'.

Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἱερογραφίαις εἰκόνων κεκοσμημένην καθορῶντες πάλιν τὴν σεπτὴν

πτὴν Ἐκκλησίαν, μετ' εὐλαβείας πάντες προσδράμωμεν, καὶ τῷ Χριστῷ βοήσωμεν, Σὲ μεγαλύνομεν, τρισάγιε.

Γέρας, καὶ τιμὴν κεκτημένη ἡ Ἐκκλησία τὸν σταυρόν σου, καὶ τὰς σεβασμίους εἰκόνας, καὶ τῶν Ἁγίων τὰ ἐκτυπώματα, μετ' εὐφροσύνης, Δέσποτα, καὶ θυμηδίας μεγαλύνει σε.

Λάμπρυνον τῇ θείᾳ σου δόξῃ τοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, οἰκτίρμων, καὶ παρεμβολαῖς Ἀγγελικαῖς, καὶ πανοπλίαις τούτους περίφραξον, τὴν τῶν Ἐθνῶν θρασύτητα καθυποτάσσων αὐτοῖς, Δέσποτα.

Θεοτοκίον.) Ἡ τῶν οὐρανῶν πλατυτέρα, καὶ Χερουβεὶμ ἁγιωτέρα, πάσης τε τῆς κτίσεως, ἁγνὴ, τιμιωτέρα, Θεὸν ἐκύησας, καὶ μητρικῶς ἐβάστασας τὸν πατρικοῖς κόλποις καθήμενον.

Ἐξαποστειλάριον.

Πρὸς, Τοῖς Μαθηταῖς.

Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου, ὦ Χριστὲ, προσκυνοῦμεν, ἣν δι' ἡμᾶς μεμόρφωσαι, ἄϋλος ὢν τὸ πρόσθεν, καὶ ἄληπτος κατ' οὐσίαν. πάντας δὲ τοὺς μὴ ταύτην προσκυνοῦντας, φιλάνθρωπε, σχέσει τε, καὶ ἀγάπῃ τῇ ἐπὶ σοὶ, ὡς ἐχθρούς σου, συνέτριψον, καὶ ἀθέους, ἡμᾶς δὲ σῶσον, Δέσποτα, ταύτην ἀσπαζομένους.

venerandam Eccleſiam, cum modeſtiâ omnes accurramus, & ad Chriſtum clamemus, Magnificamus te, ter ſancte. Dom. I. Jejun.

Gloriam, & honorem adepta Eccleſia, crucem ſcilicet tuam, & venerandas imagines, Sanctorumq; effigies, læto, atque hilari animo te, Domine, magnificat.

Illuſtra, miſericors, divinâ gloriâ tuâ Reges noſtros, atque Angelicis præſidiis, & armis eos protege, ſubiiciens illis, Domine, Gentium audaciam.

Theot.) Cœlis amplior, & Cherubim ſanctior, omnique creaturâ honorabilior, ò pura, Deum concepiſti, & in Patris ſinu conſidentem matris more geſtaſti.

EXAPOSTILLARIUM.

Ad mod. Diſtipulis.

Incontaminatam imaginẽ tuam, ò Chriſte, adoramus, quã propter nos aſſumpſiſti, materię priùs expers,& naturâ incomprehenſibilis; quotquot autem hanc adorant relatione, & amore erga te, velut hoſtes tuos, Deumq; abnegantes contere, nos verò hanc venerantes, ſalvos effice, Dñe.

FE-

FERIA II. HEBDOMADÆ II. JEJUNIORUM.

CATHISMA, *ton.* 4.
Ad mod. Obſtupuit Joſeph.

ANimam meā inobedientiæ fructu peremptā vivifica, precor, ò Chriſte, per jejunium verum, atque pœnitentiam, & præſta, miſericors, ut rectis ſemper, boniſque ſanctorum mandatorum tuorum ſemitis inſiſtam, quò cum omnibus amantibus te divinam gloriam tuam adeptus, glorificem tuam, Jeſu, erga omnia bonitatem.

Aliud, ton. 2. *Ad mod. Domine, miſerere mei.*

Dirige nos, Domine, jejunium geminantes, fac elucere nobis ſanctificationem, lumenque juſtificationum tuarum, ac dignos redde, qui acceptabiles preces flexo genu tibi offeramus; tu ſiquidem es Pater noſter, & nos filij tui, teque cum timore laudamus, nomen tuū comprecati.

ΤΗ Β ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ Β ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Κάθισμα, Ἦχος δ'.
Πρὸς, Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

ΠΑραβάσεως καρπῷ θανατωθέντα τὴν ψυχήν ζωοποίησον, Χριστὲ, διὰ νηστείας ἀληθοῦς, καὶ μετανοίας, δέομαι, ὡς οἰκτίρμων, καὶ δίδου ἐν ὁδοῖς ἀεὶ πορεύεσθαι θείαις, καὶ καλαῖς τῶν σῶν σεπτῶν ἐντολῶν, ὅπως τῆς θείας δόξης σου σὺν πᾶσιν ἐπιτυχὼν τοῖς ποθοῦσί σε, δοξολογῶ σου τὴν περὶ πάντα, Ἰησοῦ, ἀγαθότητα.

Ἄλλο, ἦχος β'.
Πρὸς, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, κατεύθυνον ἡμᾶς, τὴν νηστείαν διανύοντας, ἁγιασμὸν ἡμῖν λάμψον, καὶ φωτισμὸν τῶν δικαιωμάτων σου, καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς προσφέρειν σοι εὐπρόσδεκτον εὐχὴν, τὸ γόνυ κλίνοντας. σὺ γὰρ εἶ Πατὴρ ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς υἱοί σου, καὶ σὲ φόβῳ ὑμνοῦμεν, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Στι-

Digitized by Google

Fer. II. Heb. II. Jejun.

Στιχηρὰ, ἦχος δ΄.

Πρὸς, Ἔδωκας σημείωσιν.

Δίδε μοι κατάνυξιν, καὶ τῶν κακῶν ἀλλοτρίωσιν, καὶ τελείαν διόρθωσιν, εἰς πάθη τοῦ σώματος νῦν βεβυθισμένῳ, καὶ μεμακρυμμένῳ ἐκ σοῦ, Θεὲ Παμβασιλεῦ, καὶ μηδαμόθεν ἐλπίδα ἔχοντι, καὶ σῶσόν με τὸν ἄσωτον διὰ πολλὴν ἀγαθότητα, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Μωσῆς ὁ θεσπέσιος διὰ νηστείας τεθέαται καθαρθεὶς τὸν ποθούμενον. τοῦτον οὖν ζηλώσασα, ταπεινὴ ψυχή μου, σπεῦσον, ἐν ἡμέρᾳ τῆς ἐγκρατείας τῶν κακῶν ἐκκαθαρθῆναι, ὅπως τὸν Κύριον, διδόντα σοι τὴν ἄφεσιν, νῦν θεωρήσεις, ὑπάρχοντα ἀγαθὸν, καὶ φιλάνθρωπον, παντοδύναμον Κύριον.

Ἄλλο, ἦχος πλάγιος β΄.

Πρὸς, Ἀρχαγγελικῶς ὑμνήσωμεν.

Τὰ τῶν νηστειῶν νῦν δισέβδομα φαιδρῶς ἐναρξώμεθα, τελοῦντες ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, ἀδελφοὶ, ἅρμα πυρὸς ἐργασάμενοι ἡμῖν, ὡς Ἠλίας ὁ Θεσβίτης, τὰς τέσσαρας μεγάλας ἀρετὰς, τὸν νοῦν ἀνυψώσωμεν ἀπαθείᾳ, τὸ σάρ-

Stichira *ton.* 4. *Ad mod. Dediſti ſignificationem.*

Præbe mihi compunctionem, receſſionem à malis, perfectamque emendationẽ, mihi, inquam, nunc corporis voluptatibus merſo, atque à te, Deus omnium Rex, elongato, & ſpe omni delapſo; meque perditum ſerva propter multam bonitatem, Jeſu omnipotens, animarum noſtrarum Salvator.

Simile.

Jejunio purificatus divinus Moyſes deſideratũ aſpexit; hunc miſera anima mea, æmulare, à flagitijs abſtinentiæ tempore expiari feſtina, ut Dominum largientem tibi nunc remiſſionem, bonum, & clementẽ contempleris, omnipotentem Dominum.

Aliud ton. obl. 2. Ad mod. Archangelicè celebremus.

Læti nunc alteram jejuniorum hebdomadam exordiamur, fratres, diem ex die peragentes, currum nobis igneum ex quatuor magnis virtutibus, quemadmodum Helias Thesbites, conſtruen-

Fer. II. Heb. II. Jejun.

ſtruentes, mentem ab affectionibus vacuam extollamus, puritate carnem armemus, hoſte in fugam verſo, atque devicto.

Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Πρωΐ, ἦχος πλάγιος α΄.

Θαυμαστὸν ὅπλον ἡ προσευχὴ, καὶ νηστεία. αὕτη τὸν Μωσέα νομογράφον ἔδειξε, καὶ Ἠλίαν ἐν θυσίαις ζηλωτήν. ταύτῃ προσκαρτερήσαντες, Πιστοί, τῷ Σωτῆρι βοήσωμεν, Σοὶ μόνῳ ἡμάρτομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἑσπέρας, ἦχος γ΄.

Τὴν πνευματικὴν νηστείαν νηστεύσωμεν, διαῤῥήξωμεν πᾶσαν στραγγαλιὰν, ἐκφύγωμεθα δὲ καὶ τῶν σκανδάλων τῆς ἁμαρτίας, ἀφήσωμεν ἀδελφοῖς καὶ τὰ ὀφειλήματα, ἵνα καὶ ἡμῖν ἀφεθῇ τὰ παραπτώματα ἡμῶν, οὕτω γὰρ βοῆσαι δυνησόμεθα, Κατευθυνθήτω ἡ προσευχὴ ἡμῶν, ὡς θυμίαμα, ἐνώπιόν σου, Κύριε.

ΤΡΙΩΔΙΟΝ, ἦχος δ΄.

ΩΔΗ α΄.

Τειχάστας κραταιούς.

Ὁ μόνος ἀγαθὸς, ἡ πηγὴ τοῦ ἐλέους, ὁ ἀμνὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων, ὡς Θεὸς, τὰ τοῦ κόσμου ἐγκλήματα, σῶσόν με ἁμαρτημ-

STICHIRA *Anatolica*.

Mane, ton. obl. 1.

Mirabilia arma oratio, & jejunium; hoc Moyſem legiſlatorem effecit, & Heliam inter ſacrificia zelatorem; huic firmiter inſiſtentes, Fideles, ad Salvatorem clamemus, Peccavimus tibi ſoli, miſerere noſtri.

Veſpere, ton. 3.

Spirituale jejunium jejunemus, tortuoſos laqueos omnes abrumpamus, declinemus pariter malorum exẽplorum nequitiam, dimittamuſque fratribus debita, ut nobis quoque delicta noſtra dimittantur, ita enim clamare poterimus, Dirigatur, Domine, oratio noſtra, ſicut incenſum, in conſpectu tuo.

TRIODIUM, *ton.* 4.

ODE I.

Fortes præfectos.

Solus bonus, fons miſericordiæ, Agnus Dei, qui, utpote Deus, tollis peccata mundi, ſerva me criminum

Digitized by Google

μάτων τρικυμίᾳ ποντούμενον, μετανοίας πρὸς ὅρμον ἰθύνων με.

Νηστεία καθαρὰ, μακρυσμὸς ἁμαρτίας, ἀλλοτρίωσις παθῶν, ἀγάπη πρὸς Θεὸν, προσευχῆς ἐπιμέλεια, δάκρυα σὺν κατανύξει, καὶ πενήτων προμήθεια, ὡς Χριστὸς ἐν γραφαῖς ἐνετείλατο.

Πληγεῖσαν τὴν ψυχὴν ἁμαρτίας ῥομφαίᾳ, καὶ κατάστικτον πολλοῖς ὑπάρχουσαν κακοῖς, ἰατρὲ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ἴασαι, ὡς εὐεργέτης, ἐπιθεὶς μοι τὰ φάρμακα τῶν σοφῶν ἐντολῶν σου, φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.) Ἀμόλυντε σκηνὴ, παναγία παρθένε, μολυνθέντα με δεινῶς παθῶν ἐπαγωγαῖς, τῇ πηγῇ τοῦ ἐλέους σου κάθαρον καὶ δός μοι ὄμβρους κατανύξεως, Δέσποινα, ἁμαρτίας βυθὸν ἀφανίζουσα.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος, ἦχος πλάγιος β'.

Βοηθὸς, καὶ σκεπαστής

Ὡς μεθέορτον χαρὰν, καὶ δευτερεύουσαν ἑβδομάδα τῶν φωτοποιῶν νηστειῶν, ἀδελφοὶ, δεξάμενοι πόθῳ, ἀνυμνήσωμεν Χριστὸν, ἐνθέως εὐφραινόμενοι.

procellis agitatum,& ad pœnitentiæ ſemitas dirige. Fer. II. Heb. II. Jejun.

Purum jejunium,fuga peccati,pravorum affectuum abſceſſus, charitas erga Deum, orationis ſtudium, lacrymæ cum compunctione, & pauperũ cura,quẽadmodũ Chriſtus in Scripturis præcepit.

Animam peccati gladio transfoſſam, multiſque criminibus lancinatam ſana, ò animarum noſtrarum medice, utpote benefactor, adhibens mihi ſapientium mandatorum tuorum remedia, ò clemens.

Theot.) Tabernaculũ incontaminatũ, beatiſſima virgo,miſerè affectionum illecebris coinquinatũ me, miſericordiæ tuæ fonte emunda, & trade mihi, Dña, compunctionis imbres, peccati abyſſum funditus tollens.

HIRMUS *alius*, *ton. obl.* 2.

Adiutor, & protector:

Ceu lætitiam feſtum ſubſequentem, alteram quoque lucidorum jejuniorum hebdomadam,fratres,ſtudioſè excipientes, celebremus Chriſtum, divino gaudio repleti.

X Com-

Fer. II. Heb. II. Jejun.

Compunctioni idoneum nacti præſens jejunij tempus, magnopere lugeamus, atque ingemamus, manuſque ad ſolum Redemptorem, ut animas noſtras ſalvet, expandamus.

Κατανύξεως καιρὸν τὸν τῆς νηστείας νῦν εὑρηκότες, κλαύσωμεν σφοδρῶς, καὶ στενάξωμεν, καὶ πετάσωμεν χεῖρας πρὸς τὸν μόνον λυτρωτὴν, τοῦ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Utinam mihi quoque detur, pravos affectus omnes extinguere, et tui amorem, Chriſte, concipere, divinis diteſcere, mi bone Jeſu, tibique famulatum impendere.

Εἴθε γένοιτο κἀμοὶ ἀπονεκρῶσαι τὰ πάθη πάντα, καὶ ἀναλαβεῖν τὸν σὸν πόθον, Χριστὲ, πλουτῆσαι τὰ θεῖα, Ἰησοῦ μου ἀγαθὲ, καὶ ἀποθεραπεῦσαί σε.

Vide, attende, anima, ne forte dum jejunas, crapulæ loco tibi ſint injuriæ, inimicitiæ, contentiones adversùs proximum, atque à Deo propter tuam negligentiam excidas.

Ὅρα, πρόσεχε ψυχὴ, μήπως νηστεύουσα κραιπαλήσῃς ἐν τῷ σε κινεῖν ὕβριν, ἔχθραν, μομφὴν κατὰ τοῦ πλησίον, καὶ ἐκπέσῃς ἐκ Θεοῦ δι' ἀπροσεξίας σου.

Quâ ratione, Chriſte meus, iram tuam ſuſtinebo, dum ad judicandum veneris? quidue illic reſpondebo, cum juſſa tua neque fecerim, neque peregerim, Chriſte, quare mihi ante exitum ignoſce.

Πῶς σου οἴσω τὴν ὀργὴν, Χριστέ μου, ὅταν εἰς κρίσιν ἔλθῃς; ποῖον δὲ εὑρὼν λόγον δώσω ἐκεῖ, μὴ πράξας, μὴ δράσας τὸ σὸν θέλημα, Χριστὲ; διὸ πρὸ τέλους ἄνες μοι.

Triad.) Vnitas in tribus ſubſiſtens, ſuprema, univerſorum domina, perfectiſſima, ſumma divinitas, ipſa nos ſerva Pater, Filius, & Spiritus beatiſſimus.

Τριαδικόν.) Τρισυπόστατε μονὰς, ἀρχικωτάτη, κυρία πάντων, τελεταρχικὴ, ὑπεράρχιε, αὐτὴ ἡμᾶς σῶσον, ὁ Πατὴρ, καὶ ὁ Υἱὸς, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον.

Θεο-

Fer. II. Heb. II. Jejun.

Θεοτοκίον.) Τίς ἐγέννησεν υἱὸν τὸν μὴ σπαρέντα πατρῴῳ νόμῳ; τοῦτον οὖν γεννᾷ, ὁ Πατὴρ πλὴν μητρός. παράδοξον τέρας. σὺ γὰρ ἔτεκες, ἁγνὴ, Θεὸν ὁμοῦ, καὶ ἄνθρωπον.

Theot.) Quis filium genuit patriâ lege minimè ſatum? Hunc igitur Pater generat ſine matre, mirum portentum! tu quidem genuiſti, ô pura, Deum ſimul, & hominem.

ΩΔΗ η'.

Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Παροδεύων τοῦ βίου τὸ ἄστατον, τοῖς λῃστρικοῖς λογισμοῖς περιέπεσα, καὶ πληγωθεὶς προσώζεσα, ἰατρὲ τῶν νοσούντων, δίδου μοι χεῖρα, τῶν Ἁγίων σου πάντων δεήσεσι.

Χαλεπῆς ἁμαρτίας κλυδώνιον τὴν ἐμὴν συνταράσσει διάνοιαν, ὥσπερ τὸν Πέτρον, σῶσόν με, Ἰησοῦ, μελῳδοῦντα, Πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐγκρατείᾳ τὰ πάθη νεκρώσωμεν, τῇ νηστείᾳ τὸ πνεῦμα πτερώσωμεν πρὸς οὐρανὸν, καὶ κράξωμεν κατανύξει καρδίας. Ἡμάρτομέν σοι, ὁ Θεὸς, ὡς οἰκτίρμων, συγχώρησον.

Θεοτοκίον.) Ἐν γαστεί σου σκηνώσας ὁ ὕψιστος, οὐρανῶν πλατυτέραν σε ἔδειξε, καὶ προστασίαν ἄμαχον τῶν βοώντων, Παρθένε, Πάντα τὰ ἔργα εὐ-

Ode VIII.

Redemptor univerſi.

Vitæ inſtabile iter percurrens, in prædatrices incidi cogitationes, atque percuſſus expiravi, manum mihi, ô ægrotantium medice, porrige, precibus omnium Sanctorum tuorum.

Sævi peccati tempeſtas mentem meam conturbat, ut olim Petrum, ſerva me, Jeſu, canentem, Benedicite omnia opera, laudate Dominum.

Abſtinentiâ cupiditates extinguamus, ſpiritum jejunio, ceu alis, ad cœlum euchamus & compuncto corde clamemus, Peccavímus tibi Deus, da veniam, utpote miſericors.

Theot.) Altiſſimus in utero tuo commoratus, te cœlis ampliorem effecit, ô Virgo, atq; inexpugnabile præſidium eorum, qui clamant, Be-

Fer. II. Heb. II. Jejun.

Benedicite omnia opera, laudate Dominum.

λογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

HIRMUS *alius*.

Quem exercitus cœlorum.

E cupiditatum tyrannide vindica, Domine, animam meam, ut liberè voluntatem tuam implens, gaudeam, atque glorificem potentiam tuam in ſæcula.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος.

Ὃν στρατιαὶ οὐρανῶν.

Τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος, Κύριε, ἀδούλωτον τὴν ψυχὴν δεῖξον τὴν ἐμὴν, ἵνα ἐλευθερίως ποιῶν τὸ θέλημά σου, χαίρω, καὶ δοξάζω τὸ κράτος σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Oderis, anima mea, Heſau intemperantiam, & Jacobi bona æmuleris, Beliar abſtinentiâ ſupplantes, divina theſaurizes, & laudes Deum in ſæcula.

Τὴν τοῦ Ἡσαῦ ἀκρασίαν μίσησον, ψυχή μου, καὶ Ἰακὼβ ζήλου τὰ καλὰ, πτέρνισον τὸν Βελίαρ διὰ τῆς ἐγκρατείας, πλούτισον τὰ θεῖα, καὶ ὕμνησον εἰς τοὺς αἰῶνας τὸν Θεόν.

Nullus aquæ potor mentem amiſit, Noe verò vino deguſtato nudus apparuit, & exinde nequitiæ ſemina Lotus procreavit, effuge, anima mea, imitationem, Chriſtum collaudans.

Ὑδροποτῶν οὐδεὶς ἠφρονεύσατο, ὤφθη δὲ Νῶε γυμνὸς, οἴνου πειραθεὶς, σπέρματα δὲ κακίας ὁ Λὼτ ἐντεῦθεν τίκτει, φεῦγε, ὦ ψυχή μου, τὴν μίμησιν, Χριστὸν ὑμνοῦσα.

Tranquillum jejunij mare nobis nullâ actis tempeſtate prætergredi, tribue, donec ad portum reſurrectionis tuæ perveniamus, miſericors, te in ſæcula celebrantes.

Τὸ γαληνὸν τῆς νηστείας πέλαγος ἀκυμάντως διελθεῖν, χάρισαι ἡμῖν, μέχρις ἂν εἰς λιμένα τῆς ἀναστάσεώς σου φθάσωμεν, οἰκτίρμων, ὑμνοῦντές σε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Triad.) Colo Deum unũ naturâ, tres hypoſtaſes cano, diſcretim, alias, non alienas, quippe una Deitas, in tribus potentia, Pater ſcilicet, Filius, & Spiritus.

Τριαδικόν.) Ἕνα Θεὸν κατ' οὐσίαν σέβομαι, τρεῖς ὑποστάσεις ὑμνῶ, διαιρετικῶς, ἄλλας, ἀλλ' οὐκ ἀλλοίας, ἐπεὶ Θεότης μία, ἐν τρισὶ τὸ κράτος, καὶ γὰρ Πατὴρ, καὶ Υἱὸς, καὶ Πνεῦμα. Θεο-

Fer. II. Hebd. II. Jejun.

Θεοτοκίον.) Ἐκ φωτεινῆς προελθὼν νηδύος σου, ὡς νυμφίος ἐκ παστοῦ, ἔλαμψε Χριστὸς, φῶς τοῖς ἐν σκότει μέγα, καὶ γὰρ δικαιοσύνης ἥλιος ἀστράψας, ἐφώτισεν, ἁγνὴ, τὸν κόσμον.

Theot.) E ſplendido utero tuo progreſſus, uti ſponſus è thalamo, eluxit Chiſtus, magnum ſedentibus in tenebris lumen, namque ſol juſtitiæ emicans illuminavit, ò pura, orbem terrarum.

ΩΔΗ θʹ.

Ode IX.

Εὔα μὲν τῆς παρακοῆς.

Eva quidem inobedientiæ.

Νηστεύσωμεν μήνιδος, Πιστοὶ, τρυφήσωμεν τῆς ἀγάπης τῆς ἀνυποκρίτου, θρέψωμεν πένητας τῷ ἄρτῳ, τῇ θείᾳ σιτιζόμενοι χάριτι, καὶ δάκρυσι τὰ δάκρυα σβέσωμεν, τὰ τῆς μελλούσης ἀποφάσεως.

Jejunemus, Fideles, ab irâ, ſinceræ charitatis delicias conſectemur, alamus pauperes pane, divinâ gratiâ refecti, & futuræ damnationis lacrymas lacrymis extinguamus.

Ταλαίπωρε στέναξον ψυχὴ, σκυθρώπασον, μετανοίας τρόπους ἔνδειξον, νῦν ἐπὶ θύραις ἡ ἡμέρα, ὁ κρίνων ἀποτόμως καθέζεται, ἑκάστῳ ἀπονέμων τὰ ἄξια τῶν πεπραγμένων, καθὼς γέγραπται.

Ingemiſce, miſera anima, triſtis eſto, exhibe pœnitentiæ mores, jam foribus imminet dies, judex ſeverè ſedet, juxta opera ſingulis digna rependens, veluti ſcriptum eſt.

Οὐ κέκτημαι πράξεις ἀγαθὰς, ἐσπίλωσα τὸν χιτῶνα, ὅνπερ εἴληφα θείου Βαπτίσματος ἐνδύσει, ἐν σκότει ἀγνωσίας πορεύομαι, φώτισόν με τῷ προσώπῳ σου, Κύριε, ἀπεγνωσμένον νῦν ἀνόρθωσον.

Bonos actus minimè peregi; tunicam cum divino Baptiſmatis amictu ſuſceptâ inquinavi, in ignorantiæ tenebris ambulo, lumine vultus tui, Domine, me ad deſperationem redactum modò emenda.

Θεοτοκίον.) Μαρία κυρία τοῦ παντὸς, παντοίοις με δουλωθέντα ἁμαρτήμασι, σὺ ἐλευθέρω-

Theot.) Maria Domina univerſi, libera tu, Virgo, me omnigenis peccatis ſub-

di-

Fer. II. Heb. II. cap. II.

ditum, ipſa ſiquidem animarum noſtrarum liberatorem ſupra mentis captum in utero geſtaſti, ſubſtantialem bonitatem,

σον, Παρθένε, τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν αὐτὴ τὸν ὑπὲρ λόγον ἐκύησας, τὴν οὐσιώδη ἀγαθότητα.

HIRMUS *alius*.

Conceptus abſque ſemine.

Nunc mala, ut milites Chriſti, perpetiamur, tempus etenim, quodcumque ſit, pertranſit, pugnantium coronæ texuntur, quas Chriſtus tradet, dum venerit cum gloriâ ſuper terram, judicare terram univerſam.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος.

Ἀσπόρου συλλήψεως.

Νῦν κακοπαθήσωμεν, ὡς στρατιῶται τοῦ Χριστοῦ, ὅσον γὰρ ὅσον, ὁ καιρὸς παρέρχεται, οἱ στέφανοι πλέκονται τῶν ἀγωνιζομένων, οὓς ἀποδίδωσιν ὁ Χριστὸς, ὅταν ἥξῃ μετὰ τῆς δόξης ἐπὶ γῆς, τοῦ κρῖναι πᾶσαν τὴν γῆν.

Jejunium Moyſen Dei ſpectatorem effecit, Heliam olim ignitum aurigam, Paulum autem tremendum cœli curſorem, ò anima mea, quare jejunemus à malis, noſque pariter in altitudinem imperturbationis rapiemur.

Νηστεία τὸν Μωσέα θεόπτην ἀπειργάσατο, Ἠλίαν πάλαι φλογερὸν ἡνίοχον, τὸν Παῦλον δὲ, ψυχή μου, φρικτὸν οὐρανοδρόμον. διὸ νηστεύσωμεν ἐκ κακῶν, καὶ εἰς ὕψος ἀπαθείας καὶ ἡμεῖς ἁρπαγησόμεθα.

Totus ſauciatus ſum, totus, Chriſte meus, exulceratus ſum, ſana ulcera mea, vulnera, affectiones, morſus, qui ex peccato evenerunt, ut audiam, veluti leproſus, vocem tuam tuam ſanctam, Quoniam volo, mundare.

Ὅλος τετραυμάτισμαι, ὅλος, Χριστέ μου, ἥλκωμαι, ἰάτρευσόν μου τὰ ἕλκη, τὰ τραύματα, τὰ πάθη, τὰ δήγματα, τὰ ἐκ τῆς ἁμαρτίας, ἵνα ἀκούσω, ὡς ὁ λεπρὸς, τῆς φωνῆς σου τῆς ἁγίας, Ὅτι θέλω, καθαρίσθητι.

Triad.) Vnici unicus Genitor, unigeniti Filij Pater, &

Τριαδικόν.) Μόνου μονογεννῆτορ, μονογενοῦς Υἱοῦ Πατὴρ, καὶ

μό

Fer. II. Heb II. Jejun.

μόνος μόνου φῶς φωτὸς ἀπαύγασμα, καὶ μόνον μόνως μόνου Θεοῦ ἅγιον Πνεῦμα, Κυρίου Κύριον ὄντως ὄν, ὦ Τριὰς μονὰς ἁγία, σῶσόν με θεολογοῦντά σε.

Θεοτοκίον.) Τὸ θαῦμα τοῦ τόκου σου ἐκπλήττει με, πανάμωμε. πῶς συλλαμβάνεις ἀσπόρως τὸν ἄληπτον, εἰπέ, πῶς παρθενεύεις, γεννήσασα, ὡς μήτηρ, τὸ ὑπὲρ φύσιν; Πίστει λαβὼν, τικτόμενον προσκυνεῖ, ὅσα θέλει γὰρ, καὶ δύναται.

unicus unici, lux lucis irradiatio, & unicus unicè unici Dei ſanctus Spiritus, verè Dñus de Dño, ô Trias ſăcta ſalva me de te theologicè diſſerentem.

Theot.) Prodigium partus tui, immaculata, obſtupefacit me, quomodo abſque ſemine concipis incomprehenſibilem? dic, quomodo virginitatem ſevas, filium, ut mater, ſupra naturæ vires enixa? Fide aſſecutus, natum adora, nam quæcumque vult, ea facere potis eſt.

ΤΗ Γ ΤΗΣ Β ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Κάθισμα, ἦχος πλάγιος δ'.
Πρὸς, Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

ΤΑ πάθη χαλινῷ τῆς ἀμώμου νηστείας ἐπέχοντες, τὸν νοῦν πρὸς σεπτὰς θεωρείας πίστει τελειοτάτῃ ἀναπτερῶσαι, πάντες σπουδάσωμεν, ὅπως τῆς χαμαιζήλου τοῦ βίου τρυφῆς καταφρονήσωμεν, καὶ οὐρανίου τύχωμεν ζωῆς, καὶ θείας ἐλλάμψεως.

FERIA III. HEBDOMADÆ II. IEJUNIORUM.

CATHISMA, *ton. obl.* 4.
Ad mod. Surrexiſti è mortuis.

FRæno innoxij jejunij pravos affectus cohibentes, mentem ad ſanctas contemplationes fide perfectiſſimâ in altum, ceu alis, extollere, omnes feſtinemus, quò terrenæ vitæ delicias aſpernemur, cœleſtemque adipiſcamur, atque divinam illuſtrationem. Si-

Digitized by Google

Fer. II. Heb. II. ejun.

Aliud Simile.

Jejunium myſticam inſtruens menſam nos hortatur, ut illius epulis ſaginemur; Spiritus donis, quæ jugiter manent, ceu alimentis, recreemur, lacrymarum rivos divinitus effluentes, potus inſtar, hauriamus, atque exhilarati perennem Deo laudem afferamus.

Ἕτερον Ὅμοιον.

Προθεῖσα μυστικὴν ἡ νηστεία τράπεζαν, προτρέπεται ἡμᾶς, δαψιλῶς ἐμφορηθῆναι. φάγωμεν, ὥσπερ βρῶσιν, τὰ ἀείζωα δῶρα τοῦ Πνεύματος. πίωμεν, ὥσπερ πόμα, τὰ τῶν δακρύων ῥεῖθρα θεόῤῥυτα, καὶ εὐφρανθέντες αἶνον τῷ Θεῷ ἀπαύστως προσοίσωμεν.

Stichira, *ton. obl. 4.*

Ad mod. Quid vos vocabimus

Cui aſſimilata es, infelix anima, ſocors, & bona minimè agens, ſed perpetuò in criminibus acquieſcens? Adſtat ad fores judicium, pœnitentiam age, expiare jejunio & precibus, clama ad Dominum tuũ, Peccavi tibi, ignoſce, utpote benignus, veniamque mihi largire.

Στιχηρὰ, ἦχος πλάγιος δ΄.

Πρὸς, Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τίνι ὡμοιώθης, ταλαίπωρε ῥαθυμοῦσα ὦ ψυχὴ, καὶ μὴ ποιοῦσα τὰ καλὰ, ἀλλὰ στέργουσα ἀεὶ τῇ τῶν κακῶν ἐπιμονῇ; κρίσις ἐπὶ θύραις, μετανόησον, νηστείᾳ, καὶ δεήσει καταγνίθητι, τῷ Δεσπότῃ σου βόησον, Ἡμάρτηκά σοι, συγχώρησον, ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ συγχώρησίν μοι δώρησαι.

Simile.

Chriſte, cui bonitatis ineſt oceanus, ſævos flagitiorum meorum oceanos exſicca, utpote peccandi exſors Deus, & tribue cordi meo compunctionem, inquitatis torrentes propulſantem, ut laudem, & glorificem benignitatem tuam ineffabilem, longanimis animarum noſtrarum benefactor.

Ὅμοιον.

Ἔχων ἀγαθότητος πέλαγος. τὰ πελάγη τῶν ἐμῶν ἁμαρτιῶν τὰ πονηρὰ ἀποξήρανον. Χριστὲ, ὡς ἀναμάρτητος Θεὸς, καὶ δίδου τῇ καρδίᾳ μου κατάνυξιν χειμάρρους ἀνομίας ἀναστέλλουσαν. ἵνα ὑμνῶ, καὶ δοξάζω σου τὴν εὐσπλαγχνίαν τὴν ἄφατον μακρόθυμε εὐεργέτα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἄλλον

Fer. III. Heb. II. Jejun.

Ἄλλον, ὁ αὐτὸς ἦχος.

Πρὸς, Ὁ ἐν Ἐδὲμ Παράδεισος.

Ὁ ἀγαγὼν καὶ νῦν ἡμᾶς Θεὸς τοῦ χρόνου περίοδον τῶν πανσέπτων νηστειῶν διατελεῖν, καὶ χαρισάμενος ἡμῖν, εἰς τὸ ἅγιον στάδιον τῆς δευτέρας ἑβδομάδος εἰσελθεῖν, αὐτὸς ἀξίωσον, Κύριε, καὶ πρὸς τὸ μέλλον διαδραμεῖν, τὸ σῶμα, καὶ τὴν ψυχὴν ἡμῶν, καὶ χαρίτων, καὶ δυναμῶν, ὅπως προφθάσωμεν, ἐκτελέσαντες τὸν δρόμον ἀνδρικῶς, τὴν κυρίαν ἡμέραν τῆς ἀναστάσεώς σου πάντες ἐν χαρᾷ, καὶ στεφανηφοροῦντες, ἀκαταπαύστως σε αἰνέσωμεν.

Aliud. ton. id. Ad mod.

Paradiſus in Edem.

Deus, qui nos pariter ad ſāctiſſimorum jejuniorum temporis periodum peragendam modò deduxiſti, nobiſque ſacrum ſecundæ hebdomadæ ſtadium ingredi præſtitiſti, ipſemet, Dñe dignare, corpus, atque animam noſtram ad futura chariſmata, & virtutes feliciter currere, ut peracto ſtrenuè curriculo perveniamus omnes cum lætitiâ ad propriam reſurrectionis tuæ diem, atque coronas geſtantes, te in perpetuum collaudemus.

Στιχηρὰ Ἁγιοπολιτικά

Πρωῒ, ἦχος πλάγιος δʹ.

Ἵνα τί ῥαθυμοῦσα ψυχή μου, τῇ ἁμαρτίᾳ δουλεύεις; καὶ ἵνα τί ἀσθενοῦσα, τῷ ἰατρῷ οὐ προστρέχεις; ἰδοὺ καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἰδοὺ σωτηρίας νῦν ἡμέρα ἀληθὴς, διεγέρθητι, νίψον σου τὸ πρόσωπον τοῖς τῆς μετανοίας δάκρυσι, καὶ ἐλαίῳ εὐποιΐας τὴν λαμπάδα φαίδρυνον, ὅπως εὕρῃς ἱλασμὸν παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Stichira *Hagiopolitica*

Mane, ton. obl. 4.

Cur iners anima mea, peccato famularis? cur ægra medicum non adis? Ecce tempus acceptabile, ecce modò vera ſalutis dies, expergiſcere, faciem tuam pœnitentiæ lacrymis ablue, atqne bonorum operum oleo lampadem exorna, ut à Chriſto Deo propitiationem, magnâq; miſericordiã obtineas.

Ἑσπέρας, ἦχος γʹ.

Ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς, Κύριε, καὶ σαυτῷ συσταυρώσας τὸν παλαι-

Veſpere, ton. 3.

Domine, qui carne crucifixus, veterem quoque ho-

Fer. III. Heb. II. Jejun.

minem noſtrum unà crucifixiſti, lanceâ autem latus transfixum habens, ſerpentem pariter homini exitialem transfixiſti, confige timore tuo carnes meas, & amore tuo animam meam conſaucia, ut paſſionem tuam contemplatus, præfinitum jejunij tempus cum abſtinentiâ peragam, non ventrẽ tantum cohibens, ſed & alios peccati aditus intercludens, tibique immolem contritionẽ cordis, & humilitatem ſpiritus de perpetratis flagitijs, è quibus eripe me, hominum amator.

TRIODIVM, *ton. obl.* 4:

ODE II.

Videte, videte, quoniam ego ſum Deus veſter, qui ante ſæcula.

Ingemiſce, illacrymare, anima, convertere, pœnitentiam age, acceſſit dies, foribus imminet judex, præpara te ipſam ad reſpondendum, ac clama, Peccavi tibi, miſericors, miſerator, bone, tu mei miſerere.

Exitialem peccati ſatietatem, anima mea, odio habe, ſatietate jejunij perfruere, aptam tibi eſcam adhibe

ὃν ἡμῶν ἄνθρωπον, τῇ δὲ λόγχῃ νυγεὶς τὴν πλευρὰν, καὶ τὸν ἀνθρωπόλεθρον συνεκκεντήσας ὄφιν, καθήλωσον τῷ φόβῳ σου τὰς σάρκας μου, καὶ τῷ πόθῳ σου τρῶσον μου τὴν ψυχὴν, ἵνα τὸ σὸν κατοπτευζόμενος πάθος, ἐγκρατῶς διανύσω τὴν τῆς νηστείας προθεσμίαν, μὴ μόνον γαστρὸς, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων εἰσόδων τῆς ἁμαρτίας κρατῶν, συντριβὴν δὲ καρδίας, καὶ πνεύματος ταπείνωσιν θύσω σοι, περὶ τῶν προγεγονότων μοι πταισμάτων, ἀφ' ὧν με ῥῦσαι, φιλάνθρωπε.

ΤΡΙΩΔΙΟΝ ἦχος πλάγιος δ'

ΩΔΗ β'.

Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς ὑμῶν ὁ πρὸ τῶν αἰώνων.

Στέναξον, δάκρυσον, ψυχὴ, ἐπίστρεψον, μετανόησον, ἤγγικεν ἡ ἡμέρα, ἐπὶ θύραις ὁ κριτὴς, πρὸς ἀπολογίαν ἑτοιμάζου, καὶ βόησον, Ἡμάρτηκά σοι, οἰκτίρμων, ἐλεῆμον, ἀγαθὲ, σύ με οἴκτειρον.

Κόρον ἁμαρτίας, ψυχή μου, μίσησον τὸν ὀλέθριον, τρύφησον τῷ κόρῳ τῆς νηστείας, ἐμμελῶς τὰς σωτηριώδεις ἐν πολλάς βρώματα

ποι

Fer. III. Heb. II. Jejun.

ποίησον, ἀπόλαυσιν προξενήσας αἰωνίων ἀγαθῶν διὰ πίστεως.

ſalutifera mandata, unde per fidem fruitio æternorum bonorum conciliatur.

Ἄγγελοι, Δυνάμεις, Ἀρχαὶ, Ἀρχάγγελοι, Κυριότητες, Θρόνοι, Ἐξουσίαι, Χερουβὶμ, καὶ Σεραφὶμ, τὸν ἀγαθοδότην, καὶ Θεὸν ἱκετεύσατε, συγχώρησιν ὀφλημάτων, καὶ παθῶν ἀπαλλαγὴν δωρηθῆναι ἡμῖν.

Angeli, Virtutes, Principatus, Archangeli, Dominationes, Throni, Poteſtates, Cherubim, atque Seraphim largitorem bonorum, atque Deum deprecèmini, ut nobis debitorum remiſſionē, & pravorum affectuū depulſionem elargiatur.

Θεοτοκίον.) Ἡ μόνη κυήσασα τὸν ἄναρχον Λόγον, παναμώμε, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, μὴ τραπέντα, ὅπερ ἦν, μείνασα Παρθένος, μετὰ τὸν τόκον, ἀνύμφευτε, ἱκέτευε ὑπὲρ πάντων, λυτρωθῆναι ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Theot.) Quæ Verbum, ò immunis ab omni maculâ, principio carens ſola concepiſti, incarnatum ex te, non verò immutatum, quod priùs erat, virgo manens poſt partum, intercede, ò innupta, pro omnibus, ut vita noſtra è corruptione liberetur.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος, ἦχος ὁ αὐτός. Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ καθιερώσας ἀπαρχὴν ὑμῖν δεκτὴν, τὴν ἐκ ἡμερῶν ὅλου τοῦ ἔτους ἀποδεκάτωσιν, καὶ ταύτην δοὺς τῷ λαῷ μου, εἰς ἐκλύτρωσιν παθῶν, εἰς σωτηρίας ἀρχήν.

HIRMUS *alius, ton. id.* *Videte, videte, quoniam ego ſum Deus veſter, qui ſanctificavi vobis primitias acceptabiles, ex diebus integri anni decimas, eaſque dedi populo meo ad pravarū cupiditatū expiationē, ad initium ſalutis.*

Ἴδομεν, ἔγνωμεν, ὡς ἀγαθὸς ἡμῖν εἰς μετάνοιαν ὃν καιρὸν ὥρισω, ἀλλ' ἐν τούτῳ ὁ Θεὸς

Vidimus, novimus, quàm utile nobis ſit tempus, quod ad pœnitentiam ſtatuiſti, hoc ita-

Fer. III. Heb. II. Jejun.

itaque accipe, Deus, preces noſtras, eaſque in conſpectu tuo dirige, miſericors, ceu gratum incenſum, ceu acceptum ſacrificium.

πρόσδεξαι ἡμῶν τὰς προσευχὰς, καὶ κατεύθυνον ἐνώπιόν σου, οἰκτίρμων, ὡς θυμίαμα καλὸν, ὥσπερ θυσίαν δεκτήν.

Tu Ninivitas pœnitentiâ, & jejunio peractis ab intentatâ indignatione exemiſti, Sodomitas vero crapulâ laſcivientes in cineres admoto igne redegiſti; at ab eorum ſupplicio vindica me, Chriſte.

Σὺ τοὺς Νινευΐτας μετανοήσαντας, καὶ νηστεύσαντας τῆς ἀπειλουμένης ἐπανήγαγες ὀργῆς, τοὺς δὲ Σοδομίτας ἐν πυρὶ ἀπετέφρωσας, ἐν πλησμονῇ ἀσελγοῦντας. ἀλλὰ ῥῦσαί με, Χριστὲ, τῆς ἀπειλῆς αὐτῶν.

Horreo, & expaveo, quãta peccavi, conſiderans, quomodo occurram tibi, quomodo tibi, ò tremende, appaream, & quomodo incorrupto tuo tribunali ſim adſtiturus; quare ignoſcere mihi digneris, miſericors, eâ horâ, quâ terram omnem veneris judicare.

Φρίττω, καὶ πτοοῦμαι, κατανοούμενος, ὅσα ἥμαρτον, πῶς σοι ὑπαντήσω, πῶς ὀφθῶ σοι, φοβερὲ, πῶς δὲ παραστῶ τῷ ἀδεκάστῳ σου βήματι; διὸ φεῖσαί μου, οἰκτίρμων, ἐν τῇ ὥρᾳ, ὅταν μέλλῃς κρῖναι πᾶσαν τὴν γῆν.

Triad.) Perfectiſſima unitas, ſumme Deus, in tribus ſubſiſtens, Pater ingenite, & Fili unigenite, Spiritus ex Patre procedens, per Filium autem manifeſtate, ſubſtantia una, & natura, dominatio, regnum ſalva nos omnes.

Τριαδικόν.) Ὑπερτελεστάτη μονὰς, ὑπέρθεε, τρισυπόστατε, ἀγέννητε Πάτερ, καὶ Υἱὲ μονογενὲς, Πνεῦμα ἐκ Πατρὸς ἐκπορευθὲν, δι' Υἱοῦ δὲ φανὲν, οὐσία μία, καὶ φύσις, κυριότης, βασιλεία, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Theot.) Ineffabile prodigium conceptus tui Mater Virgo! quomodo enim par-

Θεοτοκίον.) Ἄῤῥητον τὸ θαῦμα τῆς σῆς κυήσεως, Μητροπάρθενε. πῶς γὰρ καὶ λοχεύεις, καὶ

ἀγ-

Fer. III.
Heb. II.
Jejun.

ἁγνεύεις ἐν αὐτῷ; πῶς παιδοτοκεῖς, καὶ ἀγνοεῖς πεῖραν ὅλως ἀνδρός; ὡς οἶδεν ὁ ὑπὲρ φύσιν ἐξ ἐμοῦ καινοπρεπῶς Λόγος Θεοῦ γεννηθείς.

ΩΔΗ ή.

Οἱ θεοῤῥήμονες παῖδες.

Ὁ δικαιώσας στενάξαντα τὸν Τελώνην, ὁ οἰκτειρήσας τὴν Πόρνην ἀπὸ καρδίας δακρύσασαν, σῶσον, οἴκτειρον, Σῶτερ, ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε.

Καρποφορήσωμεν πράξεις ἐναρέτους διὰ νηστείας Κυρίῳ, καὶ βλαβερῶν ἀπεχόμενοι λογισμῶν, ἵνα θείας τρυφῆς ἐπιτύχωμεν.

Οἱ τῶν Ἀγγέλων χοροί σε δυσωποῦσι, τῶν Ἀποστόλων οἱ δῆμοι, καὶ τῶν Μαρτύρων τὰ τάγματα, Ἰησοῦ, τῷ λαῷ σου συγχώρησιν δώρησαι.

Θεοτοκίον.) Τὸ ἀλατόμητον ὄρος τὴν Παρθένον, τὴν φωτοφόρον λυχνίαν, τὴν ἀδιάβατον κλίμακα, καὶ Θεοῦ τὸ χωρίον, Πιστοί, μακαρίσωμεν.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος.

Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ.

Ἐν ἀσήμῳ ἡμέρᾳ ἐγκρατείας, δεῦτε, πάντες σαλπίσωμεν τοῖς ὕμνοις, καὶ ὡς τρυφῇ τοῖς

turis, & caſta ſimul es? quomodo filium paris, & neſcis omnino virum? Ut novit genitum ex me decenti novitate Dei Verbum.

O D E VIII.

Pueri divina loquentes.

Qui ingemiſcentem Publicanum juſtum effeciſti, qui Meretricis commiſeratus es ex intimo corde plorantis, ſerva animas laudantium te, Salvator, ac miſerere.

Virtutum opera Domino per jejunium fructificemus, animum à pravis cogitationibus abducentes, ut divinas delicias adipiſcamur.

Te, Jeſu, Angelorum chori, Apoſtolorum cœtus, & Martyrum agmina deprecātur, ut populo tuo indulgentiam concedas.

Theot.) Beatam prędicemus Virginem, Fideles, montem ſcilicet minimè inciſum, lucidam facem, ſcalam facilem aſcenſu, Deique domicilium.

HIRMUS *alius*,

Qui in monte ſancto.

Adeſte omnes, in celebri abſtinentiæ die hymnos ad buccinam canamus, & divi-

Digitized by Google

Fer. III. Heb. II. Jejun.

narum rerum delicijs recreati, canimus Dñum, & ſuperexaltamus in omnia ſæcula.

τοῖς θείοις ἀγλαϊζόμενοι ἄσμασιν ὑμνοῦμεν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Quis hominem Dei olim voravit? ferus leo, poſtquã à Propheta in errorem abductus, cibos per inobedientiã deguſtavit; cave itaque, anima mea, ne te gulæ ſerpens decipiat.

Τίς βιβρώσκει Θεοῦ ἄνθρωπον πάλαι; θὴρ ὁ λέων, ἐκ πλάνης τοῦ Προφήτου παρακοῆς τὰ βρώματα δεξάμενον. βλέπε νῦν ψυχή μου, μή σε ἀπατήσῃ γαστριμαργίας ὄφις.

Jejunium, ut puritatis cuſtodem, & vacuitatis ab affectionibus parentem, adeſte populi, ſtudiosè cum honore amplectamur, laudãtes Dominum, & ſuperexaltantes in omnia ſæcula.

Τὴν νηστείαν, ὡς φύλακα ἁγνείας, καὶ μητέρα ἀπαθείας τιμῶντες, δεῦτε λαοὶ, ἐκ πόθου ἀσπασώμεθα, Κύριον ὑμνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Triad.) Laudo te, ut unitatem ſubſtantiã, ut Triadem perſonis te colo, Pater, Fili, & Spiritus ſanctiſſime, principio carens imperium regni tui glorifico in ſæcula.

Τριαδικόν.) Ὡς μονάδα τῇ οὐσίᾳ ὑμνῶ σε, ὡς Τριάδα τοῖς προσώποις σε σέβω, Πάτερ, Υἱὲ, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἄναρχον τὸ κράτος τῆς σῆς βασιλείας δοξάζω εἰς αἰῶνας.

Theot.) Tu Dei mons effecta es, Dei genitrix, in quo Chriſtus commoratus, divina templa effecit pſallentes, Laudate Dominum, & ſuperexaltate in omnia ſæcula.

Θεοτοκίον.) Σὺ τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ ἀνεδείχθης, Θεοτόκε, ἐν ᾧ Χριστὸς οἰκήσας, θείους ναοὺς εἰργάσατο τοὺς ψάλλοντας, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ODE IX.

Præmonſtratum.

ΩΔΗ θ′.

Τὸν προδηλωθέντα.

Egregium jejunium corda pinguefaciens, maturam divinitus virtutum ſegetem pul-

Ἡ καλὴ νηστεία, πιαίνουσα τὴν καρδίαν, στάχυν ἀρετῆς ὥριμον ἐνθέως ἐκβλαστάνει, ὃν ποθή-

Digitized by Google

σωμεν, ἐν ἁγίαις ἡμέραις τὸν ἁγιασμὸν ἀποδεχόμενοι.

Τὸν ἐν ἁμαρτίαις πολλαῖς καταπεπιλωμένον, τετραυματισμένον ὁρῶν, καὶ κατακεκριμένον, ἐλεήμων, τῷ σῷ ἐλέει οἰκτείρας, σῶσον ἱκεσίαις τῶν Ἁγίων σου.

Οἴμοι, πανάθλια ψυχὴ, πῶς ἀπολογήσῃ; ποία φρίκη σε λήψεται, κριτοῦ καθεζομένου, μυριάδων παρεσταμένων Ἀγγέλων; σπεῦσον οὖν, πρὸ τέλους μετανόησον.

Θεοτοκίον.) Τὸ βασιλικὸν ὄχημα, τὴν φαιδρὰν νεφέλην, ὄρος τὸ πιότατον, ὄρος τετυρωμένον, ἀπειρόγαμε, δυσωποῦμεν, Παρθένε, ἴασαι τὰ πάθη τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΙΡΜΟΣ ὁ αὐτός.

Ἀληθῆ νηστείᾳ νηστεύσωμεν τῷ Κυρίῳ, ὡς βρωμάτων ἐγκράτειαν, γλώσσης, θυμοῦ, καὶ ψεύδους, καὶ παντὸς ἄλλου ἀλλοτρίωσιν πάθους, ἵνα καθαρῶς τὸ πάσχα ἴδωμεν.

Σὺ τὸν Σαμουὴλ ἐξήνθησας καρπὸν ἡ νηστεία, σὺ ἐτιθήνησας Σαμψὼν τὸν μέγαν ἀριστέα, σὺ τελειοῖς Ἱερεῖς, καὶ Προφήτας,

pullulare facit, quod amemus, ſanctis hiſce diebus ſanctificationem ſuſcipiẽtes. Fer. III. Heb. II. Jejun.

Me pluribus flagitiis inquinatum, ſauciatum, damnatumque conſpiciens, miſericordiâ tuâ commotus ſalva, miſericors, precibus Sanctorum tuorum.

Hei mihi, miſerrima anima mea, quomodo reſpondebis? qualis te horror perſtringet, ſedente Judice, adſtantibus myriadibus Angelorum? feſtina igitur, ante finem pœnitentiam age.

Theot.) Te regium currum, lucidam nubem, montem pinguiſſimum, montem coagulatum, deprecamur, ò viri neſcia Virgo, ut animarũ noſtrarum morbis medearis.

HIRMUS *idem*.

Verum jejunium Domino jejunemus, quemadmodum à cibis, ita à linguâ, irâ, & mendacio, ac omni aliâ vitioſâ affectione abſtinenres, ut mundo corde paſcha conſpiciamus.

Tu, jejunium, Samuelem, ceu fructum, effloreſcere feciſti, tu egregio præliatori Sampſoni lac præbuiſti, tu

per-

Fer. III. Heb. II. Jejun.

perficis Sacerdotes, atque Prophetas, tu nos ſanctifica, ſanctum jejunium.

σὺ ἡμᾶς ἁγίασον, νηστεία σεμνή.

Habentes Spiritum ſanctũ, jejunij lautum convivam, ipſius chariſmatibus repleamur, atque opiparè deliciemur, eum, utpote Deum noſtrum, concelebrantes.

Ἔχοντες τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον τῆς νηστείας ἑστιάτορα πλούσιον, τῶν αὐτοῦ χαρισμάτων ἐμφορηθῶμεν, καὶ δαψιλῶς ἐντρυφῶμεν, τοῦτον ἀνυμνοῦντες, ὡς Θεὸν ἡμῶν.

Triad.) Triplex lumen regni tui, Domine, in mentibus noſtris effulgens intellectualibus irradiationibus, à multiplici errore nos ad unitivam Deificationem convertit.

Τριαδικόν.) Τὸ τρισσοφαὲς, Κύριε, τὸ τῆς μοναρχίας ἐκφαντορικαῖς λάμψεσιν εἰς νοῦν ἡμῶν ἄστραπτον, ἀπὸ πλάνης πολυειδοῦς ἐπιστρέφει πρὸς ἑνοτικὴν ἡμᾶς ἐνθέωσιν.

Theot.) Salve palatium Regis omnium, per quam regiæ cœlorum ædes hominibus patefactæ ſunt, Dei genitrix virgo, atque cum Angelis cohabitatio.

Θεοτοκίον.) Χαίροις τὸ παλάτιον τοῦ πάντων βασιλέως, δι' ἧς τὰ βασίλεια οὐρανῶν ἠνεῴχθη τοῖς ἐπὶ γῆς, Θεοτόκε παρθένε, καὶ ἡ μετ' Ἀγγέλων συγκατοίκησις.

FE-

ΤΗ Δ ΤΗΣ Β ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Κάθισμα, ἦχος α΄.
Πρὸς, Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Χριστὲ, ἐπὶ σταυροῦ ἁπλωθεὶς ἐνεκρώθης, νεκρώσας τὸν ἐχθρὸν, καὶ ἀρχέκακον ὄφιν, ζωώσας δὲ τοὺς δήγματι τῷ ἐκείνου τεθνήξαντας. ὅθεν δέομαι, τὴν νεκρωθεῖσαν ψυχήν μου, Σῶτερ, ζώωσον, ἐν προσευχῇ, καὶ νηστείᾳ πρὸς σὲ ἀτενίζουσαν.

Ἄλλο, ἦχος γ΄.
Πρὸς, Τὴν ὡραιότητα.

Ἀσμάτων σάλπιγγι κατασαλπίσωμεν ἡμέραν ἐπίσημον, διεξερχόμενοι τῆς ἐγκρατείας τὸν καιρὸν, καὶ κράξωμεν ἐκβοῶντες, Αὕτη τὴν ζωὴν ἡμῶν ἐν τῷ κόσμῳ ἐξηνθήσεν, ἐναπομαράνασα ἀκρασίας τὸν θάνατον. δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου, Χριστὲ, Λόγε, ἐν ταύτῃ τοὺς δούλους σου φύλαττε.

Στιχηρὰ, ἦχος α΄.
Πρὸς, Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Σταυρῷ ἐξεπέτασας, Χριστὲ,

FERIA IV HEBDOMADÆ II. IEJUNIORUM.

Cathisma, *ton.* I. *Ad mod. Sepulcrum tuum Salvator.*

CHriſte, in cruce expanſus, mortem ſubiiſti, hoſte, malorumque auctore ſerpente ſublato, & iis, quos illius morſus peremerat, vitæ reſtitutis; quare deprecor, ut peremptam animam meam vivifices, Salvator, quæ ad te per orationem, & jejunium intendit.

Aliud, *ton.* 3.
Ad mod. Pulchritudinem.

Canticorum tubâ ſolemnem annunciemus diem, abſtinentiæ tempus celebrantes, & magnâ voce clamantes, Hæc vitam noſtram in mundo efflorescere fecit, lethiferâ intemperantiâ extinctâ; in hac, Chriſte Verbum, crucis tuæ virtute famulos tuos cuſtodi.

Stichira, *ton.* I. *Ad mod. Celeberrimi Martyres.*

In cruce manus tuas impol-

Fer.IV. Heb. II. Jejun.

lutas expandiſti, Chriſte, congregans fines terræ; quare ad te clamo, Diſtractam mentem meam collige, quam cupiditates in ſervitutem abduxerunt, meque abſtinentiâ totum expiatum, paſſionis tuæ conſortio dignare.

Simile.

Jejunium pueros quondã corroborans eos, ut ſcriptum eſt, ardente igne fortiores effecit, jejunio, miſera anima mea, in te charitatem Domini accende, per quam à futurâ geennâ immunis evadas, & exitiales affectiones comburas.

Aliud, ton 3.

Ad mod. Generoſi Martyres.

Lætitiam affert jejunij tempus; quare lucidâ puritate, & charitate ſincerâ, ac præclarâ oratione, omnique aliâ virtute affatim repleti, hilariter exclamemus, Crux Chriſti ſanctiſſima, quæ vitæ delicias germinaſti, dignare nos omnes, puro te corde adorare, propitiationem, magnamque miſericordiam nobis elargita.

Stichira *Hagiopolitica.*

Mane, ton. gravis.

Domine, qui mortem in

τὰς ἀχράντους χεῖράς σου, ἐπισυνάγων τὰ πέρατα. διὸ κραυγάζω σοι, ἐσκορπισμένον τὸν νοῦν μου ἐπισυνάξον, αἰχμάλωτον ἑλκόμενον πάθεσι, καὶ παθημάτων με κοινωνὸν τῶν σῶν ἀνάδειξον ἐγκρατείᾳ ὅλον καθαρθέντα.

Ὅμοιον.

Τοὺς παῖδας στομώσασα ποτὲ ἡ νηστεία, ἔδειξε δυνατωτέρους, ὡς γέγραπται, πυρὸς φλογίζοντος. ταπεινὴ ψυχή μου, νηστεύσον ἀνάπτυσα ἐν σοὶ τὴν τοῦ Δεσπότου ἀγάπησιν, δι' ἧς τὴν μέλλουσαν ἐκφυγεῖν δυνήσῃ γέενναν, καὶ τὰ πάθη φλέξαι τὰ ὀλέθρια.

Ἄλλο, ἦχος γ'.

Πρὸς, Γενναῖοι Μάρτυρες.

Καιρὸς εὐφρόσυνος τῆς νηστείας· διὸ ἁγνείας φωτοειδοῦς, καὶ ἀγάπης εἰλικρινοῦς, προσευχῆς φωταυγοῦς, καὶ πάσης ἄλλης ἀρετῆς ἐμφορηθέντες πλουσίως, φαιδρῶς βοήσωμεν, Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ πανάγιε, ὁ βλαστήσας τὴν τρυφὴν τῆς ζωῆς, πάντας καθαρᾷ σε προσκυνῆσαι καρδίᾳ, ἀξίωσον ἡμᾶς, ἱλασμὸν ἡμῖν διδοὺς, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχηρὰ Ἁγιοπολιτικά.

Πρωὶ, ἦχος βαρύς.

Ὁ διὰ σταυροῦ σου, Κύριε, λύ-

Fer. IV. Heb. II. Jejun.

λύσας θάνατον, ἐπεισαχθέντα τῷ κόσμῳ διὰ ξύλου βρῶσιν, ἣν ἀπηγόρευσας ἐν Παραδείσῳ, αὐτὸς διὰ τῆς ἐνεστώσης νηστείας ἡμᾶς ῥῦσαι πάσης ἡδονῆς ψυχοφθόρου, καὶ ἀξίωσον ἐργάζεσθαι τὴν μένουσαν βρῶσιν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἵνα τύχωμεν τῶν στεφάνων τῆς ἀφθάρτου τρυφῆς, ὧν ἡτοίμασας τοῖς ἀληθέσι νηστευταῖς, δεόμεθα·

Ἑσπέρας, ἦχος α'.

Τὴν πνευματικὴν, ἀδελφοὶ, ἀναλαβόντες νηστείαν, τῇ γλώσσῃ μὴ λαλεῖτε τὰ δόλια, μὴ δὲ τίθεσθε πρόσκομμα τῷ ἀδελφῷ εἰς σκάνδαλον, ἀλλὰ τῇ μετανοίᾳ φαιδρύναντες τὴν τῆς ψυχῆς λαμπάδα, τοῖς δάκρυσι βοήσωμεν τῷ Χριστῷ, Ἄφες ἡμῖν τὰ παραπτώματα ἡμῶν, ὡς φιλάνθρωπος.

TΡΙΩΔΙΟΝ, ἦχος α'.

ΩΔΗ γ'.

Στερεωθήτω.

Σταυρῷ παλάμας ἐξεπέτασας, τῆς παθείσης πάλαι χειρὸς τοῦ Ἀδὰμ πρὸς τὸ τῆς γνώσεως φυτὸν ἀναιρῶν τὸ ἁμάρτημα, διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, Λόγε Θεοῦ ὑπεράγαθε.

Στερέωσόν μου τὴν διάνοιαν, κλονουμένην φθόνῳ τοῦ ὄφεως, τὰς τῶν παθῶν ἐπαγωγὰς τῷ σῷ πά-

mundum adductam ex ligni eſcâ in Paradiſo interdictâ, diſſoluiſti, ipſe per jejunium præſens libera nos ab omni animabus lethiferâ voluptate, & præſta, ut cibum, qui in æternam vitam permaneat, operemur, quò coronas incorruptibilium deliciarum, quæſumus, aſſequamur, veris jejunantibus paratas.

Veſpere, ton I.

Spiritali, fratres, jejunio uſi, nec linguâ dolos loquamini, nec fratri ad ſcandalum offendiculum ponite, ſed animę lampade per pœnitentiam ornatâ, clamemus cum lacrymis ad Chriſtum, Dimitte nobis peccata noſtra, utpote clemens.

TRIODIUM, *ton*. I.

ODE III

Firmetur.

In cruce manus extendiſti, Adami manus ad ſcientiæ arborem olim extenſę auferens è medio peccatum, per viſcera miſericordiarum, ò Dei Uerbum maximè bonū.

Mentem meam ſerpentis invidiâ agitatam confirma, comprime paſſione tuâ cu-

Fer. IV. Heb. II. Jejun.

piditatum illecebras, qui paſſus, Fidelibus quoque vacuitatem à pravis affectibus tribuiſti.

θεῖ ἀνάστειλον, ὁ παθὼν, καὶ τὴν ἀπάθειαν Πιστοῖς χαρισάμενος.

Illuxit jejunii gratia, intemperantiæ tenebras effugans; en tempus acceptabile, en dies ſalutaris, faciamus pœnitentiæ fructus, atque vivamus.

Ἡ τῆς νηστείας χάρις ἔλαμψεν, ἀκρασίας σκότος διώκουσα. ἰδοὺ εὐπρόσδεκτος καιρὸς, καὶ ἡμέρα σωτηρίας, μετανοίας ἐνδειξώμεθα καρποὺς, καὶ ζησώμεθα.

Th.) Cadentium reparatio, me in voluptatum abyſſum, & barathra diris peccatis delapſum erige, ò pura, & ad vitam deducito.

Θεοτοκίον.) Καταπιπτόντων ἐπανόρθωσις, ἡδονῶν κρημνῷ συμπτωθέντα με, καὶ ἁμαρτίαις χαλεπαῖς ἐμπεσόντα εἰς βάραθρα, ἐξανάστησον, ἁγνὴ, καὶ πρὸς ζωὴν καθοδήγησον.

HIRMUS *alius, ton. 3.*
Confirma, Domine, corda noſtra, & ad tuos hymnos decantandos illumina, ut te, Salvator, in omnia ſæcula glorificemus.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος, ἦχος γ′.
Στερέωσον, Κύριε, τὰς καρδίας ἡμῶν, καὶ φώτισον εἰς τὴν σὴν ὑμνῳδίαν, τοῦ δοξάζειν σε, Σωτὴρ, εἰς τοὺς αἰῶνας ἅπαντας.

Cruce tuâ, Domine, corda noſtra confirma, ne à te ad malos ſermones, futileſve actus declinemus.

Στερέωσον, Κύριε, τὰς καρδίας ἡμῶν τῷ σῷ σταυρῷ, μὴ ἐκκλίνειν ἀπὸ σοῦ ἐπὶ λόγους πονηροὺς, ἢ εἰς πράξεις βδελυράς.

Cœlum, & tellus, Domine, paſſionem tuam conſpicata palam immutabantur, te verum univerſi regem teſtantia.

Τοῦ πάθους σου, Δέσποτα, ὁ οὐρανὸς, καὶ ἡ γῆ αἰσθόμενοι, ἠλλοιοῦντο ἐμφανῶς, Βασιλέα τοῦ παντὸς σὲ δεικνύουτες ἀληθῶς.

Effice, Domine, ut cruce tuâ roborati jejunium tranquillè peragamus, & læti paſ-

Τῷ σῷ σταυρῷ, Κύριε, δυναμώσας ἡμᾶς, ἀξίωσον, τὴν νηστείαν διελθεῖν ἐν εἰρήνῃ, καὶ τὸ σὸν

σὸν πάθος βλέψαι ἐν χαρᾷ.

Τὴν κόκκινον χλαῖναν σου, ἥλους, καὶ τὸν σαυρὸν, τὸν σπόγγον τε, καὶ τὴν λόγχην, Ἰησοῦ, προσκυνῶ, καὶ ἀνυμνῶ τὰ ζωώσαντα τὸ πᾶν.

Τριαδικόν.) Ἰσότιμε, ἄναρχε, παναγία Τριὰς, ζωοποιὲ, καὶ ἀρχίφωτε μονὰς, ὁ Πατὴρ, καὶ ὁ Υἱὸς, καὶ τὸ Πνεῦμά μου σῶσον.

Θεοτοκίον.) Μῆτερ ὁ Θεοῦ, ἄνανδρε τίκτεις μόνη Θεὸν, μὴ φθαρεῖσα παρθενίας τὸ ἁγνὸν, ἀλλὰ μείνασα σεμνὴ, ὥσπερ ἦς πρὸ τοῦ τόκου.

ΩΔΗ η'.

Τὸν τοὺς ὑμνολόγους.

Ὁ μετὰ ἀνόμων λογισθῆναι διὰ πλῆθος ἐλέους καταδεξάμενος, τὰς ἐμὰς ἁμαρτίας ἐξάλειψον, ἐν πίστει ὅπως σὲ δοξάζω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν ἁμαρτιῶν μου τὸ χειρόγραφον τῇ σῇ διάῤῥηξον λόγχῃ, καὶ τῆς καρδίας μου τὰς ὀδύνας θεράπευσον, Κύριε, πληγείσης βέλει τῆς κακίας τῶν πονηρῶν Δαιμόνων.

Μεμελανωμένην τὴν καρδίαν μου τῆς ἁμαρτίας τῷ λύθρῳ, τῷ σῷ ἀπόπλυνον ἐκ πλευρᾶς ἀποστάζοντι αἵματι, Χριστέ μου, ἵνα σε δοξάζω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ſionem tuam intueamur.

Fer. IV. Heb. II. Jejun.

Adoro, ò Jeſu, atque concelebro purpuream chlamidem tuam, clavos, crucemque, & ſpongiam, ac haſtam, quibus univerſi vita fovetur.

Tr.) Æqualis honoris, principio carens, ſanctiſſima Trias, vivificatrix, & principale lumen Unitas, Pater, & Filius, & Spiritus Sanctus.

Th.) Mater Dei abſque viro ſola Deum paris, incorruptam virginitatis puritatem ſervans, caſta, veluti ante partum, perſeverans ſalvame.

ODE VIII.

Qui Hymnologos.

Qui cum iniquis reputari, propter multitudinem miſericordiæ, voluiſti, dele peccata mea, ut te in omnia ſæcula fide glorificem.

Criminum meorum chirographum tuâ lanceâ diſcerpe, & cordis mei doloribus medere, Domine, quod iniquitatis perverſorum Dæmonum tela ſauciarunt.

Sordidis peccati aquis cor meum denigratum, ablue, Chriſte meus, ſanguine è latere tuo emanante, quò te in omnia ſæcula glorificem.

Quæ

Fer. IV. Heb. II. Jejun.

Th.) Quæ inculta cœleſtem ſpicam germinaſti, divinâ virtute alentem univerſa, recrea, Virgo, miſeram animam meam fame laborantem.

HIRMUS *alius*.

Qui in flammâ.

Ave crux, cujus virtute Latro momento temporis Theologus evaſit, clamans, Memento mei, Domine, in regno tuo, cujus nos ſortis participes effice.

Tu igneo gladio transfixus, Chriſte, Paradiſum rurſus reſtituis, & hominibus adaperis, quem ingreſſi, immortali vitâ tuâ ſemper perfruamur.

Crux Chriſti, ſpes finium terræ, præſta, ut præclari jejunii mare quietè emetiamur, à peccatorum tempeſtatibus ſoſpites.

Tr.) In tribus celebrata perſonis Deitas una, Pater cum Filio, & Spiritu ſancto, eos, qui hac fide hymnos tuos decantant, ſalva ſemper in ſæcula.

Th.) Virgo ſola filium paris, Deo acceptiſſima; myſterium magnum, tremendum

Θεοτοκίον.) Ἡ ἀγεωργήτως βλαστήσασα τὸν ἐπουράνιον στάχυν, τὸν διατρέφοντα θεϊκῇ δυναστείᾳ τὰ σύμπαντα, Παρθένε, ἔμπλησον πεινῶσαν τὴν ταπεινὴν ψυχήν μου.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος.

Τὸν ἐν φλογί.

Χαίροις σταυρὲ, δι᾽ οὗ ἀνεγνωρίσθη μιᾷ ῥοπῇ Λῃστὴς θεολόγος, κραυγάζων, Μνήσθητί μου, Κύριε, ἐν τῇ σῇ βασιλείᾳ, ὑπὲρ τῆς μερίδος κοινωνοὺς ἡμᾶς δεῖξον.

Σὺ λογχευθεὶς τῇ φλογίνῃ ῥομφαίᾳ, ἀνθυποστρέφεις, Χριστὲ, καὶ βροτοῖς ἐξανοίγεις πάλιν τὸν Παράδεισον, ἐν ᾧ καὶ εἰσιόντες, σοῦ τῆς ἀθανάτου ζωῆς ἀεὶ τρυφῶμεν.

Σταυρὲ Χριστοῦ ἡ ἐλπὶς τῶν περάτων, διαπεράσαι ἡμᾶς γαληνῶς τὸ πέλαγος τῆς καλλίστης νηστείας, ἀξίωσον, σώζων ἐκ τῆς τρικυμίας πταισμάτων.

Τριαδικόν.) Ἡ ἐν τρισὶν ὑμνουμένη προσώποις, μία θεότης, ὁ Πατὴρ σὺν Υἱῷ τε, καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, τοὺς ἐν πίστει τοιαύτῃ ὑμνῳδούς σου σῶζε ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.) Παιδοτοκεῖς παρθενεύουσα μόνη Θεοχαρίτωτε. τὸ μυστήριον μέγα, φρικτὸν τὸ τεράστιον.

Digitized by Google

Fer. IV. Heb. II. Jejun.

ςιον. Θεὸν γὰρ ἐγέννησας σεσωματωμένον, τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου.

ΩΔΗ Θ'.

Τὴν ζωοδόχον.

Νενηςευκὼς Ἐλισσαῖος ἀνέστησε νενεκρωμένον τὸν παῖδα, ὡς γέγραπται. καὶ ἡμεῖς νηςεύοντες, σαρκικὰ φρονήματα ἀπονεκρῶσαι, Πιςοὶ, κατεπειχθῶμεν, ἵνα ζωῆς τῆς ἐκεῖ ἐπιτύχωμεν.

Οἴμοι ψυχὴ, φοβερὸν τὸ κριτήριον, καὶ τοῦ κριτοῦ ἡ φρικώδης ἀπόφασις· σπεῦσον, μετανόησον, Χριςῷ διαλλάγηθι, τῷ διὰ σὲ ἐν ςαυρῷ ἀναρτηθέντι, ῥυσαμένῳ Πιςοὺς κατακρίσεως.

Τῆς μετανοίας μοι πύλας διάνοιξον, τὰς τῶν παθῶν μου εἰσόδους ἀπόκλεισον, ὁ λῃςῇ τὴν εἴσοδον δείξας εὐεπίβατον τοῦ Παραδείσου, Χριςὲ, τῇ σῇ ςαυρώσει, ἵνα δοξάζω τὴν σὴν ἀγαθότητα.

Θεοτοκίον.) Ὅτι εἰς βάθη κακίας ἀπήρριμαι, καὶ λογισμοῖς ἐναντίοις χειμάζομαι, Δαίμοσι πειθόμενος, ἡδοναῖς δουλεύομενος, βοήθησόν μοι, ἁγνὴ παρθενομῆτορ, πρὸς σωτηρίας ὁδὸν ὁδηγοῦσά με.

portentum! Deum enim genuiſti corporatum, orbis Salvatorem.

ODE IX.

Vitam continentem.

Eliſſæus, cum jejunaſſet, emortuum puerum exſuſcitavit, quemadmodum ſcriptum eſt; jejunio, nos quoque, Fideles, carnales cogitationes extinguère enitamur, ut beatam illam vitam conſequamur.

Hei mihi, anima! horribile tribunal, & tremenda judicis ſententia: pœnitentiam agere feſtina, Chriſto reconciliare, qui propter te in cruce exaltatus eſt, & Fideles è damnatione liberavit.

Aperi mihi portas pœnitentiæ, cupiditatum mearum aditus claude, qui crucifixione tuâ, Chriſte, facilem Paradiſi aditum latroni reddidiſti, ut bonitatem tuam glorificem.

Th.) Quoniam in profundum iniquitatis projectus sũ, & adverſis cogitationibus exæſtuo, Dæmonibus obtemperans, voluptatibus inſerviens, affer mihi opem; pura Virgo mater,, me ad ſalutis ſemitas dirigens,

Digitized by Google

Fer. IV. Heb. II. Jejun.

HIRMUS, *alius*
Tu in Monte Sina.

Traditus es voluntariè, & te ipſum homicidis ſubjeciſti, adſtitiſti tribunali, manibus, quas ipſe creaveras, verberatus, crucifixus es, illuſus es, confoſſus es, Domine, corpore paſſus es, ſalutis noſtræ causâ omnia cum commiſeratione perpeſsus.

Angelorum turbæ te in cruce videntes tremuerunt, luminaria obſcurata ſunt, & commota eſt tellus, atque univerſa concuſſa ſunt ob illatam tibi, Domine, injuriam, tuâque paſſione ſalutem nobis Deus operatus es.

Livore tuo omnes ſanati ſumus è noxiis affectionibus, in cruce enim ſuſpenſus nequiſſimum hoſtem vulneraſti, verumtamen effice propitius, ut nos indemnati ad reſurrectionem quoque, completo jejunii tempore, perveniamus.

Tr.) Naturâ unitas eſt individua, ſuper divina Trinitas, unita ſubſtantiâ, proprietatibus perſonarum diſcernitur, non diviſa enim diſcretionem admittit, una cum ſit, triplex apparet, hæc

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος.
Σὺ ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει.

Παρεδόθης ἑκὼν, καὶ ὑπήγαγες ἑαυτὸν τοῖς φονευταῖς, κριτηρίῳ παρέστης, τυπτόμενος, ἐξ ὧν ἔπλασας χειρῶν, ἐσταυρώθης, ἐνεπαίχθης, ἐλογχεύθης, Κύριε, ἔπαθες σώματι, πάντα ἐνεγκὼν συμπαθῶς, ἵνα σώσῃς ἡμᾶς.

Τῶν Ἀγγέλων οἱ χοροὶ ἐξεθάμβησαν, βλέποντές σε ἐν σταυρῷ, οἱ φωστῆρες τὸ φέγγος ἀπέλιπον, καὶ ἐσείετο ἡ γῆ, ἐκλονεῖτο τὰ πάντα τῇ ὕβρει σου, Κύριε, καὶ θείοις σου πάθεσιν εἰργάσω ἡμῖν ὁ Θεὸς τὸ σωτήριον.

Τῷ σῷ μώλωπι πάντες ἰάθημεν, ἐκ παθῶν ἁμαρτιῶν, ἐν σταυρῷ, γὰρ ἀρθεὶς ἐτραυμάτισας τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν, ἀλλὰ ἀκατακρίτως ἡμᾶς, καταξίωσον, καὶ τὴν ἀνάστασιν φθάσαι, διανύσαντας τὸν τῆς νηστείας καιρόν.

Τριαδικόν.) Τῇ οὐσίᾳ μονὰς ἐστὶν ἄτμητος, ἡ ὑπέρθεος Τριὰς, ἑνουμένη τῇ φύσει, μερίζεται τοῖς προσώποις ἰδικῶς, μὴ τμωμένη γὰρ τμᾶται, ἓν οὖσα τελεσιοῦται, αὕτη Πατήρ ἐστιν, ὁ Υἱὸς, καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν, ἡ φρου-

Digitized by Google

φρυρῦσα τὸ πᾶν.

Θεοτοκίον.) Παιδοτόκον παρθένον τίς ἤκυσε, καὶ μητέρα πλὴν ἀνδρός; Μαριὰμ ἐκτελεῖς τὸ τεράςιον, ἀλλὰ φράζε μοι, τὸ πῶς. μὴ ἐρεύνα τὰ βάθη τῆς παιδοτοκίας, τῦτο πανάληθες, ὑπὲρ δὲ ἀνθρώπινον νῦν ἡ κατάληψις.

Pater eſt, & Filius , & Spiritus vivens, quæ o mniatuetur. Fer. IV. Heb. II. Jejun.

Th.) Quiſnam audivit parientem liberos virginem, & abſque viro matr em? Maria myſterium perficis, at mihi modum ediſsere. Ne partus profunditatem inquiras, hoc maximè verum eſt, ſed humanæ mentis intelligentiam exſuperat.

Τ Η Ε ΤΗΣ Β ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Κάθισμα, ἦχος γ΄.
Πρὸς, Τὴν ὡραιότητα.

Χριςὸς ἡ ἄμπελος ὡραίυς βότρυας ὁμᾶς ἐξήνεγκατο, γλεῦκος σωτήριον ἐναποςάζοντας τῇ γῇ, Ἀπόςολοι θεοφόροι. ὅθεν με λυτρώσατε ἡδονῶν μέθης, δέομαι, ῥεῖθρα κατανύξεως τῇ ψυχῇ μυ δωρύμενοι, τῇ θεία τῆς νηςείας ἡμέρᾳ, ὅπως σωθεὶς ζωῆς ἐπιτύχω.

Ἄλλο, ἦχος πλάγιος β΄.
Πρὸς, Κύριε παριςάπω.

Κύριε, δ᾽ἵλατος γενῦ ἡμῖν ἐν

FERIA V. HEBDOMADÆ II. IEJUNIORUM.

CATHISMA, *ton.* 3.
Ad mod. Pulchritudinem.

Vos, ò Apoſtoli Deiferi, Chriſtus vitis, ceu ſpecioſos botros fructificavit, ſalutiferum ſuccum in terram ſtillantes: precor igitur, ut me à voluptatum ebrietate liberetis, compunctionis rivos animæ meæ elargiti, divinò jejunii tempore, ut ſalvus vitam adipiſcar.

Aliud, ton. obl. 2.
Ad mod. Domine adeſto.

Divino hoc jejunii tempo-

Fer. V. Heb. II. Jejun.

re eſto nobis, Domine, propitius, & præſta, ut ex intimo corde lachrymas juges tibi fundamus, ad animæ ſordes abluendas, & ad divinorum mandatorum germen emittendum, quò ita jejunantes dignè tibi placeamus; atque concede benignus, ut paſſionem tuam maximè venerandam omnes intueamur, precibus Apoſtolorũ tuorũ, qui orbem ſervarunt, Gloria tibi.

Sᴛɪᴄʜɪʀᴀ, *ton.* 3.

Ad mod. Magna crucis tuæ.

Divinorum Apoſtolorum tuorum, Domine, deprecationibus, dignos nos effice, qui jejunii tempus mente compunctâ naviter abſolvamus, utpote bonus miſerator, quò ſalutem conſecuti, omnes tibi gloriam canamus.

Simile.

Magnus, & terribilis adventus tuus, cùm ſedens juſtum judicium facies; ne itaq; judices me jam condemnatum, ſed mihi, ut Deus, ignoſce, beneplacitis Apoſtolorum tuorum precibus.

Aliud, ton. obl. 2.

Ad mod. Omnem deponentes.

Apoſtoli Chriſti, terrige-

τούτῳ τῷ θείῳ καιρῷ, καὶ δάκρυα πηγάζειν σοι ἐκ καρδίας ἀξίωσον πάντοτε, πρὸς ἔκπλυσιν μολυσμάτων ψυχικῶν, καὶ βλάστησιν τῶν ἁγίων ἐντολῶν, ὡς ἂν οὕτω νηστεύοντες, ἐπαξίως εὐαρεστῶμέν σοι, καὶ τὸ πάνσεπτόν σου ἅπαντας πάθος ἰδεῖν εὐδόκησον, εὐχαῖς τῶν σῶν κοσμοσώστων Ἀποστόλων, Δόξα σοι.

Στιχηρὰ, ἦχος γʹ.

Πρὸς, Μεγάλη τοῦ σταυροῦ σου.

Τῶν θείων Ἀποστόλων σου, Κύριε, δεήσεσι τὸν τῆς νηστείας χρόνον καλῶς ἡμᾶς τελέσαι κατανύξει διανοίας καταξίωσον, ὡς ἀγαθὸς εὔσπλαγχνε, ἵνα σωζόμενοι, σὲ δοξάζωμεν πάντες.

Ὅμοιον.

Μεγάλη, καὶ φρικτή σου Κύριε, ἡ ἔλευσις, ἐν ᾗ καθίσας κρίσιν δικαίαν ἐκτελέσεις. μὴ οὖν κρίνῃς με τὸν κατακεκριμένον, ἀλλ' ὡς Θεὸς φεῖσαί μου, τῶν Ἀποστόλων σου εὐπροσδέκτοις πρεσβείαις.

Ἕτερον, ἦχος πλάγιος βʹ.

Πρὸς, Ὅλην ἀποθέμενοι.

Χριστοῦ οἱ Ἀπόστολοι, τῶν γηγε-

Fer. V. Heb. II. Jejun.

γενῶν οἱ φωστῆρες, θησαυροὶ κοσμόπλουτοι τῆς πανσόφου γνώσεως τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοὺς ὑμᾶς μέλποντας πειρασμῶν ῥύσατε ταῖς ἁγίαις προσευχαῖς ὑμῶν, καὶ τὸν καιρὸν ἡμῖν τὸν τῶν νηστειῶν διεξάγετε νεανικῶς, βραβεύοντες ἐν εἰρήνῃ νῦν τὴν ζωὴν ἡμῶν, ἵνα διαρέστως προφθάσαντες τὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ, ἐν παῤῥησίᾳ προσφέρωμεν ὕμνους τῷ Θεῷ ἡμῶν.

narum luminaria, theſauri orbem ſapientiſſimâ Dei noſtri cognitione ditantes, eos, qui vos canunt, ſanctis precibus veſtris è tentationibus vindicate, & jejuniorum tempus nobis ad exitum ſtrenuè perducite, vitam modò noſtram in pace moderati, ut ad Chriſti paſſionē placidè pervenientes, Deo noſtro hymnos cum fiduciâ afferamus.

Στιχηρὰ Ἁγιοπολιτικά.

Πρωΐ, ἦχος πλάγιος δ′.

Μετανοίας ὁ καιρὸς, καὶ ζωῆς αἰωνίου πρόξενος ἡμῖν ὁ τῆς νηστείας ἀγὼν, ἐὰν ἐκτείνωμεν χεῖρας εἰς εὐποιΐαν, οὐδὲν γὰρ οὕτω σώζει ψυχὴν, ὡς ἡ μετάδοσις τῶν ἐπιδεομένων, ἡ ἐλεημοσύνη συγκεκραμένη τῇ νηστείᾳ ἐκ θανάτου ῥύεται τὸν ἄνθρωπον. αὐτὴν ἀσπασώμεθα, ἧς οὐδὲν ἴσον, ἱκανὴ γὰρ ὑπάρχει, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Stichira *Hagiopolitica.*

Mane, ton. obl. 4.

Jejunii certamen, pœnitentiæ eſt tempus, ac vitam æternam nobis conciliat, ſi ad bene faciendum manus extenderimus, nil etenim animam adeo ſervare valet, atque egeſtatis ſubſidium, eleemoſyna jejunio ſociata hominem è morte liberat; eam amplectamur, cui nihil æquale, potens enim eſt ſalvare animas noſtras.

Ἑσπέρας, ἦχος πλάγιος α′.

Μὴ νηστεύσαντες κατ᾽ ἐντολὴν τοῦ κτίσαντος ἀπὸ τοῦ φυτοῦ τῆς γνώσεως οἱ πρωτόπλαστοι, τὸν ἐκ τῆς παρακοῆς θάνατον ἐκαρπώσαντο, τοῦ δὲ ξύλου τῆς ζωῆς, καὶ τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς ἀπεξενώθησαν. διὸ νηστεύσω-

Veſpere, ton. obl. 1.

Protoplaſti jejunio ab arbore ſcientiæ juxta Conditoris præceptum minimè ſervato, mortem ex inobedientiâ perceperunt, & à ligno vitæ, ac à Paradiſi deliciis extranei facti ſunt: quare à cor-

Fer. V. Heb. II. Jejun.

ruptis eſcis, Fideles, jejunemus, necnon à lethiferis cupiditatibus, ut vitam ex divinâ cruce decerpamus, & veterem patriam unâ cum ſapiente Latrone poſtliminiò repetamus, magnam à Chriſto Deo miſericordiam conſecuti.

μεν, Πιστοὶ, τροφῶν φθειρομένων, καὶ παθῶν ὀλεθρείων, ἵνα τὴν ἐκ τοῦ θείου σταυροῦ ζωὴν ἐκτρυγήσωμεν, καὶ σὺν τῷ εὐγνώμονι λῃστῇ πρὸς τὴν ἀρχαίαν ἐπανέλθωμεν πατρίδα, κομιζόμενοι παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

TRIODIUM, *ton.* 3.

ODE 4.

Non in fluminibus.

Exitialium animæ voluptatum temulentiâ diſcuſsâ, compunctionis potu per jejunium ingurgitemur.

A cibi intemperantiâ jejunes, anima, bonorum contemplationibus perfruaris, ut ad ſupernam menſam conviveris.

Divini Apoſtoli Salvatoris, immaterialis ignis carbones, cupiditatum mearum materiam adurite.

Th.) Quæ carnem Chriſto de carne tuâ tradidiſti, carnis meæ affectiones extingue, ò vitæ parens, ò pura virgo.

HIRMUS *alius, ton. obl.* 2.

Audivit Propheta,

Dodecas Apoſtolorum, Petre, Paule, Iacobe, & Ioannes, Andreas, Bartholomæe.

ΤΡΙΩΔΙΟΝ, ἦχος γ'.

ΩΔΗ δ'.

Μὴ ἐν ποταμοῖς.

Μέθην ἡδονῶν ψυχοφθόρων σβέσαντες, τὸ τῆς κατανύξεως πόμα διὰ νηστείας ἐμφορηθῶμεν.

Νήστευσον, ψυχή, ἀκρασίαν βρώσεως, τρύφησον καλῶν θεωρίαις, ἵνα τῆς ἄνω τραπέζης τύχῃς.

Ἄνθρακες πυρὸς τοῦ ἀΰλου πέλοντες, φλέξατε παθῶν μου τὴν ὕλην, θεῖοι Ἀπόστολοι τοῦ Σωτῆρος.

Θεοτοκίον.) Σάρκα τῷ Χριστῷ ἐκ τῆς σῆς δανείσασα, νέκρωσον σαρκός μου τὰ πάθη, ζωοκυῆτορ, ἁγνὴ Παρθένε.

ΕΙΡΜΟΣ ἕτερος ἦχος πλ. β'.

Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης.

Ἡ δωδεκὰς Ἀποστόλων, Πέτρε, Παῦλε, Ἰάκωβε, καὶ Ἰωάννη, Ἀνδρέα, Βαρθολομαῖε,

Φί-

Φίλιππε, Θωμᾶ, καὶ Ματθαῖε, καὶ Ἰάκωβε, σὺν Σίμωνι, καὶ τῷ Ἰούδᾳ, λιτὰς ποιεῖτε Χριστῷ, σωθῆναι ἡμᾶς.

Philippe, Thoma, & Matthæe, atque Iacobe, cum Simone, & Iuda, Chriſtum pro ſalute noſtrâ deprecemini.

Fer. V. Heb. II. Jejun.

Τὰ δίκτυα τῶν δογμάτων χαλάσαντες ἐν θαλάσσῃ τοῦ βίου ξένως, πρὸς τρισὶν ἑκατὸν, καὶ πεντήκοντα μυστικῶς τὰ Ἔθνη, ὡς ἰχθύας τὸ πρὶν, ἠγρεύσατε, ταῦτα Κυρίῳ προσαγαγόντες, ἅγιοι Ἀπόστολοι.

Doctrinarum retibus in vitę mare mirabiliter laxatis, centum, & quinquaginta tres myſticè nationes, ut antea piſces, cœpiſtis, iis Domino adductis, ò Apoſtoli Sancti.

Ὑμεῖς ἐστὲ φῶς τοῦ κόσμου, καθὼς ὑμῖν Χριστὸς ἔφη, λάμψει τοῦ Λόγου. ἀλλὰ ἱκετεύσατε, Ἀπόστολοι, τοῦ μεγαλοψύχως διανύσαι ἡμᾶς τὸ στάδιον τῆς ἐγκρατείας, καὶ προσκυνῆσαι τὴν αὐτοῦ ἀνάστασιν.

Vos mundi lux eſtis, quemadmodum vobis Chriſtus dixit, per Verbum priùs illuminati; at precemini, Apoſtoli, ut magnanimè abſtinentiæ ſtadium perficiamus, & illius reſurrectionē adoremus.

Τριαδικόν.) Υἱὸν ἐκ Πατρὸς, καὶ Πνεῦμα δοξάζω, ὡς ἐξ ἡλίου φῶς, καὶ ἀκτῖνα, τὸ μὲν γεννητῶς, ὅτι καὶ γέννημα, τὸ δὲ προβλητῶς, ὅτι καὶ πρόβλημα, συνάναρχον θείαν Τριάδα, προσκυνουμένην ὑπὸ πάσης κτίσεως.

Tr.) Glorifico Filium ex Patre, atque Spiritum, veluti ex ſole lumen, & radium, illum quidem per generationem, quoniam & genitura eſt, hunc verò per proceſſionem, quoniam & emiſſura eſt, coæternam divinam Triadem, ab omni creaturâ adoratam.

Θεοτοκίον.) Παρθένος βρέφος τεκοῦσα, καὶ τὴν ἁγνείαν τηροῦσα, σεμνὴ, σὺ ὤφθης, τὸν Θεὸν γεννήσασα, καὶ ἄνθρωπον, ἵνα τὸν αὐτὸν ἐν ἑκατέρᾳ μορφῇ.

Th.) Virgo genito infante, ac puritate ſervatâ, tu, ò veneranda, apparuiſti, utpote quæ Deum pepereris, atque hominem, unum, & eumdem

Fer. V. Heb. II. Jejun.

dem in utrâque formâ. Prodigium tuum, Virgo mater, auditum omnem, atque cogitationem conturbat.

ODE VIII.

Qui in fornace.

Pluribus peccatis interemptus, animam meam adhuc vivus, ceu mortuam, circumfero, quare miſeremini mei vivificis deprecationibus veſtris, ò Salvatoris Diſcipuli, Dei ſpectatores.

Peccati caligine circumfuſus, deſperationis inferno verè appropinquavi, quare me, ò ſolis gloriæ myſtici radii, Dei ſpectatores, illuminate.

Infelix anima, à cupiditatibus abſtine, atque ſalvare, abſtinentia enim à cibis, ſi bene intelligimus, jejunium eſt Deo minimè acceptum, niſi & peccatorum adſit emendatio.

Th.) Rubum igne ardentem, te, Dei Mater Virgo, Moyſes prævidit, quare cupiditatum mearum flammas extingue, & ab igne geennæ eripe, ac ſalvum effice.

HIRMUS *alius.*

Quem exercitus cælorum.

Quemadmodum ex Iaco-

θαῦμά σου, Παρθενομῆτορ, ἐκπλήττει πᾶσαν ἀκοὴν, καὶ ἔννοιαν.

ΩΔΗ η΄.

Τὸν ἐν φλογί.

Θανατωθεὶς ταῖς πολλαῖς ἁμαρτίαις, νεκρὰν προσφέρω τὴν ψυχὴν ἐν τῷ βίῳ, διό με Τοἰκτείρατε ζωηφόροις πρεσβείαις ταῖς ὑμῶν, θεόπται, Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος.

Περιχεθεὶς ἁμαρτίας ὁμίχλῃ, ᾅδῃ προσήγγισα ἀπογνώσεως ὄντως, διό με φωτίσατε τοῦ ἡλίου τῆς δόξης μυστικαὶ ἀκτῖνες ὑπάρχοντες θεόπται.

Ἀπὸ παθῶν ἐγκρατεύου, καὶ σώζου, ψυχὴ ταλαίπωρε, ἀποχὴ τῶν βρωμάτων, νηστεία ἀπρόσδεκτος, τοῖς ὀρθῶς ἐκζητοῦσιν, εἰ μὴ καὶ σφαλμάτων διόρθωσις ὑπάρξῃ.

Θεοτοκίον.) Βάτον πυρὶ καιομένην Μωσῆς σε προεθεώρει, Θεομῆτορ Παρθένε, διό μου κατάσβεσον τῶν παθῶν τὰς καμίνους, καὶ πυρὸς γεέννης ἐξάρπασον, καὶ σῶσον.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος.

Ὃν στρατιαὶ οὐρανῶν.

Ἐξ Ἰακὼβ ὡς τὸ δωδεκάφυ-

Fer. V. Heb. II. Jejun.

φυλον, τῶν Ἀποστόλων ἐκ σοῦ ἄλλη δωδεκὰς ὤφθη, Χριστὲ, ἐν κόσμῳ, δι' ἧς ἀνεγεννήθη πᾶς πιστὸς ἐν Λόγῳ, σὲ ἀνυμνῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

bo duodecim tribus, ita ex te, Chriſte, alia Apoſtolorum dodecas apparuit in orbe, per quam regeneratus eſt in Verbo Fidelis omnis, te in ſæcula concelebrans.

Τοῦ νοητοῦ Φαραὼ τὰ ἅρματα βυθίσαντες μυστικῶς, ὡς ἐν ἐρυθρᾷ, τὸν λαὸν τοῦ Κυρίου πρὸς γνῶσιν θεογνωσίας ἤξατε, ὑμνοῦντα, Ἀπόστολοι, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Intellectualis Pharaonis curribus myſticè, ceu in mari rubro, demerſis, populum Domini ad terram divinæ cognitionis adduxiſtis, hymnos Deo canentem in ſæcula.

Οἱ τοῦ Χριστοῦ μύσται, καὶ συγκάθεδροι, ἐκτενῶς ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν πάντοτε δυσωποῦντες, καὶ νῦν παρακαλεῖτε, καὶ νηστείαν πᾶσαν εἰλικρινῶς ἀποπερᾶσαι.

Chriſti Sacerdotes, quique cum eo ſimul conſidetis, enixè pro nobis peccatoribus Deũ ſemper exorantes, nunc pariter intercedite, ut ſincerâ quoque mente jejunium integrum abſolvamus.

Τριαδικόν.) Ἕνα Θεὸν κατ' οὐσίαν σέβομαι, τρεῖς ὑποστάσεις ὑμνῶ διοριστικῶς, ἄλλας, ἀλλ' οὐκ ἀλλοίας, ἐπεὶ Θεότης μία, ἐν τρισὶ τὸ κράτος, καὶ γὰρ Πατὴρ, Υἱὸς, καὶ Πνεῦμα.

Tr.) Deum unum naturâ veneror, tres hypoſtaſes laudo diſcretim, alias, non alienas, quippe Deitas una, in tribus potentia, Pater nimirum, Filius, & Spiritus.

Θεοτοκίον.) Ἐκ φωτεινῆς προελθὼν νηδύος σου, ὡς νυμφίος ἐκ παστοῦ, ἔλαμψε Χριστὸς, φῶς τοῖς ἐν σκότει μέγα, καὶ γὰρ δικαιοσύνης ἥλιος ἀστράψας, ἐφώτισεν, ἁγνὴ, τὸν κόσμον.

Th.) E ſplendido utero tuo progreſſus, veluti ſponſus è thalamo, illuxit Chriſtus, lux magna ſedentibus in tenebris, etenim juſtitiæ ſol effulgens, mundum, ô pura, colluſtravit.

Fer. V. Heb. II. Jejun.

Ode IX.

In Monte Sina.

Apoſtoli, qui intellectualis flumina fontis fuiſtis, quique vivam aquam in corda pura effudiſtis, peccati mei fluenta exſiccate precibus veſtris, atque ad ſalutares ſemitas deducite.

Vexat miſeram animam meam peccati procella, extende mihi manum, quemadmodum Petro, gubernator bone, ne me deſperationis abyſſus cooperiat, ne ceto animæ exitioſo cibus evadam, Chriſte multùm miſericors.

Te, Ieſu Rex omnium, Apoſtolorum chorus deprecatur, te Angelorum ordines exorant, populum tuum propter miſericordiarum multitudinem à malis libera, eique emendationem, ac regni tui conſortium concede.

Th.) Coierunt in te, venerandæ ſanctificationis Arca, Mater virgo pura, virginitas ſimul, & partus; quare fide ad te clamo, Totum me ſanctifica, totum me libera à quovis actu pravarum affectionum, quibus vexor.

ΩΔΗ θʹ.

Ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει.

Ποταμοὶ γεγονότες, Ἀπόστολοι, τῆς πηγῆς τῆς νοητῆς, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν ἀπορῥήσαντες ἐν καρδίᾳ καθαρᾷ, τῆς ἐμῆς ἁμαρτίας τὰ ῥεῖθρα ξηράνατε ταῖς προσευχαῖς ὑμῶν, καὶ πρὸς σωτηρίας ὁδοὺς ὁδηγήσατε.

Ἁμαρτίας χειμάζει κλυδώνιον τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν, δεξιὰν, ὡς τῷ Πέτρῳ, μοι ἔκτεινον, κυβερνῆτα ἀγαθὲ, μὴ βυθός με καλύψῃ ὁ τῆς ἀπογνώσεως, βρῶμα μὴ γένωμαι κήτους ψυχοφθόρου, Χριστὲ πολυέλεε.

Ἀποστόλων χορὸς ἱκετεύει σε, Ἰησοῦ παμβασιλεῦ, δυσωπεῖ σε Ἀγγέλων τὰ τάγματα, διὰ πλῆθος οἰκτιρμῶν τῷ λαῷ σου παράσχου κακῶν ἀπολύτρωσιν, βίου διόρθωσιν, καὶ τῆς βασιλείας τῆς σῆς τὴν οἰκείωσιν.

Θεοτοκίον.) Παρθενία, καὶ τόκος συνέδραμον ὑπὲρ φύσιν ἐπὶ σὲ, κιβωτὲ τοῦ σεπτοῦ ἁγιάσματος, Μητροπάρθενε ἁγνή. διὸ πίστει βοῶ σοι, Ὅλον με ἁγίασον, ὅλον ἐκλύτρωσαι πάσης ἐνεργείας παθῶν τῶν θλιβόντων με.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος.

Ἀσπόρου συλλήψεως.

Ἐν κόσμῳ, ὡς ἄσαρκοι, καὶ ἐν σαρκὶ, ὡς Ἄγγελοι, τὸν Λόγον μόνον ἐν τῷ βίῳ φέροντες, εἱλκύσατε τὰ ἔθνη εἰς Χριστοῦ μίαν πίστιν, σοφοὺς, καὶ ῥήτορας, ὡς μωροὺς, ἀπελέγξαντες τῇ γνώσει, παμμακάριστοι Ἀπόστολοι.

Ὁ Πέτρος τῆς πίστεως ἡ πέτρα, καὶ θεμέλιος, Παῦλος, ὁ κήρυξ, καὶ Ἐθνῶν διδάσκαλος, υἱοὶ τοῦ Ζεβεδαίου, σὺν τῇ λοιπῇ ὀκτάδι, Χριστῷ πρεσβεύσατε ἐκτενῶς, ἀσθενῶς ἡμᾶς περᾶσαι τῆς νηστείας τὸ διάστημα.

Τριαδικόν.) *Μόνου μονογενήτωρ, μονογενοῦς Πατὴρ, καὶ μόνε μόνου, φῶς φωτὸς ἀπαύγασμα, καὶ μόνον μόνως μόνου Θεοῦ ἅγιον Πνεῦμα, Κυρίου Κύριον ὄντως ὄν. ὦ Τριὰς μονὰς ἁγία, σῶσόν με θεολογοῦντά σε.*

Θεοτοκίον.) *Τὸ θαῦμα τοῦ τόκου σου ἐκπλήττει με, πανάμωμε. πῶς συλλαμβάνεις ἀσπόρως τὸν ἄληπτον, εἰπὲ, πῶς παρθενεύεις, γεννήσασα ὡς μήτηρ; τὸ ὑπὲρ φύσιν πίστει λαβὼν, τὸ*

HIRMUS *alius*.

Conceptus abſque ſemine.

In mundo, veluti abſque carne, & in carne, Angelorum inſtar, ſolum Verbum moribus veſtris referentes, ad unam Chriſti fidem Gentes pertraxiſtis, ſapientibus, atque rhetoribus, ceu ſtultis, Dei notitiâ refutatis, ò Apoſtoli beati omnino prædicandi.

Petrus fidei petra, atque fundamentum, Paulus prædicator, & Gentium doctor, Filii Zebedæi cum reliquâ Ogdoade, Chriſtum enixè deprecemini, ut ſtrenuè jejunii ſpatium peragamus.

Tr.) Unici unicus genitor, unigeniti Filii Pater, & unicus unici, lux lucis irradiatio, & unicus unicè unici Dei ſanctus Spiritus, verè Dominus de Domino, ò Trias unitas ſancta, ſalva me de te ſubtiliùs differentem.

Th.) O immaculatiſſima, partus tui prodigium obſtupefacit me: quomodo abſque ſemine concipis incomprehenſibilem, dic, quomodo virgo es, filium matris inſtar

Fer. V.
Heb. II.
Jejun.

enixa? Quod naturam exſuperat, fide conſecutus, natum adorã, nã quæcumq; vult, præſtare valet.

FERIA VI. HEBDOMADÆ II. IEJUNIORUM.

CATHISMA, *ton.* 4.
Ad mod. Citò præoccupa.

IEjunii virtute è terrenis affectibus altiùs emergentes, exaltemus Dominum, qui exaltatus in cruce, mundum exaltavit, compunctionis potum ſenſibus hauriamus, diem, & horam, quibus æterno iudici adſtituri ſumus, mente complectamur.

Aliùd, ton. obl. 1.
Ad mod. Illucet hodie.

Illucet, Domine, crucis tuæ gratia univerſum orbem illuminans, Dæmonum virtutem evertit, ac præſens jejunii tempus facile reddit; qui in eo potens es, miſerere noſtri.

τικτόμενον προσκυνεῖ, ὅσα θέλει γὰρ, καὶ δύναται.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Β ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Κάθισμα, ἦχος δ'.
Πρὸς, Ταχὺ προκατάλαβε.

ΝΗστείᾳ ὑψούμενοι τῶν χαμαιζήλων παθῶν, ὑψώσωμεν Κύριον τὸν ὑψωθέντα σταυρῷ, καὶ κόσμον ὑψώσαντα, πίωμεν αἰσθήσει κατανύξεως πόμα, λάβωμεν τὴν ἡμέραν κατὰ νοῦν, καὶ τὴν ὥραν, ἐν ᾗ τῷ αἰωνίῳ κριτῇ παραστησώμεθα.

Ἕτερον, ἦχος πλάγιος α'.
Πρὸς, Λάμπει σήμερον.

Λάμπει, Κύριε, ἡ χάρις ἡ τοῦ σταυροῦ σου, ἅπασαν τὴν οἰκουμένην ἀστράπτουσα, τὴν ἰσχὺν τῶν Δαιμόνων ἐξαφανίζει, καὶ τῆς νηστείας τὸν χρόνον νῦν δίμαρείζει, ἐν αὐτῷ δυναμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στι-

Digitized by Google

Fer. VI. Heb. II. Ieiun.

Στιχηρὰ, ἦχος δ'.

Πρὸς· Ἔδωκας σημείωσιν.

Πλευρὰν ἐκκεντούμενος, καὶ ἐπὶ ξύλου κρεμάμενος, τὴν ζωήν μοι ἐπήγασας, κακίᾳ τοῦ ὄφεως τῇ τοῦ ξύλου βρώσει τεθανατωμένῳ. ὅθεν δοξάζω σε, Χριστὲ, καὶ ἱκετεύω τὴν εὐσπλαγχνίαν σου, παθῶν, καὶ τῆς ἐγέρσεως προσκυνητήν με ἀνάδειξον, κατανύξει τελέσαντα τὸ νηστείας τὸ στάδιον.

Stichira, *ton. 4. Ad mod. Dediſti ſignificationem.*

Lanceæ ictu apertum latus habens, & in cruce ſuſpenſus, vitam mihi effudiſti, quem ſerpentis nequitia ligni eſcâ peremerat; unde glorifico te, Chriſte, & benignitatem tuam deprecor, ut me paſſionis, & reſurrectionis adoratorem eſſe digneris, jejunii curriculo compuncto corde abſoluto.

Ὅμοιον.

Ὀδύνην τρυγήσαντα ἐκ τοῦ φυτοῦ τὸν πρωτόπλαστον Παραδείσου ἐξώρισας, παγεὶς δὲ, ὡς ἄνθρωπος, ἐν τῷ ξύλῳ, Σῶτερ, τοῦτον εἰσοικίζεις. διό σοι κράζω, λυτρωτὰ, τῶν ὀδυνῶν μου νῦν με ἐξάρπασον, νηστείᾳ καθαρίσας με, καὶ μετανοίᾳ, καὶ δάκρυσιν, Ἰησοῦ ὑπεράγαθε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Simile.

Protoplaſtum, qui ex arbore dolorem decerpſerat, è Paradiſo eliminaſti, ligno verò, utpote homo, affixus, Salvator, eum regredi facis; quare ad te, Redemptor, clamo, Eripe me nunc ab ærumnis meis, jejunio, & pœnitentiâ, & lacrymis emundatum, Ieſu optime, animarum noſtrarum Salvator.

Ἕτερον, ἦχος πλάγιος α'.

Πρὸς, Κύριε, ἐπὶ Μωϋσέως.

Κύριε, τὸν ζωοποιόν σου σταυρὸν ἀνυμνοῦμεν. οὗτος ζωὴν γὰρ ἐν τῷ κόσμῳ ἐξήνθησε, τὸν θάνατον νεκρώσας, ὃν σοι καὶ νῦν εἰς πρεσβείαν προσάγομεν ἐν ἡμέραις ἁγίαις, κράτυνον ἡμᾶς νηστεύοντας, καὶ δώρησαι κατὰ τῶν

Aliud, ton. obl. 1.

Ad mod. Domine, ſub Moyſe.

Vivificam crucem tuam, Domine, concinimus: hæc etenim vitam in mundo germinavit, morte morti traditâ, quam nunc quoque deprecatricem tibi offerimus ſanctis hiſce diebus; jejunantes

Fer. VI. Heb. II. Ieiun.

nos corrobora, & virtutem adversùs pravas cupiditates, paciſque trophæum elargire, propter miſericordiæ tuæ multitudinem, ò clemens.

Stichira *Hagiopolitica*.

Mane, *ton. obl.* 4.

Vitioſis affectionibus exitiale, quod adeſt, jejunium, peccati morbo correptis ſanitatem pollicetur, quod, ut divinitus datum adjutorem, honoremus, per Moyſem ſcriptas Dei digito tabulas amplexati; ne intemperantiam, quæ eaſdem contrivit, præoptemus, ne eorum, quorum membra in deſerto conciderunt, conſortes efficiamur, ne Iudaico more contriſtemur, ſed, ut Eccleſiam Chriſti decet, gaudeamus, ne, Phariſæorum inſtar, pietatem ſimulemus, ſed faciem ad Evangelii normam exornemus, glorianres in cruce Chriſti, Redemptoris animarum noſtrarum.

Veſpere, *ton.* 4.

Nunc tempus acceptabile, nunc dies ſalutis, viſita in multitudine miſericordię tuę animam meam, & pondus prævaricationum mearum

παθῶν τὴν ἰσχὺν, καὶ τῆς εἰρήνης τὸ τρόπαιον, διὰ πλῆθος ἐλέους, φιλάνθρωπε.

Στιχηρὰ Ἁγιοπολιτικά.

Πρωΐ, ἦχος πλάγιος δʹ.

Ἡ παθοκτόνος νηστεία παροῦσα, τοὺς κακωθέντας ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας ἰατρεύειν ἐπαγγέλλεται, ἣν ὡς θεόσδοτον βοηθὸν τιμήσωμεν, τὰς θεογράφους πλάκας διὰ Μωσέως δεξάμενοι. μὴ προκρίνωμεν τὴν συντρίψασαν αὐτὰς ἀκρασίαν, μὴ γενώμεθα μέτοχοι, ὧν τὰ κῶλα ἔπεσον ἐν τῇ ἐρήμῳ, μὴ σκυθρωπάσωμεν Ἰουδαϊκῶς, ἀλλ᾽ Ἐκκλησιαστικῶς φαιδρυνθῶμεν, μὴ Φαρισαϊκῶς ὑποκριθῶμεν, ἀλλ᾽ Εὐαγγελικῶς καλλωπισθῶμεν, ἐγκαυχώμενοι τῷ σταυρῷ Χριστοῦ, τοῦ Λυτρωτοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἑσπέρας, ἦχος δʹ.

Νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος, νῦν ἡμέρα σωτηρίας, ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου ἐπίσκεψαί μου τὴν ψυχὴν, καὶ τὸ φορτίον τῶν ἀνομιῶν μου ἄνες, μόνε φιλάνθρω-

Fer. VI. Heb. II. Jejun.

θρωπε.

TΡΙΩΔΙΟΝ, ἦχος δ'.

ΩΔΗ ε'.

Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Ἑκουσίως, Δέσποτα, ὑψώθης ἐν σαυρῷ, καὶ κατέῤῥαξας τὸν ἐχθρὸν ἑκουσίως, ὅθεν κατεῤῥαγμένον με ἡδονῶν εἰς βάραθρα, δ'ἀσπλαγχνίᾳ σου ἀνόρθωσον.

Σκοτισθέντα πάθεσιν ἀτόποις τὴν ψυχήν, φωταγώγησον, Ἰησοῦ, ὁ σκοτίσας ἥλιον, σαυρῷ τεινόμενος, καὶ φωτίσας ἅπαντα οἰκουμένης τὰ πληρώματα.

Τὸ νηστείας πέλαγος ἐκπλεῦσαι γαληνῶς, καταξίωσόν με, Χριστὲ, κατευνάζων κύματα τῆς διανοίας μου, καὶ τῆς ἀνασάσεως εἰς λιμένας ἐγκαθόρμισον.

Θεοτοκίον.) Τὴν ἁγνὴν ἀγνεύοντι τιμήσωμεν νοΐ, καλλονὴν τοῦ Ἰακώβ, ταῖς ἐνθέοις πράξεσι καλλυνόμενοι, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν, ὡς μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος, ἦχος πλ. α'.

Τοὺς ἐκ νυκτὸς προσκυνοῦντάς σε, Χριστὲ, ἐλέησον, καὶ εἰρήνην δώρησαι, ὅτι φῶς καὶ τὰ σὰ προστάγματα ἐγένοντο ἰάματα τοῖς δούλοις σου, φιλάνθρωπε.

Σὺ σαυρωθεὶς φθορᾶς ἀπαλ-

dimitte, ſolus benignus.

TRIODIUM, *ton.* 4.

Ode V.

Impii non videbunt.

Voluntate tuâ, Domine, in cruce exaltatus es, & volens cum infregiſti; quare me in prærupta voluptatum barathra devolutum, tuâ benignitate reſtitue.

Animam meam abſurdis affectionibus obumbratam illumina, ò Ieſu, qui in cruce extenſus ſolem obſcuraſti, omnemque plenitudinem terræ colluſtraſti.

Ut jejunii mare tranquillè enavigem, Chriſte, concede, mentis meæ fluctus componens, atque ad reſurrectionis portus deducito.

Th.) Puram purâ mente honoremus, ſpeciem Iacobi piè, divinis actibus decorati, concinamus, utpote Dei noſtri genitricem.

HIRMUS *alius, ton. obl.* 1.

Eorum, qui de nocte adorant te, Chriſte, miſerere, ac pacem largire, quippe mandata tua, clemens, lux, & medela ſervis tuis fuerunt.

Tu crucifixus è corruptione

Fer. VI. Heb. II. Jejun.

ne me liberas, atque transfixus; è morte me revocas ineffabilem miſericordiã tuam glorifico, quoniam ad me ſalvandum, Chriſte, veniſti.

λάτπεις με, καὶ λογχευθεὶς, ἀποθανατίζεις με. δοξάζω σου τὸ ἄφρασον ἔλεος, ὅτι ἦλθες, Χριστὲ, ἵνα σώσῃς με.

Manibus tuis in cruce explicatis, intellectualem Amalechum interfeciſti, populum tuum, Domine, ſalvum efficiens, propterea potentiam tuam celebramus.

Ἐν τῷ σταυρῷ τείνας τὰς παλάμας σου, τὸν νοητὸν Ἀμαλὴκ ἀπέκτεινας, τὸν λαόν σου ἀνασώζων, Κύριε. διὰ τοῦτο ὑμνοῦμεν τὸ κράτος σου.

Qui crucifixionem propter me ſuſtinuiſti, aceto potatus, &, Conſummatum eſt, exclamans, fac, ut jejunii ſtadium conſummem, tuamque reſurrectionem intuear.

Ὁ δι' ἐμὲ ὑπομείνας σταύρωσιν, ὄξος πιὼν, καὶ εἰπὼν, Τετέλεσται, τέλειόν μου τὸ νηστείας στάδιον, ἀξιῶν με ἰδεῖν σου τὴν ἔγερσιν.

Tr.) In tribus perſonis Deitatem unam, poteſtatem omnino ſuperſubſtantialem celebremus, Patrem abſque principio, & Filium, & Spiritum ſanctum.

Τριαδικόν.) Τὴν ἐν τρισὶ προσώποις Θεότητα μίαν, ἀρχὴν πανυπερούσιον ὑμνήσωμεν, τὸν Πατέρα ἄναρχον, καὶ τὸν Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα ἅγιον.

Th.) Quem cœlum capere non potuit, tuo in utero complexa peperiſti; ò terribile., & ineffabile portentum! quare omnes laudamus te, ò immaculata.

Θεοτοκίον.) Ὃν οὐρανὸς χωρεῖν οὐκ ἠδύνατο, σὺ ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα τέτοκας. ὢ τοῦ φρικτοῦ, καὶ ἀρρήτου θαύματος. διὸ πάντες ὑμνοῦμέν σε, ἄχραντε.

Ode VIII.

Pueros ſanctos.

Cruci propter bonitatem affixus, Latroni Paradiſum patefeciſti: nunc verò me pre-

ΩΔΗ η'.

Παῖδας εὐαγεῖς.

Σταυρῷ προσπαγεὶς δι' εὐσπλαγχνίαν, Λῃστῇ τὸν Παράδεισον ἠνέῳξας, νῦν δὲ λῃστευθέν-

θέντα με Δαίμονος δεινότητι, καὶ τῇ ψυχῇ ὁλόσωμον πληγὴν δεξάμενον, ἰάτρευσον, ἀνοίξας μοι πύλας τὰς τῆς μετανοίας τῇ σῇ φιλανθρωπίᾳ.

datoris Dæmonis feritate abactum, & animam vulneribus undique ſauciam gerentem, ſana clemeutiâ tuâ pœnitentiæ portis mihi reſeratis.

Νηστείᾳ λαμπρυνόμενοι τὴν σάρκα, ψυχὴν ἀρεταῖς καταπιαίνωμεν, πένητας ἐκθρέψωμεν, πλοῦτον μὴ χενούμενον ἐν οὐρανοῖς ὠνούμενοι, καὶ ἀνακράξωμεν, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Carne per jejunium exornatâ, animam virtutibus ſaginemus, inopes alamus, cœleſtes divitias minimè fluxas merc mur, atque clamemus, Laudate Dominum opera, & ſuperexaltate in omnia ſæcula,

Τῷ πάθει σου κτίσις ἐκλονήθη, σταυρῷ σε θεασαμένη καθηλούμενον, Σῶτερ ὑπεράγαθε, ὅθεν ἱκετεύω σε, ταῖς προσβολαῖς κλονούμενον ἀεὶ τοῦ ὄφεως στερέωσον τὸν νοῦν μου, οἰκτίρμων, σοῦ τῶν θελημάτων ἐν ἀρραγεῖ τῇ πέτρᾳ.

In paſſione tuâ creatura conturbata eſt, te cruci affixum, Salvator optime, intuita; quare te deprecor, ut aſſiduis ſerpentis inſultibus conturbatam animam meam confirmes, miſericors, in ſolidâ mandatorum tuorum petrâ.

Θεοτοκίον.) Ἡ πύλη Θεοῦ ἡ κεκλεισμένη, ἣν μόνος διώδευσεν ὁ Κύριος, ἴθυνον πρὸς τρίβους με θείας, καὶ διάνοιξον τῆς σωτηρίας πύλας μοι, Θεοχαρίτωτε, πρὸς σὲ γὰρ καταφεύγω, Παρθένε, μόνη προστασία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Th.) Porta Dei clauſa, quam ſolus Dominus permeavit, dirige me ad ſemitas rectas, portaſque ſalutis mihi aperi, ò Deo acceptiſſima, ad te enim confugio, ò Virgo, ſola humani generis defenſio.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος.

Τὸν ποιητὴν τῆς κτίσεως.

Τὸ ξύλον τὸ πανάγιον, ἐν ᾧ

HIRMUS *alius*.

Factorem creaturæ.

Laudans lignum beatiſſinum,

Fer: VI. Heb. II. Jejun.

mum, in quo, Chriſte meus, crucifixus es, ſuperbenedico te in omnia ſæcula.

σὺ, Χριστέ μου, ἐσταυρώθης, ὑμνῶν, ὑπερευλογῶ σε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Impii te, Chriſte, in Golgotha crucifixum interfecerunt, at vivis, noſque in ſæcula ſalvas univerſa.

Ἐν Γολγοθᾷ οἱ ἄνομοι, σὲ, Χριστὲ, σταυρώσαντες, ἀπέκτειναν, ἀλλὰ ζῇς, καὶ σώζεις ἡμᾶς εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Præſta, Domine, ut crucis tuæ potentiâ roboratus, ſtrenuè jejunii curſum abſolvam.

Τῇ τοῦ σταυροῦ σου, Κύριε, δυνάμει νευρώσας με, ἀξίωσον, εὐψύχως ἀνύσαι τὸν τῆς νηστείας δρόμον.

Tr.) Mirabiliter diſcernitur Trias, & manet indiviſa, utpote Deus, quem ſuperexaltamus in omnia ſæcula.

Τριαδικόν.) Ξενοπρεπῶς μερίζεται ἡ Τριὰς, καὶ μένει ἀμερὴς, ὡς Θεὸς, ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Th.) Intercede, ò immaculatiſſima, pro celebrantibus, quò ab omnibus tentationibus, atque periculis eruantur.

Θεοτοκίον.) Ἱκετείαν ποίησον ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε, πανάχραντε, ῥυσθῆναι παντοίων πειρασμῶν, καὶ κινδύνων.

ODE IX.

Lapis non manu ſectus.

Lapidem è monte Virginis ſectum, te, Salvator, Propheta prævidit, qui petras in crucifixione tuâ dirupiſti; quare me animi duritie, ceu lapide, gravatum libera, utpote miſericordiſſimus.

ΩΔΗ θ'.

Λίθος ἀχειρότμητος.

Λίθον σε τμηθέντα προεῖδεν ὄρους Προφήτης τῆς Παρθένου, Σῶτερ, διαρρήξαντα πέτρας τῇ σῇ σταυρώσει· διὸ βαρούμενον ἀναισθησίας λίθῳ με, ὡς πανοικτίρμων, ἐλευθέρωσον.

Jejuna ab iniquitate, anima mea, divinâ charitate perfruens, bonis omnibus co-

Νήστευσον κακίας, ψυχή μου, θείαν ἀγάπην ἐντρυφῶσα, θύραν ἀναπέτασον πάσαις καλῶν ἰδέ-

ἰδέαις, ἐναποφράττουσα τὴν πονηρείας εἴσοδον, δι' ἐγκρατείας, καὶ δεήσεως.

Ἐμὲ τὸν κατάκριτον σῶσον, ὁ κατακρίνας τῷ σταυρῷ σου, Δέσποτα Σωτήρ μου, τὴν ἔχθραν, καὶ μὴ γεέννης δείξῃς ὑπόδικον, τὸν σπιλωθέντα πάθεσι, καὶ ἁμαρτίαις ἀμαυρούμενον·

Θεοτοκίον.) Φεῖσαί μου, Χριστὲ, ὅταν ἔλθῃς, κρῖναι τὸν κόσμον μετὰ δόξης, λῦσον τὴν ἀχλὺν τῶν κακῶν μου, ταῖς ἱκεσίαις τῆς κυησάσης σε, καὶ κληρονόμον ποίησον τῆς οὐρανίου βασιλείας σου.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος.

Ἡσαΐα χόρευε.

Πάλιν τὸν Παράδεισον ὑπανοίγεις ἅπαξ σταυρωθεὶς, ἐν ᾧ μεταλαβὼν χαίρω τῆς ζωῆς, θανάτου λυτρούμενος αἰωνίου τῆς παρακοῆς, ὅθεν, φιλάνθρωπε, ὡς Θεόν μου μεγαλύνω σε.

Τὸ κατάρας ὄργανον, εὐλογίας δέδεικται σφραγὶς, ὁ σὸς ζωοποιὸς, Κύριε, σταυρὸς, ἐν ᾧ καθορῶντές σε, ζωούμεθα, θνήξαντες τὸ πρὶν, καὶ ἀνυμνοῦντές σε, ὡς Δεσπότην μεγαλύνομεν.

gitationibus oſtiū expande, per abſtinentiā, atq; orationē pravitatis aditū obturans. Fer. VI. Heb. II. Jejun.

Domine Salvator meus, qui cruce tuâ inimicitiā damnaſti, me iam damnatum ſalva, neque geennæ obnoxium efficias, pravis affectionibus inquinatum, peccatiſque obtenebratum.

Th) Parce mihi, Chriſte, cùm veneris judicare mundum cum gloriâ, malorum meorum caliginem diſſolve, Genitricis tuæ deprecationibus, & cœleſtis regni tui hæreditatem mihi impertire.

HIRMUS *alius*.

Heſaja exulta.

Semel crucifixus, Paradiſum rurſus adaperis, in quo vitæ particeps factus exulto, ab æternâ inobedientiæ morte vindicatus; quare te, ò clemens, utpote Deum meum magnifico.

Maledictionis inſtrumentum, benedictionis ſignaculum evaſit, tua ſcilicet, Domine, vivifica crux, in quâ te conſpicientes, ad vitam jam mortui revocamur, teque, ut Dominum, laudantes magnificamus.

Fer: VI.
Heb. II.
Ieiun.

Crux pretioſa, virtus mea, atque refugium, eſto modò abſtinentiæ tempore illuminatio mea exhilarans, emundans, atque â tentationibus liberans, ut glorificans te, Chriſtum Dominum magnificem.

Ὁ σταυρὸς ὁ τίμιος, ἡ ἰσχύς μου καὶ καταφυγὴ, γενοῦ μοι φωτισμὸς νῦν ἐγκρατευτῶς εὐφραίνων, καθαίρων με, ῥυόμενος ἀπὸ πειρασμῶν, ἵνα δοξάζων σε, τὸν Δεσπότην μεγαλύνω Χριστόν.

Tr.) Conſubſtantialitate celebro te, principio carens Trias, veneranda, vitæ principiũ, individua unitas, Pater ingenitus, & genitum Verbum, & Filius, Spiritus ſanctus, nos laudantes te ſalvos effice.

Τριαδικόν.) Ὁμοουσιότητι, ἀνυμνῶ σε, ἄναρχε Τριὰς, σεπτὴ, ζωαρχικὴ, ἄτμητε μονὰς, Πατὴρ ὁ ἀγέννητος, καὶ γεννητὲ Λόγε καὶ Υἱὲ, Πνεῦμα τὸ ἅγιον, σῶσον ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Th.) Partus tuus, Dei Genitrix, intelligentiam exſuperat, abſque viro ſiquidem concipis, & cum virginitate parturis, etenim Deus eſt, qui gignitur, quem magnificantes, te, ò Virgo, beatam prædicamus.

Θεοτοκίον.) Ὑπὲρ νοῦν ὁ τόκος σου, Θεομῆτορ, ἄνευ γὰρ ἀνδρὸς, ἡ σύλληψις ἐν σοὶ, καὶ παρθενικῶς, ἡ κύησις γέγονε, καὶ γὰρ Θεὸς ἐστὶν ὁ τεχθεὶς, ὃν μεγαλύνοντες, σὲ, Παρθένε, μακαρίζομεν.

ΤΩ

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ Β ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

SABBATO HEBDOMADÆ II. IEJUNIORUM.

ΤΕΤΡΑΩΔΙΟΝ ἦχος πλ. δ'
Φέρει Ἀκροστιχίδα,

TETRAODIUM, *ton,obl.* 4.
Gerit Acroſtichiden,

ΟΥΜΝΟΣ ΟΥΤΟΣ ΙΩΣΗΦ.
ΩΔΗ ϛ'.
Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

HYMNUS HIC JOSEPH.
ODE VI.
Effundo preces ad Dominum.

ΟἹ Ἅγιοι διὰ πλείστων βασάνων τὰς πολλὰς τῶν δυσμενῶν μυριάδας καταβαλεῖν, ἠξιώθησαν, Σῶτερ, καὶ τῶν πολλῶν ἀγαθῶν σου ἐπέτυχον. δι' εὐχαῖς αὐτῶν, ὡς ἀγαθὸς, τὰ πολλά μου ἐξάλειψον πταίσματα.

SAncti per plurima tormenta digni habiti ſunt,multas hoſtium myriades evertere, Salvator, ſibique plura bona tua compararunt;eorum precibus dele multas iniquitates meas, , utpote bonus.

Ὑμνήσωμεν τοὺς Χριστοῦ ἀθλοφόρους, καὶ βοήσωμεν αὐτοῖς ὁμοφρόνως, δεσποτικῶν μιμηταὶ παθημάτων, τὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν πάθη ἰάσατε, νηστεύειν τε ἀπὸ κακῆς συνηθείας ἡμᾶς ἐνισχύσατε.

Laudemus Chriſti Victores, & concordi voce ad ipſos clamemus,O Domini paſſionis imitatores, animarum noſtrarum morbos curate, & efficite, ut à malâ conſuetudine jejunare valeamus.

Μετέβαλες τοῦ θανάτου εἰς ὕπνον τὸ ἐπίπονον, ἐν τάφῳ ὑπνώσας, καὶ τοῖς νεκροῖς τὴν ζωὴν ἐδωρήσω, τοὺς μεταστάντας οὖν, Σῶτερ, ἀξίωσον τῆς στάσεως τῶν ἐκλεκτῶν, ἀθλοφόρων Ἁγίων δεήσεσι.

Cùm in ſepulchro obdormiſſes, mortis laborem commutaſti in ſomnum, mortuoſque vitâ donaſti: defunctos igitur Electorum ſtatione dignare, Salvator, precibus Sanctorum, qui victoriæ præmiuũ conſecuti ſunt.

Sabb. Heb. II. Jejun.

Th.) Præbe mihi vires, ò Virgo, ut ab omni peccato jejunem, & abſtineam, quæ potentiâ præditum, & peccandi exſors Verbum, corporatum ineffabiliter concepiſti, mihi que, immaculatiſſima, expiatrices ſordium lacrymas concede.

Θεοτοκίον.) Νηςδ'ειν με, ἀπέχεσθαι πάσης ἁμαρτίας ἐνδυνάμωσον, Κόρη, τ̃ δυνατὸν, ἀναμάρτητον Λόγον, σωματωθέντα ἀῤῥήτως κυήσασα, κ̀ δίδυ μοι καθαρτικὸν μολυσμάτων, πανάμωμε, δάκρυον.

HIRMUS *alius, ton. 3.*

Abyſſus affectionum inſurrexit adverſùs me.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος, ἦχος γ'.

Βυθός μοι τ̃ παθῶν ἐπανέςη.

Divinitus afflati Martyrum memorias celebremus, huc agite Martyrum amatores, exultemus, hymnis eos coronantes, Chriſtum præmiorum largitorem benedicimus.

Μαρτύρων μνήμlω ἐπιτελῶμεν ἐνθέως, φιλομάρτυρες δεῦτε, ἀγαλλιασώμεθα, ὕμνοις αὐτὺς καταςέφοντες, τ̃ ἀθλοθέτlω Χριςὸν ε̉ὐλογῦμεν.

Verberibus priùs malè mulctati, dein lapidati, ſecti, feris eſca dati eſtis, mactati eſtis, ut Agni Chriſti, at Victores perennem vitam obtinetis.

Μαςίγων πρῶτον πεῖραν λαβόντες, εἶθ' ὕπω, λιθαθέντες, πρισθέντες, θηρσὶ βορρὰ δέδοσθε, σφαγιάζεσθε, ὡς ἄρνες Χριςοῦ, ἀλλὰ ζῆτε εἰς ἀεὶ, ἀθλοφόροι.

Patientiæ veſtræ ſanguis Dominum pro nobis, Martyres, perpetuò exorat, quare nunc pariter, enixè deprecemini, ut à cupiditatum probris jejunemus.

Τὸ αἷμα τῆς ὑμῶν καρτερίας Κυρίῳ ἱκετεύει ἀπαύςως ὑπὲρ ἡμῶν, Μάρτυρες. διὸ κ̀ νῦν ὑπερδεξασθε. νηςδ'ειν ἡμᾶς ἐκ παθῶν ἀτιμίας.

Qui, adſtantibus myriadibus Angelorum, univerſum judicaturus es orbem, effice

Ὁ πάντα μέλλων κρίναι τ̃ κόσμον, παρόντων μυριάδων Ἀγγέλων, ἀκαταγνώςως τότε πα-

Sabb. Heb. II Jejun.

παραςῆναί σοι· καταξίωσον, τοὺς κοιμηθέντας πιςῶς, πανοικτίρμων.

Τριαδικόν.) Τὰ τρία μιᾷ φύσει συνάπτων, τὸ ἓν δὲ τρισὶ τέμνων προσώποις, ἃ ἡ Θεότης ἐςὶ, Σαβέλλιόν τε, καὶ τὸν Ἄρειον, τοὺς ἰσομέτρους κρημνοὺς διαφεύγω.

Θεοτοκίον.) Παρθένος ὤφθης, καὶ μετὰ τόκον ἁγνεύεις, ἄμφω τῷ λοχεύεις. ξενοπρεπὲς θέαμα, λεγόμενον, καὶ νοούμενον, ἐν σοὶ Θεομῆτορ.

ΩΔΗ ζ'.

Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Ὄμβροις ἐσβέσατε αἱμάτων, πανασίδιμοι, τὴν φλόγα τῆς ἀπάτης, τοῦ πυρὸς οὖν ἡμᾶς τοῦ μέλλοντος πρεσβείαις τῇ πρὸς Χριςὸν λυτρώσατε, τοῦ Κυρίου ἀθλοφόροι.

Στόματα φράξαντες λεόντων, τῶν βασάνων τὴν πυρὰν ὑπενεγκόντες, ἀθλοφόροι, τρυφὴν τὴν κρείττονα κληρωθέντες, ἥσπερ τυχεῖν δεήθητε καὶ ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅλῳ φωτὶ περιλαμφθέντες, τῷ τοῦ Πνεύματος γενναῖοι ἀθλοφόροι, μεταςᾶσι Πιςοῖς τὴν ἄνεσιν αἰτεῖτε, καὶ Παραδείσου εἴσοδον, καὶ ζωῆς μετουσίαν.

ut tunc indemnati tibi ſiſtantur, qui in fide obdormierunt, ò miſericordiſſime.

Tr.) Tres in unicâ naturâ coniungens, unum autem tribus diſcernens perſonis, quibus Deitas conſtat, Sabellium, & Arium æqualia præcipitia declino.

Th.) Virgo viſa es, & pura poſt partum manes, ſimulque parturis; ſpectaculum in te, Dei mater, mirum dictu, & cogitatu.

Ode VII.

Pueri Habreorum in fornace.

O celeberrimi Domini Victores, ſanguinis imbribus erroris flammam extinxiſtis; Chriſtum igitur deprecemini, ut à futuro igne liberemur.

Leonum ore obturato, tormentorumque flammâ ſuperatâ, ò Victores, potiores delicias hereditate conſecuti eſtis, quas ut nos pariter in ſecula adipiſcamur, Deum exorate.

Spiritus luce undique collustrati, ò generoſi Victores, defunctis Fidelibus quietem à Deo poſtulate, ac Paradiſi ingreſſum, vitæque participationem.

Digitized by Google

Sabb. Heb. II. Jejun.

Th.) Hymnum tibi affero, Virgo, ne me malis decentum deſpicias, ſed perfectam per jejunium, probamque vitam omnem, tribue, ò pura, emendationem.

Θεοτοκίον.) Ὕμνον προσάγω σοι, Παρθένε, μὴ παρίδῃς με κακοῖς κεκρατημένον. ἀλλὰ δίδε, ἁγνὴ, διόρθωσιν τελείαν, διὰ νηστείας, πάσης τε ἀγωγῆς ἀγαθοτρόπου.

HIRMUS *alius*.

Qui flammam fornacis rore perfudiſti.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος.

Ὁ τὴν φλόγα δροσίσας τῆς καμίνου.

Ignem, gladium, & feras, ceu delicias, arbitrati, ò Victores, interfectores veſtros obſtupefeciſtis, collaudantes Deum Patrum noſtrorum.

Πῦρ, καὶ ξίφος, καὶ θῆρας, ἀθλοφόροι, ὡς τρυφὴν, λογισθέντες, κατεπλήξατε τοὺς φονεῖς ὑμῶν, ἀνυμνοῦντες Θεὸν, τὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Martyrum catervæ, eos, qui vos canunt, deſuper agnoſcentes, benedicite, ſanctificate, ut jejunii tempus alacriter abſolvamus.

Τῶν Μαρτύρων οἱ δῆμοι οὐρανόθεν τοὺς ὑμᾶς ἀνυμνοῦντας ἐπιστάντες, εὐλογήσατε, ἁγιάσατε, προθύμως τῶν νηστειῶν διατελεῖν τὸν καιρόν.

Membratim conciſi, atque combuſti, Martyres Chriſti, gratiſſimi odoris ſacrificium Chriſto oblati eſtis, ipſumque jugiter pro nobis exoretis.

Μεληδὸν συγκοπέντες, καὶ καέντες, τῷ Χριστῷ, ἀνηνέχθητε θυσία εὐωδεστάτη, Χριστοῦ Μάρτυρες, ἀλλ' αὐτὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύσατε.

Cui hominum nota ſunt opera, ſponte, & non ſponte perpetrata peccata iis, qui ad te fide tranſierunt, ignoſcens, requiem largire, utpote Deus.

Τῶν ἐν πίστει πρὸς σὲ μεταστεθέντων ὁ συνιὼν τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων, τὰ ἑκούσια, καὶ ἀκούσια πταίσματα συγχωρῶν, ἀνάπαυσον, ὡς Θεός.

Tr.) In Triade unum Deum glorifico, Patrem, & Filium, & Spiritum, unita-

Τριαδικὸν.) Ἐν Τριάδι ἕνα Θεὸν δοξάζω, τὸν Πατέρα, Υἱόν τε, καὶ τὸ Πνεῦμα, μονάδα ἁπλὴν

Digitized by Google

ἁπλῆν, Τριάδα σεπτὴν, ἀρχὴν προάναρχον, καὶ ὁμοούσιον.

tem ſimplicem, Triadem venerandam, principium abſque principio, atque conſubſtantialem.

Sibb. Heb. II. Isai.

Θεοτοκίον.) Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, τὰς εὐχὰς τῶν δούλων σου δεχομένη, προσάνεγκε τῷ πάντων Θεῷ, ἵνα σώσῃ ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς πειρασμοῦ.

Th.) Sanctiſſima Domina Deipara, famulorum tuorum preces excipiens, univerſorum Deo adducito, ut ab omni tentatione nos liberet.

ΩΔΗ η'.

Νικηταὶ τυράννου.

ODE VIII.

Victores tyranni.

Τῶν βασάνων εἴδη ἀσθενείᾳ σώματος ὑπενεγκόντες, ἰατροὶ νοσούντων, ἀθλοφόροι, ὤφθητε. ὅθεν κραυγάζω· τὴν ἐμὴν νοσοῦσαν ψυχὴν ἰατρεύσατε χρόνῳ τῆς νηστείας διὰ τῆς μετανοίας.

Variis tormentis infirmo corpore ſuperatis, ægrotantium medici apparuiſtis, ò Victores; quare clamo, ægrã animam meam jejunii tempore per pœnitentiã curate.

Οἴμοι, πῶς παρῆλθον πᾶσαι αἱ ἡμέραι μου ἐν ἀμελείᾳ, καὶ ἰδοὺ τὸ τέλος φθάνει, ἀπλείωτον καλῶν λαβεῖν με. οἱ καλῶς τὸν δρόμον τελέσαντες, Μάρτυρες, τέλος ἀγαθόν μοι γενέσθαι, δυσωπεῖτε.

Hei mihi! quomodo in ſocordiâ univerſi dies mei effluxerunt, & ecce adeſt jam finis, qui me bonis nondum initiatum comprehendet; qui curſum rectè peregiſtis, Martyres, bonum mihi finem à Deo poſtulate.

Σταλαγμοῖς αἱμάτων τὴν πυρὰν ἐσβέσατε τῆς ἀθεΐας, θεῖοι ἀθλοφόροι, καὶ τοῖς ἐκδημήσασι τοῦδε τοῦ βίου, ἐξαιτεῖτε ὄντως τὴν θείαν ἀνάπαυσιν, καὶ τῶν πεπραγμένων τὴν λύσιν εἰς αἰῶνας.

Divini Victores, effuſo ſanguine impietatis fornacem extinxiſtis, iiſque, qui ex hac vitâ commigrarunt, divinam verè requiem, & perennem delictorum veniam expoſcite in ſæcula.

Θεοτοκίον.) Ἰεζεκιὴλ σε πύλην ἀδιόδευτον, ἁγνὴ, προεῖδε,

Th.) Te, ò pura, prævidit Ezechiel portam imperviam,

Sabb. Ceb. II. Jejun.

viam, pœnitentiæ fores omnibus, qui ſpe exciderunt, adaperientem; unde deprecor te, ut ſemitas ad beatam illam requiem ferentes mihi reſeres.

μετανοίας πύλας πᾶσιν ὑπανοίγουσαν ἀπεγνωσμένοις. ὅθεν δυσωπῶ σε, τρίβους μοι ὑπάνοιξον, τὰς πρὸς τὰς ἐκεῖθεν φερούσας καταπαύσεις.

HIRMUS *alius*.

Qui abſque principio.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου.

Contumelias plures variis modis perpeſſi, alii quidem combuſti, alii autem di ſciſſi, gaviſi eſtis, Athletæ, canentes Deo, Laudate, benedicite, & ſuperexaltate in omnia ſæcula.

Τοὺς πολυάθλους αἰκισμοὺς διαφόρως ὑπομείναντες, οἱ μὲν καέντες, ἕτεροι πρισθέντες, ἄλλοι δὲ τεμνόμενοι, εὐφραίνεσθε, ἀθληταὶ, ἀναμέλποντες Χριστῷ, Ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Sanguine veſtro terræ fines ſanctificatis, exiguis guttis medicamentorum fluenta omnibus effundentes, celeberrimi Martyres, propterea jugiter clamate, Laudate, benedicite, & ſuperexaltate in omnia ſæcula.

Ἐν τοῖς αἵμασιν ὑμῶν ἁγιάζετε τὰ πέρατα, μικραῖς ῥανίσι ῥεῖθρα ἰαμάτων πᾶσιν ἀναβλύζοντες, πανεύφημοι Μάρτυρες. διὸ βοᾶτε ἀεὶ, Ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Victorum chorus orate pro ſalute noſtrâ, aſſiduis precibus Salvatorem noſtrum obſecrantes, ut ſincerâ mente per abſtinentiam ipſi famulemur, Laudate, benedicite, & ſuperexaltate in omnia ſæcula.

Τῶν ἀθλοφόρων ὁ χορὸς δυσωπήθητι, τοῦ σῶσαι ἡμᾶς πρὸς τὸν Σωτῆρα τὰς ἱκετηρίας πάντοτε ποιούμενοι, λατρεύειν εἰλικρινῶς δι' ἐγκρατείας αὐτῷ, Ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Præſta, Domine, ut piè defuncti in ſpe reſurrectionis, in ſempiternam vitam exci-

Τοὺς κοιμηθέντας εὐσεβῶς, ἐλπίδι ἀναστάσεως, πρὸς αἰωνίαν ζωὴν ἐγερθῆναι, Κύριε

ἀξίω-

ἀξίωσον, αἰνεῖν σε εἰλικρινῶς, καὶ δοξάζειν ψαλμικῶς, Ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.) Ἡ τρισυπόστατος μονὰς, ὁ Πατὴρ, ὁ Υἱὸς, καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν, μία Θεότης, μία βασιλεία, σὲ αἰνεῖ τὸ ἄδυτον φῶς, Ἀγγέλων αἱ στρατιαὶ, καὶ ἡμεῖς οἱ ἐπὶ γῆς, ὑμνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.) Ἰδοὺ πᾶσαι γενεαὶ μακαρίζομέν σε, ἄχραντε, τὰ μεγαλεῖα τὰ σὰ καθορῶντες. σὺ γὰρ τίκτεις ὑπερφυῶς τὸν τοῦ παντὸς ποιητὴν, Θεὸν ὄντα, καὶ βροτόν. διό σε εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν.

ΩΔΗ θʹ.

Ὅρους παρῆλθες τῆς φύσεως.

Ὤφθητε, θεῖοι ὡς ἄνθρακες, ὕλην πονηρὰν ἀθεΐας συμφλέξαντες, καὶ στεῖφη τῶν Δαιμόνων ξίφει συγκόψαντες, γενναῖοι ἀθλοφόροι, φωταγωγοὶ τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Σκότος βασάνων διήλθετε, καὶ πρὸς φωτισμὸν νοητὸν μετοικίσθητε, γενναῖοι ἀθλοφόροι. διὸ φωτίσατε τὴν ταπεινὴν ψυχὴν

tantur, ſpurè te laudent, & pſalmorũ verbis glorificent, Laudate, benedicite, & ſuperexaltate in omnia ſæcula. Sabb. Heb. II. Jejun.

Tr.) In tribus hypoſtaſibus ſubſiſtens unitas, Pater, Filius, & Spiritus vivens, Deitas una, regnum unum, te lucem nunquam occiduam Angelorum exercitus laudant, noſque terrigenæ laudamus, benedicimus, & ſuperexaltamus in omnia ſæcula.

Th.) Ecce generationes omnes te, ò immaculata, beatam prædicamus, magnalia tua intuentes; tu enim ſupra naturæ vires paris Conditorem univerſi, qui Deus eſt, & homo, quare te laudamus, & ſuperexaltamus.

Ode IX.

Fines naturæ ſuperaſti.

Noxiâ impietatis materie combuſtâ, cæſiſque gladio Dæmonum turmis, ceu divini carbones apparuiſtis, ò Victores generoſi, cordium noſtrorum illuſtratores.

Generoſi Victores è tormentorum tenebris evaſiſtis, atque ad intellectuale lumen commigraſtis; quare miſeræ

Digitized by Google

Sabb. Geb. II. Jejun.

animæ meæ, criminibus obtenebratæ lucem afferte.

Glorioſiſſimi Victores corporis cruciatu tentati doluerunt; nunc verò Fidelibus defunctis vacuam à dolore quietem expoſcunt à Deo, & Paradiſi fruitionem.

Th.) Eſto, Domina immaculata, inutilibus ſervis tuis divina adjutrix tempore abſtinentiæ, preces noſtras deferens ad Dominum, ſæculorum dominatorem.

HIRMUS *alius*.

Te immortalem.

Ignis inſtar à Deo in terram emiſſi, idolorum errorem omnem aduſſiſtis, pietatis face in finibus orbis accenſâ, ò Chriſti Victores.

Vos, ò Athletæ, non fornaces, non mactationes, non rotæ, non articulorum luxationes, catapultæ, feræ, non acerbum aliud tormentum, à Chriſti charitate ſeparavit.

Veneranda Martyrum multitudo, Chriſtum deprecare, ut nos jejuniorum curſum pacificè complentes, eius quoque paſſionem conſpiciamus, & adoremus.

μου, ἐσκοτισμένην πλημμελήμασιν.

Ἤλγησαν πόνους προσφέροντες οἱ πανένδοξοι ἀθλοφόροι τοῦ σώματος, καὶ νῦν τοῖς μεταστᾶσι Πιστοῖς τὴν ἄπονον ἀνάπαυσιν αἰτοῦνται, καὶ Παραδείσου τὴν ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον.) Φάνηθι, ἄχραντε Δέσποινα, θεῖος συνεργὸς τοῖς ἀχρείοις οἰκέταις σου, καιρῷ τῆς ἐγκρατείας, τὰς προσευχὰς ἡμῶν προσάγουσα Κυρίῳ, τῷ τῶν αἰώνων βασιλεύοντι.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος.

Σὲ τὴν ἀθάνατον.

Ὡς πῦρ, εἰσβληθέντες ἐκ Θεοῦ εἰς τὴν γῆν. κατεφλέξατε πᾶσαν πλάνην εἰδώλων, ἀνάψαντες πυρσὸν εἰς τὰ πέρατα εὐσεβείας, ἀθλοφόροι Χριστοῦ.

Ὑμᾶς οὐ φλόγες, οὐ σφαγαί, οὐ τροχοί, οὐκ ἀρθρέμβολα, καταπέλται, θῆρες, οὐκ ἄλλη βάσανος πικρὰ, διεχώρισε τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, ἀθληταί.

Πλῆθος Μαρτύρων ἡ σεπτὴ, τὸν Χριστὸν ἐκδυσώπησον, ἐν εἰρήνῃ πληροῦντας τὸν δρόμον τῶν νηστειῶν, κατιδεῖν ἡμᾶς, καὶ προσκυνῆσαι καὶ τὰ πάθη αὐτοῦ.

Ne-

Sabb. Heb. II Jejun.

Νεκρῶν, καὶ ζώντων σὺ Θεὸς, ὁ νεκρώσας τὸν θάνατον, καὶ ζωὴν τῇ ἐγέρσει σου πᾶσι παρασχὼν, Χριστὲ, ἀνάπαυσον καὶ τοὺς δούλους σου, οὓς μετέστησας.

Τριαδικόν.) Ἓν, καὶ τρία ἀνυμνῶ εὐσεβῶς τὴν Θεότητα, τῇ μορφῇ, τοῖς προσώποις. συνάπτων, καὶ διαιρῶν, ὁ Πατὴρ, ὁ Υἱὸς, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, ταῦτα ἕν εἰσί.

Θεοτοκίον.) Σὲ τὴν μητέρα τῆς ζωῆς, ἐξ ἧς πᾶσιν ἐπήγασε τὸ ἀθάνατον ῥεῖθρον, Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς, ἀεὶ Παρθένε, ἀσιγήτως μεγαλύνομεν.

Tu mortuorum, & vivorum Deus, qui mortem interemiſti, omnibuſque reſurrectione tuâ vitam largitus es, Chriſte, ſervis tuis, quos migrare feciſti, requiem concede.

Tr.) Unum, & Tres piè cano Deitatem, formâ, perſonis, conjungens, atque diſcernens, Pater, Filius, & Spiritus ſanctus, hi unum ſunt.

Th.) Te matrem vitæ, ex quâ immortale fluentũ Chriſtus Rex omnibus effluxit, ſemper Virgo, ſine ullâ intermiſſione magnificamus.

ΚΥΡΙΑΚΗ Β ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Εἰς τὸν Ἄσωτον.

Στιχηρά.

Πρωΐ, Ἦχος πλ. β.

Τοὺς ἐν σκότει ἁμαρτημάτων πορευομένοις φῶς ἀνέτειλας, Χριστὲ, τῷ καιρῷ τῆς ἐγκρατείας, καὶ τὴν ἐπίσημον ἡμέραν τοῦ πάθους σου δεῖξον ἡμῖν, ἵνα βοῶμέν σοι, Ἀνάστα ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

DOMINICA II. IEJUNIORUM.

In Prodigum.

STICHIRA.

Mane, ton. obl. 2.

Is, qui in peccatorum tenebris ambulant, lumen exortus es, Chriſte, tempore abſtinentiæ, inſignem quoque paſſionis tuæ diem nobis oſtende, ut clamemus ad te, Exurge Deus, miſerere nobis.

Dom.II. Jejun.

Veſpere, ton. obl. 4.

Patriæ poteſtatis frænos averſatus, inſtabili mente, belluinis peccati cogitationibus indulgens vitam traduxi, ſubſtantiam omnem meam luxurioſè abſumens, miſer ego, carens autem cibo, cui roborandi cordis vis ineſt, temporariâ voluptatis dulcedine ſaginatus ſum; verumtamen, Pater bone, ne benigna viſcera mihi claudas, ſed illis adapertis, ſuſcipe, ut filium Prodigum, ac ſalvum effice.

Ἑσπέρας, ἦχος πλ. δ'.

Χαλινοὺς ἀποπτύσας τοὺς πατρικοὺς, ἀστάτῳ φρενὶ, τοῖς κτηνώδεσι τῆς ἁμαρτίας λογισμοῖς συνέζησα, ὅλον μου τὸν βίον δαπανήσας ἀσώτως, ὁ τάλας ἐγὼ, τροφῆς δὲ λειπόμενος βεβαιούσης καρδίαν, πρὸς καιρὸν γλυκαίνουσαν ἡδονὴν ἐσιτευόμην. ἀλλ', ἀγαθὲ, μὴ κλείσῃς μοι τὰ φιλάνθρωπα σπλάγχνα, ἀλλ' ἀνοίξας δέξαι με, ὡς τὸν ἄσωτον υἱὸν, καὶ σῶσόν με.

CANON *gerit Acroſtichiden*
Iuxta ſeriem Alphabeti,
In Theotociis verò,
THEOPHANIS
Ton. obl. 4.
ODE I.
Curruum ductorem Pharaonem.

Prodigi voce cum fervidis lacrymis uſi, ante te Patrem omnium, & Deum procidimus, clamantes, Quoniam peccavimus longè à te facti, ac luxuriæ famulati; ſuſcipe pœnitentiam noſtram.

Regiâ nobilitate deſpectâ, quâ me donaveras, Verbum, homo propter me factus, paſcendis porcis, peccati ſo-

Ο ΚΑΝΩΝ φέρει Ἀκροστιχίδα
Κατὰ Στοιχείων.
Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις,
ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ.
Ἦχος πλάγιος δ'.
ΩΔΗ α'.
Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Ἀναλαβόντες ἐν θερμοῖς τοῖς δάκρυσι τὴν τοῦ Ἀσώτου φωνὴν, σοὶ τῷ Πατρὶ πάντων, καὶ Θεῷ προσπίπτομεν βοῶντες, ὡς ἡμάρτομεν ἀπὸ σοῦ μακρυνθέντες, καὶ ἀσωτίᾳ δουλεύσαντες, πρόσδεξαι ἡμῶν τὴν μετάνοιαν.

Βασιλικὴν ὑπεριδὼν εὐγένειαν, ἣν ἐχαρίσω μοι, ὁ δι' ἐμὲ Λόγε, ἄνθρωπος γενάμενος, δεινῶς καταδεδίκασμαι θεραπεύειν

τοὺς

Dom.II. Jejun.

τοὺς χοίρους, τῆς ἁμαρτίας τὰ ἔγγονα, φεῖσαί μου, Σωτὴρ, ἐλέησον.

Γονυπετοῦντά με, ὡς πρὶν τὸν Ἄσωτον, Δέσποτα Κύριε, σὺ προσδραμὼν δέξαι, καὶ ἐγκαλεσάμενος, παράσχου μοι τὰ σύμβολα τῆς ἐν σοὶ σωτηρίας ἀντὶ μισθίου, φιλάνθρωπε, πάλιν σου υἱὸν ἐργαζόμενος.

Θεοτοκίον.) Θεοφανείας διὰ σοῦ ἠξίωται, Θεοχαρίτωτε, ἡ τῶν βροτῶν φύσις, μόνη γὰρ μεσίτεια, Παρθένε, ἐχρημάτισας τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων. διὸ Θεοῦ σε γεννήτειραν πάντες ἐπαξίως δοξάζομεν.

ΩΔΗ γ'.

Οὐρανίων ἀψίδων.

Δεδοικώς μου τὰ ἔργα, καὶ τὴν μακρὰν ἄφιξιν, καὶ σκορπισθέντα μοι πλοῦτον, ὃν ἐδαπάνησα εἰς ἀσωτίας ὁρμὰς, ἐν μετανοίᾳ σοι κράζω τῷ Πατρὶ, καὶ Θεῷ, Ἥμαρτον, σῶσόν με.

Ἐπὶ γῆς ἁμαρτάνων, τὸν οὐρανὸν δέδοικα, οὗτος γάρ μοι ἔσται τῆς δίκης τότε κατήγορος, ὅτε τὰ σύμπαντά σοι παραστήσεται, Λόγε, τῇ δικαίᾳ κρίσει σου ὑπηρετούμενα.

Ζοφεροὺς, καὶ χοιρώδεις τοὺς λογισμοὺς ἔτρεφον, ὅτε σου μακρὰν ἐγενόμην, Σῶτερ, ὁ ἄσω-

boli, miſerè adjudicatus ſum; da veniam mihi, Salvator, miſericordiâ tuâ.

Genua flectentem, ut olim Prodigum, tu accurrens excipe me, Domine, atque advocans, ſalutis, quæ in te eſt, tribue mihi ſymbola, ex mercenario filium tuum rurſus efficiens, ò clemens.

Th.) Per te, ò Deo acceptiſſima, hominum natura Dei apparitione honorata eſt; ſola enim, ò Virgo, Dei, hominumque mediatrix effecta es; quare te Dei matrem, ut decet, glorificamus.

ODE III.

Cæleſtium fornicum.

Opera mea, ac diuturnam abſentiam pertimeſcens, ac bona tua flagitioſis libidinibus diſſipata, pœnitens clamo ad te Patrem, & Deum meum, Peccavi, ſalva me.

Delinquens ſuper terram, cœlum expavi, hoc enim criminis accuſator adversùs me aderit, cum omnia tibi, Verbum, adſtabunt, juſto judicio tuo miniſtrantia.

Tenebricoſas, & ſuillas cogitationes alui, cùm à te prodigus longiùs abſceſſi,

Sal-

Dom. II. Jejun.

Salvator; nunc antem ad te clamo, Peccavi tibi, peccavi, ſalva me ad miſericordiam tuam ardenti ſtudio confugientem.

τος. νυῦ δὲ κραυγάζω, Σοὶ ἥμαρτον, ἥμαρτον, σῶσον τὸν θερμῶς προσφεύγοντα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Th.) Adami maſſa in divinam abiit naturam, cùm è ventre tuo Deus immutabiliter prodiit; ò Virgo, & à veteri damnatione revocati ſumus, quos aſſequendæ Deitatis fiducia olim deceperat.

Θεοτοκίον.) Ἐθεώθη, Παρθένε, τὸ τοῦ Ἀδὰμ φύραμα, ὅτε ἐκ γαστρός σου ἀτρέπτως ὁ Θεὸς γέγονε, καὶ ἀνεκλήθημεν τῆς παλαιᾶς καταδίκης οἱ ψευσθέντες ἐλπίδι πάλαι θεώσεως.

Ode IV.

Tu virtus mea.

ΩΔΗ δʹ.

Σύ μου ἰσχύς.

Patriis mandatis, boniſque, quæ mihi tradideras, inaniter per luxuriam conſumptis, divinorum chariſmatum penuriâ circumventus ſum, miſer, quare me, Domine, pœnitentem, ac peccata confeſſum ne deſpicias.

Ἠθετικῶς τὰ πατρικά μου ἐντάλματα, καὶ τὸν πλοῦτον, ὃν μοι ἐχείρησας, ἐν ἡδοναῖς δεδαπανηκώς, γέγονα τῶν θείων χαρίτων πτωχὸς, ὁ ἄθλιος. διὸ μετανοοῦντα σὺν ἐξομολογήσει μὴ βδελλύξῃς με, Δέσποτα Κύριε.

Paupertatem meam, ut Deum decuit, amplexus, longè à te olim converſatum, totum tibimetipſi concilias; divinumque corpus tuum, ò clemens, lætitiæ meæ causâ mactas, deque reditu meo ipſemet lætaris, ò Verbum.

Θεοπρεπῶς ἀναλαβὼν τὴν πτωχίαν μου, τὸν μακράν σου πάλαι χρηματίσαντα, ἐν ἑαυτῷ ὅλον οἰκειοῖς, καὶ ἱερουργεῖς μοι πρὸς εὐφροσύνην, φιλάνθρωπε, τὸ θεῖον, σῶμά σου, τὴν ἀνάκλησιν, Λόγε, τὴν ἐμὴν, εὐφροσύνην ποιούμενος.

Ut à diuturno, & æterno ſupplicio liberemur, quod malis Spiritibus Deus præpa-

Ἵνα μακρᾶς, καὶ αἰωνίου κολάσεως λυτρωθῶμεν, ἥνπερ ἐτοιμάσατο τοῖς πονηροῖς πνεύμασι

σι Θεὸς, δάκρυσιν ἀπαύστοις τὰ τοῦ Ἀσώτου βοήσωμεν, Ἡμάρτομέν σοι, Πάτερ, ἀλλὰ πρόσδεξαι πάντας προσφεύγοντας ἡμᾶς τῷ ἐλέει σου.

Θεοτοκίον.) Ὁ σὺν Πατρὶ Λόγος ὑπάρχων, καὶ Πνεύματι, ἀπειράνδρου κόρης ἀποτίκτεται δίχα τροπῆς, μείνας μὲν ὃ ἦν, μείνας δὲ καὶ αὖθις ὃ ἐξ ἡμῶν προσελάβετο, ἐν φύσεσι δυσὶ γὰρ εἷς υἱὸς χρηματίζει, ἑκατέρας φυλάττων τὸ ἴδιον.

ΩΔΗ ε'.

Ἵνα τί με ἀπώσω.

Κατὰ περιουσίας, καὶ τῶν χαρισμάτων τῶν θείων ἐξύβρισα, καὶ εἰς χώραν ἦλθον ἀγαθῶν ζωηφόρων λιμώττουσαν. ἀλλὰ σύ με, Σῶτερ, ὡς ἀγαθὸς, τῆς πάλαι δόξης, καὶ τρυφῆς εὐσπλαγχνίᾳ σου ἔμπλησον.

Λογισμὸν τοῦ Ἀσώτου, οἱ ἐν ἀσωτίᾳ τὸν βίον ἀνύσαντες, ἐπανῃρημένοι, τῷ Πατρὶ τῷ εὐσπλάγχνῳ προσδράμωμεν ἀδιστάκτῳ γνώμῃ, καὶ συντετριμμένῃ καρδίας, ὅπως τῶν πταισμάτων τὴν ἄφεσιν λάβωμεν.

Μὴ βραδύνῃς, ψυχή μου, ἐπὶ τὴν μακρὰν ξενιτείαν ἐμμέ-

ravit, Prodigi verba, jugiter illacrymantes, inclamemus, Peccavimus tibi, Pater, verumtamen excipe nos omnes ad miſericordiam tuam confugientes. Dom. II. Jejun.

Th.) Cum Patre, ac Spiritu Verbum exiſtens, gignitur à puellâ viri neſciâ abſq; immutatione, manens quidem quod erat, itidemque, quod ex nobis aſſumpſit; in duabus enim naturis unus eſt Filius, utriuſque proprietates ſervans.

. Ode V.

Quare me repuliſti.

Affluentiam, & divina charifmata contumelioſè deſpexi, venique in regionem vivificorum bonorum indigam; at tu, Salvator meus, utpote bonus, propter clementiam tuam veteri gloriâ, atque deliciis me reple.

Patrimonio abligurito, Prodigi conſilium captantes, ad miſericordem Patrem accurramus mente firmâ, & contrito corde, ut peccatorum veniam accipiamus.

Ne cunčteris, anima mea, lõgâ peregrinatione detenta,

ſed

Dom.II. Jejun.

ſed citò ad Patrem, & Deum te corripe, quæ tibi opus ſunt, ſignificans, ut eorum, quæ malè, patrimonium luxurioſè abſumens, geſſiſti, veniam promerearis.

Th.) Agnoſcimus te, beatiſſima Virgo, ſplendidam nebulam, quæ hærentem in te juſtitiæ ſolem geſtas, falſorum Deorum ignorantiæ tenebras propulſantem, & divinæ notitiæ ſplendorem ſpargentem.

ODE VI.

Preces effundo ad Dominum.

Junior filius tuus, & facultatibus ex perditę vitæ peregrinatione malè conſumptis, bonorumque tuorum indigens, ad te, ò clemens, accedo Patrem, & Deum meum, veniam expoſcens:

Hoſpitio ab homine exceptus fui, paſcendiſque porcis damnatus, utpote qui facultates, benignitate tuâ mihi conceſſas, decoxerim, omnibuſque ſpoliatus ſum; at tu Deus miſerere mei.

Miſericors, & clemens Deus, qui me nudum è pulvere plaſmaſti, ac patriâ ſtolâ decoraſti, mei ad te re-

νουσα, ἀλλὰ δράμε τάχος τῷ Πατρὶ, καὶ Θεῷ ἐξαγγέλλουσα, ἵνα λάβῃς λύσιν, ὧνπερ κακῶς ἐπολιτεύσω, ἀσωτίᾳ τὸν βίον ἀνύουσα.

Τριαδικόν.) Φωτεινήν σε νεφέλην φέρουσαν τὸν ἥλιον, σοὶ ἐποχούμενον, τῆς δικαιοσύνης, παναγία Παρθένε, γινώσκομεν, ἀγνωσίας σκότος εἰδωλικῆς ἀπομειοῦντα, καὶ τὴν γνῶσιν τὴν θείαν φωτίζοντα.

ΩΔΗ ϛʹ.

Τὴν δέησιν ἐκχέω πρὸς Κύριον.

Νεώτερος υἱός σου γενόμενος, καὶ τὸν πλοῦτον κακῶς δαπανήσας τῷ μακρυσμῷ τῆς κακῆς πολιτείας, καὶ ἀγαθῶν σου λιμώττων, φιλάνθρωπε, προσέρχομαί σοι τῷ Πατρὶ, καὶ Θεῷ μου, αἰτῶν τὴν συγχώρησιν.

Ξενίας ἀπ' ἀνθρώπου ἐπέτυχον καὶ τοῦ βόσκειν χοίρους κατεδικάσθην, ὡς τὸν ἐμὸν διασκορπίσας πλοῦτον, ὅν μοι εὐσπλάγχνῳ ῥοπῇ σου δένειμας, καὶ γέγονα πάντων γυμνός. ἀλλὰ σὺ ὁ Θεός με ἐλέησον.

Ὁ εὔσπλαγχνος, καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς, ὁ γυμνόν με ἐκ χοὸς διαπλάσας, καὶ πατρικῇ τῇ στολῇ με τιμήσας, ἐπιστρε-

φεό-

Dom. II. Jejun.

φεύτα δὶ ἄφατον ἔλεος οἰκτείρησας, ὡς συμπαθὴς, καὶ ὡς δόξης ὑιόν σου τετίμηκας.

Θεοτοκίον.) Ἀνέκφρασος ὁ τόκος, καὶ ἄῤῥητος τῆς λοχείας σου, Παρθένε, ὁ τρόπος, ὅτι Θεὸν ὑπὲρ ἔννοιαν τίκτεις, τὴν παρθενίαν ἀμίαντον ἔχουσα. διό σε πάντες ἀληθῆ Θεοτόκον ἀξίως δοξάζομεν.

Κοντάκιον, ἦχος γ'.

Πρὸς, Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῆς πατρῴας δόξης σου ἀποσκιρτήσας ἀφρόνως, ἐν κακοῖς ἐσκόρπισα, ὅν μοι παρέδωκας, πλοῦτον. ὅθεν σοι τὴν τοῦ Ἀσώτου, φωνὴν προσφέρω, Ἥμαρτον ἐνώπιόν σου, Πάτερ οἰκτίρμων, δέξαι με μετανοοῦντα, καὶ ποίησόν με, ὡς ἕνα τῶν μισθίων σου.

Οἶκος.

Τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, καθ' ἑκάστην διδάσκοντος δὶ οἰκείας φωνῆς τῶν Γραφῶν, ἀκουσώμεθα περὶ τοῦ Ἀσώτου, καὶ σώφρονος πάλιν, καὶ τούτου πίστει ἐκμιμησώμεθα τὴν καλὴν μετάνοιαν, τῷ κατιδόντι πάντα τὰ κρύφια μετὰ ταπεινῆς καρδίας κράξωμεν, Ἡμάρτομέν σοι, Πάτερ οἰκτίρμων, καὶ οὐκ

deuntis per ineffabilem pietatem commiſeratus es, utpote benignus, atque ut illuſtrem filium tuum honoraſti.

Th.) Inexplicabilis partus, & ineffabilis, ò Virgo, puerperii tui modus! Deum ſiquidem ſupra mentis captum gignis, intactam ſervans virginitatem; propterea te omnes veram Deiparam, quo decet honore, proſequimur.

CONTACIUM, *ton.* 3.

Ad mod. Virgo hodie.

A patriâ gloriâ tuâ ſtolidè egreſſus, bona, quæ mihi tradidiſti, improbè diſſipavi, quare Prodigi vocem tibi inſono, Peccavi coram te, Pater miſericors, excipe me pœnitentem, & velut unum de mercenariis tuis effice.

OEcus.

Salvatorem noſtrum, qui propriâ voce per ſingulas Scripturas nos inſtruit, loquentem de Prodigo, & ad bonam frugem redeunte audiamus, illiuſque illuſtrem pœnitentiam per fidem æmulemur; ad eum, qui abſcondita omnia introſpicit, humili

Dom.II. Jejun.

mili corde clamemus, Peccavimus tibi, Pater miſericors, nec digni ſumus ampliùs filii, ut antea, vocari; verumtamen, utpote naturâ bonus, tu me ſuſcipe, & velut ex mercenariis tuis unum effice.

Ode VII.

Qui ex Iudæâ.

Non audeo nuncupari filius tuus, Pater miſericors, tamquam unus mercenariorum tuorum fieri obſecro, ne me deſpicias clamantem, Benedictus es Deus Patrum noſtrorum.

Vitâ uſque modò in ſordibus exactâ, & prioris nobilitatis factâ jacturâ, contendamus ad ſolum & Patrem, & Deum noſtrum cum fervidâ pœnitentiâ, ut ſalutem conſequamur.

Auſterus Dominus, cui ſerviendo miſerè adjudicatus ſum; dira autem, & acerba fames, quâ laboravi, porcos curans, attamen converſus obſecro, Salvator, miſerere mei.

Th) Emortuam animam rurſus vivificaſti, quæ ſola vitam concepiſti, Deipara Virgo; quare Fideles te ſalu-

ἐσμὲν ἄξιοι ποτὲ, κληθῆναι τέκνα, ὡς πρίν. ἀλλ᾽, ὡς φύσει ὑπάρχων φιλάνθρωπος, σὺ προσδέχου, καὶ ποίησόν με, ὡς ἕνα τῶν μισθίων σου.

ΩΔΗ ζʹ.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Παῤῥησίαν οὐκ ἔχω τοῦ κληθῆναι υἱός σου, Πάτερ φιλάνθρωπε, ὡς εἷς σου τῶν μισθίων γίνεσθαι ἱκετεύω, μὴ βδελύξῃ με κράζοντα, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥυπωθέντες τῇ πρώτῃ πολιτείᾳ τὸν βίον, καὶ ἀπολέσαντες εὐγένειαν τὴν πρώτην, προσδράμωμεν τῷ μόνῳ καὶ Πατρὶ, καὶ Θεῷ ἡμῶν, ἐν μετανοίᾳ θερμῇ λαβεῖν τὴν σωτηρίαν.

Σοβαρὸς ὁ πολίτης, ᾧ δουλεύειν ἀθλίως καταδεδίκασμαι, λιμὸς δὲ, ὃν ὑπέστην, τοὺς χοίρους θεραπεύων, ἰσχυρὸς, καὶ ἀμείλικτος, ἀλλ᾽ ἐπιστρέψας αὐτῷ, Σῶτερ, ἐλέησόν με.

Θεοτοκίον.) Νεκρωθεῖσαν τὴν ψυχὴν ἀνεζώωσας, μόνη ζωὴν κυήσασα, Παρθένε Θεοτόκε. διὸ σε σωτηρίαν οἱ Πιστοὶ ἐπι-

στά

Dom. II. Jejun.

ςάμενοι, βοῶμεν, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ω Δ Η ή.

Ἑπταπλασίως.

Τῆς ἀμετρήτου, Δέσποτα, καὶ πολλῆς εὐσπλαγχνίας σου οἴδαμεν τὸν πλοῦτον οἱ εἰς σὲ πιστεύσαντες. διό σοι προσπίπτομεν σὺν τῷ Ἀσώτῳ πάντες θερμῶς. δέξαι ἁμαρτήσαντας, καὶ σοὶ προσφυγόντας. οὐκ ἔστι γὰρ οὐκ ἔστιν ἁμαρτία, οἰκτίρμων, τὴν σὴν φιλανθρωπίαν νικῆσαι δυναμένη.

Ὑπὲρ ἐλέους, Δέσποτα, σεαυτὸν ἐταπείνωσας, καὶ τοῖς πεπτωκόσι σου υἱοῖς ὡμίλησας, αὐτὸς γὰρ, φιλάνθρωπε, προσυπαντᾷς τοῖς πταίουσι, καὶ καταφιλεῖς, καὶ σωτηρίαν χαρίζῃ, κἂν τίς καταονειδήσῃ, συμπαθὴς οὐκ ὀργίζῃ, ὡς μόνος ἐν ἐλέει ἀμέτρητος ὑπάρχων.

Φοβερωτέρα κρίσις μοι ἀπαντήσει, ὦ Δέσποτα, ὅτι σε φιλάνθρωπον, καὶ ἀνεξίκακον ὁρῶν, οὐ προστρέχω σοι, τὴν τοῦ Ἀσώτου κράζων φωνὴν. ἀλλ' ἐν ἀμελείᾳ τὴν ζωὴν κατατρίβω, σὺ ἵλεως γενοῦ μοι, καὶ τῆς δίκης ἐκείνης ἐξάρπασον, οἰκτίρ-

tem noſtrã agnoſcentes, clamamus, Benedictus es Deus Patrum noſtrorum.

Ode VIII.

Septies.

Immenſæ, Domine, ac multæ miſericordiæ tuæ novimus divitias, fiduciam in te collocantes; ideo ante te omnes pio ardore unà cum Prodigo procidimus, pœnitentes, & ad te confugientes ſuſcipe, nullum enim, nullum adeſt peccatum, quod benignitatem tuam, ò clemens, ſuperare valeat.

Humiliaſti te ipſum, Domine, ob immenſam miſericordiam, & cum lapſis filiis tuis converſatus es; ipſe enim, miſericors, occurris cadentibus, & deoſcularis, ac ſalutem largiris, & ſi quis exprobraverit, pius non iraſceris, cui ſoli infinita ineſt miſericordia.

Horribilius mihi occurret judicium, Domine, ſi te benignum, & ad mala amolienda propenſum intuitus, ad te minimè propero, Prodigi vocem inclamans, ſed ſocordiæ deditam vitam ago; eſto tu mihi pro-

Dom.II. Jejun.

pitius, atque ex dirâ illâ ſententiâ eripe, miſericors, propter pœnitentiam.

μων, διὰ τῆς μετανοίας.

Tr.) Non tres Deos, ſed unam Deitatem glorificamus, tres autem hypoſtaſes verè adoramus, Patrem ingenitum, & genitum ex Patre Filium, atque Spiritum ſanctum ex Patre procedentem, Deus unus hi tres, licet cuique Dei nomen ſingillatim conveniat; per fidem glorificatum.

Τριαδικόν.) Οὐ τρεῖς Θεοὺς δοξάζομεν ἀλλὰ μίαν Θεότητα, τρεῖς δὲ ἀληθῶς τὰς ὑποστάσεις σέβομεν Πατέρα ἀγέννητον καὶ γεννητὸν Υἱὸν ἐκ Πατρὸς, καὶ ἐκπορευτὸν Πατρὸς τὸ ἅγιον Πνεῦμα. Θεὸν ἕνα τὰ τρία, κἂν ἡ κλῆσις ἑκάστῳ καθὲν Θεὸς ὑπάρχει πιστῶς δοξαζομένη.

Th.) Me, immaculatiſſima, pluribus tentationibus concuſſum, atq; tribulationis fluctibus jam demerſum, interceſſione tuâ libera, utpote portus ſalutaris, ò labis omnis expers, ereptumque ex omnibus ſerva, quò te, ceu efficacem ſervatricem glorificem in omnia ſæcula, Dei genitrix.

Θεοτοκίον.) Ὑπὸ πολλῶν, πανάμωμε, πειρασμῶν με κλονούμενον, θλίψεώς τε κύμασι νῦν βαπτιζόμενον, λιμὴν ὡς σωτήριος, τῇ σῇ πρεσβείᾳ, πάναγνε, ῥῦσαι, καὶ ἐκ πάντων ἐξαρπάσασα σῶσον, ἵνα σε ἐπαξίως, ὡς θερμὴν σωτηρίαν δοξάζω, Θεοτόκε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ODE IX.

Cælum ſuper hoc exilit.

Qui propter me vitulum tuum mactaſti, reple nunc gaudio, atque hilaritate tibi adhærentes divinas animas; perditum excipe me, & emortuum ad vitam revoca, atq; incorruptione, ceu divinâ ſalutis ſtolâ, me circumda

ΩΔΗ Θ'.

Ἔξεστι ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Χαρᾶς, καὶ εὐφροσύνης, δι' ἐμὲ τεθυκός σου τὸν μόσχον, ἀνάπλησον τὰς παρὰ σοὶ ἐμπαραμενούσας θείας ψυχὰς, ἀπολωλότα δέξαι με, καὶ νενεκρωμένον πρὸς τὴν ζωὴν ἀνάγαγε, καὶ θείᾳ στολῇ τῆς σωτηρίας ἐν ἀφθαρσίᾳ με ἀμφίασον.

Dom. II. Jejun.

Ψυχαὶ μεμακρυμέναι ἀπὸ Θεοῦ, καὶ τῶν θείων χαρίτων στερούμεναι, δεῦτε, θερμῶς καὶ τὴν τοῦ Ἀσώτου ἐπιστροφὴν ἀναλαβοῦσαι κράξωμεν, Πάτερ ἀγαθὲ ὁ ἐν οὐρανοῖς, ἡμάρτομέν σοι πάντες, ἱλάσθητι, καὶ σῶσον τοὺς προσφυγόντας τῷ ἐλέει σου.

Animæ à Deo exules, & divinis gratiis expoliatæ, adeſte, & Prodigi converſionem æmulantes clamemus, Pater bone, qui es in cœlis, peccavimus tibi omnes, propitius eſto, & ſalva eos; qui ad miſericordiam tuam confugiunt.

Ὡς ἔχων εὐσπλαγχνίας πλῆθος πολὺ, μὴ βδελύξῃ με, Κύριε Κύριε, τὸν ἐν πολλαῖς τὴν περιουσίαν μου ἡδοναῖς δεδαπανηκότα, ἤδη γὰρ κράζω τοῦ Ἀσώτου σοι τὴν φωνὴν, Ἡμάρτηκά σοι, Πάτερ; ἱλάσθητι, καὶ σῶσον τὸν προσφυγόντα τῷ ἐλέει σου.

Qui magnam habes miſericordiæ multitudinem, ne deſpicias me, Domine, Domine, qui pluribus voluptatibus bona mea abligurivi; ecce enim Prodigi vocem tibi inclamo, Peccavi tibi, Pater, propitius eſto, & confugientem ad miſericordiam tuam ſalva.

Θεοτοκίον.) Σωτήριον λιμένα, καὶ ὁδηγὸν, καὶ προστάτην σε ἔχων ὁ δοῦλός σου, τῶν δυσχερῶν πάντων προσκομμάτων, καὶ πειρασμῶν ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου, Δέσποινα, ῥυσθείην, ὡς ἐπὶ σοὶ τὴν πᾶσάν μου ἐλπίδα ἀνατιθεὶς ἐκ πόθου, ἵνα ἐν πίστει μεγαλύνω σε.

Th.) Servus tuus, Domina, te ſalutarem portum, ducem, ac defenſorem habens, à noxiis omnibus offendiculis liberer, atque tentationibus, tuis ad Deum precibus, utpote qui fiduciam omnem meam piè in te collocavi, ut per fidem te magnificem.

FERIA II. HEBDOMADÆ III. IEJUNIORUM.

CATHISMA, *ton. obl.* 4.
Ad mod. Mandatum,

Temperantiæ igne aridos affectionum tumores univerſi incendamus, atque lacrymarum rivis opprimamus modò flammam illam inextinctam, clamantes ad eum, qui omnem iudicaturus eſt terram, Salvator, clemens Domine, è damnatione nos exime, peccatorum veniam nobis impertitus.

Simile.

Sancta, & veneranda Trinitas, præſta, ut ij, qui tertiæ hebdomadæ jejunium peragunt, ſoſpites, & damnationis expertes permaneant, utque, quod ſupereſt, ſpatium proſperè expediant, & præcepta tua univerſa adimpleant; quò declinatâ damnatione ad cernendam glorioſam reſurrectionem tuam perveniamus, hymnos, & laudes afferentes.

ΤΗ Β ΤΗΣ Γ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Κάθισμα, Ἦχος πλάγιος δ′
Πρὸς, Τὸ προσταχθὲν.

Τῆς ἐγκρατείας τῷ πυρὶ φλέξωμεν πάντες τὰς φρυγανώδεις τῶν παθῶν ἐπαναστάσεις, καὶ τὴν φλόγα ἐκείνην τὴν μὴ σβεννυμένην δακρύων νῦν κατασβέσωμεν ὀχετοῖς, βοῶντες τῷ κρῖναι μέλλοντι πᾶσαν τὴν γῆν Σῶτερ εὔσπλαγχνε, Κύριε, ἀκατακρίτως ἡμᾶς συντήρησον, διδοὺς ἡμῖν τῶν πταισμάτων τὴν συγχώρησιν.

Ὅμοιον.

Τριὰς ἁγία, καὶ σεπτὴ τοὺς τὴν νηστείαν ἐν ἑβδομάσι τρισὶ διανύοντας διαφύλαξον σώους, καὶ ἀκατακρίτους, ἀξίως διαδραμῆσαι πρὸς τὸ ἑξῆς, καὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου διατελεῖν, ἵνα οὕτω προφθάσωμεν ἀκατακρίτως ἰδεῖν τὴν ἔνδοξον ἀνάστασιν, ὕμνον, αἶνον προσάγοντες.

Στι-

Fer. II. Heb. III. Jejun.

Στιχηρὰ, ἦχος πλάγιος δ΄.
Πρὸς, Ἀμέτρητος ὑπάρχει.

Ἀμέτρητά σοι πταίσας, ἀμετρήτως κολάσεις ἐκδέχομαι, βρυγμὸν ὀδόντων, καὶ κλαυθμὸν ἀπαράκλητον, γέενναν πυρὸς, καὶ σκότος, καὶ τάρταρον, κριτὰ δικαιότατε. δάκρυα οὖν μοι δώρησαι, δι᾽ ὧν εὕρω τὴν ἄφεσιν, καὶ κακῶν μου τὴν λύσιν, νηστεύων, καὶ κράζων σοι, Δέσποτα Χριστὲ, οἰκτείρησόν με διὰ μέγα, καὶ πλούσιον ἔλεος.

Sticнira, *ton. obl.* 4.
Ad mod. Immenſa exiſtit.

Cùm immensùm tibi peccaverim, immenſa me manent ſupplicia, ſtridor dentium, gemitus inconſolabilis, geenna ignis, & tenebræ, & tartarus, ò juſtiſſime judex; largire itaque mihi lacrymas, per quas veniam nanciſcar, meiſque criminibus ſolvar, jejunans, & clamans ad te, Domine, Domine, miſerere mei propter magnam, & locupletem miſerisordiam.

Ὅμοιον.

Ἐμὲ τὸν πλανηθέντα ἐπὶ ὄρη δεινῶν παραβάσεων ζήτησον, Λόγε, καὶ πρὸς σὲ ἀνακάλεσαι, ἤθη πονηρὰ ἐκ τῆς διανοίας μου μακρὰν ἀπωθούμενος, θνήξαντα πάλιν ζώωσον, καὶ νηστείᾳ καθάρισον, ἐν κλαυθμῷ διηνεκεῖ βοῶντα, καὶ λέγοντα, Δέσποτα Χριστὲ, οἰκτείρησόν με διὰ μέγα, καὶ πλούσιον ἔλεος.

Simile.

Me nefariorum criminum montibus vagatum, perquire, ò Verbum, atque ad te revoca, pravos mores è mente meâ longiùs ſubmovens, emortuum vitæ rurſus redde, & jejunio purifica, qui cum aſſiduo gemitu clamo, ac dico, Domine Chriſte, miſerere mei propter magnam, & locupletē miſericordiam.

Ἄλλον, ὁ αὐτὸς ἦχος.
Πρός, Τὴν ἔνδοξον, καὶ ἄχραντον.

Νηστείας ἐναρξάμενοι ἑβδομάδος τῆς τρίτης, τὴν Τριάδα σεπτὴν εὐφημήσωμεν, οἱ Πιστοὶ, τὸ ἑξῆς περιχαρῶς διανύοντες, τῆς σαρκὸς

Aliud, ton. id. Ad mod. Glorioſam, & Immaculatam.

Tertiam jejunii hebdomadam auſpicati, Triadem venerandam celebremus, Fideles, reliquum læti peragen-

Fer. II. Heb. III Jejun.

agentes, carnis autem vitioſos affectus compeſcentes, divinos ex animâ noſtrâ flores decerpamus, paſchalis diei coronas nectentes, ut ijs redimiti Chriſto, ceu victori omnes occurramus.

Sᴛɪᴄʜɪʀᴀ *Hagiopolitica*.

Mane, *ton.* 4.

Fœdis peccatorum meorum ſordibus obvolutus fui, atque è nuptialis thalami gaudio eliminatus, miſerere mei, ceu filii prodigi, ineffabili clementiâ tuâ, Deus, miſerere mei.

Veſpere, *ton.* 2.

Bone Pater, omnibus, quæ mihi tradidiſti, vecordia me expoliavit, longiùs a te diſceſſi, & extero civi famulatum impendi, miſera animantia pavi, & ipſorum cibo minimè ſaturabar, quare ad te cucurri, clementiam tuam noſcens, operi benignitate tuâ nuditatem meam, atque me ſalva.

TRIODIUM. *ton. obl.* 4.

Oᴅᴇ I.

Canticum expromamus.

Miſeratione, utpote Deus, commotus, excipe me pœnitentem, qui patrimonium

δὲ τὰ πάθη ἀπομαράναντες, ἐκ ψυχῆς ἡμῶν ἄνθη θεῖα δρεψώμεθα, στεφάνους πλεξάμενοι τῆς κυρίας τῶν ἡμερῶν, ἵνα πάντες τῷ Χριστῷ, ὡς νικητῇ, στεφανηφοροῦντες ὑπαντήσωμεν.

Στιχηρὰ Ἁγιοπολιτικὰ,

Πρωῒ, ἦχος δʹ.

Τὸν χαλεπὸν τῶν πταισμάτων μου ῥύπον ἐνδέδυμαι καὶ τῆς χαρᾶς τοῦ νυμφῶνος ἐκβέβλημαι, οἰκτειρόν με τῇ ἀφάτῳ σου εὐσπλαγχνίᾳ, ὡς τὸν Ἄσωτον παῖδα, ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με.

Ἑσπέρας, ἦχος βʹ.

Πάτερ ἀγαθὲ, πάντων, ὧν μοι δέδωκας, ἐγύμνωσέ με ἡ ἀφροσύνη, ἐμακρύνθην ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐδούλευσα ξένῳ πολίτῃ, ζῶα μοχθηρὰ ἐβόσκησα, καὶ τῆς αὐτῶν τροφῆς οὐκ ἐνεμπλησκόμην. διὸ ἔδραμον πρὸς σὲ, γινώσκων σου τὴν εὐσπλαγχνίαν, σκέπασόν μου τὴν γύμνωσιν τῇ φιλανθρωπίᾳ σου, καὶ σῶσόν με.

ΤΡΙΩΔΙΟΝ, ἦχος πλ. δʹ.

Ω Δ Η αʹ.

Ἆσμα ἀναπέμψωμεν.

Ἔχων, ὡς Θεὸς, τὸ συμπαθὲς, μετανοοῦντα δέξαι με, τὸν δαπανήσαντα τὸν βίον μου ἀσώτως

τως, βοῶ σοι τὸ Ἥμαρτον, κατηγόρων οὐ χρήζω, τὴν αἰσχύνην τῶν ἔργων προσφέρων.

Βρῶσιν λελοιπὼς Ἀγγελικὴν, παρωμοιώθην κτήνεσιν, ἐν τῷ σιτίζεσθαι τὴν μοχθηρὰν κακίαν. ἀλλ' οὖν ἐπιστρέφοντα δέξαι με, ὥσπερ ἕνα τῶν μισθίων, οὐράνιε Πάτερ.

Νύκτα ἡδονῶν τὴν ἐκ τρυφῆς προσγινομένην, ἅπαντες Πιστοὶ, ἀφέμενοι, φωτὶ τῆς ἀληθείας σπουδαίως προσέλθωμεν, ἵνα τῆς φωτοφόρου εὐωχίας καταξιωθῶμεν.

Θεοτοκίον.) Χαίροις ὁ πανάγιος ναὸς, ὁ πόκος ὁ θεόδροσος, ἐσφραγισμένη πηγὴ τοῦ ἀθανάτου ῥείθρου, τὴν ποίμνην σου, Δέσποινα, φύλαττε ἐκ παντοίων πολεμίων ἀπολιορκήτως.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος, Ὁ αὐτὸς ἦχος.

Ἄσωμεν ᾠδὴν.

Νῦν ἐν ἑβδομάσι τρισὶν, ὡς πάλαι τριήμερος ὁ Ἰσραὴλ, ἁγνισθέντες, ἀδελφοὶ, ὄρει εὐχῶν φθάσωμεν, καὶ ἐκεῖθεν θείων φωνῶν ἀκούσαντες Κύριον ὑμνήσωμεν.

Ὥσπερ Σαμψὼν, νηστείᾳ δυναμωθέντες, δεῦτε, ὡς ἄλλον θῆρα πατάξωμεν, λαοὶ, τὸν τῆς

meum luxurioſè abſumpſi, clamo ad te, Peccavi, accuſatoribus haud egeo, fœda opera præferens. Fer. II. Heb. III Jejun.

Angelicâ eſcâ neglectâ par brutis evaſi, quòd ærumnoſæ nequitiæ cibo veſcerer; at redeuntem excipe me, ceu unum mercenariorum tuorum, ò Pater cœleſtis.

Tenebras voluptatum, ex deliciis obortas, Fideles omnes, abigentes, ad veritatis lumen contendamus, ut ſplendido convivio digni efficiamur.

Th.) Ave beatiſſimum templum, vellus divino rore imbutum, fons ſignatus perennis fluenti, gregem tuum, Domina, ab omnigenorum hoſtium impetu tuere.

HIRMUS *alius, ton. id.*

Cantemus canticum.

Nunc per tres hebdomadas, ut olim Iſrael per tres dies, purificati, ò Fratres, ad precationum montem accedamus, diviniſque vocibus inde auditis Dominum concelebremus.

Quemadmodum Sampſon jejunio corroborati, huc agite, ò populi, ventris Dæmonem,

Fer. II. Heb. III. Jejun.

nem, ceu aliam feram, illidamus, neque nos pravorum affectuum Dalida ludificetur, ſuâ fraude deceptos.

Quemadmodum David fide, nos quoque humilitate armati, mentis arrogantiâ, ceu alio Goliathe, humi proſtratâ, affectionum quoque myriadas cædamus.

Sanctus tu, qui abſtinentiæ tempus pretium peccatorum tradidiſti; hoc igitur preces meas excipe, Deus, excipe fletus meos, illumina, emunda, & ſalva me, ò bone.

Tr.) Cherubim voce, Tres cano te, Deitas ſancta, lumina, & lumen, vitam, & vitas, Deum, qui genuit, Deum, qui genitus fuit, & Deum, qui ex Patre proceſſit, Spiritum viventem.

Th.) Salve Evæ lætitia, illius ſiquidem mæror per partum tuum quievit, ò pura, ſalve lucis nunquam occiduæ lucida nebula, ex quâ ortus eſt Chriſtus Deus.

ODE VIII.

Diviniloqui.

Patriis bonis abliguritis inter meretrices, è gratiæ veſtibulis expulſus fui; ve-

γαστρὸς Δαίμονα, καὶ οὐ μὴ γελάσῃ ἡ Δαλιδὰς τῶν παθῶν, ἐξαπατῶσα ἡμᾶς.

Πίστει ὡς Δαβὶδ, καὶ ἡμεῖς τῇ ταπεινοφροσύνῃ καθοπλισθέντες, ὡς ἄλλον Γολιὰθ, τὸν ὑπερύφανον νοῦν καταβεβληκότες, συνδιακόψωμεν καὶ μυριάδας τῶν παθῶν.

Ἅγιος, ὁ δοὺς τὸν καιρὸν τῆς ἐγκρατείας, λύτρον ἁμαρτιῶν, ἀλλ' ἐν τούτῳ ὁ Θεὸς δέξαι μου τὴν δέησιν, δέξαι τὸν κλαυθμόν μου, φώτισον, κάθαρον, καὶ σῶσόν με, ἀγαθέ.

Τριαδικόν.) Τρία μέλπω χερουβικῶς, ἁγία σοι Θεότης, φῶτα, καὶ φῶς, καὶ ζωήν τε, καὶ ζωάς, Θεὸν τὸν γεννήσαντα, Θεὸν τὸν γεννηθέντα, Θεὸν καὶ τὸ ἐκ Πατρὸς ἐκπορευθὲν Πνεῦμα τὸ ζῶν.

Θεοτοκίον.) Χαῖρε τῆς Εὔας χαρὰ, ἡ γὰρ ἐκείνης λύπη διὰ τοῦ τόκου σου πέπαυται, ἁγνή. χαῖρε ἀδύτου φωτὸς φωτεινὴ νεφέλη, ἐξ ἧς ἀνέτειλε Χριστὸς ὁ Θεός.

ΩΔΗ η'.

Οἱ θεορρήμονες.

Ἐκδαπανήσας οὐσίαν τὴν πατρῴαν μετὰ πορνῶν, ἐξεβλήθην τῶν προαυλίων τῆς χάριτος. ἀλλὰ δέ-

Fet. II. Heb.III. Jejun.

δέξαι με, Πάτερ· δι' ἄμετρον ἔλεος.

Ἐν φαιδροτάτῃ νηστείᾳ φωταυγείᾳ τῶν προσευχῶν λαμπρυνθέντες, φωτοειδεῖς χρηματίσωμεν, ὅπως τῆς ἁμαρτίας τὸ σκότος ἐκφύγωμεν.

Ἐκδυσωπεῖ σε χορὸς τῶν Ἀσωμάτων, τὰ Χερουβὶμ ἱκετεύει, καὶ τῶν Ἁγίων τὰ τάγματα, τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον, Χριστὲ πολυέλεε.

Θεοτοκίον.) Τὸν ἀγεώργητον βότρυν συλλαβοῦσα, ἐσκοτισμένον με μέθῃ τῆς ἁμαρτίας σωφρόνισον, Θεοτόκε Παρθένε, ἐλπὶς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος.

Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι.

Τὸ πατρῷον κειμήλιον, τὸ χρῆμα τὸ θαυμαστὸν, τὴν μητέρα πάντων τῶν λατρευσάντων τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ, δεῦτε, τρυφήσωμεν, ἀδελφοὶ, τὴν νηστείαν, καὶ γὰρ αὕτη ῥώννυσι τὸ σῶμα, καὶ καταφωτίζει τὸν νοῦν, καὶ τὴν καρδίαν.

Γεδεὼν τὸν θαυμάσιον ἐκμιμουμένη, ψυχὴ, ἀρετὰς φέρουσα, πίστιν, ἐλπίδα, καὶ ἀγάπην Χριστοῦ, ἔξελθε, κτείνουσα τὰ

rumtamen excipe me, Pater, ſecundùm immenſam miſericordiam.

Splendidiſſimi jejunii tempore precationum lumine exornati, rutilemus, ut peccati tenebras effugiamus.

Te Angelorum chorus deprecatur, Cherubim, & Sanctorum ordines exorant, ſalva animas noſtras, Chriſte multùm miſericors.

Th.) Quæ botrum abſque cultu concepiſti, peccati temulentiâ excoceatum me ad ſanam mentem revoca, Deipara Virgo, ſpes animarum noſtrarum.

HIRMUS *alius.*

Qui continet in aquis.

Huc agite, ò fratres, jejunium, avitum theſaurum, magnum quid, & admirandum, omnium, qui Chriſtum Dominum coluerunt, parentem, lætitiâ exſultantes celebremus, hoc etenim corpus corroborat, mentemque, & cor illuſtrat.

Mirabilem Gedeonem imitata, ò anima, virtutibus inſtructa, fide, ſpe, & charitate erga Chriſtum, egredere

 ad

Fer. II. Heb. III. Jejun.

ad alienigenas affectiones perimendas, quemadmodum ille cum tercentis, Madianitarum gentem profligavit.

ἀλλόφυλα πάθη, ὡς ἐκεῖνος, σὺν τριακοσίοις τὸ Μαδιαναῖον ἔθνος ἀνακαθαίρων.

Cùm veneris univerſam terram iudicaturus in gloriâ tuâ, infinitis Virtutum choris ſtipatus, tunc ignoſcas mihi, Domine, dimittas, & liberes à damnatione, ne me confundas, ne me ſempiternis flammis addicas.

Ὅταν ἔλθῃς ἐν δόξῃ σου, τοῦ κρῖναι πᾶσαν τὴν γῆν, σὺν ταῖς χιλιάσι, καὶ μυριάσι τῶν Δυνάμεων, τότε μου, Κύριε, φεῖσαι, ἄνες, καὶ ῥῦσαι καταδίκης, μή με καταισχυνῄς, μή με κατακρίνῃς πυρὶ τῷ αἰωνίῳ.

Tr.) Et Triadem glorifico te, atque, ut unitatem, te celebro, Divinitas una, Pater omnipotens, & monarcha Fili, Spiritus ſancte, potentiſſimumque imperium, una natura, una poteſtas, in tribus autem proprietatibus adorata.

Τριαδικόν.) Καὶ Τριάδα δοξάζω σε, καὶ ὡς μονάδα ὑμνῶ σὲ, Θεότης μία, Πάτερ παντοκράτορ, καὶ μονάρχα Υἱὲ, Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ πανδέσποτον κράτος, μία φύσις, μία βασιλεία, ἐν δὲ χαρακτῆρσι τρισὶ προσκυνουμένη.

Th.) Dolores, quibus ſuper naturæ vires mater tua pariens minimè obnoxia fuit, in pretioſâ paſſione tuâ perſenſit, doluit ſiquidem, te voluntariè in cruce confixum à Iudæis aſpiciens, qui ſuper aquam fundamenta terræ conſtituis.

Θεοτοκίον.) Ἃς ἐν τόκῳ διέφυγεν ὠδῖνας ὑπερφυῶς, ἐν τῷ σῷ τιμίῳ πάθει ἐπέγνω ἡ τεκοῦσά σε, ἤλγει γὰρ βλέπουσα, ἐν σταυρῷ σε παγέντα ἑκουσίως ὑπὸ Ἰουδαίων, τὸν ἐπὶ ὑδάτων τὴν γῆν θεμελιοῦντα.

Ode IX.

Præmonſtratum in monte.

Longiùs, Pater, à caritate tuâ profectũ, & ultroneis vo-

ΩΔΗ θ'.

Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει.

Τὸν ἀπὸ τῆς σῆς μακρυνθέντα, Πάτερ, ἀγάπης, καὶ ἐθελουσίοις

Digitized by Google

Fer. II. Hebd. III Jejun.

σίοις ὁρμαῖς ἡδονῶν δȣλωθέντα, ἐπιστρέψαντα, ὡς τὸν Ἄσωτον, δέξαι, μόνος γὰρ ὑπάρχεις πολυέλεος.

luptatum affectibus famulatum ſuſcipe me redeuntem ut Prodigum, ſolus enim miſericordiâ excellis.

Ἄκαρπος ἐδείχθην συκὴ, μόνην τὴν κακίαν γεωργῶν ὁ ἄθλιος, τὸ πῦρ μοι προξενȣ̃σαν. σὺ οὖν, Κύριε, καρποφόρον με δεῖξον, πράξεις ἀγαθὰς καρποφορȣ̃ντά σοι.

Sterilis ficus apparui, miſer, nequitiæ tantùm excolendæ, quæ mihi ignem accerſit, intentus; tu itaque, Domine, fructiferum me reddas, bonorum operum fructus tibi facientem.

Νήστευσον, ψυχή μȣ, κακίας, καὶ πονηρίας, κράτησον ὀργῆς, καὶ θυμȣ̃, καὶ πάσης ἁμαρτίας, Ἰησȣ̃ς γὰρ τοιαύτην θέλει νηστείαν, ὁ φιλανθρωπότατος Θεὸς ἡμῶν.

Jejuna, anima mea, ab iniquitate, & flagitiis, iram, furorem, ac peccatum omne compeſce; hujuſcemodi ſiquidem jejunium optat Ieſus, clementiſſimus Deus noſter.

Θεοτοκίον.) Σὺ εἶ, Θεοτόκε, τὰ ὅπλα ἡμῶν, καὶ τεῖχος, σὺ εἶ ἡ ἀντίληψις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, σὲ καὶ νῦν εἰς πρεσβείαν κινȣ̃μεν, ἵνα λυτρωθῶμεν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

Th.) Tu, Deipara, armatura noſtra, & murus exiſtis, tu confugientium ad te protectio, tuam nunc pariter opem imploramus, ut ab adverſariis noſtris liberemur.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος.

Μεγαλύνομέν σε.

HIRMUS *alius.*

Magnificamus te.

Καθαρὰν νηστείαν, τῶν κακῶν τὴν ἀποχὴν προσενέγκωμεν, ὡς δῶρα εὐπρόσδεκτα, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Purum jejunium, abſtinentiam à malis offeramus, ceu dona accepta, Chriſto Deo noſtro.

Ἐλισσαῖος πάλαι πῶς διέτρεφε Προφήτας, μαθȣ̃σα, ψυχὴ, σχεδίως ἐκτράφηθι, ἀπευχαριστȣ̃σα Χριστῷ.

Quâ ratione Eliſsæus Prophetas quondam aluerit, agnoſcens, ò anima, brevi cibo contenta eſto, Chriſto gratias agens.

Da-

Fer. II. Heb. III. Jejun.

Daniel abſtinentiæ fræno Leones in lacu manſuefacit, noſque jejunantes pravos affectus edomemus.

Δανιὴλ τοὺς θῆρας ἐν τῷ λάκκῳ ἡμέρωσεν ἐγκρατείας κημῷ, καὶ ἡμεῖς δαμάσωμεν τὰ πάθη νηστεύοντες.

Tr.) Te ſubſtantiam unam, Divinitas, tribus autem perſonis conſtantem hymnis cano, principio carentem Patrem, Filium, & Spiritum viventem.

Τριαδικόν.) Τετραμμένην μίαν, σέ, Θεότης, ἀνυμνῶ, τοῖς προσώποις μορφὴν, Πατέρα τὸν ἄναρχον, Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν.

Th.) Dei genitrix Virgo, cœleſtis Regis Chriſti thalamus, ſalva precibus tuis eos, qui pio te ardore concelebrant.

Θεοτοκίον.) Θεομῆτορ κόρη, ἡ παστὰς τοῦ οὐρανίου Βασιλέως Χριστοῦ, σῶζε τῇ πρεσβείᾳ σου τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντάς σε.

FERIA III. HEBDOMADÆ III. IEJUNIORUM.

ΤΗ Γ. ΤΗΣ Γ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

CATHISMA, *ton.* 1.
Ad mod. Lapide obſignato.

IEjunio, atq; precibus expiemus nos ipſos, Deumque providâ erga inopes charitate colamus, ingemiſcamus, ploremus fervidè, dum converſionis ſuppetit tempus, ut à ſempiterno luctu inferni ignis liberemur, Chriſto laudes offerentes, qui morta-

Κάθισμα, Ἦχος α'.
Πρὸς, Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

ΝΗστείᾳ, καὶ δεήσει ἑαυτοὺς καθαρίσωμεν, καὶ πενήτων προμηθείᾳ τὸν Θεὸν θεραπεύσωμεν. στενάξωμεν, πενθήσωμεν θερμῶς, ὡς ἔχωμεν καιρὸν ἐπιστροφῆς, ἵνα πένθους αἰωνίου. τοῦ ἐν φλογὶ γεέννης, λυτρωθείημεν, δόξαν ἀναπέμποντες Χριστῷ, μετάνοιαν ὁρίσαντι βροτοῖς, πᾶσι τοῖς ἐπι-

ἐπιστρέφουσι γνώμης εὐθύτητι.

Ἄλλον, ἦχος γʹ.

Πρὸς, Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια.

Τῇ νηστείᾳ εὐφραινόμενοι, τῇ ὑμνῳδίαις ἀγαλλόμενοι, καὶ ταῖς ἐντεύξεσι κράτος κατὰ πάντων τῶν παθῶν φερόμενοι, πατήσωμεν τοῦ Βελίαρ τὰ ἔνεδρα, βοήσωμεν, τῷ Χριστῷ συνεπόμενοι, τὸν σταυρόν σου βλέψαι ἀξίωσον ἡμᾶς, ὡς οἰκτίρμων, παρέχων τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχηρὰ. ἦχος αʹ.

Πρὸς, Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Νηστείαν ποθήσωμεν, ψυχῆς πάθη χαλεπώτατα τῇ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος καταμαραίνουσαν, καὶ ἐνθέους πράξεις πράττειν ἐνισχύουσαν, καὶ νοῦν πρὸς οὐρανὸν ἀντεμπνέουσαν, καὶ τὴν συγχώρησιν προξενοῦσαν, ὧν ἡμάρτομεν, δωρουμένην ἐκ Θεοῦ οἰκτίρμονος.

Ὅμοιον.

Ἅπαντα τὸν βίον μου αἰσχρῶς δαπανήσας, Κύριε, μετὰ πορνῶν ὁ ταλαίπωρος, ὥσπερ ὁ Ἄσωτος, κατανύξει κράζω, Πάτερ ἐπουράνιε, ἡμάρτηκα, ἱλάσθητι, σῶσόν με, καὶ μὴ ἀπώ-

libus omnibus ad frugem redeuntibus pœnitentiæ tempus definivit. Fer. III. Heb. III. Jejun.

Aliud, ton. 3.

Ad mod. Lætentur cæleſtia.

Jejunio exhilarati, hymnodiis exultantes, precibuſque robur adversùs cupiditates omnes comparantes, Beliar inſidias conculcemus, clamemus, Chriſtum prope ſequentes, Crucis tuæ intuitu dignos nos effice, tribuens nobis, utpote benignus, amplam miſericordiam.

STICHIRA, *ton. 1.*

Ad mod. Celeberrimi Martyres.

Jejunium diligamus, quod Spiritu bene juvante, aſperrimas cupiditates arefacit, & ad vitam integerrimè agendam robur ſuppeditat, mentemque ad cœlum attollit, necnon peccatis noſtris veniã conciliat, quam Deus miſericors elargitur.

Simile.

Bonis meis omnibus fœdè inter meretrices abſumptis, miſer ego, Dñe, Prodigi inſtar, dolens clamo, Pater ſupercœleſtis, peccavi, propitius eſto, ſalva me, neque me reii-

Fer. III. Heb. III Jejun.

reiicias, qui à te longiùs abſceſſi, quemque infructuoſa opera ad mendicitatem modò detruſerunt.

σῃ με, ἐμαυτὸν ἐκ σοῦ μακρύναντα, ἀκάρποις ἔργοις νῦν πτωχεύσαντα,

Aliud, ton. 3.

Ad mod. Venite omnia.

Huc, huc omnes, ſanctam amplexati abſtinentiam, cymbalis pſalmiſtæ in morem canamus; in eâ ſiquidem nequiſſimum ſerpentem conteremus; quare ad Chriſtum cum fiduciâ clamamus, Præſta, Salvator, ut indemnati beatiſſimam crucem tuam intueamur, atque adoremus, necnon pſalmis, & hymnis jucundè celebremus.

Ἄλλο, ἦχος γʹ.

Πρὸς, Δεῦτε ἅπαντα.

Δεῦτε ἅπαντες, κυμβάλοις ψαλμικῶς, τὴν σεπτὴν ἐγκράτειαν κατασπαζόμενοι, διηχήσωμεν. ἐν αὐτῇ γὰρ νοητῶς ὄφιν τὸν ἀρχέκακον καταῤῥάξωμεν ὅθεν παῤῥησίᾳ βοῶμεν Χριστῷ, Παράσχου Σῶτερ, ἀκατακρίτως τὸν πανάγιόν σου σταυρὸν κατιδέσθαι, καὶ καταπροσκυνῆσαι, ἐν ψαλμοῖς, καὶ ὕμνοις ἑορτάζειν φαιδρῶς.

Sᴛɪᴄʜɪʀᴀ *Hagiopolitica.*

Mane, ton. gravis.

Peccavi, fateor, tibi, Domine ego prodigus, non audeo cœlum reſpicere, nam cùm inde exciderim, miſer evaſi, peccavi in cœlum, & coram te, neque dignus ſum filius tuus nuncupari, præco mihimetipſi ſum, haud egeo accuſatoribus, neque teſtibus; habeo, quæ me traducant, libidines meas, habeo ſocordem vitam, quæ me velut in cippo proſcribat, habeo præſentem nuditatem meam, quæ

Στιχηρὰ Ἁγιοπολιτικὰ,

Πρωῒ, ἦχος βαρύς.

Ἥμαρτον, ὁμολογῶ, σοὶ, Κύριε, ὁ ἄσωτος ἐγὼ, οὐ τολμῶ ἀτενίσαι εἰς οὐρανὸν τὸ ὄμμα, ἐκεῖθεν γὰρ ἐκπεσὼν, ἐγενόμην ἄθλιος, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκ εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου. ἐμαυτὸν ἀποκηρύττω, οὐ χρήζω κατηγόρων, οὐδὲ πάλιν μαρτύρων. ἔχω θριαμβεύσαντάν μου τὴν ἀσωτείαν, ἔχω στηλιτεύσασαν τὴν φαύλην πολιτείαν, ἔχω καταισχύνουσαν τὴν παροῦσαν μου γύμνωσιν, πρὸς ἐντροπὴν δὲ τὰ ῥάκη, ἃ περιβέ-

Fer. III. Heb.III. Jejun.

ειβέλημαι, εὔσπλαγχνε Πάτερ, Υἱὲ μονογενὲς, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, μετανοοῦντά με δέξαι, καὶ ἐλέησόν με.

pudorẽ mihi incutiat, pannis circumdatus ſum,quibus erubeſcam,Pater miſericors, Fil i unigenite, Spiritus ſancte, excipe me pœnitentem, ac miſerere mei.

Ἑσπέρας, ἦχος β'.

Πατέρα σε τὸν Κτίστην, ἐπιγράφεσθαι τολμῶ, Κύριε, ζῶον ὑπάρχων γηγενὲς, τῆς σῆς μετέχων εἰκόνος, κἂν τῆς υἱοθεσίας διήμαρτον, ἀσώτως βιώσας, καὶ τῇ λήθῃ τὴν σῶν δωρεῶν ἐκδαπανήσας τὴν περιουσίαν. μὴ οὖν ἀποκηρύξῃς με, ὁ τὸν σὸν εὐδοκήσας Υἱὸν μονογενῆ, σταυρὸν ὑπὲρ ἐμοῦ σαρκὶ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, ἀλλὰ βελτιώσας, οἰκείωσον σαυτῷ, φιλάνθρωπε.

Veſpere, *ton.* 2.

Terrigenum animal ego,te, Domine, Creatorem audeo mihi Patrem vindicare, quoniam imaginis tuæ particeps ſum, quamvis adoptione exciderim, vitâ perditè exactâ, & donorum tuorum oblitus facultates decoxerim; ne me igitur abdices, cui placitum fuit, Filium tuum unigenitum crucem, & mortem carne pro me perpeti, ſed meliorem effice, & tibimetipſi, clemens, adjungito.

ΤΡΙΩΔΙΟΝ, Ἦχος α'.

ΩΔΗ β'.

Ἴδετε ἴδετε, ὅτι Θεὸς ἐγώ εἰμι, ὁ δουλωθέντα.

TRIODIUM, *ton.* 1.

ODE II.

Videte, videte, quoniam ego ſum Deus,qui in ſervitutem redactum.

Υἱοθετήσας με διὰ λουτροῦ βαπτίσματος ὁ ὑπεράγαθος Πατὴρ, πλούτῳ παντοίων ἐκόσμησας καλῶν, ἀλλ' ἐδούλευσα θέλων τοῖς ἀκάρποις λογισμοῖς, ὅθεν ἐπτώχευσα.

Me tibi filium lavacro Baptiſmatis adoptatum, Pater optimus omnigenorum bonorum divitiis exornaſti; verùm infructuoſis cogitationibus ſponte inſervii, indeque mendicus evaſi.

Ἵλεως ἵλεως ἵλεως ἔσο, Κύριε,

Propitius, propitius, pro-

Fer. III. Heb. III Jejun.

pitius eſto, Domine, judica, juſte judex, judicium mihi, exiguum gemitũ meum propter magnam miſericordiam ſuſcipiens, Chriſte, neque deſpicias me.

κεῖνον τὴν κρίσιν μου ἐμοὶ, δικαιοκρῖτα, τὸν μικρόν μου στεναγμὸν διὰ ἔλεος μέγα προσδεχόμενος, Χριστὲ, καὶ μὴ παρίδῃς με.

Gravi intemperantiæ indumento abjecto, ſplendidam temperantiæ ſtolam accipiamus, indeque clarificati, ad claram Redemptoris reſurrectionem perveniamus.

Ἀποδυσάμενοι τὸ δυσαχθὲς χιτώνιον τῆς ἀκρασίας, τὴν φαιδρὰν τῆς ἐγκρατείας ἐνδυσώμεθα στολὴν, καὶ λαμπροὶ γεγονότες, τὴν λαμπρὰν τοῦ Λυτρωτοῦ φθάσωμεν ἔγερσιν.

Th.) Salva me, ſalva me, quæ Salvatorem genuiſti, vide, ò pura, tribulationem meam, quam immenſorum criminum meorum multitudo quotidie ingerit animæ meæ in deſperationem adductæ.

Θεοτοκίον.) Σῶσόν με, σῶσόν με, ἡ τὸν Σωτῆρα τέξασα, ἴδε τὴν θλῖψιν μου, ἁγνὴ, ἣν ἡ πληθὺς τῶν ἀμετρήτων μου κακῶν ἐμποιεῖ καθ' ἡμέραν τῇ ἀθλίᾳ μου ψυχῇ ἐξ ἀπογνώσεως.

HIRMUS *alius*, *ton.* 3.

Videte, videte, quoniam ego ſum Salvator mundi, lux vera, fons vitæ, Filius Dei.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος, ἦχος γ'.

Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

Videte, videte, quoniam ego ſum, qui vobis ſacrum tempus ad animæ convivium conſtitui, jejunii curriculum.

Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι, ὁ καιρὸν ὁρίσας ἱερὸν ἅγιον ὑμῖν εἰς εὐωχίαν ψυχικὴν, τὸ τῆς νηστείας στάδιον.

Videte, videte, quoniam ego ſum ſalutis veſtræ fons, utpote Deus, quam per abſtinentiam mortales omnes haurietis.

Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι, ὁ τὴν σωτηρίαν ὑμῖν πηγάσας, ὡς Θεὸς, ἣν διὰ τῆς ἐγκρατείας πάντες βροτοὶ ἀρύσασθε.

Dignus factus eſt David,

Δαυὶδ καταξιοῦται τοὺς ἄρτους

Fer. III. Heb. III. Jejun.

πους τῆς προθέσεως ἐπὶ Ἀβιάθαρ ἐξαφῆναι σὺν τοῖς μετ' αὐτοῦ, καὶ ἡμεῖς ἀγνεύοντες τὸν θεῖον ἄρτον φάγωμεν.

dum Sacerdotio fungeretur Abiathar, panes propoſitionis unà cum ſuis manducare, noſque abſtinentiâ expiati divinum panem comedemus.

Μέγας εἶ, Κύριε, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, ὅτι ἐν τῷ λάκκῳ ἄβρωτον ἔδειξας ποτὲ τὸν Δανιὴλ ἐκ λεόντων, νηστείᾳ συμφραξάμενον.

Magnus es, Domine, & mirabilia opera tua, quippe qui Danielem olim in lacu è leonum dente ſervaſti, jejunio communitum.

Τριαδικόν.) Τριάδα δοξάσωμεν, μονάδα προσκυνήσωμεν, ἄναρχον ἀνάρχου Πατρὸς Υἱὸν μονογενῆ, Πνεῦμα τὸ σύνθρονον, καὶ Πατρὶ συναΐδιον.

Tr.) Triadem glorificemus, unitatem adoremus, æterni Patris æternum Filium unigenitum, Spiritum in eodem throno ſedentem, ac Patri coæternum.

Θεοτοκίον.) Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ ἀνερμηνεύτως ἐκ τῆς παρθένου σαρκωθεὶς, ὁ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐν ἀγκάλαις τοῦ μητρός.

Th.) Videte, videte, quoniam ego ſum, qui inexplicabili modo carnem ex virgine accepi, idemque in ſinu Patris, & in ulnis genitricis,

ΩΔΗ η'.

Ode VIII.

Ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι.

Quem tremunt Angeli.

Θρηνῶ, καὶ ὀδύρομαι τὴν ὥραν ἐννοῶν, καθ' ἣν παραστήσωμαι τῷ θρόνῳ τῷ φρικτῷ, δίκας ὑφέξων τῶν πολλῶν μου κακῶν, ὧνπερ ἐν ἀγνοίᾳ ἐτέλεσα, καὶ γνώσει.

Ingemiſco, & doleo, dum horam recogito, quâ horribili throno adſtabo, multorum criminum meorum rationem redditurus, quæ ignoranter, & ſcienter admiſi.

Νηστείαν ποθήσωμεν, μητέρα ἀρετῶν, τρυφὴν βδελυξώμεθα, γεννήτριαν παθῶν, καὶ κράξωμεν, Πάτερ, ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, σῶσον ἡμᾶς, σῶσον ψυχὰς τῶν

Virtutum parentem jejunium diligamus, delicias pravorum affectuum matres deſpiciamus, clamemuſque, Pater, qui es in cœlis, ſalva nos, ſal-

Fer. III. Heb. III Jejun.

ſalva, Sanctorum tuorum precibus.

σῶν Ἁγίων.

Moyſes expiationi idoneum jejunium nactus, Deum, ſolum purum, conſpexit; emundare jejunio, anima mea, ut clementi Deo propiùs accedas.

Μωσῆς καθαρτήριον νηστείαν εὑρηκὼς, Θεὸν κατενόησε τὸν μόνον καθαρὸν, ψυχή μου, νηστείᾳ καθαρίσθητι, ἵνα πλησιάσῃς Θεῷ τῷ φιλανθρώπῳ.

Th.) Maria Virgo, judicem, quem genuiſti, deprecare, ut mei, ò pura, in judicii horâ commiſereatur, atque è damnatione vindicet, ſola humani generis defenſio.

Θεοτοκίον.) Κριτὴν, ὃν ἐγέννησας, Παρθένε Μαριὰμ, δυσώπει ἐν ὥρᾳ μου τῆς κρίσεως, ἁγνὴ, οἰκτεῖραι, καὶ σῶσαι τὸν κατάκριτον, μόνη προστασία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

HIRMUS *alius*.
Qui in fornace.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος.
Τὸν ἐν φλογί.

Jejuniorum ſplendidiſſimâ gratiâ initiati, virtutibus eniteamus, placidos uultus, placidoſque mores præferentes, animo bene conſtituto.

Τῶν νηστειῶν τὴν ὑπέρλαμπρον χάριν μεμυημένοι, ἀρεταῖς ἀστραφθῶμεν, γαλήνια τὰ πρόσωπα, γαλήνια καὶ τὰ ἤθη ἐναποδεικνύντες, τῇ ψυχῆς καταστάσει.

Eliſsæus, cùm jejunaſſet, puerum Sunamitidi viventem reddit; inde agnoſcamus, fratres, quâm bonum jejunium ſit, quàm magnum, quæ data divinitus gratiâ.

Νενηστευκὼς Ἐλισσαῖος τὸν παῖδα τῇ Σωμανίτιδι ἀποδίδωσι ζῶντα. ἐν τούτῳ γνωρίσωμεν, ἀδελφοὶ, τὴν νηστείαν, ὡς καλὸν, ὡς μέγα, ὡς θεοδώρητον χάριν.

Nemo noſtrum, fratres, ſocordiâ, & ſegnitie prematur; en tempus agendi, en tempus coeundi ad preces: quiſnam igitur adeo ſapiens, ut unicâ die ſæcula omnia lucretur?

Μηδεὶς ἡμῶν ῥαθυμίᾳ, καὶ ὄκνῳ βαλλέσθω, ὦ ἀδελφοί. ὁ καιρὸς ἐργασίας, ὥρα πανηγύρεως. τίς ὁ φρόνιμος ἄρα, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ κερδῆσαι ὅλους αἰῶνας;

Th.

Fer. III. Heb. II Jejun.

Τριαδικόν.) Σὺν τῷ Πατρὶ τὸν Υἱὸν προσκυνοῦμεν, καὶ Πνεῦμα ἅγιον, ἐν Τριάδι μονάδα, σὺν Ἀγγέλοις κράζοντες τοῖς πηλίνοις στόμασι, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι.

Tr.) Adoramus cum Patre Filium, & Spiritum ſanctum, unitatem in Triade, luteis oribus una cum Angelis clamantes, Gloria in altiſſimis Deo, qui in Trinitate exiſtit.

Θεοτοκίον.) Παιδοτοκεῖς παρθενεύουσα μόνη Θεοχαρίτωτε. τὸ μυστήριον μέγα, φρικτὸν τὸ τεράστιον. Θεὸν γὰρ ἐγέννησας σεσωματωμένον, τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου.

Th.) Sola virgo filium gignis, ò Deo acceptiſſima. Myſterium magnum, tremendum portentum! Deum enim peperiſti corporatum, Salvatorem mundi.

ΩΔΗ θ'.

Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Ode IX.

Lucidam nebulam.

Εἰς ἁμαρτίας πελάγη, εἰς ἀπογνώσεως βάθη, εἰς τρικυμίας λογισμῶν, καὶ παθῶν καταιγίδας περιπεσών, ἀναβοῶ, Ἐλέους ἡ ἄβυσσος βοήθει μοι, καὶ τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ ὄμβρισόν μοι ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν.

In peccati oceanos, in deſperationis abyſſus, in cogitationum æſtus, atque affectionũ procellas prolapſus, exclamo, O miſericordiæ abyſſus, auxiliare mihi, & benignitate tuâ me peccatorum propitiatione, ceu rore, perfunde.

Διὰ νηστείας τὸ σῶμα, δι' ἐγκρατείας τὸ Πνεῦμα, διὰ δακρύων τὴν ψυχὴν ἐκκαθάρωμεν, Πιστοί, καὶ καθαροὶ τῷ καθαρῷ λαμπρῶς ὑπαντήσωμεν, ὀψόμενοι τὰ σωτήρια πάθη, ἃ ὑπέστη δι' ἡμᾶς ὁ Λυτρωτής.

Emundemus, Fideles, corpus per jejunium, ſpiritum per abſtinentiam, animam per lacrymas, & puri puro ſplendidè occurramus, ſalutiferam paſſionem, quam propter nos Redemptor ſuſtinuit, viſuri.

Ὡς ὁ Τελώνης στενάζω, ὥσπερ ἡ Πόρνη δακρύω, ὡς ὁ Λη-

Quemadmodum Publicanus ingemiſco, illacrymor ut

Fer. III. Heb. III Jejun.

ut Meretrix, exclamo veluti Latro, Memento mei, miſericors, tamquam Cœcus clamo ad te, Fili Dei, aperi oculos animæ meæ, ex nequitiâ doloſi adverſarij obcoecatos.

Th.) Montem non exciſum, portam imperviam, cœlo, & omnj creaturâ ſublimiorem, decus Iacobi, urnam undique auream, pontem, & genitricem Creatoris, Virginem, Fideles, beatam prædicemus.

HIRMUS *alius.*

In Monte Sina.

Sacras præ cæteris agnoſcentes præſentes dies, precationes Deo expromamus conſcientiâ purâ, frequentiùs genua flectentes, atque dicentes, Domine, ſuſcipe orationes, & deprecationes eorum, qni perpetuum tibi famulatum impendunt.

Populus, qui ſedebat, ut ſcriptum eſt, ad manducandum, & bibendum, ſurrexerunt ad ludendum, ſculptilem Beelphegor colentes; vide exitiales abdominis fœtus; nos autem jejunemus, & gloriam, ceu magnus Moyſes, conſequamur.

στῆς ἀναβοῶ, Μνήσθητί μου, οἰκτίρμων, ὡς ὁ Τυφλὸς, Υἱὲ Θεοῦ, κραυγάζω σοι, Ἄνοιξον τῆς ψυχῆς μου ὀφθαλμοὺς, πηρωθέντας τῇ κακίᾳ τοῦ δολίου πτερνιστοῦ.

Θεοτοκίον.) Τὸ ἀλατόμητον ὄρος, τὴν ἀδιόδευτον πύλην, τὴν ἀνωτέραν οὐρανοῦ, καὶ τῆς κτίσεως πάσης, τὴν καλλονὴν τοῦ Ἰακὼβ, τὴν στάμνον τὴν πάγχρυσον, καὶ γέφυραν, καὶ μητέρα τοῦ Κτίστου, τὴν Παρθένον, μακαρίσωμεν, Πιστοί.

ΕΙΡΜΟΣ, ἄλλος.

Ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει.

Τὰς παρούσας ἡμέρας γνωρίσαντες ὑπὲρ πάσας ἱερὰς, προσευχὰς τῷ Θεῷ ἀναπέμψωμεν, συνειδήσει καθαρᾷ, συχνοτέρως τὸ γόνυ κλίνοντες, καὶ λέγοντες, Κύριε, πρόσδεξαι τὰς δεήσεις, καὶ προσευχὰς τῶν σῶν δούλων ἀεί.

Ὁ λαὸς ὁ καθίσας, ὡς γέγραπται, τοῦ φαγεῖν τε, καὶ πιεῖν, ἐξανέστησαν παίζειν, λατρεύοντες τῷ γλυπτῷ Βεελφεγὼρ. βλέπε γαστριμαργίας τὰ δεινὰ κυήματα. ἡμεῖς δὲ νηστεύσωμεν, καὶ δοξασθησώμεθα, ὡς μέγας Μωσῆς.

Ὅτι

Fer. III. Heb. II Jejun.

Ὅτι σοῦ ἡ ὀργὴ ἀνυπόστατος ἐπὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς, τίς λοιπὸν ὑποστήσεται, Κύριε, τὴν ἐκ ταύτης ἀπειλήν; ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ ἔλεος, σῶσόν με τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, οὐ κατὰ τὰ ἔργα μου τὰ πολλὰ, καὶ δεινά.

Quoniam ira tua ſuper peccatores ſuſtineri nequit, quis deinceps, Domine, ejuſdem minas ſuſtinebit? cui immenſa ineſt miſericordia, ſalva me benignitate tuâ, non ex operibus meis multis, & pravis.

Τριαδικόν.) Τῇ οὐσίᾳ μονὰς ἐστὶν ἄτμητος, ἡ ὑπέρθεος Τριὰς, ἑνουμένη τῇ φύσει, μερίζεται τοῖς προσώποις ἰδικῶς, μὴ τμουμένη οὐ τμᾶται, ἓν οὖσα τρισσεύεται, αὕτη Πατὴρ ἐστὶν, ὁ Υἱὸς, καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν, ἡ φρουροῦσα τὸ πᾶν.

Tr.) Naturâ unitas eſt individua, ſuper divina Trinitas, unita naturâ proprietatibus perſonarum diſcernitur, indiviſa enim diſcernitur, unum exiſtens, triplex apparet, ipſa Pater eſt, Filius, & Spiritus vivens, quæ univerſum cuſtodit.

Θεοτοκίον.) Παιδοτόκον παρθένον τίς ἤκουσε, καὶ μητέρα πλὴν ἀνδρός; Μαριὰμ ἐκτελεῖς τὸ τέρασιον. ἀλλὰ φράζε μοι τὸ πῶς; μὴ ἐρεύνα τὰ βάθη τῆς Θεοτοκίας μου. τοῦτο πανάληθες. ὑπὲρ δὲ ἀνθρώπινον νοῦν ἡ κατάληψις.

Th.) Virginem liberos gignentem quiſnam audivit, & matrem abſque viro? Maria perficis prodigium. Verumtamen mihi modum ediſſere. Ne partus, quo Deum enixa ſum, perquiras abyſſum. Nihil hoc verius; at humanam mentem exſuperat rei intelligentia.

FE-

FERIA IV. HEBDOMADÆ III. JEJUNIORUM.

CATHISMA, *ton.* 1.
Ad mod. Pulchritudinem.

IN cruce, Domine, exaltatus, prævaricationis flammam ligno extinxiſti,& voluntariam mortem perpeſſus, inimicum morte multaſti; unde deprecor te,ut carnis meæ cupiditates extinguas, & miſero cordi meo vitam reddas, jejunio pravos affectus abſumēte ſordes omnes meas abſtergens,utpote miſericors.

Aliud, ton. 2.
Ad mod. Reſurgens è monumento.

Lætum jejuniorum convivium celebrantes,clamamus, Domine, conſerva omnes in pace, ab omni hoſtis fraude eripiens,& dignos nos effice, utpote optimus, qui venerandam crucem tuam cum timore amplectamur, per quam orbi terræ miſerationes tuas impertiris, ſolus multùm miſericors.

ΤΗ Δ' ΤΗΣ Γ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Κάθισμα, Ἦχος γ'
Πρὸς, Τὴν ὡραιότητα.

Ξύλῳ ἐμάρανας τὴν φλόγα, Δέσποτα, τῆς παραβάσεως, σαυρῷ ὑψώμενος· καὶ ἀπενέκρωσας ἐχθρὸν, νεκρούμενος θελήματι. ὅθεν ἱκετεύω σε, τῆς σαρκός μου θελήματα νέκρωσον, καὶ ζώωσον τὴν ἀθλίαν καρδίαν μου, νησεία παθοκτόνῳ καθάρας με πάσης κηλίδος, ὡς εὔσπλαγχνος.

Ἄλλον, ἦχος β'.
Πρὸς, Ἀνασὰς ἐκ τοῦ μνήματος.

Τὴν φαιδρὰν διανύοντες τῶν νησειῶν εὐωχίαν βοῶμεν, Ἅπαντας διατήρησον ἐν εἰρήνῃ, Κύριε, πάσης τῆς μηχανίας τοῦ ἐχθροῦ ῥυσάμενος, καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς, ὡς ὑπεράγαθος, τὸν σαυρόν σου τὸν σεπτὸν φόβῳ ἀσπάσασθαι, ὁ δι' αὐτοῦ τὰ ἐλέη σου παρέχων τῇ οἰκουμένῃ, μόνε πολυέλεε.

Στι-

Fer. IV. Heb. III Jejun.

Στιχηρὰ, ἦχος γʹ.

Πρὸς, Ἔστησαν τὰ τριάκοντα·

Κύριε, ὁ σταυρῷ κτείνας τὸν δόλιον, τῆς αὐτοῦ ῥῦσαί με ἀπάτης, τὸν ἁμαρτάνοντα, καὶ ἐξαπατώμενον, καὶ νηστείᾳ ἐκκαθάρας με, δίδου μοι τὰ σὰ θελήματα τελεῖν, ὅπως βλέψω, Δέσποτα, γεγηθὼς τὰ σεπτά σου παθήματα.

Ὅμοιον.

Τέτρωμαι ἡδονῆς ῥομφαίᾳ, Κύριε, καὶ δεινῶς ὅλος ἐνεκρώθην. Ἴασαι, ζώωσον τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν, ὁ τῇ λόγχῃ τρωθεὶς, Δέσποτα, καὶ τοὺς τετρωμένους βέλει τοῦ ἐχθροῦ, ὡς Σωτὴρ, ἰασάμενος, καὶ σεπτῶν σου παθῶν κοινωνὸν ἀνάδειξόν με.

Ἄλλον, ἦχος βʹ.

Πρὸς, Σταυρωθήτω, ἔκραζον.

Τῇ νηστείᾳ, Κύριε, τὰς ψυχὰς φωτισθέντες, καταξιωθῶμεν, τὸν σταυρόν σου ἀκατακρίτως ἰδεῖν ἐν χαρᾷ, καὶ προσκυνῆσαι φοβερῶς. διαλάμπει γὰρ αὐτὸς πάθη τὰ σὰ τὰ ἑκούσια, ἃ, εὐδόκησον, φθᾶσαι ἡμᾶς, ὡς φιλάνθρωπος.

Sᴛɪᴄʜɪʀᴀ, *ton.* 3.

Ad mod. Statuerunt triginta,

Domine, qui cruce fraudulentum enecaſti, ex ejus dolis eripe me peccantem, atque deceptum; & præſta, ut jejunio emundatus, mandata tua perficiam, quò venerandam paſſionem tuam lætus, Domine, aſpiciam.

Simile.

Sauciatus ſum voluptatis gladio, totuſque miſerandum in modum exanimis jaceo, ſana, vivifica miſeram animam meam, Domine, qui haſtâ vulneratus es, quique adverſarii telo confoſſos ſanaſti, meque venerandæ paſſionis tuæ conſortio dignare.

Aliud, ton. 2.

Ad mod. Crucifigatur, clamabant.

Jejunio, Domine, illuſtratas animas gerentes, digni reddamur, crucem tuam cum gaudio abſque damnatione intueri, & cum tremore adorare; hæc etenim voluntariam paſſionem tuam claram reddit, ad quam nos pervenire, complacitum tibi ſit ex benignitate tuâ.

Fer. IV. Heb. III. Jejun.

STICHIRA *Anatolica.*
Mane, *ton.* 2.

A Patre bono adoptionis honorem conſecutus, inſipiens ego non intellexi, ſed meipſum gloriâ multavi, gratiæ divitiis malè diſſipatis; divino autem alimento deſtitutus, ſceleſti civis menſam captavi, ab illo verò in ejus agrum animæ corruptorē miſſus, luxurioſè vivens, unâ cum jumentis paſcebar, atq; voluptatibus inſerviens, minimè ſaturabar; verumtamen reverſus clamabo ad benignum, & miſericordem Patrem, Peccavi in cœlum, & coram te, miſerere mei.

Veſpere, *ton. obl.* 2.

Prodigus ego, factâ adoptionis jacturâ, ſervi more ſuibus convictor effectus, atque nec ipſorum cibo ſaturatus, regredior ad te Patrem miſericordem, unde malè abſceſſi, bene reuertor, pœnitens clamans, Peccavi in cœlum, & coram te, Pater, præbe mihi redeunti magnam miſericordiam.

Στιχηρὰ Ἀνατολικὰ,
Πρωῒ, ἦχος β′.

Ἐν τιμῇ ὢν ὑιότητος Πατρὸς ἀγαθοῦ, ὁ ἄνους ἐγὼ οὐ συνῆκα, ἀλλ᾽ ἐμαυτὸν τῆς δόξης ἐστέρησα, τὸν πλοῦτον κακῶς δαπανήσας τῆς χάριτος, λειπόμενος δὲ θείας τροφῆς, παράσιτος γέγονα μιαρῷ πολίτῃ. ὑπ᾽ αὐτοῦ δὲ πεμφθεὶς, εἰς τὸν αὐτοῦ ψυχοφθόρον ἀγρὸν, ζῶν ἀσώτως, συνεβοσκόμην τοῖς κτήνεσι, καὶ ταῖς ἡδοναῖς δουλεύων, οὐκ ἐνεμπλησκόμην. ἀλλ᾽ ὑποστρέψας, βοήσω τῷ εὐσπλάγχνῳ, καὶ οἰκτίρμονι Πατρὶ, Εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐνώπιόν σου ἥμαρτον, ἐλέησόν με.

Ἑσπέρας, ἦχος πλ. β′.

Τῆς υἱοθεσίας ἐκπεσὼν ὁ ἄσωτος ἐγὼ, δουλοπρεπῶς χοίροις συνδιαιτώμενος, καὶ μηδὲ τῆς αὐτῶν τροφῆς ἐμπλησκόμενος, ἐπανέρχομαι πρὸς σὲ τὸν Πατέρα εὔσπλαγχνον, ὅθεν κακῶς ἐξῆλθον, ὑποστρέφω καλῶς, ἐν μετανοίᾳ κραυγάζων, Ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐνώπιόν σου, Πάτερ, παράσχου μοι ἐν ἐπιστροφῇ τὸ μέγα ἔλεος.

ΤΡΙΩ-

Fer. IV. Heb. III Jejun.

TΡΙΩΔΙΟΝ, Ἦχος γʹ.

ΩΔΗ γʹ.

Τὸ στερέωμα.

Συσταυρούμενοι τῷ δι' ἡμᾶς σταυρωθέντι, νεκρώσωμεν ἅπαντα σαρκὸς τὰ μέλη, ἐν νηστείαις, καὶ εὐχαῖς, καὶ δεήσεσιν.

Ὁ τὴν ἄκανθαν τῆς ἁμαρτίας ἐτίλας, σταυρώσει σου, Κύριε, τοὺς ἀκανθώδεις λογισμοὺς τῆς διανοίας μου ἔτιλον.

Καθοπλίσαντες τὰς διανοίας νηστείᾳ, τρεψώμεθα ἔκφυλα Δαιμόνων στίφη, τῇ δυνάμει τοῦ σταυροῦ τειχιζόμενοι.

Θεοτοκίον.) Σωματούμενος ἐκ σοῦ προῆλθεν ὁ Λόγος, τὴν ἔκπτωσιν, Ἄχραντε, τῶν προπατέρων διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν διορθούμενος.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος, ἦχος βʹ.

Στερέωσον ἡμᾶς.

Ὁ σὸς ζωοποιὸς σταυρὸς, Κύριε, σφραγίς μοι ὑπάρχει εἰς σωτηρίαν. ἐν αὐτῷ γὰρ τὸν ἀντίπαλον καταργῶν, ἀνυμνῶ σε, ὡς Θεὸν δυνατόν.

Τὸ ξύλον τοῦ σταυροῦ καρπὸν ἐνήνοχε τῷ κόσμῳ ζωώσεως ἀϊδίου, οὗ ἡμεῖς ἀπογευόμενοι, ἐκ θανάτου, Χριστὲ, ἀπολυθοίμεθα.

Ἡ χάρις τοῦ σταυροῦ προεκλάμ-

TRIODIUM, *ton.* 3.

ODE III.

Firmamentum.

Concrucifixi ei, qui propter nos crucifixus eſt, carnis membra omnia mortificemus jejuniis, & precibus, & orationibus.

Qui crucifixione tuâ, Domine, peccati ſpinas evulſiſti, ſpinoſas mentis meæ cogitationes evelle.

Armatis jejunio mentibus, alienigenas Dęmonum catervas in fugam vertamus, crucis virtute communiti.

Th.) Corporatum Verbum ex te, ô immaculata, proceſſit, protoparentum corrigens lapſum per viſcera miſericordiarum.

HIRMUS *alius, ton.* 2.

Confirma nos.

Crux tua, Domine, vivifica, ſigillum ad ſalutem mihi eſt, eâ ſiquidem adverſarium debilitans, glorifico te, ut Deum potentem.

Lignum crucis fructum æternæ vivificationis mundo attulit, quem deguſtantes nos, è morte, Chriſte, liberemur.

Crucis gratia orbi prælu-

cens,

Digitized by Google

Fer. IV. Heb. III. Jejun.

cens, nos omnes ad divinam paſſionem tuam, miſericors, invitat, quam fide adorare, dignos nos effice.

Tr.) Tres unius formæ perſonas glorifico, Patrem, Filium, & Spiritum, Divinitatis poteſtas una, regnat enim, & ſola dominatur, utpote Deus.

Th.) Tremendus extitit, ò veneranda, partus tuus! Deus enim eſt, qui homo factus eſt, qui ex Patre ante ſæcula genitus, & ex te abſque viro poſtremis temporibus conceptus.

πυσα τῷ κόσμῳ, πρὸς τὰ θεῖα σου, οἰκτίρμων, συγκαλεῖται πάθη πάντας ἡμᾶς, ἃ πιστῶς προσκυνῆσαι, καταξίωσον.

Τριαδικόν.) Τὰ τρία τῆς μιᾶς μορφῆς πρόσωπα δοξάζω, Πατέρα, Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα, ἓν τὸ κράτος τῆς Θεότητος, βασιλεύουσα γὰρ, καὶ μοναρχεῖ, ὡς Θεός.

Θεοτοκίον.) Ὁ τόκος σου, σεμνὴ, φρικτὸς πέφυκε. Θεὸς γὰρ ὑπάρχει ἐνανθρωπίσας, ὁ ἀνάρχως ἐκ Πατρὸς γεννηθεὶς, καὶ ἐκ σοῦ ἐπ᾽ ἐσχάτων πλὴν ἀνδρὸς κυηθείς.

Ode VIII.

Intolerabili igne.

De principatibus, & poteſtatibus tenebrarum acto in cruce triumpho, ò lucis largitor, cùm veneris cum poteſtate cunctum orbem judicare, ne de occultis meis triumphes, ò Verbum, quò multam clementiam tuam glorificem.

Judex judicium ante tribunalia ſubiiſti, inimicitiam cruce tuâ damnans, longanimis juſte judex; quare ab æternâ damnatione libera cum timore clamantes, ac bonitatem tuam ſuperexaltantes.

ΩΔΗ η´.

Ἀστέκτῳ πυρί.

Σταυρῷ τὰς ἀρχὰς θριαμβεύσας, καὶ τὰς ἐξουσίας τοῦ σκότους, φωτοδότα, ὅταν ἔλθῃς μετ᾽ ἐξουσίας κρῖναι κόσμον ἅπαντα, μὴ τὰ ἐμὰ, Λόγε, θριαμβεύσῃς κρύφια, ἵνα πολλήν σου δοξάσω εὐσπλαγχνίαν.

Κριτὸς ὁ Κριτὴς πρὸ βημάτων ἔστης, κατακρίνων τὴν ἔχθραν τῷ σταυρῷ σου, μακρόθυμε δικαιοκρίτα. διὸ κατακρίσεως αἰωνίου ῥῦσαι τοὺς φόβῳ κραυγάζοντας, καὶ ὑπερυψοῦντας τὴν σὴν φιλανθρωπίαν.

Νυ-

Fer. IV. Heb. III Jejun.

Νηστείας πυρὶ στομωθέντες, Παῖδες εὐσεβεῖς, τὴν ἐπηρμένην πάλαι φλόγα θείᾳ δρόσῳ ἔσβεσαν ὄντως, καὶ ἡμεῖς νηστεύοντες, τὰς καμίνους πάντων παθῶν κατασβέσωμεν, ὅπως τῆς γεέννης ἐκφύγωμεν τὴν φλόγα.

Pueri Deum colentes, jejunii igne roborati, elatam olim flammam verè divino rore extinxerunt; noſque jejunantes, cupiditatum omnium fornaces extinguamus, quò geennæ incendium evitemus.

Θεοτοκίον.) Ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡ σοφία οἶκον ἑαυτῇ δομησαμένη, ἐσαρκώθη, ἀπορρήτῳ συγκαταβάσει, Κόρη ἀπειρόγαμε. σὺ γὰρ μόνη πασῶν γενεῶν ἐκλέλεξαι, ἄφθορος ἀφθάρτου εἰς κατοικίαν Λόγου.

Th.) Dei ſapientia ex te domu ſibi conſtructâ carnem accepit, ineffabili indulgentiâ, ò nuptiarum inſcia Virgo; tu ſiquidem ſola ex omnibus generationibus electa es, incorrupta ad incorrupti Verbi domicilium.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος.

Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῇ.

Ὁ φέρων λόγῳ τὸ πᾶν, δι' ἐμὲ πάντα φέρεις, ῥαπισμοὺς, ἐμπτυσμούς τε, καὶ τὴν σταύρωσιν, Χριστὲ, αἰνῶ τὰ μεγαλεῖα τῆς σῆς φιλανθρωπίας εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

HIRMUS *alius.*

Qui in rubo Moyſi.

Omnia verbo ferens, propter me omnia ſuffers, alapas, ſputa, & crucifixionem, ò Chriſte, magnalia benignitatis tuæ in omnia ſæcula collaudo.

Θύῃ, Χριστὲ, ὡς ἀμνὸς, λογχευθεὶς τὴν πλευράν σου, ἵνα με τὸ πρόβατον σώσῃς, τὸ ἀπολωλὸς, ἐκ θήρας διαβόλου, καὶ τῇ καλῇ σου μάνδρᾳ συμπάξῃς εἰς αἰῶνας.

Immolaris, Chriſte, velut agnus, latus tuum haſtâ tranſfixum habens, ut me ovem perditam ſerves è Diaboli prædâ, utque meliori gregi tuo adjungas in ſæcula.

Ἐν τῷ σταυρῷ σου, Χριστὲ, Ἱερεῖς ἐγκαυχῶνται, Βασιλεῖς κραταιοῦνται, πᾶς φωτίζεται Πιστός. ἀξίωσόν με, τοῦτον ἰδεῖν, καὶ προσ-

In Cruce tuâ, Chriſte, Sacerdotes gloriantur, Reges roborantur, Fidelis quiſque illuſtratur; dignum me effice, qui

Fer. IV. Heb. III. Jejun.

qui eam videam, & adorem, ac canam in ſæcula.

Tr.) Deitas una Trias, individua naturâ, perſonis autem diſcreta, ſempiterna potentia, Pater, Fili, & Spiritus, hymnos tibi in ſæcula omnia concinimus.

Th.) Dei genitrix pura, cœleſtis janua, ſalutaris Chriſtianorum omnium porta, ſuſcipe eorum preces, qui te beatam in omnia ſæcula deprædicant.

Ode IX.

In lege umbra.

Serpentem Moyſes in ligno exaltans, figuravit te, ò Ieſu, qui in cruce voluntariè exaltatus es, & maligni veneficam nequitiam hebetaſti, hominesque ad te ipſum, clemens, attraxiſti.

Emunda me, Domine, timoris tui igne, divinam in animâ meâ erga te charitatem accendens, tuâque me cruce communiens, quem antiquus ſupplantator dolo decepit, mentem meam obſcurans voluptatibus, ò Chriſte.

A fœdis cogitationibus, maliſque operibus jejune-

κυνῆσαι, καὶ ᾄσαι εἰς αἰῶνας.

Τριαδικόν.) Θεότης μία Τριάς, ἡ ἀμέριστος φύσις, μεριστὴ δὲ προσώποις, τὸ αΐδιον κράτος, Πάτερ, Υἱὲ, καὶ Πνεῦμα, σὲ ἀνυμνολογοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.) Θεοκυῆτορ ἁγνὴ, ἡ οὐράνιος πύλη, ἡ σωτήριος θύρα πάντων τῶν χριστιανῶν, τὴν δέησιν προσδέχου τῶν σὲ μακαριζόντων εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΩΔΗ θʹ.

Ἐν νόμῳ σκιά.

Τὸν ὄφιν Μωσῆς ἐν ξύλῳ ἀνυψῶν, ἐτύπου σε, Ἰησοῦ, σταυρῷ ἐθελουσίως ὑψωθέντα, καὶ τοῦ πονηροῦ τὴν ἰοβόλον κακίαν ἀπορραπίσαντα, πρὸς σεαυτὸν δὲ τοὺς βροτοὺς ἀνελκύσαντα, φιλάνθρωπε.

Πυρί με τοῦ σοῦ καθάρισον φόβου, ἀνάπτων μου τῇ ψυχῇ τὴν θείαν σου ἀγάπην, καὶ σταυρῷ τειχίζων με τῷ σῷ, ὃν ἐξηπάτησε δόλῳ ὁ παλαιὸς πτερνιστὴς, ταῖς ἡδοναῖς ἀμαυρώσας τὴν ἐμὴν, Χριστὲ, διάνοιαν.

Αἰσχρῶν λογισμῶν, καὶ πράξεων φαύλων νηστεύσωμεν, ἀδελφοί,

Digitized by Google

Fer. IV. Heb. III Jejun.

φοὶ, ἁγνίσωμεν καρδίας, πτερωθῶμεν θείαις ἀρεταῖς, καὶ χαμαιζήλου κακίας ὁρμὰς ἐκκλίνωμεν, ἵνα τὸ Πάσχα τὸ μέγα λαμπροφόροι θεασώμεθα.

mus, Fratres, purificemus corda, divinis virtutibus,ceu alis, attollamur, & terrenæ pravitatis motus declinemus, ut clarificati magnum paſcha intueamur.

Θεοτοκίον.) Ἐκ σοῦ τὴν ἡμῶν πτωχείαν, Παρθένε, θέλων ἐφόρεσεν, ὁ πλούσιος τῇ φύσει, ὁρατὸς δὲ γέγονεν ἡμῖν, ὁ ἀοράτως τοῖς ἄνω χοροῖς ὑμνούμενος, τὴν συντριβεῖσαν εἰκόνα ἀναπλάττων ἀγαθότητι.

Th.) Ex te, Virgo, mendicitatem noſtram ſponte geſtavit, qui naturâ dives eſt, atque conſpicuus nobis adfuit, qui inviſibiliter à ſupernis choris laudatur, quique confractam imaginem bonus refingit.

ΕΙΡΜΟΣ *ἄλλος*.

Σὲ τὸν νοητήν.

HIRMUS *alius*.

Te intellectualem.

Σὲ τὸν ἐν σταυρῷ τὰς χεῖρας τανύσαντα, καὶ τὰ τῆς γῆς πέρατα οἰκειώμενον, δι' οὗ τὴν πρὸς τὸν Πατέρα εὕρομεν εἴσοδον, Υἱὲ Θεοῦ, πάντες μεγαλύνομεν.

Te, qui manus in cruce expandiſti, & quatuor fines terræ conciliaſti, per quem ad Patrem acceſſum invenimus, Fili Dei,omnes magnificamus.

Σὲ ἐξ ἀκανθῶν, Χριστὲ, στεφανώσαντες οἱ ἄνομοι ἔτυπτον, καὶ ἐσταύρωσαν, ἐν οἷς ἡ ὑπ' οὐρανὸν ἐκλονεῖτο ἅπασα. ἡμεῖς δὲ σωθέντες μεγαλύνομεν.

Te, Chriſte, ſpinis coronatum, percuſſerunt impii, atq; crucifixerunt, trepidante interea creaturâ omni,quæ ſub cœlo eſt; nos autem ſalutem conſecuti magnificamus.

Σὺ ἡμῶν τὸ φῶς, τὸ ἅγιον σύνθημα, τὸ τῆς νίκης τρόπαιον, ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ. αὐτὸς τὴν ἐγκράτειαν ἡμῖν καταγλύκανον, καὶ σὲ προσκυνῆσαι, καταξίωσον.

Tu, noſtra lux, teſſera ſancta, victoriæ trophæum,crux Chriſti; ipſa abſtinentiam nobis dulcem redde, teque adorare concede.

Tr.)

Fer. IV. Heb. III. Jejun.

Tr.) Te tripliciter fulgidam, Deitatem ſanctam, univerſum comprehendentem, ac perpetuò cuſtodientem, Patrem, & Filium, & Spiritum viventem, perennibus hymnis magnificamus.

Th.) Te, Dei genitrix, lucidam Spiritus nebulam, ex quâ inacceſsa lux nobis effulſit, Chriſtus, magnus juſtitiæ Sol, hymnis, Deipara, magnificamus.

FERIA V. HEBDOMADÆ III. JEJUNIORUM.

Cathisma, *ton. obl.* I.
Ad mod. Spes mundi.

SAlvatoris Diſcipuli, vera mundi luminaria, animam meam peccato obcœcatam illuſtrate, meq; divinæ illius diei participem reddite, ſalutaria præcepta ſervantem, atque ex atris illis tenebris eripite, quò vos glorificem.

Aliud, ton. idem.
Ad mod. Angelicæ Virtutes.

Divini Apoſtoli, faces

Τριαδικόν.) Σὲ τὴν ξιφεγγῆ, ἁγίαν Θεότητα, τὴν τὸ πᾶν συνέχουσαν, καὶ φυλάττουσαν ἀεὶ, τὸν Πατέρα, Υἱόν τε, καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν.

Θεοτοκίον.) Σὲ τὴν φωτεινὴν νεφέλην τοῦ Πνεύματος, ἐξ ἧς ἡμῖν ἔλαμψε φῶς τὸ ἀπρόσιτον, Χριστὸς, τῆς δικαιοσύνης ὁ μέγας Ἥλιος, ὕμνοις, Θεοτόκε, μεγαλύνομεν.

ΤΗ Ε. ΤΗΣ Γ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Κάθισμα, Ἦχος πλάγιος β'.
Πρὸς, Ἐλπὶς τοῦ κόσμου.

ΦΩστῆρες κόσμου ἀληθεῖς, Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, φωτίσατέ μου τὴν ψυχὴν, ἁμαρτίᾳ τυφλώσασαν, καὶ δείξατε θείας ἡμέρας κοινωνὸν, φυλάττοντα τὰς σωτηρίους ἐντολὰς, καὶ σκότους με λυτρώσατε ἐκεῖ τοῦ ἀφεγγοῦς, ὅπως ὑμᾶς δοξάσω.

Ἄλλον, ὁ αὐτὸς ἦχος.
Πρὸς, Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις.

Κοσμολαμπεῖς φωστῆρες, θεῖ-

οι

Fer. V. Heb.III. Jejun.

οἱ Ἀπόστολοι καταφωτίσατε τοὺς ὑμνῳδοὺς ὑμῶν, ἀμείβοντας τὸν χρόνον τῆς νηστείας, ἀξίως αἰτούμενοι, πάντας θεάσασθαι τὸ ξύλον τοῦ ζωηφόρου σταυροῦ, καὶ ἀσπάσασθαι ἀῤῥύποις χείλεσι, καὶ ὀφθαλμοῖς, ἐκβοῶντας ψαλμικῶς, Κύριε, δόξα σοι.

mundo effulgentes, eos, qui hymnis vos canunt, ſplendore replete, dum jejunii tempus peragunt; dignè Deum precati, ut univerſi lignum vivificę crucis intueamur, puriſque labiis, & oculis ſalutemus, pſalmiſtæ voce clamantes, Gloria tibi, Domine.

Στιχηρὰ, ἦχος πλάγιος β΄.

Πρὸς, Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ἡλίου αὐγάσματα τοῦ νοητοῦ δεδειγμένοι, θεόπται Ἀπόστολοι, φωτισμὸν αἰτήσατε ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ παθῶν ῥύσατε ἀχλυώδους σκότους, καὶ ἡμέραν τὴν σωτήριον ἰδεῖν πρεσβεύσατε, διὰ πρεσβειῶν, καὶ δεήσεων καρδίας ἐκκαθάραντες, ἃς ὁ πονηρὸς ἐτραυμάτισεν, ὅπως ὑμᾶς, πίστει σωζόμενοι, γεραίρωμεν ἀεὶ, τοὺς τῷ πανσόφῳ κηρύγματι κόσμον διασώσαντας.

STICHIRA, *ton. obl. 2.*

Ad mod. Omnem deponentes.

Radii ſpiritalis Solis effecti, ò Dei ſpectatores Apoſtoli, animabus noſtris lumen expoſcite, eaſque è caliginoſis tenebris eripite, atque intercedite, ut ſalutarem diem aſpiciamus, corda noſtra per preces, & orationes purificantes, quæ malignus ſauciavit; ut fide ſalvati, perennem vobis honorem tribuamus, qui ſapientiſſimâ prædicatione mundo ſalutem attuliſtis.

Ὅμοιον.

Εἰς χώραν ὁ Ἄσωτος ἀποδημήσας κακίας, κακῶς ἐδαπάνησα, ὅνπερ, Πάτερ εὔσπλαγχνε, πλοῦτον δέδωκας, καὶ λιμῷ τήκομαι ἀγαθῶν πράξεων, καὶ αἰσχύνην παραβάσεως ἰδοὺ ἐνδέδυμαι, χάριτος ἐνθέου γυμνούμενος, καὶ κράζω σοι, τὸ Ἥ-

Simile.

Prodigus ego in regione miniquitatis profectus, quas mihi, Pater miſericors, divitias tradidiſti, malè abſumpſi, atque bonorum operum fame contabeſco, jamque prævaricationis ignominiâ circumdatus ſum, divinâ verò

Fer. V. Heb.III. Jejun.

gratiâ ſpoliatus; tibique, Peccavi, clamo: novi ſiquidem bonitatem tuam, ſuſcipe me, miſericors Chriſte, velut unum ex mercenariis tuis, Apoſtolorum, qui te dilexerunt, deprecationibus.

Aliud, ton. idem.

Ad mod. A dextris Salvatoris.

Apoſtoli Salvatoris, terræ luminaria, & benefactores, atque ſervatores, Dei gloriæ, cœlorum inſtar, enarratores, ac miraculorum ſyderibus, ſanationumq; prodigiis exornati, enixas pro nobis ad Dominum preces effundite, ut ſcilicet, ceu odor purus, preces noſtræ excipiantur, atque digni fiamus, vivificæ cruci advolvi, & illam cum timore aſpicere, in ejus adoratione canentes, Salvator, emitte nobis miſericordias tuas, utpote clemens.

Sᴛɪᴄʜɪʀᴀ *Hagiopolitica.*

Mane, ton 4.

Paternis bonis meis luxurioſè diſperſis, deſolatus ſum, in ſceleſtorum civium regione commoratus, ſimilemque brutis irrationabilibus inſipientia effecit, atque omni divinâ gratiâ expolia-

μαρτον. οἶδα γὰρ τὴν σὴν ἀγαθότητα, δέξαι με, ὡς ἕνα, οἰκτίρμων, τῶν μισθίων σου, Χριστὲ, τῶν Ἀποστόλων δεήσεσι, τῶν ἠγαπηκότων σε.

Ἄλλον, ὁ αὐτὸς ἦχος.

Πρὸς, Ἐκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος.

Ἀπόστολοι τοῦ Σωτῆρος, φωστῆρες οἰκουμένης, καὶ εὐεργέται, καὶ σῶσαι, οἱ Θεοῦ τῆς δόξης, ὡς οὐρανοὶ, διηγήτορες, καὶ πεποικιλμένοι τοῖς ἄστροις τῶν θαυμάτων, καὶ τοῖς τέρασι τῶν ἰάσεων, ἐκτενῶς ὑπὲρ ἡμῶν τὰς ἱκετείας Κυρίῳ προσάγετε, ὡς ὀσμὴν ἄχραντον, τὰς εὐχὰς δεχθῆναι ἡμῶν, καὶ ἀξιωθῆναι, τὸν ζωηφόρον σταυρὸν καὶ προσπτύξασθαι, καὶ βλέψαι φόβῳ, ᾄδοντας αὐτοῦ τῇ προσκυνήσει, Κατάπεμψον ἡμῖν τὰ ἐλέη σου, Σωτὴρ, ὡς φιλάνθρωπος.

Στιχηρὰ Ἁγιοπολιτικὰ,

Πρωῒ, Ἦχος δ΄.

Ἀσώτως διασπείρας τὸν πατρικόν μου πλοῦτον, ἔρημος γέγονα, ἐν τῇ χώρᾳ οἰκήσας τῶν πονηρῶν πολιτῶν, καὶ τῇ ἀλογίᾳ ὁμοιώθην ἀνοήτοις κτήνεσι, καὶ πάσης γεγύμνωμαι θείας χάριτος. διὸ ἐπιστρέψας βοῶ σοι τῷ εὐ-

σπλά-

Digitized by Google

σπλάγχνῳ καὶ οἰκτίρμονι Πατρὶ, Ἥμαρτον, δέξαι με μετανοοῦντα, ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με.

tus ſum; quare reverſus, ad te clamo Patrem benignum, atque miſericordem, Peccavi, ſuſcipe me reſipiſcentē, Deus, ac miſerere mei. Fer. V. Heb.III. Jejun.

Ἑσπέρας, ἦχος πλ. β'.

Ἡ ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ σταυροῦ κρεμασθεῖσα ζωὴ τῶν ἁπάντων, Κύριε ὁ Θεὸς, ζωοποίησόν μου τὴν ψυχὴν, τεθανατωμένην τοῖς παραπτώμασι, καὶ μὴ παντελῶς ἀπολέσθαι τὸ σὸν συγχωρήσῃς πρόβατον, ὁ ποιμὴν ὁ καλός. ἀπεσκίρτησα γὰρ τῶν σῶν ἐντολῶν, καὶ τὸν τῆς ἀναμαρτησίας πλοῦτον, ὃν ἐδωρήσω μοι, διεσκόρπισα φιλαμαρτήμονι προαιρέσει, διεφθάρην τε, καὶ ἐβδελύχθην ἐν τοῖς τῆς ἀσωτείας ἐπιτηδεύμασιν. ἀλλ' ἀνακαίνισόν με, πρὸς μετάνοιαν ἑλκύσας, ὁ μόνος πολυέλεος.

Veſpere, ton. obl. 2.

Omnium vita in crucis ligno ſuſpenſa, Domine Deus, vivifica animam meam peccatis peremptam, neque ſinas, ovem tuam omnino perire, paſtor bonus; è tuis ſiquidem mandatis reſilivi, & innocentiæ divitias à te mihi traditas diſſipavi, peccatum ſtudioſè præeligens, & laſciviâ abominandum in modum diffluxi; verumtamen, ſolus multùm miſericors, renova me, ad bonam frugem traducens.

ΤΡΙΩΔΙΟΝ, ἦχος πλ. β'.

ΩΔΗ δ'.

Χριστός μου δύναμις.

Νηστείαν, δάκρυα, εὐχὰς, συμπάθειαν, εὐκατάνυκτον ἦθος, γνώμην ὀρθὴν, βίου καθαρότητα, ἐπιδειξώμεθα, Πιστοὶ, ὅπως δόξης ἀπολαύσωμεν.

TRIODIUM, *ton. obl.* 2.

ODE IV.

Chriſtus virtus mea.

Jejunium, lacrymas, preces, commiſerationem, compunctionis habitum, mentem rectam, vitæ puritatem præferamus, Fideles, ut gloriâ perfruamur.

Φωστῆρες φαίνοντες τῷ στερεώματι τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας περιφανῶς ὤφθητε, Ἀπόστολοι,

Viſi eſtis, Apoſtoli, luminaria in venerandæ Eccleſiæ firmamento ſplendidiſſimè ef-

Fer. V. Heb.III Jejun.

fulgentia; propterea corda noſtra divino Spiritu illuſtrate.

διὸ φωτίσατε ἡμῶν τὰς καρδίας θείῳ Πνεύματι.

Ceu divini carbones, immateriali igne ſuccenſi, vitioſas cordium noſtrorũ materias comburite, ſapientes Dei noſtri Apoſtoli.

Ὡς θεῖοι ἄνθρακες, προσανῃμμένοι τῷ πυρὶ τῷ ἀΰλῳ, τὰς ἐμπαθεῖς ὕλας καταφλέξατε τῶν καρδιῶν ἡμῶν, σοφοὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Ἀπόστολοι.

Th.) Lucerna inextincta, thalamus undiq; lucidus, Seraphim ſublimior, Cherubicus currus, libera me, ò prorſus immaculata, à gravibus noxis, atque periculis.

Θεοτοκίον.) Λυχνία ἄσβεστος, νυμφὼν ὁλόφωτε, Σεραφὶμ ὑπερτέρα, Χερουβικὸν ὄχημα, πανάμωμε, ἁμαρτιῶν με χαλεπῶν, καὶ κινδύνων ἐλευθέρωσον.

HIRMUS *alius, ton. id.*

Audivit Propheta.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος, ἦχος ὁ αὐτός.

Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης.

Salvatoris Apoſtoli, faces divinæ apparitionis effecti, ignorantiæ noctem diſcuſſiſtis, & Eccleſiam illuſtrantes, orbem terræ igniſonis doctrinis veſtris illuminatis.

Λαμπτῆρες θεοφανείας, Ἀπόστολοι τοῦ Σωτῆρος, ἀναδειχθέντες, τῆς ἀγνοίας τὴν νύκτα ἐλύσατε, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν αὐγάσαντες, φωτίζετε τὴν οἰκουμένην ταῖς πυρφθόγγοις διδαχαῖς ὑμῶν.

Mundum pervagati, alius ſiquidem alíorſum, omnes ad fidem unam congregaſtis, Apoſtoli, & cœleſtia conſecuti choros exercetis, Chriſtum pro noſtrum omnium ſalute ſine intermiſſione exorantes.

Τὸν κόσμον διαδραμόντες, ἄλλος ὢν κατ' ἄλλο μέρος, εἰς μίαν πίστιν πάντας συνηθροίσατε, Ἀπόστολοι, καὶ μεταλαχόντες τὰ οὐράνια, χορεύετε, Χριστὸν ἀπαύστως ἐκδυσωποῦντες, τοῦ σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Sanctis precibus veſtris; Apoſtoli Domini, digni reddamur vivificæ cruci puris,

Πρεσβείαις ὑμῶν ἁγίαις, Ἀπόστολοι τοῦ Κυρίου, ἀξιωθῶμεν, τὸν ζωοποιὸν σταυρὸν προσπτύξασθαι

Fer. V.
Heb. III.
Jejun.

ξασθαι ἁγνοῖς, καὶ τοῖς χείλεσι, καὶ ὄμμασι, προκείμενον τοῖς ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ πάσῃ κτίσει καταπροσκυνούμενον.

& labiis, & oculis advolvi, iis, qui in mundo ſunt, propoſitæ, atque ab omni creaturâ adorat.

Τριαδικόν.) Υἱὸν ἐκ Πατρὸς, καὶ Πνεῦμα δοξάζω, ὡς ἐξ ἡλίου φῶς, καὶ ἀκτῖνα, τὸ μὲν γεννητῶς, ὅτι καὶ γέννημα, τὸ δὲ προβλητῶς, ὅτι καὶ πρόβλημα, συνάναρχον μίαν οὐσίαν, προσκυνουμένην ὑπὸ πάσης κτίσεως.

Tr.) Filium ex Patre, atque Spiritum glorifico, veluti ex Sole lucem, & radium, ille ſiquidem per generationem, quoniam & genitura eſt, hic verò per emiſſionem, quoniam & emiſſura eſt, coæternam unam ſubſtantiam, ab omni creaturâ adoratam.

Θεοτοκίον.) Παρθένος βρέφος τεκοῦσα, καὶ τὴν ἁγνείαν φρουροῦσα, σεμνὴ, σὺ ὤφθης, τὸν Θεὸν γεννήσασα, καὶ ἄνθρωπον, ἕνα τὸν αὐτὸν ἐν ἑκατέρᾳ μορφῇ. τὸ θαῦμά σου, Παρθενομῆτορ, ἐκπλήττει πᾶσαν ἀκοὴν, καὶ ἔννοιαν.

Th.) Virgo infantem enixa, & puritatem cuſtodiens, tu, veneranda, viſa es, cùm Deum, & hominem genueris, unum eumdem in utrâque formâ. Prodigium tuum, Virgo mater, auditum omnem, & cogitationem percellit.

ΩΔΗ ή.

Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Μωϋσῆν ἡ νηστεία θεόπτην ἔδειξε, καὶ Ἠλίαν πυρίνῳ ἅρματι ἔλαβεν· σπεῦσον, λογισμῶν βλαβερῶν ἐγκρατεύθητι, ὅπως χαμαιζήλου, ψυχὴ, ῥυσθῇς ἀπάτης.

Ode VIII.

Sanctis è flammâ.

Jejunium, Moyſen Dei ſpectatorem effecit, & Heliam in igneo curru collocavit; eja, à noxiis abſtine cogitationibus, ò anima, ut è terrenis fallaciis libereris.

Ὁ λιθαίνων τοῖς χείροσι προσεπεκτείνομαι, καὶ τῷ μώλωπι τραῦμα προσεπιτίθημι. ἴασαι,

Lapſus, ad deteriora me extendo, vulnuſque livori ſuperimpono; lapideæ

Fer. V. Heb. III Jejun.

deæ obdurationi meæ medere, Chriſte miſericors, precibus Apoſtolorum.

Mundi luminaria, Dei ſplendore repleta, affectionum noſtrarum nubes diſſipate, & ſplendidæ reſurrectionis eos adoratores efficite, qui Solem gloriæ hymnis concelebrant.

Th.) Te, beatiſſima divinitus effecta, generationes generationum beatam jampridem deprædicant, quemadmodum prophetaſti; ſola enim hominibus peperiſti beatum Verbum ineffabiliter ex te corporatum.

HIRMUS *alius.*

Sancti tui pueri.

Apoſtoli Domini, cùm ceperitis calamo fidei eos, qui in erroris abyſſo natabant, ducite iſtos benedicentes, laudantes, & ſuperexaltantes Dominum in ſæcula.

Magna virtus tua in Apoſtolis, quoniam ipſorum umbræ, & ſudaria ægros ſanant, benedicentes, laudantes, & ſuperexaltantes Dominum in ſæcula.

Dodecas ſancta Apoſtolorum dignum me effice, qui

Χριστὲ, τὴν λιθώδη μου πώρωσιν, ταῖς τῶν Ἀποστόλων, οἰκτίρμων, ἱκεσίαις.

Οἱ τοῦ κόσμου φωστῆρες οἱ θεαυγέστατοι, τῶν παθῶν ἡμῶν νέφη διασκεδάσατε, προσκυνητὰς τῆς λαμπρᾶς ἀναστάσεως δείξατε ὑμνοῦντας τὸν Ἥλιον τῆς δόξης.

Θεοτοκίον.) Γενεαὶ γενεῶν σε, θεομακάριστε, μακαρίζουσι πάλαι, ὡς προεφήτευσας. μόνη γὰρ βροτοῖς τὸν μακάριον τέτοκας Λόγον, ἀποῤῥήτως ἐκ σοῦ σωματωθέντα.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος.

Οἱ ὅσιοί σου παῖδες.

Ἐν τῷ βυθῷ τῆς πλάνης τοὺς νηχομένους ἀγρεύσαντες καλάμῳ τῆς πίστεως, Ἀπόστολοι Κυρίου, φέρετε τούτους εὐλογοῦντας, ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντας τὸν Κύριον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μεγάλη ἡ ἰσχύς σου ἐν Ἀποστόλοις, ὅτι σκιαὶ, καὶ σουδάρια αὐτῶν ἰῶνται τοὺς ἀσθενοῦντας, εὐλογοῦντας, ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντας τὸν Κύριον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἡ δωδεκὰς ἁγία τῶν Ἀποστόλων, τὸν τίμιον σταυρὸν, κα-

τίμιον, ἀκατακρίτως με προσκυνῆσαι, εὐλογοῦντα, ὑμνοῦντα, καὶ ὑπερυψοῦντα τὸν Κύριον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.) Ἀνάρχῳ καὶ γεννήσει τε, καὶ προόδῳ Πατέρα προσκυνῶ τὸν γεννήσαντα, Υἱὸν δοξάζω τὸν γεννηθέντα, ὑμνῶ τὸ συνεκλάμπον Πατρί τε, καὶ Υἱῷ Πνεῦμα ἅγιον.

Θεοτοκίον.) Ὃν ἔτεκες, Παρθένε, ἀνερμηνεύτως, διὰ παντὸς, ὡς φιλάνθρωπον, μὴ διαλίπῃς δυσωποῦσα, ἵνα κινδύνων σώσῃ τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας.

ΩΔΗ θʹ.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Θεὲ, καὶ Κύριε πολυέλεε, τὰ τῆς ἐμῆς καρδίας ἀποκάθαρον τραύματα, μετανοίας προσπλάττων μοι φάρμακα. ἥμαρτον. ἡμαρτόν σοι, οἴκτειρον, σῶσόν με, ταῖς τῶν Ἀποστόλων σου εὐχαῖς, ὡς πολυέλεος.

Ὁρμαῖς ἀτόποις ἐξηκολούθησα φρενοβλαβῶς, καὶ ἔξω ἐμαυτοῦ ὅλως γέγονα, ἡδονῶν τὸ τραχὺ σιτιζόμενος, καὶ τῆς σωτηριώδους καθυστερούμενος βρώσεως ὁ ἄσωτος. Χριστὲ, οἴκτειρον, σῶσόν με.

Ψυχὴ κακίας μὴ καθαρεύουσα,

pretioſam crucem abſque damnatione adorem, benedicens, laudans, & ſuperexaltans Dominum in ſecula.

Fer. V. Heb. III. Jejun.

Tr.) Abſque generationis, & proceſſionis principio Patrem adoro generantem, genitum Filium glorifico, Spiritum ſanctum unà cum Patre, & Filio effulgentem deprædico.

Th.) Quem ineffabiliter peperiſti, ò Virgo, ſemper, uti clementem, exorare non deſinas, ut ad te confugientes è periculis eripiat.

ODE IX.

Deum hominibus videre.

Deus, & Domine multæ miſericordiæ, cordis mei vulnera abſterge, pœnitentiæ medicamina mihi adhibens, peccavi, peccavi tibi, miſerere, ſalva me, Apoſtolorum tuorum precibus, utpote valde miſericors.

Abſurdas appetitiones inſanè profecutus ſum, & extra me ipſum penitus exceſſi, acerbis voluptatibus paſtus, ac ſalutari eſcâ privatus, prodigus ego; miſerere, ſalva me, Chriſte.

Anima, quæ à nequitiâ teme-

Fer. V. Heb. III. Jejun.

mecipſam minimè emundas, neque à corruptricibus voluptatibus abducis, cur intempeſtivè propter jejunium tibi plaudis? Non hoc quippe jejunium elegit Dominus, qui ſolus expetit emendationem noſtram.

Th.) Luminis parens, Virgo Dei genitrix atque, divino me lumine illuſtra, animæ meæ tenebras propulſa, ut te beatam prædicem, quam cunctæ hominum generationes, ut prophetaſti, beatam decantant.

HIRMUS *alius*.

Conceptus abſque ſemine.

Sermone rudes, ſcientiâ ſapientes apparuiſtis, dum implexas Philoſophorum ratiocinationes, Rhetorum verſutias, calculoſque Aſtronomorum diſſolviſtis; quamobrem, ò Apoſtoli Chriſti, ſoli viſi eſtis univerſæ terræ magiſtri.

Petrus Oratorem agit, & Plato conticuit, docet Pauls, & Pythagoras interijt deinceps Apoſtolorum turba ediſſerens divina, emortuam Ethnicorum vocem contumulat, mundum-

καὶ ἡδονῶν σαυτὴν φθοροποιῶν μὴ μακρύνουσα, τί ἀκαίρως ἀγάλλῃ νηστεύουσα; ταύτην γὰρ τὴν νηστείαν οὐκ ἐξελέξατο Κύριος, ὁ μόνος τῶν ἡμῶν θέλων διόρθωσιν.

Θεοτοκίον.) Φωτὶ τῷ θείῳ με φωταγώγησον, ἡ τοῦ φωτὸς, Παρθένε Θεοτόκε, λοχεύτρια, καὶ ψυχῆς μου τὸν ζόφον ἀπέλασον, ὅπως σε μακαρίσω, ἣν μακαρίζουσι πᾶσαι τῶν ἀνθρώπων γενεαὶ, ὡς προεφήτευσας.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος.

Ἀσπόρου συλλήψεως.

Οἱ λόγῳ ἰδιῶται, σοφοὶ τῇ γνώσει ὤφθητε, πλοκὰς τῶν λόγων φιλοσόφων λύσαντες, ῥητόρων τὰς διπλόεις, καὶ ψήφους ἀστρονόμων. διὸ, Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, μόνοι πάσης οἰκουμένης ἀνεδείχθητε διδάσκαλοι.

Ὁ Πέτρος ῥητορεύει, καὶ Πλάτων κατεσίγησε, διδάσκει Παῦλος, Πυθαγόρας ἔδυνε, λοιπὸν τῶν Ἀποστόλων θεολογῶν ὁ δῆμος, τὴν τῶν Ἑλλήνων νεκρὰν φθογγὴν καταθάπτει, καὶ τὸν κόσμον συνεγείρει πρὸς λατρεί-

αν

Digitized by Google

αν Χριστοῦ.

Τὸν σταυρὸν τὸν τίμιον, τὸ ξύλον τὸ πανάγιον, ὃ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν ἤνθησεν, ἰδεῖν, καὶ προσκυνῆσαι, πάντες ἀξιωθῶμεν, ἁγνοῖς καὶ χείλεσι, καὶ ψυχῇ, ἱκεσίαις ὑμῶν πάντων, τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Χριστοῦ.

Τριαδικόν.) Μόνου μονογεννῆτορ, μονογενοῦς Υἱοῦ Πατὴρ, καὶ μόνου μόνου, φῶς φωτὸς ἀπαύγασμα, καὶ μόνον μόνως μόνου Θεοῦ ἅγιον Πνεῦμα, Κυρίου Κύριον ὄντως ὂν, ὦ Τριὰς μονὰς ἁγία, σῶσόν με θεολογοῦντά σε.

Θεοτοκίον.) Τὸ θαῦμα τοῦ τόκου σου ἐκπλήττει με, πανάμωμε, πῶς συλλαμβάνεις ἀσπόρως τὸν ἄληπτον; εἰπὲ, πῶς παρθενεύεις, γεννήσασα, ὡς μήτηρ; τὸ ὑπὲρ φύσιν πίστει λαβὼν, τὸ τικτόμενον προσκυνῇ, ὅσα θέλει γὰρ, καὶ δύναται.

que ad Chriſti venerationem ſimul excitat. Fer. V. Heb. III Jejun.

Reddamur digni omnes pretioſam crucem, beatiſſimum lignum, unde mundi ſalus efflorυit videre, atque mundis & labiis, & animâ adorare, precibus veſtrum omnium ſanctorum Apoſtolorum.

Tr.) Unici unicus Genitor, unigeniti Filii Pater, & unica lux unicæ lucis irradiatio, ac unicus unicè unici Dei Spiritus ſanctus, verè Dominus de Domino, ò Trias unitas ſancta ſalva me, Deum te confitentem.

Th.) Partus tui prodigium percellit me, ò labis penitus expers; Quomodo ſine ſemine concipis Deum, qui capi nequit? Dic, quomodo virgo es, matris in morem enixa? Quod naturam ſuperat, fide capiens, natum adora. Poteſt etenim, quidquid ei libet.

FERIA VI. HEBDOMADÆ III. IEJUNIORUM.

CATHISMA, *ton. obl.* I. *Ad mod. Coæternum Verbum.*

AMiſſam olim ligno cibi vitam, mortales, cruce tuâ, miſerator, recuperavimus, cujus, ò bone, virtute nos corrobora, ut abſtinentiæ tempus compunčto corde tranſigamus, voluntatem tuã adimplentes, ac ſplendidæ reſurrectionis diem intueamur.

Aliud, ton. I. *Ad mod. Lapide obſignato.*

Expiatam jejunio carnem, atque animas orationibus colluſtratas habentes, dignos nos effice, Domine, qui pretioſam, ac venerandam crucem tuam aſpiciamus, & cum tremore adoremus, hymnis canentes, atque dicentes, Gloria vivificæ cruci tuæ, Gloria divinæ lanceæ tuæ, unde reviximus, ò ſolus clemens.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Γ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Κάθισμα. Ἦχος πλάγιος α′. Πρὸς, Τὸν συνάναρχον Λόγον.

ΤΩ͂ τῆς βρώσεως ξύλῳ πάλαι θανόντες βροτοὶ, τῷ σαυρῷ σου, οἰκτίρμων, ἀνεζωώθημεν, οὗ τῇ δυνάμει, ἀγαθὲ, ἡμᾶς ἐνίσχυσον, τῆς ἐγκρατείας τὸν καιρὸν ἐν κατανύξει διελθεῖν, ποιοῦντας τὸ θέλημά σου, καὶ κατιδεῖν τὴν ἡμέραν τῆς λαμπροφόρου ἀναστάσεως.

Ἄλλο, ἦχος α′. Πρὸς, Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τὴν σάρκα καθαρθέντες ὑπὸ τῆς ἐγκρατείας, καὶ ἐν προσευχαῖς ἐλλαμφθέντες τὰς ψυχὰς ἡμῶν, Κύριε, τὸν τίμιον σαυρόν σου καὶ σεπτὸν, ἀξίωσον, θεάσασθαι ἡμᾶς, καὶ ἐν φόβῳ προσκυνῆσαι, ἐν ὑμνῳδίαις ᾄδοντες, καὶ λέγοντες, Δόξα τῷ ζωηφόρῳ σου σαυρῷ, Δόξα τῇ θείᾳ λόγχῃ σου, ὅθεν ἀνεζωώθημεν, μόνε φιλάνθρωπε.

Στι-

Fer. V I. Heb.III. Jejun.

Στιχηρὰ, ἦχος πλάγιος α΄.

Πρὸς, Χαίροις ἀσκητικῶν.

Σῶτερ, ὁ ἀληθὴς γλυκασμὸς, ὁ τὰ πικρότατα Μεῤῥᾶς πάλαι ὕδατα γλυκάνας, τυποῦντι ξύλῳ, ξύλον τοῦ θείου σταυροῦ, ἁπλωθεὶς ἐν τούτῳ, ὡς εὐδόκησας. χολῆς ἀπεγεύσω δὲ, τὴν πλευρὰν ἐκκεντούμενος, ἐξ ἧς τῷ κόσμῳ ὕδωρ βρύεις ἀφέσεως, εἰς ἀνάπλασιν τοῦ βροτείου φυράματος. ὅθεν δοξολογοῦμέν σου τὴν ἄφατον δύναμιν, καὶ δυσωποῦμεν, παράσχου ἡμῖν τὸν φόβον σου, Κύριε, καιρῷ τῆς νηστείας, καὶ συγχώρησιν πταισμάτων, καὶ μέγα ἔλεος.

Ὅμοιον.

Λόγε ὁ ἁπλωθεὶς ἐν σταυρῷ, ἐπισυνάγων τὰ μακρὰν διεστῶτά σου, ὑψώσας τὸν λογισμόν μου ἀπὸ κοπρίας παθῶν, ἀρεταῖς παντοίαις καταπλούτισον, διδοὺς τῇ καρδίᾳ μου τὸν ἁγνότατον φόβον σου, καὶ τῇ ψυχῇ μου τὴν τελείαν ἀγάπησιν, τὴν πρὸς σάρκα με ἀγαπήσεως τέμνουσαν. ὅπως δι᾽ ἐγκρατείας σοι, εὐχῆς, καὶ δεήσεως, ἐν ταῖς παρούσαις ἡμέραις, εὐαρεστήσω, καὶ βλέψω σου φαιδρῶς τὴν ἡμέραν τῆς

Stichira, *ton. obl.* I.

Ad mod. Salve aſceticorum.

Salvator, vera dulcedo, à quo olim amariſſimæ Merræ aquæ ei, qui ligno lignum crucis adumbravit, dulces redditæ fuere, in hoc, quemadmodum tibi placitum fuit, diſtentus; acetum inſuper deguſtaſti, lanceâ latus apertum habens, ex quo remiſſionis aquam mundo effundis ad humanæ maſſæ reformationem; proinde ineffabilem virtutem tuam glorificamus, ac tribue nobis, quæſumus, timorem tuum, Domine, jejunij tempore, veniamque peccatorum, ac magnam miſericordiam.

Simile.

Verbum, qui in cruce extentus, & longè à te diſſita congregans, mentem meam è pravarum affectionum fæcibus extuliſti in altum, eam omnigenis divitijs locupleta, caſtiſſimum timorem tuũ cordi meo elargitus, atque animæ meæ perfectam charitatem, quæ ab amore carnis me reſecet; quò tibi per abſtinentiam, preces, atque orationes præſentibus diebus

Fer. VI. Heb. III. Jejun.

acceptus fiam, & lætus reſurrectionis tuæ diem aſpiciam, magnam conſecutus miſericordiam.

ἐγέρσεως, λαμβάνων τὸ μέγα ἔλεος.

Aliud ton. 1.

Ad mod. Nubem te.

Tertiam venerandorum jejuniorum hebdomadam abſolventes, dignare nos, Chriſte Verbum, vivificæ crucis tuæ lignum cernere, religioſèque adorare, & dignè concinere, potentiam tuam glorificare, paſſionem tuam celebrare, & puros pervenire ad reſurrectionem tuam ſanctam, myſticum paſcha, per quod Adamus Paradiſum poſtliminiò repetijt.

Ἄλλον, ἦχος α΄.

Πρὸς, Νεφέλην σε.

Τὴν τρίτην τῶν σεπτῶν νηστειῶν ἑβδομάδα, Χριστὲ Λόγε, περάσαντες, τὸ ξύλον τοῦ ζωηφόρου σταυροῦ σου κατιδεῖν, ἀξίωσον, ἡμᾶς, καὶ σεπτῶς προσκυνῆσαι, καὶ ᾆσαι ἐπαξίως, δοξάσαι τὸ κράτος σου, ὑμνῆσαι τὰ πάθη σου, προφθάσαι τὴν ἔνδοξον καθαρῶς, καὶ ἁγίαν ἀνάστασιν, τὸ πάσχα τὸ μυστικὸν, δι᾽ οὗ Ἀδὰμ ἐπανῆλθεν εἰς τὸν Παράδεισον.

Sᴛɪᴄʜɪʀᴀ *Hagiopolitica.*

Mane, ton. obl. 2.

Paterni doni divitijs dilapidatis, per luxuriam facultates abſumpſi, improbis peccati mei cogitationibus abſtractus, & voluptatis dulcedine illectus, irrationabilibus jumentis ſimilis evaſi, ſalutaribus mãdatis tuis minimè obtemperans; verumtamen, Chriſte Deus, cui propter me in cruce ſuſpendi collibitum fuit, ne me adoptione tuâ abdices, at rede-

Στιχηρὰ Ἁγιοπολιτικὰ,

Πρωῒ, ἦχος πλ. β΄.

Τῆς πατρικῆς δωρεᾶς διασκορπίσας τὸν πλοῦτον, ἀσωτείᾳ τὸν βίον κατηνάλωσα, τοῖς πονηροῖς λογισμοῖς τῆς ἁμαρτίας μου συναπαχθεὶς, καὶ γλυκασμῷ ἐμπαθείας ἐνηδόμενος, τοῖς ἀνοήτοις κτήνεσιν ὡμοιώθην, τῇ τῶν σωτηρίων ἐντολῶν παραβάσει. ἀλλ᾽ ὁ ἐπὶ σταυροῦ κρεμασθῆναι, δι᾽ ἐμὲ εὐδοκήσας, Χριστὲ ὁ Θεὸς, μὴ ἀποκηρύξῃς με τῆς σῆς υἱοθεσίας, ἀλλ᾽ ἐπιστρέφοντα δέξαι, ὡς τὸν Ἄσωτον υἱὸν, καὶ σῶ-

Digitized by Google

σῶσόν με.

Ἑσπέρας, ἦχος βαρύς.
Ἀσώτῳ δίκην ἀπέςην τῆς χάριτός σου, Κύριε, καὶ τὸν πλοῦτον δαπανήσας τῆς χρηςότητος, ἐπὶ σὲ ἔδραμον, εὔσπλαγχνε, κραυγάζων σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἥμαρτον, ἐλέησόν με.

ΤΡΙΩΔΙΟΝ, Ἦχος πλ. α'.

ΩΔΗ ε'.

Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Ἴασαί με, Κύριε, καὶ ἰαθήσομαι, τῷ μώλωπί σου τὰς τῆς ψυχῆς μου ἐκκαθάρας μώλωπας, ὁ σαρκὶ τὰ πάθη, Χριςὲ, καταδεξάμενος.

Ἀκανθοφορήσασαν, καὶ χερσωθεῖσάν μου ψυχὴν παντοίων παθῶν ἰδέας, Κύριε, καθάρισον, ὁ ςεφθεὶς ἀκάνθαις δι' ἄκραν ἀγαθότητα.

Ῥῦσαι τῆς κακίας με τοῦ πολεμήτορος, ἐπίςρεψόν με τὸν πλανηθέντα, καὶ ἐκδαπανήσαντα πάντα μου τὸν βίον ἀσώτως, πολυέλεε.

Θεοτοκίον.) Νέον ἀπεκύησας ὡς βρέφος, πάναγνε, τὸν πλαςουργόν μου, ὃν δυσωποῦσα, πεπαλαιωμένον με ἐν πολλῇ κακίᾳ ἀνακαινίσαι, δέομαι.

untem ſuſcipe, ceu Prodigũ filium, & ſalvum effice. Fer. VI. Heb.III. Jejun.

Veſpere, ton. gravis.

Prodigi inſtar, è gratiâ tuâ, Domine, abſceſſi, ac bonitatis divitiis abſumptis ad te, miſericors, cucurri, clamans, Deus noſter, peccavi, miſerere mei.

TRIODIUM. *ton. obl.* I.

ODE V.

Dilatus.

Sana me, Domine, & ſanabor, qui livore tuo livores animæ meæ perpurgaſti, paſſionem carne perpeſſus, ò Chriſte.

Spinis, ac tribulis horridam animam meam, à quarumcumque affectionum formis, Domine, emunda, qui pro eximiâ bonitate ſpineam coronam geſtaſti.

Eripe me ab inimici nequitiâ, reduc me errabundum, meorumque omnium bonorum decoctorẽ, ò multùm miſericors.

Th.) Velut recentem infantem peperiſti, puriſſima, Creatorem meum, quem exorando, renova me, precor, qui in multâ iniquitate conſenui.

HIR-

Fer. VI. Heb. III. Jejun.

HIRMUS *alius*, *ton.* I.

E nocte evigilantes.

Judæi in loco Calvariæ cùm te, Chriſte, crucifixiſſent, movebant capita ſua, ridentes, ſubſannantes, tu verò ſalutis noſtræ causâ ſuſtinuiſti.

Cùm in crucis tuæ titulo Pilatus trifariam inſcripſiſſet, te unum Trinitatis, ſpõte paſſum, Chriſte, pro omnium ſalute commonſtravit.

Crux maximè veneranda, ſalutaris cuſtos orbis, jejunantem me tuere, ac immaculatâ adoratione tuâ dignũ effice.

Tr.) Splendidiſſimæ Triadis triplicem ſolem decantemus, Fideles, lumen Patrem colentes, lumen Filium glorificantes, & Spiritum lumen annunciantes.

Th.) Qui ex te, veneranda, genitus eſt, te Angelis ſublimiorem effecit; geris enim, ò pura, in ulnis, ut Filium tuum, in quem illi, utpote Deum, reſpicere formidant.

ODE VIII.

Tibi omnium Creatori.

Manus tuas, Chriſte, in

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος, ἦχος α'.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες.

Ἐν τῷ τόπῳ τοῦ Κρανίου Ἰουδαῖοι σὲ σταυρώσαντες, Χριστὲ, ἐκίνουν κεφαλὰς αὐτῶν, γελῶντες, μυκτηρίζοντες. σὺ δὲ ὑπέχου, εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Ἐν τῷ τίτλῳ τοῦ σταυροῦ σου ἐπιγράψας ὁ Πιλᾶτος τρισσῶς τὸν ἕνα τῆς Τριάδος σε, ἑκὼν παθόντα ἐδήλου ὑπὲρ τῆς πάντων σωτηρίας, Χριστέ.

Ὁ σταυρὸς ὁ πάνσεπτος, ὁ σωτήριος τοῦ κόσμου φυλακτὴρ, φρούρησόν με νηστεύοντα, καὶ ἄξιον ἀνάδειξον τῆς σῆς ἀχράντου προσκυνήσεως.

Τριαδικόν.) Τῆς ὑπερφώτου Τριάδος τὸ τρισήλιον ὑμνήσωμεν, Πιστοὶ, φῶς τὸν Πατέρα σέβοντες, φῶς τὸν Υἱὸν δοξάζοντες, φῶς καὶ τὸ Πνεῦμα καταγγέλλοντες.

Θεοτοκίον.) Τῶν Ἀγγέλων ἀνωτέραν ὁ ἐκ σοῦ τεχθεὶς σὲ ἔδειξε, σεμνή. ὃν γὰρ ἐκεῖνοι τρέμουσιν, ὡς Θεῷ, ἀτενίσαι, σὺ ἀγκαλίζῃ, ὡς Υἱόν σου, ἁγνή.

ΩΔΗ η'.

Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Ἥπλωσας σταυρῷ τὰς σὰς, Χει-

Χριστὲ, παλάμας, χειρὸς τοῦ προπάτορος τὸ ἀκρατὲς ἀναιρῶν, ξύλῳ δὲ ξύλου ἰάσω τὴν κατάραν, ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σοὶ τῷ θελητῇ τῆς σωτηρίας, Λόγε, προσπίπτω, θελήματα τὰ πονηρότατα παῦσον ἐν τάχει ἐκ τῆς ἐμῆς καρδίας, ὁ σταυρὸν, καὶ πάθη θελήσει ὑπομείνας.

Ἄσωτον ζωὴν, ῥερυπωμένον βίον ποθήσας, ἠμαύρωμαι ἐγὼ ὁ ἄσωτος. λάμψον ἀκτῖνα ἐπιστροφῆς μοι, Λόγε, ὁ ἡλίου φέγγος τῷ πάσχειν ἀμαυρώσας.

Θεοτοκίον.) Παῦσον τῆς ἐμῆς πολυωδύνου πάσαν καρδίας τὴν κάκωσιν, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, θραῦσον Δαιμόνων τὰ βέλη, καὶ τὰ τόξα, τῶν ἐκπολεμούντων τὴν ταπεινὴν ψυχήν μου.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος.

Τὸν τοὺς Ὑμνολόγους.

Τί σοι παθόντι προσενέγκωμεν, τῷ τῶν ἁπάντων Δεσπότῃ, ἡμεῖς οἱ τάλανες, δι' ἡμᾶς γὰρ σταυρὸν κατεδέξω, Χριστὲ, ὑμνοῦμεν τοῦ ὑπερμεγέθους ἐλέους σου τὴν χάριν.

cruce extendiſti, tollens Protoparentis manus incontinẽtiam, ligno autem ligni maledictionem curaſti; quare te in omnia ſæcula concinimus. Fer. VI. Heb. III. Jejun.

Procido ante te, Verbum, qui ſalutem expetis, praviſſima cordis mei deſideria citò compeſce, qui ſponte crucem, atque paſſionem pertuliſti.

Libidinoſæ vitæ, obſcœnis moribus deditus, prodigus ego caligavi; converſionis radius per te mihi, Verbum, ſplendeſcat, qui, dum parereris, ſolis ſplendorem obſcuraſti.

Th.) Chriſti Dei mater, omnem cordis mei doloribus cruciati afflictationem mitiga, Dæmonum miſeram animam meam oppugnantium jacula, & ſagittas confringe.

HIRMUS *alius*.

Qui Hymnologos.

Quid tibi paſſo afferemus omnium Domino, nos miſeri? propter nos ſiquidẽ crucem ſuſcepiſti, ò Chriſte, miſericordiæ tuæ, quæ omnem menſuram exſuperat, gratiam decantamus.

Digitized by Google

Fer. VI. Heb. III. Jejun.

In ligno maledicto cùm te, Chriſte, Judæi ob invidiam peremiſſent, iniqui gloriæ tuæ potentiam minimè ſuſtulerunt, Dominus enim omnium es, paſſione voluntariè ſuſceptâ.

Ἐπὶ ξύλου ἐπαράτου, Χριστὲ, Ἰουδαῖοί σε κτείναντες φθόνῳ, οὐκ ἐλυμήναντο τὸ τῆς δόξης σου κράτος παράνομοι, ὑπάρχεις γὰρ πάντων Δεσπότης, παθὼν ἐθελουσίως.

O ter beata crux Chriſti, quæ victoriam in cœlo deſcriptam nobis è terrâ progerminaſti, nos omnes jejunio expiatos adoratione tuâ dignos effice.

Τρισμακάριστε σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, τὸ οὐρανόγραπτον νῖκος ὁ ἐκ γῆς ἡμῖν ἐκβλαστήσας, τῆς σῆς προσκυνήσεως ἀξίους δεῖξον ἡμᾶς πάντας, νηστείᾳ καθαρθέντας.

Tr.) Superſubſtantialis Divinitatis tres colo perſonas, Patrem ante omne principium exiſtentem, Filium, & Spiritum ſanctum, ſubſtãtiam naturâ individuam glorifico in ſæcula.

Τριαδικόν.) Τῆς ὑπερουσίου Θεότητος τρία πρόσωπα σέβω, Πατέρα τὸν προάναρχον, τὸν Υἱὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τῇ φύσει ἄτμητον οὐσίαν δοξάζω εἰς αἰῶνας.

Th.) Cœlis altiorem, ac Cherubim ſublimiorem, ſanctorum primam, & impollutam Dei omnium Virginem laudamus, ac ſuperexaltamus in omnia ſæcula.

Θεοτοκίον.) Τὴν τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέραν, καὶ Χερουβὶμ ὑπερτέραν, τὴν ἁγιόπρωτον, καὶ ἀμίαντον Κόρην τοῦ πάντων Θεοῦ ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ODE IX.

Heſaia exulta.

ΩΔΗ θʹ.

Ἡσαΐα χόρευε.

Lapideam animæ meæ cœcitatem elue, Salvator miſericors, fontemque divinæ cõpunctionis mihi tribue, ò bone, qui è latere mihi vitam effudiſti, & humanũ genus ad te, Domine, attraxiſti.

Τὴν λιθώδη πώρωσιν τῆς ψυχῆς μου, εὔσπλαγχνε Σωτὴρ, ἀπόπλυνον καὶ πηγὴν δός μοι, ἀγαθὲ, θείας κατανύξεως, ὁ ἐκ πλευρᾶς βλύσας μοι ζωὴν, καὶ τὸ ἀνθρώπινον ἀνελκύσας πρὸς σὲ, Κύριε.

Fer. VI. Heb. III Jejun.

Ἐμαυτὸν ἀπέρριψα εἰς τὰ βάθη τῶν ἁμαρτιῶν, τὰ ὕψη καταλιπὼν τὰ τῶν ἀρετῶν. ἀλλ' ἕλκυσον, καὶ σῶσόν με, ὁ ἀνελθὼν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, καὶ τὸ ἀνθρώπινον ἀνελκύσας πρὸς σὲ, Κύριε.

Me ipſum in criminum barathra projeci, virtutum faſtigiis relictis; verùm attrahe, & ſalva me, qui in crucem aſcendiſti, & humanũ genus ad te Domine, attraxiſti.

Γλυκασμὸς ὢν, Κύριε, καὶ ἡδύτης, ὡς Δημιουργὸς, χολῆς ἐγεύσω, Χριστὲ, τὴν ἐξ ἡδονῆς ὑπάρξασαν ἔκπτωσιν τοῖς ἐξ Ἀδὰμ σὺ ἐπανορθῶν. ὅθεν ὑμνοῦμέν σε, οἱ σωθέντες σου τοῖς πάθεσι.

Cùm ſis, Domine, utpote Creator, dulcedo, atq; ſuavitas, fel, ò Chriſte, deguſtativo lapſum illũ corrigens, quo Adami poſteros voluptas in terram dejecit; unde glorificamus te, paſſionis tuæ præſidio ſervati.

Θεοτοκίον.) Παναγία Δέσποινα, ἡ ἐλπίς μου, καὶ καταφυγὴ, τὰ τραύματα τῆς ἐμῆς ἴασαι ψυχῆς, τὸν νοῦν μου εἰρήνευσον, ἵνα κἀγὼ, χαίρων ἀνυμνῶ τὰ μεγαλεῖά σου, Θεοτόκε Ἀειπάρθενε.

Th.) Beatiſſima Domina, ſpes mea, atque refugium, animæ meæ vulneribus medere, præbe menti meæ pacem, ut & ego lætus magnalia tua recinam, Deipara, ſemper virgo.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος.

Σὲ ὅνπερ εἶδε Μωϋσῆς.

HIRMUS *alius.*

Te, quam vidit Moyſes.

Σὲ, ὃν οἱ ἄνομοι, Χριστὲ, περιέβαλλον παικτῶς πορφύραν, καὶ στέφανον, ὡς Βασιλέα, παίοντες καλάμῳ τὴν κάραν σου, σταυροῦντες φθόνῳ, χολὴν ποτίζοντες, ὕμνοις πάντες Πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Te, Chriſte, quem iniqui per ludibrium purpurâ, ac coronâ circumdederunt, quaſi Regem, calamo cædentes caput tuum præ invidiâ crucifigentes, atque felle potantes. Fideles omnes hymnis magnificamus.

Σὲ, ὅνπερ Ἥλιος ἰδὼν πεπονθότα ἐν σταυρῷ, τὸ φῶς ἐναπέκρυψε, πάσης ὁμοῦ τῆς κτίσεως

Te, quem ſol in cruce patientem intuens, lucem occultavit, universâ ſimul creatu-

Digitized by Google

Fer. VI. Heb.III Jejun.

râ ob Domini contumelias concuſsâ, ac petris diſciſſis, Chriſte Salvator, hymnis magnificamus.

Δεσπότου ταῖς ὕβρεσι συγκλονουμένης, καὶ σχιζομένων τῶν πετρῶν ὕμνοις, Χριστὲ Σωτὴρ, μεγαλύνομεν.

Effice, Domine, ut ij, qui abſtinentiæ ſpatium percurrunt, ad videndam ſalutarem crucem tuam, Fidelium luminare, perveniant, eamq; adorandam in ſanctificationem noſtram, ut te per ipſam magnificemus.

Σοῦ τὸν σωτήριον σταυρὸν, τὸν φωστῆρα τῶν Πιστῶν, ἀξίωσον, Κύριε, διʼ ἐγκρατείας τρέχοντας, προφθάσαι, θεάσασθαι, καὶ προσκυνῆσαι εἰς ἁγιασμὸν ἡμῶν, ἵνα σε διʼ αὐτοῦ μεγαλύνωμεν.

Tr.) Lux, & vita, & omnium Creator, in tribus ſolibus elucens unitas, Deus, ac Dominus, unicâ luce coruſcans, tribus proprietatibus in unâ Divinitate reſplendens, ipſam Fideles omnes magnificamus.

Τριαδικόν.) Φῶς, καὶ ζωὴ, καὶ παντουργὸς, ἡ τρισήλιος μονὰς, Θεός τε, καὶ Κύριος, φωτὶ ἑνὶ λαμπόμενος, τρισὶ συναστράπτων τοῖς χαρακτῆρσιν ἐν μιᾷ Θεότητι, αὐτὴν πάντες Πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Th.) Hymnis magnificamus te, Mater pura, quam David Cantor Sionem prænunciavit, ubi commoratus eſt, quem cœli capere non poſſunt, & ex carne tuâ mundi propitiatorium conſtruxit.

Θεοτοκίον.) Σὲ, ἣν Δαβὶδ ὁ μελῳδὸς προεκήρυξε Σιὼν, ἐν ᾗπερ κατῴκησεν ὁ οὐρανοῖς ἀχώρητος, καὶ ἀνεδομήσατο ἐκ τῆς σαρκός σου κόσμου ἱλαστήριον, ὕμνοις, Μήτηρ ἁγνὴ, μεγαλύνομεν.

ΤΩ

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ.
ΤΗΣ Γ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

ΤΕΤΡΑΩΔΙΟΝ, Ἦχος δ΄.
Φέρει Ἀκροστιχίδα.
ΑΔΕΙ ΤΑΥΤΑ ΙΩΣΗΦ.
ΩΔΗ ς΄.
Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

ΑἹμάτων ἠρδεύσατε σταγόσι τῶν εὐσεβῶν καρδίας, δυσσεβούντων δὲ τὰς παρατάξεις περιφανῶς ἐν αὐταῖς ἐπνίξατε, Ἀθλοφόροι ἀξιάγαστοι.

Δοξάσαντες μέλεσιν οἰκείοις τὸν τοῦ παντὸς Δεσπότην, νῦν δοξάζεσθε ἀδιαλείπτως, δόξα Πιστῶν, Ἀθληταὶ, ὑπάρχοντες, καὶ μεγάλοι ἀντιλήπτορες.

Ἐν λάκκῳ ἐτέθης κατωτάτῳ, τοῖς οὖν πιστῶς θανοῦσι τὴν ἀνάπαυσιν, Λόγε, παράσχου, τῶν ἱερῶν Ἀθλητῶν δεήσεσι, καὶ πταισμάτων ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον.) Ἵνα σε φωναῖς διαπρυσίοις ἀνυμνῶμεν, Κόρη, τὰς φωνὰς ἡμῶν ταύτας προσδέχου, καὶ ἱλασμὸν ὀφλημάτων λήψεσθαι, τὸν Υἱόν σου καθικέτευε.

SABBATO
HEBDOMADÆ III.
IEJUNIORUM.

TETRAODIUM, *ton.4.*
Gerit Acroſtichiden.
CANIT HÆC JOSEPH.
ODE VI.
Veni in profunditates.

SAnguineis guttis piorum corda irrigaſtis, Victores admirabiles, iiſque impiorum acies præclarè oppreſſiſtis.

Cùm inpropriis membris univerſorum Dominũ glorificaveritis, uunc jugiter glorificamini, Fidelium gloria, magniq; deſnſores Athletæ.

In infimo lacu poſitus fuiſti, ò Verbum, requiem igitur Fidelibus defunctis, atq; peccatorum remiſſionem, precibus ſacrorum Athletarum, elargire.

Th.) Ut vocibus inceſſantibus, Virgo, te celebremus, voces has noſtras excipe, tuumque Filium deprecare, ut debitorum propitiationem conſequamur.

Sabb. Heb. III. Jejun.

HIRMUS *alius, ton. obl. 4.*

Compreſſum ſuſcipe me.

Nunc Martyrum ſollemnitas, accurramus, & eorum maximè veneranda certamina celebrantes, Chriſtum, à quo coronam receperunt, hymnis canamus.

Divinâ Chriſti charitate inflammati, beati Martyres, ſuper ignis carbones, ceu ſuper rorem, laudes ejus canentes, ambulatis.

Igne, & gladio, & morte minimè territi, in ſalutis confeſſione, ò beati, perſtitiſtis, Chriſti virtute roborati.

Inter mortuos liber, utpote vitæ, & mortis dominus, requieſcere fac eos, quos aſſumpſiſti, & in habitaculis tuis conſtitue, ò clemens.

Tr.) Te, Trias ſuperprincipalis, ac divina unitas, lumen, & lumina cano, vitam, & vitas, Mentem, Verbum, & Spiritum, ſanctum, ac ſancta, unum Deum.

Th.) Ieſſe progenitor exulta, ortus eſt è radice tuâ vitæ flos Chriſtus Deus, mundo ſalutem è caſtâ adoleſcentulâ afferens.

ΕΙΡΜΟΣ *ἄλλος, ἦχος πλ. δ΄.*

Συνεχόμενον δέξαι με.

Νῦν Μαρτύρων πανήγυρις, συνδράμωμεν, καὶ τὰ ἄθλα αὐτῶν, τὰ πανσέβαστα μακαρίζοντες, Χριστὸν τὸν τούτους στέψαντα ὑμνήσωμεν.

Ἐν τῇ θείᾳ πυρούμενοι ἀγάπῃ Χριστοῦ, ἐπ᾽ ἀνθράκων πυρὸς διαβαίνετε, ὡς ἐπὶ δρόσου, αὐτὸν ὑμνοῦντες, Μάρτυρες μακάριοι,

Πῦρ, καὶ ξίφος, καὶ θάνατον, οὐ πτήξαντες, τὴν ὁμολογίαν διεσώσατε τῆς σωτηρίας, ὑπὸ Χριστοῦ νευρούμενοι, μακάριοι.

Ἐν νεκροῖς ὁ ἐλεύθερος, ὡς ὢν ἀρχηγὸς ζωῆς, καὶ θανάτου σὺ ἀνάπαυσον, οὓς προσελάβου, καὶ ἐν αὐλαῖς σου σκήνωσον, φιλάνθρωπε.

Τριαδικόν.) Σὲ, Τριὰς ὑπεράρχιε, καὶ θεία μονὰς, φῶς, καὶ φῶτα μέλπω, ζωὴν, καὶ ζωὰς, Νοῦν, Λόγον, Πνεῦμα, ἅγιόν τε, καὶ ἅγια, ἕνα Θεόν.

Θεοτοκίον.) Ἐκ τῆς ῥίζης ἀνέτειλε σοῦ ἄνθος ζωῆς, Ἰεσσαὶ προπάτορ, ἀνασκίρτησον, ὁ σώζων κόσμον ἐκ τῆς ἁγνῆς νεάνιδος, Χριστὸς ὁ Θεός.

ΩΔΗ

Sabb. Heb. III. Jejun.

ΩΔΗ ζʹ.

Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Τίνι στέργουσα τὰ πάθη τοῖς κτήνεσιν ἀληθῶς, ψυχὴ, ἐξωμοίωσαι; τίνι ὑπερβάλλοντα ἔχεις ἐν ἁμαρτίαις; βόησον τῷ Χριστῷ, Σῶσόν με, ἀγαθέ.

Ἅγιοι τὸν ἐν Ἁγίοις αἰτήσατε ἐκτενῶς ἐπαναπαυόμενον, ταῖς ἁγίαις ταύταις ἡμέραις καθαγιάσαι πάντων τῶν εὐσεβῶν τὰ φρονήματα.

Ὕψιστε, ὁ ἐν ἐλέει πλούσιος, καὶ ἀγαθὸς, τοῖς δούλοις σου ἄφεσιν, τοῖς προκοιμηθεῖσι, παράσχου, χοροῖς Ἁγίων τούτους συναριθμῶν, ὡς φιλάνθρωπος.

Θεοτοκίον.) Τέτοκας νομίμ·ν δίχα φύσεως τὸν πλαστουργὸν, γενόμενον ἄνθρωπον· ἄχραντε, αὐτὸν οὖν δυσώπει. πάντων τὰς ἀνομίας νῦν παριδεῖν, καὶ τὰ πταίσματα.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος.

Ὁ διʼ Ἀγγέλου παῖδας.

Ὁ τῶν σεπτῶν Μαρτύρων δείξας τὰ μνημόσυνα, χαρὰν τῇ Ἐκκλησίᾳ σου, καὶ ψυχῆς θυμηδίαν, Εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας, Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ODE VII.

Iuvenes tres in Babylone.

Cui bono, ò anima, mala diſcupiens, jumentis verè aſſimilata es? cui bono peccatis longè excelluiſti? ad Chriſtum clama, Effice ſalvam, ò bone.

Sancti eum, qui in Sanctis requieſcit, enixè deprecemini, ut ſanctis hiſce diebus piorum omnium ſenſus ſanctificet.

Altiſſime, qui misericordiâ dives es, atque benignus, ſervis tuis, qui jam dormierunt, remiſſionem concede, eos, utpote clemens, Sanctorum choris accenſens.

Th.) Præter naturæ legem Conditorem naturæ, hominem factum, ò immaculata, peperiſti; eum igitur obteſtare, ut modò iniquitates omnium, atque peccata videre diſſimulet.

HIRMUS *alius.*

Qui per Angelum pueros.

Qui venerandorum Martyrum Commemorationes, gaudium Eccleſiæ tuæ, & animæ lætitiam effeciſti, Benedictus es in ſæcula, Domine, Deus Patrum noſtrorum.

Da

Sabb. Heb. III Jejun.

Datam tibi ſidem non frangimus, Chriſte, neque te inficiamur, clamabant Martyres inter ſupplicia, iniquos judices obſtupefacientes, Benedictus es, Domine, Deus Patrum noſtrorum in ſæcula.

Οὐ ψευδόμεθά σε, Χριστὲ, οὐ δὲ ἀρνήμεθα, οἱ Μάρτυρες ἐκραύγαζον ἐν μέσῳ τῶν βασάνων, τοὺς παρανόμους δικαστὰς καταπλήττοντες, Εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας, Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Martytum Chorus divino lumine colluſtratus, ſervos tuos dignos effice, divinæ & vivificæ crucis Salvatoris fieri adoratores.

Μαρτυρικὴ χορεία ἡ θεοφάνωτος, τοὺς δούλους σου, ἀξίωσον, προσκυνητὰς γενέσθαι τοῦ θείου, καὶ ζωοποιοῦ τοῦ Σωτῆρος σταυροῦ.

Vitæ diſpenſator, Rex immortalis, famulos tuos, quos in fide, & ſpe elegiſti, vitâ tuâ ſempiternâ dignare.

Ὁ τῆς ζωῆς ταμίας, Βασιλεῦ ἀθάνατε, οὓς ἐξελέξω δούλους σου σοὺ, ἐν πίστει, καὶ ἐλπίδι, τῆς αἰωνίου σου ζωῆς καταξίωσον.

Tr.) Vnam in tribus perſonis colimus naturam Patris, Filii, & Spiritus, propheticâ voce clamantes, Benedictus es in ſæcula, Domine, Deus Patrum noſtrorum

Τριαδικόν.) Ἐν τρισὶ προσώποις μίαν φύσιν σέβομεν, Πατρὸς, Υἱοῦ, καὶ Πνεύματος, προφητικῶς βοῶντες, Εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας, Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Th.) Quomodo paris, ut mater, & virgo permanſiſti? Quoniam Deum genui. Modum ne quæras a me; præſtat enim Divinitas, quæcumque vult, exclamat.

Θεοτοκίον.) Πῶς, ὡς μήτηρ, τίκτεις, καὶ παρθένος ἔμεινας; ὅτι Θεὸν ἐγέννησα. μὴ ζήτει μοι τὸν τρόπον. ὅσα γὰρ βούλεται, ποιεῖ ἡ Θεότης, βοᾷ.

Ode VIII.

Redemptor univerſi.

Impavidâ mente ad laborioſa certamina procedentes, Martyres, carnis labores per-

ΩΔΗ η΄.

Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ἀπτοήτῳ χωροῦντες φρονήματι πρὸς ἐπίπονα σκάμματα, Μάρτυρες, πόνους σαρκὸς ὑπίσ-

τε,

Sabb. Heb. III. Jejun.

τε, καὶ πρὸς ἄπονον λῆξιν μετατεθέντες, πάντα πόνον καρδίας κουφίζετε.

tuliſtis, atque ad quietem laboris expertem tranſlati, cordis laborem omnem allevate.

Οἱ τὰ ἄνω φθαρτοῖς ἀλλαξάμενοι, σαρκικοῖς με φθειρόμενον πάθεσι, διὰ νηστείας σώσατε, καὶ δι' εὐχῶν ἐμμελείας, Μάρτυρες θεῖοι, τὸν τῶν ὅλων Θεὸν ἱκετεύοντες.

Qui ſuperna cum corruptibilibus permutaſtis, me, quem carnales affectiones corruperunt, per jejunium, ac diligens orationum ſtudium ſervate, Martyres divini, univerſorum Deum obſecrantes.

Ἱκεσίαις, Χριστὲ, τῶν Μαρτύρων σου, τὰ ἐλέη σου πᾶσι κατάπεμψον, καὶ τοῖς πρὸς σὲ τὸν εὔσπλαγχνον μεταστᾶσι τοῦ βίου, λύσιν παράσχου ὀφλημάτων, καὶ θείαν ἀνάπαυσιν.

Martyrum tuorum, Chriſte, deprecationibus, miſericordias tuas omnibus deſuper elargire, iiſque, qui ad te benignum commigrarunt, debitorum remiſſionem, ac divinam requiem concede.

Θεοτοκίον.) Ὡς τεκοῦσα Θεὸν ἀναμάρτητον, τὰς ἡμῶν ἁμαρτίας ἐξάλειψον, ταῖς μητρικαῖς πρεσβείαις σου, Θεοτόκε, καὶ σῶζε ἀναβοῶντας, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Th.) Vt quæ impeccabilem Deum peperiſti, dele maternis precibus tuis, Deipara, crimina noſtra, ac ſalva clamantes, Benedicite opera Domini Dominum.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος.

HIRMUS *alius*,

Οἱ θεοῤῥήμονες παῖδες.

Diviniloqui pueri.

Τὰς πυριφλέκτους βασάνους ἐνεγκόντες, ὡς δροσισμὸν, Ἀθλοφόροι, μετὰ χαρᾶς ἀνεκράζετε, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ignea ſupplicia, roris inſtar, perpeſſi, Victores, cum gaudio clamabatis, Benedicite opera Domini Dominum.

Ἡ θεοστράτευτος φάλαγξ τῶν Μαρτύρων, τροπωσαμένη τὴν πλάνην, νικητικῶς ἀνεκραύγα-

Divinitus inſtructa Martyrum acies, errore in fugam verſo, victrici voce clamabat,

Sabb. Heb.III Jejun.

bat, Benedicite opera Domini Dominum.

Victorum interceſſionibus, dignos fac, Chriſte Salvator, ſervos tuos, qui vivificam bonitatis tuæ crucem, & adorent, & intueantur.

Qui tuâ è mortuis reſurrectione imperium mortis diſſolviſti, jube, defunctos cum electis tuis requieſcere, ut te Dominum collaudent.

Tr.) Adoramus Patrem cum Filio, ac beatiſsimum Spiritum, clamemus omnes per fidem, Trias in unitate exiſtens, animas noſtras ſalvas effice.

Th.) Tu, puriſſima, Virgo & Mater apparuiſti, gerens in utero abſque viri conſortio Deum univerſorum, ipſum igitur pro famulorum tuorum ſalute deprecare.

ODE IX.

Eva quidem inobedientia.

Spirrtali petræ obſirmato animo adhærentes, Victores, immoti adversùs cuncta inimici machinamenta permanſiſtis; quare me ad lethiferas affectiones converſum, veſtris apud Deum interceſſionibus ſolidate.

ζον, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῶν Ἀθλοφόρων πρεσβείαις, τοὺς σοὺς δούλους καὶ προσκυνῆσαι, καὶ βλέψαι, Χριστὲ Σωτὴρ, καταξίωσον, τὸν ζωοποιὸν σταυρὸν τῆς σῆς ἀγαθότητος.

Ὁ καταλύσας τὸ κράτος τοῦ θανάτου τῇ ἐκ νεκρῶν σου ἐγέρσει, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου, αἰνεῖν σε τὸν Κύριον.

Τριαδικόν.) Σὺν τῷ Υἱῷ τὸν Πατέρα προσκυνοῦμεν, καὶ τὸ πανάγιον Πνεῦμα, πάντες πιστῶς ἐκβοήσωμεν, Τριὰς ἡ ἐν μονάδι, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.) Σὺ καὶ παρθένος, καὶ μήτηρ ἀνεδείχθης, κυοφοροῦσα ἀνάνδρως Θεὸν τῶν ὅλων ἡ πάναγνος. ἀλλ' αὐτὸν ἐκδυσώπει, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

ΩΔΗ θ'.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Στηρίξαντες πέτρᾳ νοητῇ τὸ φρόνημα, Ἀθλοφόροι, ἀπερίτρεπτοι, πάσαις ἐχθροῦ μηχανουργίαις ἐμείνατε. διό με τρεπόμενον πρὸς πάθη ψυχοφθόρα στηρίξατε, ταῖς πρὸς τὸ θεῖον παρακλήσεσιν.

Sabb. Heb. III Jejun.

Ἡ θεία, καὶ ὄντως φωταυγὴς ὁμήγυρις τῶν Μαρτύρων καθικετεύετε τὸν ὑπεράγαθον Δεσπότην, καιρῷ τῆς ἐγκρατείας συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν πᾶσι δωρήσασθαι, καὶ αἰωνίαν ἀγαλλίασιν.

Divinus, ac verè ſplendidus Martyrum cœtus, optimum Dominum obteſtare, ut tempore abſtinentiæ nobis omnibus peccatorum remiſſionem, ac perpetuam exultationem impertiatur.

Φιλάνθρωπε μόνε ἀγαθὲ, τοὺς δούλους σου ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως κεκοιμημένους, αἰωνίου φωτός σου ἀνεσπέρου, ἀξίωσον, μετέχειν, καὶ τρυφῆς ἀπολαύσεως, ἵνα σε φόβῳ μεγαλύνωμεν.

O clemens ſolus bonus, famulos tuos, qui in ſpe æternæ reſurrectionis obdormierunt, inocciduæ lucis tuæ conſortes eſſe dignare, ac deliciarum fruitionis, ut te cum timore magnificemus.

Θεοτοκίον.) Φωτὸς οἰκητήριον ἡ σὴ γεγένηται πανάγια μήτρα, πάναγνε, ὅθεν πιστῶς ἀναβοῶ σοι, τὰς κόρας τῆς ψυχῆς μου καταύγασον, καὶ τρίβον τὴν ἀληθείαν ὑπόδειξον, τῷ σὲ γνησίως μακαρίζοντι.

Th.) Beatiſſimus uterus tuus, ò puriſſima, lucis habitaculum effectus eſt, unde fide ad te clamo, Animæ meæ pupillas illumina, teque ingenuè beatam deprædicanti ſemitam rectam oſtende.

ΕΙΡΜΟΣ ἄλλος.

Μεγαλύνομέν σε τὴν μητέρα.

HIRMUS *alius.*

Magnificamus te Matrem.

Τῶν Μαρτύρων μνήμην ἐκτελέσωμεν, Πιστοὶ, ἵνα τῆς ἐκείνων κοινωνήσωμεν δόξης, εὐφημοῦντες τὰ ἆθλα τῶν ἀγώνων αὐτῶν.

Martyrum memorias peragamus, Fideles, ut illorum gloriæ participes reddamur, pugnarum eorumdem præmia fauſtis acclamationibus proſequentes.

Πρεσβευταὶ τοῦ κόσμου, Ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ, τὸν αὐτοῦ ἰδέσθαι σταυρὸν, καὶ προσκυνῆσαι, καταξιώσατε, πάντας ἱκεσίαις ἡμῶν.

Mundi interceſſores, Victores Chriſti, precibus veſtris efficite nos omnes dignos, crucem ejus intueri, atque adorare.

Sabb. Heb. III Jejun.

Ubi fons vitæ promanat, Fili Dei, & viſitatio tua, vultus illuminatio, colloca eos, qui ad te tranſierunt.

Tr.) Superprincipalis natura, unitas in tribus ſubſiſtens, Pater, Fili, & Spiritus ſancte, lux, & vita, divinus principatus, eos, qui te glorificant, conſerva.

Th.) Benedicimus te Deum Iſraelis, qui orbi ex Virgine apparuiſti, & cornu ſalutis noſtræ erexiſti.

Ὅπου ἀναβλύζει πηγὴ ζωῆς, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπισκοπή σου, ὁ τοῦ προσώπου φωτισμὸς, τοὺς πρὸς σὲ μεταςάντας ἐγκατάταξον.

Τριαδικόν.) Ὑπεράρχιε φύσις, τρισυπόστατε μονάς, Πάτερ, Υἱὲ, καὶ Πνεῦμα ἅγιον, φῶς, καὶ ζωὴ, Θεαρχία, τοὺς σὲ δοξολογοῦντας διαφύλαττε.

Θεοτοκίον.) Εὐλογοῦμέν σε τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου ἐπιφανέντα τῷ κόσμῳ, καὶ ἐγείραντα κέρας σωτηρίας ἡμῶν.

DOMINICA III. JEJUNIORUM.

In Adorationem Pretioſæ Crucis,

Et

In Publicanum, ac Phariſæum.

ΚΥΡΙΑΚΗ Γ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Καὶ

Εἰς τὸν Τελώνην, καὶ Φαρισαῖον.

STICHIRA, *ton. obl.* I. *Ad mod. Gaude Aſceticorum.*

RUtilantibus gratiæ tuæ coruſcationibus, Domini crux, illuce in cordibus eorum, qui te honorant, acceptoque divinitus amore

Στιχηρὰ, ἦχος πλάγιος α'. Πρὸς, Χαίροις ἀσκητικῶν.

ΛΑ'μψον, ὁ τοῦ Κυρίου ςαυρὸς, τὰς φεγγοβόλους ἀστραπάς σου τῆς χάριτος καρδίαις τῶν σὲ τιμώντων, καὶ θεολήπτῳ ςοργῇ περιπτυσσομένων, κοσμοπόθητε.

Digitized by Google

Sabb. Heb. III Jejun.

πε. δι' οὗ τῶν δακρύων ἐξηφανίσθη κατήφεια, καὶ τοῦ θανάτου τῶν παγίδων ἐῤῥύσθημεν, καὶ πρὸς ἄληκτον εὐφροσύνην μετήλθομεν. δεῖξον τῆς ὡραιότητος τῆς σῆς τὴν εὐπρέπειαν, τὰς ἀντιδώσεις παρέχων τῆς ἐγκρατείας τοῖς δούλοις σου, πιστῶς αἰτουμένοις τὴν πλουσίαν προστασίαν, καὶ μέγα ἔλεος.

tibi advolvuntur, ò mundo deſiderata, per quam diſſipata eſt lacrymarum mæſtitia, atque à mortis laqueis erepti ſumus, & ad perpetuam lætitiam migravimus. Pulchritudinis tuę decorem oſtende, præbens abſtinentiæ retributiones famulis tuis, qui fide copioſam tuam tutelam, magnamque miſericordiam expoſcunt.

Ὅμοιον.

Χαίροις, ὁ ζωηφόρος σταυρὸς, τῆς Ἐκκλησίας ὁ ὡραῖος Παράδεισος, τὸ ξύλον τῆς ἀφθαρσίας, τὸ ἐξανθῆσαν ἡμῖν αἰωνίου δόξης τὴν ἀπόλαυσιν, δι' οὗ τῶν Δαιμόνων ἀποδιώκονται φάλαγγες, καὶ τῶν Ἀγγέλων συνευφραίνονται τάγματα, καὶ συστήματα τῶν Πιστῶν ἑορτάζουσιν, ὅπλον ἀκαταγώνιστον, κραταίωμα ἄῤῥηκτον, τῶν Βασιλέων τὸ νῖκος, τῶν Ἱερέων τὸ καύχημα, Χριστοῦ νῦν τὰ πάθη, καὶ ἡμῖν δίδου προφθάσαι, καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Simile.

Ave, vivifica crux, ſpecioſus Eccleſiæ Paradiſus, incorruptionis lignum, unde nobis fruitio æternæ gloriæ effloruit, per quam Dæmonum phalanges effugantur, & Angelorum ordines unà exhilarantur, cœtuſque Fidelium feſtum diem agunt, armatura inexpugnabilis, arx impenetrabilis, Regum victoria, Sacerdotum gloriatio, nunc nobis pariter præſta, ut ad Chriſti paſſionem, atque reſurrectionem perveniamus.

Ὅμοιον.

Χαίροις, ὁ ζωηφόρος σταυρὸς τῆς εὐσεβείας τὸ ἀήττητον τρόπαιον, ἡ θύρα τοῦ Παραδείσου, ὁ τῶν Πιστῶν στηριγμὸς, τὸ τῆς Ἐκ-

Simile.

Ave, vivifica crux, invictum pietatis trophæum, Paradiſi janua, firmamentum Fidelium, Eccleſiæ muni-

Sabb. Heb.III. Jejun.

mentum, per quam abolita eſt maledictio, & evacuata, ac abſorpta mortis potentia, & exaltati ſumus è terrâ ad cœleſtia, armatura inſuperabilis. Dæmonum eluctatrix, Martyrum gloria, verum Sanctorū ornamentum, portus ſalutis, mundo magnæ miſericordiæ elargitrix.

STICHRA *Hagiopolitica*,
Mane, *ton obl.* 4.

Nequiſſimorum Phariſæorum arrogantem opinionem, univerſorum Dominus per parabolam effugere docuit, neque altiùs ſapere, quàm oportet ſapere, omnes erudivit, factus ipſe imago, atque typus, ad crucem, & mortem uſque ſemetipſum exinanivit. Gratias igitur agentes, cum Publicano dicamus, Deus, qui pro nobis paſſus es, atque impatibilis permanſiſti, eripe nos à pravis affectionibus, atque animas noſtras ſalvas efficito.

Veſpere, *ton. obl.* 4.

Non audeo miſer ego oculos in cœlum intendere, propter mala opera mea; at ſicut Publicanus, ingemiſcens ad te clamo, Deus propitius

κλησίας περιτείχισμα. δι' οὗ ἐξηφάνισται ἡ ἀρὰ, καὶ κατήργηται, καὶ κατεπόθη τοῦ θανάτου ἡ δύναμις, καὶ ὑψώθημεν ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια, ὅπλον ἀκαταμάχητον, Δαιμόνων ἀντίπαλε, δόξα Μαρτύρων, ὁσίων ὡς ἀληθῶς ἐγκαλλώπισμα, λιμὴν σωτηρίας, ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχηρὰ Ἁγιοπολιτικὰ,
Πρωὶ, ἦχος πλάγιος δ'.

Τὴν ὑψηλόφρονα γνώμην τῶν κακίστων Φαρισαίων, ὁ πάντων Κύριος παραβολικῶς ἐκφεύγειν ἐδίδαξε, καὶ μὴ ὑψηλοφρονεῖν, παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν, πάντας ἐπαίδευσεν, ὑπογραμμὸς, καὶ τύπος ὁ αὐτὸς γενόμενος, μέχρι σταυροῦ, καὶ θανάτου ἑαυτὸν ἐκένωσεν. εὐχαριστοῦντες οὖν σὺν τῷ Τελώνῃ εἴπωμεν, ὁ παθὼν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ἀπαθὴς διαμείνας Θεὸς, τῶν παθῶν ἡμᾶς ῥῦσαι, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἑσπέρας, ἦχος πλ. δ'.

Ἀτενίσαι τὸ ὄμμα εἰς οὐρανὸν, οὐ τολμῶ ὁ τάλας ἐγὼ, ἐκ τῶν πονηρῶν μου πράξεων. ἀλλ', ὡς ὁ Τελώνης, στενάξας κραυγάζω σοι, ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρ-

Sabb. Heb. III Jejun.

μαρτωλῷ, καὶ φαρισαϊκῆς ὑποκρίσεως ῥῦσαί με, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

eſto mihi peccatori, & eripe me è Phariſaicâ hypocriſi, utpote ſolus benignus.

KANON, Ἦχος α'.

CANON, *ton.* I.

Ποίημα ΘΕΟΔΩΡΟΥ Στουδίτου.

Opus THEODORI *Studitæ*.

ΩΔΗ α'.

ODE I.

Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Reſurrectionis dies.

Προσκυνήσεως ἡμέρα. τῇ ἐγέρσει Χριστοῦ θάνατος φροῦδος ὤφθη, ζωῆς ἀνέτειλεν αὐγή, ὁ Ἀδὰμ ἐξαναστὰς χορεύει χαρᾷ. διὸ ἀλαλάξωμεν, ἐπινίκιον ᾄδοντες.

Adorationis dies: Chriſti reſurrectione caſſa, & inanis apparuit mors, ortus eſt vitæ fulgor, Adam ad vitam revocatu gaudio exultat; quare feſtivas voces congeminemus, partæ victoriæ carmen decantantes.

Προσκυνήσεως ἡμέρα τοῦ τιμίου σταυροῦ. δεῦτε πρὸς τοῦτον πάντες, τῆς γὰρ ἐγέρσεως Χριστοῦ τὰς αὐγὰς φωτοβολῶν προτίθεται νῦν, αὐτὸν ἀσπασώμεθα, ψυχικῶς ἀγαλλόμενοι.

Adorationis pretioſæ crucis dies: huc adeſte univerſi, reſurrectionis etenim Chriſti radios ejaculata modò proponitur, eam ſpiritali gaudio repleti oſculemur.

Αἰνεσάτωσαν συμφώνως οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ὅτι πρόκειται πᾶσιν ὁ παμμακάριστος σταυρός, ᾧ παγεὶς σωματικῶς, ἐτύθη Χριστός, αὐτὸν ἀσπασώμεθα, ψυχικῶς ἀγαλλόμενοι.

Laudes dicant concordi voce cœlum, & terra, quoniam proponitur omnibus crux omni laude prædicanda, cui corporaliter affixus, immolatus eſt Chriſtus, eam ſpiritali gaudio repleti oſculemur.

Ἐπιφάνηθι ὁ μέγας τοῦ Κυρίου σταυρός, δεῖξόν μοι ὄψιν θείαν τῆς ὡραιότητός σου. νῦν, ἄξιον προσκυνητὴν αἰνέσεώς σου, καὶ γὰρ ὡς ἐμψύχῳ σοι, καὶ φωνῶ, καὶ προσ-

Adeſto, magna Domini crux, exhibe mihi modò divinum pulchritudinis tuæ aſpectum, dignum me effice, qui laudem tuam adorem, te

ſi-

Sabb. Heb. III Jejun.

ſiquidem, velut animâ prædıtam, alloquor, & proſtratus adoro.

πτύασομαι.

Tr.) O Trias proprietatibus, ô unitas formâ, Pater, Fili, & Spiritus, unitas æquè potens, conſilio, & voluntate, ac potentiæ imperio, mundum tuum conſerva, pacem concilians.

Τριαδικόν.) Ὦ Τριὰς τοῖς χαρακτῆρσιν, ὦ μονὰς τῇ μορφῇ, Πάτερ, Υἱὲ, καὶ Πνεῦμα, ἡ ὁμοδύναμος ἑνὰς, ἐν βουλῇ, καὶ θελήσει, καὶ κράτους ἀρχῇ, τὸν κόσμον σου φύλαττε, τὴν εἰρήνην βραβεύουσα.

Th.) Virum prorſus inexperta, paris, Virgo, ſine ſemine infantem immaculatum, natum geſtas univerſorum Conditorem, Chriſtum Deum; eum deprecare, ut omnia in pace conſtituat.

Θεοτοκίον.) Πεῖραν ὅλως ἡ Παρθένος μὴ εἰδυῖα ἀνδρὸς, ἄσπορον τίκτεις βρέφος, ἄχραντον φέρεις τοκετὸν, τὸν τῶν ὅλων ποιητὴν, Χριστὸν τὸν Θεὸν. αὐτὸν ἐκδυσώπησον, εἰρηνεῦσαι τὰ σύμπαντα.

Ode III.

Ω Δ Η γʹ.

Venite, calicem bibamus.

Δεῦτε πόμα πίωμεν.

Huc agite, canticum novum canamus, Inferorum everſionē celebrantes, Chriſtus ſiquidem ſublatâ morte, & univerſis ſaluatis è ſepulcro ſurrexit.

Δεῦτε, ᾆσμα ᾄσωμεν καινὸν, τὴν κατάλυσιν Ἅδου πανηγυρίζοντες, ἐκ γὰρ τοῦ τάφου Χριστὸς ἀνέστη, τὸν θάνατον ἑλὼν, καὶ σώσας τὰ σύμπαντα.

Adeſte, Fideles, hauriamus non ex ſcatebrâ corruptam fundente aquam, ſed fontem illuminationis per adorationem crucis Chriſti, in quâ & gloriemur.

Δεῦτε, ἀρυσώμεθα, Πιστοὶ, οὐκ ἐκ κρήνης βρυούσης ὕδωρ φθειρόμενον, ἀλλὰ πηγὴν φωτισμοῦ, σταυροῦ προσκυνήσει τοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾧ καὶ καυχώμεθα.

Advoluti nunc cruci tuæ, quam Moyſes manibus olim deſignavit, intellectualem

Πάλαι, ὃν ἐτύπου Μωϋσῆς ταῖς παλάμαις σταυρόν σου, νῦν προσπτυσσόμενοι, τὸν νοητὸν Ἀμα-

λὴκ

Digitized by Google

Sabb. Heb. III Jejun.

λὴκ τροπούμεθα, Δέσποτα Χριστὲ, δι' οὗ καὶ σεσώσμεθα.

Amalechum in fugam vertamus, Chriſte Domine, per quam & ſalvati ſumus.

Ὄμματι, καὶ χείλεσιν ἁγνοῖς ἀνακρούοντες μέλος ἀγαλλιάσεως, τὸν τοῦ Κυρίου σταυρὸν, χαρᾷ προσκυνήσωμεν, Πιστοὶ, κροτοῦντες ἐν ᾄσμασιν.

Puris oculis, & labiis carmen exultationis præcinentes, lęti crucem Domini adoremus, Fideles, canticis cr epitantes.

Τριαδικόν.) Ἕνα ὑποστάσεσι τρισὶ, Θεὸν ἄναρχον σέβω, μὴ διαιρούμενον, τῇ τῆς οὐσίας μορφῇ, Πατέρα, Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα ζῶν, ἐν οἷς βεβαπτίσμεθα.

Tr.) Deum principio carentem, unum in tribus hypoſtaſibus colo, ſubſtantiæ formâ minimè diviſum, Patrem, Filium, & Spiritum viventem, in quibus baptizati ſumus.

Θεοτοκίον.) Ἐν βάτῳ Μωσῆς σου τυπικῶς τὸ μυστήριον πάλαι, σεμνὴ, ἑώρακεν. ὡς γὰρ ἐκείνην ἡ φλὸξ, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος τὴν σὴν νηδὺν οὐ κατέφλεξεν.

Th.) Myſterium tuum, ò veneranda, Moyſes olim per typum iu rubo conſpexit, nam, ut illum ignis non combuſſit, ita nec uterum tuum flamma divinitatis.

ΩΔΗ δ'.

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Ode IV.

Super divinam cuſtodiam.

Ἰδοὺ, ἀνέστη ὁ Χριστὸς, ταῖς μυροφόροις γυναιξὶν Ἄγγελος φησὶ, μὴ θρηνεῖτε, πορευθεῖσαι εἴπατε τοῖς Ἀποστόλοις, χαίρετε, σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ἡ τυραννὶς τοῦ ἐχθροῦ θανάτῳ λέλυται.

Ecce, Chriſtus ſurrexit, ad mulieres unguenta ferentes Angelus ait, Gaudete, hodie ſalus mundo facta eſt, inimici tyrannis morte diſſoluta.

Τοῦ ζωηφόρου σου σταυροῦ τὴν προσκυνήσιμον χαρὰν σήμερον, Χριστὲ, ὑπαντῶντες, προπομπὴν ποιούμεθα τοῦ παναγίου πάθους

Ad vivificæ crucis tuæ venerandam lætitiam hodie, Chriſte, occurrentes ſupplices compoſito agmine proce-

Sabb. Heb. III Jejun.

cedimus, beatiſſimam paſſionem tuam celebrantes, quam pro muudi ſalute, Salvator, utpote omnipotens, operatus es.

σου, ὅπερ εἰς σωτηρίαν τοῦ κόσμου ἐναπειργάσω, Σωτὴρ, ὡς παντοδύναμος.

Gaudio hodie cœlum, & tellus exultant, quoniam crucis ſignum orbi conſpicuum apparet, crux beata admodum prædicanda; hæc ſiquidem propoſita perennem adoratoribus ſuis gratiam effundit.

Σήμερον γίνεται χαρὰ ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ γῆς, ὅτι τοῦ σταυροῦ τὸ σημεῖον κόσμῳ ἐμφανίζεται, σταυρὸς ὁ τρισμακάριστος. οὗτος γὰρ προτεθεὶς ἀναβλύζει τοῖς προσκυνοῦσιν αὐτὸν χάριν ἀένναον.

Quid tibi offeremus, ò Chriſte? quandoquidem pretioſam crucem tuam nobis adorare conceſſiſti, in quâ ſanctiſſimus ſanguis tuus effuſus fuit, in quâ & caro tua clavis confixa fuit, quam modò oſculantes, grates tibi perſolvimus.

Τί σοι προσάξωμεν, Χριστὲ, ὅτι τὸν τίμιον σταυρόν σου δέδωκας ἡμῖν προσκυνῆσαι; ἐν ᾧ τὸ πανάγιον κατεκενώθη αἷμά σου, ᾧν καὶ ἡ σάρξ σου ἥλοις ἐπάγη, ὃν ἀσπαζόμενοι νῦν εὐχαριστοῦμεν σοι.

Tr.) Unius Deitatis tres ſimplicis indiviſæ naturæ hypoſtaſes celebro, pro dogmare adſtruens Patrem ſine principio, Filium, & Spirtum ſanctum, in eodem throno ſedentem dominationem unam, unum & idem regnum imperium ſempiternum.

Τριαδικόν.) Μιᾶς Θεότητος ὑμνῶ τρεῖς ὑποστάσεις ἀμερῶς φύσεως ἁπλῆς, δογματίζων τὸν Πατέρα ἄναρχον, Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα ἅγιον, σύνθρονον κυριότητα μίαν, ὁμοβασίλειον ἓν, κράτος ἀΐδιον·

Th.) Sola inter mulieres viſa es, ò pura, quid maximè admirandum, tremen-

Θεοτοκίον.) Μόνη ἐφάνης γυναικῶν χρῆμα πανθαύμαστον, ἁγνὴ, πρᾶγμα φοβερόν. τὴν γὰρ φύσιν

Dom. III. Jejun.

σὶν σὺ ἐκαινοτόμησας, ἄνευ σπορᾶς κυήσασα, πάλιν, ὡς πρὶν παρθένος, ὁ γεννηθεὶς γὰρ ἐκ σοῦ, Θεός ἐστιν ἀληθής.

ΩΔΗ έ.

Ὀρθρίσωμεν.

Ἀνέτειλας ἀπὸ τοῦ τάφου ἄδυτον φάος, τῷ κόσμῳ ἀστράπτων τὴν ἀφθαρσίαν, ἐκμειώσας, Κύριε, θανάτου τὴν κατήφειαν ἐκ τῶν περάτων, ὡς εὔσπλαγχνος.

Χορεύουσιν ἐν εὐφροσύνῃ Ἀγγέλων τάξεις σήμερον σταυροῦ σου τῇ προσκυνήσει, ἐν αὐτῷ γὰρ τέθραυκας τὰς τῶν Δαιμόνων φάλαγγας, σώσας, Χριστὲ, τὸ ἀνθρώπινον.

Προσέλθωμεν κεκαθαρμένοι τῇ ἐγκρατείᾳ, θερμῶς προσπτυσσόμενοι ἐν αἰνέσει ξύλον τὸ πανάγιον, ἐν ᾧ Χριστὸς σταυρούμενος, ἔσωσε κόσμον, ὡς εὔσπλαγχνος.

Παράδεισος ἄλλος ἐγνώσθη ἡ Ἐκκλησία, ὡς πρὶν ξύλον ἔχουσα ζωηφόρον, τὸν σταυρόν σου, Κύριε, ἐξ οὗ διὰ προσψαύσεως ἀθανασίας μετέχομεν.

Τριαδικόν.) Συνάναρχα τρία δοξάζω οὐσίας μιᾶς, Θεὸν τὸν Πατέρα Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα, φῶς ἐν

dum quiddam; tu ſiquidem naturam innovaſti, utpote quæ gravida ſine ſemine effecta, virgo rurſus, ut antea permanſiſti; verus enim Deus eſt, quem ipſa peperiſti.

ODE V.

Vigilemus.

Inoccidua lux, exortus es, Domine, è ſepulcro, mundo incorruptionis lucē proferens; mortis triſtitiâ èn finibus terræ abactâ, utpote benignus.

Lætos hodie exercent choros Angelorum ordines, dum tua crux adoratur, eâ ſiquidem Dæmonum phalanges vulneraſti, ò Chriſte, ſalute humano generi allatâ.

Purificati abſtinentiâ, ſanctiſsimo ligno, huc agite, advolvamur, illius laudes ardenti ſtudio canentes, in quo Chriſtus crucifixus mundum, utpote miſericors, ſalvavit.

Paradiſus alius apparuit Eccleſia, habens, ut olim vivificum lignum, crucem tuam, Domine, cujus attactu conſortes immortalitatis efficimur.

Tr.) Tres coæternos unius ſubſtantiæ glorifico, Deum Patrem, Filium, & Spiritum, lu-

Digitized by Google

Dom. III: Jejun.

lumen unum trifariam fulgentiſſimum, æquè potens imperium, idem abſque confuſione.

Th.) Concepiſti lege naturæ, ſed ſupra legem, tui etenim ſolius eſt, ſine ſemine puerperium; tremendus cogitatu, & dictu partus tui modus, ò labis omnis expers.

ODE VI.

Deſcendiſti ad infima.

Surrexiſti, Chriſte, morti uulnere inflicto, magni Regis inſtar, ex Infrrni adytis revocans nos ad fruitionem regni cœlotum, in terram immortalitatis.

Divinis canticis crepitantes, Fideles, Deo jubilemus, Chriſti crucem deoſculantes, fundit ſiquidem mortalibus omnibus fontem ſanctificationis.

Impletur Pſalmographi vox; ecce enim adoramus immaculatorum pedum tuorum ſcabellum, ò Omnipotens, venerandam crucem tuam, lignũ ter deſiderabile.

Lignum, quod Threnorum auctor Propheta in panem tuum miſſum vidit, crucem tuam, ò miſericors, deoſcu-

τριλαμπέστατον, ὁμοκρατὲς βασίλειον, ἐν ἀσυγχύτῳ ταυτότητι.

Θεοτοκίον.) Ἐκύησας φύσεως νόμῳ, ἀλλ' ὑπὲρ νόμον. σοῦ γὰρ μόνης ἄσπορος ἡ λοχεία. φρικτὸς καὶ νοούμενος ὁ τρόπος, καὶ λεγόμενος τοῦ τοκετοῦ σου, πανάμωμε.

ΩΔΗ ϛʹ.

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Ἀνέστης τὸν θάνατον θραύσας, Χριστὲ, ὥσπερ μέγας Βασιλεὺς, ἐκ τῶν τοῦ Ἅδου ταμείων ἀνακαλέσας ἡμᾶς εἰς ἀπόλαυσιν βασιλείας οὐρανῶν, εἰς γῆν ἀθανασίας.

Κροτοῦντες ἐν ᾄσμασι θείοις, Πιστοὶ, ἀλαλάξωμεν Θεῷ, τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου κατασπαζόμενοι, ἁγιότητος ἀναβλύζει γὰρ πηγὴν πᾶσι τοῖς ἐν τῷ κόσμῳ.

Πληροῦται ἡ ᾀσματογράφος φωνὴ, προσκυνοῦμεν γὰρ, ἰδοὺ, τῶν ἀχράντων ποδῶν σου τὸ ὑποπόδιον, παντοδύναμε, τὸν σταυρόν σου τὸν σεπτὸν, τὸ τριπόθητον ξύλον.

Ὃ εἶδε ξύλον τῷ ἄρτῳ βληθὲν Προφήτης ὁ Θρηνητὴς, τὸν σταυρόν σου, οἰκτίρμων, κατασπαζόμενοι, ἀνυμνοῦμεν τὰ δεσμὰ, καὶ τὸ πα-

Digitized by Google

Dom. III. Jejun.

ταφὴν, λόγχην τε, καὶ τοὺς ἥλους.

Τριαδικόν.) Μονάδα τρισὶ χαρακτῆρσιν ὑμνῶ, καὶ Τριάδα ἐν μιᾷ φύσει προσκυνουμένην, Θεὸν, τὰ τρία ὁμοῦ, φῶς τρισήλιον, τὸν Πατέρα, καὶ Υἱὸν, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα.

Θεοτοκίον.) Θαυμάτων τὸ μέγιστον θαῦμα ἐν σοὶ ὤφθη, ἄσπιλε ἀμνάς, τὸν γὰρ αἴροντα κόσμου τὴν ἁμαρτίαν ἀμνὸν ἀπεκύησας, ὃν δυσώπει ἐκτενῶς ὑπὲρ τῶν σὲ ὑμνούντων.

Κοντάκιον, ἦχος βαρύς.

Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία φυλάττει τὴν πύλην τῆς Ἐδέμ. ταύτης γὰρ ἐπῆλθε παράδοξος δέσις, τὸ ξύλον τοῦ σταυροῦ, θανάτου τὸ κέντρον, καὶ ᾍδου τὸ νῖκος ἐλήλαται. ἐπέστης δὲ, Σωτήρ μου, βοῶν τοῖς ἐν ᾍδῃ, Εἰσάγεσθε πάλιν εἰς τὸν Παράδεισον.

Ὁ Οἶκος.

Τρεῖς σταυροὺς ἐπήξατο ἐν Γολγοθᾷ ὁ Πιλάτος, δύο τοῖς λῃστεύσασι, καὶ ἕνα τοῦ Ζωοδότου, ὃν εἶδεν ὁ ᾍδης, καὶ εἶπε τοῖς κάτω, Ὦ λειτουργοί μου, καὶ δυνάμεις μου, τίς ὁ ἐμπήξας

lantes, vincula tua, & ſepulchrum, & haſtam, atque clavos hymnis celebramus.

Tr.)Unitatem in tribus proprietatibus cano, ac Trinitatem in unâ naturâ adoratam, Deum, tres ſimul, ceu in triplici ſole lucem, Patrem, Filium, & Spiritum ſanctum.

Th.) In te, ò Agna ſine maculâ, maximum miraculorum viſum eſt; Agnum etenim peccata mundi tollentem procreaſti, quem enixè pro iis, qui hymnis te canunt, obteſtare.

CONTACIUM, *ton. gravis*.

Non ampliùs igneus gladius portam Edem cuſtodit; huic etenim advenit admirabilis colligatio, lignum crucis: ſtimulus mortis, & Inferni victoria ſublata eſt; adſtitiſti autem, Salvator meus, clamans ad eos, qui in Inferis erant, Ingredimini poſtliminio in Paradiſum.

OECUS.

Tres in Golghotha cruces fixit Pilatus, latronibns duas, & vitæ auctori unam, quam videns Tartarus, ad inferorum incolas dixit, O miniſtri mei, ac virtutes meæ, quil-

Dom. III: Jejun.

nam cordi meo clavum infixit? ligneâ me lanceâ derepente pupugit? atque diſrumpor, laborant viſcera mea, ventrem meum doleo, ſenſoria vellicat ſpiritus meus, cogor Adamum evomere, & Adami poſteros, quos lignum mihi tradidit; lignum ſiquidem iſtos rurſus in Paradiſum reducit.

ἧλον τῇ καρδίᾳ μου; ξυλίνῃ με λόγχῃ ἐκέντησεν ἄφνω, καὶ διαῤῥήσομαι τὰ ἔνδον μου πονῶ, τὴν κοιλίαν μου μαιμάσσει τὸ Πνεῦμα μου, ἀναγκάζομαι ἐξερεύζασθαι τὸν Ἀδὰμ, καὶ τοὺς ἐξ Ἀδὰμ ξύλῳ δοθέντας μοι, ξύλον γὰρ τούτους πάλιν εἰσάγει εἰς τὸν Παράδεισον.

Ode VIII.

Qui pueros è fornace liberaſti.

Surrexiſti, Domine, tertiâ die è ſepulchro, veluti dormiens, Inferni ianitoribus divinâ virtute percuſſis, & priſcis progenitoribus noſtris exſuſcitatis, ſolus benedictus Deus Patrum, & ſupergloriosſus,

ΩΔΗ ϛʹ.

Ὁ παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος.

Ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου τριήμερος, ὡς ὁ ὑπνῶν, Κύριε, Ἅδου πυλωροὺς πατάξας θείᾳ δυνάμει, καὶ τοὺς πάλαι ἐγείρας προπάτορας, ὁ μόνος εὐλογητὸς, τῶν Πατέρων Θεὸς, καὶ ὑπερένδοξος.

Qui mortalitatis inſtrumentum, vitæ officinam reddidiſti, mundo amabilem, crucem tuam, ò miſericordiſſime, ejus adoratores ſanctifica, ſolus benedictus Patrum Deus, & ſupergloriosſus.

Ὁ δείξας τὸ θνητότητος ὄργανον, ζωῆς ἐργαστήριον κόσμῳ ἀσπαστὸν, τὸν σὸν σταυρὸν, πανοικτίρμων, τοὺς αὐτὸν προσκυνοῦντας ἁγίασον, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων Θεὸς, καὶ ὑπερένδοξος.

Ad canticorum lyram choros agitantes, exultemus hodie, ò populi, crucis adoratione, Chriſtum huic affixum glorificantes, ſolum benedictum Deum, & ſupergloriosſum.

Τῇ λύρᾳ τῶν ᾀσμάτων χορεύοντες, ἀγαλλιασώμεθα σήμερον, λαοὶ, τῇ τοῦ σταυροῦ προσκυνήσει, τὸν ἐν τούτῳ παγέντα, Χριστὸν δοξάζοντες, τὸν μόνον εὐλογητὸν τῶν Πατέρων Θεὸν, καὶ ὑπερένδοξον.

Τει-

Digitized by Google

Dom. III. Jejun.

Τριαδικόν.) Μονάδα ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ὑμνῶ τὴν Θεότητα, φῶς γὰρ ὁ Πατὴρ, φῶς ὁ Υἱὸς, φῶς τὸ Πνεῦμα, τοῦ φωτὸς ἀμεροῦς διαμένοντος, ἑνότητι φυσικῇ, καὶ ἀκτῖσι τρισὶ προσώπων λάμποντος.

Θεοτοκίον.) Τὸ πάντων Προφητῶν πολυώνυμον, σὺ ὑπάρχεις κήρυγμα, πύλη γὰρ Θεοῦ, στάμνος χρυσῆ, γῆ ἁγία ἀνεδείχθης, Παρθένε θεόνυμφε, κυήσασα ἐν σαρκὶ Ἰησοῦν τὸν Χριστὸν τῶν Πατέρων Θεὸν, καὶ ὑπερένδοξον.

Tr.) Vnitatem in tribus hypoſtaſibus cano Deitatem, lux enim Pater, lux Filius, lux Spiritus ſanctus, indiviſâ permanente luce in naturæ unitate, ac tribus perſonarüm radiis effulgeſcente.

Th.) Ipſa es, Prophetarum omnium multis inſigne nominibus præconium; porta ſcilicet Dei, urna aurea, terra ſancta effecta es, Virgo Dei ſponſa, ut quæ carne concepiſti Ieſum Chriſtum Patrum Deum, & ſupergloriosum.

ΩΔΗ η'.

Αὕτη ἡ κλητὴ, καὶ ἁγία ἡμέρα.

Ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ μυρίζει τὰ μύρα τῆς θείας μυροθήκης τὸ ζωομύριστον ξύλον, ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ ὀσφρανθῶμεν τῆς αὐτοῦ θεοπνεύστου ὀδμῆς, αὐτὸν προσκυνοῦντες πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δεῦρο, Ἐλισσαῖε Προφῆτα, εἰπὲ ἐμφανῶς, τί τὸ ξύλον ἐκεῖνο, ὃ εἰς τὸ ὕδωρ καθῆκες· ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ; δι' οὗ βάθους τῆς φθορᾶς ἀνειλκύσθημεν, αὐτὸν προσκυνοῦντες πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πάλαι Ἰακὼβ προτυπῶν τὸν

Ode VIII.

Hic eſt inclytus, & ſanctus dies.

Hodie crux Chriſti, lignum vivificum unguentũ ſudans, divinæ myrothecæ aromata diffundit, ejus divinitus fragrantem odorem ducamus, illam fideliter adorantes in ſæcula.

Huc, huc, ò Eliſæe Propheta, palam eloquere, quid lignum illud à te in aquam demiſſum? Crux Chriſti, per quam â profundo corruptionis retracti ſumus, eam fideliter adorantes in ſæcula.

Crucem tuam, Chriſte, olim

Dom. III. Jejun.

olim Iacob præſignificans, divinæ Ioſephi virgæ ſummitatem adorabat, eam tremendum regni tui ſceptrum proſpiciens, quam nunc fideliter adoramus in ſæcula..

Tr.) Pater omnipotens, & Verbum, ac Spiritus, tribus in hypoſtaſibus unita natura, ſuperſubſtantialis, ac ſumme Deus, in te baptizati ſumus, & te benedicimus ſemper in ſæcula.

Th.) Sola inter matres virgo fuiſti, ò Dei ſponſa Maria, quæ ſine viro Salvatorem Chriſtum peperiſti, ac pudicitiæ ſignaculum ſervaſti, te, Fideles, beatam in ſæcula prædicamus.

ODE IX.

Illuminare, Illuminare.

Exultent in hymnis ligna omnia ſylvæ, dum crucem homonymum lignum, hodie oſculo ſalutatum intuentur, cujus caput, juxta divini Davidis vaticinium, Chriſtus exaltavit.

Ligno extinctus, te vitæ lignum inveni, Chriſti geſtatrix crux mea, cuſtos mea inexpugnabilis, valida adverſus Dæmones virtus, te

σταυρόν σου, Χριστέ, Ἰωσὴφ προσεκύνει τῆς θείας ῥάβδου τὸ ἄκρον, σκῆπτρον ταύτην φρικτὸν, Βασιλείας τε τῆς σῆς προορώμενος, ὃν νῦν προσκυνοῦμεν πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.) Πάτερ παντοκράτορ, καὶ Λόγε, καὶ Πνεῦμα, τρισὶν ἑνιζομένη ἐν ὑποστάσεσι φύσις, ὑπερούσιε, καὶ ὑπέρθεε, εἰς σὲ βεβαπτίσμεθα, καὶ σὲ εὐλογοῦμεν ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.) Μόνη ἐν μητράσιν ἐδείχθης παρθένος, θεόνυμφε Μαρία, ἄνευ ἀνδρὸς τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα Χριστὸν, τῆς ἁγνείας τὴν σφραγίδα φυλάξασα, σὲ μακαρίζομεν, Πιστοὶ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΩΔΗ θ'.

Φωτίζου, φωτίζου.

Ἐν ὕμνοις σκιρτάτω πάντα τὰ ξύλα τοῦ δρυμοῦ, τὸ ὁμώνυμον ξύλον, τοῦ σταυροῦ θεώμενα κατασπαζόμενον σήμερον, οὗ ὁ Χριστὸς ὕψωσε τὴν κάραν, ὡς προφητεύει ὁ θεῖος Δαβίδ.

Ἐν ξύλῳ τεθνήξας, ξύλον σε εὕρηκα ζωῆς, χριστοφόρε σταυρέ μου, φυλακτὴρ μου ἄρρηκτε, κατὰ Δαιμόνων ἰσχὺς κραταιὰ, σὲ προσκυνῶν σήμερον, κραυγάζω, Ἁγία-

γίασόν με τῇ δόξῃ σου.

Εὐφραίνου, ἀγάλλου ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, τὸ τρισόλβιον ξύλον προσκυνοῦσα σήμερον τοῦ παναγίου σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ, ᾧ λειτουργοὶ τάγματα Ἀγγέλων καὶ μετὰ φόβου παρίστανται.

Τριαδικόν.) Τριάδα προσώποις, μονάδα φύσει προσκυνῶ, σὲ, Θεότης ἁγία, τὸν Πατέρα, καὶ τὸν Υἱὸν, σὺν τῷ ἁγίῳ τε Πνεύματι, μίαν ἀρχὴν, μίαν βασιλείαν, τὴν τῶν ἁπάντων δεσπόζουσαν.

Θεοτοκίον.) Τὸ ὄρος τὸ μέγα, ἐν ᾧ κατῴκησε Χριστὸς, σὺ ὑπάρχεις, Παρθένε, ὡς Δαβὶδ ὁ θεῖος βοᾷ, δι' ἧς ἡμεῖς ἀνυψώθημεν πρὸς οὐρανὸν, υἱοθετηθέντες τῷ Πνεύματι, παμμακάριστε.

adorans hodie clamo, Tuâ me gloriâ ſanctifica. Dom. III. Jejun.

Gaude, & lætare Eccleſia Dei, hodie beatiſſimum lignum ſanctiſsimæ crucis Chriſti adorans, cui adminiſtri Angelorum ordines itidem cum timore adſtant.

Tr.) Triadem perſonis, unitatem naturâ adoro, te, Deitas ſancta, Patrem, & Filium, cum ſancto quoque Spiritu, unum principium, unum regnum, omnium dominatricem.

Th.) Tu es, Virgo, mons ſanctus, in quo Chriſtus inhabitavit, quemadmodum divinus David exclamat, per quem ad cœlum elevati ſumus, adoptionem per ſpiritum conſecuti, ò omnibus præconiis beata prædicanda.

Digitized by Google

Menda literarum, aut ſyllabarum in Græcis vocibus, quæ relegenti obviam fiebant.

Pag. *6.* lin. 31. lege Υἱὲ. 7.23. l. δόξης. 12.22. l. οἰκτίρμων. 13.10. l. Υἱός. 14.24. l. ἀγαλλιαθῆναι. 15.20. l. Υἱὸς. 27.32. l. ὀρθρίζοντα. 38.12. l. ἰσχύσῃ. 48. 13. l. περικαθαιρούσας. 55.20. l. μακαρίσω. 60.16. l. λαλήσῃ. 63.20. l. ἐγκρατείας. 70.15. l. δοξαζέσθω. 89.25. l. ποιήσῃς. 98.1. l. Υἱὸν. 99.31. l. Υἱὸν. 105.3. l. Υἱὸν. 105.27. l. δοξάσω. 107. 24. l. ποιήσῃ. 123.24. l. Υἱῷ. 137.18. l. καταισχύνας. 147. 1. l. ἀπείληφε. 147. 9. l. δοξάζει. 152. 26. l. σεσαρκωμένον. 159.22. l. θεωρήσῃς. 164. 9. l. δοξάσω. 168.30. l. δοξάσω. 173.9. l. Πόρνην. 173.25. l. ὄρος. 175.7. l. ἐλέει. 178. 3. νοῦν. 178.7. l. καθαιρώμενον. 178.16. l. μέλλουσαν. 181.23. l. δοξάσω. 181.34. l. δοξάσω. 182.25. l. τριχυμίας. 183.24. l. δοξάσω. 186.21. l. δοξάσωμεν. 189.34. l. μορφῇ. τὸ. 190. 9. l. οἰκτείρατε. 195.7. l. δοξάζω. 200.8. l. σταυρῷ. 207. 6. l. Θεοτόκε. 208.10. l. μὲν. 210.22. l. οὐ. 214.34. l. πνεύματι. 220.23. l. δοξάσω. 225.13. l. ἀφείμενοι. 231.24. l. συγχώρησιν. 240.27. l. μηχανίας. 240.29. l. ὑπεράγαθος. 245. 5. l. παθῶν. 259. 10. l. βρύεις. 261.20. l. ἰδέαις. 263. 3. l. ξύλου. 270. 16. dele σου. 280. 17. l. ᾧ. 280.18. l. ὃν. 280.26. l. Πνεῦμα. 280.27. l. κυριότητα. 281.13. l. εὔσπλαγχνος. 283.33. l. λειτουργοὶ. 285.27. l. δεῦρο.

Ampliorem emendationis Latinarum vocum ſeriem tantillæ diſcrepantiæ inter Codicem MS. & edita Exemplaria in eorum collatione minime animadverſæ ſuppeditant.

Pag. *6.* lin. 25. omnem *adde* tuam. 23.11. tuam *ad.* Chriſte. 28.22. dimitte *ad.* Domine. 28.24. me *ad.* illic. 29.17. operum *cor.* tua ex operibus. 31.8. obſecro *dele*. 33.12. audiam *ad.* tunc. 35.8. theologice te explicantem *c.* te Deum confitentem. 41.11. *c.* promereamur. 46. 30. ſeductoris *c.* inferni. 48.14. effugantes *ad.* Fideles. 50.8. *c.* illuſtretis. 51. *poſterior pars Troparii* 3. *ita reformanda,* quò à cupiditatibus, & à cibis abſtineant, tem-

temperantiam autem diligant, ipſumque agnoſcant Dominum, & Creatorem, & Conditorem univerſi, atque benefactorem. 56.21. nunc *dele*. 59.5. Domine *cor.* Deus. 60.1. & *adde* homines. 60.17. *cor.* lingua. 61.28. obtinuerunt *adde* atque. 61.30. *cor.* potiuntur. 68. *Troparium ultimum ita reſormandum*, Decus virtutum Macarius magnus, Urbicus autem pietatis oraculum, cumque his Marcus eximius ſimul prædicatur &c. 70.24.*c.*ſplendide. 71.6. *c.* tuum. 71.17. *c.* Rabulas. 74. *Troparium 2.ita reformandum.* Ceu Rutila fax Theodulæ vita eluxit, & in ſancta exercitatione &c. 87.14. *c.* qui concitavi. 88.5. *c.* donis. 89.18. *c.* recipere feſtinem. 94.18. *c.* puella. 95.9. *c.* hocque Moyſes. 95.13. principi innixi *c* robur apprehendentes. 98.20. clemens *adde* Domine. 99.4.*c.* puellam. 105.11.ſumus *ad.* Virgo. 108.7. arma *c.*opera. 116.17. *c.*puella. 126.21. *c.*ſalutiferum. 127. 2. miſericors *ad.* Salvator. 129.24. *c.*puella. 131.5.lapſum *dele*. 131.20.*c.*puella. 131.28. glorioſo collucens *c.* gloria coruſcans. 136. 4. convocati *ad.* Fideles. 137.18. *c.* confundens. 137.33. *c.* miſericors. 144. 25. Imagines *c.*Angelicus. 146.13.Domine *dele*. 153.19.Dei *c.*pio. 157.30.hanc *ad.*non. 159.18.*c.*æmulata. 162.32. divinitas *dele*. 163.13.*c.*exclamavi. 167.5. de te theologice diſſerentem *c.*te Deum confitentem. 167 11 ſevas *c.* ſervas. 173.34.ad buccinam canamus *c.*ceu buccina reſonemus. 181.11. ſanctus *ad.* ſalva me. 181.16.ſalva me *dele*. 182.1.*c.* ſupercœleſtem. 184. 29. ſuper *c.* maxime. 184.34.*c* ſit. 191.11. adduxiſtis *ad.*Apoſtoli. 192.30. partus *adde* ſupra naturæ leges. 193.28. de te ſubtilius diſſerentem *c.* te Deum confitentem. 194.31.*c.*in eo, qui potens es. 197.7.cum *c.*inimicum. 199.20.animam *c.*mentem. 199.27.rectas *c.*divinas. 200.18. pro *ad.*te. 208.11. combuſti *c.*ſecti. 208.13.Deo *c.*Chriſto. 208.21.*c.*clamatis. 209.1.*c.*excitentur. 213.16.quare *ad.*omnes. 214.15.mandatis *ad.*ſpretis. 214.17.inaniter *del.* 214. 29. lætitiæ meæ cauſa *cor.* propter me lætitiæ cauſæ. 216. 26. damnatus *cor.* addictus. 221. 9.*cor.* confugerunt. 221.10.qui *c.*utpote. 223. 13.Domine *c.*Chriſte. 227.16.*c.*excœcatum. 227.34.erga Chriſtum *c.*Chriſti. 234.12.*c.*perveniemus. 239.10.ſuper *c.*maxime. 253.4. *c.*adoratæ. 256.10. atque *del.* 256.11.illuſtra *ad.*atque. 257.10.Apoſtolorum *ad.*Chriſti. 259.6. crucis *ad.*divinæ. 259.26.extuliſti in altum *c.*attollens. 265.10.*c.*deguſtaſti, lapſum. 265.30.*c.*potantes,. 267.2.*c.*defenſores. 277.9.*c.*caſſa. 277.12.*c.*revocatus. 279.7.crepitantes *c.*plaudentes. 279.26.ait *ad.* nolite flere, euntes dicite Apoſtolis. 279.*Troparium 4.Odæ 2. Ita reſormandum* Vivificæ crucis tuæ, Chriſte, venerandā hodie lætitiam, ceu anticipatam ſanctiſſimæ paſſionis tuæ memoriam obviam procedentes celebramus, quam &c. 281.8. en *c.* e. 282.19.crepitantes *c.*plaudentes. 282.21. Chriſti *c.* Domini. 283.33. tuum *dele*. 285.4.ſanctus *dele*. 287.17. ſanctus *c.* magnus.

In aliis haud refugiemus admonitionem officioſi Lectoris,
a quo doceri, & benigne caſtigari beneficii
loco ducemus.

Digitized by Google